نیایش هایی
از سویدای دل

ترجمه مهج الدعوات

ابن طاوس علی بن موسی

مرکز تحقیقات رایانه ای
قائمیه
اصفهان
السلام علیک یا صاحب الزمان
www.Ghaemiyeh.com
www.Ghaemiyeh.org
www.Ghaemiyeh.net
www.Ghaemiyeh.ir

مشخصات کتاب

سرشناسه : ابن‌طاوس علی‌بن موسی ق۶۶۴ - ۵۸۹
عنوان قراردادی : [مهج الدعوات و منهج العنایات فارسی
عنوان و نام پدیدآور : نیایش‌هایی از سویدای دل اثر رضی‌الدین ابوالقاسم علی‌بن موسی‌بن جعفربن طاووس حسنی حسینی بازگردان علی رضوی
مشخصات نشر : تهران آفاق ۱۳۸۱.
مشخصات ظاهری : ۷۲۹ ص نمودار
فروست : (شناخت‌های اخلاقی۲)
شابک : 964-6058-46-۹۵۸۰۰۰ریال ؛ 964-6058-46-۹۵۸۰۰۰ریال
وضعیت فهرست نویسی : فهرستنویسی قبلی یادداشت : ص ع لاتینی‌شده prayers from the bottom of heart)Ebn -E-Tawos: niayesh -) hayee as sovey day-e-del .
یادداشت : عنوان دیگر: نیایش‌هایی از سویدای دل (ترجمه‌ی "مهج الدعوات و منهج العنایات و "المجتبی من الدعاآ المجتبی).
عنوان دیگر : نیایش‌هایی از سویدای دل (ترجمه‌ی "مهج الدعوات و منهج العنایات و "المجتبی من الدعاآ المجتبی).
عنوان دیگر : مهج الدعوات و منهج العنایات فارسی عنوان دیگر : المجتبی من الدعاآ المجتبی فارسی موضوع : دعاها
شناسه افزوده : ابن‌طاووس علی‌بن موسی ۶۶۴ - ۵۸۹ق المجتبی من الدعاآ المجتبی شناسه افزوده : رضوی علی ۱۳۴۱ - ، مترجم رده بندی کنگره : BP۲۶۷/۵۵/الف۲م۹۰۴۱ ۱۳۸۱
رده بندی دیویی : ۲۹۷/۷۷۲
شماره کتابشناسی ملی : م۸۱-۱۵۵۹۳

مقدمه مترجم

نزدیک توایم و از تو دوریم همه
بینا به توایم و از تو کوریم همه
به نام آشنای همه‌ی خاموشان

گنجینه‌ی بزرگ فرهنگی شیعه از گوهرهای گوناگونی سرشار است که نیازهای مختلف انسان را پاسخگوست. ادیبان، فقیهان، سخنوران، اندیشمندان، مُوَرِّخان، کیمیاگران، اخترشناسان، عابدان، زاهدان و حتی ... فیلسوفان و عارفان عمرهایی را به جستجو در این ژرفنا گذرانده و ناسفته‌های بسیاری را وانهاده‌اند.

در نگاه کلی، این مجموعه‌ی سترگ را به سه بخش می‌توان تقسیم کرد:

1 - باورها (عقاید)
2 - کنش‌ها (احکام)
3 - آراستگی‌ها (اخلاق)

این هر سه با هم معنی دار است و گرنه، تنها تخصص‌هایی خواهد بود که اگر هم برای اجتماع سودمند باشد، خود شخص را هرگز بهره‌ای از آن نیست. انسان باورمندی که رفتار بیرونی و درونی پاکیزه‌ای ندارد (به فرض امکان وجود چنین کسی) بسیار بی‌ارزش بلکه برای اجتماع بشر زیان بار است. نیز پای بندی به پرهیزها و کنش‌ها (احکام) - برای آن که نه به باورهای راستین تکیه دارد و نه به پرورش درون پرداخته است - نه بی‌ارزش بلکه خود همه زیان باری است. هم چنین به درون پرداختن، بی‌زیور اندیشه و سنجیدگی رفتار، امکان پذیر نیست.

با این همه، پایه و مایه در این سه - اگر نیک بسنجیم - اخلاق است که هدف متَعَالَی همه مربیان آسمانی است و غایب رشد کمال انسانی و تالی آن دو مقدمه.

اگر دست آوردهای فکری اندیشه‌وران در چیستی و هستی (عقاید) و تلاش‌های استنباطی دانشمندان در بایدها و نبایدها (احکام) بخش ظاهری فرهنگ یک جامعه را تشکیل می‌دهد، بی‌شک بخش درونی و وزین آن تهذیب‌ها و پارسایی‌ها و بندگی‌های مردان کامل و عالمان ربانی است.

کلمات حکمت آمیز و پندها و موعظه‌ها از سویی و دعاها و راز و نیازها از دیگر سو، جلوه‌های این بُعدند.

برای پای بندی به محصولات دو بخش اول (عقاید و احکام) بررسی‌های اطمینان بخش سندی در منقولات لازم است، به عبارت دیگر، استنتاج اعتقادی از یک نقل یا اجتهاد حکم از آن، آن گاه درست تواند بود که به اصطلاح، اطمینان عادی عقلایی از صحت صدور آن حاصل شود و گرنه، نه

تکیه گاه یک باور تواند شد و نه مبنای حکم.
بخش دیگر، اما، چنین نیست. اولاً، یک پیام حکیمانه و والا - گر چه انتساب آن به منبع وحیانی و آسمانی مخدوش باشد - سازنده تواند بود که گفته‌اند: «سخن استوار را حتی از مردمان دو چهره نما بپذیر.» (1)
ثانیاً، دعا زبان ارتباط با ذات بی‌نهایت است و الفاظ آن ابزار نزدیک شدن به حقایق بلند عالم معنی و در عین حال، راه بیان خواسته‌ها.
همیشه و در همه حال، بلند و آرام و با هر زبان و حتی خاموش، می‌توان «او» را خواند و با «او» سخن گفت.
در بارگاه او، دور و نزدیک، سیاه و سپید، زن و مرد، زشت و زیبا، مستمند و دارا، گنگ و زبان آور، بیمار و تن درست، کوچک و بزرگ و ... یک‌سان راه دارند. خرگاه او تنها سرا پرده‌ای است که حَاجِب و حاجز ندارد.
با این همه، روندگان نیک می‌دانند که پیمودن راه در پناه راه آشنا ایمن‌تر و رساننده‌تر است.
طی این مرحله بی‌همرهی خضر مکن
ظلمات است! بترس از خطر گمراهی
آری، گام در جای پای انسان کامل نهادن، حتی در لفظ و خواسته و حرکات، در راه رسیدن به حق، به احتیاط نزدیک‌تر است. این است که کُمَیْل بنِ زیادها و اَبُو حَمْزَةِی ثُمَالِی‌ها به نوای دلنشین و روح نواز و خوش آهنگ پیشوایان راه خداشناسی و بندگی و مهر گوش جان می‌سپارند و راوی آوای عشق و معرفت می‌شوند.
او آن حقیقت بی‌نهایت است که از همه سو می‌توان بدو روی آورد؛ «به هر سو که رو کنید، آن روی خداست» (2) و آن ذات دربرگیرنده‌ی همه‌ی خوبی‌هاست که به هر نامی خوانده شود، زیباست؛ «همه‌ی نام‌های زیبا از آن اوست.» (3)
نام تو - به هر زبان که گویند - خوش است.
درست است که به هر گونه می‌توان با او سخن گفت؛ اما آن چه بر زبان انسان کامل رفته است، به خاطر رسیدنش به بالاترین مرحله‌ی معرفتی و عملی، حاوی بزرگ‌ترین درس‌های شناخت و خود سازی است.
آن قله نشینان کوه معرفت نکته‌هایی را که در قالب گویش مستقیم و علمی، دیریاب اذهان است، با توجه به آمادگی روحی انسان حاجتمند و از نیازمندی خویش آگاه، در چهره‌ی راز و نیاز و مناجات، بدو آموخته‌اند که دلنشین و در نتیجه، سازنده تواند بود.
کمترین گواه برای این ادعا، وجود شرح‌های بسیاری است که بر متون زیارات و أَدْعِیَة آمده است:
نگاهی به شروح زیارت جامعه، زیارت آل یاسین، دعای ندبه، دعای صباح و ... کافی است.

سَیِّد ابْن طاووس از بزرگ‌ترین کسانی است که در دوران زندگی، شاهد بحران یورش مغولان و حوادث پر آشوب قرن هفتم بود. شاید این یکی از عواملی شد که این مرد بزرگ را به تهذیب و خود سازی و دعا و مناجات واداشت و در این کار، مرجع برجسته‌ای برای معاصران و آیندگان گردید.

آثار فراوان سَیِّد - که در مقدمه‌ی کتاب نام برده شده است - غالباً چنین است. این خود، نشانگر روحیه‌ی بسیار معنوی این عالم جلیل است. او چنان به دعا و مناجات علاقه دارد که اگر برای دعایی، سند دومی بیابد - بی‌آن که به تحقیق اسناد درست‌تر بپردازد - دوباره این یک را نیز ذکر می‌کند! نیاوردن سند کامل برای دعاها یا اساسا عدم ذکر سند یا نقل دعاهایی با سند راویان غیر شیعی یا ...، شاهد دیگری بر گرایش باطنی آن مرد خدا به بندگی در درگاه دوست و راز و نیاز با حضرت اوست؛ به هر زبان گو باش.

«مُهَجُ الدَّعَوَات و منهج العنایات» - که شاید مهم‌ترین مجموعه‌ی دعایی سَیِّد ابْن طاووس است - تا کنون در چاپ‌های مختلفی عرضه شده است؛ اما متاسفانه یا فاقد دقت لازم بوده است یا بر گرفته و متکی به کار پیشین!

آن چه پیش رو دارید، باز گردان مُهَجُ الدَّعَوَات است که به پیروی از عرضه‌های پیشین آن، اثر دیگر مولف در دعا، به نام المجتنی من الدعاء المُجْتَبَی بدان پیوست شده است. مجموعه‌ی این دو کتاب، به صورت حاضر، بر پایه‌ی چند نسخه‌ی خطی است که به تحقیق برادر فاضل جناب آقای جواد قیومی فراهم آمده است. نسخه‌های اصل در مقدمه‌ی کتاب معرفی شده است.

باز بینی و تصحیح متن تحقیق شده به عهده‌ی این بنده نهاده شد. با پایان تصحیح، به دلایلی، ترجمه‌ی آن نیز بایسته و شایسته به نظر آمد.

چنان که می‌بینید، از ترجمه‌ی متن دعاها صرف نظر شده است؛ به دلیل:

1 - پرهیز از ازدیاد حجم.

2 - روانی و سهولت فهم بسیاری از بخش‌ها برای خواننده‌ی آشنا به دعا و از سوی دیگر نیاز به کار بیشتر در بخش‌هایی دیگر در نتیجه‌ی پیچیدگی عبارات و مشکل بودن رعایت دقیق امانت.

3 - عدم قطعیت (و در پاره‌ای از جاها شاید بتوان گفت، قطعیت عدم) انتساب شماری از دعاها، بر پایه‌ی نقل مولف ارجمند و در نتیجه ضروری نبودن صرف وقت در باز گردان آنها.

در ترجمه‌ی سند دعا، علاوه بر تحقیق در ضبط نام اشخاص و ثبت سال زندگانی برخی از آنها، از نماد اختصاری پیکان برای نشان دادن نقل خبر راوی ای از راوی دیگر، استفاده شده است تا نه چون برخی آثار مترجم، سند یک باره حذف شود و نه پیرایه‌ی کسل کننده‌ی کم بهره‌ای خواننده را

آزار دهد. علامت یاد شده جای گزین اصلاحات گوناگون حدثنا، اخبرنی و مانند آن است. هم چنین برای کمک به خواننده، سند با حروف جداگانه و تورفتگی مشخص شده است. در صورت نیاز به متن اصلی سند، به نسخه‌ی عربی کتاب - که کمی پیشتر از انتشار این ترجمه عرضه شده است - می‌توان مراجعه کرد.

آن چه بین دو کمان () دیده می‌شود افزوده‌ای است که از متن دریافته می‌شود؛ اما برای تعادل و نزدیکی بیشتر با اصل، به شکل توضیح آمده است. افزوده‌هایی از مترجم نیز که بین دو قلاب آمده است توضیح زائد بر متن یا افتادگی‌های آن است.

پاورقی‌های نشانگر نسخه‌های بدل و توضیحات غیر ضروری در ترجمه نیامده است. در صورت نیاز، به نسخه‌ی عربی می‌توان مراجعه کرد.

در چاپ عربی کتاب، نشانی هر یک از دعاها که در بِحَارالاَنْوَار آمده است از آن کتاب در پاورقی آمده است. در ترجمه این نشانی‌ها حذف گردید؛ اما موارد اختلاف ذکر شده در عربی نگاه داشته شد.

چنان که دیده می‌شود انبوهی از آیات قرآن کریم در متن دعاهای شیعی به کار رفته است. در این کتاب تنها آنجا که در متن دعا به نقل آیه‌ای از کتاب خدا اشارتی رفته است، نشانی آن در ذیل صفحه آمده است؛ در غیر این صورت به علت افزایش بسیار حجم، این جستجو انجام نشده است.

برای آگاهی بیشتر خوانندگان محترم، از میان کتاب‌های گوناگون رِجال و تاریخ، دو نمودار - که در اصطلاح علمای انساب، شجره (درخت) گفته می‌شود - استخراج و تنظیم و پیوست شده است.

در این دو نمودار، خطهای عمودی رابطه‌ی فرزندی و خطهای افقی برادری است. برای اناث از دایره استفاده شده است و خطهای پیکانی رابطه‌ای زوجیت را می‌رساند. بدیهی است که این نام‌ها گوشه‌ای از این دو خاندان است. در نمودار خاندان عَبَّاسی عمده‌ی خلفا نام برده شده‌اند و عدد میانی بالا یا زیر خط سال جلوس است.

روشن است که در عرضه‌ی یک مجموعه - به ویژه آن گاه که بزرگ و کما بیش فراگیر باشد - آن چه به عهده‌ی ماست ارائه‌ی بی‌کم و کاست یک اثر است؛ بی‌دخالت حب و بغض و پسند و ناپسندهای شخصی. مسؤولیَّت درستی و نادرستی نقل با ناقل اصلی است و قضاوت تنها با دانش و هوشمندی خواننده‌ی نکته سنج و آگاه و سخن شناس است. نه نیاموخته‌ی ساده اندیش ناسنجیده هر نقلی را باور می‌باید داشت و نه از راه رسیده‌ی خام با معیار آموزه‌های رکیک بیگانه، ناسخته و شتاب زده، هر سخنی را رد می‌تواند کرد. بازشناسی غث و سمین برازنده‌ی هر نا آشنایی نیست.

در پایان به درگاه آن دانای آشکار و نهان و مهربان هر دو جهان - همو که به درون عبادت و عمل می‌نگرد و نه پیکره‌ی خارجی آن را (4) - روی

می‌آوریم و از بِنِ جان می‌سراییم: پروردگارا!
این همه گفتیم: لیک اندر بسیج
بی‌عنایات تو، ما هیچیم! هیچ!
معبودا! این زمزمه و مویه را خود به ما آموخته‌ای که:
ای دعا از تو؛ اجابت هم ز تو
و خود از ما خواسته‌ای که: «اگر دعایتان نبود، پروردگار من کجا به سوی شما چشم می‌داشت؟!» (5)
آری،
به راه این امید پیچ در پیچ
مرا لطف تو می‌باید؛ دگر هیچ
مهربانا! این تلاش شکسته بسته‌ای است که لنگ لنگان می‌آوریم و به یقین، نه آن چه بایست است و نه آن چه شایست.
امید که با یک سو شدن ابرهای غَفلَت و تابش جلوه‌ی آن آموزگار پرده نشین سده‌های دراز غیبت، همه چیز بیاموزیم؛ از جمله سخن گفتن با تو را ... و اکنون به آستان او می‌سراییم که:
عمری است گذشته به نادانی
ای علم و ادب آموز، بیا!

پیش گفتار: زیست نامه‌ی مولف و شیوه‌ی پژوهش

سَیِّد جلیل القدر رَضِیّ الدِّین اَبُو اَلْقاسم عَلی معروف به سَیِّد ابْن طاووس فرزند مُوسَی بِنِ جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد (6) بِنِ إسْحَاق (7) بِنِ حَسَن بِنِ مُحَمَّد بِنِ سُلَیْمَان بِنِ داوود (8) بِنِ حَسَن مُثَنَّی فرزند دومین امام، حضرت مُجْتَبَی عَلَیْهِ السَّلَام، بود. (9)

چنان که خود در «کَشْف الْمَحَجَّة»، در تاریخ ولادت و تحصیلات خود می‌گوید، پیش از نیم روز پنج شنبه 15 محرم 589 ق در حله پای به جهان گذاشت و هم در آن شهر بزرگ شد. آن گاه به بغداد کوچ کرد و حدود 15 سال در روزگار حکومت عَبَّاسیان در آنجا زیست. در اواخر دوره‌ی مستنصر مَنْصُور بِنِ مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد، سی و ششمین خلیفه‌ی عَبَّاسی (در گذشته به سال 640 ق) به حله بازگشت. چندی در زادگاه خویش بود تا به جوار مولای متقیان عَلَیْهِ السَّلَام هجرت کرد. سه سال در نجف اشرف ماند و پس از آن، سه سال نیز در کربلا مجاورت گزید. آن گاه به کاظمین رفت و در آن شهر هم سه سال ماند. تصمیم داشت سه سال نیز در سَامَرَّاء زندگی کند؛ ولی در آن روز و روزگار، سَامَرَّاء مانند صومعه‌ای بود در بیابان و ماندن دراز مدت در آن شدنی نبود. بنا به مصلحت، در 652 ق در دوره‌ی هجوم مغولان به بغداد بازگشت و تا هنگامه‌ی افتادن آن شهر به دست مغولان، در آن ماند و از نزدیک دردها و بیم‌ها را دید. او خود در کَشْف الْمَحَجَّة در این باره می‌گوید:

تاتار در 18 محرم 656 ق بغداد را گرفتند. شبی را با هراس‌های دنیایی گذراندیم و خداوند بزرگ ما را از آن نگرانی‌ها رهاند. (10)

به روزگار مستنصر عَبَّاسی، گاهی پذیرش منصب افتاء بدو تحمیل می‌شد و گاه نقابت خاندان‌های سادات؛ حتی وزارت را هم به او پیشنهاد کردند که نپذیرفت. در سال 616 ق، از سوی هولاکو، تولیت نقابت در کل عِراق را بدو وا گذاشتند و این تنها منصبی بود که قبول کرد. به هنگام نصب در این سمت، بر تختی سبز نشسته بود. عَلی بِنِ حَمْزَة‌ی شاعر به تبریک چنین سرود:

- این عَلی فرزند مُوسَی بِنِ جَعْفَر چونان آن عَلی زاده‌ی مُوسَی بِنِ جَعْفَر (عَلَیْهِمُ السَّلَام) است.

- چنان که آن حضرت، به گاه امامت، بر جایگاهی سبز نشست، او نیز در هنگام نقابت به جایگاهی سبز تکیه زده است.

داستان این بود که مامون عَبَّاسی - وقتی امام هشتم عَلَیْهِ السَّلَام را به ولایت عهد خویش تعیین کرد - لباسی سبز رنگ بر حضرتش پوشاند و روی دو فرش بزرگ سبز بر نشاند و مردم را فرمان داد تا لباس‌های سبز رنگ

پوشند. (11)
سه سال و یازده ماه از دوران نقابت ابْن طاووس گذشته بود که پیک اجل او را فراخواند. (12)
سَیِّد با مُؤَیِّدُ الدِّین قُمِّی (13) وزیر سه خلیفه‌ی عَبَّاسی، أَحْمَدَ بْنِ حَسَن بِنِ یُوسُف، ناصر و پسرش مُحَمَّد بِنِ أَحْمَدَ بْنِ حَسَن، ظاهر و مَنْصُور بِنِ مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد، مستنصر، رابطه و دوستی عمیق داشت؛ چنان که با ابْن الْعَلْقَمِی (14) و فرزندش (مُحَمَّد بِنِ مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد) خزانه دار بسیار پیوند داشت.
هنگامی که هولاکو در سال 656 بغداد را فتح کرد فرمان داد تا از علما فتوا بخواهند:
آیا پادشاه کافر دادگر بهتر است یا پادشاه مسلمان ستمگر؟ عالمان را برای پاسخ گویی در مستنصریه گرد آوردند. وقتی مساله را دانستند، از پاسخ درماندند. جناب سَیِّد در مجلس بود و مورد احترام همه.
چون دید همه خاموش مانده‌اند، برگه را گرفت و به خط خویش نوشت:
کافر دادگر از مسلمان ستمگر بهتر است. همه‌ی علما به دنبال او پاسخ وی را کتباً تایید کردند. (15)

خاندان

الف. پدر

شریف سَعْد الدین اَبُو إِبْرَاهِیم سَیِّد مُوسَی بِنِ جَعْفَر (16) بِنِ مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد ابْن مُحَمَّد بِنِ الطاووس از راویان حدیث بود. او روایات خویش را در برگه‌هایی پراکنده نوشت. فرزندش سَیِّد رَضِیّ الدِّین (مولف کتاب) آن را در 4 مجلد گرد آورد و فرحه الناظر و بهجه الخاطر مِمَّا رَوَاهُ والدی مُوسَی بِنِ جَعْفَر نامید.

از چند مُحَدِّث از جمله عَلی بِنِ مُحَمَّد مدائنی و حُسَیْن بِنِ رَطْبَةَ روایت می‌کند و پسرش (مولف کتاب) از وی. او در قرن هفتم در گذشت و در نجف اشرف به خاک سپرده شد. (17)

ب: مادر

مادر سَیِّد ابْن طاووس دختر جناب اَبُو اَلْحُسَیْن وَرَّام بِنِ أَبِی فِرَاس (صاحب مجموعه‌ی وَرَّام) است. (18) بنابراین، آن عالم بزرگ - چنان که سَیِّد خود در آثار خویش آورده است - نیای مادری اوست. مادر پدرش (اَبُو إِبْرَاهِیم) نیز دختر زاده شَیخ طوسی بود. از این رو خیلی جاها در نوشته‌های شَیخ طوسی را «جدم» یا «جد پدرم» و شَیخ اَبُو عَلی حسن فرزند شَیخ طوسی (19) را «دایی‌ام» یا «دایی پدرم» می‌خواند.

ج: برادران

1 - جمال الدين اَحْمَد بِنِ مُوسَی. او فقیه سادات و بزرگ و پناه فقیهان بود. آثار قلمی فراوان داشت که به حدود 80 می‌رسید؛ از جمله: «البشری» (6 جزء، در فقه)، «شَوَاهِد الْقُرْآن»، «بناء المقاله العلویه.»
او از استادان عَلّامَه حِلّی و ابْن داوود حِلّی صاحب کتاب رِجال بود. ابْن داوود در رِجال خویش (20) درباره‌ای او می‌گوید:
او مرا بزرگ کرد و آموزش داد و به من نیکی نمود.
سَیِّد اَحْمَد 9 سال پس از برادرش، یعنی در سال 673، در گذشت.
2 - سَیِّد شَرَفُ الدِّین مُحَمَّد. او در واقعه‌ی سقوط بغداد به دست مغول در سال 656 به شهادت رسید.
3. سَیِّد عِزُّ الدِّین حسن. وی در سال 654 در گذشت. (21)

د: همسر

پس از کوچ به کاظمین، با زهرا خاتون دختر نصر الدین اَبُو اَلْحَسَنِ نَاصِرِ بْنِ مَهْدِی بِنِ حَمْزَةی عَلَوی رازی مازندرانی (617) وزیر (خلیفه النَّاصِرُ لِدِینِ اللّٰهِ) ازدواج کرد؛ ولی ظاهراً از او فرزند دار نشد.

ه. فرزندان

1. صَفِیّ الدِّین مُحَمَّد ملقب به مُصْطَفَی. او روز سه شنبه 9 محرم 643 در حله پا به جهان گذاشت. پدرش «کَشْف الْمَحَجَّة» را در سفارش به او نوشت. او پس از پدر عهده دار سمت نقابت شد. در سال 680 در گذشت و فرزندی از خود به جای نگذاشت.

2. رَضِیّ الدِّین عَلی. وی - که هم نام و هم لقب پدر بود - روز جمعه 8 محرم 648 زاده شد. «زوائد الفوائد» را از وی دانسته‌اند که در اعمال و آداب شایسته‌ی سال است. پس از برادر، نقابت را به عهده گرفت که در خاندانش باقی ماند.

3. شَرَف الْأَشْرَاف. پدرش در «سَعْد السُّعُود» درباره‌اش گوید:

دخترم، شَرَف الْأَشْرَاف، قرآن مجید را در 12 سالگی حفظ کرد.

4. فاطمه. درباره‌ی او نیز در همان کتاب چنین گوید:

آن چه از مصحف بزرگ و کامل 4 جزیی نقل می‌کنم و آن را برای دخترم فاطمه - که پیش از 9 سالگی قرآن کریم را از بر داشته است - وقف کرده‌ام ...

همه‌ی شرح حال نویسان پس از سَیِّد، او را ستوده و به دانش و فضیلت و پارسایی و عبادت و بزرگواری یاد کرده‌اند.

عَلّامَه حاجی نوری در خاتمه الْمُسْتَدْرَک: (22)

«سید بسیار جلیل و کامل و سعادتمند، پارسا و زاهدترین، دارای کرامت‌های درخشان، رَضِیّ الدِّین اَبُو اَلْقاسم و اَبُو اَلْحَسَن عَلی بِنِ سَعْد الدین مُوسَی بِنِ جَعْفَر، طاووس خاندان طاووس، آن که همه بزرگان از هر طریقت و هر مشرب، به ظهور کرامت‌ها جز از او هم سخن نبوده‌اند؛ نه بر پیش‌تر از وی و نه پس از وی.» آن گاه به تبرک کرامت‌هایی از آن بزرگ می‌آورد.

همو: «آن مرحوم از برترین بزرگ دارندگان شعائر خداوندی است. در هیچ نوشته‌اش نام مبارک پروردگار را یاد نمی‌کند جز آن که می‌افزاید: جَلَّ جَلَالُه.» (23)

شَیخ حر عاملی در امل الامل: (24) «جایگاه علمی و فضیلت و زُهد و عبادت و وثوق و فقه و بزرگی و پارسایی او مشهورتر از آن است که به یاد کردن نیاز باشد. او شاعر و ادیب و سخنوری بلیغ نیز بود.»

عَلّامَه شَیخ أَسَد اللَّه دزفولی کاظمینی شوشتری در مقابس الانوار و نفائس الاسرار: (25) «سید پر اعتبار، بزرگوار و شایان اعتماد، عالم عبادتگر، زاهد پاک و پاکیزه، زمام دار فضیلت‌ها و افتخارات، صاحب دعاها و مقامات و مکاشفه‌ها و کرامت‌ها، مظهر فیض روشن و لطف نهان و آشکار (الاهی).»

شَیخ اَبُو اَلْحَسَن سُلَیْمَان بِنِ عَبْداللَّه بَحْرانی ماحوزی در البلغه: «صاحب کرامت‌ها و مقام‌ها که در میان علمای ما عابدتر و پارساتر از او نبوده است.» (26)

مُحَدِّث قُمِّی: «رَضِیّ الدِّین اَبُو اَلْقاسم عَلی بِنِ مُوسَی بِنِ جَعْفَر بِنِ طاووس حُسَیْن حُسَیْنِی، سرور شکوه‌مند و پارساترین و زاهدترین و الگوی عارفان ... او مجمع کمالات بلند مرتبه بود، حتی شعر و ادب و سخن و این فَضْل خداوندی است که به هر کس خود بخواهد می‌بخشد.» (27)

همو: «سید رَضِیّ الدِّین اَبُو اَلْقاسم، آن والاترین و پارساترین و زاهدترین و خجسته‌ترین، الگوی عارفان و روشنی بخش شب زنده داران، دارای کرامت‌های درخشان و امتیازات پر افتخار، طاووس خاندان طاووس، سَیِّد ابْن طاووس که خداوند تربتش را پاکیزه و در جهان بالا نامش را بلند دارد!» (28)

1 - شَیخ أَسْعَد بِنِ عَبْد الْقَاهِر بِنِ أَسْعَد أَصْفَهَانِی، مولف رشح الولاء (شرح دعای صَنَمَیْ قُرَیْش) تاریخ اجازه: صفر 635.
2 - بَدْرِ بْنِ یَعْقُوبِ مُقْرِئ أَعْجَمِی. (29)
3 - تاج الدین حَسَن بِنِ عَلی دربی.
4 - شَیخ حُسَیْن بِنِ اَحْمَد سُورَاوِی. سَیِّد در فَلَاحُ السَّائِل گوید:
«او در جمادی الاخر 609 به من اجازه(ی نقل حدیث) داد.»
5 - حُسَیْن بِنِ عَبْدُ الْکریم غروی.
6 - کَمَالُ الدِّین حیدربن مُحَمَّد بِنِ زَیْد بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَبْداللَّه حُسَیْنِی. روز شنبه 16 جمادی الاخره‌ی 620 نزد او حدیث خواند (و اجازه گرفت).
7 - سدید الدین سالم بِنِ محفوظ بِنِ عزیزه بِنِ وشاح سُورَاوِی حِلِّی.
مولف، تبصره و بخشی از منهاج این استاد را نزد او خواند.
8 - اَبُو الْحَسَن عَلی بِنِ یَحْیَی بِنِ عَلی حناط (منسوب به حنطه (گندم)؛ بر اساس برخی نسخه‌ها) یا خیاط (بر اساس نسخه‌ی دیگر) یا حافظ (بر اساس نسخه‌ای دیگر). مولف خود گوید که در سال 609 از او اجازه دریافت کرد.
9 - شمس الدین فخار بِنِ مَعَدّ بْن فخاربن اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد بِنِ مُحَمَّد مُوسَی حائری (630).
10 - نجیب الدین مُحَمَّد سُورَاوِی (نام بر اساس برخی اجازه‌هاست و بنا بر ریاض العلماء: شَیخ یَحْیَی بِنِ مُحَمَّد بِنِ یحیای سُورَاوِی. (30)
11 - اَبُو حامد محیی الدین مُحَمَّد بِنِ عَبْداللَّه بِنِ عَلی بِنِ زهره حُسَیْنِی حلبی.
12 - مُحِبّ الدِّین مُحَمَّد بِنِ محمود بِنِ حَسَن بِنِ هِبَةُ اللَّه معروف به ابْن النَجَّار بغدادی (578 - 643) صاحب کتاب «ذیل تاریخ بغداد.»
13 - صَفِیّ الدِّین مُحَمَّد بِنِ مَعَدّ بِنِ عَلی بِنِ رافِع بِنِ مَعَدّ بْن عَلی موسوی.
14 - شَیخ نجیب الدین مُحَمَّد بِنِ جَعْفَر بِنِ هِبَةُ اللَّه بِنِ نما.
15 - پدرش، اَبُو إِبْرَاهِیم سَیِّد مُوسَی بِنِ جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد طاووس.

1 - إِبْرَاهِيم بِنِ مُحَمَّد بِنِ أَحْمَدَ بْنِ صالح قُسِّينِى. در 664 (همان سالى كه در گذشت) بدو اجازه‌ى نقل حديث داد.
2 - فقيه نسب شناس سَيِّد اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَلى عَلَوى.
3 - جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد بِنِ صالح قُسِّينِى. (برادر نام برده در رديف 1).
4 - شَيخ تقى الدين حَسَن بِنِ عَلى بِنِ داوود حِلِّى (647 - 740).
5 - عَلّامَه جمال الدين حَسَن بِنِ يُوسُف بِنِ عَلى بِنِ مُحَمَّد بِنِ مطهر حِلِّى (648 - 726).
6 - سَيِّد غياث الدين عَبْدُ الْكريم بِنِ اَحْمَد بِنِ طاووس (648 - 693) برادر زاده‌اش و صاحب فرحه الغرى.
7 - فرزندش، سَيِّد عَلى بِنِ عَلى بِنِ طاووس، (647) صاحب زوائد الفوائد.
8 - عَلى بِنِ مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد بِنِ صالح قُسِّينِى (برادر نام بردگان رديف 1 و 3.) نيز در سال وفات خود او را اجازه داد.
9 - شَيخ شمس الدين مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد بِنِ صالح قُسِّينِى (پدر نام بردگان رديف 1 و 3 و 8).
10 - سَيِّد مُحَمَّد بِنِ بَشِير حُسَيْنِى عَلَوى.
11 - فرزند مهترش سَيِّد مُحَمَّد بِنِ عَلى بِنِ طاووس (643 - 680).
12 - سَيِّد نجم الدين اَبُو نَصْر مُحَمَّد موسوى نقيب شهر كاظمين.
13 - شَيخ جمال الدين يُوسُف بِنِ حاتم بِنِ خوز عاملى شامى.
14 - سديد الدين يُوسُف بِنِ عَلى بِنِ مطهر (پدر عَلّامَه حِلِّى).

1 - الابانه فی معرفه اسماء کتب الخزانه.
2 - الاجازات لکشف طُرُق المفازات فیما یحصی من الاجازات.
3 - الاسرار المودعه فی ساعات اللیل و النهار.
4 - أسرار الصلاه و أنوار الدعوات.
5 - الِاصْطِفَاء فی تورایخ الملوک و الخلفاء.
6 - إِغَاثَةِ الدَّاعِی و اِعَانَة السَّاعِی.
7 - الاقبال بالاعمال الحسنه فیما یعمل مره فی السنه (جز 8 و 9 المهمات).
8 - الامان من اخطار الاسفار و الازمان (ترجمه‌ی آن چاپ نشر آفاق است).
9 - انوار اخبار (الاختیارات من کتاب) أَبِی عَمْرو الزاهد.
10 - الانوار الباهره فی انتصار العتره الطاهره.
11 - البشارات بقضاء الحاجات عَلی ید الائمه بعد الممات.
12 - البهجه لثمره المهجه.
13 - التحُصَیْن فی أسرار ما زاد عَلی کتاب الیقین.
14 - التعریف للمولد الشریف.
15 - التوفیق للوفاء بعد التفریق فی دار الفناء.
16 - جمال الاسبوع بکمال العمل المشروع (جزء 4 المهمات، چاپ نشر آفاق).
17 - الدروع الواقیه من الاخطار فی ما یعمل فی کل شهر عَلی التکرار (جزء 5 المهمات).
18 - رَبِیع الالباب.
19 - روح الاسرار و روح الاسمار.
20 - ری الظمان من مروی مُحَمَّد بِنِ عَبْداللَّه بِنِ سُلَیْمَان.
21 - زَهْرَةُ الرَّبِیع فی أَدْعِیَة الاسابیع (جزء 3 المهمات).
22 - السعادات بالعبادات ... (جزء 10 المهمات).
23 - سَعْد السعود للنفوس منضود (درباره‌ی قرآن کریم).
24 - شفاء العقول من داء الفضول (در اعتقادات).
25 - الطرائف فی معرفه مذاهب الطوائف.
26 - طرف من الانباء و المناقب.
27 - غیاث سلطان الوری لسکان الثری.
28 - فتح الأبواب بین ذوی الالباب و بین رب الارباب.
29 - محجوب الجواب الباهر فی شرح وجوب خلق الکافر.

30 - فرج المهموم فی معرفه الحلال و الحرام من علم النجوم.
31 - فرحه الناظر و بهجه الخاطر.
32 - فَلَاحُ السَّائِل و نجاح المسائل (دو جزء نخست المهمات).
33 - القبس الواضح من كتاب الجلیس الصالح. (31)
34 - كَشْف الْمَحَجَّة لثمره المهجه (اسعاد ثمره الفواد عَلی سعاده الدنیا و المعاد).
35 - لباب المسره من كتاب مزار ابْن أَبِی قره.
36 - المجتنی من الدعاء المُجْتَبَی (كه به پیوست خواهد آمد).
37 - محاسبه النفس (محاسبه الملائكه الكرامه آخر كل یوم من الذنوب و الاثام).
38 - مسالک (السالک) المحتاج الی مناسک الحاج (جزء 7 المهمات).
39 - مِصْبَاح الزائر و جَنَاح المسافر.
40 - مضمار السبق فی میدان الصدق (المضمار للسباق ...، جزء 6 المهمات).
41 - المَلَاحِم و الفتن فی ظهور الغائب المنتظر.
42 - الملهوف عَلی قتلی الطفوف.
43 - المهمات و التتمات (افزوده‌هایی بر مِصْبَاح طوسی شامل 10 جزء یاد شده).
44 - المنتقی من العوذ و الرقی.
45 - مُهَجُ الدَّعَوَات و منهج العنایات (كتابی كه پیش رو دارید).
46 - المواسعه و المضایقه.
47 - الیقین باختصاص مولانا أمیرالمؤمنین عَلی عَلَیْهِ السَّلَام بامره المومنین.

در گذشت و آرامگاه

مولف سترگ کتاب صبح دوشنبه 5 ذِی الْقَعْدَةِی 664 در بغداد از جهان خاکی دیده فرو بست. درباره‌ی مدفن آن مرحوم چند قول است:

شَیخ یُوسُف بَحرانی گوید:

«آرامگاه او اکنون شناخته شده نیست.» (32) مُحَدِّث نوری گوید:

«در باغی خارج حِلّه بارگاه فرازمندی است که به آن بزرگ نسبت داده می‌شود و مردم از روی اعتقاد به زیارت آن می‌روند. در صورت وقوع فوت آن مرحوم در بغداد، درستی انتساب این قبر کمی بعید به نظر می‌رسد. خدا داناست.» (33)

عَلّامَه سَیِّد حسن صدر کاظمینی در بخش پایانی کتاب خویش، «تحیه أَهْلِ الْقبور بما هم ماثور» گوید:

«آن چه در باغ حِلّه قبر سَیِّد ابْن طاووس شناخته می‌شود قبر فرزند او سَیِّد عَلی بِنِ مُوسَی است که هم نام و هم لقب پدر بود.» (34)

این قوال گوناگون با نقل صریح خود آن بزرگ روشن می‌شود که قبر خویش را در جوار مولا امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام و زیر پای پدر و مادر برگزید. او خود گوید:

«من خود رفتم و از گورکن خواستم تا در سایه‌ی نیا و مولایم عَلی بِنِ أَبِی طالب عَلَیْهِ السَّلَام گوری برایم بسازد تا میهمان و پناهنده و گدا و امیدوار درگاه او باشم و به هر گونه‌ای خواهنده از در حضرتش. نیز خواستم زیر پای پدر و مادرم که خدا از ایشان خشنود باد باشم؛ زیرا دیدم که پروردگار بزرگ مرا به خاکساری در برابر ایشان و نیکی بدانان فرمان داده است. از این رو، خواستم - تا گاهی که در قبر خواهم آرمید - سرم زیر پاهای ایشان قرار گیرد.» (35)

افزون بر این، عَبْدُ الرَّزّاق اَحْمَد معروف به ابْن الفوطی (642 - 723) نیز در «الحوادث الجامعه» (36) آورده است:

«در این سال (664) نقیب پاک دام سَیِّد رَضِیّ الدِّین عَلی بِنِ طاووس در گذشت و پیکرش به آرامگاه جدش حضرت عَلی بِنِ أَبِی طالب عَلَیْهِ السَّلَام برده شد. گویند عمر او تقریباً 73 سال بود.» (37)

سخن درست همین است و پذیرفتنی‌تر از دیگر اقوال؛ زیرا ابْن الفوطی در همان روزگار می‌زیست و او را بهترین مُوَرِّخ قرن هفتم دانسته‌اند.

کوتاه سخن این که: نسب آن مرحوم (از پدر) به امام مُجْتَبَی عَلَیْهِ السَّلَام و هم چنین (از مادر) به حضرت سَیِّدِ الشُّهَدَاء عَلَیْهِ السَّلَام می‌رسید؛ ریشه‌اش از مدینه بود؛ زادگاه و پرورشگاهش حله اقامتگاهش بغداد بود و آرامگاهش نجف.

1 - نسخه‌های مبنای تحقیق در «مُهَجُ الدَّعَوَات»:
الف - نسخه‌ی خطی کتاب خانه‌ی عمومی آیت الله مَرْعَشِی در قم به شماره‌ی 59. این نسخه در تاریخ 11 محرم و 956 ق به خط عَبْدُ الرَّزَّاق بِنِ عَبْدُ الفَتّاح هَرَوِی کتابت شده است. آن را «ع» می‌نامیم.
در آخر این نسخه، چنین عبارتی (به عربی) دیده می‌شود:
«به عنایت خدای توانا و بخشنده و به دست بنده‌ی امیدوار رحمت خدا و شفاعت پیامبر و آل، ائمه‌ی معصومین عَلَیْهِمُ السَّلَام، عَبْدُ الرَّزَّاق بِنِ عَبْدُ الفَتّاح هَرَوِی، در 11 محرم 956 کتابت شد. صورت دست نوشته مولف: پدید آورنده‌ی این کتاب کار خود را روز جمعه 7 ج 1 سال 662 به پایان برد.»
ب - نسخه‌ی چاپی موجود در کتاب خانه‌ی آستانه‌ی حضرت معصومه عَلَیْهَاالسَّلَام در قم به شماره 215. این نسخه به خط حاج مُحَمَّد عَبْدِالصَّمَد تبریزی است به سال 1318 ق. این را «م» می‌نامیم.
ج - نسخه‌ی چاپی به خط شَیخ مُحَمَّد حسن کرمانی به سال 1323 ق.
این را «ط» می‌نامیم.
در اثنای تصحیح، به نسخه‌هایی دیگر نیز مراجعه شد؛ از جمله نسخه‌ی موجود در کتاب خانه‌ی شادراوان حاج حُسَیْن ملک که خط سَیِّد عَلی خان مدنی شیرازی (شارح صحیفه) بر حاشیه‌ی آن دیده می‌شود.
2 - نسخه‌های مبنای تحقیق در «المجتنی من الدعاء المُجْتَبَی»:
الف - نسخه‌ی خطی موجود در کتاب خانه عمومی آیت الله مَرْعَشِی در مجموعه‌ی شماره‌ی 442.
در این مجموعه، دو کتاب دیگر سَیِّد نیز یافت می‌شود: «محاسبه النفس» و «الدروع الواقیه.» این مجموعه در 87 برگ است؛ به خط نسخ و غالباً فاقد نقطه گذاری. تاریخ آن چهارشنبه روزی از سال 964 است. این را با «ش» نشان داده‌ایم.
ب - نسخه‌ی چاپ شده‌ی کتاب، به ضمیمه‌ی «مُهَجُ الدَّعَوَات» چاپ شده. مشخصات آن را همراه «مُهَجُ الدَّعَوَات» یاد کردیم.
3 - به دلیل یافت نشدن نسخه‌ی اصل (دست نویس مولف) و افتادگی‌ها و تحریفات در نسخه‌ها، به اندازه‌ی توان، تلفیقی از کتاب و نقل‌های بِحَارالاَنْوَار و مِصْبَاح به عمل آمد تا متنی هر چه درست‌تر و به نسخه‌ی مولف نزدیک‌تر فراهم شود.
4 - روایت علامه‌ی مجلسی در بِحَارالاَنْوَار و کَفْعَمِی در دو مِصْبَاح (المِصْبَاح و الْبَلَد الْأَمِین) کاملاً بررسی و موارد اختلاف در حاشیه اشاره شد.

5 - معنای برخی واژه‌ها و موارد اختلاف نسخه‌ها با دیگر کتاب‌ها ذکر گردید. (38)

سرور ما، برترین جهانیان، علامه‌ی فقیه و فاضل و دانشمند کامل و بنده‌ی برجسته پارسا و محقق با اخلاص و پاکیزه، مهترین مهان خاندان ابوطالب در خویشان و بیگانگان، برترین سادات، محور خاندان نبوت، شکوه آل پیامبر، شرف عترت پاک، رِضِیُّ الْمِلَّةِ وَ الدِّین، جمال عارفان، اَبُو اَلْقاسم عَلی بِنِ مُوسَی بِنِ جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد بِنِ مُحَمَّد الطاووس عَلَوی فاطمی، آن دارای والایی‌های آشکار و برتری‌های درخشان - که خداوند روانش را پاکیزه و تربتش را نورانی کناد - چنین گوید:
(39)
سپاس خدای را که در نیکی پیش گام است. او بندگانش را به زبان همان برهان، به شناخت خویش خوانده است و در چشم اندازهای فرآورده‌های ویژه خویش جلوه گر گشته و در آیینه‌ی آفرینش حکومت پهناور و آسمان‌های خود آن چه را در شناخت ذات اقدس او و صفات برجسته‌اش و در راهنمایی بدان بسنده و روان بخش است نمایانده است. گواهی می‌دهم که معبودی جز الله نیست. جان و خرد، پیش از ره یابی من به این گواهی، بر آن گواه بوده‌اند و پیش از زبان آشکار، به زبان حال گفته‌اند که: انوار ذاتی ما و رازهای نهان صفات ما پیک‌ها و گواهانی‌اند از آن آفرینش گر پدید آورنده و آن توانای چیره؛ هر چند آدم زاده چهره هامان را به گل سرشت خویش پوشانده و به دست غَفلَت خود جلوگیر بینش ما گردیده است. مَالِک ما را کجا در وجود همانند است و کیست که در توانمندی و مهربانی و بخشندگی، با او برابری تواند کرد تا از «او» بدو گردیم یا به جای «او» به اشتباه بر او تکیه زنیم؟!
نیز گواهی می‌دهم که نیایم، پیام آور خداست. او در شناخت آفریننده‌ی مکان و عالم امکان پیش‌ترین موجودات و روزگاران است و در بیان حقایق، راست‌ترین و در پیشی جستن از هر خاموش و گوینده‌ای در پهنه‌ی آفرینش پیش‌تر.
هم چنین، گواهی می‌دهم که بر دروازه‌های گذرگاه‌های شاهراه او و راه‌های معراج وی هیچ پیش تری نیست و نه گذرندگانی بر گذرگاه‌های پر خم آن؛ جز آنان که ماه وجودشان از خورشید انوار فرخنده‌ی او بود و درختان وجودشان شاخه‌هایی از نسیم ریشه‌های وی؛ هم آنان که کشتی‌های توفیقشان از آثار شایسته‌ی حقیقت او بود. درود خدا بر او و ایشان باد؛ درودی راه نمون به پیروی راه او و فراخواننده به تصدیق شایسته‌اش.
باری، من به هنگام (مطالعه‌هایم - که) گردش خردها در باغ‌ها (ست)،

یادداشت‌هایی نوشته بودم و از گنجینه‌های نوشته‌های گذشته، از پیامبر و ائمه‌ی اطهار (عَلَیه و عَلَیْهِمُ السَّلَام)، حِرْزها (40) و قنوت‌ها (41) و حجاب‌ها (42) و دعاهای گران بار و توسلات مهم پراکنده در کتاب‌ها را - که به منزله‌ی جان پیکرهاست و راه روشن خواهندگان - گرد آوردم که در اینجا و آنجا پراکنده بود و این گوشه و آن گوشه پنهان.

به هم آوردن این گریخته‌های پراکنده و صورت دادن به این مجموعه‌ی ناآشنا با هم را مورد نظر خداوند بزرگ یافتم؛ چرا که اگر این مجموعه یک جا و در یک محل نگه داری شوند، توفیقی است برای جویای سودمندی از آنها و بهره جوی آن خوان بلند.

آن گاه کتاب را «مُهَجُ الدَّعَوَات و منهج العنایات» (جان نیازها و راه دستگیری‌ها) نامیدم و آن را با فصل‌ها و باب‌ها سامان ندادم بلکه (به شکل) باغی فرا ساختم که در برابر دنایان و خردوران جلوه می‌کند؛ چونان دری که به مقصد نزدیک می‌سازد.

برگزیده‌ی حِرْزهای پیامبر و ائمه عَلَيْهِمُ السَّلَام

الف - حِرْزهای پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم

1 - حِرْز پیغمبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم

اَبُو اَلْحَسَن عَلی بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ (عَلی بِنِ) عَبْدِالصَّمَد تَمِیمِی - ثَقَفِی - مُحَمَّد بِنِ مظفر بِنِ مُوسَی بغدادی - جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد مَوْصِلی - اَبُو عمر و دوری - مُحَمَّد بِنِ عَبْدِالرَّحْمَان قرشی - اَبُو سعید عَمْرو بِنِ سعید مودب - فَضْل بِنِ عَبَّاس - أَبُو کُرْز مَوْصِلی - عقیل بِنِ أَبِی عقیل:

از حضرت آمنه مادر رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم نقل است که هنگام بار داری، کسی در خواب بدو گفت:

«تو بهترین مردم را بار دار شده‌ای. او را مُحَمَّد نام بگذار. او در تورات اَحْمَد نامیده شده است این نوشته را نیز بدو بیاویز.»

آمنه عَلَیْهَاالسَّلَام از خواب بیدار شد و لوله‌ی (کوتاه) آهنینی دید که این نوشته روی پوستی در آن بود:

بِسْمِ اللَّهِ أَسْتَرْعِیکَ رَبَّکَ وَ أُعَوِّذُکَ بِالْوَاحِدِ مِنْ شَرِّ کُلِّ حَاسِدٍ قَائِمٍ أَوْ قَاعِدٍ وَ کُلِّ خَلْقٍ رَائِدٍ فِی طُرُقِ الْمَوَارِدِ لَا تَضُرُّوهُ فِی یَقَظَةٍ وَ لَا مَنَامٍ وَ لاَ فِی ظَعْنٍ وَ لَا فِی مَقَامٍ سَجِیسَ اللَّیَالِی وَ أَوَاخِرَ الْأَیَّامِ - یَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَیْدِیهِمْ وَ حِجَابُ اللَّهِ فَوْقَ عَادِیَتِهِمْ

2 - حِرْز دیگری از پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم

عَلی بِنِ (مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ عَلی بِنِ) عَبْد الصَّمَد - جدش (عَلی بِنِ عَلی بِنِ عَبْد الصَّمَد +) اَبُوبَکْر عُثْمَان بِنِ إِسْمَاعِیل بِنِ اَحْمَد حاجی + اَحْمَد بِنِ عَلی بِنِ أَبِی صالح مقری - اَبُوبَکْر اَبُوبَکْر عَبْدُ الْغفار بِنِ مُحَمَّد - حَسَن بِنِ مُحَمَّد دربندی - عَبْدالرَّحْمَان بِنِ عُثْمَان دمشقی - مُحَمَّد بِنِ صالح بِنِ خَلَف حورانی - پدر صالح بِنِ خَلَف حورانی) - مُوسَی بِنِ إِبْرَاهِیم:

حضرت مُوسَی بِنِ جَعْفَر از پدر و آن حضرت از پدر خویش عَلَیْهِمُ السَّلَام نقل کردند که رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام فرمودند:

«یا عَلی، اگر با رخداد هول انگیزی برخوردی یا به سختی‌ای گرفتار شدی، بگو:

اللَّهُمَّ انی أَسْأَلُکَ بحق مُحَمَّد و آل مُحَمَّد أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّد و آل مُحَمَّد و أن تنجینی من هَذَا الْغَم.

3 - حِرْز دیگری از پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم

زیر صورت مبارک آن حضرت در گاهواره، این نوشته را روی پرنیان سفیدی یافتند:

أُعِیذُ مُحَمَّدَ بْنَ آمِنَةَ بِالْوَاحِدِ مِنْ شَرِّ کُلِّ حَاسِدٍ قَائِمٍ أَوْ قَاعِدٍ أَوْ نَافِثٍ عَلَی الْفَسَادِ جَاهِدٍ [مُجَاهِدٍ] وَ کُلِّ خَلْقٍ مَارِدٍ یَأْخُذُ بِالْمَرَاصِدِ فِی طَرِیقِ [طُرُقِ الْمَوَارِدِ أَذُبُّهُمْ عَنْهُ بِاللَّهِ الْأَعْلَی وَ أَحُوطُهُ مِنْهُمْ بِالْکَنَفِ الَّذِی لَا یُؤْذَی أَنْ لَا یُضِرُّوهُ وَ لَا یَطَّیَّرُوهُ فِی مَشْهَدٍ وَ لَا مَنَامٍ وَ لَا مَسِیرٍ وَ لَا مَقَامٍ سَجِیسَ اللَّیَالِی وَ آخِرَ الْأَیَّامِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَبَدَّدَ أَعْدَاءُ اللَّهِ وَ بَقِیَ وَجْهُ اللَّهِ لَا یُعْجِزُ اللَّهَ شَیْ‌ءٌ اللَّهُ أَعَزُّ مِنْ کُلِّ شَیْ‌ءٍ حَسْبُهُ اللَّهُ وَ کَفَی سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا وَ أُعِیذُهُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَ نُورِ اللَّهِ وَ بِعِزَّةِ مَا یَحْمِلُ الْعَرْشَ مِنْ جَلَالِ اللَّهِ وَ بِالاسْمِ الَّذِی یُفَرِّقُ بَیْنَ النُّورِ وَ الظُّلْمَةِ وَ احْتَجَبَ بِهِ دُونَ خَلْقِهِ - شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ وَ الْمَلائِکَةُ وَ أُولُوا الْعِلْمِ قائِماً بِالْقِسْطِ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْمُحِیطِ بِکُلِّ شَیْ‌ءٍ وَ لَا یُحِیطُ بِهِ شَیْ‌ءٌ وَ هُوَ بِکُلِّ شَیْ‌ءٍ مُحِیطٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

4 - حِرْز دیگری از رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به روایت دیگر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِاسْمِکَ وَ کَلِمَتِکَ التَّامَّةِ مِنْ شَرِّ السَّامَّةِ وَ الْهَامَّةِ وَ أَعُوذُ بِاسْمِکَ وَ کَلِمَتِکَ التَّامَّةِ مِنْ شَرِّ عِدَاتِکَ [أَعْدَائِکَ وَ شَرِّ عِبَادِکَ وَ أَعُوذُ بِاسْمِکَ وَ کَلِمَتِکَ التَّامَّةِ مِنْ شَرِّ الشَّیْطَانِ الرَّجِیمِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ وَ کَلِمَتِکَ التَّامَّةِ مِنْ خَیْرِ مَا تُعْطِی وَ مَا تُسْأَلُ وَ خَیْرِ مَا تُخْفِی وَ مَا تُبْدِی اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِاسْمِکَ وَ کَلِمَتِکَ التَّامَّةِ مِنْ شَرِّ مَا یَجْرِی بِهِ اللَّیْلُ وَ النَّهَارُ إِنَّ رَبِّیَ اللَّهُ الَّذِی لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ مَا شَاءَ اللَّهُ کَانَ أَنْتَ رَبِّی لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ وَ أَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ مَا شَاءَ اللَّهُ کَانَ وَ مَا لَمْ یَشَأْ لَمْ یَکُنْ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحاطَ بِکُلِّ شَیْءٍ عِلْماً وَ أَحْصی کُلَّ شَیْءٍ عَدَداً اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ نَفْسِی وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِناصِیَتِها إِنَّ رَبِّی عَلی صِراطٍ مُسْتَقِیمٍ - فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ

ب - حِرْز حضرت خدیجه کبری عَلَیْهَاالسَّلَام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا اللَّهُ يَا حَافَظُ يَا حَفِيظُ يَا رَقِيبُ

ج - حِرْزهای حضرت صدیقه‌ی طاهره عَلَيْهَاالسَّلَام

1 - حِرْز حضرت فاطمه عَلَيْهَاالسَّلَام (47)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ بِرَحْمَتِکَ اسْتَغْنَيْتُ فَأَغِثْنِی وَ لَا تَکِلْنِی إِلَی نَفْسِی طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَداً وَ أَصْلِحْ لِی شَأْنِی کُلَّهُ

2 - حِرْز دیگری از بانوی دو عالم حضرت زهرا عَلَیْهَاالسَّلَام

شَیخ عَلی بِن (مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ عَلی بِنِ) عَبْدِالصَّمَد - نیایش - اَبُو اَلْحَسَن فقیه - اَبُو اَلْبرکات عَلَی بِنِ حُسَیْن حُسَیْنِی جوزی - شَیخ فقیه ابوجَعْفَر مُحَمَّد بِنِ عَلی بِن حُسَیْن بِنِ مُوسَی بِنِ بَابَوَیْه قُمِّی - حَسَن بِنِ مُحَمَّد بِنِ سعید کوفه - فُرَات بِنِ إِبْرَاهِیم - جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد بِنِ بِشْرَوَیْه ی قَطَّان - مُحَمَّد بِنِ ادریس بِنِ سَعْد انصاری - داوود بِنِ رشید + وَلِید بِنِ شجاع بِنِ مَرْوَانَّ مَرْوَانَ - عَاصِم (بِنِ أَبِی النجود) - عَبْدااللّٰه بِنِ سَلْمَان - پدرش (سَلْمَان فارسی):

ده روز بعد از وفات رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم یک روز از خانه در آمدم. پسر عم پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام را در راه دیدم. فرمود:

«سلمان! بعد از رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به ما کم لطفی کرده‌ای!» گفتم:

یا اباالحَسَن، ای عزیز جان! به‌چون شمایی کم لطفی نتوان؛ اندوه فراق پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم بر من سنگین بود و از آن رو، دیدار شما ممکن نمی‌شد. فرمود:

«سلمان به نزد فاطمه دختر رسول خدا برو، می‌خواهد تو را ببیند و هدیه بهشتی به تو بدهد.» گفتم:

فاطمه عَلَیْهَاالسَّلَام هدیه‌ای بهشتی دریافت کرده است؛ آن هم بعد از وفات پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم؟! فرمود:

«آری؛ دیروز.»

سَلْمَان گوید:

به شتاب به خانه‌ی دخت پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آمدم. دیدم حضرتش نشسته است و عبایی بر سر افکنده (عبا آن قدر کوتاه بود که) اگر می‌خواست بر سر بکشد، پایش بیرون می‌ماند و اگر پا را می‌پوشاند، به سر نمی‌رسید. وقتی مرا دید، پارچه‌ای به سر بست. آن گاه فرمود:

«سلمان! بعد از در گذشت پدرم، به من بی‌وفا شدی!» گفتم:

عزیز جانم! بی‌وفایی نکرده‌ام. فرمود:

«پس چه؟! (48) حال بنشین و به آن چه می‌گویم گوش کن:

دیروز همین جا نشسته بودم. در خانه بسته بود. به انقطاع وحی و نیامدن فرشتگان به خانه‌مان می‌اندیشیدم. ناگهان در - بی‌آن که کسی آن را بگشاید - باز شد. سه زن جوان - که از آنها زیباتر و پاکیزه‌تر و نیکو چهره‌تر و خوش بوتر دیده نشده است - در آمدند با شگفتی آمیخته به ترس برخاستم و گفتم:

پدرم فدایتان! (49) شما از اهل مدینه‌اید یا مکه؟! گفتند:
ای دختر پیامبر! ما نه از مردم مکه‌ایم، نه مدینه و نه هیچ کجای زمین. ما دخترانی از حورالعین بهشتیم. پروردگار عزت ما را نزد شما فرستاده است. مشتاقان شماییم.
به آن که به نظر بزرگتر می‌آمد گفتم:
نامت چیست؟ گفت:
مَقْدُودَة.
پرسیدم: چرا بدین نام نامیده شده‌ای؟ گفت:
من برای مِقْدَاد بِنِ اسود کندی، یار رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آفریده شده‌ام. به دومی گفتم:
نام تو چیست؟ گفت:
ذَرَّة. گفتم:
تو چرا ذَرَّة نامیده شده‌ای؟ به چشم من ارجمند (و بزرگ) می‌آیی! گفت:
مرا برای أَبُوذَر غِفَارِی، یار پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم، آفریده‌اند. به سومی گفتم:
تو چه نام داری؟ گفت:
سَلْمَی. گفتم تو چرا سَلْمَی نامیده شدی؟ گفت:
من آفریده برای سَلْمَان فارسی یار پدر شمایم.»
حضرت فاطمه (عَلَیْهَاالسَّلَام) افزود: «آن گاه خرمای زرد رنگی مانند نان قندی بزرگ که همراه داشته به من دادند؛ سپیدتر از برف بود و خوش بوتر از مشک معطر.» (حضرتش آن را آورد) و فرمود:
«سلمان، امشب با این افطار کن و فردا هسته (یا دانه) ی آن را برای من بیاور.»
خرما را گرفتم؛ اما به هر جمعی از یاران رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم می‌رسیدم می‌گفتند:
سَلْمَان! مشک با خود داری؟ می‌گفتم:
آری. به هنگام افطار، با آن افطار کردم؛ اما نه هسته‌ای دیدم و نه دانه‌ای.
فردا روز نزد دخت پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم رفتم و گفتم:
من با (خرمای) مرحمتی شما افطار کردم؛ اما نه هسته‌ای دیدم و نه دانه‌ای! فرمود:
«سلمان، (این خرما) نه هسته دارد و نه دانه؛ از درختی است کاشته‌ی خداوند در بهشت. (آن گاه افزود:) آیا می‌خواهی دعایی بیاموزمت که پدرم رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم، به من آموخت و هر صبح شام می‌خوانمش؟» گفتم:
آری، بانوی من! فرمود:
«اگر می‌خواهی تا زنده‌ای رنجور تب نشوی، همواره آن دعا را بخوان.»

گفتم:

به من بیاموزیدش. فرمود:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیم بِسْمِ اللَّهِ النُّورِ بِسْمِ اللَّهِ نُورِ النُّورِ بِسْمِ اللَّهِ نُورٌ عَلَی نُورٍ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِی هُوَ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِی خَلَقَ النُّورَ مِنَ النُّورِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی خَلَقَ النُّورَ مِنَ النُّورِ وَ أَنْزَلَ النُّورَ عَلَی الطُّورِ فِی کِتابٍ مَسْطُورٍ. فِی رَقٍّ مَنْشُورٍ بِقَدَرٍ مَقْدُورٍ عَلَی نَبِیٍّ مَحْبُورٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی هُوَ بِالْعِزِّ مَذْکُورٌ وَ بِالْفَخْرِ مَشْهُورٌ وَ عَلَی السَّرَّاءِ وَ الضَّرَّاءِ مَشْکُورٌ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ

سَلْمَان می‌گوید:

(این کلمات را) فرا گرفتم. به خدا آنها را به بیش از هزار نفر از اهل مَکَّة و مدینه - که تب دار بودند - آموختم؛ همه، به خواست خدا، بهبود یافتند.

د - حِرْزهای امیر مؤمنان عَلَيْهِ السَّلَام

1 - حِرْزی از مولا و پیشوایمان سرور پرهیزگاران حضرت أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام:

عَلی بِنِ (مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ عَلی بِنِ) عَبْدِالصَّمَد - گروهی از اهل مدینه - ثَقَفِی - یُوسُف - حَسَن بِنِ وَلِید - عُمَر بِنِ مُحَمَّد شَیْبَانی - إِبْرَاهِیم بِنِ عَبْدالرَّحْمَان کوفی - مُحَمَّد بِنِ فُضَیْل بِنِ غزوان (ضبی) - إِسْمَاعِیل بِنِ جُوَیْبِر - ضَحَّاک - ابْنِ عَبَّاس:

نزد امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام نشسته بودم. مردی رنگ پریده آمد و گفت:

یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین، من مردی هماره بیمار و رنجورم. دعایی به من بیاموزید تا برای بهبود بخوانم. فرمود:

«دعایی می‌آموزمت که در بیماری حَسَن و حُسَیْن عَلَیْهِمَاالسَّلَام، جَبْرَئِیل به رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آموخت.» دعا این بود:

إِلَهِی کُلَّمَا أَنْعَمْتَ عَلَیَّ بِنِعْمَةٍ قَلَّ لَکَ عِنْدَهَا شُکْرِی وَ کُلَّمَا ابْتَلَیْتَنِی بِبَلِیَّةٍ قَلَّ لَکَ عِنْدَهَا صَبْرِی فَیَا مَنْ قَلَّ شُکْرِی عِنْدَ نِعَمِهِ فَلَمْ یَحْرِمْنِی وَ یَا مَنْ قَلَّ صَبْرِی عِنْدَ بَلَائِهِ فَلَمْ یَخْذُلْنِی وَ یَا مَنْ رَآنِی عَلَی الْمَعَاصِی فَلَمْ یَفْضَحْنِی وَ یَا مَنْ رَآنِی عَلَی الْخَطَایَا فَلَمْ یُعَاقِبْنِی عَلَیْهَا صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِی ذَنْبِی وَ اشْفِنِی مِنْ مَرَضِی إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْ‌ءٍ قَدِیرٌ

ابْن عَبَّاس گوید:

یک سال بعد، مرد را دیدم؛ خوش صورت و سرخ رو شده بود. گفت:

در هر درد و بیماری که این دعا را خواندم، نتیجه گرفتم و با هیچ قدرتمندی با ترس رو به رو نشدم مگر آن که خداوند (زیان) او را از من دور داشت.

2 - حِرْز دیگری از مولای و سرورمان امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام

این نوشته به بازوی راست بسته می‌شود:
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ ای کنوش [یش ای کنوش اره شش عطیطسفیخ یا مظظرون قرتالیون ما و ماسوماس ما طیطسالوس خیطوس مسفقلس مساصعوس الطیعوس لطیفوس اقرطیعوش لطفیکس هذا هذا - وَ ما کُنْتَ بِجانِبِ الْغَرْبِیِّ إِذْ قَضَیْنا إِلی مُوسَی الْأَمْرَ وَ ما کُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِینَ اخْرُجْ بِقُدْرَةِ اللَّهِ مِنْهَا أَیُّهَا اللَّعِینُ بِقُوَّةِ [بِعِزَّةِ] رَبِّ الْعَالَمِینَ اخْرُجْ مِنْهَا وَ إِلَّا کُنْتَ مِنَ الْمَسْجُونِینَ اخْرُجْ مِنْها فَما یَکُونُ لَکَ أَنْ تَتَکَبَّرَ فِیها فَاخْرُجْ إِنَّکَ مِنَ الصَّاغِرِینَ اخْرُجْ مِنْها مَذْؤُماً مَدْحُوراً مَلْعُوناً - کَما لَعَنَّا أَصْحابَ السَّبْتِ وَ کانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا اخْرُجْ یَا ذَا الْمَخْزُونِ اخْرُجْ یَا سورا یَا سوراسور بِالاسْمِ الْمَخْزُونِ یا ططرون طرعون مراعون تَبَارَکَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخالِقِینَ باهیاً شراهیا حَیّاً قَیُّوماً بِالاسْمِ الْمَکْتُوبِ عَلَی جَبْهَةِ إِسْرَافِیلَ اطْرُدُوا عَنْ صَاحِبِ هَذَا الْکِتَابِ کُلَّ جِنِّیٍّ وَ جِنِّیَّةٍ وَ شَیْطَانٍ وَ شَیْطَانَةٍ وَ تَابِعٍ وَ تَابِعَةٍ وَ سَاحِرٍ وَ سَاحِرَةٍ وَ غُولٍ وَ غُولَةٍ وَ کُلِّ مُتَعَبِّثٍ وَ عَابِثٍ یَعْبَثُ بِابْنِ آدَمَ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِینَ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ
خیر خیر خیر خیر خیر ثم ثم سرجه حلد امل و سر حلد (56) ابل. تم و کمل. (57)

3 - حِرْز دیگری از مولا و پناهمان حضرت امیرالمومنین عَلَیْهِ السَّلَام

اللَّهُمَّ بِتَأَلُّقِ نُورِ بَهَاءِ عَرْشِکَ مِنْ أَعْدَائِی اسْتَتَرْتُ وَ بِسَطْوَةِ الْجَبَرُوتِ مِنْ کَمَالِ عِزِّکَ مِمَّنْ یَکِیدُنِی احْتَجَبْتُ وَ بِسُلْطَانِکَ الْعَظِیمِ مِنْ شَرِّ کُلِّ سُلْطَانٍ وَ شَیْطَانٍ اسْتَعَذْتُ وَ مِنْ فَرَائِضِ نِعْمَتِکَ وَ جَزِیلِ عَطِیَّتِکَ یَا مَوْلَایَ طَلَبْتُ کَیْفَ أَخَافُ وَ أَنْتَ أَمَلِی وَ کَیْفَ أُضَامُ وَ عَلَیْکَ مُتَّکَلِی أَسْلَمْتُ إِلَیْکَ نَفْسِی وَ فَوَّضْتُ إِلَیْکَ أَمْرِی وَ تَوَکَّلْتُ فِی کُلِّ أَحْوَالِی عَلَیْکَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍوَ اشْفِنِی وَ اکْفِنِی وَ اغْلِبْ لِی مَنْ غَلَبَنِی یَا غَالِباً غَیْرَ مَغْلُوبٍ زَجَرْتُ کُلَّ رَاصِدٍ رَصَدَ وَ مَارِدٍ مَرَدَ وَ حَاسِدٍ حَسَدَ وَ عَانِدٍ عَنَدَ بِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ. قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ. لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُولَدْ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ کَذَلِکَ اللَّهُ رَبُّنَا حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ إِنَّهُ قَوِیٌّ مُعِینٌ

ه - حِرْزهای حضرت مُجْتَبَی و حضرت سَیِّدِ الشُّهَدَاء عَلَیْهَاالسَّلَام

1 - حِرْز امام مُجْتَبَى و حضرت سَيِّدِ الشُّهَدَاء عَلَيْهِمَاالسَّلَام

عَلى بِنِ (مُحَمَّد بِنِ عَلى بِنِ عَلى بِنِ) عَبْدِالصَّمَد - نيايش، عَلى بِنِ عَلى بِنِ عَبْدِالصَّمَد (63) - پدرش فقيه اَبُو اَلْحَسَن - اَبُو اَلْقاسم عَلى بِنِ مُحَمَّد معاذى (معاذ محلى است در نيشابور و منسوب است به معاذ بِنِ مُسْلِم) - اَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِنِ عَلى - مُحَمَّد بِنِ حَسَن بِنِ اَحْمَد بِنِ وَلِيد - مُحَمَّد بِنِ حَسَن (الصَفَّار) - اَحْمَد بِنِ (أَبِى) عَبْدالله بَرقِى - قاسم بِنِ يَحْيَى بِنِ حَسَن بِنِ راشد - جدش - ابوبصير و مُحَمَّد بِنِ مُسْلِم:

امام صادِق عَلَيْهِ السَّلَام از پدر و پدران خويش از امير مؤمنان عَلَيْهِ السَّلَام نقل فرمودند:

«پيامبر خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم اين تَعْوِيذ را براى امام حَسَن و امام حُسَيْن عَلَيْهِمَاالسَّلَام به كار بردند و اصحاب را بدان امر مى‌فرمودند: (64)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أُعِيذُ نَفْسِى وَ دِينِى وَ أَهْلِى وَ مَالِي وَ وُلْدِى وَ خَوَاتِيمَ عَمَلِى وَ مَا رَزَقَنِى رَبِّى وَ خَوَّلَنِى بِعِزَّةِ اللَّهِ وَ عَظَمَةِ اللَّهِ وَ جَبَرُوتِ اللَّهِ وَ سُلْطَانِ اللَّهِ وَ رَحْمَةِ اللَّهِ وَ رَأْفَةِ اللَّهِ وَ غُفْرَانِ اللَّهِ وَ قُوَّةِ اللَّهِ وَ قُدْرَةِ اللَّهِ وَ بِآلَاءِ اللَّهِ وَ بِصُنْعِ اللَّهِ وَ بِأَرْكَانِ اللَّهِ وَ بِجَمْعِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ بِرَسُولِ اللَّهِ ص وَ قُدْرَةِ اللَّهِ عَلَى مَا يَشَاءُ مِنْ شَرِّ السَّامَّةِ وَ الْهَامَّةِ وَ مِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ مِنْ شَرِّ مَا دَبَّ فِى الْأَرْضِ وَ مِنْ شَرِّ ما يَخْرُجُ مِنْها وَ مِنْ شَرِّ ما يَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ وَ ما يَعْرُجُ فِيها وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ رَبِّى آخِذٌ بِناصِيَتِها إِنَّ رَبِّى عَلى صِراطٍ مُسْتَقِيمٍ وَ هُوَ عَلى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ

2 - حِرْزی از امام مُجْتَبَی عَلَیْهِ السَّلَام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِمَکَانِکَ وَ بِمَعَاقِدِ عِزِّکَ وَ سُکَّانِ سَمَاوَاتِکَ وَ أَنْبِیَائِکَ وَ رُسُلِکَ أَنْ تَسْتَجِیبَ لِی فَقَدْ رَهِقَنِی مِنْ أَمْرِی عُسْرٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ لِی مِنْ عُسْرِی یُسْراً

3 - حِرْز دیگری از سَیِّدِ الشُّهَدَاء عَلَیْهِ السَّلَام

بِسْمِ اللَّهِ یَا دَائِمُ یَا دَیْمُومُ یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ الرَّحْمَنُ الرَّحِیمُ یَا کَاشِفَ الْغَمِّ یَا فَارِجَ الْهَمِّ یَا بَاعِثَ الرُّسُلِ یَا صَادِقَ الْوَعْدِ اللَّهُمَّ إِنْ کَانَ لِی عِنْدَکَ رِضْوَانٌ وَ وُدٌّ فَاغْفِرْ لِی وَ مَنِ اتَّبَعَنِی مِنْ إِخْوَانِی وَ شِیعَتِی وَ طَیِّبْ مَا فِی صُلْبِی بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِینَ

و - حِرْزهای امام زَیْن الْعَابِدِین عَلَیْهِ السَّلَام

1 - حِرْز کامل امام سجاد حضرت زَیْن الْعَابِدِین عَلی بِنِ الْحُسَیْن عَلَیْهِمَاالسَّلَام

این حِرْز برگرفته از کتاب خداست و در هر صبح و شام خوانده می‌شود:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ اللَّهُ أَکْبَرُ اللَّهُ أَکْبَرُ اللَّهُ أَکْبَرُ وَ أَعَزُّ [وَ أَعْلَی وَ أَجَلُّ وَ أَعْظَمُ مِمَّا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ أَسْتَجِیرُ بِاللَّهِ عَزَّ جَارُ اللَّهِ وَ جَلَّ ثَنَاءُ اللَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ کَثِیراً اللَّهُمَّ بِکَ أُعِیذُ نَفْسِی وَ دِینِی وَ أَهْلِی وَ مَالِی وَ وُلْدِی وَ مَنْ یَعْنِینِی أَمْرُهُ اللَّهُمَّ بِکَ أَعُوذُ وَ بِکَ أَلُوذُ وَ بِکَ أَصُولُ وَ إِیَّاکَ أَعْبُدُ وَ إِیَّاکَ أَسْتَعِینُ وَ عَلَیْکَ أَتَوَکَّلُ وَ أَدْرَأُ بِکَ فِی نَحْرِ أَعْدَائِی وَ أَسْتَعِینُ بِکَ عَلَیْهِمْ وَ أَسْتَکْفِیکَهُمْ فَاکْفِنِیهِمْ بِمَا شِئْتَ وَ أَنَّی شِئْتَ وَ کَیْفَ شِئْتَ وَ حَیْثُ شِئْتَ بِحَقِّکَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْ‏ءٍ قَدِیرٌ - فَسَیَکْفِیکَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ - قالَ سَنَشُدُّ عَضُدَکَ بِأَخِیکَ وَ نَجْعَلُ لَکُما سُلْطاناً فَلا یَصِلُونَ إِلَیْکُما بِآیاتِنا أَنْتُما وَ مَنِ اتَّبَعَکُمَا الْغالِبُونَ - قالَ لا تَخافا إِنَّنِی مَعَکُما أَسْمَعُ وَ أَری قالَتْ إِنِّی أَعُوذُ بِالرَّحْمنِ مِنْکَ إِنْ کُنْتَ تَقِیًّا اخْسَؤُا فِیها وَ لا تُکَلِّمُونِ إِنِّی أَخَذْتُ بِسَمْعِ مَنْ یُطَالِبُنِی بِالسُّوءِ بِسَمْعِ اللَّهِ وَ بَصَرِهِ وَ قُوَّتِهِ بِقُوَّةِ اللَّهِ وَ حَبْلِهِ الْمَتِینِ وَ سُلْطَانِهِ الْمُبِینِ فَلَیْسَ لَهُمْ عَلَیْنَا سَبِیلٌ وَ لَا سُلْطَانٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ سَتَرْتَ بَیْنَنَا وَ بَیْنَهُمْ بِسَتْرِ النُّبُوَّةِ الَّذِی سَتَرَ اللَّهُ الْأَنْبِیَاءَ بِهِ مِنَ الْفَرَاعِنَةِ جَبْرَائِیلُ [جَبْرَئِیلُ عَنْ أَیْمَانِنَا وَ مِیکَائِیلُ عَنْ یَسَارِنَا وَ اللَّهُ مُطَّلِعٌ عَلَیْنَا - وَ جَعَلْنا مِنْ بَیْنِ أَیْدِیهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَیْناهُمْ فَهُمْ لا یُبْصِرُونَ شَاهَتِ الْوُجُوهُ فَغُلِبُوا هُنالِکَ وَ انْقَلَبُوا صاغِرِینَ - صُمٌّ بُکْمٌ عُمْیٌ فَهُمْ لا یُبْصِرُونَ - وَ إِذا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنا بَیْنَکَ وَ بَیْنَ الَّذِینَ لا یُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجاباً مَسْتُوراً. وَ جَعَلْنا عَلی قُلُوبِهِمْ أَکِنَّةً أَنْ یَفْقَهُوهُ وَ فِی آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِذا ذَکَرْتَ رَبَّکَ فِی الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلی أَدْبارِهِمْ نُفُوراً - قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمنَ أَیًّا ما تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْماءُ الْحُسْنی وَ لا تَجْهَرْ بِصَلاتِکَ وَ لا تُخافِتْ بِها وَ ابْتَغِ بَیْنَ ذلِکَ سَبِیلًا. وَ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیکٌ فِی الْمُلْکِ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ کَبِّرْهُ تَکْبِیراً سُبْحَانَ اللَّهِ بُکْرَةً وَ أَصِیلًا حَسْبِیَ اللَّهُ مِنْ خَلْقِهِ حَسْبِیَ اللَّهُ الَّذِی یَکْفِی وَ لَا یُکْتَفَی مِنْهُ شَیْ‏ءٌ حَسْبِیَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ - حَسْبِیَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ - أُولئِکَ الَّذِینَ طَبَعَ اللَّهُ عَلی قُلُوبِهِمْ وَ سَمْعِهِمْ وَ أَبْصارِهِمْ وَ أُولئِکَ هُمُ الْغافِلُونَ - أَ فَرَأَیْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلهَهُ هَواهُ وَ أَضَلَّهُ اللَّهُ عَلی عِلْمٍ وَ خَتَمَ عَلی سَمْعِهِ وَ قَلْبِهِ وَ جَعَلَ عَلی بَصَرِهِ غِشاوَةً فَمَنْ یَهْدِیهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَ فَلا تَذَکَّرُونَ - إِنَّا جَعَلْنا عَلی قُلُوبِهِمْ أَکِنَّةً أَنْ یَفْقَهُوهُ وَ فِی آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِنْ تَدْعُهُمْ إِلَی الْهُدی فَلَنْ یَهْتَدُوا إِذاً أَبَداً اللَّهُمَّ احْرُسْنَا بِعَیْنِکَ الَّتِی لَا تَنَامُ وَ اکْنُفْنَا بِرُکْنِکَ الَّذِی لَا یُرَامُ وَ أَعِذْنَا بِسُلْطَانِکَ الَّذِی لَا یُضَامُ وَ ارْحَمْنَا بِقُدْرَتِکَ یَا رَحْمَانُ اللَّهُمَّ لَا تُهْلِکْنَا وَ أَنْتَ حَسْبُنَا یَا بَرُّ یَا رَحْمَانُ وَ حِصْنُنَا حَسْبِیَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِینَ حَسْبِیَ الْخَالِقُ

مِنَ الْمَخْلَوقِينَ حَسْبِى مَنْ لَمْ يَزَلْ حَسْبِى حَسْبِىَ الّذِى لَا يَمُنُّ عَلَى الّذِينَ يَمُنُّونَ حَسْبِىَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ كَثِيراً اللَّهُمَّ إِنِّى أَصْبَحْتُ فِى حِمَاكَ الَّذِى لَا يُسْتَبَاحُ وَ ذِمَّتِكَ الَّتِى لَا تُخْفَرُ وَ جِوَارِكَ الَّذِى لَا يُضَامُ وَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِقُدْرَتِكَ وَ عِزَّتِكَ أَنْ تَجْعَلَنِى فِى حِرْزِكَ وَ جِوَارِكَ وَ أَمْنِكَ وَ عِيَاذِكَ وَ عُدَّتِكَ وَ عَقْدِكَ وَ حِفْظِكَ وَ أَمَانِكَ وَ مَنْعِكَ الَّذِى لَا يُرَامُ وَ عِزِّكَ الَّذِى لَا يُسْتَطَاعُ مِنْ غَضَبِكَ وَ سُوءِ عِقَابِكَ وَ سُوءِ أَحْدَاثِ النَّهَارِ وَ طَوَارِقِ اللَّيْلِ إِلَّا طَارِقاً يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَانُ اللَّهُمَّ يَدُكَ فَوْقَ كُلِّ يَدٍ وَ عِزَّتُكَ أَعَزُّ مِنْ كُلِّ عِزَّةٍ وَ قُوَّتُكَ أَقْوَى مِنْ كُلِّ قُوَّةٍ وَ سُلْطَانُكَ أَجَلُّ وَ أَمْنَعُ مِنْ كُلِّ سُلْطَانٍ أَدْرَأُ بِكَ فِى نُحُورِ أَعْدَائِى وَ أَسْتَعِينُ بِكَ عَلَيْهِمْ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ وَ أَلْجَأُ إِلَيْكَ فِيمَا أَشْفَقْتُ عَلَيْهِ مِنْهُمْ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَجِرْنِى مِنْهُمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ - وَ قالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِى فَلَمَّا كَلَّمَهُ قالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنا مَكِينٌ أَمِينٌ. قالَ اجْعَلْنِى عَلى خَزائِنِ الْأَرْضِ إِنِّى حَفِيظٌ عَلِيمٌ. وَ كَذلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِى الْأَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْها حَيْثُ يَشاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنا مَنْ نَشاءُ وَ لا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ. وَ لَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَ كانُوا يَتَّقُونَ - وَ خَشَعَتِ الْأَصْواتُ لِلرَّحْمنِ فَلا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْساً أُعِيذُ نَفْسِى وَ دِينِى وَ أَهْلِى وَ مَالِى وَ وُلْدِى وَ جَمِيعَ مَا تَلْحَقُهُ عِنَايَتِى وَ جَمِيعَ نِعَمِ اللَّهِ عِنْدِى بِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِى خَضَعَتْ لَهُ الرِّقَابُ وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِى خَافَتْهُ الصُّدُورُ وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِى نَفَّسَ عَنْ دَاوُدَ كُرْبَتَهُ وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِى وَجِلَتْ مِنْهُ النُّفُوسُ وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِى قَالَ بِهِ لِلنَّارِ - كُونِى بَرْداً وَ سَلاماً عَلى إِبْراهِيمَ. وَ أَرادُوا بِهِ كَيْداً فَجَعَلْناهُمُ الْأَخْسَرِينَ وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِى مَلَأَ الْأَرْكَانَ كُلَّهَا وَ بِعَزِيمَةِ اللَّهِ الَّتِى لَا تُحْصَى وَ بِقُدْرَةِ اللَّهِ الْمُسْتَطِيلَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ مِنْ شَرِّ مَنْ فِى هَذِهِ الدُّنْيَا وَ مِنْ شَرِّ سُلْطَانِهِمْ وَ سَطَوَاتِهِمْ وَ حَوْلِهِمْ وَ قُوَّتِهِمْ وَ غَدْرِهِمْ وَ مَكْرِهِمْ وَ أُعِيذُ نَفْسِى وَ أَهْلِى وَ مَالِى وَ وُلْدِى وَ ذَوِى عِنَايَتِى وَ جَمِيعَ نِعَمِ اللَّهِ عِنْدِى بِشِدَّةِ حَوْلِ اللَّهِ وَ شِدَّةِ قُوَّةِ اللَّهِ وَ شِدَّةِ بَطْشِ اللَّهِ وَ شِدَّةِ جَبَرُوتِ اللَّهِ وَ بِمَوَاثِيقِ اللَّهِ وَ طَاعَتِهِ عَلَى الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِى يُمْسِكُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ أَنْ تَزُولا وَ لَئِنْ زالَتا إِنْ أَمْسَكَهُما مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كانَ حَلِيماً غَفُوراً وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِى فَلَقَ الْبَحْرَ لِبَنِى إِسْرَائِيلَ وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِى أَلَانَ لِدَاوُدَ الْحَدِيدَ وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِى الْأَرْضُ جَمِيعاً قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيامَةِ وَ السَّماواتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحانَهُ وَ تَعالى عَمَّا يُشْرِكُونَ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ مَنْ فِى هَذِهِ الدُّنْيَا وَ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ مَنْ خَلَقَهُ وَ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُهُ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِى شَرٍّ وَ مِنْ شَرِّ حَسَدِ كُلِّ حَاسِدٍ وَ سِعَايَةِ كُلِّ سَاعٍ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ شَأْنُهُ اللَّهُمَّ بِكَ أَسْتَعِينُ وَ بِكَ أَسْتَغِيثُ وَ عَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ وَ أَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ احْفَظْنِى وَ خَلِّصْنِى مِنْ كُلِّ مَعْصِيَةٍ وَ مُصِيبَةٍ نَزَلَتْ فِى هَذَا الْيَوْمِ وَ فِى هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَ فِى جَمِيعِ اللَّيَالِى وَ الْأَيَّامِ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ - إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِسْمِ اللَّهِ عَلَى نَفْسِى وَ

مَالِی وَ أَهْلِی وَ وُلْدِیَ بِسْمِ اللّهِ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ أَعْطَانِی رَبِّی - بِسْمِ اللّهِ خَیْرِ الْأَسْمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِی لَا یَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَیْءٌ فِی الْأَرْضِ وَ لا فِی السَّماءِ وَ هُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ اللَّهُمَّ رَضِّنِی بِمَا قَضَیْتَ وَ عَافِنِی فِی مَا أَمْضَیْتَ حَتَّی لَا أُحِبَّ تَعْجِیلَ مَا أَخَّرْتَ وَ لَا تَأْخِیرَ مَا عَجَّلْتَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ أَضْغَاثِ الْأَحْلَامِ وَ أَنْ یَلْعَبَ بِیَ الشَّیْطَانُ فِی الْیَقَظَةِ وَ الْمَنَامِ بِسْمِ اللَّهِ تَحَصَّنْتُ بِ الْحَیِّ الَّذِی لا یَمُوتُ مِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ وَ رَمَیْتُ مَنْ یُرِیدُ بِی سُوءاً أَوْ مَکْرُوهاً مِنْ بَیْنِ یَدَیَّ بِلَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّکُمْ شَرُّکُمْ تَحْتَ أَقْدَامِکُمْ وَ خَیْرُکُمْ بَیْنَ أَعْیُنِکُمْ وَ أُعِیذُ نَفْسِی وَ مَا أَعْطَانِی رَبِّی وَ مَا مَلَکَتْهُ یَدِی وَ ذَوِی عِنَایَتِی بِرُکْنِ اللَّهِ الْأَشَدِّ وَ کُلُّ أَرْکَانِ رَبِّی شِدَادٌ اللَّهُمَّ تَوَسَّلْتُ بِکَ إِلَیْکَ وَ تَحَمَّلْتُ بِکَ عَلَیْکَ فَإِنَّهُ لَا یُنَالُ مَا عِنْدَکَ إِلَّا بِکَ أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ تَکْفِیَنِی شَرَّ مَا أَحْذَرُ وَ مَا لَا یَبْلُغُهُ حِذَارِی - إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَ هُوَ عَلَیْکَ یَسِیرٌ جَبْرَئِیلُ عَنْ یَمِینِی وَ مِیکَائِیلُ عَنْ شِمَالِی وَ إِسْرَافِیلُ أَمَامِی وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ اللَّهُمَّ مُخْرِجَ الْوَلَدِ مِنَ الرَّحِمِ وَ رَبَّ الشَّفْعِ وَ الْوَتْرِ سَخِّرْ لِی مَا أُرِیدُ مِنْ دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی وَ اکْفِنِی مَا أَهَمَّنِی إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اللَّهُمَّ إِنِّی عَبْدُکَ وَ ابْنُ عَبْدِکَ وَ ابْنُ أَمَتِکَ نَاصِیَتِی بِیَدِکَ مَاضٍ فِیَّ حُکْمُکَ عَدْلٌ عَلَیَّ قَضَاؤُکَ أَسْأَلُکَ بِکُلِّ اسْمٍ سَمَّیْتَ بِهِ نَفْسَکَ وَ أَنْزَلْتَهُ فِی کِتَابِکَ أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقِکَ أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِیعَ قَلْبِی وَ نُورَ بَصَرِی وَ شِفَاءَ صَدْرِی وَ جِلَاءَ حُزْنِی وَ ذَهَابَ هَمِّی وَ قَضَاءَ دَیْنِی - لا إِلهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِینَ یَا حَیُّ حِینَ لَا حَیَّ یَا حَیُّ یَا مُحْیِیَ الْأَمْوَاتِ وَ الْقَائِمَ عَلی کُلِّ نَفْسٍ بِما کَسَبَتْ یَا حَیُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِرَحْمَتِکَ الَّتِی وَسِعَتْ کُلَّ شَیْءٍ اسْتَغَثْتُ فَأَعِنِّی وَ اجْمَعْ لِی خَیْرَ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ وَ اصْرِفْ عَنِّی شَرَّهُمَا بِمَنِّکَ وَ سَعَةِ فَضْلِکَ اللَّهُمَّ إِنَّکَ مَلِیکٌ مُقْتَدِرٌ وَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ یَکُنْ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ فَرِّجْ عَنِّی وَ اکْفِنِی مَا أَهَمَّنِی إِنَّکَ عَلَی ذَلِکَ قَادِرٌ [قَدِیرٌ] یَا جَوَادُ یَا کَرِیمُ اللَّهُمَّ بِکَ أَسْتَفْتِحُ وَ بِکَ أَسْتَنْجِحُ وَ بِمُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَ رَسُولِکَ عَلَیْهِ السَّلَام إِلَیْکَ أَتَوَجَّهُ اللَّهُمَّ سَهِّلْ لِی حُزُونَةَ أَمْرِی وَ ذَلِّلْ لِی صُعُوبَتَهُ وَ أَعْطِنِی مِنَ الْخَیْرِ أَکْثَرَ مِمَّا أَرْجُو وَ اصْرِفْ عَنِّی مِنَ الشَّرِّ أَکْثَرَ مِمَّا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ نِعْمَ الْمَوْلی وَ نِعْمَ النَّصِیرُ

2 - حِرْز دیگر آن حضرت که در هر صبح و شام خوانده می‌شود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ صَدَدْتُ أَفْوَاهَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ الشَّیَاطِینِ وَ السَّحَرَةِ وَ الْأَبَالِسَةِ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ السَّلَاطِینِ وَ مَنْ یَلُوذُ بِهِمْ بِاللَّهِ الْعَزِیزِ الْأَعَزِّ وَ بِاللَّهِ الْكَبِیرِ الْأَكْبَرِ بِسْمِ اللَّهِ الظَّاهِرِ الْبَاطِنِ الْمَكْنُونِ الْمَخْزُونِ الَّذِی أَقَامَ بِهِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ ثُمَّ اسْتَوی عَلَی الْعَرْشِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ وَ وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَیْهِمْ بِما ظَلَمُوا فَهُمْ لا یَنْطِقُونَ ما لَكُمْ لاَ تَنْطِقُونَ قالَ اخْسَؤُا فِیها وَ لا تُكَلِّمُونِ وَ عَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَیِّ الْقَیُّومِ وَ قَدْ خابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْماً وَ خَشَعَتِ الْأَصْواتُ لِلرَّحْمنِ فَلا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْساً وَ جَعَلْنا عَلی قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ یَفْقَهُوهُ وَ فِی آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِذا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِی الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلی أَدْبارِهِمْ نُفُوراً وَ إِذا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنا بَیْنَكَ وَ بَیْنَ الَّذِینَ لا یُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجاباً مَسْتُوراً وَ جَعَلْنا مِنْ بَیْنِ أَیْدِیهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَیْناهُمْ فَهُمْ لا یُبْصِرُونَ الْیَوْمَ نَخْتِمُ عَلی أَفْواهِهِمْ وَ تُكَلِّمُنا أَیْدِیهِمْ فَهُمْ لا یَنْطِقُونَ لَوْ أَنْفَقْتَ ما فِی الْأَرْضِ جَمِیعاً ما أَلَّفْتَ بَیْنَ قُلُوبِهِمْ وَ لكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَیْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِیزٌ حَكِیمٌ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ

3 - حِرْزی از پیشوای عابدان امام سجاد عَلَیْهِ السَّلَامِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ یَا أَسْمَعَ السَّامِعِینَ یَا أَبْصَرَ النَّاظِرِینَ یَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِینَ یَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِینَ یَا خَالِقَ الْمَخْلُوقِینَ یَا رَازِقَ الْمَرْزُوقِینَ یَا نَاصِرَ الْمَنْصُورِینَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ یَا دَلِیلَ الْمُتَحَیِّرِینَ یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیثِینَ أَغِثْنِی یَا مَالِكَ یَوْمِ الدِّینِ إِیَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِیَّاكَ نَسْتَعِینُ یَا صَرِیخَ الْمَكْرُوبِینَ یَا مُجِیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّینَ أَنْتَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِینَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِینُ الْكِبْرِیَاءُ رِدَاؤُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَی وَ عَلَی عَلِیٍّ الْمُرْتَضَی وَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَ خَدِیجَةَ الْكُبْرَی وَ الْحَسَنِ الْمُجْتَبَی وَ الْحُسَیْنِ الشَّهِیدِ بِكَرْبَلَاءَ وَ عَلَی عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ زَیْنِ الْعَابِدِینَ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الْبَاقِرِ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ وَ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ الْكَاظِمِ وَ عَلِیِّ بْنِ مُوسَی الرِّضَا وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ التَّقِیِّ وَ عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ النَّقِیِّ وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ الْعَسْكَرِیِّ وَ الْحُجَّةِ الْقَائِمِ الْمَهْدِیِّ بْنِ الْحَسَنِ الْإِمَامِ الْمُنْتَظَرِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالاهُمْ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُمْ وَ انْصُرْ مَنْ نَصَرَهُمْ وَ اخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُمْ وَ الْعَنْ مَنْ ظَلَمَهُمْ وَ عَجِّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ انْصُرْ شِیعَةَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِكْ أَعْدَاءَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْزُقْنِی رُؤْیَةَ قَائِمِ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی مِنْ أَتْبَاعِهِ وَ أَشْیَاعِهِ وَ الرَّاضِینَ بِفِعْلِهِ بِرَحْمَتِكَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

ز - حِرْزهای امام بَاقِر عَلَيْهِ السَّلَام

1 - حِرْزی از امام مُحَمَّد بَاقِر عَلَیْهِ السَّلَام

(این حِرْز) نوشته و روی بازو بسته می‌شود:
أُعِیذُ نَفْسِی بِرَبِّیَ الْأَکْبَرِ مِمَّا یَخْفَی وَ یَظْهَرُ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ أُنْثَی وَ ذَکَرٍ وَ مِنْ شَرِّ مَا رَأَتِ الشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِکَةِ وَ الرُّوحِ أَدْعُوکُمْ أَیُّهَا الْجِنُّ وَ الْإِنْسُ إِلَی اللَّطِیفِ الْخَبِیرِ وَ أَدْعُوکُمْ أَیُّهَا الْجِنُّ وَ الْإِنْسُ إِلَی الَّذِی خَتَمْتُهُ بِخَاتَمِ رَبِّ الْعَالَمِینَ وَ خَاتَمِ جَبْرَئِیلَ وَ مِیکَائِیلَ وَ إِسْرَافِیلَ وَ بِخَاتَمِ سُلَیْمَانَ بْنِ دَاوُدَ وَ خَاتَمِ مُحَمَّدٍ سَیِّدِ الْمُرْسَلِینَ وَ النَّبِیِّینَ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ - اخْسَؤُا فِیها وَ لا تُکَلِّمُونِ اخْسَئُوا عَنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ کُلَّمَا یَغْدُو وَ یَرُوحُ مِنْ ذِی حَیَّةٍ أَوْ عَقْرَبٍ أَوْ سَاحِرٍ أَوْ شَیْطَانٍ رَجِیمٍ وَ سُلْطَانٍ عَنِیدٍ أَخَذْتُ عَنْهُ مَا یُرَی وَ مَا لَا یُرَی وَ مَا رَأَتْ عَیْنُ نَائِمٍ أَوْ یَقْظَانَ تَوَکَّلْتُ عَلَی اللَّهِ لَا شَرِیکَ لَهُ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ الرَّسُولِ النَّبِیِّ الْأُمِّیِّ سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ وَ سَلَّمَ تَسْلِیماً - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ - وَ مِنْ قَوْمِ مُوسی أُمَّةٌ یَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَ بِهِ یَعْدِلُونَ
یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ یَا دَیَّانُ یَا دَیَّانُ یَا اهیا شراهیا آذونا اصباوث ال شدای
اسْأَلُکَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الطَّاهِرَةِ الْمُطَهَّرَةِ أَنْ تَدْفَعَ عَنْ صَاحِبِ هَذَا الْکِتَابِ جَمِیعَ الْبَلَایَا وَ تَقْضِیَ حَوَائِجَهُ إِنَّکَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ وَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ اللَّهُمَّ کهکهیج بعسط مهحما مسلع و روره مهفتام وَ بِعَوْنِکَ إِلَّا مَا أَخَذْتَ لِسَانَ جَمِیعِ بَنِی آدَمَ وَ بَنَاتِ حَوَّاءَ عَلَی فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ إِلَّا بِالْخَیْرِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ فَسَیَکْفِیکَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ

2 - حِرْز دیگری از امام بَاقِر عَلَيْهِ السَّلَام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا دَانٍ غَيْرَ مُتَوَانٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اجْعَلْ لِشِيعَتِی مِنَ النَّارِ وِقَاءً لَهُمْ وَ لَهُمْ عِنْدَکَ رِضًا وَ اغْفِرْ ذُنُوبَهُمْ وَ يَسِّرْ أُمُورَهُمْ وَ اقْضِ دُيُونَهُمْ وَ اسْتُرْ عَوْرَاتِهِمْ وَ هَبْ لَهُمُ الْكَبَائِرَ الَّتِي بَيْنَکَ وَ بَيْنَهُمْ يَا مَنْ لَا يَخَافُ الضَّيْمَ وَ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ اجْعَلْ لِی مِنْ كُلِّ غَمٍّ فَرَجاً وَ مَخْرَجاً

ح - حِرْزهای امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام

1 - حِرْزی از امام جَعْفَر صادِق عَلَیْهِ السَّلَام

عَلی بِنِ (مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ عَلی بِنِ) عَبْد الصَّمَد - عموی پدرش، ابوجَعْفَر مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ عَبْد الصَّمَد - اَبُو عَبْداللَّه جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد بِنِ عَبَّاس دُورْیَسْتِی - پدرش - ابوجَعْفَر مُحَمَّد بِنِ عَلی اَبْن حُسَیْن بِنِ مُوسَی بِنِ بَابَوَیْه فقیه قُمِّی
(و نیز، همو) پدر بزرگش (عَلی بِنِ عَلی بِنِ عَبْد الصَّمَد) - پدرش، فقیه اَبُو اَلْحَسَن عَلی بِنِالصَّمَد - اَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِنِ إِبْرَاهِیم (ابن؟) نبال (82) کاشانی ساکن مشهد - شَیخ اَبُو جَعْفَر (بِنِ بَابَوَیْه، صدوق) - پدرش - استادانش - مُحَمَّد بِنِ عَبْداللَّه اسکندری:
من از ندیمان و نزدیکان و راز داران مَنْصُور (دَوَانِیقِی) بودم. یک روز بر او وارد شدم. دیدم غمگین است. گفتم:
چرا پیشوای مومنان در اندیشه است؟
گفت:
مُحَمَّد، صد تن یا بیشتر از اولاد فاطمه نابود شده‌اند؛ اما مهتر و پیشوای ایشان هنوز هست! گفتم:
او کیست، یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین؟! گفت:
جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد، بزرگ و سرکرده‌ی رافضیان! گفتم:
یا أَمِیر اَلْمُؤْمِنِین، او مردی است که با سرگرم شدن به عبادت، از خلافت و حکومت جویی باز مانده است. گفت:
می‌دانم تو به او و به امامتش عقیده داری؛ اما قدرت پدر و مادر نمی‌شناسد! (83) من با خود عهد بسته‌ام که امروز را به شب نرسانم تا آن که از او آسوده شوم.
آن گاه شمشیر زنی خواست و بدو گفت:
من اَبُو عَبْداللَّه را احضار می‌کنم و با او گرم سخن می‌شوم. هر گاه کلاهم را از سر برداشتم، علامت آن است که باید او را گردن بزنی.
آن گاه به احضار امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرمان داد. همان ساعت فرمان اجرا شد. من خود را به صحن کاخ رساندم. دیدم لب‌های حضرتش به حرکت است؛ اما ندانستم چه خواند؛ تنها دیدم که کاخ مانند کشتی به لرزه آمده است و دیدم اَبُو جَعْفَر مَنْصُور، چونان بنده‌ای در برابر مولایش، در کنار آن حضرت راه می‌رود؛ پا برهنه و سر برهنه؛ گاهی زرد می‌شود و گاه سرخ. او امام عَلَیْهِ السَّلَام را به جای خویش روی تخت نشاند و مانند برده‌ای در برابر حضرتش زانو زد. آن گاه پرسید:
فرزند پیامبر! چه شد که در این وقت روز تشریف آوردید؟
فرمود:

«دعوتم کردی؛ آمدم.» گفت:
من شما را نخواندم؛ خطا از پیک بود. سپس گفت:
خواسته‌ی خویش بفرمایید؛ ای زاده‌ی رسول خدا. فرمود:
«می خواهم که (از این پس) مرا بی‌ضرورت نخوانی.» گفت:
چنین خواهد بود.
امام عَلَيْهِ السَّلَام مراجعت فرمود. مَنْصُور خوابید و تا نیمه شب بیدار نشد. وقتی برخاست، من بالای سرش نشسته بودم. گفت:
مُحَمَّد، نرو تا نماز را قضا کنم و چیزی به تو بگویم. گفتم:
به چشم، ای امیر مؤمنان، وقتی نمازش را قضا کرد، گفتم:
بدان وقتی من مولایت، اَبُو عَبْداللَّه، را آوردم و آن نیت بد را در مورد او تصمیم گرفتم، دیدم ماری سخت بزرگ، دم خویش گرد همه‌ی کاخ و سرایم گرفته است و لب بالا را بر بالاترین و لب پایین را به زیر پایین‌ترین نقطه‌ی آن قرار داده است و به زبان رسا و آشکار و گویا می‌گوید:
مَنْصُور! خداوند مرا اینجا فرستاده و فرمان داده است که اگر مویی از سر بنده‌ی شایسته‌ی راستین او کاسته شود، تو و همه‌ی کاخ را فرو بلعم! عقل از سرم پرید و اندامم به لرزه افتاد و دندان‌هایم به هم خورد.
گفتم:
شگفت نیست؛ اَبُو عَبْداللَّه عَلَيْهِ السَّلَام وارث علم پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم است و پدرش امیر مؤمنان عَلَيْهِ السَّلَام. نام‌ها و دعاهایی دارد که اگر بر شب تیره بخواند، روشن می‌شود و اگر بر روز روشن، تاریک.
مُحَمَّد بِنِ عَبْداللَّه گوید:
بعد از رفتن آن حضرت، از مَنْصُور اجازه گرفتم تا به زیارت امام صادِق عَلَيْهِ السَّلَام بروم. بی‌آن که مخالفتی کند، رخصت داد. بر امام عَلَيْهِ السَّلَام وارد شدم و چنین عرضه داشتم:
مولایم، به حق جدتان رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم دعایی را که آن روز به هنگام وارد شدن نزد مَنْصُور، خواندید به من بیاموزید. فرمود:
«باشد.» آن گاه حضرتش آن را بر من خواند (و من نوشتم).
پس از آن فرمود:
«این حِرْز مهم و دعای پر ارزشی است. هر که صبحگاهان آن را بخواند، تا شامگاه در پناه خدا خواهد بود و هر کس شب هنگام بخواندش، تا صبح در امان خداوند است. این دعا را پدرم و شکافنده‌ی دانش گذشتگان و آیندگان، از پدرش، سرور پرستشگران و آن حضرت از پدرش، سرور شهیدان و آن حضرت از برادرش، سرور گزیدگان و آن حضرت از پدرش، سرور جانشینان و آن حضرت از رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم نقل فرمودند؛ به نقل از کتاب بلند پایه‌ی خداوند که باطل را از پس و پیش آن راه نیست و فرو فرستاده‌ای است از استواری ستوده. دعا این است:

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلّهِ الّذِى هَدَانِى لِلْإِسْلَامِ وَ أكْرَمَنِىَ بِالْإِيمَانِ
وَ عَرَّفَنِى الْحَقَّ اَلَّذِى عَنْهُ يُؤْفَكُونَ وَ النَّبَأَ الْعَظِيمَ الَّذِى هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَ
سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِى رَفَعَ السَّمَاءَ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَها وَ أَنْشَأَ جَنَّاتِ الْمَأْوَى بِلَا أَمَدٍ
تَلْقَوْنَهَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ السَّابِغُ النِّعْمَةِ الدَّافِعُ النَّقِمَةِ الْوَاسِعُ الرَّحْمَةِ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ
ذُو السُّلْطَانِ الْمَنِيعِ وَ الإِنْشَاءِ الْبَدِيعِ وَ الشَّأْنِ الرَّفِيعِ وَ الْحِسَابِ السَّرِيعِ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ نَبِيِّكَ وَ أَمِينِكَ وَ شَهِيدِكَ التَّقِيِّ
النَّقِيِّ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ السِّرَاجِ الْمُنِيرِ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الْأَخْيَارِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَقَرُّباً
إِلَى اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَوَجُّهاً إِلَى اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَلَطُّفاً بِاللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ مَا
يَكُنْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا يَصْرِفُ السُّوءَ إِلَّا اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا
يَسُوقُ الْخَيْرَ إِلَّا اللَّهُ ما شاءَ اللَّهُ لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أُعِيذُ نَفْسِى وَ شَعْرِى وَ
بَشَرِى وَ أَهْلِى وَ مَالِى وَ وُلْدِى وَ دِينِى وَ ذُرِّيَّتِى وَ دُنْيَایَ وَ مَا رَزَقَنِى رَبِّى وَ
مَا أُغْلِقَتْ عَلَيْهِ أَبْوَابِى وَ أَحَاطَتْ بِهِ جُدْرَانِى وَ مَا أَتَقَلَّبُ فِيهِ مِنْ نِعَمِهِ وَ
إِحْسَانِهِ وَ جَمِيعِ إِخْوَانِهِ وَ أَقْرِبَائِى وَ قَرَابَاتِى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِاللَّهِ
الْعَظِيمِ وَ بِأَسْمَائِهِ التَّامَّةِ الْعَامَّةِ الْكَامِلَةِ الشَّافِيَةِ الْفَاضِلَةِ الْمُبَارَكَةِ الْمُنِيفَةِ
الْمُتَعَالِيَةِ الزَّاكِيَةِ الشَّرِيفَةِ الْكَرِيمَةِ الطَّاهِرَةِ الْعَظِيمَةِ الْمَخْزُونَةِ الْمَكْنُونَةِ
الَّتِى لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَ لَا فَاجِرٌ وَ بِأُمِّ الْكِتَابِ وَ فَاتِحَتِهِ وَ خَاتِمَتِهِ وَ مَا بَيْنَهُمَا مِنْ
سُورَةٍ شَرِيفَةٍ وَ آيَةٍ مُحْكَمَةٍ وَ شِفَاءٍ وَ رَحْمَةٍ وَ عُوذَةٍ وَ بَرَكَةٍ وَ بِالتَّوْرَاةِ وَ
الْإِنْجِيلِ وَ الزَّبُورِ وَ الْفُرْقَانِ وَ بِصُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَ مُوسَى وَ بِكُلِّ كِتَابٍ أَنْزَلَهُ
اللَّهُ وَ بِكُلِّ رَسُولٍ أَرْسَلَهُ اللَّهُ وَ بِكُلِّ حُجَّةٍ أَقَامَهَا اللَّهُ وَ بِكُلِّ بُرْهَانٍ أَظْهَرَهُ
اللَّهُ وَ بِكُلِّ آلَاءِ اللَّهِ وَ عِزَّةِ اللَّهِ وَ عَظَمَةِ اللَّهِ وَ قُدْرَةِ اللَّهِ وَ سُلْطَانِ اللَّهِ وَ
جَلَالِ اللَّهِ وَ مَنْعِ اللَّهِ وَ مَنِّ اللَّهِ وَ عَفْوِ اللَّهِ وَ حِلْمِ اللَّهِ وَ حِكْمَةِ اللَّهِ وَ غُفْرَانِ
اللَّهِ وَ مَلَائِكَةِ اللَّهِ وَ كُتُبِ اللَّهِ وَ رُسُلِ اللَّهِ وَ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ وَ
أَهْلِ بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ مِنْ غَضَبِ اللَّهِ وَ
سَخَطِ اللَّهِ وَ نَكَالِ اللَّهِ وَ عِقَابِ اللَّهِ وَ أَخْذِ اللَّهِ وَ بَطْشِهِ وَ اجْتِيَاحِهِ وَ اجْتِثَاثِهِ
وَ اصْطِلَامِهِ وَ تَدْمِيرِهِ وَ سَطَوَاتِهِ وَ نَقِمَتِهِ وَ جَمِيعِ مَثُلَاتِهِ وَ مِنْ إِعْرَاضِهِ وَ
صُدُودِهِ وَ تَنْكِيلِهِ وَ تَوْكِيلِهِ وَ خِذْلَانِهِ وَ دَمْدَمَتِهِ وَ تَخْلِيَتِهِ وَ مِنَ الْكُفْرِ وَ النِّفَاقِ وَ
الشَّكِّ وَ الشِّرْكِ وَ الْحَيْرَةِ فِى دِينِ اللَّهِ وَ مِنْ شَرِّ يَوْمِ النُّشُورِ وَ الْحَشْرِ وَ
الْمَوْقِفِ وَ الْحِسَابِ وَ مِنْ شَرِّ كِتَابٍ قَدْ سَبَقَ وَ مِنْ زَوَالِ النِّعْمَةِ وَ تَحْوِيلِ
الْعَافِيَةِ وَ حُلُولِ النَّقِمَةِ وَ مُوجِبَاتِ الْهَلَكَةِ وَ مِنْ مَوَاقِفِ الْخِزْىِ وَ الْفَضِيحَةِ
فِى الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ هَوًى مُرْدٍ وَ قَرِينٍ مُلْهٍ وَ صَاحِبٍ
مُسْهٍ وَ جَارٍ مُوذٍ وَ غِنًى مُطْغٍ وَ فَقْرٍ مُنْسٍ وَ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَ صَلَاةٍ لَا تُرْفَعُ وَ
دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ وَ عَيْنٍ لَا تَدْمَعُ وَ نَفْسٍ لَا تَقْنَعُ وَ بَطْنٍ لَا يَشْبَعُ وَ عَمَلٍ لَا يَنْفَعُ وَ
اسْتِغَاثَةٍ لَا تُجَابُ وَ غَفْلَةٍ وَ تَفْرِيطٍ يُوجِبَانِ الْحَسْرَةَ وَ النَّدَامَةَ وَ مِنَ الرِّيَاءِ وَ
السُّمْعَةِ وَ الشَّكِّ وَ الْعَمَى فِى دِينِ اللَّهِ وَ مِنْ نَصَبٍ وَ اجْتِهَادٍ يُوجِبَانِ الْعَذَابَ
وَ مِنْ مُرْدٍ إِلَى النَّارِ وَ مِنْ ضَلَعِ الدَّيْنِ وَ غَلَبَةِ الرِّجَالِ وَ سُوءِ الْمَنْظَرِ فِى
الدِّينِ وَ النَّفْسِ وَ الْأَهْلِ وَ الْمَالِ وَ الْوَلَدِ وَ الْإِخْوَانِ وَ عِنْدَ مُعَايَنَةِ مَلَكِ الْمَوْتِ

وَ أعُوذُ بِاللّهِ اَلعَظِيمِ مِنَ الغَرَقِ وَ الحَرَقِ وَ الشَّرَقِ وَ السَّرَقِ وَ الهَدْمِ وَ الْخَسْفِ وَ الْمَسْخِ وَ الْحِجَارَةِ وَ الصَّيْحَةِ وَ الزَّلَازِلِ وَ الْفِتَنِ وَ الْعَيْنِ وَ الصَّوَاعِقِ وَ الْبَرْدِ وَ الْقَوَدِ وَ الْقَرَدِ وَ الْجُنُونِ وَ الْجُذَامِ وَ الْبَرَصِ وَ أَكْلِ السَّبُعِ وَ مِيتَةِ السَّوْءِ وَ جَمِيعِ أَنْوَاعِ الْبَلَايَا فِى الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ السَّامَّةِ وَ الْهَامَّةِ وَ اللَّامَّةِ وَ الْخَاصَّةِ وَ الْعَامَّةِ وَ الْحَامَّةِ وَ مِنْ شَرِّ أَحْدَاثِ النَّهَارِ وَ مِنْ شَرِّ طَوَارِقِ اللَّيْلِ إِلَّا طَارِقاً يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَانُ وَ مِنْ دَرَكِ الشَّقَاءِ وَ سُوءِ الْقَضَاءِ وَ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَ شَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَ تَتَابُعِ الْعَنَاءِ وَ الْفَقْرِ إِلَى الْأَكْفَاءِ وَ سُوءِ الْمَمَاتِ وَ الْمَحْيَا وَ سُوءِ الْمُنْقَلَبِ

وَ أعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ إِبْلِيسَ وَ جُنُودِهِ وَ أَعْوَانِهِ وَ أَتْبَاعِهِ أَشْيَاعِهِ وَ مِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَ مِنْ شَرِّ السُّلْطَانِ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِى شَرٍّ وَ مِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ وَ مِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ وَ الْعَجَمِ وَ مِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ مِنْ شَرِّ مَا فِى النُّورِ وَ الظُّلَمِ وَ مِنْ شَرِّ مَا هَجَمَ أَوْ دَهَمَ أَوْ أَلَمَّ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ سُقْمٍ وَ هَمٍّ وَ غَمٍّ وَ آفَةٍ وَ نَدَمٍ وَ مِنْ شَرِّ مَا فِى اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ الْبَرِّ وَ الْبِحَارِ وَ مِنْ شَرِّ الْفُسَّاقِ وَ الدُّعَّارِ وَ الْفُجَّارِ وَ الْكُفَّارِ وَ الْحُسَّادِ وَ السُّحَّارِ وَ الْجَبَابِرَةِ وَ الْأَشْرَارِ وَ مِنْ شَرِّ ما يَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ وَ ما يَعْرُجُ فِيها وَ مِنْ شَرِّ ما يَلِجُ فِى الْأَرْضِ وَ ما يَخْرُجُ مِنْها وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ رَبِّى آخِذٌ بِناصِيَتِها إِنَّ رَبِّى عَلى صِراطٍ مُسْتَقِيمٍ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَ الْأَنْبِيَاءُ الْمُرْسَلُونَ وَ الشُّهَدَاء وَ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ وَ مُحَمَّدٌ وَ عَلِيٌّ وَ فَاطِمَةُ وَ الْحَسَنُ وَ الْحُسَيْنُ وَ الْأَئِمَّةُ الْمَهْدِيُّونَ وَ الْأَوْصِيَاءُ وَ الْحُجَجُ الْمُطَهَّرُونَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُعْطِيَنِى مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلُوكَهُ وَ أَنْ تُعِيذَنِى مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذُوا بِكَ مِنْهُ وَ أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَ آجِلِهِ مَا عَلِمْتُ وَ مَا لَمْ أَعْلَمْ مِنْهُ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَ آجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَ مَا لَمْ أَعْلَمْ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزاتِ الشَّياطِينِ. وَ أَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِى فِى يَوْمِى هَذَا وَ فِيمَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَيَّامِ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ كُلِّهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ قَرِيبٍ أَوْ بَعِيدٍ ضَعِيفٍ أَوْ شَدِيدٍ بِشَرٍّ أَوْ مَكْرُوهٍ أَوْ مَسَاءَةٍ بِيَدٍ أَوْ بِلِسَانٍ أَوْ بِقَلْبٍ فَأَخْرِجْ صَدْرَهُ وَ أَلْجِمْ فَاهُ وَ أَفْخِمْ لِسَانَهُ وَ اسْدُدْ سَمْعَهُ وَ اقْمَحْ بَصَرَهُ وَ ارْعَبْ قَلْبَهُ وَ اشْغَلْهُ بِنَفْسِهِ وَ أَمِتْهُ بِغَيْظِهِ وَ اكْفِنَاهُ بِمَا شِئْتَ وَ كَيْفَ شِئْتَ وَ أَنَّى شِئْتَ بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ اكْفِنِى شَرَّ مَنْ نَصَبَ لِى حَدَّهُ وَ اكْفِنِى مَكْرَ الْمَكَرَةِ وَ أَعِنِّى عَلَى ذَلِكَ بِالسَّكِينَةِ وَ الْوَقَارِ وَ أَلْبِسْنِى دِرْعَكَ الْحَصِينَةَ وَ أَحْيِنِى مَا أَحْيَيْتَنِى فِى سِتْرِكَ الْوَاقِى وَ أَصْلِحْ حَالِى كُلَّهُ أَصْبَحْتُ فِى جِوَارِ اللَّهِ مُمْتَنِعاً وَ بِعِزَّةِ اللَّهِ الَّتِى لَا تُرَامُ مُحْتَجِباً وَ بِسُلْطَانِ اللَّهِ الْمَنِيعِ مُعْتَصِماً مُتَمَسِّكاً وَ بِأَسْمَاءِ اللَّهِ الْحُسْنَى كُلِّهَا عَائِذاً أَصْبَحْتُ فِى حِمَى اللَّهِ الَّذِى لَا يُسْتَبَاحُ وَ فِى ذِمَّةِ اللَّهِ الَّتِى لَا تُخْفَرُ وَ فِى حَبْلِ اللَّهِ الَّذِى لَا يُجْذَمُ وَ فِى جِوَارِ اللَّهِ الَّذِى لَا يُسْتَضَامُ وَ فِى مَنْعِ اللَّهِ الَّذِى لَا يُدْرَكُ وَ فِى سِتْرِ اللَّهِ الَّذِى لَا يُهْتَكُ وَ فِى عَوْنِ اللَّهِ الَّذِى لَا يُخْذَلُ اللَّهُمَّ اعْطِفْ عَلَيْنَا قُلُوبَ عِبَادِكَ

وَ إِمَائِکَ وَ أَوْلِيَائِکَ بِرَأفَةٍ مِنْکَ وَ رَحْمَةٍ إِنَّکَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ حَسْبِیَ اللّٰهُ وَ کَفَی سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا لَيْسَ وَرَاءَ اللَّهِ مُنْتَهَی وَ لَا دُونَ اللَّهِ مَلْجَأٌ مَنِ اعْتَصَمَ بِاللَّهِ نَجَا کَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَ رُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ - فَاللَّهُ خَيْرٌ حافِظاً وَ هُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَ ما تَوْفِيقِی إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَکَّلْتُ وَ إِلَيْهِ أُنِيبُ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ وَ الْمَلائِکَةُ وَ أُولُوا الْعِلْمِ قائِماً بِالْقِسْطِ لَا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَکِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلامُ وَ أَنَا عَلَی ذَلِکَ مِنَ الشَّاهِدِينَ تَحَصَّنْتُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَ اِسْتَعْصَمْتُ بِالْحَیِّ الَّذِی لَا يَمُوتُ وَ رَمَيْتُ کُلَّ عَدُوٍّ لَنَا بِلَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِيمِ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

2 - حِرْز دیگری از حضرت صادِق عَلَیْهِ السَّلَام به روایت دیگر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ یَا خَالِقَ الْخَلْقِ وَ یَا بَاسِطَ الرِّزْقِ وَ یَا فَالِقَ الْحَبِّ وَ یَا بَارِئَ النَّسَمِ وَ مُحْیِیَ الْمَوْتَی وَ مُمِیتَ الْأَحْیَاءِ وَ دَائِمَ الثَّبَاتِ وَ مُخْرِجَ النَّبَاتِ افْعَلْ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ لَا تَفْعَلْ بِی مَا أَنَا أَهْلُهُ وَ أَنْتَ أَهْلُ التَّقْوی وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ.

ط - حِرْزهای امام کاظم عَلَیْهِ السَّلَام

1 - حِرْزی از مولا حضرت مُوسَی بِنِ جَعْفَر عَلَیْهِمَاالسَّلَام

شَیخ عَلی بِنِ (مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ عَلی بِنِ) عَبْد الصَّمَد رَحْمَةُ اللَّه عَلَیه گوید:

در آثار نویسندگانمان دیدم که از بزرگان که خدایشان بیامرزاد چنین نقل می‌کنند:

وقتی هَارُون عَبَّاسی به قتل امام مُوسَی بِنِ جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام کمر بست، فَضْل بِنِ رَبِیع را خواند و بدو گفت:

با تو کاری دارم و می‌خواهم انجام دهی؛ صد هزار درهم هم می‌دهم. فَضْل زمین بوسید و گفت:

فرمان است یا خواهش؟ گفت:

خواهش است. دستور داده‌ام هم اکنون یک صد هزار درهم را به خانه‌ات ببرند. می‌خواهم به خانه‌ی مُوسَی بِنِ جَعْفَر روی و سر او را برایم بیاوری!

فَضْل گوید:

به آن خانه رفتم. دیدم مُوسَی بِنِ جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام به نماز ایستاده است. نشستم تا نمازش را به پایان رساند. به من رو کرد و فرمود:

«می دانم برای چه آمده‌ای. صبر کن تا دو رکعت بگزارم.» پذیرفتم. برخاست و وضوی نیکویی ساخت و دو رکعت نماز با رکوع و سجود شایسته به جای آورد. سپس این حِرْز را خواند. پس از آن، دیده نشد و همان جا که بود ناپدید گردید؛ ندانستم زمین او را فرو برد یا آسمان در ربود. نزد هَارُون رفتم و داستان را باز گفتم. هَارُون گریست و گفت:

خدا او را از من پناه داد.

هم از آن حضرت روایت است که فرمود:

«هر کس این دعا را با نیت پاک و باطن راست، همه روزه بخواند، خداوند از هر آفت و ناخوسته‌ای بازش می‌دارد و اگر غمی داشته باشد، خداوند از او دورش می‌سازد و مانع زیان آن می‌شود. اگر کسی نمی‌تواند آن را خوب بخواند، به تبرک همراه داشته باشد تا خداوند بدو سود رساند و خطر بیم را از او دور سازد که او عهده دار آن است و بر آن توانا.» دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ اللَّهُ أَکْبَرُ اللَّهُ أَکْبَرُ أَعْلَی وَ أَجَلُّ مِمَّا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ وَ أَسْتَجِیرُ بِاللَّهِ یَقُولُهَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ عَزَّ جَارُ اللَّهِ وَ جَلَّ ثَنَاءُ اللَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ احْرُسْنِی بِعَیْنِکَ الَّتِی لَا تَنَامُ وَ اکْنُفْنِی بِرُکْنِکَ الَّذِی لَا یُرَامُ وَ اغْفِرْ لِی بِقُدْرَتِکَ فَأَنْتَ رَجَائِی رَبِّ کَمْ مِنْ نِعْمَةٍ أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَیَّ قَلَّ لَکَ عِنْدَهَا شُکْرِی وَ کَمْ مِنْ بَلِیَّةٍ ابْتَلَیْتَنِی بِهَا قَلَّ لَکَ عِنْدَهَا صَبْرِی فَیَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ نِعَمِهِ شُکْرِی فَلَمْ

يَحْرِمْنِی وَ يَا مَنْ قَلّ عِنْدَ بَلِيَّتِهِ صَبْرِی فَلَمْ يَخْذُلْنِی وَ يَا مَنْ رَآنِی عَلَی الْخَطَايَا فَلَمْ يَفْضَحْنِی يَا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِی لَا يَنْقَضِی أَبَداً يَا ذَا النِّعَمِ الَّتِی لَا تُحْصَی عَدَداً صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ بِکَ أَدْفَعُ وَ أَدْرَأُ فِی نَحْرِهِ وَ أَسْتَعِيذُ بِکَ مِنْ شَرِّهِ اللَّهُمَّ أَعِنِّی عَلَی دِينِی بِدُنْيَایَ وَ عَلَی آخِرَتِی بِتَقْوَایَ وَ احْفَظْنِی فِيمَا غِبْتُ عَنْهُ وَ لَا تَكِلْنِی إِلَی نَفْسِی فِی مَا حَضَرْتُهُ يَا مَنْ لَا تَضُرُّهُ الذُّنُوبُ وَ لَا تَنْفَعُهُ [تَنْقُصُهُ الْمَغْفِرَةُ اغْفِرْ لِی مَا لَا يَضُرُّکَ وَ أَعْطِنِی مَا لَا يَنْفَعُکَ إِنَّکَ أَنْتَ وَهَّابٌ أَسْأَلُکَ فَرَجاً قَرِيباً وَ مَخْرَجاً رَحِيباً وَ رِزْقاً وَاسِعاً وَ صَبْراً جَمِيلًا وَ عَافِيَةً مِنْ جَمِيعِ الْبَلَايَا - إِنَّکَ عَلی كُلِ شَیْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ الْعَفْوَ وَ الْعَافِيَةَ وَ الْأَمْنَ وَ الصِّحَّةَ وَ الصَّبْرَ وَ دَوَامَ الْعَافِيَةِ وَ الشُّكْرَ عَلَی الْعَافِيَةِ وَ أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُلْبِسَنِی عَافِيَتَکَ فِی دِينِی وَ نَفْسِی وَ أَهْلِی وَ مَالِی وَ إِخْوَانِی مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ جَمِيعِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ وَ أَسْتَوْدِعُکَ ذَلِکَ كُلَّهُ يَا رَبِّ وَ أَسْأَلُکَ أَنْ تَجْعَلَنِی فِی كَنَفِکَ وَ فِی جِوَارِکَ وَ فِی حِفْظِکَ وَ حِرْزِکَ وَ عِيَاذِکَ عَزَّ جَارُکَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُکَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُکَ اللَّهُمَّ فَرِّغْ قَلْبِی لِمَحَبَّتِکَ وَ ذِكْرِکَ وَ انْعَشْهُ لِخَوْفِکَ أَيَّامَ حَيَاتِی كُلَّهَا وَ اجْعَلْ زَادِی مِنَ الدُّنْيَا تَقْوَاکَ وَ هَبْ لِی قُوَّةً أَحْتَمِلُ بِهَا جَمِيعَ طَاعَتِکَ وَ أَعْمَلُ بِهَا جَمِيعَ مَرْضَاتِکَ وَ اجْعَلْ فِرَارِی إِلَيْکَ وَ رَغْبَتِی فِی مَا عِنْدَکَ وَ الْبَسْ قَلْبِی الْوَحْشَةَ مِنْ شِرَارِ خَلْقِکَ وَ الْأُنْسَ بِأَوْلِيَائِکَ وَ أَهْلِ طَاعَتِکَ وَ لَا تَجْعَلْ لِفَاجِرٍ وَ لَا لِكَافِرٍ عَلَیَّ مِنَّةً وَ لَا لَهُ عِنْدِی يَداً وَ لَا لِی إِلَيْهِ حَاجَةً إِلَهِی قَدْ تَرَی مَكَانِی وَ تَسْمَعُ كَلَامِی وَ تَعْلَمُ سِرِّی وَ عَلَانِيَتِی لَا يَخْفَی عَلَيْکَ شَیْءٌ مِنْ أَمْرِی يَا مَنْ لَا يَصِفُهُ نَعْتُ النَّاعِتِينَ وَ يَا مَنْ لَا يُجَاوِزُهُ رَجَاءُ الرَّاجِينَ يَا مَنْ لَا يَضِيعُ لَدَيْهِ أَجْرُ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ قَرُبَتْ نُصْرَتُهُ مِنَ الْمَظْلُومِينَ يَا مَنْ بَعُدَ عَوْنُهُ عَنِ الظَّالِمِينَ قَدْ عَلِمْتَ مَا نَالَنِی مِنْ فُلَانٍ مِمَّا حَظَرْتَ وَ انْتَهَکَ مِنِّی مَا حَجَرْتَ بَطَراً فِي نِعْمَتِکَ عِنْدَهُ وَ اغْتِرَاراً بِسَتْرِکَ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ فَخُذْهُ عَنْ ظُلْمِی بِعِزَّتِکَ وَ افْلُلْ حَدَّهُ عَنِّی بِقُدْرَتِکَ وَ اجْعَلْ لَهُ شُغُلًا فِيمَا يَلِيهِ وَ عَجْزاً عَمَّا يَنْوِيهِ اللَّهُمَّ لَا تُسَوِّغْهُ ظُلْمِی وَ أَحْسِنْ عَلَيْهِ عَوْنِی وَ اعْصِمْنِی مِنْ مِثْلِ فِعَالِهِ وَ لَا تَجْعَلْنِی بِمِثْلِ حَالِهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّی اسْتَجَرْتُ بِکَ وَ تَوَكَّلْتُ عَلَيْکَ وَ فَوَّضْتُ أَمْرِی إِلَيْکَ وَ أَلْجَأْتُ ظَهْرِی إِلَيْکَ وَ ضَعْفَ رُكْنِی إِلَی قُوَّتِکَ مُسْتَجِيراً بِکَ مِنْ ذِی التَّعَزُّزِ عَلَیَّ وَ الْقُوَّةِ عَلَی ضَيْمِی فَإِنِّی فِی جِوَارِکَ فَلَا ضَيْمَ عَلَی جَارِکَ رَبِّ فَاقْهَرْ عَنِّی قَاهِرِی وَ أَوْهِنْ عَنِّی مُسْتَوْهِنِی بِعِزَّتِکَ وَ اقْبِضْ عَنِّی ضَائِمِی بِقِسْطِکَ وَ خُذْ لِی مِمَّنْ ظَلَمَنِی بِعَدْلِکَ رَبِّ فَأَعِذْنِی بِعِيَاذِکَ فَبِعِيَاذِکَ امْتَنَعَ عَائِذُکَ وَ أَدْخِلْنِی فِی جِوَارِکَ عَزَّ جَارُکَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُکَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُکَ وَ أَسْبِلْ عَلَیَّ سِتْرَکَ فَمَنْ تَسْتُرُهُ فَهُوَ الْآمِنُ الْمُحَصَّنُ الَّذِی لَا يُرَاعُ رَبِّ وَ اضْمُمْنِی فِی ذَلِکَ إِلَی كَنَفِکَ فَمَنْ تَكْنُفُهُ فَهُوَ الْآمِنُ الْمَحْفُوظُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ وَ لَا حِيلَةَ إِلَّا بِاللَّهِ - الَّذِی لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ لَا وَلَداً وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيکٌ فِی الْمُلْکِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ كَبِّرْهُ تَكْبِيراً مَنْ يَكُنْ ذَا حِيلَةٍ فِی نَفْسِهِ أَوْ حَوْلٍ بِتَقَلُّبِهِ أَوْ قُوَّةٍ فِی أَمْرِهِ بِشَیْءٍ سِوَی اللَّهِ

فَإِنَّ حَوْلِی وَ قُوَّتِی وَ کُلّ حِیلَتِی بِاَللّهِ اَلوَاحِدِ الاَحَدِ الصَّمَدِ الّذِی لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُولَدْ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ وَ کُلُّ ذِی مُلْکٍ فَمَمْلُوکٌ لِلَّهِ وَ کُلُّ قَوِیٍّ ضَعِیفٌ عِنْدَ قُوَّةِ اللَّهِ وَ کُلُّ ذِی عِزٍّ فَغَالِبُهُ اللَّهُ وَ کُلُّ شَیْءٍ فِی قَبْضَةِ اللَّهِ - ذَلَّ کُلُّ عَزِیزٍ لِبَطْشِ اللَّهِ صَغُرَ کُلُّ عَظِیمٍ عِنْدَ عَظَمَةِ اللَّهِ خَضَعَ کُلُّ جَبَّارٍ عِنْدَ سُلْطَانِ اللَّهِ وَ اسْتَظْهَرْتُ وَ اسْتَطَلْتُ عَلَی کُلِّ عَدُوٍّ لِی بِتَوَلِّی اللَّهِ دَرَأْتُ فِی نَحْرِ کُلِّ عَادٍ عَلَیَّ بِاللَّهِ ضَرَبْتُ بِإِذْنِ اللَّهِ بَیْنِی وَ بَیْنَ کُلِّ مُتْرَفٍ ذِی سَوْرَةٍ وَ جَبَّارٍ ذِی نَخْوَةٍ وَ مُتَسَلِّطٍ ذِی قُدْرَةٍ وَ وَالٍ ذِی إِمْرَةٍ وَ مُسْتَعْدٍ ذِی أُبَّهَةٍ وَ عَنِیدٍ ذِی ضَغِینَةٍ وَ عَدُوٍّ ذِی غِیلَةٍ وَ حَاسِدٍ ذِی قُوَّةٍ وَ مَاکِرٍ ذِی مَکِیدَةٍ وَ کُلِّ مُعِینٍ أَوْ مُعَانٍ عَلَیَّ بِمَقَالَةٍ مُغْوِیَةٍ أَوْ سِعَایَةٍ مُسْلِبَةٍ أَوْ حِیلَةٍ مُوذِیَةٍ أَوْ غَائِلَةٍ مُرْدِیَةٍ أَوْ کُلِّ طَاغٍ ذِی کِبْرِیَاءَ أَوْ مُعْجَبٍ ذِی خُیَلَاءَ عَلَی کُلِّ سَبَبٍ وَ بِکُلِّ مَذْهَبٍ فَأَخَذْتُ لِنَفْسِی وَ مَالِی حِجَاباً دُونَهُمْ بِمَا أَنْزَلْتَ مِنْ کِتَابِکَ وَ أَحْکَمْتَ مِنْ وَحْیِکَ الَّذِی لَا یُؤْتَی مِنْ سُورَةٍ بِمِثْلِهِ وَ هُوَ الْحَکَمُ الْعَدْلُ وَ الْکِتَابُ الَّذِی لا یَأْتِیهِ الْباطِلُ مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَ لا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِیلٌ مِنْ حَکِیمٍ حَمِیدٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْ حَمْدِی لَکَ وَ ثَنَائِی عَلَیْکَ فِی الْعَافِیَةِ وَ الْبَلَاءِ وَ الشِّدَّةِ وَ الرَّخَاءِ دَائِماً لَا یَنْقَضِی وَ لَا یَبِیدُ تَوَکَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذِی لا یَمُوتُ اللَّهُمَّ بِکَ أَعُوذُ وَ بِکَ أَصُولُ وَ إِیَّاکَ أَعْبُدُ وَ إِیَّاکَ أَسْتَعِینُ وَ عَلَیْکَ أَتَوَکَّلُ وَ أَدْرَأُ بِکَ فِی نَحْرِ أَعْدَائِی وَ أَسْتَعِینُ بِکَ عَلَیْهِمْ وَ أَسْتَکْفِیکَهُمْ فَاکْفِنِیهِمْ بِمَا شِئْتَ وَ کَیْفَ شِئْتَ وَ مِمَّا شِئْتَ بِحَوْلِکَ وَ قُوَّتِکَ إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ فَسَیَکْفِیکَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ - قالَ سَنَشُدُّ عَضُدَکَ بِأَخِیکَ وَ نَجْعَلُ لَکُما سُلْطاناً فَلا یَصِلُونَ إِلَیْکُما بِآیاتِنا أَنْتُما وَ مَنِ اتَّبَعَکُمَا الْغالِبُونَ لا تَخافا إِنَّنِی مَعَکُما أَسْمَعُ وَ أَری قالَ اخْسَؤُا فِیها وَ لا تُکَلِّمُونِ أَخَذْتُ بِسَمْعِ مَنْ یُطَالِبُنِی بِالسُّوءِ بِسَمْعِ اللَّهِ وَ بَصَرِهِ وَ قُوَّتِهِ بِقُوَّةِ اللَّهِ وَ حَبْلِهِ الْمَتِینِ وَ سُلْطَانِهِ الْمُبِینِ فَلَیْسَ لَهُمْ عَلَیْنَا سُلْطَانٌ وَ لَا سَبِیلٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَ جَعَلْنا مِنْ بَیْنِ أَیْدِیهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَیْناهُمْ فَهُمْ لا یُبْصِرُونَ اللَّهُمَّ یَدُکَ فَوْقَ کُلِّ ذِی یَدٍ وَ قُوَّتُکَ أَعَزُّ مِنْ کُلِّ قُوَّةٍ وَ سُلْطَانُکَ أَجَلُّ مِنْ کُلِّ سُلْطَانٍ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ کُنْ عِنْدَ ظَنِّی فِی مَا لَمْ أَجِدْ فِیهِ مَفْزَعاً غَیْرَکَ وَ لَا مَلْجَأً سِوَاکَ فَإِنَّنِی أَعْلَمُ أَنَّ عَدْلَکَ أَوْسَعُ مِنْ جَوْرِ الْجَبَّارِینَ وَ أَنَّ إِنْصَافَکَ مِنْ وَرَاءِ ظُلْمِ الظَّالِمِینَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَجْمَعِینَ وَ أَجِرْنِی مِنْهُمْ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ أُعِیذُ نَفْسِی وَ دِینِی وَ أَهْلِی وَ مَالِی وَ وُلْدِی وَ مَنْ یَلْحَقُهُ عِنَایَتِی وَ جَمِیعَ نِعَمِ اللَّهِ عِنْدِی بِبِسْمِ اللَّهِ الَّذِی خَضَعَتْ لَهُ الرِّقَابُ وَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِی خَافَتْهُ الصُّدُورُ وَ وَجِلَتْ مِنْهُ النُّفُوسُ وَ بِالاسْمِ الَّذِی نَفَّسَ عَنْ دَاوُدَ کُرْبَتَهُ وَ بِالاسْمِ الَّذِی قَالَ لِلنَّارِ کُونِی بَرْداً وَ سَلاماً عَلی إِبْراهِیمَ. وَ أَرادُوا بِهِ کَیْداً فَجَعَلْناهُمُ الْأَخْسَرِینَ وَ بِعَزِیمَةِ اللَّهِ الَّتِی لَا تُحْصَی وَ بِقُدْرَةِ اللَّهِ الْمُسْتَطِیلَةِ عَلَی جَمِیعِ خَلْقِهِ مِنْ شَرِّ فُلَانٍ وَ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَهُ الرَّحْمَنُ وَ مِنْ شَرِّ کَیْدِهِمْ [مَکْرِهِمْ وَ حَوْلِهِمْ وَ قُوَّتِهِمْ وَ حِیلَتِهِمْ إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اللَّهُمَّ بِکَ أَسْتَعِینُ وَ بِکَ أَسْتَغِیثُ وَ عَلَیْکَ أَتَوَکَّلُ وَ أَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ اللَّهُمَّ صَلِّ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ خَلِّصْنِی مِنْ كُلِّ مُصِیبَةٍ نَزَلَتْ فِی هَذَا الْیَوْمِ وَ فِی هَذِهِ اللَّیْلَةِ وَ فِی جَمِیعِ الْأَیَّامِ وَ اللَّیَالِی مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَ اجْعَلْ لِی سَهْماً فِی كُلِّ حَسَنَةٍ نَزَلَتْ فِی هَذَا الْیَوْمِ وَ فِی هَذِهِ اللَّیْلَةِ وَ فِی جَمِیعِ اللَّیَالِی وَ الْأَیَّامِ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اللَّهُمَّ بِكَ أَسْتَفْتِحُ وَ بِكَ أَسْتَنْجِحُ وَ بِمُحَمَّدٍ ص إِلَیْكَ أَتَوَجَّهُ وَ بِكِتَابِكَ أَتَوَسَّلُ أَنْ تَلْطُفَ لِی بِلُطْفِكَ الْخَفِیِّ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌجَبْرَئِیلُ عَنْ یَمِینِی وَ مِیكَائِیلُ عَنْ شِمَالِی [یَسَارِی وَ إِسْرَافِیلُ أَمَامِی وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ خَلْفِی وَ بَیْنَ یَدَیَّ لَا إِلهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحانَكَ إِنِّی كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِینَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ وَ سَلَّمَ كَثِیراً

2 - حِرْز دیگری در همین مورد از آن حضرت

عَلی بِنِ (مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ عَلی بِنِ) عَبْد الصَّمَد - جدش (عَلی بِنِ عَلی بِنِ عَبْد الصَّمَد) (به صورت شنیدن قرائت حدیث نزد وی، در شوال 529) - پدرش، فقیه اَبُو اَلْحَسَن - سَیِّد اَبُو اَلْبرکات (عَلی بِنِ حُسَیْن) (در سال 414) - ابوجَعْفَر مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ حُسَیْن بِنِ مُوسَی اِبْن بَابَوَیْه - مُحَمَّد بِنِ مُوسَی بِنِ مُتَوَکِّل - عَلی بِنِ إِبْرَاهِیم بِنِ هَاشِم - پدرش - حَسَن بِنِ عَلی بِنِ یَقْطِین - (برادرش) حُسَیْن بِنِ عَلی - پدرش، عَلی بِنِ یَقْطِین.
(نیز) ابْن بَابَوَیْه - اَحْمَد بِنِ یحیای کاتب - اَبُو اَلْطیب أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّد وَرَّاق - عَلی بِنِ هَارُون بِنِ سُلَیْمَان نَوْفَلی - پدرش (هَارُون بِنِ سُلَیْمَان) - عَلی بِنِ یَقْطِین:
گروهی از خویشان امام مُوسَی بِنِ جَعْفَر در خدمت حضرتش بودند که خبر آوردند:
مُوسَی بِنِ مَهْدِی عَبَّاسی درباره‌ی شما تصمیم خود را گرفته است. امام عَلَیْهِ السَّلَام به ایشان فرمودند:
«شما چه می‌گویید؟» گفتند:
به نظر ما، از او دور شوید و خود را پنهان سازید؛ او خطرناک است. امام کاظم عَلَیْهِ السَّلَام لبخندی زده (این بیت را) خواندند:
[زَعَمَتْ سَخِینَةُ أَنْ سَتَغْلِبُ رَبَّهَا
فَلَیُغْلَبَنَّ مُغَالِبُ الْغَلَّاب]
سَخِینَة (قُرَیْش) ادعا می‌کند که بر پروردگار خویش پیروز خواهد شد؛ اما بی‌شک، هر که با آن همیشه پیروز درافتد شکست خواهد خورد. (97)
آن گاه دست به آسمان برداشته عرضه داشتند:
إِلَهِی کَمْ مِنْ عَدُوٍّ شَحَذَ لِی ظُبَةَ مُدْیَتِهِ وَ أَرْهَفَ لِی شَبَا حَدِّهِ وَ دَافَ لِی قَوَاتِلَ سُمُومِهِ وَ لَمْ تَنَمْ عَنِّی عَیْنُ حَرَاسَتِهِ فَلَمَّا رَأَیْتَ ضَعْفِی عَنِ احْتِمَالِ الْفَوَادِحِ وَ عَجْزِی عَنْ مُلِمَّاتِ الْجَوَائِحِ صَرَفْتَ ذَلِکَ عَنِّی بِحَوْلِکَ وَ قُوَّتِکَ لَا بِحَوْلٍ مِنِّی وَ لَا قُوَّةٍ فَأَلْقَیْتَهُ فِی الْحَفِیرِ الَّذِی احْتَفَرَهُ لِی خَائِباً مِمَّا أَمَّلَهُ فِی الدُّنْیَا مُتَبَاعِداً مِمَّا رَجَاهُ فِی الْآخِرَةِ فَلَکَ الْحَمْدُ عَلَى ذَلِکَ قَدْرَ اسْتِحْقَاقِکَ سَیِّدِی اللَّهُمَّ فَخُذْهُ بِعِزَّتِکَ وَ افْلُلْ حَدَّهُ عَنِّی بِقُدْرَتِکَ وَ اجْعَلْ لَهُ شُغُلًا فِیمَا یَلِیهِ وَ عَجْزاً عَمَّا یُنَاوِیهِ اللَّهُمَّ وَ أَعْدِنِی عَلَیْهِ عَدْوَى حَاضِرَةً تَکُونُ مِنْ غَیْظِی شِفَاءً وَ مِنْ حَنَقِی عَلَیْهِ وَفَاءً وَ صِلِ اللَّهُمَّ دُعَائِی بِالْإِجَابَةِ وَ انْظِمْ شِکَایَتِی بِالتَّغْیِیرِ وَ عَرِّفْهُ عَمَّا قَلِیلٍ مَا أَوْعَدْتَ الظَّالِمِینَ وَ عَرِّفْنِی مَا وَعَدْتَ فِی إِجَابَةِ الْمُضْطَرِّینَ إِنَّکَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِیمِ وَ الْمَنِّ الْکَرِیمِ
(عَلی بِنِ یَقْطِین) گوید:

اطرافیان پراکنده شدند. گرد آمدن دوباره‌ی این جمع برای خواندن نامه‌ی خبر مرگ موسای عَبّاسی بود!

3 - (حِرْزی دیگر)

به همین سند، از عَلی بِنِ یَقْطِین (روایت شده است) که گفت:
کنار هَارُون ایستاده بودم که با خشم حضرت مُوسَی بِنِ جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام را فراخوند. آن گاه که امام عَلَیْهِ السَّلَام وارد شدند، زیر لب چیزی خواندند. هَارُون روی خوش نشان داد و مهربانی کرد و اجازه بازگشت داد.
(بعدها) به حضرتش گفتم:
ای فرزند پیامبر، جانم به فدایتان! وقتی بر او وارد شدید، بر شما خشم گرفته بود. شک نداشتم که به کشتن شما فرمان خواهد داد؛ اما خداوند شما را از او در امان داشت. زیر لب چه (دعایی) می‌خواندید؟ فرمود:
«دو دعا خواندم؛ یکی دعای مخصوص و دیگری عمومی.» گفتم:
ای فرزند رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم، آن دو دعا چه بود؟ فرمود:
«دعای مخصوص این بود:
اللَّهُمَّ إِنَّکَ حَفِظْتَ الْغُلَامَیْنِ لِصَلَاحِ أَبَوَیْهِمَا فَاحْفَظْنِی لِصَلَاحِ آبَائِی
و دعای عام:
اللَّهُمَّ إِنَّکَ تَکْفِی مِنْ کُلِّ أَحَدٍ وَ لَا یَکْفِی مِنْکَ أَحَدٌ فَاکْفِنِیهِ بِمَا شِئْتَ وَ أَنَّی شِئْتَ
این گونه خداوند شر او را از من دور ساخت.»

4 - (حِرْزی دیگر)

به همین سند از عَلی بِنِ إِبْرَاهِیم بِنِ هَاشِم نقل است که گفت: امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَامْ آیاتی از قرآن انتخاب فرمود و آنها را به صورت حِرْز برای فرزندش امام مُوسَی کاظم عَلَیْهِ السَّلَام قرار داد. آن حضرت آنها را می‌خواند و خود را بدان در امان می‌داشت. تَعْوِیذ این بود:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ بِسْمِ اللَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَبَداً حَقّاً حَقّاً لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِیمَاناً وَ صِدْقاً لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَعَبُّداً وَ رِقّاً لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَلَطُّفاً وَ رِفْقاً لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِسْمِ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ وَ أَلْجَأْتُ ظَهْرِی إِلَى اللَّهِ - ما شاءَ اللَّهُ لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ - وَ ما تَوْفِیقِی إِلَّا بِاللَّهِ وَ أُفَوِّضُ أَمْرِی إِلَى اللَّهِ وَ مَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَ مَا صَبْرِی إِلَّا بِاللَّهِ وَ نِعْمَ الْقَادِرُ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْمَوْلَى اللَّهُ وَ نِعْمَ النَّصِیرُ اللَّهُ وَ لَا یَأْتِی بِالْحَسَنَاتِ إِلَّا اللَّهُ وَ لَا یَصْرِفُ السَّیِّئَاتِ إِلَّا اللَّهُ وَ مَا بِنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَ إِنَّ الْأَمْرَ کُلَّهُ لِلَّهِ وَ أَسْتَکْفِی اللَّهَ وَ أَسْتَعِینُ اللَّهَ وَ أَسْتَقِیلُ اللَّهَ وَ أَسْتَقْبِلُ اللَّهَ وَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ أَسْتَغِیثُ اللَّهَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ وَ آلِهِ وَ عَلَى أَنْبِیَاءِ اللَّهِ وَ عَلَى مَلَائِکَةِ اللَّهِ وَ عَلَى الصَّالِحِینَ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ - إِنَّهُ مِنْ سُلَیْمانَ وَ إِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ. أَلَّا تَعْلُوا عَلَیَّ وَ أْتُونِی مُسْلِمِینَ - کَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَ رُسُلِی إِنَّ اللَّهَ قَوِیٌّ عَزِیزٌ - لا یَضُرُّکُمْ کَیْدُهُمْ شَیْئاً إِنَّ اللَّهَ بِما یَعْمَلُونَ مُحِیطٌ - وَ اجْعَلْ لِی مِنْ لَدُنْکَ سُلْطاناً نَصِیراً - إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ یَبْسُطُوا إِلَیْکُمْ أَیْدِیَهُمْ فَکَفَّ أَیْدِیَهُمْ عَنْکُمْ وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ اللَّهُ یَعْصِمُکَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لا یَهْدِی الْقَوْمَ الْکافِرِینَ - کُلَّما أَوْقَدُوا ناراً لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَ یَسْعَوْنَ فِی الْأَرْضِ فَساداً - یا نارُ کُونِی بَرْداً وَ سَلاماً عَلى إِبْراهِیمَ. وَ أَرادُوا بِهِ کَیْداً فَجَعَلْناهُمُ الْأَخْسَرِینَ - وَ زادَکُمْ فِی الْخَلْقِ بَصْطَةً فَاذْکُرُوا آلاءَ اللَّهِ لَعَلَّکُمْ تُفْلِحُونَ - لَهُ مُعَقِّباتٌ مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ یَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ - رَبِّ أَدْخِلْنِی مُدْخَلَ صِدْقٍ وَ أَخْرِجْنِی مُخْرَجَ صِدْقٍ وَ اجْعَلْ لِی مِنْ لَدُنْکَ سُلْطاناً نَصِیراً - وَ قَرَّبْناهُ نَجِیًّا - وَ رَفَعْناهُ مَکاناً عَلِیًّا - سَیَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمنُ وُدًّا - وَ أَلْقَیْتُ عَلَیْکَ مَحَبَّةً مِنِّی وَ لِتُصْنَعَ عَلى عَیْنِی إِذْ تَمْشِی أُخْتُکَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّکُمْ عَلى مَنْ یَکْفُلُهُ فَرَجَعْناکَ إِلى أُمِّکَ کَیْ تَقَرَّ عَیْنُها وَ لا تَحْزَنَ وَ قَتَلْتَ نَفْساً فَنَجَّیْناکَ مِنَ الْغَمِّ وَ فَتَنَّاکَ فُتُوناً - لا تَخَفْ إِنَّکَ مِنَ الْآمِنِینَ - لا تَخَفْ إِنَّکَ أَنْتَ الْأَعْلى لا تَخافُ دَرَکاً وَ لا تَخْشى لا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِینَ - لا تَخَفْ ... إِنَّا مُنَجُّوکَ وَ أَهْلَکَ - لا تَخافا إِنَّنِی مَعَکُما أَسْمَعُ وَ أَرى وَ یَنْصُرَکَ اللَّهُ نَصْراً عَزِیزاً - وَ مَنْ یَتَوَکَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِکُلِّ شَیْءٍ قَدْراً فَوَقاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذلِکَ الْیَوْمِ وَ لَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَ سُرُوراً - وَ یَنْقَلِبُ إِلى أَهْلِهِ مَسْرُوراً - وَ رَفَعْنا لَکَ ذِکْرَکَ - یُحِبُّونَهُمْ کَحُبِّ اللَّهِ وَ الَّذِینَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ - رَبَّنا أَفْرِغْ عَلَیْنا صَبْراً وَ ثَبِّتْ أَقْدامَنا وَ انْصُرْنا عَلَى الْقَوْمِ الْکافِرِینَ - الَّذِینَ قالَ لَهُمُ

النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزادَهُمْ إِيماناً وَ قالُوا حَسْبُنَا اللّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ. فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ فَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَ اتَّبَعُوا رِضْوانَ اللَّهِ - أَ وَ مَنْ كانَ مَيْتاً فَأَحْيَيْناهُ وَ جَعَلْناً لَهُ نُوراً يَمْشِى بِهِ فِى النَّاسِ - هُوَ الَّذِى أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَ أَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ ما فِى الْأَرْضِ جَمِيعاً ما أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَ لكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ - سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَ نَجْعَلُ لَكُما سُلْطاناً فَلا يَصِلُونَ إِلَيْكُما بِآياتِنا أَنْتُما وَ مَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغالِبُونَ - عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنا وَ بَيْنَ قَوْمِنا بِالْحَقِّ وَ أَنْتَ خَيْرُ الْفاتِحِينَ - إِنِّى تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّى وَ رَبِّكُمْ ما مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِناصِيَتِها إِنَّ رَبِّى عَلي صِراطٍ مُسْتَقِيمٍ - فَسَتَذْكُرُونَ ما أَقُولُ لَكُمْ وَ أُفَوِّضُ أَمْرِى إِلَي اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِباد فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِىَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ رَبِّ إِنِّى مَسَّنِىَ الضُّرُّ وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ - لا إِلهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحانَكَ إِنِّى كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ الم ذلِكَ الْكِتابُ لا رَيْبَ فِيهِ هُدىً لِلْمُتَّقِينَ - اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ لَهُ ما فِي السَّماواتِ وَ ما فِى الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِى يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ ما بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ ما خَلْفَهُمْ وَ لا يُحِيطُونَ بِشَىْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِما شاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ وَ لا يَؤُدُهُ حِفْظُهُما وَ هُوَ الْعَلِىُّ الْعَظِيمُ عَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَ قَدْ خابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْماً - فَتَعالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ - فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّماواتِ وَ رَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعالَمِينَ. وَ لَهُ الْكِبْرِياءُ فِى السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ - وَ إِذا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ الَّذِينَ لا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجاباً مَسْتُوراً. وَ جَعَلْنا عَلى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فِى آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِذا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِى الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلى أَدْبارِهِمْ نُفُوراً - أَ فَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلهَهُ هَواهُ وَ أَضَلَّهُ اللَّهُ عَلى عِلْمٍ وَ خَتَمَ عَلى سَمْعِهِ وَ قَلْبِهِ وَ جَعَلَ عَلى بَصَرِهِ غِشاوَةً - وَ جَعَلْنا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّافَأَغْشَيْناهُمْ فَهُمْ لا يُبْصِرُونَ - وَ ما تَوْفِيقِى إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ إِلَيْهِ أُنِيبُ - إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَ الَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ وَ قالَ الْمَلِكُ ائْتُونِى بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِى فَلَمَّا كَلَّمَهُ قالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنا مَكِينٌ أَمِينٌ - وَ خَشَعَتِ الْأَصْواتُ لِلرَّحْمنِ فَلا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْساً - فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ - لَوْ أَنْزَلْنا هذَا الْقُرْآنَ عَلى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خاشِعاً مُتَصَدِّعاً مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَ تِلْكَ الْأَمْثالُ نَضْرِبُها لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ. هُوَ اللَّهُ الَّذِى لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهادَةِ هُوَ الرَّحْمنُ الرَّحِيمُ. هُوَ اللَّهُ الَّذِى لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ. هُوَ اللَّهُ الْخالِقُ الْبارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْماءُ الْحُسْنى يُسَبِّحُ لَهُ ما فِى السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ - رَبَّنا ظَلَمْنا أَنْفُسَنا وَ إِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنا وَ تَرْحَمْنا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخاسِرِينَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذابَها كانَ غَراماً - رَبَّنا ما خَلَقْتَ هذا باطِلًا سُبْحانَكَ فَقِنا عَذابَ النَّار وَ قُل الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِى لَمْ يَتَّخِذْ وَلَداً وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ

شَرِيکٌ فِی الْمُلْکِ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ کَبِّرْهُ تَکْبِیراً - وَ ما لَنا أَلّا نَتَوَکَّلَ عَلَی اللّٰهِ وَ قَدْ هَدانا سُبُلَنا وَ لَنَصْبِرَنَّ عَلی ما آذَیْتُمُونا وَ عَلَی اللّٰهِ فَلْیَتَوَکَّلِ الْمُتَوَکِّلُونَ - إِنَّما أَمْرُهُ إِذا أَرادَ شَیْئاً أَنْ یَقُولَ لَهُ کُنْ فَیَکُونُ. فَسُبْحانَ الَّذِی بِیَدِهِ مَلَکُوتُ کُلِّ شَیْءٍ وَ إِلَیْهِ تُرْجَعُونَ - اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِی وَ بِأَهْلِی وَ أَوْلَادِی وَ أَهْلِ عِنَایَتِی شَرّاً أَوْ بَأْساً أَوْ ضَرّاً فَاقْمَعْ رَأْسَهُ وَ اعْقِدْ لِسَانَهُ وَ أَلْجِمْ فَاهُ وَ حُلْ بَیْنِی وَ بَیْنَهُ کَیْفَ شِئْتَ وَ أَنَّی شِئْتَ وَ اجْعَلْنَا مِنْهُ وَ مِنْ کُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِناصِیَتِها إِنَّ رَبِّی عَلی صِراطٍ مُسْتَقِیمٍ فِی حِجَابِکَ الَّذِی لَا یُرَامُ وَ فِی سُلْطَانِکَ الَّذِی لَا یُضَامَ فَإِنَّ حِجَابَکَ مَنِیعٌ وَ جَارَکَ عَزِیزٌ وَ أَمْرَکَ غَالِبٌ وَ سُلْطَانَکَ قَاهِرٌ وَ أَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلَی أَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ وَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ کَمَا هَدَیْتَنَا بِهِ مِنَ الضَّلَالَةِ وَ اغْفِرْ لَنَا وَ لِآبَائِنَا وَ لِأُمَّهَاتِنَا وَ لِجَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْیَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ وَ تَابِعْ بَیْنَنَا وَ بَیْنَهُمْ بِالْخَیْرَاتِ إِنَّکَ مُجِیبُ الدَّعَوَاتِ وَ أَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ - اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْتَوْدِعُکَ نَفْسِی وَ دِینِی وَ أَمَانَتِی وَ أَهْلِی وَ مَالِی وَ عِیَالِی وَ أَهْلَ حُزَانَتِی وَ خَوَاتِیمَ عَمَلِی وَ جَمِیعَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ مِنْ أَمْرِ دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی فَإِنَّهُ لَا یَضِیعُ مَحْفُوظُکَ وَ لَا تُرَدُّ وَدَائِعُکَ وَ لَنْ یُجِیرَنِی مِنَ اللّٰهِ أَحَدٌ وَ لَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَداً اللَّهُمَّ رَبَّنا آتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَةً وَ فِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنا عَذابَ النَّارِ وَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِینَ

5 - حِرْز دیگری از حضرت کاظم عَلَیْهِ السَّلَام به روایت دیگر:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ اللَّهُمَّ أَعْطِنِی الْهُدَی وَ ثَبِّتْنِی عَلَیْهِ وَ احْشُرْنِی عَلَیْهِ آمِناً أَمْنَ مَنْ لَا خَوْفَ عَلَیْهِ وَ لَا حُزْنَ وَ لَا جَزَعَ إِنَّکَ أَهْلُ التَّقْوی وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ

ی - حِرْزهای حضرت امام رضا عَلَيْهِ السَّلَام

1 - حِرْزی از مولای بِنِ مُوسَی الرِّضَا عَلَیْهِ السَّلَام به نام «رُقْعَةُ الْجَیْب»

عَلی بِنِ (مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ عَلی بِنِ) عَبْد الصَّمَد - نیایش (عَلی بِنِ عَلی) (به صورت شنیدن قرائت حدیث در حضور استاد، در سال 529) - پدرش، اَبُو اَلْحَسَن فقیه - اَبُو اَلْبرکات سَیِّد عَلی بِنِ حُسَیْن حُسَیْنِی (به صورت قرائت نزد وی، در سال 414) - شَیخ اِبوجَعْفَر مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ حُسَیْن (بِنِ بَابَوَیْه) - مُحَمَّد بِنِ مُوسَی بِنِ مُتَوَکِّل - عَلی بِنِ إِبْرَاهِیم بِنِ هَاشِم - پدرش - یَاسِر خادم:

وقتی امام اَبُو اَلْحَسَن الرضا عَلَیْهِ السَّلَام به سرای حَمِید بِنِ قَحْطَبَة در آمدند، جامه‌ها را برکندند و به حَمِید (105) دادند. حَمِید آنها را گرفت و برای شستشو به کنیزی داد. چیزی نگذشت که کنیز بابسته کاغذی بازگشت. آن را به حَمِید داد و گفت:

این را در گریبان لباس حضرت رضا عَلَیْهِ السَّلَام یافتم. «حَمِید گوید:)

به امام عَلَیْهِ السَّلَام گفتم:

فدایتان شوم! کنیز نوشته‌ای در لباس شما یافته است. چیست؟

فرمود:

«حَمِید، این تَعْوِیذی است که ما از خود دور نمی‌کنیم.» گفتم:

می‌شود شرف دریافت آن را به من بدهید؟ فرمود:

«این تَعْوِیذی است که هر کس در گریبان جامه‌اش بگذارد، بلا از او دور خواهد بود و از شَیْطَان رَجِیم به دورش خواهد داشت.» آن گاه متن تَعْوِیذ را برای حَمِید خواندند:

(106)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیم بِسْمِ اللَّهِ إِنِّی أَعُوذُ بِالرَّحْمنِ مِنْکَ إِنْ کُنْتَ تَقِیًّا أَوْ غَیْرَ تَقِیٍّ أَخَذْتُ بِاللَّهِ السَّمِیعِ الْبَصِیرِ عَلَی سَمْعِکَ وَ بَصَرِکَ لَا سُلْطَانَ لَکَ عَلَیَّ وَ لَا عَلَی سَمْعِی وَ لَا عَلَی بَصَرِی وَ لَا عَلَی شَعْرِی وَ لَا عَلَی بَشَرِی وَ لَا عَلَی لَحْمِی وَ لَا عَلَی دَمِی وَ لَا عَلَی مُخِّی وَ لَا عَلَی عَصَبِی وَ لَا عَلَی عِظَامِی وَ لَا عَلَی مَالِی وَ لَا عَلَی مَا رَزَقَنِی رَبِّی سَتَرْتُ بَیْنِی وَ بَیْنَکَ بِسِتْرِ النُّبُوَّةِ الَّذِی اسْتَتَرَ أَنْبِیَاءُ اللَّهِ بِهِ مِنْ سَطَوَاتِ الْجَبَابِرَةِ وَ الْفَرَاعِنَةِ جَبْرَئِیلُ عَنْ یَمِینِی وَ مِیکَائِیلُ عَنْ یَسَارِی وَ إِسْرَافِیلُ عَنْ وَرَائِی وَ مُحَمَّدٌ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ أَمَامِی وَ اللَّهُ مُطَّلِعٌ عَلَیَّ یَمْنَعُکَ مِنِّی وَ یَمْنَعُ الشَّیْطَانَ مِنِّی اللَّهُمَّ لَا یَغْلِبُ جَهْلُهُ أَنَاتَکَ أَنْ یَسْتَفِزَّنِی وَ یَسْتَخِفَّنِی اللَّهُمَّ إِلَیْکَ الْتَجَأْتُ اللَّهُمَّ إِلَیْکَ الْتَجَأْتُ اللَّهُمَّ إِلَیْکَ الْتَجَأْتُ

این حِرْز داستان شگفت و حکایت عجیبی دارد. اَبُو صَّلْت هَرَوِی گوید:

روزی مولایم عَلی بِنِ مُوسَی الرِّضَا عَلَیْهِ السَّلَام در خانه نشسته بودند که فرستاده‌ی هَارُون وارد شد و گفت:

امیر مؤمنان شما را می‌خواند! امام عَلَیْهِ السَّلَام برخاستند و به من گفتند:
«ابا صَلْت، مساله‌ی مهمی است که مرا در این موقع خوانده است.
به خدا، آسیبی به من نخواهد رساند؛ زیرا کلماتی از جدم رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم دارم.»
با آن حضرت بیرون آمدیم تا بر هَارُون وارد شدیم. وقتی نگاه آن حضرت بر او افتاد، این حِرْز را تا آخر خواندند. زمانی که نزدیک هَارُون رسیدیم، هَارُون نگاهی کرد و گفت:
یا ابالحَسَن، دستور دادیم 100000 درهم تقدیم شما کنند. خواسته‌های نزدیکان خویش را بنویسید. وقتی حضرت ثامِن الحُجَج عَلَیْهِ السَّلَام رفتند، هَارُون - که با چشم آن حضرت را دنبال می‌کرد - گفت:
من چیزی خواستم و خدا چیزی دیگر. خواست خدا خیر است.

2 - «رُقْعَةُ الْجَیْب» به روایت دیگر

(عَلی بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ عَلِی) اَبُو اَلْبرکاتِ سَیِّد مُحَمَّد بِنِ إِسْمَاعِیل حُسَیْنِی مَهْدِی - اَبُو اَلْوفاء عَبْدُ الْجبار بِنِ عَبْداللَّه مقری (رازی) - ابوجَعْفَر مُحَمَّد بِنِ حَسَنِ بِنِ عَلی طوسی
(نیز) شَیخ اَبُو اَلْقاسم حَسَنِ بِنِ عَلی بِنِ مُحَمَّد جوینی فقیه رَحِمَهُ اللَّه (نیز) شَیخ اَبُو عَبْداللَّه حُسَیْن بِنِ اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد (بِنِ عَلی) ابْن طحال مقدادی
(نیز) شَیخ اَبُو عَلی بِنِ مُحَمَّد بِنِ حَسَن - پدرش (شَیخ طوسی) (نیز) استاد و نیایم (107) (عَلی بِنِ عَلی بِنِ عَبْد الصَّمَد) - پدرش، فقیه اَبُو اَلْحَسَن - شَیخ اَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِنِ حَسَن طوسی - جمعی از راویان شیعی - اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد بِنِ سعید - عَلی بِنِ حَسَن بِنِ فَضَّال - مُحَمَّد بِنِ أُورَمَة - اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد بِنِ أَبِی نَصْر:
حضرت رضا عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:
«رُقْعَةُ الْجَیْب برای هر چیز تَعْوِیذ است:
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ بِسْمِ اللَّهِ اخْسَؤُا فِیها وَ لا تُکَلِّمُونِ إِنِّی أَعُوذُ بِالرَّحْمنِ مِنْکَ إِنْ کُنْتَ تَقِیًّا أَخَذْتُ بِسَمْعِ اللَّهِ وَ بَصَرِهِ عَلَی أَسْمَاعِکُمْ وَ أَبْصَارِکُمْ وَ بِقُوَّةِ اللَّهِ عَلَی قُوَّتِکُمْ لَا سُلْطَانَ لَکُمْ عَلَی فُلَانِ بْنِ فُلَانَةَ وَ لَا عَلَی ذُرِّیَّتِهِ وَ لَا عَلَی أَهْلِهِ وَ لَا عَلَی أَهْلِ بَیْتِهِ سَتَرْتَ بَیْنِی وَ بَیْنَکُمْ بِسِتْرِ النُّبُوَّةِ الَّذِی اسْتَتَرُوا بِهِ مِنْ سَطَوَاتِ الْجَبَابِرَةِ وَ الْفَرَاعِنَةِ جَبْرَئِیلُ عَنْ أَیْمَانِکُمْ وَ مِیکَائِیلُ عَنْ یَسَارِکُمْ وَ مُحَمَّدٌ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ أَمَامَکُمْ وَ اللَّهُ یُطِلُّ عَلَیْکُمْ بِمَنْعِهِ نَبِیَّ اللَّهِ وَ بِمَنْعِ ذُرِّیَّتِهِ وَ أَهْلِ بَیْتِهِ مِنْکُمْ وَ مِنَ الشَّیَاطِینِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا یَبْلُغُ جَهْلُهُ أَنَاتَکَ وَ لَا تَبْتَلِهِ [یَبْتَلِیهِ وَ لَا یَبْلُغُ مَجْهُودَ نَفْسِهِ عَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ وَ أَنْتَ نِعْمَ الْمَوْلی وَ نِعْمَ النَّصِیرُ حَرَسَکَ اللَّهُ یَا فُلَانَ ابْنَ فُلَانَةَ وَ ذُرِّیَّتَکَ مِمَّا تَخَافُ عَلَی أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ
سپس آیَة الْکُرْسِی را از قرآن می‌نویسند:
اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ لَهُ ما فِی السَّماواتِ وَ ما فِی الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِی یَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِه یَعْلَمُ ما بَیْنَ أَیْدِیهِمْ وَ ما خَلْفَهُمْ وَ لا یُحِیطُونَ بِشَیْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِما شاءَ وَسِعَ کُرْسِیُّهُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ وَ لا یَؤُدُهُ حِفْظُهُما وَ هُوَ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ
و می‌نویسند:
لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَیْهِ وَ حَسْبِیَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ وَ اسلم فی رأس الشهباء فیها طأ لسلسبیلا
و می‌نویسند:
وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ

3 - حِرْز دیگری از امام هشتم عَلَیْهِ السَّلَام به روایت دیگر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ یَا مَنْ لَا شَبِیهَ لَهُ وَ لَا مِثَالَ لَهُ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ لَا خَالِقَ إِلَّا أَنْتَ تُفْنِی الْمَخْلُوقِینَ وَ تَبْقَی أَنْتَ حَلُمْتَ عَمَّنْ عَصَاکَ وَ فِی الْمَغْفِرَةِ رِضَاکَ

ک - حِرْزهای حضرت جواد الائمه عَلَيْهِ السَّلَام

1 - حِرْز امام مُحَمَّد بِنِ عَلی جواد عَلَیْهِ السَّلَام

شَیخ عَلی بِنِ (مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ عَلی بِنِ) عَبْد الصَّمَد - عموی پدرش، شَیخ فقیه اَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ عَبْدِالصَّمَد - اَبُو عَبْداللَّه جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد بِنِ عَبَّاس دُورْیَسْتِی - پدرش (مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد ابْن عَبَّاس) - شَیخ فقیه اَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ حُسَیْن بِنِ (مُوسَی بِنِ) بَابَوَیْه قُمِّی

(نیز شَیخ عَلی بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَلی) نیایش (عَلی بِنِ عَلی بِنِ عَبْد الصَّمَد) - پدرش، فقیه اَبُو اَلْحَسَن - گروهی از علما؛ از جمله سَیِّد اَبُوبَکْر مُحَمَّد بِنِ عَلی معمری + ابوجَعْفَر مُحَمَّد بِنِ إِبْرَاهِیم بِنِ عَبْداللَّه مدائنی - ابوجَعْفَر بِنِ عَلی بِنِ حُسَیْن بِنِ مُوسَی بِنِ بَابَوَیْه قُمِّی - پدرش (عَلی بِنِ حُسَیْن بِنِ مُوسَی) - عَلی بِنِ إِبْرَاهِیم بِنِ هَاشِم - نیایش - اَبُو نَصْر همدانی:

حکیمه خاتون دختر حضرت جواد و عمه‌ی امام عَسْکَرِی عَلَیْهِمَاالسَّلَام برایم چنین گفت:

پس از درگذشت امام مُحَمَّد تقی عَلَیْهِ السَّلَام نزد همسر آن حضرت (مادر خوانده‌ام) ام عِیسَی دختر مامون رفتم و بدو تسلیت گفتم:

دیدم بسیار غمگین و بر حضرتش بی‌تاب است. او با گریه و ناله داشت خود را هلاک می‌کرد. ترسیدم از این رنج آسیب ببیند. در گفتگو از آن حضرت و کرم و اخلاق خوب و شرف و اخلاص و عزت و بزرگواری خداداده‌ی حضرتش بودیم که ام عِیسَی گفت:

می‌خواهی چیزی شگفت و مهم، فراتر از توصیف و اندازه، از او باز گویم؟

گفتم:

چه؟

گفت:

من به حس زنانگی خیلی مواظب وی بودم. گاهی سخنی از او می‌شنیدم و به پدرم شکایت می‌بردم. پدرم می‌گفت:

تحمل کن؛ او پاره‌ی تن رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم است.

روزی نشسته بودم که زن جوانی وارد شد و (بر من) سلام کرد. گفتم:

کیستی؟ گفت:

من دختری از فرزندان عَمَّار یاسرم و زن همسرت اَبُو جَعْفَر جواد عَلَیْهِ السَّلَام! غیرت زنانه‌ی غیر قابل تحملی مرا گرفت. تصمیم گرفتم بیرون بزنم و اینجا و آنجا بروم. نزدیک بود شَیْطَان مرا به بی‌حرمتی به آن زن وادارد؛ اما خشم خود فرو بردم و به او مهربانی نمودم و پذیرایی کردم.

وقتی آن زن رفت، برخاستم و نزد پدرم رفتم و داستان را بدو گفتم:

مست لایعقل بود. صدا زد: غلام! شمشیر را بیاور. آورد. سوار شد و گفت:

به خدا، او را می‌کشم!

وقتی چنین دیدم، گفتم:
إِنَّا لِلّٰهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ راجِعُونَ! با خودم و با همسرم چه کردم! شروع کردم به سیلی زدن به صورتم. پدرم بر او وارد شد و چندان با شمشیر بر او زد که بدنش قطعه قطعه شد. آن گاه بازگشت و من گریزان به دنبال او. آن شب نخوابیدم.
وقتی صبح شد، به نزد پدرم رفتم و گفتم:
می‌دانی دیشب چه کردی؟! گفت:
چه کردم؟ گفتم:
ابْن الرضا عَلَيْهِ السَّلَام را کشتی. چشمانش از (ناباوری) بَرِقِی زد و بی‌هوش شد. مدتی بعد، به هوش آمد و گفت:
چه می‌گویی؟! گفتم:
آری، به خدا؛ پدر. بر او وارد شدی و آن قدر بر او شمشیر زدی که کشته شد. پدرم سخت هراسناک شد و گفت:
یَاسِر خادم را صدا کنید.
یَاسِر آمد. مامون نگاهی بر او افکند و گفت:
وای بر تو! یَاسِر! دخترم چه می‌گوید؟ گفت:
راست می‌گوید:
یا امیر مؤمنان! (مامون) با دست به صورت و سینه‌اش کوبید و گفت:
إِنَّا لِلّٰهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ راجِعُونَ! هلاک و نابود شدیم و تا آخر روزگار رسوا. وای! زود برو ببین چه خبری از او می‌آوری. نزدیک است جانم به لب برسد.
یَاسِر رفت و من به صورتم می‌زدم. چیزی نگذشت که به سرعت بازگشت و گفت:
مژده؛ یا امیر مؤمنان! گفتن مژده‌ات باد! چه خبر؟ یَاسِر گفت:
من نزد او رفتم. نشسته بود و پیراهن پوشید و عبایی انداخته بود و مسواک می‌زد. سلام کردم و گفتم:
ای زاده‌ی پیامبر! دوست دارم این پیراهنتان را به من بدهید تا به تبرک در آن نماز بخوانم. با این کار، می‌خواستم بدن حضرتش را دیده باشم که آیا اثر شمشیر بر آن هست؟ به خدا سوگند، مانند عاج سپید و اندکی به به زردی مایل بود. هیچ اثری دیده نمی‌شد.
مامون لختی دراز گریست و گفت:
بعد از این (نشانه‌ی روشن)، چیزی نمی‌ماند. این برای اولین و آخرین عبرت است. یَاسِر! سوار شدن و شمشیر گرفتن و رسیدن به خانه‌ی او را به یاد دارم؛ اما چیزی جز خارج شدن از آنجا را به یاد نمی‌آورم. هم چنین بازگشتم را به خانه به یاد ندارم. آن کار و رفتن من چه بود؟! خدا این دختر را سخت لعنت کند! نزد او برو و بگو: پدرت می‌گوید:
به خدا، اگر پس از این، آمدی و از (همسرت) شکایت کردی یا بدون

اجازه‌اش از خانه بیرون شدی، کیفرت خواهم کرد. سپس نزد ابْن الرضا عَلَيْهِ السَّلَام برو و از جانب من سلام برسان و 20000 دینار و اسبی را که دیروز سوار بودم به او تقدیم کن. آن گاه بَنِی هَاشِم را فرمان «و رخصت» ده که نزد او شوند و سلام به جای آرند.
یَاسِر گوید:
به هاشمیان خبر دادم و خود نیز با ایشان رفتم. سلام کردم و سلام (خلیفه) را رساندم و پول و اسب را تقدیم کردم. مدتی به آنها نگریست و لبخندی زد و فرمود:
«یاسر! این بود پیمان ما با او که با شمشیر بر من حمله کند؟ آیا نمی‌داند که من یاور و نگهبانی دارم که مرا از او نگاه می‌دارد؟» گفتم:
آقای من، ای زاده‌ی پیامبر! (بگذرید و) سرزنش نکنید. به جدتان رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم سوگند که نمی‌دانست چه می‌کند و نمی‌فهمید کجاست. او (اکنون) صادِقانه نذر کرده و سوگند خورده است که دیگر مستی نکند که دام شَیْطَان است. اگر شما نزد او رفتید، چیزی مگویید و سرزنشش نفرمایید.
امام عَلَيْهِ السَّلَام فرمود:
«من هم همین تصمیم را داشتم.» آن گاه جامه خواست و پوشید و برخاست. مردم همه با آن حضرت برخاستند و به نزد مامون آمدند.
وقتی مامون امام رضا عَلَيْهِ السَّلَام را دید، برخاست و آن حضرت را در آغوش گرفت و خوش آمد گفت و به کسی اجازه‌ی ورود نداد. او پیاپی سخن می‌گفت و تقاضای فرمان می‌کرد. بعد از آن، حضرت جواد عَلَيْهِ السَّلَام فرمود:
«یا امیر مؤمنان!» گفت:
بله، بفرمایید:
فرمود:
«نصیحتی دارم؛ بپذیر.» گفت:
با سپاس و تشکر. کدام نصیحت است، ای زاده‌ی پیامبر خدا؟
فرمود:
«دوست دارم شبانه بیرونی نیایی که از این خلق باژگون بر تو بیم دارم! من نوشته‌ای دارم که با آن از بلاها و خطرات و حوادث و اتفاقات در امان خواهی بود؛ چنان که دیشب خداوند مرا از خطر تو نگاه داشت. اگر با این دعا با سپاه روم و ترک برخورد کنی و همه‌ی زمین بر تو بشورند، به اذن خدای توانا، به تو گزندی نمی‌رسانند. اگر دوست داری، آن را برایت بفرستم تا از آن چه گفتم در امان باشی!»
گفت:
آری، به خط خود بنویسید و بفرستید. فرمود:

«باشد.»
یَاسِر گوید:
صبح که شد، اَبُو جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام مرا خواست. وقتی رفتم و نزد حضرتش نشستم، پوست آهویی که از سرزمین تِهَامَة باشد طلبید و به دست خود این دعا را نوشت. پس فرمود:
«یاسر، این را نزد خلیفه ببر و بگو برایش جعبه‌ای نقره‌ای بسازند و آن چه بعداً می‌گویم روی آن بنویسند. اگر خواست به بازو ببندد، به بازوی راست ببندد و وضوی کاملی بسازد و چهار رکعت بگزارد؛ در هر رکعت، حمد و 7 بار آیَة الْکُرْسِی و 7 بار آیه‌ی «شهد الله ... العزیز الحکیم» (109) و 7 بار سوره‌ی و الشمس و 7 بار «وَ اللَّیْلِ» و 7 بار توحید را بخواند.
به هنگام سختی‌ها و گرفتاری‌ها، بعد از این نماز، دعا را به بازوی راست ببندد؛ به قدرت خدا، از هر بیم و خطری حفظ خواهد شد. باید که قمر در برج عقرب نباشد. اگر با رومیان و پادشاه ایشان بجنگد، به اذن خدا و برکت این دعا، پیروز خواهد شد.»
روایت است وقتی مامون این همه خاصیت این حِرْز را از امام جواد عَلَیْهِ السَّلَام آموخت، با روم جنگید. خدا او را پیروز کرد و غنیمت فراوان نصیب او ساخت. او در هر جنگ و پیکار، این حِرْز را از خود دور نمی‌ساخت. خداوند به قدرت خویش پیروزیش می‌داد و فتح را برای او رقم می‌زد که او به حول و قوه‌ی خویش عهده دار مُوَفَّقیت‌هاست. حِرْز این است:
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ (تا آخر سوره) - أَ لَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَکُمْ ما فِی الْأَرْضِ وَ الْفُلْکَ تَجْرِی فِی الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَ یُمْسِکُ السَّماءَ أَنْ تَقَعَ عَلَی الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَؤُفٌ رَحِیمٌ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ الْمَلِکُ [الدَّیَّانُ یَوْمَ الدِّینِ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ بِلَا مُغَالَبَةٍ وَ تُعْطِی مَنْ تَشَاءُ بِلَا مَنٍّ وَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَ تَحْکُمُ مَا تُرِیدُ وَ تُدَاوِلُ الْأَیَّامَ بَیْنَ النَّاسِ وَ تُرَکِّبُهُمْ طَبَقاً عَنْ طَبَقٍ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ عَلَی سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ عَلَی سُرَادِقِ السَّرَائِرِ السَّابِقِ الْفَائِقِ الْحَسَنِ الْجَمِیلِ النَّضِیرِ رَبِّ الْمَلَائِکَةِ الثَّمَانِیَةِ وَ الْعَرْشِ الَّذِی لَا یَتَحَرَّکُ وَ أَسْأَلُکَ بِالْعَیْنِ الَّتِی لَا تَنَامُ وَ بِالْحَیَاةِ الَّتِی لَا تَمُوتُ وَ بِنُورِ وَجْهِکَ الَّذِی لَا یُطْفَأُ وَ بِالاسْمِ الْأَکْبَرِ الْأَکْبَرِ الْأَکْبَرِ وَ بِالاسْمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الَّذِی هُوَ مُحِیطٌ بِمَلَکُوتِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ بِالاسْمِ الَّذِی أَشْرَقَتْ بِهِ الشَّمْسُ وَ أَضَاءَ بِهِ الْقَمَرُ وَ سُجِّرَتْ بِهِ الْبُحُورُ وَ نُصِبَتْ بِهِ الْجِبَالُ وَ بِالاسْمِ الَّذِی قَامَ بِهِ الْعَرْشُ وَ الْکُرْسِیُّ وَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ عَلَی سُرَادِقِ الْعَرْشِ وَ بِالاسْمِ الْمَکْتُوبِ عَلَی سُرَادِقِ الْعَظَمَةِ وَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ عَلَی سُرَادِقِ الْعَظَمَةِ وَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ عَلَی سُرَادِقِ الْبَهَاءِ وَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ عَلَی سُرَادِقِ الْقُدْرَةِ وَ بِاسْمِکَ الْعَزِیزِ وَ بِأَسْمَائِکَ الْمُقَدَّسَاتِ الْمُکَرَّمَاتِ الْمَخْزُونَاتِ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ وَ أَسْأَلُکَ مِنْ خَیْرِکَ خَیْراً مِمَّا أَرْجُو وَ أَعُوذُ بِعِزَّتِکَ وَ قُدْرَتِکَ مِنْ شَرِّ مَا

أَخَافُ وَ أَحْذَرُ وَ مَا لَا أَحْذَرُ يَا صَاحِبَ مُحَمَّدٍ يَوْمَ حُنَيْنٍ وَ يَا صَاحِبَ عَلِيٍّ يَوْمَ صِفِّينَ أَنْتَ يَا رَبِ مُبِيرُ الْجَبَّارِينَ وَ قَاصِمُ الْمُتَكَبِّرِينَ. أَسْأَلُکَ بِحَقِّ طه وَ يس وَ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَ الْفُرْقَانِ الْحَكِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَشُدَّ بِهِ عَضُدَ صَاحِبِ هَذَا الْعَقْدِ وَ أَدْرَأُ بِکَ فِی نَحْرِ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَ عَدُوٍّ شَدِيدٍ وَ عَدُوٍّ مُنْكِرِ الْأَخْلَاقِ وَ اجْعَلْهُ مِمَّنْ أَسْلَمَ إِلَيْکَ نَفْسَهُ وَ فَوَّضَ إِلَيْکَ أَمْرَهُ وَ أَلْجَأَ إِلَيْکَ ظَهْرَهُ اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِی ذَكَرْتُهَا وَ قَرَأْتُهَا وَ أَنْتَ أَعْرَفُ بِحَقِّهَا مِنِّي وَ أَسْأَلُکَ يَا ذَا الْمَنِّ الْعَظِيمِ وَ الْجُودِ الْكَرِيمِ وَلِيَّ الدَّعَوَاتِ الْمُسْتَجَابَاتِ وَ الْكَلِمَاتِ التَّامَّاتِ وَ الْأَسْمَاءِ النَّافِذَاتِ وَ أَسْأَلُکَ يَا نُورَ النَّهَارِ وَ يَا نُورَ اللَّيْلِ وَ يَا نُورَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ وَ نُورَ النُّورِ وَ نُوراً يُضِیءُ بِهِ كُلَّ نُورٍ يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ كُلِّهَا فِی الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ وَ الْجِبَالِ وَ أَسْأَلُکَ يَا مَنْ لَا يَفْنَى وَ لَا يَبِيدُ وَ لَا يَزُولُ وَ لَا لَهُ شَیْءٌ مَوْصُوفٌ وَ لَا إِلَيْهِ حَدٌّ مَنْسُوبٌ وَ لَا مَعَهُ إِلَهٌ وَ لَا إِلَهَ سِوَاهُ وَ لَا لَهُ فِی مُلْكِهِ شَرِيكٌ وَ لَا تُضَافُ الْعِزَّةُ إِلَّا إِلَيْهِ لَمْ يَزَلْ بِالْعُلُومِ عَالِماً وَ عَلَى الْعُلُومِ وَاقِفاً وَ لِلْأُمُورِ نَاظِماً وَ بِالْكَيْنُونِيَّةِ عَالِماً وَ لِلتَّدْبِيرِ مُحْكِماً وَ بِالْخَلْقِ بَصِيراً وَ بِالْأُمُورِ خَبِيراً أَنْتَ الَّذِی خَشَعَتْ لَکَ الْأَصْوَاتُ وَ ضَلَّتْ فِيکَ الْأَحْلَامُ وَ ضَاقَتْ دُونَکَ الْأَسْبَابُ وَ مَلَأَ كُلَّ شَیْءٍ نُورُکَ وَ وَجِلَ كُلُّ شَیْءٍ مِنْکَ وَ هَرَبَ كُلُّ شَیْءٍ إِلَيْکَ وَ تَوَكَّلَ كُلُّ شَیْءٍ عَلَيْکَ وَ أَنْتَ الرَّفِيعُ فِی جَلَالِکَ وَ أَنْتَ الْبَهِیُّ فِی جَمَالِکَ وَ أَنْتَ الْعَظِيمُ فِی قُدْرَتِکَ وَ أَنْتَ الَّذِی لَا يُدْرِكُکَ شَیْءٌ وَ أَنْتَ الْعَلِیُّ الْكَبِيرُ الْعَظِيمُ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ قَاضِی الْحَاجَاتِ مُفَرِّجُ الْكُرُبَاتِ وَلِیُّ النِّعَمَاتِ يَا مَنْ هُوَ فِی عُلُوِّهِ دَانٍ وَ فِی دُنُوِّهِ عَالٍ وَ فِی إِشْرَاقِهِ مُنِيرٌ وَ فِی سُلْطَانِهِ قَوِیٌّ وَ فِی مُلْكِهِ عَزِيزٌ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ احْرُسْ صَاحِبَ هَذَا الْعَقْدِ وَ هَذَا الْحِرْزِ وَ هَذَا الْكِتَابِ بِعَيْنِکَ الَّتِی لَا تَنَامُ وَ اكْنُفْهُ بِرُكْنِکَ الَّذِی لَا يُرَامُ وَ ارْحَمْهُ بِقُدْرَتِکَ عَلَيْهِ فَإِنَّهُ مَرْزُوقُکَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ لَا صَاحِبَةَ لَهُ وَ لَا وَلَدَ بِسْمِ اللَّهِ قَوِیِّ الشَّأْنِ عَظِيمِ الْبُرْهَانِ شَدِيدِ السُّلْطَان مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَ مَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ أَشْهَدُ أَنَّ نُوحاً رَسُولُ اللَّهِ وَ أَنَّ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلُ اللَّهِ وَ أَنَّ مُوسَى كَلِيمُ اللَّهِ وَ نَجِيُّهُ وَ أَنَّ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ كَلِمَتُهُ وَ رُوحُهُ وَ أَنَّ مُحَمَّداً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ خَاتَمُ النَّبِيِّينَ لَا نَبِیَّ بَعْدَهُ وَ أَسْأَلُکَ بِحَقِّ السَّاعَةِ الَّتِی يُؤْتَى فِيهَا بِإِبْلِيسَ اللَّعِينِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ يَقُولُ اللَّعِينُ فِی تِلْکَ السَّاعَةِ وَ اللَّهِ مَا أَنَا إِلَّا مُهَيِّجُ مَرَدَةٍ اللَّهُ نُورُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ الْقاهِرُ وَ هُوَ الْغَالِبُ لَهُ الْقُدْرَةُ السَّابِقَةُ وَ هُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

اللَّهُمَّ وَ أَسْأَلُکَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ كُلِّهَا وَ صِفَاتِهَا وَ صُوَرِهَا وَ هِیَ:

سُبْحَانَ الَّذِی خَلَقَ الْعَرْشَ وَ الْكُرْسِیَّ وَ اسْتَوَى عَلَيْهِ أَسْأَلُکَ أَنْ تَصْرِفَ عَنْ صَاحِبِ كِتَابِی هَذَا كُلَّ سُوءٍ وَ مَحْذُورٍ فَهُوَ عَبْدُکَ وَ ابْنُ عَبْدِکَ وَ ابْنُ أَمَتِکَ وَ أَنْتَ مَوْلَاهُ فَقِهِ اللَّهُمَّ يَا رَبِّ الْأَسْوَاءَ كُلَّهَا وَ اقْمَعْ عَنْهُ أَبْصَارَ الظَّالِمِينَ وَ أَلْسِنَةَ الْمُعَانِدِينَ وَ الْمُرِيدِينَ لَهُ السُّوءَ وَ الضُّرَّ وَ ادْفَعْ عَنْهُ كُلَّ مَحْذُورٍ وَ

مَخُوفٍ وَ أیُّ عَبْدٍ مِنْ عَبِیدِکَ أوْ أَمَةٍ مِنْ إِمَائِکَ أوْ سُلْطَانٍ مَارِدٍ أوْ شَیْطَانٍ أوْ شَیْطَانَةٍ أَوْ جِنِّیٍّ أَوْ جِنِّیَّةٍ أَوْ غُولٍ أَوْ غُولَةٍ أَرَادَ صَاحِبَ کِتَابِی هَذَا بِظُلْمٍ أَوْ ضُرٍّ أَوْ مَکْرٍ أَوْ مَکْرُوهٍ أَوْ کَیْدٍ أَوْ خَدِیعَةٍ أَوْ نِکَایَةٍ أَوْ سِعَایَةٍ أَوْ فَسَادٍ أَوْ غَرَقٍ أَوِ اصْطِلَامٍ أَوْ عَطَبٍ أَوْ مُغَالَبَةٍ أَوْ غَدْرٍ أَوْ قَهْرٍ أَوْ هَتْکِ سِتْرٍ أَوِ اقْتِدَارٍ أَوْ آفَةٍ أَوْ عَاهَةٍ أَوْ قَتْلٍ أَوْ حَرَقٍ أَوِ انْتِقَامٍ أَوْ قَطْعٍ أَوْ سِحْرٍ أَوْ مَسْخٍ أَوْ مَرَضٍ أَوْ سُقْمٍ أَوْ بَرَصٍ أَوْ جُذَامٍ أَوْ بُؤْسٍ أَوْ آفَةٍ أَوْ فَاقَةٍ أَوْ سَغَبٍ أَوْ عَطَشٍ أَوْ وَسْوَسَةٍ أَوْ نَقْصٍ فِی دِینٍ أَوْ مَعِیشَةٍ فَاکْفِنِیهِ بِمَا شِئْتَ وَ کَیْفَ شِئْتَ وَ أَنَّی شِئْتَ إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِینَ وَ سَلَّمَ تَسْلِیماً کَثِیراً وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ - وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ

آن چه روی این جعبه - که باید از نقره‌ی خالص باشد - نوشته می‌شود:

یَا مَشْهُوراً فِی السَّمَوَاتِ یَا مَشْهُوراً فِی الْأَرَضِینَ یَا مَشْهُوراً فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ جَهَدَتِ الْجَبَابِرَةُ وَ الْمُلُوکُ عَلَی إِطْفَاءِ نُورِکَ وَ إِخْمَادِ ذِکْرِکَ فَأَبَی اللَّهُ إِلَّا أَنْ یُتِمَّ نُورَکَ وَ یَبُوحَ بِذِکْرِکَ وَ لَوْ کَرِهَ الْمُشْرِکُونَ

در نسخه‌ای (به جای فابی ...) این عبارت را دیدم: «و أبیت الا ان یتم نورک.»

منظور از «فابی الله الا ان یتم نورک» (خداوند نخواست که جز این شود که فروغ تو کمال یابد) شاید این است:

نور تو؛ ای اسم اعظم نوشته شده در این حِرْز به صورت طلسم.

در جزء 3 کتاب «الواحده» دیدم که: مراد از «یَا مَشْهُوراً ...» (ای نام دار آسمان‌های و زمین‌ها) مولا أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام است. (110)

2 - حِرْز دیگری از امام جواد عَلَیْهِ السَّلَام به روایت دیگر

یَا نُورُ یَا بُرْهَانُ یَا مُبِینُ یَا مُنِیرُ یَا رَبِّ اکْفِنِی الشُّرُورَ وَ آفَاتِ الدُّهُورِ وَ أَسْأَلُکَ النَّجَاةَ یَوْمَ یُنْفَخُ فِی الصُّورِ

ل - حِرْزهای حضرت هادی عَلَيْهِ السَّلَام

که برترین درودهای والاترین سلام‌ها بر او باد شَیخ عَلی بِنِ (مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ عَلی بِنِ) عَبْد الصَّمَد - گروهی از دانشمندان شیعه که خدایشان افزون کناد؛ از جمله نیای خود - پدرش، شَیخ فقیه اَبُو الْحَسَن - شَیخ اَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِنِ حَسَن طوسی (نیز) حُسَیْن بِنِ اَحْمَد بِنِ (مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ) طحال مقدادی - اَبُو مُحَمَّد حسن (112) بِنِ حُسَیْن بِنِ بَابَوَیْه - شَیخ اَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِنِ حَسَن اِبْن عَلی طوسی - گروهی از راویان شیعه - اَبُو الْمُفَضَّل مُحَمَّد بِنِ عَبْداللّٰه شَیْبَانی - اَبُو اَحْمَد عَبْداللّٰه بِنِ حُسَیْن بِنِ إِبْرَاهِیم عَلَوی - پدرش (حُسَیْن بِنِ إِبْرَاهِیم) - (شاه زاده) عَبْدُ الْعَظِیم بِنِ عَبْداللّٰه حسنی:

امام ابوجَعْفَر جواد عَلَیْهِ السَّلَام این تَعْوِیذ را برای فرزندشان حضرت هادی عَلَیْهِ السَّلَام - که نوزاد در گهواره بود - نوشتند و همراهش گذاشتند. شیعیان را نیز بدان فرمان می‌دادند (تا همراه کودکان خویش کنند).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ اللَّهُمَّ رَبَّ الْمَلَائِکَةِ وَ الرُّوحِ وَ النَّبِیِّینَ وَ الْمُرْسَلِینَ وَ قَاهِرَ مَنْ فِی السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِینَ وَ خَالِقَ کُلِّ شَیْ‌ءٍ وَ مَالِکَهُ کُفَّ عَنَّا بَأْسَ أَعْدَائِنَا وَ مَنْ أَرَادَ بِنَا سُوءاً مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ أَعْمِ أَبْصَارَهُمْ وَ قُلُوبَهُمْ وَ اجْعَلْ بَیْنَنَا وَ بَیْنَهُمْ حِجَاباً وَ حَرَساً وَ مَدْفَعاً إِنَّکَ رَبُّنَا لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ لَنَا إِلَّا بِاللَّهِ عَلَیْهِ تَوَکَّلْنَا وَ إِلَیْهِ أَنَبْنَا وَ إِلَیْهِ الْمَصِیرُ - رَبَّنا لا تَجْعَلْنا فِتْنَةً لِلَّذِینَ کَفَرُوا وَ اغْفِرْ لَنا رَبَّنا إِنَّکَ أَنْتَ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ رَبَّنَا عَافِنَا مِنْ کُلِّ سُوءٍ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِناصِیَتِها وَ مِنْ شَرِّ مَا یَسْکُنُ فِی اللَّیْلِ وَ النَّهَارِ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ سُوءٍ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ ذِی شَرٍّ رَبَّ الْعَالَمِینَ وَ إِلَهَ الْمُرْسَلِینَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِینَ وَ أَوْلِیَائِکَ وَ خُصَّ مُحَمَّداً وَ آلَهُ أَجْمَعِینَ بِأَتَمِّ ذَلِکَ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ أُومِنُ بِاللَّهِ وَ بِاللَّهِ أَعُوذُ وَ بِاللَّهِ أَعْتَصِمُ وَ بِاللَّهِ أَسْتَجِیرُ وَ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَ مَنْعَتِهِ أَمْتَنِعُ مِنْ شَیَاطِینِ الْإِنْسِ وَ الْجِنِّ وَ مِنْ رَجِلِهِمْ وَ خَیْلِهِمْ وَ رَکْضِهِمْ وَ عَطْفِهِمْ وَ رَجْعَتِهِمْ وَ کَیْدِهِمْ وَ شَرِّهِمْ وَ شَرِّ مَا یَأْتُونَ بِهِ تَحْتَ اللَّیْلِ وَ تَحْتَ النَّهَارِ مِنَ الْبُعْدِ وَ الْقُرْبِ وَ مِنْ شَرِّ الْغَائِبِ وَ الْحَاضِرِ و الشَّاهِدِ وَ الزَّائِرِ أَحْیَاءً وَ أَمْوَاتاً أَعْمَی وَ بَصِیراً وَ مِنْ شَرِّ الْعَامَّةِ وَ الْخَاصَّةِ وَ مِنْ شَرِّ نَفْسٍ وَ وَسْوَسَتِهَا وَ مِنْ شَرِّ الدَّنَاهِشِ وَ الْحِسِّ وَ اللَّمْسِ وَ اللَّبْسِ وَ مِنْ عَیْنِ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ بِالاسْمِ الَّذِی اهْتَزَّ بِهِ عَرْشُ بِلْقِیسَ وَ أُعِیذُ دِینِی وَ نَفْسِی وَ جَمِیعَ مَا تَحُوطُهُ عِنَایَتِی مِنْ شَرِّ کُلِّ صُورَةٍ وَ خَیَالٍ أَوْ بَیَاضٍ أَوْ سَوَادٍ أَوْ تِمْثَالٍ أَوْ مُعَاهَدٍ أَوْ غَیْرِ مُعَاهَدٍ مِمَّنْ یَسْکُنُ الْهَوَاءَ وَ السَّحَابَ وَ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورَ وَ الظِّلَّ وَ الْحَرُورَ وَ الْبَرَّ وَ الْبُحُورَ وَ السَّهْلَ وَ الْوُعُورَ وَ الْخَرَابَ وَ الْعُمْرَانَ وَ الْآکَامَ وَ الْآجَامَ وَ الغِیَاضَ وَ الْکَنَائِسَ وَ النَّوَاوِیسَ وَ الْفَلَوَاتِ وَ

الْجَبَّانَاتِ وَ مِنْ شَرِّ الصَّادِرِينَ وَ الْوَارِدِينَ مِمَّنْ يَبْدُو بِاللَّيْلِ وَ يَنْتَشِرُ بِالنَّهَارِ وَ بِالْعَشِيِّ وَ الْإِبْكَارِ وَ الْغُدُوِّ وَ الْآصَالِ وَ الْمُرِيبِينَ وَ الْأَسَامِرَةِ وَ الْأَفَاتِرَةِ [الْأَفَاتِرَةِ] وَ الْفَرَاعِنَةِ وَ الْأَبَالِسَةِ وَ مِنْ جُنُودِهِمْ وَ أَزْوَاجِهِمْ وَ عَشَائِرِهِمْ وَ قَبَائِلِهِمْ وَ مِنْ هَمْزِهِمْ وَ لَمْزِهِمْ وَ نَفْثِهِمْ وَ وِقَاعِهِمْ وَ أَخْذِهِمْ وَ سِحْرِهِمْ وَ ضَرْبِهِمْ وَ عَبَثِهِمْ وَ لَمْحِهِمْ وَ احْتِيَالِهِمْ وَ اخْتِلَافِهِمْ - وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ مِنَ السَّحَرَةِ وَ الْغِيلَانِ وَ أُمِّ الصِّبْيَانِ وَ مَا وَلَدُوا وَ مَا وَرَدُوا وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِی شَرٍّ دَاخِلٍ وَ خَارِجٍ وَ عَارِضٍ وَ مُتَعَرِّضٍ وَ سَاكِنٍ وَ مُتَحَرِّكٍ وَ ضَرَبَانِ عِرْقٍ وَ صُدَاعٍ وَ شَقِيقَةٍ وَ أُمِّ مِلْدَمٍ وَ الْحُمَّى وَ الْمُثَلَّثَةِ وَ الرِّبْعِ وَ الْغِبِّ وَ النَّافِضَةِ وَ الصَّالِبَةِ وَ الدَّاخِلَةِ وَ الْخَارِجَةِ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِناصِيَتِها إِنَّکَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ

2 - حِرْز دیگری از حضرت امام عَلی النقی عَلَیْهِ السَّلَام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ یَا عَزِیزَ الْعِزِّ فِی عِزِّهِ مَا أَعَزَّ عَزِیزَ الْعِزِّ فِی عِزِّهِ یَا عَزِیزُ أَعِزَّنِی بِعِزِّکَ وَ أَیِّدْنِی بِنَصْرِکَ وَ ادْفَعْ عَنِّی هَمَزَاتِ الشَّیَاطِینِ وَ ادْفَعْ عَنِّی بِدَفْعِکَ وَ امْنَعْ عَنِّی بِصُنْعِکَ وَ اجْعَلْنِی مِنْ خِیَارِ خَلْقِکَ یَا وَاحِدُ یَا أَحَدُ یَا فَرْدُ یَا صَمَدُ

م - حِرْزهای امام حَسَن عَسْکَرِی عَلَیْهِ السَّلَام

1 - حِرْز امام حَسَن بِنِ عَلی عَسْکَرِی عَلَیْهِ السَّلَام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ احْتَجَبْتُ بِحِجَابِ اللَّهِ النُّورَ الَّذِی احْتَجَبَ بِهِ عَنِ الْعُیُونِ وَ احْتَطْتُ عَلَى نَفْسِی وَ أَهْلِی وَ وُلْدِی وَ مَالِی وَ مَا اشْتَمَلَتْ عَلَیْهِ عِنَایَتِی بِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ وَ أَحْرَزْتُ نَفْسِی وَ ذَلِکَ کُلَّهُ مِنْ کُلِّ مَا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ بِاللَّهِ الَّذِی لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ لَهُ ما فِی السَّماواتِ وَ ما فِی الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِی یَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ یَعْلَمُ ما بَیْنَ أَیْدِیهِمْ وَ ما خَلْفَهُمْ وَ لا یُحِیطُونَ بِشَیْ‏ءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِما شاءَ وَسِعَ کُرْسِیُّهُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ وَ لا یَؤُدُهُ حِفْظُهُما وَ هُوَ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ وَ مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُکِّرَ بِآیاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْها وَ نَسِیَ ما قَدَّمَتْ یَداهُ إِنَّا جَعَلْنا عَلى قُلُوبِهِمْ أَکِنَّةً أَنْ یَفْقَهُوهُ وَ فِی آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدى فَلَنْ یَهْتَدُوا إِذاً أَبَداً أَ فَرَأَیْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلهَهُ هَواهُ وَ أَضَلَّهُ اللَّهُ عَلى عِلْمٍ وَ خَتَمَ عَلى سَمْعِهِ وَ قَلْبِهِ وَ جَعَلَ عَلى بَصَرِهِ غِشاوَةً فَمَنْ یَهْدِیهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَ فَلا تَذَکَّرُونَ أُولئِکَ الَّذِینَ طَبَعَ اللَّهُ عَلى قُلُوبِهِمْ وَ سَمْعِهِمْ وَ أَبْصارِهِمْ وَ أُولئِکَ هُمُ الْغافِلُونَ وَ إِذا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنا بَیْنَکَ وَ بَیْنَ الَّذِینَ لا یُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجاباً مَسْتُوراً. وَ جَعَلْنا عَلى قُلُوبِهِمْ أَکِنَّةً أَنْ یَفْقَهُوهُ وَ فِی آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِذا ذَکَرْتَ رَبَّکَ فِی الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلى أَدْبارِهِمْ نُفُوراً وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ

2 - حِرْز دیگری از امام حَسَن عَسْکَرِی عَلَیْهِ السَّلَام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ یَا عُدَّتِی عِنْدَ شِدَّتِی وَ یَا غَوْثِی عِنْدَ کُرْبَتِی وَ یَا مُونِسِی عِنْدَ وَحْدَتِی احْرُسْنِی بِعَیْنِکَ الَّتِی لَا تَنَامُ وَ اکْنُفْنِی بِرُکْنِکَ الَّذِی لَا یُرَامُ.

ن) حِرْزی از حضرت ولی عصر عَلَیْهِ السَّلَام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ یَا مَالِکَ الرِّقَابِ وَ یَا هَازِمَ الْأَحْزَابِ یَا مُفَتِّحَ الْأَبْوَابِ یَا مُسَبِّبَ الْأَسْبَابِ سَبِّبْ لَنَا سَبَباً لَا نَسْتَطِیعُ لَهُ طَلَباً بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَیْهِ وَ عَلَى آلِهِ أَجْمَعِینَ.

قنوت‌های ائمه‌ی طاهرین عَلَيْهِمُ السَّلَام

در متنی که این قنوت‌ها (116) را از آن نقل کرده‌ام این عبارت را دیدم: قنوت‌هایی که بدون سند آورده می‌شود. از یک سطر بعد، چنین آمده بود:
سند این قنوت‌ها در کتاب‌های «عمل رجب و شعبان و شهر رمضان» (اعمال رجب و شعبان و ماه رمضان) نوشته‌ی اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَبْداللّٰه بِنِ عَیَّاس (117) رَحِمَهُ اللَّه است. او می‌گوید:
اَبُو اَلْطیب حَسَن بِنِ اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد بِنِ عُمَر بِنِ صباح قزوینی کاتب و اَبُو اَلْصباح مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَبْدالرَّحْمَان بغدادی کاتب هر دو گفتند:
نزد استادمان دانشمند طائفه(ی شیعه) (118) از مولا امام حَسَن مُجْتَبَی عَلَیْهِ السَّلَام سخن رفت. یکی از طالبیان (119) گفت:
مردم از آن حضرت، به دلیل واگذاری خلافت به زاده أَبُو سُفْیَان، ناخشنودند. استاد فرمود:
مولایمان حضرت مُجْتَبَی عَلَیْهِ السَّلَام را والاتر و بالاتر و درست اندیش‌تر از آن می‌دانم که سنجش مردم و شک و تردید ایشان در او به جا باشد. آن گاه این روی داد را باز گفت:
وقتی سرورمان جناب ابوجَعْفَر مُحَمَّد بِنِ عُثْمَان بِنِ سعید عمری که خدا از او خشنود باد و او را خشنود کناد و امتیازاتش را فزونی دهاد از دنیا رفت و به خاک سپرده شد، جناب اَبُو اَلْقاسم بِنِ روح بِنِ أَبِی بحر (نو بختی) که خدا توفیقش را افزون گرداناد در دنباله‌ی روز برای مراجعه‌ی مردم در خانه‌ی آن فقید سعید نشست.
ذکاء، خدمت کار سفید پوست، بسته‌ی کاغذی و عصایی و جعبه‌ی چوبی روغن زده‌ای نزد او آورد. عصا را به دست گرفت و روی پاهایش گذاشت و بسته‌ی کاغذ را به دست راست و جعبه را به دست چپ گرفت.
ورثه (120) گفتند:
در این مجموعه کاغذها، سفارش‌هایی هست. آن را گشود. دعاها و قنوت‌های ائمه‌ی معصومین عَلَیْهِمُ السَّلَام در آن دیده می‌شد. از آنها گذشتند و گفتند:
پس حتما در جعبه گوهری هست. گفت:
آن را (باز نکرده) می‌فروشید؟ گفتند:
به چند؟ صدا زد: ابالحَسَن! (منظورش ابْن شَبِیب کوثاوی بود) ده دینار بدیشان بپرداز. نپذیرفتند. زیادتر و زیادتر گفت؛ نپذیرفتند تا به صد دینار رسید. گفت:
اگر (به این قیمت) نفروشید، پشیمان می‌شوید.

پذیرفتند و صد دینار را گرفتند.
وقتی کار تمام شد، گفت:
این چوب دستی از آن مولای ما حضرت عَسْکَرِی عَلَیْهِ السَّلَام است؛ آن روز که سرورمان جناب عُثْمَان بِنِ سعید عمری را به وکالت و در هنگام نبود خویش، تعیین می‌فرمود، به دست آن حضرت بود. این جعبه نیز در بردارنده‌ی انگشتری‌های ائمه عَلَیْهِمُ السَّلَام است. آن را گشود؛ به همان نشان و نقش و شمار بودند.
در بسته‌ی کاغذ نیز قنوت‌های ائمه‌ی طاهرین عَلَیْهِمُ السَّلَام و قنوت مولا حضرت مُجْتَبَی عَلَیْهِ السَّلَام بود. آن دعا را از حفظ خواند و ما آن را از روی نوشته‌ی کاغذها نوشتیم.
(استاد) فرمود:
چنان که مسائل مهم دینی و فرمان‌های بزرگ پروردگار را پاس می‌دارید، اینها را خوب نگاه دارید که تا دیر زمان رساننده است.

1 - قنوت مولا حضرت امام حَسَن مُجْتَبَی عَلَيْهِ السَّلَام

[1 - دعای اول]

يَا مَنْ بِسُلْطَانِهِ يَنْتَصِرُ الْمَظْلُومُ وَ بِعَوْنِهِ يَعْتَصِمُ الْمَكْلُومُ سَبَقَتْ مَشِيَّتُكَ وَ تَمَّتْ كَلِمَتُكَ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْ‌ءٍ قَدِيرٌ وَ بِمَا تُمْضِيهِ خَبِيرٌ يَا حَاضِرَ كُلِّ غَيْبٍ وَ عَالِمَ كُلِّ سِرٍّ وَ مَلْجَأَ كُلِّ مُضْطَرٍّ ضَلَّتْ فِيكَ الْفُهُومُ وَ تَقَطَّعَتْ دُونَكَ الْعُلُومُ أَنْتَ اللَّهُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الدَّائِمُ الدَّيْمُومُ قَدْ تَرَى مَا أَنْتَ بِهِ عَلِيمٌ وَ فِيهِ حَكِيمٌ وَ عَنْهُ حَلِيمٌ وَ أَنْتَ بِالتَّنَاصُرِ عَلَى كَشْفِهِ وَ الْعَوْنِ عَلَى كَفِّهِ غَيْرُ ضَائِقٍ وَ إِلَيْكَ مَرْجِعُ كُلِّ أَمْرٍ كَمَا عَنْ مَشِيَّتِكَ مَصْدَرُهُ وَ قَدْ أَبَنْتَ عَنْ عُقُودِ كُلِّ قَوْمٍ وَ أَخْفَيْتَ سَرَائِرَ آخَرِينَ وَ أَمْضَيْتَ مَا قَضَيْتَ وَ أَخَّرْتَ مَا لَا فَوْتَ عَلَيْكَ فِيهِ وَ حَمَّلْتَ الْعُقُولَ مَا تَحَمَّلْتَ فِى غَيْبِكَ - لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَ يَحْيى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الْأَحَدُ الْبَصِيرُ وَ أَنْتَ اللَّهُ الْمُسْتَعَانُ وَ عَلَيْكَ التَّوَكُّلُ وَ أَنْتَ وَلِيُّ مَنْ تَوَلَّيْتَ لَكَ الْأَمْرُ كُلُّهُ تَشْهَدُ الِانْفِعَالَ وَ تَعْلَمُ الِاخْتِلَالَ وَ تَرَى تَخَاذُلَ أَهْلِ الْخَبَالِ [الْفَسَادِ] وَ جُنُوحَهُمْ إِلَى مَا جَنَحُوا إِلَيْهِ مِنْ عَاجِلٍ فَانٍ وَ حُطَامٍ عُقْبَاهُ حَمِيمٌ آنٍ وَ قُعُودَ مَنْ قَعَدَ وَ ارْتِدَادَ مَنِ ارْتَدَّ وَ خُلُوِّى مِنَ النُّصَّارِ وَ انْفِرَادِى عَنِ الظُّهَّارِ وَ بِكَ أَعْتَصِمُ وَ بِحَبْلِكَ أَسْتَمْسِكُ وَ عَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ - اللَّهُمَّ فَقَدْ تَعْلَمُ أَنِّى مَا ذَخَرْتُ جُهْدِى وَ لَا مَنَعْتُ وُجْدِى حَتَّى انْفَلَّ حَدِّى وَ بَقِيتُ وَحْدِي فَاتَّبَعْتُ طَرِيقَ مَنْ تَقَدَّمَنِى فِى كَفِّ الْعَادِيَةِ وَ تَسْكِينِ الطَّاغِيَةِ عَنْ دِمَاءِ أَهْلِ الْمُشَايَعَةِ وَ حَرَسْتُ مَا حَرَسَهُ أَوْلِيَائِى مِنْ أَمْرِ آخِرَتِى وَ دُنْيَاىَ فَكُنْتُ كَكَظْمِهِمْ أَكْظِمُ وَ بِنِظَامِهِمْ أَنْتَظِمُ وَ لِطَرِيقَتِهِمْ أَتَسَنَّمُ وَ بِمِيسَمِهِمْ أَتَّسِمُ حَتَّي يَأْتِىَ نَصْرُكَ وَ أَنْتَ نَاصِرُ الْحَقِّ وَ عَوْنُهُ وَ إِنْ بَعُدَ الْمَدَى عَنِ الْمُرْتَادِ وَ نَأَى الْوَقْتُ عَنْ إِفْنَاءِ الْأَضْدَادِ - اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ امْزُجْهُمْ مَعَ النُّصَّابِ فِى سَرْمَدِ الْعَذَابِ وَ أَعْمِ عَنِ الرُّشْدِ أَبْصَارَهُمْ وَ سَكِّعْهُمْ فِى غَمَرَاتِ لَذَّاتِهِمْ حَتَّي تَأْخُذَهُمْ بَغْتَةً وَ هُمْ غَافِلُونَ وَ سُحْرَةً وَ هُمْ نَائِمُونَ بِالْحَقِّ الَّذِى تُظْهِرُهُ وَ الْيَدِ الَّتِى تَبْطِشُ بِهَا وَ الْعِلْمِ الَّذِى تُبْدِيهِ إِنَّكَ كَرِيمٌ عَلِيمٌ.

[2] نیز آن حضرت در دعای دست خویش چنین خواندند

االلَّهُمَّ إِنَّکَ الرَّبُّ الرَّءُوفُ الْمَلِکُ الْعَطُوفُ الْمُتَحَنِّنُ الْمَأْلُوفُ وَ أَنْتَ غِیَاثُ الْحَیْرَانِ الْمَلْهُوفِ وَ مُرْشِدُ الضَّالِّ الْمَکْفُوفِ تَشْهَدُ خَوَاطِرَ أَسْرَارِ الْمُسِرِّینَ کَمُشَاهَدَتِکَ أَقْوَالَ النَّاطِقِینَ أَسْأَلُکَ بِمُغَیَّبَاتِ عِلْمِکَ فِی بَوَاطِنِ أَسْرَارِ سَرَائِرِ الْمُسِرِّینَ إِلَیْکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلَاةً یَسْبِقُ بِهَا مَنِ اجْتَهَدَ مِنَ الْمُتَقَدِّمِینَ وَ یَتَجَاوَزُ فِیهَا مَنْ یَجْتَهِدُ مِنَ الْمُتَأَخِّرِینَ وَ أَنْ تَصِلَ الَّذِی بَیْنَنَا وَ بَیْنَکَ صِلَةَ مَنْ صَنَعْتَهُ لِنَفْسِکَ وَ اصْطَنَعْتَهُ لِغَیْبِکَ فَلَمْ تَتَخَطَّفْهُ خَاطِفَاتُ الظِّنَنِ وَ لَا وَارِدَاتُ الْفِتَنِ حَتَّی نَکُونَ لَکَ فِی الدُّنْیَا مُطِیعِینَ وَ فِی الْآخِرَةِ فِی جِوَارِکَ خَالِدِینَ.

2 - قنوت مولا حضرت ابا عَبْداللَّه عَلَيْهِ السَّلَام

[1 - دعای اول]

اللَّهُمَّ مِنْکَ الْبَدْءُ وَ لَکَ الْمَشِيَّةُ [الْمَشِيئَةُ] وَ لَکَ الْحَوْلُ وَ لَکَ الْقُوَّةُ وَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ جَعَلْتَ قُلُوبَ أَوْلِيَائِکَ مَسْکَناً لِمَشِيَّتِکَ وَ مَکْمَناً لِإِرَادَتِکَ وَ جَعَلْتَ عُقُولَهُمْ مَنَاصِبَ أَوَامِرِکَ وَ نَوَاهِيکَ فَأَنْتَ إِذَا شِئْتَ مَا تَشَاءُ حَرَّکْتَ مِنْ أَسْرَارِهِمْ کَوَامِنَ مَا أَبْطَنْتَ فِيهِمْ وَ أَبْدَأْتَ مِنْ إِرَادَتِکَ عَلَى أَلْسِنَتِهِمْ مَا أَفْهَمْتَهُمْ بِهِ عَنْکَ فِی عُقُودِهِمْ بِعُقُولٍ تَدْعُوکَ وَ تَدْعُو إِلَيْکَ بِحَقَائِقِ مَا مَنَحْتَهُمْ بِهِ وَ إِنِّی لَأَعْلَمُ مِمَّا عَلَّمْتَنِی مِمَّا أَنْتَ الْمَشْکُورُ عَلَى مَا مِنْهُ أَرَيْتَنِی وَ إِلَيْهِ آوَيْتَنِی اللَّهُمَّ وَ إِنِّی مَعَ ذَلِکَ کُلِّهِ عَائِذٌ بِکَ لَائِذٌ بِحَوْلِکَ وَ قُوَّتِکَ رَاضٍ بِحُکْمِکَ الَّذِی سُقْتَهُ إِلَيَّ فِی عِلْمِکَ جَارٍ بِحَيْثُ أَجْرَيْتَنِی قَاصِدٌ مَا أَمَّمْتَنِی غَيْرَ ضَنِينٍ بِنَفْسِی فِی مَا يُرْضِيکَ عَنِّی إِذْ بِهِ قَدْ رَضَّيْتَنِی وَ لَا قَاصِرٍ بِجُهْدِی عَمَّا إِلَيْهِ نَدَبْتَنِی مُسَارِعٌ لِمَا عَرَّفْتَنِی شَارِعٌ فِيمَا أَشْرَعْتَنِی مُسْتَبْصِرٌ فِی مَا بَصَّرْتَنِی مُرَاعٍ مَا أَرْعَيْتَنِی فَلَا تُخْلِنِی مِنْ رِعَايَتِکَ وَ لَا تُخْرِجْنِی مِنْ عِنَايَتِکَ وَ لَا تُقْعِدْنِی عَنْ حَوْلِکَ وَ لَا تُخْرِجْنِی عَنْ مَقْصَدٍ أَنَالُ بِهِ إِرَادَتَکَ وَ اجْعَلْ عَلَى الْبَصِيرَةِ مَدْرَجَتِی وَ عَلَى الْهِدَايَةِ مَحَجَّتِی وَ عَلَى الرَّشَادِ مَسْلَکِی حَتَّى تُنِيلَنِی وَ تُنِيلَ بِی أُمْنِيَّتِی وَ تُحِلَّ بِی عَلَى مَا بِهِ أَرَدْتَنِی وَ لَهُ خَلَقْتَنِی وَ إِلَيْهِ آوَيْتَنِی وَ أَعِذْ أَوْلِيَاءَکَ مِنَ الِافْتِتَانِ بِی وَ فَتِّنْهُمْ بِرَحْمَتِکَ [لِرَحْمَتِکَ فِی نِعْمَتِکَ تَفْتِينَ الِاجْتِبَاءِ وَ الْإِخْلَاصِ بِسُلُوکِ طَرِيقَتِی وَ اتِّبَاعِ مَنْهَجِی وَ أَلْحِقْنِی بِالصَّالِحِينَ مِنْ آبَائِی وَ ذَوِی رَحِمِی [لُحْمَتِی

[2 -] نیز در دعای دست چنین خواندند:

اللَّهُمَّ مَنْ أَوَی إِلَی مَأْویً فَأَنْتَ مَأْوَایَ وَ مَنْ لَجَأَ إِلَی مَلْجَإٍ فَأَنْتَ مَلْجَئِی اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اسْمَعْ نِدَائِی وَ أَجِبْ دُعَائِی وَ اجْعَلْ مَا بِی عِنْدَکَ وَ مَثْوَایَ وَ احْرُسْنِی فِی بَلْوَایَ مِنِ افْتِنَانِ الِامْتِحَانِ وَ لُمَّةِ الشَّیْطَانِ بِعَظَمَتِکَ الَّتِی لَا یَشُوبُهَا وَلَعُ نَفْسٍ بِتَفْتِینٍ وَ لَا وَارِدُ طَیْفٍ بِتَظْنِینٍ وَ لَا یَلُمُّ بِهَا فَرَحٌ حَتَّی تَقْلِبَنِی إِلَیْکَ بِإِرَادَتِکَ غَیْرَ ظَنِینٍ وَ لَا مَظْنُونٍ وَ لَا مُرَابٍ وَ لَا مُرْتَابٍ إِنَّکَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ.

3 - قنوت مولا حضرت سَيِّد الساجدين امام زَيْن الْعَابِدِين عَلَيْهِ السَّلَام

[1 - قنوت اول]

اللَّهُمَّ إِنَّ جِبِلَّةَ الْبَشَرِيَّةِ وَ طِبَاعَ الْإِنْسَانِيَّةِ وَ مَا جَرَتْ عَلَيْهِ تَرْكِيبَاتُ النَّفْسِيَّةِ وَ انْعَقَدَتْ بِهِ عُقُودُ النَّسِيَّةِ [النِّسَبِيَّةِ] تَعْجِزُ عَنْ حَمْلِ وَارِدَاتِ الْأَقْضِيَةِ إِلَّا مَا وَفَّقْتَ لَهُ أَهْلَ الِاصْطِفَاءِ وَ أَعَنْتَ عَلَيْهِ ذَوِى الِاجْتِبَاءِ اللَّهُمَّ وَ إِنَّ الْقُلُوبَ فِى قَبْضَتِكَ وَ الْمَشِيَّةَ لَکَ فِى مَلْكَتِکَ وَ قَدْ تَعْلَمُ أَىْ رَبِّ مَا الرَّغْبَةُ إِلَيْکَ فِى كَشْفِهِ وَاقِعَةٌ لِأَوْقَاتِهَا بِقُدْرَتِکَ وَاقِفَةٌ بِحَدِّکَ مِنْ إِرَادَتِکَ وَ إِنِّى لَأَعْلَمُ أَنَّ لَکَ دَارَ جَزَاءٍ مِنَ الْخَيْرِ وَ الشَّرِّ مَثُوبَةً وَ عُقُوبَةً وَ أَنَّ لَکَ يَوْماً تَأْخُذُ فِيهِ بِالْحَقِّ - وَ أَنَّ أَنَاتَکَ أَشْبَهُ الْأَشْيَاءِ بِكَرَمِکَ وَ أَلْيَقُهَا بِمَا وَصَفْتَ بِهِ نَفْسَکَ فِى عَطْفِکَ وَ تَرَؤُّفِکَ وَ أَنْتَ بِالْمِرْصَادِ لِكُلِّ ظَالِمٍ فِى وَخِيمِ عُقْبَاهُ وَ سُوءِ مَثْوَاهُ اللَّهُمَّ وَ إِنَّکَ قَدْ أَوْسَعْتَ خَلْقَکَ رَحْمَةً وَ حِلْماً وَ قَدْ بُدِّلَتْ أَحْكَامُکَ وَ غُيِّرَتْ سُنَنُ نَبِيِّکَ وَ تَمَرَّدَ الظَّالِمُونَ عَلَى خُلَصَائِکَ وَ اسْتَبَاحُوا حَرِيمَکَ وَ رَكِبُوا مَرَاكِبَ الِاسْتِمْرَارِ عَلَى الْجُرْأَةِ عَلَيْکَ اللَّهُمَّ فَبَادِرْهُمْ بِقَوَاصِفِ سَخَطِکَ وَ عَوَاصِفِ تَنْكِيلَاتِکَ وَ اجْتِثَاثِ غَضَبِکَ وَ طَهِّرِ الْبِلَادَ مِنْهُمْ وَ اعْسِفْ عَنْهَا آثَارَهُمْ وَ احْطُطْ مِنْ قَاعَاتِهَا وَ مَظَانِّهَا مَنَارَهُمْ وَ اصْطَلِمْهُمْ بِبَوَارِکَ حَتَّى لَا تُبْقِ مِنْهُمْ دِعَامَةً لِنَاجِمٍ وَ لَا عَلَماً لِأُمٍّ وَ لَا مَنَاصاً لِقَاصِدٍ وَ لَا رَائِداً لِمُرْتَادٍ اللَّهُمَّ امْحُ آثَارَهُمْ وَ اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَ دِيَارِهِمْ وَ امْحَقْ أَعْقَابَهُمْ وَ افْكُکْ أَصْلَابَهُمْ وَ عَجِّلْ إِلَى عَذَابِکَ السَّرْمَدِ انْقِلَابَهُمْ وَ أَقِمْ لِلْحَقِّ مَنَاصِبَهُ وَ اقْدَحْ لِلرَّشَادِ زِنَادَهُ وَ أَثْرِ لِلثَّارِ مَثِيرَهُ وَ أَيِّدْ بِالْعَوْنِ مُرْتَادَهُ وَ وَفِّرْهُ مِنَ النَّصْرِ زَادَهُ حَتَّى يَعُودَ الْحَقُّ بِجِدَّتِهِ وَ يُنِيرَ مَعَالِمُ مَقَاصِدِهِ وَ يَسْلُكَهُ أَهْلُهُ بِالْأَمَنَةِ حَقَّ سُلُوكِهِ - إِنَّکَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

2 - قنوت دیگر آن حضرت

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُبِينُ الْبَائِنُ وَ أَنْتَ الْمَكِينُ الْمَاكِنُ الْمُمَكِّنُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آدَمَ بَدِيعِ فِطْرَتِكَ وَ رُكْنِ [بِكْرِ] حُجَّتِكَ وَ لِسَانِ قُدْرَتِكَ وَ الْخَلِيفَةِ فِى بَسِيطَتِكَ وَ أَوَّلِ مُجْتَبًى لِلنُّبُوَّةِ بِرَحْمَتِكَ وَ سَاحِفِ شَعْرِ رَأْسِهِ تَذَلُّلًا لَكَ فِى حَرَمِكَ لِعِزَّتِكَ وَ مُنْشَإٍ مِنَ التُّرَابِ نَطَقَ إِعْرَاباً بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَ عَبَدَ لَكَ أَنْشَأْتَهُ لِأُمَّتِكَ وَ مُسْتَعِيذٍ بِكَ مِنْ مَسِّ عُقُوبَتِكَ وَ صَلِّ عَلَى ابْنِهِ الْخَالِصِ مِنْ صَفْوَتِكَ وَ الْفَاحِصِ عَنْ مَعْرِفَتِكَ وَ الْغَائِصِ [الفائض الْمَأْمُونِ عَنْ مَكْنُونِ سَرِيرَتِكَ بِمَا أَوْلَيْتَهُ مِنْ نِعَمِكَ وَ مَعُونَتِكَ وَ عَلَى مَنْ بَيْنَهُمَا مِنَ النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ - وَ الصِّدِّيقِينَ وَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ وَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ حَاجَتِيَ الَّتِى بَيْنِى وَ بَيْنَكَ لَا يَعْلَمُهَا أَحَدٌ غَيْرُكَ أَنْ تَأْتِيَ عَلَى قَضَائِهَا وَ إِمْضَائِهَا فِى يُسْرٍ مِنْكَ وَ شَدِّ أَزْرٍ وَ حَطِّ وِزْرٍ يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا يُطْفَأُ وَ ظُهُورٌ لَا يَخْفَى وَ أُمُورٌ لَا تُكْفَى اللَّهُمَّ إِنِّى دَعَوْتُكَ دُعَاءَ مَنْ عَرَفَكَ وَ تَسَبَّلَ إِلَيْكَ وَ آلَ بِجَمِيعِ بَدَنِهِ إِلَيْكَ سُبْحَانَكَ طَوَتِ الْأَبْصَارُ فِى صَنْعَتِكَ مَدِيدَتَهَا وَ ثَنَتِ الْأَلْبَابُ عَنْ كُنْهِكَ أَعِنَّتَهَا فَأَنْتَ الْمُدْرِكُ غَيْرُ الْمُدْرَكِ وَ الْمُحِيطُ غَيْرُ الْمُحَاطِ وَ عِزَّتِكَ لَتَفْعَلَنَّ وَ عِزَّتِكَ لَتَفْعَلَنَّ وَ عِزَّتِكَ لَتَفْعَلَنَ.

4 - قنوت مولا حضرت امام مُحَمَّد بَاقِر عَلَيْهِ السَّلَام

[1 - قنوت اول]

اللَّهُمَّ إِنَّ عَدُوِّی قَدِ اسْتَسَنَّ فِی غُلْوَانِهِ وَ اسْتَمَرَّ فِی عُدْوَانِهِ وَ أَمِنَ بِمَا شَمِلَهُ مِنَ الْحِلْمِ عَاقِبَةَ جُرْأَتِهِ عَلَیْکَ وَ تَمَرَّدَ فِی مُبَایَنَتِکَ وَ لَکَ اللَّهُمَّ لَحَظَاتُ سَخَطٍ بَیاتاً وَ هُمْ نائِمُونَ وَ نَهَاراً وَ هُمْ غَافِلُونَ وَ جَهْرَةً وَ هُمْ یَلْعَبُونَ وَ بَغْتَةً وَ هُمْ سَاهُونَ وَ أَنَّ الْخِنَاقَ قَدِ اشْتَدَّ وَ الْوَثَاقَ قَدِ احْتَدَّ وَ الْقُلُوبَ قَدْ مُحِیَتْ وَ الْعُقُولَ قَدْ تَنَکَّرَتْ وَ الصَّبْرَ قَدْ أَوْدَى وَ کَادَ یَنْقَطِعُ حَبَائِلُهُ فَإِنَّکَ لَبِالْمِرْصَادِ مِنَ الظَّالِمِ وَ مُشَاهَدَةٍ مِنَ الْکَاظِمِ لَا یُعَجِّلُکَ فَوْتُ دَرَکٍ وَ لَا یُعْجِزُکَ احْتِجَازُ مُحْتَجِزٍ وَ إِنَّمَا مُهِّلَ اسْتِثْبَاتاً وَ حُجَّتُکَ عَلَى الْأَحْوَالِ الْبَالِغَةِ الدَّامِغَةِ وَ بِعُبَیْدِکَ ضَعْفُ الْبَشَرِیَّةِ وَ عَجْزُ الْإِنْسَانِیَّةِ وَ لَکَ سُلْطَانُ الْإِلَهِیَّةِ وَ مَلِکَةُ الْبَرِیَّةِ وَ بَطْشَةُ الْأَنَاةِ وَ عُقُوبَةُ التَّأْبِیدِ اللَّهُمَّ فَإِنْ کَانَ فِی الْمُصَابَرَةِ لِحَرَارَةِ الْمُعَانِ مِنَ الظَّالِمِینَ وَ کَمَدِ [کَیْدِ مَنْ یُشَاهَدُ مِنَ الْمُبَدِّلِینَ رِضًى لَکَ وَ مَثُوبَةً مِنْکَ فَهَبْ لَنَا مَزِیداً مِنَ التَّأْیِیدِ وَ عَوْناً مِنَ التَّسْدِیدِ إِلَى حِینِ نُفُوذِ مَشِیَّتِکَ فِیمَنْ أَسْعَدْتَهُ وَ أَشْقَیْتَهُ مِنْ بَرِیَّتِکَ وَ امْنُنْ عَلَیْنَا بِالتَّسْلِیمِ لِمَحْتُومَاتِ أَقْضِیَتِکَ وَ التَّجَرُّعِ لِوَارِدَاتِ أَقْدَارِکَ وَ هَبْ لَنَا مَحَبَّةً لِمَا أَحْبَبْتَ فِی مُتَقَدَّمٍ وَ مُتَأَخَّرٍ وَ مُتَعَجَّلٍ وَ مُتَأَجَّلٍ وَ الْإِیثَارِ لِمَا اخْتَرْتَ فِی مُسْتَقْرَبٍ وَ مُسْتَبْعَدٍ وَ لَا تُخْلِنَا اللَّهُمَّ مَعَ ذَلِکَ مِنْ عَوَاطِفِ رَأْفَتِکَ وَ رَحْمَتِکَ وَ کِفَایَتِکَ وَ حُسْنِ کِلَاءَتِکَ بِمَنِّکَ وَ کَرَمِکَ.

2 - قنوت دیگر آن حضرت

يَا مَنْ يَعْلَمُ هَوَاجِسَ السَّرَائِرِ وَ مَكَامِنَ الضَّمَائِرِ وَ حَقَائِقَ الْخَوَاطِرِ يَا مَنْ هُوَ لِكُلِّ غَيْبٍ حَاضِرٌ وَ لِكُلِّ مَنْسِيٍّ ذَاكِرٌ وَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَادِرٌ وَ إِلَى الْكُلِّ نَاظِرٌ بَعُدَ الْمَهَلُ وَ قَرُبَ الْأَجَلُ وَ ضَعُفَ الْعَمَلُ وَ أَرَابَ [أَرْأَبَ الْأَمَلُ وَ آنَ الْمُنْتَقَلُ وَ أَنْتَ يَا اللَّهُ الْآخِرُ كَمَا أَنْتَ الْأَوَّلُ مُبِيدُ مَا أَنْشَأْتَ وَ مُصَيِّرُهُمْ إِلَى الْبِلَى وَ مُقَلِّدُهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَ مُحَمِّلُهَا ظُهُورَهُمْ إِلَى وَقْتِ نُشُورِهِمْ مِنْ بِعْثَةِ قُبُورِهِمْ عِنْدَ نَفْخَةِ الصُّورِ وَ انْشِقَاقِ السَّمَاءِ بِالنُّورِ وَ الْخُرُوجِ بِالْمَنْشَرِ إِلَى سَاحَةِ الْمَحْشَرِ لَا تَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ أَبْصَارُهُمْ - وَ أَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ مُتَرَاطِبِينَ فِى غُمَّةٍ مِمَّا أَسْلَفُوا وَ مُطَالِبِينَ بِمَا احْتَقَبُوا وَ مُحَاسَبِينَ هُنَاکَ عَلَى مَا ارْتَكَبُوا الصَّحَائِفُ فِى الْأَعْنَاقِ مَنْشُورَةٌ وَ الْأَوْزَارُ عَلَى الظُّهُورِ مَأْزُورَةٌ لَا انْفِكَاکَ وَ لَا مَنَاصَ وَ لَا مَحِيصَ عَنِ الْقِصَاصِ قَدْ أَفْحَمَتْهُمُ الْحُجَّةُ وَ حَلُّوا فِى حَيْرَةِ الْمَحَجَّةِ وَ هَمْسِ الضَّجَّةِ مَعْدُولٌ بِهِمْ عَنِ الْمَحَجَّةِ إِلَّا مَنْ سَبَقَتْ لَهُ مِنَ اللَّهِ الْحُسْنَى فَنَجَا مِنْ هَوْلِ الْمَشْهَدِ وَ عَظِيمِ الْمَوْرِدِ وَ لَمْ يَكُنْ مِمَّنْ فِى الدُّنْيَا تَمَرَّدَ وَ لَا عَلَى أَوْلِيَاءِ اللَّهِ تَعَنَّدَ وَ لَهُمُ اسْتَبْعَدَ وَ عَنْهُمْ بِحُقُوقِهِمْ تَفَرَّدَ اللَّهُمَّ فَإِنَّ الْقُلُوبَ قَدْ بَلَغَتِ الْحَنَاجِرَ وَ النُّفُوسَ قَدْ عَلَتِ التَّرَاقِىَ وَ الْأَعْمَارَ قَدْ نَفِدَتْ بِالانْتِظَارِ لَا عَنْ نَقْصِ اسْتِبْصَارٍ وَ لَا عَنِ اتِّهَامِ مِقْدَارٍ وَ لَكِنْ لِمَا تُعَانِى مِنْ رُكُوبِ مَعَاصِيکَ وَ الْخِلَافِ عَلَيْکَ فِى أَوَامِرِکَ وَ نَوَاهِيکَ وَ التَّلَعُّبِ بِأَوْلِيَائِکَ وَ مُظَاهَرَةِ أَعْدَائِکَ اللَّهُمَّ فَقَرِّبْ مَا قَدْ قَرُبَ وَ أَوْرِدْ مَا قَدْ دَنَا وَ حَقِّقْ ظُنُونَ الْمُوقِنِينَ وَ بَلِّغِ الْمُؤْمِنِينَ تَأْمِيلَهُمْ مِنْ إِقَامَةِ حَقِّکَ وَ نَصْرِ دِينِکَ وَ إِظْهَارِ حُجَّتِکَ وَ الِانْتِقَامِ مِنْ أَعْدَائِکِ.

5 - قنوت مولا حضرت امام جَعْفَر صادِق عَلَيْهِ السَّلَام

[1 - قنوت اول]

يَا مَنْ سَبَقَ عِلْمُهُ وَ نَفَذَ حُكْمُهُ وَ شَمِلَ حِلْمُهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَزِلْ حِلْمَکَ عَنْ ظَالِمِی وَ بَادِرْهُ بِالنَّقِمَةِ وَ عَاجِلْهُ بِالاسْتِيصَالِ وَ كُبَّهُ لِمَنْخِرِهِ وَ اغْصُصْهُ بِرِيقِهِ وَ ارْدُدْ كَيْدَهُ فِی نَحْرِهِ وَ حُلْ بَيْنِي وَ بَيْنَهُ بِشُغُلٍ شَاغِلٍ مُولِمٍ وَ سُقْمٍ دَائِمٍ وَ امْنَعْهُ التَّوْبَةَ وَ حُلْ بَيْنَهُ وَ بَيْنَ الْإِنَابَةِ وَ اسْلُبْهُ رَوْحَ الرَّاحَةِ وَ اشْدُدْ عَلَيْهِ الْوَطْأَةَ وَ خُذْ مِنْهُ بِالْمِخْنَقِ وَ حَشْرِجْهُ فِی صَدْرِهِ وَ لَا تُثَبِّتْ لَهُ قَدَماً وَ أَثْكِلْهُ وَ نَكِّلْهُ وَ اجْتَثَّهُ وَ اجْتَثَّ رَاحَتَهُ وَ اسْتَأْصِلْهُ وَ جُثَّهُ وَ جُثَّ نِعْمَتَکَ عَنْهُ وَ أَلْبِسْهُ الصِّغَارَ وَ اجْعَلْ عُقْبَاهُ النَّارَ بَعْدَ مَحْوِ آثَارِهِ وَ سَلْبِ قَرَارِهِ وَ إِجْهَارِ قَبِيحِ آصَارِهِ وَ أَسْكِنْهُ دَارَ بَوَارِهِ وَ لَا تُبْقِ لَهُ ذِكْراً وَ لَا تُعَقِّبْهُ مِنْ مُسْتَخْلَفٍ أَجْراً اللَّهُمَّ بَادِرْهُ اللَّهُمَّ عَاجِلْهُ وَ لَا تُؤَجِّلْهُ اللَّهُمَّ خُذْهُ اللَّهُمَّ اسْلُبْهُ التَّوْفِيقَ اللَّهُمَّ لَا تُنْهِضْهُ اللَّهُمَّ لَا تَرِثْهُ اللَّهُمَّ لَا تُؤَخِّرْهُ اللَّهُمَّ عَلَيْکَ بِهِ اللَّهُمَّ اشْدُدْ قَبْضَتَکَ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ بِکَ اعْتَصَمْتُ عَلَيْهِ وَ بِکَ اسْتَجَرْتُ مِنْهُ وَ بِکَ تَوَارَيْتُ عَنْهُ وَ بِکَ اسْتَكْفَفْتُ [اسْتَكْهَفْتُ دُونَهُ وَ بِکَ اسْتَتَرْتُ مِنْ ضَرَّائِهِ اللَّهُمَّ احْرُسْنِی بِحَرَاسَتِکَ مِنْهُ وَ مِنْ عَذَابِکَ وَ اكْفِنِی بِكِفَايَتِکَ كَيْدَهُ وَ كَيْدَ بُغَاتِکَ اللَّهُمَّ احْفَظْنِی بِحِفْظِ الْإِيمَانِ وَ أَسْبِلْ عَلَيَّ سِتْرَکَ الَّذِی سَتَرْتَ بِهِ رُسُلَکَ عَنِ الطَّوَاغِيتِ وَ حَصِّنِّی بِحِصْنِکَ الَّذِی وَقَيْتَهُمْ بِهِ مِنَ الْجَوَابِيتِ اللَّهُمَّ أَيِّدْنِی مِنْکَ بِنَصْرٍ لَا يَنْفَکُّ وَ عَزِيمَةِ صِدْقٍ لَا تُخْتَلُّ وَ جَلِّلْنِی بِنُورِکَ وَ اجْعَلْنِی مُتَدَرِّعاً بِدِرْعِکَ الْحَصِينَةِ الْوَاقِيَةِ وَ اكْلَأْنِی بِكِلَاءَتِکَ الْكَافِيَةِ إِنَّکَ وَاسِعٌ لِمَا تَشَاءُ وَ وَلِيٌّ لِمَنْ لَکَ تَوَالَى وَ نَاصِرٌ لِمَنْ إِلَيْکَ آوَى وَ عَوْنُ مَنْ بِکَ اسْتَعْدَى وَ كَافِی مَنْ بِکَ اسْتَكْفَى وَ الْعَزِيزُ الَّذِی لَا يُمَانَعُ عَمَّا يَشَاءُ وَ لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَ هُوَ حَسْبِی - عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.

2 - قنوت دیگر آن حضرت

يَا مَأْمَنَ الْخَائِفِ وَ كَهْفَ اللَّاهِفِ وَ جُنَّةَ الْعَائِذِ وَ غَوْثَ اللَّائِذِ خَابَ مَنِ اعْتَمَدَ سِوَاکَ وَ خَسِرَ مَنْ لَجَأَ إِلَى دُونِکَ وَ ذَلَّ مَنِ اعْتَزَّ بِغَيْرِکَ وَ افْتَقَرَ مَنِ اسْتَغْنَى عَنْکَ إِلَيْکَ اللَّهُمَّ الْمَهْرَبُ وَ مِنْکَ اللَّهُمَّ الْمَطْلَبُ اللَّهُمَّ قَدْ تَعْلَمُ عَقْدَ ضَمِيرِى عِنْدَ مُنَاجَاتِکَ وَ حَقِيقَةَ سَرِيرَتِى عِنْدَ دُعَائِکَ وَ صِدْقَ خَالِصَتِى بِاللَّجَإِ إِلَيْکَ فَأَفْزِعْنِى إِذَا فَزِعْتُ إِلَيْکَ وَ لَا تَخْذُلْنِى إِذَا اعْتَمَدْتُ عَلَيْکَ وَ بَادِرْنِى بِكِفَايَتِکَ وَ لَا تَسْلُبْنِى رِفْقَ عِنَايَتِکَ وَ خُذْ ظَالِمِى السَّاعَةَ السَّاعَةَ - أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ عَلَيْهِ مُسْتَأْصِلٍ شَافَتَهُ مُجْتَثٍّ قَائِمَتَهُ حَاطٍّ دِعَامَتَهُ مُتَبَرٍّ لَهُ مُدَمِّرٍ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ بَادِرْهُ قَبْلَ أَذِيَّتِي وَ اسْبِقْهُ بِكِفَايَتِى كَيْدَهُ وَ شَرَّهُ وَ مَكْرُوهَهُ وَ غَمْزَهُ وَ سُوءَ عَقْدِهِ وَ قَصْدِهِ اللَّهُمَّ إِنِّى إِلَيْکَ فَوَّضْتُ أَمْرِى وَ بِکَ تَحَصَّنْتُ مِنْهُ وَ مِنْ كُلِّ مَنْ يَتَعَمَّدُنِى بِمَكْرُوهِهِ وَ يَتَرَصَّدُنِى بِأَذِيَّتِهِ وَ يُصْلِتُ لِى بِطَانَتَهُ وَ يَسْعَى عَلَىَّ بِمَكَايِدِهِ اللَّهُمَّ كِدْ لِى وَ لَا تَكِدْ عَلَىَّ وَ امْكُرْ لِى وَ لَا تَمْكُرْ بِى وَ أَرِنِى الثَّارَ مِنْ كُلِّ عَدُوٍّ أَوْ مَكَّارٍ وَ لَا يَضُرُّنِى ضَارٌّ وَ أَنْتَ وَلِيِّى وَ لَا يَغْلِبُنِى مُغَالِبٌ وَ أَنْتَ عَضُدِى وَ لَا تَجْرِى عَلَىَّ مَسَاءَةٌ وَ أَنْتَ كَنَفِى اللَّهُمَّ بِکَ اسْتَذْرَعْتُ وَ اعْتَصَمْتُ وَ عَلَيْکَ تَوَكَّلْتُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِکَ.

6 - قنوت مولا حضرت مُوسَی بِنِ جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام

[1 - قنوت اول]

يَا مَفْزَعَ الْفَازِعِ وَ مَأْمَنَ الْهَالِعِ وَ مَطْمَعَ الطَّامِعِ وَ مَلْجَأَ الضَّارِعِ يَا غَوْثَ اللَّهْفَانِ وَ مَأْوَى الْحَيْرَانِ وَ مُرْوِيَ الظَّمْآنِ وَ مُشْبِعَ الْجَوْعَانِ وَ كَاسِيَ الْعُرْيَانِ وَ حَاضِرَ كُلِّ مَكَانٍ بِلَا دَرَكٍ وَ لَا عَيَانٍ وَ لَا صِفَةٍ وَ لَا بَطَانٍ عَجَزَتِ الْأَفْهَامُ وَ ضَلَّتِ الْأَوْهَامُ عَنْ مُوَافَقَةِ صِفَةِ دَابَّةٍ مِنَ الْهَوَامِّ فَضْلًا عَنِ الْأَجْرَامِ الْعِظَامِ مِمَّا أَنْشَأْتُ حِجَاباً لِعَظَمَتِكَ وَ أَنَّى يَتَغَلْغَلُ إِلَى مَا وَرَاءِ ذَلِكَ بِمَا لَا يُرَامُ تَقَدَّسْتَ يَا قُدُّوسُ عَنِ الظُّنُونِ وَ الْحُدُوسِ وَ أَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ بَارِئُ الْأَجْسَامِ وَ النُّفُوسِ وَ مُنَخِّرُ الْعِظَامِ وَ مُمِيتُ الْأَنَامِ وَ مُعِيدُهَا بَعْدَ الْفَنَاءِ وَ التَّطْمِيسِ أَسْأَلُكَ يَا ذَا الْقُدْرَةِ وَ الْعُلَا وَ الْعِزِّ وَ الثَّنَاءِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أُوْلِى النُّهَى وَ الْمَحَلِّ الْأَوْفَى وَ الْمَقَامِ الْأَعْلَى وَ أَنْ تُعَجِّلَ مَا قَدْ تَأَجَّلَ وَ تُقَدِّمَ مَا قَدْ تَأَخَّرَ وَ تَأْتِيَ بِمَا قَدْ أَوْجَبْتَ إِثْبَاتَهُ وَ تُقَرِّبَ مَا قَدْ تَأَخَّرَ فِي النُّفُوسِ الْحَصِرَةِ أَوَانُهُ وَ تَكْشِفَ الْبَأْسَ وَ سُوءَ اللِّبَاسِ وَ عَوَارِضَ الْوَسْواسِ الْخَنَّاسِ ... فِي صُدُورِ النَّاسِ وَ تَكْفِيَنَا مَا قَدْ رَهِقَنَا وَ تَصْرِفَ عَنَّا مَا قَدْ رَكِبَنَا وَ تُبَادِرَ اصْطِلَامَ الظَّالِمِينَ وَ نَصْرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْإِدَالَةَ مِنَ الْمُعَانِدِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

2 - قنوت دیگر آن حضرت

اللَّهُمَّ إِنِّی وَ فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ عَبْدَانِ مِنْ عَبِیدِکَ نَوَاصِینَا بِیَدِکَ تَعْلَمُ مُسْتَقَرَّنَا وَ مُسْتَوْدِعَنَا وَ مُنْقَلَبَنَا وَ مَثْوَانَا وَ سِرَّنَا وَ عَلَانِیَتَنَا تَطَّلِعُ عَلَی نِیَّاتِنَا وَ تُحِیطُ بِضَمَائِرِنَا عِلْمُکَ بِمَا نُبْدِیهِ کَعِلْمِکَ بِمَا نُخْفِیهِ وَ مَعْرِفَتُکَ بِمَا نُبْطِنُهُ کَمَعْرِفَتِکَ بِمَا نُظْهِرُهُ وَ لَا یَنْطَوِی عِنْدَکَ شَیْءٌ مِنْ أُمُورِنَا وَ لَا یَسْتَتِرُ دُونَکَ حَالٌ مِنْ أَحْوَالِنَا وَ لَا مِنْکَ مَعْقِلٌ یُحْصِنُنَا وَ لَا حِرْزٌ یُحْرِزُنَا وَ لَا مَهْرَبٌ لَنَا نَفُوتُکَ بِهِ وَ لَا یَمْنَعُ الظَّالِمَ مِنْکَ حُصُونُهُ وَ لَا یُجَاهِدُکَ عَنْهُ جُنُودُهُ وَ لَا یُغَالِبُکَ مُغَالِبٌ بِمَنْعَةٍ وَ لَا یُعَازُّکَ مُعَازٌّ بِکَثْرَةٍ أَنْتَ مُدْرِکُه أَیْنَمَا سَلَکَ وَ قَادِرٌ عَلَیْهِ أَیْنَمَا لَجَأَ فَمَعَاذُ الْمَظْلُومِ مِنَّا بِکَ وَ تَوَکُّلُ الْمَقْهُورِ مِنَّا عَلَیْکَ وَ رُجُوعُهُ إِلَیْکَ وَ یَسْتَغِیثُ بِکَ إِذَا خَذَلَهُ الْمُغِیثُ وَ یَسْتَصْرِخُکَ إِذَا قَعَدَ عَنْهُ النَّصِیرُ وَ یَلُوذُ بِکَ إِذَا نَفَتْهُ الْأَفْنِیَةُ وَ یَطْرُقُ بِکَ إِذَا أُغْلِقَتْ عَنْهُ الْأَبْوَابُ الْمُرْتَجَّةُ وَ یَصِلُ إِلَیْکَ إِذَا احْتَجَبَ عَنْهُ الْمُلُوکُ الْغَافِلَةُ تَعْلَمُ مَا حَلَّ بِهِ قَبْلَ أَنْ یَشْکُوَهُ إِلَیْکَ وَ تَعْلَمُ مَا یُصْلِحُهُ قَبْلَ أَنْ یَدْعُوَکَ لَهُ فَلَکَ الْحَمْدُ سَمِیعاً بَصِیراً لَطِیفاً عَلِیماً خَبِیراً قَدِیراً وَ إِنَّهُ قَدْ کَانَ فِی سَابِقِ عِلْمِکَ وَ مُحْکَمِ قَضَائِکَ وَ جَارِی قَدَرِکَ وَ نَافِذِ أَمْرِکَ وَ قَاضِی حُکْمِکَ وَ مَاضِی مَشِیَّتِکَ فِی خَلْقِکَ أَجْمَعِینَ شَقِیِّهِمْ وَ سَعِیدِهِمْ وَ بَرِّهِمْ وَ فَاجِرِهِمْ أَنْ جَعَلْتَ لِفُلَانِ بْنِ فُلَانٍ عَلَیَّ قُدْرَةً فَظَلَمَنِی بِهَا وَ بَغَی عَلَیَّ بِمَکَانِهَا وَ اسْتَطَالَ وَ تَعَزَّزَ بِسُلْطَانِهِ الَّذِی خَوَّلْتَهُ إِیَّاهُ وَ تَجَبَّرَ وَ افْتَخَرَ بِعُلُوِّ حَالِهِ الَّذِی نَوَّلْتَهُ وَ غَرَّهُ إِمْلَاؤُکَ لَهُ وَ أَطْغَاهُ حِلْمُکَ عَنْهُ فَقَصَدَنِی بِمَکْرُوهٍ عَجَزْتُ عَنِ الصَّبْرِ عَلَیْهِ وَ تَعَمَّدَنِی بِشَرٍّ ضَعُفْتُ عَنِ احْتِمَالِهِ وَ لَمْ أَقْدِرْ عَلَی الِاسْتِنْصَافِ مِنْهُ لِضَعْفِی وَ لَا عَلَی الِانْتِصَارِ لِقِلَّتِی وَ ذُلِّی فَوَکَلْتُ أَمْرَهُ إِلَیْکَ وَ تَوَکَّلْتُ فِی شَأْنِهِ عَلَیْکَ وَ تَوَعَّدْتُهُ بِعُقُوبَتِکَ وَ حَذَّرْتُهُ بِبَطْشِکَ وَ خَوَّفْتُهُ نَقِمَتَکَ فَظَنَّ أَنَّ حِلْمَکَ عَنْهُ مِنْ ضَعْفٍ وَ حَسِبَ أَنَّ إِمْلَاءَکَ لَهُ مِنْ عَجْزٍ وَ لَمْ تَنْهَهُ وَاحِدَةٌ عَنْ أُخْرَی وَ لَا انْزَجَرَ عَنْ ثَانِیَةٍ بِأُولَی لَکِنَّهُ تَمَادَی فِی غَیِّهِ وَ تَتَابَعَ فِی ظُلْمِهِ وَ لَجَّ فِی عُدْوَانِهِ وَ اسْتَشْرَی فِی طُغْیَانِهِ جُرْأَةً عَلَیْکَ یَا سَیِّدِی وَ مَوْلَایَ وَ تَعَرُّضاً لِسَخَطِکَ الَّذِی لَا تَرُدُّهُ عَنِ الظَّالِمِینَ وَ قِلَّةَ اکْتِرَاثٍ بِبَأْسِکَ الَّذِی لَا تَحْبِسُهُ عَنِ الْبَاغِینَ فَهَا أَنَا ذَا یَا سَیِّدِی مُسْتَضْعَفٌ فِی یَدِهِ مُسْتَضَامٌ تَحْتَ سُلْطَانِهِ مُسْتَذَلٌّ بِفِنَائِهِ مَغْصُوبٌ مَغْلُوبٌ مَبْغِیٌّ عَلَیَّ مَرْعُوبٌ وَجِلٌ خَائِفٌ مُرَوَّعٌ مَقْهُورٌ قَدْ قَلَّ صَبْرِی وَ ضَاقَتْ حِیلَتِی وَ انْغَلَقَتْ عَلَیَّ الْمَذَاهِبُ إِلَّا إِلَیْکَ وَ انْسَدَّتْ عَنِّی الْجِهَاتُ إِلَّا جِهَتُکَ وَ الْتَبَسَتْ عَلَیَّ أُمُورِی فِی دَفْعِ مَکْرُوهِهِ عَنِّی وَ اشْتَبَهَتْ عَلَیَّ الْآرَاءُ فِی إِزَالَةِ ظُلْمِهِ وَ خَذَلَنِی مَنِ اسْتَنْصَرْتُهُ مِنْ خَلْقِکَ وَ أَسْلَمَنِی مَنْ تَعَلَّقْتُ بِهِ مِنْ عِبَادِکَ فَاسْتَشَرْتُ نَصِیحِی فَأَشَارَ عَلَیَّ بِالرَّغْبَةِ إِلَیْکَ وَ اسْتَرْشَدْتُ دَلِیلِی فَلَمْ یَدُلَّنِی إِلَّا إِلَیْکَ فَرَجَعْتُ إِلَیْکَ یَا مَوْلَایَ صَاغِراً رَاغِماً مُسْتَکِیناً عَالِماً أَنَّهُ لَا فَرَجَ لِی إِلَّا عِنْدَکَ وَ لَا خَلَاصَ لِی إِلَّا بِکَ أَنْتَجِزُ وَعْدَکَ فِی نُصْرَتِی وَ إِجَابَةِ دُعَائِی لِأَنَّ قَوْلَکَ الْحَقُّ الَّذِی لَا یُرَدُّ وَ لَا

يُبَدَّلُ وَ قَدْ قُلْتَ تَبَارَكْتَ وَ تَعَالَيْتَ وَ مَنْ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ وَ قُلْتَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ - ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ فَهَا أَنَا ذَا فَاعِلٌ مَا أَمَرْتَنِی بِهِ لَا مَنّاً عَلَيْكَ وَ كَيْفَ أَمُنُّ بِهِ وَ أَنْتَ عَلَيْهِ دَلَلْتَنِی فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اسْتَجِبْ لِی كَمَا وَعَدْتَنِی يَا مَنْ لا يُخْلِفُ الْمِيعادَ وَ إِنِّی لَأَعْلَمُ يَا سَيِّدِی أَنَّ لَكَ يَوْماً تَنْتَقِمُ فِيهِ مِنَ الظَّالِمِ لِلْمَظْلُومِ وَ أَتَيَقَّنُ أَنَّ لَكَ وَقْتاً تَأْخُذُ فِيهِ مِنَ الْغَاصِبِ لِلْمَغْصُوبِ لِأَنَّكَ لَا يَسْبِقُكَ مُعَانِدٌ وَ لَا يَخْرُجُ مِنْ قَبْضَتِكَ مُنَابِذٌ وَ لَا تَخَافُ فَوْتَ فَائِتٍ وَ لَكِنَّ جَزَعِی وَ هَلَعِی لَا يَبْلُغَانِ الصَّبْرَ عَلَى أَنَاتِكَ وَ انْتِظَارِ حِلْمِكَ فَقُدْرَتُكَ يَا سَيِّدِی فَوْقَ كُلِّ قُدْرَةٍ وَ سُلْطَانُكَ غَالِبُ كُلِّ سُلْطَانٍ وَ مَعَادُ كُلِّ أَحَدٍ إِلَيْكَ وَ إِنْ أَمْهَلْتَهُ وَ رُجُوعُ كُلِّ ظَالِمٍ إِلَيْكَ وَ إِنْ أَنْظَرْتَهُ وَ قَدْ أَضَرَّنِی يَا سَيِّدِی حِلْمُكَ عَنْ فُلَانٍ وَ طُولُ أَنَاتِكَ لَهُ وَ إِمْهَالُكَ إِيَّاهُ فَكَادَ الْقُنُوطُ يَسْتَوْلِی عَلَيَّ لَوْ لَا الثِّقَةُ بِكَ وَ الْيَقِينُ بِوَعْدِكَ وَ إِنْ كَانَ فِی قَضَائِكَ النَّافِذِ وَ قُدْرَتِكَ الْمَاضِيَةِ أَنَّهُ يُنِيبُ أَوْ يَتُوبُ أَوْ يَرْجِعُ عَنْ ظُلْمِی وَ يَكُفُّ عَنْ مَكْرُوهِی وَ يَنْتَقِلُ عَنْ عَظِيمِ مَا رَكِبَ مِنِّی فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَوْقِعْ ذَلِكَ فِی قَلْبِهِ السَّاعَةَ السَّاعَةَ قَبْلَ إِزَالَةِ نِعْمَتِكَ الَّتِی أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ وَ تَكْدِيرِ مَعْرُوفِكَ الَّذِی صَنَعْتَهُ عِنْدِی وَ إِنْ كَانَ عِلْمُكَ بِهِ غَيْرَ ذَلِكَ مِنْ مَقَامِهِ عَلَى ظُلْمِی فَإِنِّی أَسْأَلُكَ يَا نَاصِرَ الْمَظْلُومِينَ الْمَبْغِيِّ عَلَيْهِمْ إِجَابَةَ دَعْوَتِی فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ خُذْهُ مِنْ مَأْمَنِهِ [مَنَامِهِ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ وَ افْجَأْهُ فِی غَفْلَتِهِ مُفَاجَاةَ مَلِيكٍ مُنْتَصِرٍ وَ اسْلُبْهُ نِعْمَتَهُ وَ سُلْطَانَهُ وَ افْضُضْ عَنْهُ جُمُوعَهُ وَ أَعْوَانَهُ وَ مَزِّقْ مُلْكَهُ كُلَّ مُمَزَّقٍ وَ فَرِّقْ أَنْصَارَهُ كُلَّ مُفَرَّقٍ وَ أَعِرْهُ مِنْ نِعْمَتِكَ الَّتِی لَا يُقَابِلُهَا بِالشُّكْرِ وَ انْزِعْ عَنْهُ سِرْبَالَ عِزِّكَ الَّذِی لَمْ يُجَازِهِ بِإِحْسَانٍ وَ اقْصِمْهُ يَا قَاصِمَ الْجَبَابِرَةِ وَ أَهْلِكْهُ يَا مُهْلِكَ الْقُرُونِ الْخَالِيَةِ وَ أَبِرْهُ يَا مُبِيرَ الْأُمَمِ الظَّالِمَةِ وَ اخْذُلْهُ يَا خَاذِلَ الْفِرَقِ الْبَاغِيَةِ وَ ابْتُرْ عُمُرَهُ وَ ابْتَزَّ مُلْكَهُ وَ عِفَّ أَثَرَهُ وَ اقْطَعْ خَبَرَهُ وَ أَطْفِئْ نَارَهُ وَ أَظْلِمْ نَهَارَهُ وَ كَوِّرْ شَمْسَهُ وَ أَزْهِقْ نَفْسَهُ وَ اهْشِمْ سُوقَهُ وَ جُبَّ سَنَامَهُ وَ أَرْغِمْ أَنْفَهُ وَ عَجِّلْ حَتْفَهُ

وَ لَا تَدَعْ لَهُ جُنَّةً إِلَّا هَتَكْتَهَا وَ لَا دِعَامَةً إِلَّا قَصَمْتَهَا وَ لَا كَلِمَةً مُجْتَمِعَةً إِلَّا فَرَّقْتَهَا وَ لَا قَائِمَةَ عُلُوٍّ إِلَّا وَضَعْتَهَا وَ لَا رُكْناً إِلَّا وَهَنْتَهُ وَ لَا سَبَباً إِلَّا قَطَعْتَهُ وَ أَرِنَا أَنْصَارَهُ عَبَادِيدَ بَعْدَ الْأُلْفَةِ وَ شَتَّى بَعْدَ اجْتِمَاعِ الْكَلِمَةِ وَ مُقْنِعِی الرُّءُوسِ بَعْدَ الظُّهُورِ عَلَى الْأُمَّةِ وَ اشْفِ بِزَوَالِ أَمْرِهِ الْقُلُوبَ الْوَجِلَةَ وَ الْأَفْئِدَةَ اللَّهِفَةَ وَ الْأُمَّةَ الْمُتَحَيِّرَةَ وَ الْبَرِيَّةَ الضَّائِعَةَ وَ أَدِلْ بِبَوَارِهِ الْحُدُودَ الْمُعَطَّلَةَ وَ السُّنَنَ الدَّاثِرَةَ وَ الْأَحْكَامَ الْمُهْمَلَةَ وَ الْمَعَالِمَ الْمُغْبَرَّةَ وَ الْآيَاتِ الْمُحَرَّفَةَ وَ الْمَدَارِسَ الْمَهْجُورَةَ وَ الْمَحَارِيبَ الْمَجْفُوَّةَ وَ الْمَشَاهِدَ الْمَهْدُومَةَ وَ أَشْبِعْ بِهِ الْخِمَاصَ السَّاغِبَةَ وَ أَرْوِ بِهِ اللَّهَوَاتِ اللَّاغِبَةَ وَ الْأَكْبَادَ الظَّامِيَةَ وَ أَرِحْ بِهِ الْأَقْدَامَ الْمُتْعَبَةَ وَ اطْرُقْهُ بِلَيْلَةٍ لَا أُخْتَ لَهَا وَ بِسَاعَةٍ لَا مَثْوَى فِيهَا وَ بِنَكْبَةٍ لَا انْتِعَاشَ مَعَهَا وَ بِعَثْرَةٍ لَا إِقَالَةَ مِنْهَا وَ أَبِحْ حَرِيمَهُ وَ نَغِّصْ نَعِيمَهُ وَ أَرِهِ بَطْشَتَكَ الْكُبْرَى وَ نَقِمَتَكَ الْمُثْلَى وَ قُدْرَتَكَ الَّتِي فَوْقَ قُدْرَتِهِ وَ سُلْطَانَكَ الَّذِی هُوَ أَعَزُّ مِنْ

سُلْطَانِهِ وَ اغْلِبْهُ لِی بِقُوَّتِکَ الْقَوِیَّةِ وَ مِحَالِکَ الشَّدِیدِ وَ امْنَعْنِی مِنْهُ بِمَنْعِکَ الَّذِی کُلُّ خَلْقٍ فِیهَا ذَلِیلٌ وَ ابْتَلِهِ بِفَقْرٍ لَا تَجْبُرُهُ وَ بِسُوءٍ لَا تَسْتُرُهُ وَ کِلْهُ إِلَی نَفْسِهِ فِیمَا یُرِیدُ إِنَّکَ فَعَّالٌ لِمَا تُرِیدُ وَ ابْرَأْهُ مِنْ حَوْلِکَ وَ قُوَّتِکَ وَ کِلْهُ إِلَی حَوْلِهِ وَ قُوَّتِهِ وَ أَزِلْ مَکْرَهُ بِمَکْرِکَ وَ ادْفَعْ مَشِیَّتَهُ بِمَشِیَّتِکَ وَ أَسْقِمْ جَسَدَهُ وَ أَیْتِمْ وُلْدَهُ وَ اقْضِ أَجَلَهُ وَ خَیِّبْ أَمَلَهُ وَ أَدِلْ [أَزِلْ دَوْلَتَهُ وَ أَطِلْ عَوْلَتَهُ وَ اجْعَلْ شُغُلَهُ فِی بَدَنِهِ وَ لَا تَفُکَّهُ مِنْ حُزْنِهِ وَ صَیِّرْ کَیْدَهُ فِی ضَلَالٍ وَ أَمْرَهُ إِلَی زَوَالٍ وَ نِعْمَتَهُ إِلَی انْتِقَالٍ وَ جِدَّهُ فِی سَفَالٍ وَ سُلْطَانَهُ فِی اضْمِحْلَالٍ وَ عَاقِبَتَهُ إِلَی شَرِّ مَآلٍ وَ أَمِتْهُ بِغَیْظِهِ إِنْ أَمَتَّهُ وَ أَبْقِهِ بِحَسْرَتِهِ إِنْ أَبْقَیْتَهُ وَ قِنِی شَرَّهُ وَ هَمْزَهُ وَ لَمْزَهُ وَ سَطْوَتَهُ وَ عَدَاوَتَهُ وَ الْمَحْهُ لَمْحَةً تُدَمِّرُ بِهَا عَلَیْهِ فَإِنَّکَ أَشَدُّ بَأْساً وَ أَشَدُّ تَنْکِیلًا.

7 - قنوت مولا حضرت عَلی بِنِ مُوسَی الرِّضَا عَلَیْهِ السَّلَام

الْفَزَعُ الْفَزَعُ إِلَیْکَ یَا ذَا الْمُحَاضَرَةِ وَ الرَّغْبَةُ الرَّغْبَةُ إِلَیْکَ یَا مَنْ بِهِ الْمُفَاخَرَةُ وَ أَنْتَ اللَّهُمَّ مُشَاهِدُ هَوَاجِسِ النُّفُوسِ وَ مُرَاصِدُ حَرَکَاتِ الْقُلُوبِ وَ مُطَالِعُ مَسَرَّاتِ السَّرَائِرِ مِنْ غَیْرِ تَکَلُّفٍ وَ لَا تَعَسُّفٍ وَ قَدْ تَرَی اللَّهُمَّ مَا لَیْسَ عَنْکَ بِمُنْطَوٍ وَ لَکِنْ حِلْمُکَ آمَنَ أَهْلَهُ عَلَیْهِ جُرْأَةً وَ تَمَرُّداً وَ عُتُوّاً وَ عِنَاداً وَ مَا یُعَانِیهِ أَوْلِیَاؤُکَ مِنْ تَعْفِیَةِ آثَارِ الْحَقِّ وَ دُرُوسِ مَعَالِمِهِ وَ تَزَیُّدِ الْفَوَاحِشِ وَ اسْتِمْرَارِ أَهْلِهَا عَلَیْهَا وَ ظُهُورِ الْبَاطِلِ وَ عُمُومِ التَّغَاشُمِ وَ التَّرَاضِی بِذَلِکَ فِی الْمُعَامَلَاتِ وَ الْمُتَصَرَّفَاتِ مُذْ [قَدْ جَرَتْ بِهِ الْعَادَاتُ وَ صَارَ کَالْمَفْرُوضَاتِ وَ الْمَسْنُونَاتِ اللَّهُمَّ فَبَادِرِ الَّذِی مَنْ أَعَنْتَهُ بِهِ فَازَ وَ مَنْ أَیَّدْتَهُ لَمْ یَخَفْ لَمْزَ لَمَّازٍ وَ خُذِ الظَّالِمَ أَخْذاً عَنِیفاً وَ لَا تَکُنْ لَهُ رَاحِماً وَ لَا بِهِ رَءُوفاً اللَّهُمَّ اللَّهُمَّ اللَّهُمَّ بَادِرْهُمْ اللَّهُمَّ عَاجِلْهُمْ اللَّهُمَّ لَا تُمْهِلْهُمْ اللَّهُمَّ غَادِرْهُمْ بُکْرَةً وَ هَجِیرَةً وَ سُحْرَةً وَ بَیَاتاً وَ هُمْ نَائِمُونَ وَ ضُحًی وَ هُمْ یَلْعَبُونَ وَ مَکْراً وَ هُمْ یَمْکُرُونَ وَ فُجْأَةً وَ هُمْ آمِنُونَ اللَّهُمَّ بَدِّدْهُمْ وَ بَدِّدْ أَعْوَانَهُمْ وَ افْلُلْ أَعْضَادَهُمْ وَ اهْزِمْ جُنُودَهُمْ وَ افْلُلْ حَدَّهُمْ وَ اجْتَثَّ سَنَامَهُمْ وَ أَضْعِفْ عَزَائِمَهُمْ اللَّهُمَ امْنَحْنَا أَکْتَافَهُمْ وَ مَلِّکْنَا أَکْتَافَهُمْ وَ بَدِّلْهُمْ بِالنِّعَمِ النِّقَمَ وَ بَدِّلْنَا مِنْ مُحَاذَرَتِهِمْ وَ بَغْیِهِمُ السَّلَامَةَ وَ أَغْنِمْنَاهُمْ أَکْمَلَ الْمَغْنَمِ اللَّهُمَّ لَا تَرُدَّ عَنْهُمْ بَأْسَکَ الَّذِی إِذَا حَلَّ بِقَوْمٍ فَساءَ صَباحُ الْمُنْذَرِینَ.

8 - قنوت مولا حضرت امام مُحَمَّد تقی عَلَيْهِ السَّلَام

[1 - قنوت اول]

(اللَّهُمَّ) (146) مَنَائِحُکَ مُتَتَابِعَةٌ وَ أَيَادِيکَ مُتَوَالِيَةٌ وَ نِعَمُکَ سَابِغَةٌ وَ شُکْرُنَا قَصِيرٌ وَ حَمْدُنَا يَسِيرٌ وَ أَنْتَ بِالتَّعَطُّفِ عَلَى مَنِ اعْتَرَفَ جَدِيرٌ اللَّهُمَّ وَ قَدْ غُصَّ أَهْلُ الْحَقِّ بِالرِّيقِ وَ ارْتَبَکَ أَهْلُ الصِّدْقِ فِی الْمَضِيقِ وَ أَنْتَ اللَّهُمَّ بِعِبَادِکَ وَ ذَوِی الرَّغْبَةِ إِلَيْکَ شَفِيقٌ وَ بِإِجَابَةِ دُعَائِهِمْ وَ تَعْجِيلِ الْفَرَجِ عَنْهُمْ حَقِيقٌ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَادِرْنَا مِنْکَ بِالْعَوْنِ الَّذِی لَا خِذْلَانَ بَعْدَهُ وَ النَّصْرِ الَّذِی لَا بَاطِلَ يَتَکَأَّدُهُ وَ أَتِحْ لَنَا مِنْ لَدُنْکَ مُتَاحاً فَيَّاحاً يَأْمَنُ فِيهِ وَلِيُّکَ وَ يَخِيبُ فِيهِ عَدُوُّکَ وَ يُقَامُ فِيهِ مَعَالِمُکَ وَ يَظْهَرُ فِيهِ أَوَامِرُکَ وَ تَنْکَفُّ فِيهِ عَوَادِی عِدَاتِکَ اللَّهُمَّ بَادِرْنَا مِنْکَ بِدَارِ الرَّحْمَةِ وَ بَادِرْ أَعْدَاءَکَ مِنْ بَأْسِکَ بِدَارِ النَّقِمَةِ اللَّهُمَّ أَعِنَّا وَ أَغِثْنَا وَ ارْفَعْ نَقِمَتَکَ عَنَّا وَ أَحِلَّهَا بِالْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

2 - قنوت دیگر آن حضرت

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ بِلَا أَوَّلِيَّةٍ مَعْدُودَةٍ وَ الْآخِرُ بِلَا آخِرِيَّةٍ مَحْدُودَةٍ أَنْشَأْتَنَا لَا لِعِلَّةٍ اقْتِسَاراً وَ اخْتَرَعْتَنَا لَا لِحَاجَةٍ اقْتِدَاراً وَ ابْتَدَعْتَنَا بِحِكْمَتِکَ اخْتِيَاراً وَ بَلَوْتَنَا بِأَمْرِکَ وَ نَهْيِکَ اخْتِبَاراً وَ أَيَّدْتَنَا بِالْآلَاتِ وَ مَنَحْتَنَا بِالْأَدَوَاتِ وَ كَلَّفْتَنَا الطَّاقَةَ وَ جَشَّمْتَنَا الطَّاعَةَ فَأَمَرْتَ تَخْيِيراً وَ نَهَيْتَ تَحْذِيراً وَ خَوَّلْتَ كَثِيراً وَ سَأَلْتَ يَسِيراً فَعُصِيَ أَمْرُکَ فَحَلُمْتَ وَ جُهِلَ قَدْرُکَ فَتَكَرَّمْتَ فَأَنْتَ رَبُّ الْعِزَّةِ وَ الْبَهَاءِ وَ الْعَظَمَةِ وَ الْكِبْرِيَاءِ وَ الْإِحْسَانِ وَ النَّعْمَاءِ وَ الْمَنِّ وَ الْآلَاءِ وَ الْمِنَحِ وَ الْعَطَاءِ وَ الْإِنْجَازِ وَ الْوَفَاءِ وَ لَا تُحِيطُ الْقُلُوبُ لَکَ بِكُنْهٍ وَ لَا تُدْرِکُ الْأَوْهَامُ لَکَ صِفَةً وَ لَا يُشْبِهُکَ شَيْءٌ مِنْ خَلْقِکَ وَ لَا يُمَثَّلُ بِکَ شَيْءٌ مِنْ صَنْعَتِکَ - تَبَارَكْتَ أَنْ تُحَسَّ أَوْ تُمَسَّ أَوْ تُدْرِكَکَ الْحَوَاسُّ الْخَمْسُ وَ أَنَّى يُدْرِکُ مَخْلُوقٌ خَالِقَهُ وَ تَعَالَيْتَ يَا إِلَهِي عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عُلُوّاً كَبِيراً اللَّهُمَّ أَدِلْ لِأَوْلِيَائِکَ مِنْ أَعْدَائِکَ الظَّالِمِينَ الْبَاغِينَ النَّاكِثِينَ الْقَاسِطِينَ الْمَارِقِينَ الَّذِينَ أَضَلُّوا عِبَادَکَ وَ حَرَّفُوا كِتَابَکَ وَ بَدَّلُوا أَحْكَامَکَ وَ جَحَدُوا حَقَّکَ وَ جَلَسُوا مَجَالِسَ أَوْلِيَائِکَ جُرْأَةً مِنْهُمْ عَلَيْکَ وَ ظُلْماً مِنْهُمْ لِأَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّکَ عَلَيْهِمْ سَلَامُکَ وَ صَلَوَاتُکَ وَ رَحْمَتُکَ وَ بَرَكَاتُکَ فَضَلُّوا وَ أَضَلُّوا خَلْقَکَ وَ هَتَكُوا حِجَابَ سَتْرِکَ عَنْ عِبَادِکَ وَ اتَّخَذُوا اللَّهُمَّ مَالَکَ دُوَلًا وَ عِبَادَکَ خَوَلًا وَ تَرَكُوا اللَّهُمَّ عَالِمَ أَرْضِکَ فِي بَكْمَاءَ عَمْيَاءَ ظَلْمَاءَ مُدْلَهِمَّةً فَأَعْيُنُهُمْ مَفْتُوحَةٌ وَ قُلُوبُهُمْ عَمِيَّةٌ وَ لَمْ تَبْقَ لَهُمُ اللَّهُمَّ عَلَيْکَ مِنْ حُجَّةٍ لَقَدْ حَذَّرْتَ اللَّهُمَّ عَذَابَکَ وَ بَيَّنْتَ نَكَالَکَ وَ وَعَدْتَ الْمُطِيعِينَ إِحْسَانَکَ وَ قَدَّمْتَ إِلَيْهِمْ بِالنُّذُرِ فَآمَنَتْ طَائِفَةٌ فَأَيِّدِ اللَّهُمَّ الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّکَ وَ عَدُوِّ أَوْلِيَائِکَ - فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ وَ إِلَى الْحَقِّ دَاعِينَ وَ لِلْإِمَامِ الْمُنْتَظَرِ الْقَائِمِ بِالْقِسْطِ تَابِعِينَ وَ جَدِّدِ اللَّهُمَّ عَلَى أَعْدَائِکَ وَ أَعْدَائِهِمْ نَارَکَ وَ عَذَابَکَ الَّذِي لَا تَدْفَعُهُ عَنِ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ قَوِّ ضَعْفَ الْمُخْلِصِينَ لَکَ بِالْمَحَبَّةِ الْمُشَايِعِينَ لَنَا بِالْمُوَالاةِ الْمُتَّبِعِينَ لَنَا بِالتَّصْدِيقِ وَ الْعَمَلِ الْمُوَازِرِينَ لَنَا بِالْمُوَاسَاةِ فِينَا الْمُحِبِّينَ ذِكْرَنَا عِنْدَ اجْتِمَاعِهِمْ وَ شُدَّ اللَّهُمَّ رُكْنَهُمْ وَ سَدِّدْ لَهُمُ اللَّهُمَّ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُمْ وَ أَتْمِمْ عَلَيْهِمْ نِعْمَتَکَ وَ خَلِّصْهُمْ وَ اسْتَخْلِصْهُمْ وَ سُدَّ اللَّهُمَّ فَقْرَهُمْ وَ الْمُمِ اللَّهُمَّ شَعَثَ فَاقَتِهِمْ وَ اغْفِرِ اللَّهُمَّ ذُنُوبَهُمْ وَ خَطَايَاهُمْ وَ لَا تُزِغْ قُلُوبَهُمْ بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَهُمْ وَ لَا تُخْلِهِمْ أَيْ رَبِّ بِمَعْصِيَتِهِمْ وَ احْفَظْ لَهُمْ مَا مَنَحْتَهُمْ بِهِ مِنَ الطَّهَارَةِ بِوَلَايَةِ أَوْلِيَائِکَ وَ الْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِکَ إِنَّکَ سَمِيعٌ مُجِيبٌ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

9 - قنوت مولا حضرت عَلی بِنِ مُحَمَّد هادی عَلَیْهِ السَّلَام

[1 - قنوت اول]

مَنَاهِلُ كَرَامَاتِکَ بِجَزِيلِ عَطِيَّاتِکَ مُتْرَعَةٌ وَ أَبْوَابُ مُنَاجَاتِکَ لِمَنْ أَمَّکَ مُشْرَعَةٌ وَ عَطُوفُ لَحَظَاتِکَ لِمَنْ ضَرَعَ إِلَيْکَ غَيْرُ مُنْقَطِعَةٍ وَ قَدْ أُلْجِمَ الْحِذَارُ وَ اشْتَدَّ الِاضْطِرَارُ وَ عَجَزَ عَنِ الِاصْطِبَارِ أَهْلُ الِانْتِظَارِ [الِانْتِصَارِ، الْإِضْرَارِ] وَ أَنْتَ اللَّهُمَّ بِالْمَرْصَدِ مِنَ الْمَکَّارِ اللَّهُمَّ وَ غَيْرُ مُهْمِلٍ مَعَ الْإِمْهَالِ وَ اللَّائِذُ بِکَ آمِنٌ وَ الرَّاغِبُ إِلَيْکَ غَانِمٌ وَ الْقَاصِدُ اللَّهُمَّ لِبَابِکَ سَالِمٌ اللَّهُمَّ فَعَاجِلْ مَنْ قَدِ امْتَزَّ فِی طُغْيَانِهِ وَ اسْتَمَرَّ عَلَی جَهَالَتِهِ لِعُقْبَاهُ فِی کُفْرَانِهِ وَ أَطْمَعَهُ حِلْمُکَ عَنْهُ فِی نَيْلِ إِرَادَتِهِ فَهُوَ يَتَسَرَّعُ إِلَی أَوْلِيَائِکَ بِمَکَارِهِهِ وَ يُوَاصِلُهُمْ بِقَبَائِحِ مَرَاصِدِهِ وَ يَقْصُدُهُمْ فِی مَظَانِّهِمْ بِأَذِيَّتِهِ اللَّهُمَّ اکْشِفِ الْعَذَابَ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ وَ ابْعَثْهُ جَهْرَةً عَلَی الظَّالِمِينَ اللَّهُمَّ اکْفُفِ الْعَذَابَ عَنِ الْمُسْتَجِيرِينَ وَ اصْبُبْهُ عَلَی الْمُغَيِّرِينَ [الْمُفْتَرِينَ، الْمُغْتَرِّينَ اللَّهُمَّ بَادِرْ عُصْبَةَ الْحَقِّ بِالْعَوْنِ وَ بَادِرْ أَعْوَانَ الظُّلْمِ بِالْقَصْمِ اللَّهُمَّ أَسْعِدْنَا بِالشُّکْرِ وَ امْنَحْنَا النَّصْرَ وَ أَعِذْنَا مِنْ سُوءِ الْبَدَاءِ وَ الْعَاقِبَةِ وَ الْخَتْرِ.

2 - قنوت دیگر آن حضرت

یَا مَنْ تَفَرَّدَ بِالرُّبُوبِیَّةِ وَ تَوَحَّدَ بِالْوَحْدَانِیَّةِ یَا مَنْ أَضَاءَ بِاسْمِهِ النَّهَارُ وَ أَشْرَقَتْ بِهِ الْأَنْوَارُ وَ أَظْلَمَ بِأَمْرِهِ حِنْدِسُ اللَّیْلِ وَ هَطَلَ بِغَیْثِهِ وَابِلُ السَّیْلِ یَا مَنْ دَعَاهُ الْمُضْطَرُّونَ فَأَجَابَهُمْ وَ لَجَأَ إِلَیْهِ الْخَائِفُونَ فَآمَنَهُمْ وَ عَبَدَهُ الطَّائِعُونَ فَشَکَرَهُمْ وَ حَمِدَهُ الشَّاکِرُونَ فَأَثَابَهُمْ مَا أَجَلَّ شَأْنَکَ وَ أَعْلَی سُلْطَانَکَ وَ أَنْفَذَ أَحْکَامَکَ أَنْتَ الْخَالِقُ بِغَیْرِ تَکَلُّفٍ وَ الْقَاضِی بِغَیْرِ تَحَیُّفٍ حُجَّتُکَ الْبَالِغَةُ وَ کَلِمَتُکَ الدَّامِغَةُ بِکَ اعْتَصَمْتُ وَ تَعَوَّذْتُ مِنْ نَفَثَاتِ الْعَنَدَةِ وَ رَصَدَاتِ الْمُلْحِدَةِ الَّذِینَ أَلْحَدُوا فِی أَسْمَائِکَ وَ رَصَدُوا بِالْمَکَارِهِ لِأَوْلِیَائِکَ وَ أَعَانُوا عَلَی قَتْلِ أَنْبِیَائِکَ وَ أَصْفِیَائِکَ وَ قَصَدُوا لِإِطْفَاءِ نُورِکَ بِإِذَاعَةِ سِرِّکَ وَ کَذَّبُوا رُسُلَکَ وَ صَدُّوا عَنْ آیَاتِکَ - وَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِکَ وَ دُونَ رَسُولِکَ وَ دُونَ الْمُؤْمِنِینَ وَلِیجَةً رَغْبَةً عَنْکَ وَ عَبَدُوا طَوَاغِیتَهُمْ وَ جَوَابِیتَهُمْ بَدَلًا مِنْکَ فَمَنَنْتَ عَلَی أَوْلِیَائِکَ بِعَظِیمِ نَعْمَائِکَ وَ جُدْتَ عَلَیْهِمْ بِکَرِیمِ آلَائِکَ وَ أَتْمَمْتَ لَهُمْ مَا أَوْلَیْتَهُمْ بِحُسْنِ جَزَائِکَ حِفْظاً لَهُمْ مِنْ مُعَانَدَةِ الرُّسُلِ وَ ضَلَالِ السُّبُلِ وَ صَدَقَتْ لَهُمْ بِالْعُهُودِ أَلْسِنَةُ الْإِجَابَةِ وَ خَشَعَتْ لَکَ بِالْعُقُودِ قُلُوبُ الْإِنَابَةِ أَسْأَلُکَ اللَّهُمَّ بِاسْمِکَ الَّذِی خَشَعَتْ لَهُ السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُ وَ أَحْیَیْتَ بِهِ مَوَاتَ الْأَشْیَاءِ وَ أَمَتَّ بِهِ جَمِیعَ الْأَحْیَاءِ وَ جَمَعْتَ بِهِ کُلَّ مُتَفَرِّقٍ وَ فَرَّقْتَ بِهِ کُلَّ مُجْتَمِعٍ وَ أَتْمَمْتَ بِهِ الْکَلِمَاتِ وَ أَرَیْتَ بِهِ کُبْرَی الْآیَاتِ وَ تُبْتَ بِهِ عَلَی التَّوَّابِینَ وَ أَخْسَرْتَ بِهِ عَمَلَ الْمُفْسِدِینَ فَجَعَلْتَ عَمَلَهُمْ هَبَاءً مَنْثُوراً وَ تَبَّرْتَهُمْ تَتْبِیراً أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ شِیعَتِی مِنَ الَّذِینَ حُمِّلُوا فَصَدَّقُوا وَ اسْتُنْطِقُوا فَنَطَقُوا آمِنِینَ مَأْمُونِینَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ لَهُمْ تَوْفِیقَ أَهْلِ الْهُدَی وَ أَعْمَالَ أَهْلِ الْیَقِینِ وَ مُنَاصَحَةَ أَهْلِ التَّوْبَةِ وَ عَزْمَ أَهْلِ الصَّبْرِ وَ تَقِیَّةَ أَهْلِ الْوَرَعِ وَ کِتْمَانَ الصِّدِّیقِینَ حَتَّی یَخَافُوکَ اللَّهُمَّ مَخَافَةً تَحْجِزُهُمْ عَنْ مَعَاصِیکَ وَ حَتَّی یَعْمَلُوا بِطَاعَتِکَ لِیَنَالُوا کَرَامَتَکَ وَ حَتَّی یُنَاصِحُوا لَکَ وَ فِیکَ خَوْفاً مِنْکَ وَ حَتَّی یُخْلِصُوا لَکَ النَّصِیحَةَ فِی التَّوْبَةِ حُبّاً لَکَ فَتُوجِبَ لَهُمْ مَحَبَّتَکَ الَّتِی أَوْجَبْتَهَا لِلتَّوَّابِینَ وَ حَتَّی یَتَوَکَّلُوا عَلَیْکَ فِی أُمُورِهِمْ کُلِّهَا حُسْنَ ظَنٍّ بِکَ وَ حَتَّی یُفَوِّضُوا إِلَیْکَ أُمُورَهُمْ ثِقَةً بِکَ اللَّهُمَّ لَا تُنَالُ طَاعَتُکَ إِلَّا بِتَوْفِیقِکَ وَ لَا تُنَالُ دَرَجَةٌ مِنْ دَرَجَاتِ الْخَیْرِ إِلَّا بِکَ اللَّهُمَّ یَا مَالِکَ یَوْمِ الدِّینِ الْعَالِمَ بِخَفَایَا صُدُورِ الْعَالَمِینَ طَهِّرِ الْأَرْضَ مِنْ نَجَسِ أَهْلِ الشِّرْکِ وَ أَخْرِصِ الْخَرَّاصِینَ عَنْ تَقَوُّلِهِمْ عَلَی رَسُولِکَ الْإِفْکَ اللَّهُمَّ اقْصِمِ الْجَبَّارِینَ وَ أَبِرِ الْمُفْتَرِینَ وَ أَبِدِ الْأَفَّاکِینَ الَّذِینَ إِذَا تُتْلَی عَلَیْهِمْ آیَاتُ الرَّحْمَنِ - قَالُوا أَساطِیرُ الْأَوَّلِینَ وَ أَنْجِزْ لِی وَعْدَکَ إِنَّکَ لا تُخْلِفُ الْمِیعادَ وَ عَجِّلْ فَرَجَ کُلِّ طَالِبٍ مُرْتَادٍ إِنَّکَ لَبِالْمِرْصَادِ لِلْعِبَادِ أَعُوذُ بِکَ مِنْ کُلِّ لَبْسٍ مَلْبُوسٍ وَ مِنْ کُلِّ قَلْبٍ عَنْ مَعْرِفَتِکَ مَحْبُوسٌ وَ مِنْ کُلِّ نَفْسٍ تَکْفُرُ إِذَا أَصَابَهَا بُؤْسٌ وَ مِنْ وَاصِفِ عَدْلٍ عَمَلُهُ عَنِ الْعَدْلِ مَعْکُوسٌ وَ مِنْ طَالِبٍ لِلْحَقِّ وَ هُوَ عَنْ صِفَاتِ الْحَقِّ مَنْکُوسٌ وَ مِنْ مُکْتَسِبِ إِثْمٍ بِإِثْمِهِ مَرْکُوسٌ وَ مِنْ وَجْهٍ عِنْدَ

تَتَابُعِ النِّعَمِ عَلَيْهِ عَبُوسٌ أعُوذُ بِکَ مِنْ ذَلِکَ کُلَهِ وَ مِنْ نَظِيرِهِ وَ أشْكَالِهِ وَ أَشْبَاهِهِ وَ أَمْثَالِهِ إِنَّکَ عَلِیٌّ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

10 - قنوت مولا حضرت امام حَسَن بِنِ عَلی عَسْکَرِی عَلَیْهِ السَّلَام

1 [قنوت اول]

يَا مَنْ غَشِيَ نُورُهُ الظُّلُمَاتِ يَا مَنْ أَضَاءَتْ بِقُدْسِهِ الْفِجَاجُ الْمُتَوَعِّرَاتُ يَا مَنْ خَشَعَ لَهُ أَهْلُ الْأَرْضِ وَ السَّمَوَاتِ يَا مَنْ بَخَعَ لَهُ بِالطَّاعَةِ كُلُّ مُتَجَبِّرٍ عَاتٍ يَا عَالِمَ الضَّمَائِرِ الْمُسْتَخْفِيَاتِ وَسِعْتَ كُلَّ شَیْءٍ رَحْمَةً وَ عِلْماً فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تابُوا وَ اتَّبَعُوا سَبِيلَکَ وَ قِهِمْ عَذابَ الْجَحِيمِ وَ عَاجِلْهُمْ بِنَصْرِکَ الَّذِی وَعَدْتَهُمْ إِنَّکَ لا تُخْلِفُ الْمِيعادَ وَ عَجِّلِ اللَّهُمَّ اجْتِيَاحَ أَهْلِ الْكَيْدِ وَ أَوِهِمْ إِلَی شَرِّ دَارٍ فِی أَعْظَمِ نَكَالٍ وَ أَقْبَحِ مَتَابٍ اللَّهُمَّ إِنَّکَ حَاضِرُ أَسْرَارِ خَلْقِکَ وَ عَالِمٌ بِضَمَائِرِهِمْ وَ مُسْتَغْنٍ لَوْ لَا النَّدْبُ بِاللَّجَإِ إِلَی تَنَجُّزِ مَا وَعَدْتَهُ اللَّاجِی عَنْ كَشْفِ مَكَامِنِهِمْ وَ قَدْ تَعْلَمُ يَا رَبِ مَا أُسِرُّهُ وَ أُبْدِيهِ وَ أَنْشُرُهُ وَ أَطْوِيهِ وَ أُظْهِرُهُ وَ أُخْفِيهِ عَلَی مُتَصَرَّفَاتِ أَوْقَاتِی وَ أَصْنَافِ حَرَكَاتِی مِنْ جَمِيعِ حَاجَاتِی وَ قَدْ تَرَی يَا رَبِّ مَا قَدْ تَرَاطَمَ فِيهِ أَهْلُ وَلَايَتِکَ وَ اسْتَمَرَّ عَلَيْهِمْ مِنْ أَعْدَائِکَ غَيْرَ ظَنِينٍ فِی كَرَمٍ وَ لَا ضَنِينٍ بِنِعَمٍ وَ لَكِنَّ الْجُهْدَ يَبْعَثُ عَلَی الِاسْتِزَادَةِ وَ مَا أَمَرْتَ بِهِ مِنَ الدُّعَاءِ إِذَا أَخْلَصَ لَکَ اللَّجَأَ يَقْتَضِی إِحْسَانُکَ شَرْطَ الزِّيَادَةِ وَ هَذِهِ النَّوَاصِی وَ الْأَعْنَاقُ خَاضِعَةٌ لَکَ بِذُلِّ الْعُبُودِيَّةِ وَ الِاعْتِرَافِ بِمَلَكَةِ الرُّبُوبِيَّةِ دَاعِيَةٌ بِقُلُوبِهَا وَ مُحَصَّنَاتٌ إِلَيْکَ فِی تَعْجِيلِ الْإِنَالَةِ وَ مَا شِئْتَ كَانَ وَ مَا تَشَاءُ كَائِنٌ أَنْتَ الْمَدْعُوُّ الْمَرْجُوُّ الْمَأْمُولُ الْمَسْئُولُ لَا يَنْقُصُکَ نَائِلٌ وَ إِنِ اتَّسَعَ وَ لَا يُلْحِفُکَ سَائِلٌ وَ إِنْ أَلَحَّ وَ ضَرَعَ مُلْكُکَ لَا يَلْحَقُهُ التَّنْفِيدُ وَ عِزُّکَ الْبَاقِی عَلَی التَّأْبِيدِ وَ مَا فِی الْأَعْصَارِ مِنْ مَشِيَّتِکَ بِمِقْدَارٍ وَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّءُوفُ الْجَبَّارُ اللَّهُمَّ أَيِّدْنَا بِعَوْنِکَ وَ اكْنُفْنَا بِصَوْنِکَ وَ أَنِلْنَا مَنَالَ الْمُعْتَصِمِينَ بِحَبْلِکَ الْمُسْتَظِلِّينَ بِظِلِّکَ

2 - قنوت دیگر آن حضرت

هنگامی که مردم قم از (ستم) مُوسَی بِنِ بغا (از فرمان دهان سپاه مُتَوَكِّل) بدان حضرت شکوه بردند، ایشان را به خواندن این دعا امر فرمود:

الْحَمْدُ لِلَّهِ شُكْراً لِنَعْمَائِهِ وَ اسْتِدْعَاءً لِمَزِيدِهِ وَ اسْتِخْلَاصاً لَهُ [وَ اسْتِجْلَاباً لِرِزْقِهِ وَ بِهِ دُونَ غَيْرِهِ وَ عِيَاذاً بِهِ مِنْ كُفْرَانِهِ وَ إِلْحَاداً فِی عَظَمَتِهِ وَ كِبْرِيَائِهِ حَمْدَ مَنْ يَعْلَمُ أَنَّ مَا بِهِ مِنْ نَعْمَائِهِ فَمِنْ عِنْدِ رَبِّهِ وَ مَا مَسَّهُ مِنْ عُقُوبَتِهِ فَبِسُوءِ جِنَايَةِ يَدِهِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِهِ وَ رَسُولِهِ وَ خِيَرَتِهِ مِنْ خَلْقِهِ وَ ذَرِيعَةِ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى رَحْمَتِهِ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وُلَاةِ أَمْرِهِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ نَدَبْتَ إِلَى فَضْلِكَ وَ أَمَرْتَ بِدُعَائِكَ وَ ضَمِنْتَ الْإِجَابَةَ لِعِبَادِكَ وَ لَمْ تُخَيِّبْ مَنْ فَزِعَ إِلَيْكَ بِرَغْبَتِهِ وَ قَصَدَ إِلَيْكَ بِحَاجَتِهِ وَ لَمْ تَرْجِعْ يَدٌ طَالِبَةٌ صِفْراً مِنْ عَطَائِكَ وَ لَا خَائِبَةً مِنْ نِحَلِ هِبَاتِكَ وَ أَيُّ رَاحِلٍ رَحَلَ إِلَيْكَ فَلَمْ يَجِدْكَ قَرِيباً أَوْ وَافِدٍ وَفَدَ عَلَيْكَ فَاقْتَطَعَتْهُ عَوَائِقُ الرَّدِّ دُونَكَ بَلْ أَيُّ مُحْتَفِرٍ مِنْ فَضْلِكَ لَمْ يُمْهِهِ فَيْضُ جُودِكَ وَ أَيُّ مُسْتَنْبِطٍ لِمَزِيدِكَ أَكْدَى دُونَ اسْتِمَاحَةِ سِجَالِ عَطِيَّتِكَ اللَّهُمَّ وَ قَدْ قَصَدْتُ إِلَيْكَ بِرَغْبَتِی وَ قَرَعَتْ بَابَ فَضْلِكَ يَدُ مَسْأَلَتِی وَ نَاجَاكَ بِخُشُوعِ الِاسْتِكَانَةِ قَلْبِی وَ وَجَدْتُكَ خَيْرَ شَفِيعٍ لِی إِلَيْكَ وَ قَدْ عَلِمْتُ مَا يَحْدُثُ مِنْ طَلِبَتِی قَبْلَ أَنْ يَخْطُرَ بِفِكْرِی أَوْ يَقَعَ فِی خَلَدِی فَصِلِ اللَّهُمَّ دُعَائِی إِيَّاكَ بِإِجَابَتِی وَ اشْفَعْ مَسْأَلَتِی بِنُجْحِ طَلِبَتِی اللَّهُمَّ وَ قَدْ شَمَلَنَا زَيْغُ الْفِتَنِ وَ اسْتَوْلَتْ عَلَيْنَا غَشْوَةُ الْحَيْرَةِ وَ قَارَعَنَا الذُّلُّ وَ الصَّغَارُ وَ حَكَمَ عَلَيْنَا غَيْرُ الْمَأْمُونِينَ فِی دِينِكَ وَ ابْتَزَّ أُمُورَنَا مَعَادِنُ الْأُبَنِ مِمَّنْ عَطَّلَ حُكْمَكَ وَ سَعَى فِی إِتْلَافِ عِبَادِكَ وَ إِفْسَادِ بِلَادِكَ اللَّهُمَّ وَ قَدْ عَادَ فينا [فَيْئُنَا دُولَةً بَعْدَ الْقِسْمَةِ وَ إِمَارَتُنَا غَلَبَةً بَعْدَ الْمَشُورَةِ وَ عُدْنَا مِيرَاثاً بَعْدَ الِاخْتِيَارِ لِلْأُمَّةِ - فَاشْتُرِيَتِ الْمَلَاهِی وَ الْمَعَازِفُ بِسَهْمِ الْيَتِيمِ وَ الْأَرْمَلَةِ وَ حَكَمَ فِی أَبْشَارِ الْمُؤْمِنِينَ أَهْلُ الذِّمَّةِ وَ وَلِيَ الْقِيَامَ بِأُمُورِهِمْ فَاسِقُ كُلِّ قَبِيلَةٍ فَلَا ذَائِدٌ يَذُودُهُمْ عَنْ هَلَكَةٍ وَ لَا رَاعٍ يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ بِعَيْنِ الرَّحْمَةِ وَ لَا ذُو شَفَقَةٍ يُشْبِعُ الْكَبِدَ الْحَرَّى مِنْ مَسْغَبَةٍ فَهُمْ أُولُو ضَرَعٍ بِدَارِ مَضِيعَةٍ وَ أُسَرَاءُ مَسْكَنَةٍ وَ خُلَفَاءُ كَآبَةٍ وَ ذِلَّةٍ اللَّهُمَّ وَ قَدِ اسْتَحْصَدَ زَرْعُ الْبَاطِلِ وَ بَلَغَ نِهَايَتَهُ وَ اسْتَحْكَمَ عَمُودُهُ وَ اسْتَجْمَعَ طَرِيدُهُ وَ خَذْرَفَ وَلِيدُهُ وَ بَسَقَ فَرْعُهُ وَ ضَرَبَ بحرانه [بِجِرَانِهِ اللَّهُمَّ فَأَتِحْ لَهُ مِنَ الْحَقِّ يَداً حَاصِدَةً تَصْدَعُ [تَصْرَعُ قَائِمَهُ وَ تَهْشِمُ سُوقَهُ وَ تَجُبُّ سَنَامَهُ وَ تَجْدَعُ مَرَاغِمَهُ لِيَسْتَخْفِيَ الْبَاطِلُ بِقُبْحِ صُورَتِهِ وَ يَظْهَرَ الْحَقُّ بِحُسْنِ حِلْيَتِهِ - اللَّهُمَّ وَ لَا تَدَعْ لِلْجَوْرِ دِعَامَةً إِلَّا قَصَمْتَهَا وَ لَا جُنَّةً إِلَّا هَتَكْتَهَا وَ لَا كَلِمَةً مُجْتَمِعَةً إِلَّا فَرَّقْتَهَا وَ لَا سَرِيَّةَ ثِقْلٍ إِلَّا خَفَّفْتَهَا وَ لَا قَائِمَةَ عُلُوٍّ إِلَّا حَطَطْتَهَا وَ لَا رَافِعَةَ عَلَمٍ إِلَّا نَكَّسْتَهَا وَ لَا خَضْرَاءَ إِلَّا أَبَرْتَهَا اللَّهُمَّ فَكَوِّرْ شَمْسَهُ وَ حُطَّ نُورَهُ وَ اطْمِسْ ذِكْرَهُ وَ ارْمِ بِالْحَقِّ رَأْسَهُ وَ فُضَّ جُيُوشَهُ وَ ارْعَبْ قُلُوبَ أَهْلِهِ اللَّهُمَّ وَ لَا تَدَعْ مِنْهُ بَقِيَّةً إِلَّا أَفْنَيْتَ وَ لَا بِنْيَةً إِلَّا سَوَّيْتَ وَ لَا حَلْقَةً إِلَّا قَصَمْتَ وَ لَا سِلَاحاً إِلَّا أَكْلَلْتَ وَ لَا حَدّاً إِلَّا فَلَلْتَ وَ لَا

كُرَاعاً إِلّا اجْتَحْتَ وَ لَا حَامِلَةَ عِلْمٍ إِلّا نَكّسْتَ اللّهُمَّ وَ أَرِنَا أَنْصَارَهُ عَبَادِيدَ بَعْدَ الْأُلْفَةِ وَ شَتَّى بَعْدَ اجْتِمَاعِ الْكَلِمَةِ وَ مُقْنِعِي الرُّءُوسِ بَعْدَ الظُّهُورِ عَلَى الْأُمَّةِ وَ أَسْفِرْ لَنَا عَنْ نَهَارِ الْعَدْلِ وَ أَرِنَاهُ سَرْمَداً لَا ظُلْمَةَ فِيهِ وَ نُوراً لَا شَوْبَ مَعَهُ وَ اهْطِلْ عَلَيْنَا نَاشِئَتَهُ وَ أَنْزِلْ عَلَيْنَا بَرَكَتَهُ وَ أَدِلْ لَهُ مِمَّنْ نَاوَاهُ وَ انْصُرْهُ عَلَى مَنْ عَادَاهُ اللَّهُمَّ وَ أَظْهِرِ الْحَقَّ وَ أَصْبِحْ بِهِ فِی غَسَقِ الظُّلَمِ وَ بُهَمِ الْحَيْرَةِ اللَّهُمَّ وَ أَحْيِ بِهِ الْقُلُوبَ الْمَيِّتَةَ - وَ اجْمَعْ بِهِ الْأَهْوَاءَ الْمُتَفَرِّقَةَ وَ الْآرَاءَ الْمُخْتَلِفَةَ وَ أَقِمْ بِهِ الْحُدُودَ الْمُعَطَّلَةَ وَ الْأَحْكَامَ الْمُهْمَلَةَ وَ أَشْبِعْ بِهِ الْخِمَاصَ الساعنة [السَّاغِبَةَ وَ أَرِحْ بِهِ الْأَبْدَانَ اللَّاغِبَةَ الْمُتْعَبَةَ كَمَا أَلْهَجْتَنَا بِذِكْرِهِ وَ أَخْطَرْتَ بِبَالِنَا دُعَاءَکَ لَهُ وَ وَفَّقْتَنَا لِلدُّعَاءِ إِلَيْهِ وَ حِيَاشَةِ أَهْلِ الْغَفْلَةِ عَنْهُ وَ أَسْكَنْتَ فِی قُلُوبِنَا مَحَبَّتَهُ وَ الطَّمَعَ فِيهِ وَ حُسْنَ الظَّنِّ بِکَ لِإِقَامَةِ مَرَاسِمِهِ اللَّهُمَّ فَآتِ لَنَا مِنْهُ عَلَى أَحْسَنِ يَقِينٍ يَا مُحَقِّقَ الظُّنُونِ الْحَسَنَةِ وَ يَا مُصَدِّقَ الْآمَالِ الْمُبْطِنَةِ - اللَّهُمَّ وَ أَكْذِبْ بِهِ الْمُتَأَلِّينَ عَلَيْکَ فِيهِ وَ اخْلُفْ بِهِ ظُنُونَ الْقَانِطِينَ مِنْ رَحْمَتِکَ وَ الْآيِسِينَ مِنْهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا سَبَباً مِنْ أَسْبَابِهِ وَ عَلَماً مِنْ أَعْلَامِهِ وَ مَعْقِلًا مِنْ مَعَاقِلِهِ وَ نَضِّرْ وُجُوهَنَا بِتَحْلِيَتِهِ وَ أَكْرِمْنَا بِنُصْرَتِهِ وَ اجْعَلْ فِينَا خَيْراً تُظْهِرُنَا لَهُ بِهِ وَ لَا تُشْمِتْ بِنَا حَاسِدِی النِّعَمِ وَ الْمُتَرَبِّصِينَ بِنَا حُلُولَ النَّدَمِ وَ نُزُولَ الْمُثَلِ فَقَدْ تَرَى يَا رَبِّ بَرَاءَةَ سَاحَتِنَا وَ خُلُوَّ ذَرْعِنَا مِنَ الْإِضْمَارِ لَهُمْ عَلَى إِحْنَةٍ وَ التَّمَنِّی لَهُمْ وُقُوعَ جَائِحَةٍ وَ مَا تَنَازَلَ مِنْ تَحْصِينِهِمْ بِالْعَافِيَةِ وَ مَا أَضْبَئُوا لَنَا مِنِ انْتِهَازِ الْفُرْصَةِ وَ طَلَبِ الْوُثُوبِ بِنَا عِنْدَ الْغَفْلَةِ اللَّهُمَّ وَ قَدْ عَرَّفْتَنَا مِنْ أَنْفُسِنَا وَ بَصَّرْتَنَا مِنْ عُيُوبِنَا خِلَالًا نَخْشَى أَنْ تَقْعُدَ بِنَا عَنِ اشْتِهَارِ إِجَابَتِکَ وَ أَنْتَ الْمُتَفَضِّلُ عَلَى غَيْرِ الْمُسْتَحِقِّينَ وَ الْمُبْتَدِئُ بِالْإِحْسَانِ غَيْرَ السَّائِلِينَ فَأْتِ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا عَلَى حَسَبِ كَرَمِکَ وَ جُودِکَ وَ فَضْلِکَ وَ امْتِنَانِکَ إِنَّکَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَ تَحْكُمُ مَا تُرِيدُ إِنَّا إِلَيْکَ رَاغِبُونَ وَ مِنْ جَمِيعِ ذُنُوبِنَا تَائِبُونَ اللَّهُمَّ وَ الدَّاعِی إِلَيْکَ وَ الْقَائِمُ بِالْقِسْطِ مِنْ عِبَادِکَ الْفَقِيرُ إِلَى رَحْمَتِکَ الْمُحْتَاجُ إِلَى مَعُونَتِکَ عَلَى طَاعَتِکَ إِذِ ابْتَدَأْتَهُ بِنِعْمَتِکَ وَ أَلْبَسْتَهُ أَثْوَابَ كَرَامَتِکَ وَ أَلْقَيْتَ عَلَيْهِ مَحَبَّةَ طَاعَتِکَ وَ ثَبَّتَّ وَطْأَتَهُ فِی الْقُلُوبِ مِنْ مَحَبَّتِکَ وَ وَفَّقْتَهُ لِلْقِيَامِ بِمَا أَغْمَضَ فِيهِ أَهْلُ زَمَانِهِ مِنْ أَمْرِکَ وَ جَعَلْتَهُ مَفْزَعاً لِمَظْلُومِ عِبَادِکَ وَ نَاصِراً لِمَنْ لَا يَجِدُ نَاصِراً غَيْرَکَ وَ مُجَدِّداً لِمَا عُطِّلَ مِنْ أَحْكَامِ كِتَابِکَ وَ مُشَيِّداً لِمَا رُدَّ [دَثَرَ] مِنْ أَعْلَامِ دِينِکَ وَ سُنَنِ نَبِيِّکَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ سَلَامُکَ وَ صَلَوَاتُکَ وَ رَحْمَتُکَ وَ بَرَكَاتُکَ فَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ فِی حِصَانَةٍ مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدِينَ وَ أَشْرِقْ بِهِ الْقُلُوبَ الْمُخْتَلِفَةَ مِنْ بُغَاةِ الدِّينِ وَ بَلِّغْ بِهِ أَفْضَلَ مَا بَلَّغْتَ بِهِ الْقَائِمِينَ بِقِسْطِکَ مِنْ أَتْبَاعِ النَّبِيِّينَ اللَّهُمَّ وَ أَذْلِلْ بِهِ مَنْ لَمْ تُسْهِمْ لَهُ فِی الرُّجُوعِ إِلَى مَحَبَّتِکَ وَ مَنْ نَصَبَ لَهُ الْعَدَاوَةَ وَ ارْمِ بِحَجَرِکَ الدَّامِغِ مَنْ أَرَادَ التَّأْلِيبَ عَلَى دِينِکَ بِإِذْلَالِهِ وَ تَشْتِيتِ أَمْرِهِ [جَمْعِهِ وَ اغْضَبْ لِمَنْ لَا تِرَةَ لَهُ وَ لَا طَائِلَةَ وَ عَادَى الْأَقْرَبِينَ وَ الْأَبْعَدِينَ فِيکَ مَنّاً مِنْکَ عَلَيْهِ لَا مَنّاً مِنْهُ عَلَيْکَ - اللَّهُمَّ فَكَمَا نَصَبَ نَفْسَهُ غَرَضاً فِيکَ لِلْأَبْعَدِينَ وَ جَادَ بِبَذْلِ مُهْجَتِهِ لَکَ فِی الذَّبِّ عَنْ حَرِيمِ الْمُؤْمِنِينَ وَ رَدَّ شَرَّ بُغَاةِ الْمُرْتَدِّينَ الْمُرِيبِينَ حَتَّى أَخْفِیَ مَا كَانَ جُهِرَ بِهِ مِنَ

الْمَعَاصِی وَ أَبْدِیَ مَا کَانَ نَبَذَهُ الْعُلَمَاءُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ مِمَّا أَخَذْتَ مِیثَاقَهُمْ عَلَى أَنْ یُبَیِّنُوهُ لِلنَّاسِ وَ لَا یَکْتُمُوهُ وَ دَعَا إِلَى إِفْرَادِکَ بِالطَّاعَةِ وَ أَلَّا یَجْعَلَ لَکَ شَرِیکاً مِنْ خَلْقِکَ یَعْلُو أَمْرُهُ عَلَى أَمْرِکَ مَعَ مَا یَتَجَرَّعُهُ فِیکَ مِنْ مَرَارَاتِ الْغَیْظِ الْجَارِحَةِ بِحَوَاسِّ [بِحَوَاشِی [بِمَوَاشِی الْقُلُوبِ وَ مَا یَعْتَوِرُهُ مِنَ الْغُمُومِ وَ یَفْزَعُ عَلَیْهِ مِنْ أَحْدَاثِ الْخُطُوبِ - وَ یَشْرَقُ بِهِ مِنَ الْغُصَصِ الَّتِی لَا تَبْتَلِعُهَا الْحُلُوقُ وَ لَا تَحْنُوا عَلَیْهَا الضُّلُوعُ مِنْ نَظَرَةٍ إِلَى أَمْرٍ مِنْ أَمْرِکَ وَ لَا تَنَالُهُ یَدُهُ بِتَغْیِیرِهِ وَ رَدِّهِ إِلَى مَحَبَّتِکَ فَاشْدُدِ اللَّهُمَّ أَزْرَهُ بِنَصْرِکَ وَ أَطِلْ بَاعَهُ فِیمَا قَصُرَ عَنْهُ مِنِ اطِّرَادِ الرَّاتِعِینَ فِی حِمَاکَ وَ زِدْهُ فِی قُوَّتِهِ بَسْطَةً مِنْ تَأْیِیدِکَ وَ لَا تُوحِشْنَا مِنْ أُنْسِهِ وَ لَا تَخْتَرِمْهُ دُونَ أَمَلِهِ مِنَ الصَّلَاحِ الْفَاشِی فِی أَهْلِ مِلَّتِهِ وَ الْعَدْلِ الظَّاهِرِ فِی أُمَّتِهِ اللَّهُمَّ وَ شَرِّفْ بِمَا اسْتَقْبَلَ بِهِ مِنَ الْقِیَامِ بِأَمْرِکَ لَدَى مَوْقِفِ الْحِسَابِ مُقَامَهُ وَ سُرَّ نَبِیَّکَ مُحَمَّداً صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَ آلِهِ بِرُؤْیَتِهِ وَ مَنْ تَبِعَهُ عَلَى دَعْوَتِهِ وَ أَجْزِلْ لَهُ عَلَى مَا رَأَیْتَهُ قَائِماً بِهِ مِنْ أَمْرِکَ ثَوَابَهُ وَ ابْنِ قُرْبَ دُنُوِّهِ [مَنْزِلَتِهِ مِنْکَ فِی حَیَاتِهِ وَ ارْحَمِ اسْتِکَانَتَنَا مِنْ بَعْدِهِ وَ اسْتِخْذَاءَنَا لِمَنْ کُنَّا نَقْمَعُهُ بِهِ إِذَا فَقَدْتَنَا وَجْهَهُ وَ بَسَطْتَ أَیْدِیَ مَنْ کُنَّا نَبْسُطُ أَیْدِیَنَا عَلَیْهِ لِنَرُدَّهُ عَنْ مَعْصِیَتِهِ وَ افْتَرَقْنَا بَعْدَ الْأُلْفَةِ وَ الِاجْتِمَاعِ تَحْتَ ظِلِّ کَنَفِهِ وَ تَلَهَّفْنَا عِنْدَ الْفَوْتِ عَلَى مَا أَقْعَدْتَنَا عَنْهُ مِنْ نُصْرَتِهِ وَ طَلَبْنَا مِنَ الْقِیَامِ بِحَقِّ مَا لَا سَبِیلَ لَنَا إِلَى رَجْعَتِهِ وَ اجْعَلْهُ اللَّهُمَّ فِی أَمْنٍ مِمَّا یُشْفَقُ عَلَیْهِ مِنْهُ وَ رُدَّ عَنْهُ مِنْ سِهَامِ الْمَکَایِدِ مَا یُوَجِّهُهُ أَهْلُ الشَّنَئَانِ إِلَیْهِ وَ إِلَى شُرَکَائِهِ فِی أَمْرِهِ وَ مُعَاوِنِیهِ عَلَى طَاعَةِ رَبِّهِ الَّذِینَ جَعَلْتَهُمْ سِلَاحَهُ وَ حِصْنَهُ وَ مَفْزَعَهُ وَ أُنْسَهُ الَّذِینَ سَلَوْا عَنِ الْأَهْلِ وَ الْأَوْلَادِ وَ جَفَوُا الْوَطَنَ وَ عَطَّلُوا الْوَثِیرَ مِنَ الْمِهَادِ وَ رَفَضُوا تِجَارَاتِهِمْ وَ أَضَرُّوا بِمَعَایِشِهِمْ وَ فُقِدُوا فِی أَنْدِیَتِهِمْ بِغَیْرِ غَیْبَةٍ عَنْ مِصْرِهِمْ وَ خَالَلُوا الْبَعِیدَ مِمَّنْ عَاضَدَهُمْ عَلَى أَمْرِهِمْ وَ قَلَوُا الْقَرِیبَ مِمَّنْ صَدَّ عَنْ وِجْهَتِهِمْ فَائْتَلَفُوا بَعْدَ التَّدَابُرِ وَ التَّقَاطُعِ فِی دَهْرِهِمْ وَ قَطَعُوا الْأَسْبَابَ الْمُتَّصِلَةَ بِعَاجِلِ حُطَامِ الدُّنْیَا فَاجْعَلْهُمُ اللَّهُمَّ فِی أَمْنِ حِرْزِکَ وَ ظِلِّ کَنَفِکَ وَ رُدَّ عَنْهُمْ بَأْسَ مَنْ قَصَدَ إِلَیْهِمْ بِالْعَدَاوَةِ مِنْ عِبَادِکَ وَ أَجْزِلْ لَهُمْ عَلَى دَعْوَتِهِمْ مِنْ کِفَایَتِکَ وَ مَعُونَتِکَ وَ أَمِدَّهُمْ بِتَأْیِیدِکَ وَ نَصْرِکَ وَ أَزْهِقْ بِحَقِّهِمْ بَاطِلَ مَنْ أَرَادَ إِطْفَاءَ نُورِکَ اللَّهُمَّ وَ امْلَأْ بِهِمْ کُلَّ أُفُقٍ مِنَ الْآفَاقِ وَ قُطْرٍ مِنَ الْأَقْطَارِ قِسْطاً وَ عَدْلًا وَ مَرْحَمَةً وَ فَضْلًا وَ اشْکُرْهُمْ عَلَى حَسَبِ کَرَمِکَ وَ جُودِکَ وَ مَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَى الْقَائِمِینَ بِالْقِسْطِ مِنْ عِبَادِکَ وَ ادَّخَرْتَ لَهُمْ مِنْ ثَوَابِکَ مَا تَرْفَعُ لَهُمْ بِهِ الدَّرَجَاتِ إِنَّکَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَ تَحْکُمُ مَا تُرِیدُ.

11 - قنوت مولا امام زمان حضرت حجه عَلَيْهِ السَّلَام

1 [قنوت اول]

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَكْرِمْ أَوْلِيَاءَكَ بِإِنْجَازِ وَعْدِكَ وَ بَلِّغْهُمْ دَرْكَ مَا يَأْمُلُونَهُ مِنْ نَصْرِكَ وَ اكْفُفْ عَنْهُمْ بَأسَ مَنْ نَصَبَ الْخِلَافَ عَلَيْكَ وَ تَمَرَّدَ بِمَنْعِكَ عَلَى رُكُوبِ مُخَالَفَتِكَ وَ اسْتَعَانَ بِرِفْدِكَ عَلَى فَلِّ حَدِّكَ وَ قَصَدَ لِكَيْدِكَ بِأَيْدِكَ وَ وَسِعْتَهُ حِلْماً لِتَأْخُذَهُ عَلَى جَهْرَةٍ وَ تَسْتَأْصِلَهُ عَلَى عِزَّةٍ فَإِنَّكَ اللَّهُمَّ قُلْتَ وَ قَوْلُكَ الْحَقُّ حَتَّى إِذا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَها وَ ازَّيَّنَتْ وَ ظَنَّ أَهْلُها أَنَّهُمْ قادِرُونَ عَلَيْها أَتاها أَمْرُنا لَيْلًا أَوْ نَهاراً فَجَعَلْناها حَصِيداً كَأَنْ لَمْ تَغْنَ بِالْأَمْسِ كَذلِكَ نُفَصِّلُ الْآياتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ وَ قُلْتَ فَلَمَّا آسَفُونا انْتَقَمْنا مِنْهُمْ وَ إِنَّ الْغَايَةَ عِنْدَنَا قَدْ تَنَاهَتْ وَ إِنَّا لِغَضَبِكِ غَاضِبُونَ وَ إِنَّا عَلَى نَصْرِ الْحَقِّ مُتَعَاصِبُونَ وَ إِلَى وُرُودِ أَمْرِكَ مُشْتَاقُونَ وَ لِإِنْجَازِ وَعْدِكَ مُرْتَقِبُونَ وَ لِحُلُولِ وَعِيدِكَ بِأَعْدَائِكَ مُتَوَقِّعُونَ اللَّهُمَّ فَأْذَنْ بِذَلِكَ وَ افْتَحْ طُرُقَاتِهِ وَ سَهِّلْ خُرُوجَهُ وَ وَطِّئْ مَسَالِكَهُ وَ اشْرَعْ شَرَائِعَهُ وَ أَيِّدْ جُنُودَهُ وَ أَعْوَانَهُ وَ بَادِرْ بَأْسَكَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ وَ ابْسُطْ سَيْفَ نَقِمَتِكَ عَلَى أَعْدَائِكِ الْمُعَانِدِينَ وَ خُذْ بِالثَّارِ إِنَّكَ جَوَادٌ مَكَّارٌ

2 - قنوت دیگر آن حضرت

اللَّهُمَّ مالِکَ الْمُلْکِ تُؤْتِی الْمُلْکَ مَنْ تَشاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْکَ مِمَّنْ تَشاءُ وَ تُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَ تُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِیَدِکَ الْخَیْرُ إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ یَا مَاجِدُ یَا جَوَادُ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ یَا بَطَّاشُ یَا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِیدِ یَا فَعَّالًا لِمَا یُرِیدُ یَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِینَ یَا رَءُوفُ یَا رَحِیمُ یَا لَطِیفُ یَا حَیُّ حِینَ لَا حَیَّ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَخْزُونِ الْمَکْنُونِ الْحَیِّ الْقَیُّومِ الَّذِی اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ لَمْ یَطَّلِعْ عَلَیْهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِکَ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی تُصَوِّرُ بِهِ خَلْقَکَ فِی الْأَرْحَامِ کَیْفَ تَشَاءُ وَ بِهِ تَسُوقُ إِلَیْهِمْ أَرْزَاقَهُمْ فِی أَطْبَاقِ الظُّلُمَاتِ مِنْ بَیْنِ الْعُرُوقِ وَ الْعِظَامِ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی أَلَّفْتَ بِهِ بَیْنَ قُلُوبِ أَوْلِیَائِکَ وَ أَلَّفْتَ بَیْنَ الثَّلْجِ وَ النَّارِ لَا هَذَا یُذِیبُ هَذَا وَ لَا هَذَا یُطْفِئُ هَذَا وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی کَوَّنْتَ بِهِ طَعْمَ الْمِیَاهِ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی أَجْرَیْتَ بِهِ الْمَاءَ فِی عُرُوقِ النَّبَاتِ بَیْنَ أَطْبَاقِ الثَّرَی وَ سُقْتَ الْمَاءَ إِلَی عُرُوقِ الْأَشْجَارِ بَیْنَ الصَّخْرَةِ الصَّمَّاءِ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی کَوَّنْتَ بِهِ طَعْمَ الثِّمَارِ وَ أَلْوَانَهَا وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی بِهِ تُبْدِئُ وَ تُعِیدُ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْفَرْدِ الْوَاحِدِ الْمُتَفَرِّدِ بِالْوَحْدَانِیَّةِ الْمُتَوَحِّدِ بِالصَّمَدَانِیَّةِ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی فَجَّرْتَ بِهِ الْمَاءَ مِنَ الصَّخْرَةِ الصَّمَّاءِ وَ سُقْتَهُ مِنْ حَیْثُ شِئْتَ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی خَلَقْتَ بِهِ خَلْقَکَ وَ رَزَقْتَهُمْ کَیْفَ شِئْتَ وَ کَیْفَ شَاءُوا یَا مَنْ لَا یُغَیِّرُهُ الْأَیَّامُ وَ اللَّیَالِی أَدْعُوکَ بِمَا دَعَاکَ بِهِ نُوحٌ حِینَ نَادَاکَ فَأَنْجَیْتَهُ وَ مَنْ مَعَهُ وَ أَهْلَکْتَ قَوْمَهُ وَ أَدْعُوکَ بِمَا دَعَاکَ إِبْرَاهِیمُ خَلِیلُکَ حِینَ نَادَاکَ فَأَنْجَیْتَهُ وَ جَعَلْتَ النَّارَ عَلَیْهِ بَرْداً وَ سَلَاماً وَ أَدْعُوکَ بِمَا دَعَاکَ بِهِ مُوسَی کَلِیمُکَ حِینَ نَادَاکَ فَفَلَقْتَ لَهُ الْبَحْرَ فَأَنْجَیْتَهُ وَ بَنِی إِسْرَائِیلَ وَ أَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَ قَوْمَهُ فِی الْیَمِّ وَ أَدْعُوکَ بِمَا دَعَاکَ بِهِ عِیسَی رُوحُکَ حِینَ نَادَاکَ فَنَجَّیْتَهُ مِنْ أَعْدَائِهِ وَ إِلَیْکَ رَفَعْتَهُ وَ أَدْعُوکَ بِمَا دَعَاکَ حَبِیبُکَ وَ صَفِیُّکَ وَ نَبِیُّکَ مُحَمَّدٌ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَ مِنَ الْأَحْزَابِ نَجَّیْتَهُ وَ عَلَی أَعْدَائِکِ نَصَرْتَهُ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی إِذَا دُعِیتَ بِهِ أَجَبْتَ یَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَ الْأَمْرُ یَا مَنْ أَحاطَ بِکُلِّ شَیْ ءٍ عِلْماً یَا مَنْ أَحْصی کُلَّ شَیْ ءٍ عَدَداً یَا مَنْ لَا تُغَیِّرُهُ الْأَیَّامُ وَ اللَّیَالِی وَ لَا تَتَشَابَهُ عَلَیْهِ الْأَصْوَاتُ وَ لَا تَخْفَی عَلَیْهِ اللُّغَاتُ وَ لَا یُبْرِمُهُ إِلْحَاحُ الْمُلِحِّینَ أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ خِیَرَتِکَ مِنْ خَلْقِکَ فَصَلِّ عَلَیْهِمْ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِکَ وَ صَلِّ عَلَی جَمِیعِ النَّبِیِّینَ وَ الْمُرْسَلِینَ الَّذِینَ بَلَغُوا عَنْکَ الْهُدَی وَ أَعْقَدُوا لَکَ الْمَوَاثِیقَ بِالطَّاعَةِ وَ صَلِّ عَلَی عِبَادِکَ الصَّالِحِینَ

یَا مَنْ لا یُخْلِفُ الْمِیعادَ أَنْجِزْ لِی مَا وَعَدْتَنِی وَ اجْمَعْ لِی أَصْحَابِی وَ صَبِّرْهُمْ وَ انْصُرْنِی عَلَی أَعْدَائِکَ وَ أَعْدَاءِ رَسُولِکَ وَ لَا تُخَیِّبْ دَعْوَتِی فَإِنِّی عَبْدُکَ ابْنُ عَبْدِکَ وَ ابْنُ أَمَتِکَ أَسِیرٌ بَیْنَ یَدَیْکَ سَیِّدِی أَنْتَ الَّذِی مَنَنْتَ عَلَیَّ بِهَذَا الْمَقَامِ وَ تَفَضَّلْتَ بِهِ عَلَیَّ دُونَ کَثِیرٍ مِنْ خَلْقِکَ أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ

مُحَمَّدٍ وَ أنْ تُنْجِزَ لِی مَا وَعَدْتَنِی إِنَّکَ أنْتَ الصَّادِقُ وَ لا تُخْلِفُ الْمِیعادَ وَ أنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ.

در این قنوت‌ها، نشانه‌هایی است از حالات آن پیشوایان به هنگام آن دعاها و آگاهی ایشان به حوادث آینده و به درازا کشیدن آغاز حکومت ایشان و بیان اندوه از ناتوانی دفاع از امامت و وجوب اطاعت خویش. این دعاها اسراری دارد که آگاهان با بصیرت به بسیاری از آنها راه یافته‌اند.

دعاها و حِرْزها و تَعْوِیذهایی ارزشمند و هم چنین نیازهایی برای هنگامه‌ی کارها و سختی‌های پرهراس روایت شده از رسول خدا و خاندان آن حضرت عَلَیْهِمُ السَّلَام

گزیده‌ی دعاها و تَعْوِیذهای حضرت نبی اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم

1 - دعای پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم در روز بدر

اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتِی فِی کُلِّ کَرْبٍ وَ أَنْتَ رَجَائِی فِی کُلِّ شِدَّةٍ وَ أَنْتَ لِی فِی کُلِّ أَمْرٍ نَزَلَ بِی ثِقَةٌ وَ عُدَّةٌ وَ کَمْ مِنْ کَرْبٍ یَضْعُفُ عَنْهُ الْفُؤَادُ وَ تَقِلُّ فِیهِ الْحِیلَةُ وَ یَخْذُلُ فِیهِ الْقَرِیبُ وَ یَشْمَتُ بِهِ الْعَدُوُّ وَ تَعْنِینِی فِیهِ الْأُمُورُ أَنْزَلْتُهُ بِکَ وَ شَکَوْتُهُ إِلَیْکَ رَاغِباً فِیهِ إِلَیْکَ عَمَّنْ سِوَاکَ فَفَرَّجْتَهُ وَ کَشَفْتَهُ عَنِّی وَ کَفَیْتَهُ فَأَنْتَ وَلِیُّ کُلِّ نِعْمَةٍ وَ صَاحِبُ کُلِّ حَاجَةٍ وَ مُنْتَهَی کُلِّ رَغْبَةٍ فَلَکَ الْحَمْدُ کَثِیراً وَ لَکَ الْمَنُّ فَاضِلًا.

2 - دعای رسول گرامی صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم در روز احد

از طریق مُحَمَّد بِنِ حَسَن صَفَّار از امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام و نیز از غیر آن حضرت روایت شده است که: «وقتی مردم در روز احد از گرد حضرتش پراکنده شدند، به دعا دست برداشت که:
اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ وَ إِلَیْکَ الْمُشْتَکَی وَ أَنْتَ الْمُسْتَعَانُ
جَبْرَئِیل عَلَیْهِ السَّلَام نازل شد و گفت:
ای مُحَمَّد! دعایی که خواندی دعای إِبْرَاهِیم بود؛ آن گاه که در آتشش افکندند و دعای یونس؛ آن گاه که در دل نهنگ افتاد.
(امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام) افزودند:
«پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم این دعا را نیز می‌خواندند:
اللَّهُمَّ اجْعَلْنِی صَبُوراً وَ اجْعَلْنِی شَکُوراً وَ اجْعَلْنِی فِی أَمَانِکَ

3 - دعای آن حضرت در شب جنگ أَحْزَاب (خَنْدَق):

«الدعاء و الذکر» تالیف حُسَیْن بِنِ سعید (به سند) - صَفْوَان (ابْن یحیای بَجَلِی) - علاء (بِنِ رَزِین قلاء) - مُحَمَّد بِنِ مُسْلِم:
امام بَاقِر عَلَیْهِ السَّلَام فرمودند:
«دعای پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم در شب جنگ أَحْزَاب این بود:
الْأَحْزَابِ یَا صَرِیخَ الْمَکْرُوبِینَ یَا مُجِیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّینَ اکْشِفْ عَنِّی هَمِّی وَ غَمِّی وَ کُرْبَتِی فَإِنَّکَ تَعْلَمُ حَالِی وَ حَالَ أَصْحَابِی وَ اکْفِنِی هَوْلَ عَدُوِّی
مُحَمَّد بِنِ مُسْلِم گفت:
امام عَلَیْهِ السَّلَام در سخن خود چنین افزودند:
«فانه لا یکشف ذلک غیرک.»

4 - دعای آن حضرت در روز جنگ خندق؛ با افزوده‌ای:

یَا صَرِیخَ الْمَکْرُوبِینَ یَا مُجِیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّینَ وَ مُفَرِّجاً عَنِ الْمَغْمُومِینَ اکْشِفْ عَنِّی هَمِّی وَ غَمِّی وَ کُرْبَتِی فَقَدْ تَرَی حَالِی وَ حَالَ أَصْحَابِی اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی الصَّلَاةَ وَ الصَّوْمَ وَ الْحَجَّ وَ الْعُمْرَةَ وَ صِلَةَ الرَّحِمِ وَ عَظِّمْ رِزْقِی وَ رِزْقِ أَهْلِ بَیْتِی فِی عَافِیَةٍ اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ وَ أَنْتَ اللَّهُ بَعْدَ کُلِّ شَیْءٍ وَ أَنْتَ اللَّهُ تَبْقَی وَ یَفْنَی کُلُّ شَیْءٍ إِلَهِی أَنْتَ الْحَلِیمُ الَّذِی لَا یَجْهَلُ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِی لَا یَبْخَلُ وَ أَنْتَ الْعَدْلُ الَّذِی لَا یَظْلِمُ وَ أَنْتَ الْحَکِیمُ الَّذِی لَا یَجُورُ وَ أَنْتَ الْمَنِیعُ الَّذِی لَا یُرَامُ وَ أَنْتَ الْعَزِیزُ الَّذِی لَا یَسْتَذِلُّ وَ أَنْتَ الرَّفِیعُ الَّذِی لَا یُرَی وَ أَنْتَ الدَّائِمُ الَّذِی لَا یَفْنَی وَ أَنْتَ الَّذِی أَحَطْتَ بِکُلِّ شَیْءٍ عِلْماً وَ أَحْصَیْتَ کُلَّ شَیْءٍ عَدَداً أَنْتَ الْبَدِیعُ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ وَ الْبَاقِی بَعْدَ کُلِّ شَیْءٍ خَالِقُ مَا یُرَی وَ خَالِقُ مَا لَا یُرَی عَالِمُ کُلِّ شَیْءٍ بِغَیْرِ تَعْلِیمٍ وَ أَنْتَ الَّذِی تُعْطِی الْغَلَبَةَ مَنْ شِئْتَ تَهْلِکُ مُلُوکاً وَ تُمَلِّکُ آخَرِینَ بِیَدِکَ الْخَیْرُ وَ أَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ أَنْتَ مَوْلانا فَانْصُرْنا عَلَی الْقَوْمِ الْکافِرِینَ وَ أَدْخِلْنَا بِرَحْمَتِکَ فِی عِبادِکَ الصَّالِحِینَ وَ اخْتِمْ لِی بِالسَّعَادَةِ وَ اجْعَلْنِی مِنْ عُتَقَائِکَ وَ طُلَقَائِکَ مِنَ النَّارِ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ

5 - دعای دیگر پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم در روز جنگ أَحْزَاب

به روایت «کتاب الدعاء (و الذکر»).
رَوَیْنَاهُ مِنْ کِتَابِ الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِنُورِ قُدْسِکَ وَ عَظَمَةِ طَهَارَتِکَ وَ بَرَکَةِ جَلَالِکَ مِنْ کُلِّ آفَةٍ وَ عَاهَةٍ وَ مِنْ طَوَارِقِ اللَّیْلِ وَ النَّهَارِ إِلَّا طَارِقاً یَطْرُقُ بِخَیْرٍ اللَّهُمَّ أَنْتَ غِیَاثِی فَبِکَ أَسْتَغِیثُ وَ أَنْتَ مَلَاذِی فَبِکَ أَلُوذُ وَ أَنْتَ مُعَاذِی فَبِکَ أَعُوذُ یَا مَنْ ذَلَّتْ لَهُ رِقَابُ الْجَبَابِرَةِ وَ خَضَعَتْ لَهُ مَقَالِیدُ الْفَرَاعِنَةِ أَعُوذُ بِکَ مِنْ خِزْیِکَ وَ مِنْ کَشْفِ سَتْرِکَ وَ مِنْ نِسْیَانِ ذِکْرِکَ وَ الِانْصِرَافِ عَنْ شُکْرِکَ أَنَا فِی حِرْزِکَ فِی لَیْلِی وَ نَهَارِی وَ ظَعْنِی وَ أَسْفَارِی وَ نَوْمِی وَ قَرَارِی ذِکْرُکَ شِعَارِی وَ ثَنَاؤُکَ دِثَارِی لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَعْظِیماً لِوَجْهِکَ وَ تَکْرِیماً لِسُبُحَاتِ نُورِکَ وَ أَجِرْنِی مِنْ خِزْیِکَ وَ مِنْ کَشْفِ سِتْرِکَ وَ سُوءِ عِقَابِکَ وَ اضْرِبْ عَلَیَّ سُرَادِقَاتِ حِفْظِکَ وَ أَدْخِلْنِی فِی حِفْظِ عِنَایَتِکَ وَ عذنی عِذْنِی بِخَیْرٍ مِنْکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

6 - دعای دیگری از پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم در جنگ أَحْزَاب

این دعا را از جزء 5 کتاب عَبْداللَّه بِنِ حَمَّاد انصاری نقل می‌کنم. او به نقل ابْن سِنَان از حضرت امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام می‌آورد که:
«رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم در روز جنگ خَنْدَق چنین خواندند:
الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی أَدْعُوهُ فَیُجِیبُنِی وَ إِنْ کُنْتُ بَطِیئاً حِینَ یَدْعُونِی الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی أَسْأَلُهُ فَیُعْطِینِی وَ إِنْ کُنْتُ بَخِیلًا حِینَ یَسْتَقْرِضُنِی وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی أَسْتَعْفِیهِ فَیُعَافِینِی وَ إِنْ کُنْتُ مُتَعَرِّضاً لِلَّذِی نَهَانِی عَنْهُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی أَخْلُو بِهِ کُلَّمَا شِئْتُ فِی سِرِّی وَ أَضَعُ عِنْدَهُ مَا شِئْتُ مِنْ أَمْرِی مِنْ غَیْرِ شَفِیعٍ فَیَقْضِی لِی رَبِّی حَاجَتِی وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی وَکَلَنِی إِلَیْهِ النَّاسُ فَأَکْرَمَنِی وَ لَمْ یَکِلْنِی إِلَیْهِمْ فَیُهِینُونِی وَ کَفَانِی رَبِّی بِرِفْقٍ وَ لُطْفٍ بِی رَبِّی لَمَّا جَفَوْنِی فَلَکَ الْحَمْدُ رَضِیتُ بِلُطْفِکَ رَبِّی لَطِیفاً وَ رَضِیتُ بِکَنَفِکَ رَبِّی خَلَفاً

7 - دعای آن حضرت در جنگ حُنَین

رَبِّ کُنْتَ وَ تَکُونُ حَیّاً لَا تَمُوتُ تَنَامُ الْعُیُونُ وَ تَنْکَدِرُ النُّجُومُ وَ أَنْتَ حَیٌّ قَیُّومٌ لَا تَأْخُذُکَ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ

8 - هم از آن حضرت كه ايمنى از (آسيب) جن و انس است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَ مَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ عَلى كُلِ شَیْءٍ قَدِيرٌ وَ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحاطَ بِكُلِّ شَیْءٍ عِلْماً اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ نَفْسِی وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِناصِيَتِها إِنَّ رَبِّی عَلى صِراطٍ مُسْتَقِيمٍ

9 - دعای آن حضرت؛ به هنگام دیدن عِفْرِیتی که شعله‌ی آتش داشت و (با این دعا) به رو افتاد

از عَبْداللَّه بِنِ مسعود روایت است که: با پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم بودم. جَبْرَئِیل نیز بود. رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به خواندن پرداختند. ناگهان عِفْرِیتی از جنیان بدنهاد روی آورد! او - با آتشی که در دست داشت - به پیامبر نزدیک می‌شد. جَبْرَئِیل گفت:

«یا مُحَمَّد! می‌خواهی دعایی بیاموزمت که عِفْرِیت به رو افتد و شعله‌اش خاموش؟» فرمود:

«آری، دوست خویم.» عرض کرد: «بخوان:

أَعُوذُ بِنُورِ وَجْهِ اللَّهِ وَ کَلِمَاتِهِ التَّامَّاتِ الَّتِی لَا یُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَ لَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِی الْأَرْضِ وَ مَا یَخْرُجُ مِنْها وَ مِنْ شَرِّ ما یَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ وَ ما یَعْرُجُ فِیها وَ مِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّیْلِ وَ النَّهَارِ وَ مِنْ شَرِّ طَوَارِقِ اللَّیْلِ وَ النَّهَارِ إِلَّا طَارِقاً یَطْرُقُ بِخَیْرٍ یَا رَحْمَانُ

پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم خواند. آن جن به رو در افتاد و شعله‌اش خاموش گردید!

10 - روایتی دیگر از دعای رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مَفَاتِیحَ الْخَیْرِ وَ خَوَاتِیمَهُ وَ أَسْأَلُکَ دَرَجَاتِ الْعُلَی مِنَ الْجَنَّةِ بِاللَّهِ أَعُوذُ وَ بِاللَّهِ أَعْتَصِمُ وَ بِاللَّهِ أَمْتَنِعُ وَ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَ سُلْطَانِهِ وَ مَلَکُوتِهِ وَ اسْمِهِ الْعَظِیمِ أَسْتَجِیرُ مِنَ الشَّیْطَانِ الرَّجِیمِ وَ مِنْ عَمَلِهِ وَ رَجِلِهِ وَ خَیْلِهِ وَ شَرِکِهِ وَ بِاللَّهِ أَعُوذُ وَ بِکَلِمَاتِهِ التَّامَّاتِ الَّتِی لَا یُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَ لَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ ما یَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ وَ ما یَعْرُجُ فِیها وَ ما یَلِجُ فِی الْأَرْضِ وَ ما یَخْرُجُ مِنْها وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ ذِی شَرٍّ وَ مِنْ شَرِّ الْعَامَّةِ وَ الْخَاصَّةِ إِنَّ رَبِّی سَمِیعُ الدُّعَاءِ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ کُلِّ عَیْنٍ نَاظِرَةٍ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ ذِی أُذُنٍ سَامِعَةٍ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ ذِی أَلْسُنٍ نَاطِقَةٍ وَ مِنْ شَرِّ أَیْدٍ بَاطِشَةٍ وَ مِنْ شَرِّ أَرْجُلٍ مَاشِیَةٍ وَ مِنْ شَرِّ مَا أَخْفَیْتُ فِی نَفْسِی وَ أَعْلَنْتُ بِاللَّیْلِ وَ النَّهَارِ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِی مِنْ خَلِیقَتِکَ بَغْیاً أَوْ عَطَباً أَوْ عَیْباً أَوْ سُوءاً أَوْ مَسَاءَةً مِنْ إِنْسِیٍّ أَوْ جِنِّیٍّ صَغِیراً أَوْ کَبِیراً فَأَسْأَلُکَ أَنْ تخرج تُحَرِّجَ صَدْرَهُ وَ أَنْ تُفْحِمَ لِسَانَهُ وَ أَنْ تُقَصِّرَ یَدَهُ وَ أَنْ تَدْفَعَ فِی صَدْرِهِ وَ أَنْ تَکُفَّ یَمِینَهُ وَ أَنْ تَجْعَلَ کَیْدَهُ فِی نَحْرِهِ وَ أَنْ تُنْدِرَ بَصَرَهُ وَ أَنْ تَقْمَعَ رَأْسَهُ وَ أَنْ تُمِیتَهُ بِغَیْظِهِ وَ أَنْ تَجْعَلَ لَهُ شُغُلًا فِی نَفْسِهِ وَ أَنْ تَکُفَّنِیهِ بِحَوْلِکَ وَ قُوَّتِکَ إِنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ صَاحِبِ سَوْءٍ فِی الْمَغِیبِ وَ الْمَحْضَرِ قَلْبُهُ یَرَانِی وَ عَیْنَاهُ تَبْصُرَانِی وَ أُذُنَاهُ تَسْمَعَانِی إِنْ رَأَی حَسَنَةً أَخْفَاهَا وَ إِنْ رَأَی فَاحِشَةً أَبْدَاهَا اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ طَمَعٍ یُرَدُّ إِلَی طَبْعٍ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ هَوًی یُرْدِینِی وَ غِنًی یُطْغِینِی وَ فَقْرٍ یُنْسِینِی وَ مِنْ خَطِیئَةٍ لَا تَوْبَةَ لَهَا وَ مِنْ مَنْظَرِ سَوْءٍ فِی أَهْلٍ أَوْ مَالٍ

11 - دعایی که گویند جَبْرَئِیل عَلَیْهِ السَّلَام در روز خیبر (167) بر پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم نازل کرد.

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ تَعْجِیلَ عَافِیَتِکَ وَ صَبْراً عَلَی بَلِیَّتِکَ وَ خُرُوجاً مِنَ الدُّنْیَا إِلَی رَحْمَتِکَ

12 - تَعْوِيذ پيامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم در روز وَادِى الْقُرَى (168)

(اين تَعْوِيذ) براى هر خواسته‌اى مناسب است. هر كه آن را بنويسد و به خويش آويزد در امان و پناه و حمايت و پوشش و نگهبانى حق خواهد بود و فرشتگان محافظ او:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ. مالِكِ يَوْمِ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. اهْدِنَا الصِّراطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِراطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَ لَا الضَّالِّينَ - اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ لَهُ ما فِي السَّماواتِ وَ ما فِى الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِى يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ ما بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ ما خَلْفَهُمْ وَ لا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِما شاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ وَ لا يَؤُدُهُ حِفْظُهُما وَ هُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ - شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ وَ الْمَلائِكَةُ وَ أُولُوا الْعِلْمِ قائِماً بِالْقِسْطِ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ - هُوَ اللَّهُ الَّذِى لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهادَةِ هُوَ الرَّحْمنُ الرَّحِيمُ. هُوَ اللَّهُ الَّذِى لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ. هُوَ اللَّهُ الْخالِقُ الْبارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْماءُ الْحُسْنى يُسَبِّحُ لَهُ ما فِى السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ - قُلِ اللَّهُمَّ مالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِى الْمُلْكَ مَنْ تَشاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشاءُ وَ تُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَ تُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. تُولِجُ اللَّيْلَ فِى النَّهارِ وَ تُولِجُ النَّهارَ فِى اللَّيْلِ وَ تُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ تُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ تَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَيْرِ حِسابٍ - هُوَ اللَّهُ الَّذِى لا إِلهَ إِلَّا هُوَ - إِلهاً واحِداً أَحَداً فَرْداً صَمَداً لَمْ يَتَّخِذْ صاحِبَةً وَ لا وَلَداً وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِى الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ كَبِّرْهُ تَكْبِيراً وَ هُوَ اللَّهُ الَّذِى لَا يُعْرَفُ لَهُ سَمِيٌّ وَ هُوَ الرَّجَاءُ وَ الْمُرْتَجَى وَ الْمُلْتَجَأُ وَ إِلَيْهِ الْمُشْتَكَى وَ مِنْهُ الْفَرَجُ وَ الرَّجَاءُ وَ أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الْجَلِيلَةِ الرَّفِيعَةِ عِنْدَكَ الْعَالِيَةِ الْمَنِيعَةِ الَّتِى اخْتَرْتَهَا لِنَفْسِكَ وَ اخْتَصَصْتَهَا لِذِكْرِكَ وَ مَنَعْتَهَا جَمِيعَ خَلْقِكَ وَ أَفْرَدْتَهَا عَنْ كُلِّ شَيْءٍ دُونَكَ وَ جَعَلْتَهَا دَلِيلَةً عَلَيْكَ وَ سَبَباً إِلَيْكَ فَهِىَ أَعْظَمُ الْأَشْيَاءِ وَ أَجَلُّ الْأَقْسَامِ وَ أَفْخَرُ الْأَشْيَاءِ وَ أَكْبَرُ الْعَزَائِمِ وَ أَوْثَقُ الدَّعَائِمِ لَا تَرُدُّ دَاعِيَكَ بِهَا وَ لَا تُخَيِّبُ رَاجِيَكَ وَ الْمُتَوَسِّلَ إِلَيْكَ وَ لَا يَذِلُّ مَنِ اعْتَمَدَ عَلَيْكَ وَ لَا يُضَامُ مَنْ لَجَأَ إِلَيْكَ وَ لَا يَفْتَقِرُ سَائِلُكَ وَ لَا يَنْقَطِعُ رَجَاءُ مُؤَمِّلُكَ وَ لَا تُخْفَرُ ذِمَّتُهُ وَ لَا تَضِيعُ حُرْمَتُهُ فَيَا مَنْ لَا يُعَانُ وَ لَا يُضَامُ وَ لَا يُغَالَبُ وَ لَا يُنَازَعُ وَ لَا يُقَاوَمُ اغْفِرْ لِى ذُنُوبِى كُلَّهَا وَ أَصْلِحْ لِى شُئُونِى كُلَّهَا وَ اكْفِنِى فِى الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ عَافِنِى فِى الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ احْفَظْنِى فِى الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ اسْتُرْنِى فِى الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ قَرِّبْ جِوَارِى مِنْكَ فَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِاسْمِكَ الْجَلِيلِ الْعَظِيمِ تَوَسَّلْتُ وَ بِهِ تَعَلَّقْتُ وَ عَلَيْهِ اعْتَمَدْتُ وَ هُوَ الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى الَّتِى لَا انْفِصامَ لَها وَ لَا تَخْفِرْ ذِمَّتِى وَ لَا

تَرُدَّ مَسْأَلَتِی وَ لَا تَحْجُبْ دَعْوَتِی وَ لَا تَنْقُصْ رَغْبَتِی وَ ارْحَمْ ذُلِّی وَ تَضَرُّعِی وَ فَقْرِی وَ فَاقَتِی فَمَا لِی رَجَاءٌ غَيْرُكَ وَ لَا أَمَلٌ سِوَاکَ وَ لَا حَافِظٌ إِلَّا أَنْتَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَکَ لَا شَرِيکَ لَکَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُکَ أَنْتَ رَبُّ الْأَرْبَابِ وَ مَالِکُ الرِّقَابِ وَ صَاحِبُ الْعَفْوِ وَ الْعِقَابِ أَسْأَلُکَ بِالرُّبُوبِيَّةِ الَّتِی انْفَرَدْتَ بِهَا أَنْ تُعْتِقَنِی مِنَ النَّارِ بِقُدْرَتِکَ وَ تُدْخِلَنِی الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِکَ وَ تَجْعَلَنِی مِنَ الْفَائِزِينَ عِنْدَکَ اللَّهُمَّ احْجُبْنِی بِسِتْرِکَ وَ اسْتُرْنِی بِعِزِّکَ وَ اکْنُفْنِی بِحِفْظِکَ وَ احْفَظْنِی بِحِرْزِکَ وَ احْرُزْنِی فِی أَمْنِکَ وَ اعْصِمْنِی بِحِيَاطَتِکَ وَ حُطْنِی بِعِزِّکَ وَ امْنَعْ مِنِّی بِقُوَّتِکَ وَ قَوِّنِی بِسُلْطَانِکَ وَ لَا تُسَلِّطْ عَلَیَّ عَدُوّاً بِجُودِکَ وَ کَرَمِکَ - إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِيرٌ

13 - دعایی مجرب در این زمینه به روایت اَنَس (بِن مَالِک)

پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمودند:
«کسی که هر صبح و عصر آن را به کار بندد، خداوند چهار فرشته بر او می‌گمارد که از پیش و پس و راست و چپ از او نگهبانی کنند. او در امان خدا خواهد بود و اگر آفریدگان، جن و انس، تلاش کنند که او را زیان رسانند، نخواهند توانست.» دعا این است:
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ بِسْمِ اللَّهِ خَیْرِ الْأَسْمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِی لَا یَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ سَمٌّ وَ لَا دَاءٌ بِسْمِ اللَّهِ أَصْبَحْتُ وَ عَلَی اللَّهِ تَوَکَّلْتُ بِسْمِ اللَّهِ عَلَی قَلْبِی وَ نَفْسِی بِسْمِ اللَّهِ عَلَی دِینِی وَ عَقْلِی بِسْمِ اللَّهِ عَلَی أَهْلِی وَ مَالِی بِسْمِ اللَّهِ عَلَی مَا أَعْطَانِی رَبِّی بِسْمِ اللَّهِ الَّذِی لا یَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَیْءٌ فِی الْأَرْضِ وَ لا فِی السَّماءِ وَ هُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ اللَّهُ اللَّهُ رَبِّی لَا أُشْرِکُ بِهِ شَیْئاً اللَّهُ أَکْبَرُ اللَّهُ أَکْبَرُ أَعَزُّ وَ أَجَلُّ مِمَّا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ عَزَّ جَارُکَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُکَ وَ لَا إِلَهَ غَیْرُکَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ نَفْسِی وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ سُلْطَانٍ شَدِیدٍ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ شَیْطَانٍ مَرِیدٍ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ جَبَّارٍ عَنِیدٍ وَ مِنْ شَرِّ قَضَاءِ السَّوْءِ وَ مِنْ کُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِناصِیَتِها إِنَّکَ عَلَی صِرَاطٍ مُسْتَقِیمٍ وَ أَنْتَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ حَفِیظٌ إِنَّ وَلِیِّیَ اللَّهُ الَّذِی نَزَّلَ الْکِتابَ وَ هُوَ یَتَوَلَّی الصَّالِحِینَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ

14 - دعایی در همین زمینه

روایت است که پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آن را به یکی از یاران آموختند. وقتی حجاج (والی خون ریز عَبْدالْمَلِک بِنِ مَرْوَان) خواست او را بکشد، این دعا را خواند؛ شمشیر زن او نتوانست آن صحابی را بکشد. دعا این است:

یَا سَامِعَ کُلِّ صَوْتٍ یَا مُحْیِیَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ یَا مَنْ لَا یَعْجَلُ لِأَنَّهُ لَا یَخَافُ الْفَوْتَ یَا دَائِمَ الثَّبَاتِ یَا مُخْرِجَ النَّبَاتِ یَا مُحْیِیَ الْعِظَامِ الرَّمِیمِ الدَّارِسَاتِ بِسْمِ اللَّهِ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ وَ تَوَکَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذِی لا یَمُوتُ وَ رَمَیْتُ کُلَّ مَنْ یُؤْذِینِی بِلَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ

15 - دعایی دیگر روایت شده از حضرت رسول صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم

عَبْداللَّه - ابوجَعْفَر حَمِید بَصْرِی - مردی نیشابوری به نام عَبْداللَّه - إِبْرَاهِیم ادهم - مُوسَی - فراء - مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ أَبِی طالب عَلَیْهِ السَّلَام (معروف به ابْن احنفیه):

پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمودند:

(172) «هر کس خدای را بدین نام‌ها بخواند خواسته‌اش را بر آورد.» نیز فرمودند:

«اگر این نام‌ها را بر صفحه‌هایی آهنین بخوانند. به دستوری حق، نرم خواهد شد.»

هم چنین فرمودند:

«سوگند به آن که مرا به حق به پیامبری برانگیخت، اگر گرسنگی و تشنگی به کسی سخت فشار آورد، با خواندن این دعا آرامش می‌یابد و به حق فرستنده‌ی من به پیامبری، اگر کسی این دعا را بر کوهی بخواند که مانع رسیدن او به مقصد است، کوه - چنان که خواسته است - متلاشی می‌شود و راه هموار. سوگند به فرستنده‌ی من به پیامبری، اگر کسی این دعا را بر دیوانه‌ای بخواند، بهبود یابد و اگر بر بارداری که زادن بر او سخت است خوانده شود، خداوند آن را آسان خواهد فرمود.»

نیز آن حضرت فرمودند:

«اگر مردی این دعا را بخواند و شهری که خانه‌ی او در میان آن باشد آتش بگیرد، سرای او در آتش نخواهد سوخت و اگر کسی چهل شب جمعه این دعا را بخواند، خداوند همه‌ی گناهان شخصی او را می‌آمرزد؛ هر چند با مادرش آمیخته باشد!

به فرستنده‌ی من به نبوت سوگند، هر غم زده‌ای این دعا را بخواند غم دنیا و آخرتش به رحمت حق زدوده خواهد شد.

به فرستنده‌ی من به نبوت راستین سوگند، کسی این دعا را پیش از رفتن و دین فرمانروای ستمگری نمی‌خواند مگر آن که خداوند آن صاحب منصب را رام سازد و آسیبش را از وی باز دارد؛ إِنْ شَاءَ اللَّه.» دعا این است:

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ یَا مَنِ احْتَجَبَ بِشُعَاعِ نُورِهِ عَنْ نَوَاظِرِ خَلْقِهِ یَا مَنْ تَسَرْبَلَ بِالْجَلَالِ وَ الْعَظَمَةِ وَ اشْتَهَرَ بِالتَّجَبُّرِ فِی قُدْسِهِ یَا مَنْ تَعَالَی بِالْجَلَالِ وَ الْکِبْرِیَاءِ فِی تَفَرُّدِ مَجْدِهِ یَا مَنِ انْقَادَتِ الْأُمُورُ بِأَزِمَّتِهَا طَوْعاً لِأَمْرِهِ یَا مَنْ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرَضُونَ مُجِیبَاتٍ لِدَعْوَتِهِ یَا مَنْ زَیَّنَ السَّمَاءَ بِالنُّجُومِ الطَّالِعَةِ وَ جَعَلَهَا هَادِیَةً لِخَلْقِهِ یَا مَنْ أَنَارَ الْقَمَرَ الْمُنِیرَ فِی سَوَادِ اللَّیْلِ الْمُظْلِمِ بِلُطْفِهِ یَا مَنْ أَنَارَ الشَّمْسَ الْمُنِیرَةَ وَ جَعَلَهَا مَعَاشاً لِخَلْقِهِ وَ جَعَلَهَا مُفَرِّقَةً بَیْنَ اللَّیْلِ وَ النَّهَارِ بِعَظَمَتِهِ یَا مَنِ اسْتَوْجَبَ الشُّکْرَ بِنَشْرِ سَحَائِبِ نِعَمِهِ أَسْأَلُکَ بِمَعَاقِدِ

الْعِزِّ مِنْ عَرْشِکَ وَ مُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ کِتَابِکَ وَ بِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَکَ أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِی عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَکَ وَ بِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ أَنْزَلْتَهُ فِی کِتَابِکَ أَوْ أَثْبَتَّهُ فِی قُلُوبِ الصَّافِّينَ الْحَافِّينَ حَوْلَ عَرْشِکَ فَتَرَاجَعَتِ الْقُلُوبُ إِلَی الصُّدُورِ عَنِ الْبَيَانِ بِإِخْلَاصِ الْوَحْدَانِيَّةِ وَ تَحْقِيقِ الْفَرْدَانِيَّةِ مُقِرَّةً لَکَ بِالْمَعْبُودِيَّةِ وَ إِنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ أَسْأَلُکَ بِالْأَسْمَاءِ الَّتِی تَجَلَّيْتَ بِهَا لِلْکَلِيمِ عَلَی الْجَبَلِ الْعَظِيمِ فَلَمَّا بَدَا شُعَاعُ نُورِ الْحُجُبِ مِنْ بَهَاءِ الْعَظَمَةِ خَرَّتِ الْجِبَالُ مُتَدَکْدِکَةً لِعَظَمَتِکَ وَ جَلَالِکَ وَ هَيْبَتِکَ وَ خَوْفاً مِنْ سَطْوَتِکَ رَاهِبَةً مِنْکَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ أَسْأَلُکَ بِالاسْمِ الَّذِی فَتَقْتَ بِهِ رَتْقَ عَظِيمِ جُفُونِ عُيُونِ النَّاظِرِينَ الَّذِی بِهِ تَدْبِيرُ حِکْمَتِکَ وَ شَوَاهِدُ حُجَجِ أَنْبِيَائِکَ يَعْرِفُونَکَ بِفِطَنِ الْقُلُوبِ وَ أَنْتَ فِی غَوَامِضِ مُسَرَّاتِ سَرِيرَاتِ الْغُيُوبِ أَسْأَلُکَ بِعِزَّةِ ذَلِکَ الِاسْمِ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَصْرِفَ عَنِّی وَ عَنْ أَهْلِ حُزَانَتِی وَ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ جَمِيعَ الْآفَاتِ وَ الْعَاهَاتِ وَ الْأَعْرَاضِ وَ الْأَمْرَاضِ وَ الْخَطَايَا وَ الذُّنُوبِ وَ الشَّکِّ وَ الشِّرْکِ وَ الْکُفْرِ وَ الشِّقَاقِ وَ النِّفَاقِ وَ الضَّلَالَةِ وَ الْجَهْلِ وَ الْمَقْتِ وَ الْغَضَبِ وَ الْعُسْرِ وَ الضِّيقِ وَ فَسَادِ الضَّمِيرِ وَ حُلُولِ النَّقِمَةِ وَ شَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَ غَلَبَةِ الرِّجَالِ إِنَّکَ سَمِيعُ الدُّعاءِ لَطِيفٌ لِمَا تَشَاءُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِيمِ

گويند:

سَلْمَان فارسی رَحِمَهُ اللَّه گفت:

پدر و مادرم فدايتان، يا رَسُول اللَّه! آيا اين دعا را می‌توانم به مردم بياموزم؟ فرمودند:

«نه! نه! ای ابا عَبْداللَّه! نماز را رها خواهند کرد و به گناهان خواهند پرداخت و با خواندن اين دعا خود و خانواده و همسايگان و اهل مسجد و شهرشان آمرزيده خواهند شد!»

اين دعا از چيزهايی است که خواندن آن در روز سه شنبه (ای)، به هنگام شدت سختی و به دنبال در خواست، به الهام شد. اميد که با اجابت دعا به خواسته برسيم و به هدف نائل شويم و با رسيدن به مقصود، از حاسدان ايمن مانيم؛ إِنْ شَاءَ اللَّه تَعَالَی.

16 - تَعْوِیذی مجرب نقل شده از پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم

سَعْد بِنِ مُحَمَّد بِنِ الفراء - حُسَیْن بِنِ مُحَمَّد بِنِ الجواد (در زیارتگاه حضرت امام جَعْفَرِ صادِق عَلَیْهِ السَّلَام، روز جمعه 22 ج 2، در جامعین) (173) - سعید بِنِ أَبِی الفتح بِنِ الحَسَن قُمِّی (مقیم شهر واسِط):

بیماری سختی دچار شدم که پزشکان را درمانده ساخت. پدرم مرا به بیمارستان برد. پزشکان و سرپرست ایشان گرد آمدند و در اندیشه شدند. همگی گفتند:

این بیماری را جز خدا بهبود نمی‌بخشد. با دل شکسته و سینه‌ی به تنگ آمده بازگشتم. یکی از نوشته‌های پدرم رَحِمَهُ اللَّه را برداشتم؛ دیدم پشت آن نوشته بود:

امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام از طریق پدران خویش از رسول گرامی صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم نقل می‌کند که: «هر که دچار بیماری شد و در پی نماز صبح چهل بار این دعا را خواند:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ (تا آخر سوره‌ی حمد) حَسْبُنَا اللَّهُ

وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ تَبَارَکَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخالِقِینَ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ

و بر محل درد دست کشید، خداوند متعال او را بهبود خواهد داد.»

تا هنگام صبح صبر کردم با طلوع سپیده نماز گزاردم و همان جا نشستم.

چهل مرتبه دعا را خواندم و بر محل درد دست کشیدم. خداوند آن درد را از من زدود. از بیم بازگشت درد، در جای خود نشستم.

سه روز گذشت. پس از آن، به پدرم خبر دادم. خدای را سپاس گفت و موضوع را با یکی از پزشکان - که مسلمان نبود - مَطَرح ساخت. طبیب به عیادت من آمد و خود بهبود را دید. داستان را بدو گفتم. شهادتین بر زبان آورد و مسلمانی شایسته شد.

17 - دعای دیگر پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم

[فضیلت و پاداش این دعا]

ابْن عَبَّاس رَضِیَ اللَّهُ عَنْه گوید:
به خدمت رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم رسیدم. حضرتش را خندان و شاد دیدم. گفتم:
پدر و مادرم به فدایتان، ای رسول خدا! داستان چیست؟ فرمود:
«فرزند عَبَّاس! جَبْرَئِیل بر من فرود آمد. او صحیفه‌ای به دست داشت که مرا و به ویژه امتم را بزرگ داشتی است. گفت:
یا مُحَمَّد، این را برگیر و بخوان و بزرگ دار که گنجی است از گنج‌های جهان واپسین. این دعایی است که خدا با احترام به تو و امتت هدیه داده است. گفتم:
جَبْرَئِیلا، آن دعا چیست؟ گفت:
سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِیمِ وَ بِحَمْدِهِ - تا - سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْعَظِیم.
گفتم:
جَبْرَئِیل، پاداش خواننده‌ی این دعا چیست؟ پاسخ داد: یا مُحَمَّد، پاداشی را پرسیدی که جز خدا نمی‌داند. اگر دریاها مرکب شوند و درختان قلم و فرشتگان آسمان‌ها نویسنده و هزار برابر دنیا بنویسند، مرکب‌ها تمام می‌شود و قلم‌ها می‌شکند و ده یک آن پاداش را نتوانند نوشت! یا مُحَمَّد، به خدایی که تو را به پیامبری راستین برگزید، هیچ بنده‌ی مرد یا زنی این دعا را نمی‌خواند مگر آن که خداوند پاداش چهار پیامبر و چهار فرشته را برایش می‌نویسد، از پیامبران، تو - یا رَسُول اللَّهِ و عِیسَی و مُوسَی و إِبْرَاهِیم عَلَیْهِمُ السَّلَام و فرشتگان، من و إِسْرَافِیل و مِیکَائِیل و عِزْرَائِیل.
یا مُحَمَّد، هر مرد و زنی این دعا را در دوره‌ی عمر بیست بار بخواند خداوند تبارک و تَعَالَی او را به آتش دوزخ کیفر نکند. اگر گناهانش به اندازه‌ی کف (موج) دریاها و دانه‌های باران و شمار ستارگان و سنگینی عرش و کرسی و لوح و قلم و ریگ‌ها و درختان و موی‌ها و پشم‌ها و مردم بهشت و دوزخ باشد، خداوند آنها را خواهد آمرزید و در برابر هر گناه، هزار حسنه خواهد داد!
یا مُحَمَّد، اگر او اندوه و غم با بیماری و ناخوشی و عارضه و تشنگی و هراسی داشت و آن را سه بار خواند، خداوند حاجتش را بر می‌آورد و هر که در جایی باشد که از شیر و گرگ ترس داشت یا می‌خواست نزد قدرتمند ستمگری رود، پروردگار بزرگ هر بدی و ناخواسته‌ای و آفتی را به نیرو و خواست خویش از وی دور می‌دارد. هر که در جنگی یک بار این دعا را بخواند، خداوند نیروی هفتاد جنگ جو را بدو می‌دهد و هر که آن را بر درد سر و صورت یا شکم یا زخم چشم و مار و عقرب زدگی بخواند،

خداوند همه را از او دور می‌سازد. یا مُحَمَّد، هر که این دعا را باور نداشته باشد از من بیزاری جسته است و هر که انکار کند برکت از وی دور می‌شود!»
حَسَن بَصْرِی گفته است:
پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم بعد از کتاب خدا، دعایی بهتر از این برای امت خویش به یادگار نگذاشت!
سُفْیَان (ثَوْرِی) گفته است:
هر که حرمت این دعا را نشناسد، در خطر هلاکت است!
پیامبر فرمود:
«جَبْرَئِیلا، چرا این دعا از دیگر دعاها برتر شمرده شده است؟» گفت:
«زیرا اسم اعظم خداوند در آن است. هر که آن را بخواند، حافظه و هوش و دانش و عمر و سلامتی بدنش چندین برابر می‌شود و خداوند عَزَّ و جَلَّ هفتاد آفت دنیایی و هفتصد آفت آخرتی از وی دور می‌سازد.»
این پایان گونه‌ی نسخت پاداش این دعاست. سپاس خدای را!

گونه‌ی دیگر پاداش این دعا:

از امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام نقل است که:
«پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود:
پشت مقام (إِبْرَاهِیم در مسجد الحرام) نماز می‌گزاردم که جَبْرَئِیل فرود آمد. بعد از نماز، برای امتم از خدا آمرزش خواستم. جَبْرَئِیل گفت:
یا مُحَمَّد، می‌بینم خیلی نگران امت خودی؛ خدا با بندگان خویش مهربان است. پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به جَبْرَئِیل فرمود:
برادرم، تو محبوب من و امت من ای. دعایی به من بیاموز تا امت من پس از من مرا با آن یاد کنند. جَبْرَئِیل گفت:
یا مُحَمَّد، سفارش می‌کنم که بفرمایی امتت سه روز روشن (174) هر ماه را روزه بدارند؛ سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را.
هم چنین - یا مُحَمَّد - سفارش می‌کنم که امتت را فرمان دهی این دعا را بخوانند که نگه داران عرش پروردگار، آن را به برکت این دعا نگاه می‌دارند. من نیز به برکت آن است که بر زمین فرود می‌آیم و به آسمان می‌روم. این دعا بر درهای بهشت و حجره‌ها و ایوان‌ها و خانه‌های آن نوشته است و هم بدان درهای بهشت باز می‌گردد. با این دعا، آفریدگان به فرمان حق در روز رستاخیز گرد می‌آیند.
هر کدام از پیروان تو این دعا را بخواند، خداوند، به برکت آن، سختی گور را از او بر می‌دارد و از هراس بزرگ و آفت‌های دین و دنیا ایمنی می‌بخشد و هر که آن را بخواند، خداوند از کیفر آتش رهایی‌اش می‌دهد.
در اینجا، پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم از جَبْرَئِیل پاداش (خواندن) دعا را پرسید. او پاسخ داد: یا مُحَمَّد، چیزی پرسیدی که شرح آن را نمی‌توانم و اندازه‌اش را جز خدا نمی‌داند. یا مُحَمَّد، اگر درختان جهان قلم شوند و دریاها مرکب و همه‌ی آفریدگان نویسنده، پاداش خواننده‌ی این دعا را نمی‌توانند نوشت. هر برده‌ای آن را بخواند و آزادی خویش را بخواهد، خداوند او را آزادی و از بندگی و غلامی رهایی خواهد داد.
هر غم زده‌ای آن را بخواند، خداوند اندوه و غم را از او خواهد زدود.
هر حاجت مندی آن را بخواند، خداوند - إِنْ شَاءَ اللَّه - حاجت او را در دنیا و آخرت برخواهد آورد و مرگ بی‌هنگام و هراس در قبر و تنگ دستی در دنیا را از وی دور خواهد داشت و در قیامت چهره خندان به شفاعتش خواهد رساند و به برکت دعا، به خانه‌ی امن (دارالسلام) در خواهد آورد و در کوشک‌های بهشتی مسکن خواهد داد و از پوشاک فرسوده ناشدنی بهشت خواهد پوشاند. هر که این دعا را روزه دار بخواند، خداوند پاداش جَبْرَئِیل و مِیکَائِیل و إِسْرَافِیل و عِزْرَائِیل و إِبْرَاهِیم خَلِیل و موسای کَلِیم و عِیسَی و

پیامبر خاتم را که درود خداوند بر همگی آنها باد بدو خواهد داد!
رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود:
من از افزونی ثواب‌هایی که جَبْرَئِیل برای خواننده‌ی این دعا بر شمرد، به شگفت آمدم.
جَبْرَئِیل افزود: یا مُحَمَّد، هر یک از پیروان تو، یک بار در زندگی، این دعا را بخواند، خداوند در روز قیامت، او را با چهره‌ای به تابناکی ماه شب چهاردهم بر می‌انگیزد. مردم خواهند گفت:
این کیست؟ آیا پیامبر است؟ فرشتگان خواهند گفت که: او نه پیامبر است و نه فرشته؛ او بنده‌ای از بندگان خدای متعال و از آدمی زادگان است که در زندگی خویش یک بار این دعا را خوانده است و خداوند این کرامت را بدو ارزانی داشته است.
آن گاه جَبْرَئِیل به پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم گفت:
یا مُحَمَّد، هر که این دعا را پنج بار بخواند، هنگام رستاخیر، من با اسبی بهشتی کنار گور او ایستاده خواهم بود تا (بر خیزد و) بر آن اسب سوار شود و جز در سرای نعمت (دارالنعیم) فرود نخواهد آمد؛ جاوید جاودان و بی‌حساب؛ در کنار إِبْرَاهِیم عَلَیْهِ السَّلَام و در کنار مُحَمَّد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم!
من برای خواننده‌ی این دعا، زن یا مرد، پذیرفتارم که خدای متعال کیفرش نکند؛ هر چند گناهانش بیش از کف‌های دریا و قطره‌های باران و برگ درختان و شمار بهشتیان و دوزخیان باشد. خداوند فرمان می‌دهد برای خواننده‌ی این دعا یک حج نیکو و یک عَمْرَه‌ی پذیرفته بنویسند.
یا مُحَمَّد، هر که به هنگام خواب پنج بار این دعا را بخواند، تو را در خواب می‌بیند که به بهشت وعده‌اش می‌دهی. هر که گرسنه یا تشنه باشد و خوردنی و آشامیدنی نیابد یا بیمار باشد و این دعا را بخواند، خدای متعال به برکت دعا مشکلش را آسان می‌سازد و آب و غذایش می‌دهد و خواسته‌های دنیا و آخرتش را بر می‌آورد.
هر مال باخته یا برده گریخته‌ای برخیزد و وضو بسازد و دو یا چهار رکعت بگزارد و در هر کدام یک سوره‌ی حمد و دو سوره‌ای اخلاص بخواند و پس از سلام این دعا را بخواند و نوشته را پیش رو یا زیر سر بگذارد، خداوند - إِنْ شَاءَ اللَّه - به برکت این دعا، شرق و غرب را به هم می‌پیوندد و گریخته را باز می‌آورد و اگر از دشمن می‌ترسد و این دعا را بر خویش بخواند، خداوند او را در حصار محکمی قرار می‌دهد و دشمنانش بر او دسترس نخواهند داشت.
هر بنده‌ای وام داری آن را بخواند وامش را خواهد توخت و إِنْ شَاءَ اللَّه، پرداخت کننده‌ای فراهم خواهد ساخت. (و هر که آن را بر بیماری بخواند، خداوند به برکت آن بهبودش خواهد داد).

اگر بنده‌ای با ایمان خالص به خدای بزرگ آن را بر کوهی بخواند، به دستوری خدای متعال، آن کوه به جنبش خواهد آمد و هر که با نیت پاک بر آب بخواند، آب سخت خواهد شد.
از این همه ویژگی که بر این دعا گفتم شگفتی مکن که اسم اعظم خداوند در آن است. اگر خواننده‌ای آن را خواند و فرشتگان و جن و انس آن را شنیدند، برای وی دعا می‌کنند و خدای متعال دعایشان را خواهد پذیرفت و همه‌ی این به برکت خداوند و به برکت این دعاست.
هر که خدا و پیامبرش را باور دارد، باید که دلش را به آن چه درباره‌ی این دعا گفته شد سره کند که خداوند هر که را بخواهد بی‌حساب می‌بخشد. هر که آن را نگاه داشت یا نوشت، بر هیچ مسلمانی دریغ نکند.»
پیامبر خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود:
در هر نبردی این دعا را خواندم، به برکت آن، بر دشمنانم پیروز شدم. هم چنین فرمود:
«هر که این دعا را بخواند در چهره‌اش نور اولیا خواهد بود و هر سختی برایش آسان و هر آسانی شدنی خواهد گردید.»
حَسَن بَصْرِی گوید:
من در ارزش این دعا چیزهایی شنیده‌ام که نمی‌توانم شرح دهم. اگر خواننده‌ی آن پا بر زمین کوبد، زمین خواهد جنبید!
سُفْيَان ثَوْرِی گوید:
وای بر آن که ارزش این دعا را نداند! هر که ارزش و احترام آن را دانست خداوند بزرگ هر سختی را از او باز خواهد داشت و هر مشکلی را آسان خواهد ساخت و هر ناخواسته‌ای را باز خواهد داشت و هر بدی را دور خواهد ساخت و از هر بیماری و حادثه‌ای نجاتش خواهد داد و غم و اندوه را از او خواهد زدود. آن را بیاموزید و فرا دهید که خیر فراوان در آن است!
این دعای یاد شده دومین دعا در این کتاب است:
سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ (سه بار) سُبْحَانَهُ مِنْ إِلَهٍ مَا أَمْلَكَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مَلِيكٍ مَا أَقْدَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَدِيرٍ مَا أَعْظَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَظِيمٍ مَا أَجَلَّهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ جَلِيلٍ مَا أَمْجَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مَاجِدٍ مَا أَرْأَفَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ رَءُوفٍ مَا أَعَزَّهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَزِيزٍ مَا أَكْبَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ كَبِيرٍ مَا أَقْدَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَدِيمٍ مَا أَعْلَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَالٍ مَا أَسْنَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ سَنِيٍّ مَا أَبْهَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَهِيٍّ مَا أَنْوَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُنِيرٍ مَا أَظْهَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ ظَاهِرٍ مَا أَخْفَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ خَفِيٍّ مَا أَعْلَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَلِيمٍ مَا أَخْبَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ خَبِيرٍ مَا أَكْرَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ كَرِيمٍ مَا أَلْطَفَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ لَطِيفٍ مَا أَبْصَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَصِيرٍ مَا أَسْمَعَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ سَمِيعٍ مَا أَحْفَظَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ حَفِيظٍ مَا أَمْلَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مَلِيٍّ مَا أَوْفَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ وَفِيٍّ مَا أَغْنَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ غَنِيٍّ مَا أَعْطَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُعْطٍ

مَا أوْسَعَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ وَاسِعٍ مَا أجْوَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ جَوَادٍ مَا أفْضَلَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُفْضِلٍ مَا أنْعَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُنْعِمٍ مَا أَسْيَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ سَيِّدٍ مَا أَرْحَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ رَحِيمٍ مَا أَشَدَّهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ شَدِيدٍ مَا أَقْوَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَوِيٍّ مَا أَحْكَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ حَكِيمٍ مَا أَبْطَشَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاطِشٍ مَا أَقْوَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَيُّومٍ مَا أَحْمَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ حَمِيدٍ مَا أَدْوَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ دَائِمٍ مَا أَبْقَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاقٍ مَا أَفْرَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ فَرْدٍ مَا أَوْحَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ وَاحِدٍ مَا أَصْمَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ صَمَدٍ مَا أَمْلَكَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مَالِكٍ مَا أَوْلَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ وَلِيٍّ مَا أَعْظَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَظِيمٍ مَا أَكْمَلَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ كَامِلٍ مَا أَتَمَّهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ تَامٍ مَا أَعْجَبَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَجِيبٍ مَا أَفْخَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ فَاخِرٍ مَا أَبْعَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَعِيدٍ مَا أَقْرَبَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَرِيبٍ مَا أَمْنَعَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مَانِعٍ مَا أَغْلَبَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ غَالِبٍ مَا أَعْفَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَفُوٍّ مَا أَحْسَنَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُحْسِنٍ مَا أَجْمَلَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ جَمِيلٍ مَا أَقْبَلَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَابِلٍ مَا أَشْكَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ شَكُورٍ مَا أَغْفَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ غَفُورٍ مَا أَكْبَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ كَبِيرٍ مَا أَجْبَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ جَبَّارٍ مَا أَدْيَنَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ دَيَّانٍ مَا أَقْضَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَاضٍ مَا أَمْضَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مَاضٍ مَا أَنْفَذَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ نَافِذٍ مَا أَرْحَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ رَحِيمٍ مَا أَخْلَقَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ خَالِقٍ مَا أَقْهَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَاهِرٍ مَا أَمْلَكَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مَلِيكٍ مَا أَقْدَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَادِرٍ مَا أَرْفَعَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ رَفِيعٍ مَا أَشْرَفَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ شَرِيفٍ مَا أَرْزَقَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ رَازِقٍ مَا أَقْبَضَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَابِضٍ مَا أَبْسَطَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاسِطٍ مَا أَهْدَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ هَادٍ مَا أَصْدَقَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ صَادِقٍ مَا أَبْدَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَادِئٍ مَا أَقْدَسَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قُدُّوسٍ مَا أَطْهَرَهُ [مَا أَطْهَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ ظَاهِرٍ [مِنْ طَاهِرٍ] مَا أَزْكَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ زَكِيٍّ مَا أَبْقَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاقٍ مَا أَعْوَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَوَّادٍ [مُعِيدٍ] مَا أَفْطَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ فَاطِرٍ مَا أَرْعَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ رَاعٍ مَا أَعْوَنَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُعِينٍ مَا أَوْهَبَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ وَهَّابٍ مَا أَتْوَبَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ تَوَّابٍ مَا أَسْخَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ سَخِيٍّ مَا أَبْصَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَصِيرٍ مَا أَسْلَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ سَلِيمٍ مَا أَشْفَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ شَافٍ مَا أَنْجَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُنْجٍ مَا أَبَرَّهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَارٍّ مَا أَطْلَبَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ طَالِبٍ مَا أَدْرَكَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُدْرِكٍ مَا أَشَدَّهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ شَدِيدٍ مَا أَعْطَفَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُتَعَطِّفٍ مَا أَعْدَلَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَادِلٍ مَا أَتْقَنَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُتْقِنٍ مَا أَحْكَمَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ حَكِيمٍ مَا أَكْفَلَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ كَفِيلٍ مَا أَشْهَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ شَهِيدٍ مَا أَحْمَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْعَظِيمُ وَ بِحَمْدِهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ لِلَّهِ الْحَمْدُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ دَافِعِ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَ هُوَ حَسْبِی وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ

سُفْيَان ثَوْرِی گوید:

وای بر آن که احترام این دعا را نداند که هر که ارزش و حرمت آن را

دانست، خداوند متعال هر ناهمواری و هر سختی و آفت و بیماری و اندوه را (به برکت آن) از وی خواهد زدود! آن را بیاموزید و فرا دهید که برکت و خیر فراوان دنیا و آخرت در آن است؛ إِنْ شَاءَ اللّٰه.

18 - دعایی که جَبْرَئِیل به پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آموخت

در یک کتاب قدیمی - که تاریخ نوشتنش به بیش از 200 سال پیش از سال 650 (معادل حدود سال 450 هجری) باز می‌گردد چنین خواندم:
جَبْرَئِیل همراه مِیکَائِیل و إِسْرَافِیل که درود حق بر آنها باد نزد پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آمدند و گفتند:
«یا رَسُول اللَّهِ، خداوند متعال شما و امتتان را با این کلمات در دنیا و آخرت، بزرگی داد. خوشا بر شما و امت و بر هر که خداوند بزرگ او را توفیق خواندن این دعا بدهد که بس بزرگ و شکوه‌مند است و از گنج‌های عرش! نام‌های پروردگار جَلَّ جَلَالُه در آن است که با همه‌ی آنها همه‌ی آفریدگان را آفرید و آسمانیان و زمینیان و بهشت و دوزخ و خورشید و ماه و ستارگان و کوه‌ها را و همه‌ی جنبندگان و جان داران و ددان و درختان خشکی و دریا را و همه‌ی جنبندگان و جان داران و ددان و درختان خشکی و دریا را و همه‌ی آفریده‌های شگفت دریاها را که جز آفریننده‌شان آنها را نمی‌شناسد. این دعا را جز به شایستگان امت خود میاموزید که فرمان حق متعال چنین رفته است که خواسته‌ی هر که آن را یک بار بخواند، بر آورد.»
(اینک) متن دعا:
اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی إِذَا ذُکِرْتَ بِهِ تَزَعْزَعَتْ مِنْهُ السَّمَاوَاتُ وَ انْشَقَّتْ مِنْهُ الْأَرَضُونَ وَ تَقَطَّعَتْ مِنْهُ السَّحَابُ وَ تَصَدَّعَتْ مِنْهُ الْجِبَالُ وَ جَرَتْ مِنْهُ الرِّیَاحُ وَ انْتَقَصَتْ مِنْهُ الْبِحَارُ وَ اضْطَرَبَتْ مِنْهُ الْأَمْوَاجُ وَ غَارَتْ مِنْهُ النُّفُوسُ وَ وَجِلَتْ مِنْهُ الْقُلُوبُ وَ زَلَّتْ مِنْهُ الْأَقْدَامُ وَ صَمَّتْ مِنْهُ الْآذَانُ وَ شَخَصَتْ مِنْهُ الْأَبْصَارُ وَ خَشَعَتْ مِنْهُ الْأَصْوَاتُ وَ خَضَعَتْ لَهُ الرِّقَابُ وَ قَامَتْ لَهُ الْأَرْوَاحُ وَ سَجَدَتْ لَهُ الْمَلَائِکَةُ وَ سَجَّتْ لَهُ وَ ارْتَعَدَتْ لَهُ الْفَرَائِصُ وَ اهْتَزَّ لَهُ الْعَرْشُ وَ دَانَتْ لَهُ الْخَلَائِقُ وَ بِالاسْمِ الَّذِی وُضِعَ عَلَی الْجَنَّةِ فَأُزْلِفَتْ وَ عَلَی الْجَحِیمِ فَسُعِّرَتْ وَ عَلَی النَّارِ فَتَوَقَّدَتْ وَ عَلَی السَّمَاءِ فَاسْتَقَلَّتْ وَ قَامَتْ بِلَا عَمَدٍ وَ لَا سَنَدٍ وَ عَلَی النُّجُومِ فَتَزَیَّنَتْ وَ عَلَی الشَّمْسِ فَأَشْرَقَتْ وَ عَلَی الْقَمَرِ فَأَنَارَ وَ أَضَاءَ وَ عَلَی الْأَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَ عَلَی الْجِبَالِ فَأَرْسَتْ وَ عَلَی الرِّیَاحِ فَذَرَتْ وَ عَلَی السَّحَابِ فَأَمْطَرَتْ وَ عَلَی الْمَلَائِکَةِ فَسَبَّحَتْ وَ عَلَی الْإِنْسِ وَ الْجِنِّ فَأَجَابَتْ وَ عَلَی الطَّیْرِ وَ النَّمْلِ فَتَکَلَّمَتْ وَ عَلَی اللَّیْلِ فَأَظْلَمَ وَ عَلَی النَّهَارِ فَاسْتَنَارَ وَ عَلَی کُلِّ شَیْ‌ءٍ فَسَبَّحَ وَ بِالاسْمِ الَّذِی اسْتَقَرَّتْ بِهِ الْأَرَضُونَ عَلَی قَرَارِهَا وَ الْجِبَالُ عَلَی أَمَاکِنِهَا وَ الْبِحَارُ عَلَی حُدُودِهَا وَ الْأَشْجَارُ عَلَی عُرُوقِهَا وَ النُّجُومُ عَلَی مَجَارِیهَا وَ السَّمَاوَاتُ عَلَی بِنَائِهَا وَ حَمَلَتِ الْمَلَائِکَةُ عَرْشَ الرَّحْمَنِ بِقُدْرَةِ رَبِّهَا وَ بِالاسْمِ الْقُدُّوسِ الْقَدِیمِ الْمُتَقَدِّمِ الْمُخْتَارِ الْجَبَّارِ الْمُتَکَبِّرِ الْکَبِیرِ الْمُتَعَظِّمِ الْعَزِیزِ الْمُهَیْمِنِ الْمَلِکِ الْمُقْتَدِرِ الْقَدِیرِ الْقَادِرِ الْحَمِیدِ الْمَجِیدِ الصَّمَدِ الْمُتَوَحِّدِ الْمُتَفَرِّدِ الْکَبِیرِ الْمُتَعَظِّمِ

الْمُتَعَالِ وَ بِالاسْمِ الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ فِى عِلْمِهِ الْمُحِيطِ بِعَرْشِهِ الطَّاهِرِ الْمُطَهَّرِ الْمُبَارَكِ الْقُدُّوسِ السَّلَامِ الْمُؤْمِنِ الْمُهَيْمِنِ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ الْمُتَكَبِّرِ الْخَالِقِ الْبَارِئِ الْمُصَوِّرِ الْأَوَّلِ الْآخِرِ الظَّاهِرِ الْبَاطِنِ الْكَائِنِ قَبْلَ كُلِّ شَىْءٍ وَ الْمُكَوِّنِ لِكُلِّ شَىْءٍ وَ الْكَائِنِ بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَىْءٍ لَمْ يَزَلْ وَ لَا يَزَالُ وَ لَا يَفْنَى وَ لَا يَتَغَيَّرُ نُورٌ فِي نُورٍ وَ نُورٌ عَلَى نُورٍ وَ نُورٌ فَوْقَ كُلِّ نُورٍ وَ نُورٌ يُضِىءُ بِهِ كُلُّ نُورٍ وَ بِالاسْمِ الَّذِى سَمَّى بِهِ نَفْسَهُ وَ اسْتَوَى بِهِ عَلَى الْعَرْشِ فَاسْتَقَرَّ بِهِ عَلَى كُرْسِيِّهِ وَ خَلَقَ بِهِ مَلَائِكَتَهُ وَ سَمَاوَاتِهِ وَ أَرْضَهُ وَ جَنَّتَهُ وَ نَارَهُ وَ ابْتَدَعَ بِهِ خَلْقَهُ وَاحِداً أَحَداً فَرْداً صَمَداً كَبِيراً مُتَكَبِّراً عَظِيماً مُتَعَظِّماً عَزِيزاً مَلِيكاً مُقْتَدِراً قُدُّوساً مُتَقَدِّساً - لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ وَ بِالاسْمِ الَّذِى لَمْ يَكْتُبْهُ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ صَدَقَ الصَّادِقُونَ وَ كَذَبَ الْكَاذِبُونَ وَ بِالاسْمِ الَّذِى هُوَ مَكْتُوبٌ فِى رَاحَةِ مَلَكِ الْمَوْتِ الَّذِى إِذَا نَظَرَتْ إِلَيْهِ الْأَرْوَاحُ تَطَايَرَتْ وَ بِالاسْمِ الَّذِى هُوَ مَكْتُوبٌ عَلَى سُرَادِقِ عَرْشِهِ مِنْ نُورٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَ بِالاسْمِ الْمَكْتُوبِ فِى سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَ بِالاسْمِ الْمَكْتُوبِ فِى سُرَادِقِ الْبَهَاءِ وَ بِالاسْمِ الْمَكْتُوبِ فِى سُرَادِقِ الْعَظَمَةِ وَ بِالاسْمِ الْمَكْتُوبِ فِى سُرَادِقِ الْجَلَالِ وَ بِالاسْمِ الْمَكْتُوبِ فِى سُرَادِقِ الْعِزِّ وَ بِالاسْمِ الْمَكْتُوبِ فِى سُرَادِقِ الْجَمَالِ الْخَالِقِ الْبَاعِثِ النَّصِيرِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ الثَّمَانِيَةِ وَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَ بِالاسْمِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ وَ بِالاسْمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْمُحِيطِ بِمَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ بِالاسْمِ الَّذِى أَشْرَقَتْ بِهِ الشَّمْسُ وَ أَضَاءَ بِهِ الْقَمَرُ وَ سُجِّرَتْ بِهِ الْبِحَارُ وَ نُصِبَتْ بِهِ الْجِبَالُ وَ بِالاسْمِ الَّذِى قَامَ بِهِ الْعَرْشُ وَ الْكُرْسِىُّ وَ بِالْأَسْمَاءِ الْمُقَدَّسَاتِ الْمَخْزُونَاتِ الْمَكْنُونَاتِ فِى عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَهُ وَ بِالاسْمِ الَّذِى كُتِبَ عَلَى وَرَقِ الزَّيْتُونِ فَأُلْقِىَ بِهِ فِى النَّارِ فَلَمْ يَحْتَرِقْ وَ بِالاسْمِ الَّذِى مَشَى بِهِ الْخَضِرُ عَلَى الْمَاءِ فَلَمْ يَبْتَلَّ قَدَمَاهُ وَ بِالاسْمِ الَّذِى تُفَتَّحُ بِهِ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَ بِهِ يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ وَ بِالاسْمِ الَّذِى ضَرَبَ بِهِ مُوسَى بِعَصَاهُ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ وَ بِالاسْمِ الَّذِى كَانَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يُحْيِى بِهِ الْمَوْتَى وَ يُبْرِئُ بِهِ الْأَكْمَهَ وَ الْأَبْرَصَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَ بِالْأَسْمَاءِ الَّتِى يَدْعُو بِهَا جَبْرَائِيلُ وَ إِسْرَافِيلُ وَ مِيكَائِيلُ وَ عِزْرَائِيلُ وَ حَمَلَةُ الْعَرْشِ وَ الْكَرُوبِيُّونَ وَ مَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحَانِيُّونَ الصَّافُّونَ الْمُسَبِّحُونَ وَ بِأَسْمَائِهِ الَّتِى لَا تَنْسَى وَ بِوَجْهِهِ الَّذِى لَا يَبْلَى وَ بِنُورِهِ الَّذِى لَا يُطْفَى وَ بِعِزَّتِهِ الَّتِى لَا تُرَامُ وَ بِقُدْرَتِهِ الَّتِى لَا تُضَامُ وَ بِمُلْكِهِ الَّذِى لَا يَزُولُ وَ بِسُلْطَانِهِ الَّذِى لَا يَتَغَيَّرُ وَ بِالْعَرْشِ الَّذِى لَا يَتَحَرَّكُ وَ بِالْكُرْسِىِّ الَّذِى لَا يَزُولُ وَ بِالْعَيْنِ الَّتِى لَا تَنَامُ وَ بِالْيَقْظَانِ الَّذِى لَا يَسْهُو وَ بِالْحَىِّ الَّذِى لَا يَمُوتُ وَ بِالْقَيُّومِ الَّذِي لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ وَ بِالاسْمِ الَّذِى تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ وَ الْأَرَضُونَ بِأَطْرَافِهَا وَ الْبِحَارُ بِأَمْوَاجِهَا وَ الْحِيتَانُ فِى بِحَارِهَا وَ الْأَشْجَارُ بِأَغْصَانِهَا وَ النُّجُومُ بِزِينَتِهَا وَ الْوُحُوشُ فِى قِفَارِهَا وَ الطُّيُورُ فِى أَوْكَارِهَا وَ النَّحْلُ فِى أَحْجَارِهَا وَ النَّمْلُ فِى مَسَاكِنِهَا وَ الشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ فِى أَفْلَاكِهِمَا وَ كُلُّ شَىْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِ رَبِّهِ فَسُبْحَانَهُ يُمِيتُ الْخَلَائِقَ وَ لَا يَمُوتُ مَا أَبْيَنَ نُورَهُ وَ أَكْرَمَ وَجْهَهُ وَ أَجَلَّ ذِكْرَهُ وَ

أَقْدَسَ قُدْسَهُ وَ أَحْمَدَ حَمْدَهُ وَ أَنْفَذَ أَمْرَهُ وَ أَقْدَرَ قُدْرَتَهُ عَلَى مَا يَشَاءُ وَ أَنْجَزَ وَعْدَهُ تَعَالَى عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عُلُوّاً كَبِيراً لَيْسَ لَهُ شَبِيهٌ وَ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ - لَهُ الْخَلْقُ وَ الْأَمْرُ تَبارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعالَمِينَ [أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ وَ بِالاسْمِ الَّذِى قَرَّبَ بِهِ مُحَمَّداً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ حَتَّى جَاوَزَ سِدْرَةَ الْمُنْتَهَى فَكَانَ مِنْهُ كَقَابِ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنى وَ بِالاسْمِ الَّذِى جَعَلَ النَّارَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ بَرْداً وَ سَلَاماً وَ وَهَبَ لَهُ مِنْ رَحْمَتِهِ إِسْحَاقَ وَ بِرَحْمَتِهِ الَّذِى أُوتِىَ بِهَا يَعْقُوبُ الْقَمِيصَ فَ أَلْقاهُ عَلى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيراً - وَ بِالاسْمِ الَّذِى يُنْشِئُ السَّحابَ الثِّقالَ. وَ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَ الْمَلائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَ بِالاسْمِ الَّذِى كُشِفَ بِهِ ضُرُّ أَيُّوبَ وَ اسْتَجَابَ بِهِ لِيُونُسَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِى ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ وَ بِالاسْمِ الَّذِى وَهَبَ لِزَكَرِيَّا يَحْيَى نَبِيّاً عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ أَنْعَمَ عَلَى عَبْدِهِ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذْ عَلَّمَهُ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ - وَ جَعَلَهُ نَبِيّاً مُبَارَكاً مِنَ الصَّالِحِينَ وَ بِالاسْمِ الَّذِى دَعَاكَ بِهِ جَبْرَائِيلُ فِى الْمُقَرَّبِينَ وَ دَعَاكَ بِهِ مِيكَائِيلُ وَ إِسْرَافِيلُ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ فَاسْتَجَبْتَ لَهُمْ وَ كُنْتَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ قَرِيباً مُجِيباً وَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِى اللَّوْحِ الْمَحْفُوظِ وَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِى الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ وَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِى لِوَاءِ الْحَمْدِ الَّذِى أَعْطَيْتَهُ نَبِيَّكَ مُحَمَّداً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ وَ وَعَدْتَهُ الْحَوْضَ وَ الشَّفَاعَةَ وَ الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ وَ بِاسْمِكَ الَّذِى فِى الْحِجَابِ عِنْدَكَ لَا يُضَامُ الْحِجَابُ عَرْشَكَ وَ بِاسْمِكَ الَّذِى تَطْوِى بِهِ السَّمَاوَاتِ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ وَ بِاسْمِكَ الَّذِى تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِكَ وَ تَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَكْرَمِ الْوُجُوهِ وَ بِمَا تَوَارَتْ بِهِ الْحُجُبُ مِنْ نُورِكَ وَ بِمَا اسْتَقَلَّ بِهِ الْعَرْشُ مِنْ بَهَائِكَ يَا إِلَهَ مُحَمَّدٍ وَ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ يُوسُفَ وَ الْأَسْبَاطِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ يَا رَبِّ جَبْرَائِيلَ وَ مِيكَائِيلَ وَ إِسْرَافِيلَ وَ عِزْرَائِيلَ وَ رَبَّ النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ وَ مُنْزِلَ التَّوْرَاةِ وَ الْإِنْجِيلِ وَ الزَّبُورِ وَ الْفُرْقَانِ الْعَظِيمِ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ [نَفْسَكَ بِهِ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِى كِتَابٍ مِنْ كُتُبِكَ أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِى عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ يَا وَهَّابَ الْعَطَايَا يَا فَكَّاكَ الرِّقَابِ مِنَ النَّارِ وَ طَارِدَ الْعُسْرِ مِنَ الْعَسِيرِ كُنْ شَفِيعِى إِلَيْكَ إِذْ كُنْتَ دَلِيلِى عَلَيْكَ وَ بِالاسْمِ الَّذِى يُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ - وَ يُبْطِلَ الْباطِلَ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ وَ بِالاسْمِ الَّذِى يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَ الْمَلائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ عَلَى أَجْنِحَةِ الْكَرُوبِيِّينَ وَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِى تُحْيِى بِهَا الْعِظامَ وَ هِيَ رَمِيمٌ وَ بِاسْمِكَ الَّذِى دَعَاكَ بِهِ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَ بِأَسْمَائِكَ الْمَكْتُوبَاتِ عَلَى عَصَا مُوسَى وَ بِاسْمِكَ الَّذِى تَكَلَّمَ بِهِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى سَحَرَةِ مِصْرَ فَأَوْحَيْتَ إِلَيْهِ لا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلى وَ بِأَسْمَائِكَ الْمَنْقُوشَات عَلَى خَاتَمِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الَّتِى مَلَكَ بِهَا الْجِنَّ وَ الْإِنْسَ وَ الشَّيَاطِينَ وَ أَذَلَّ بِهَا إِبْلِيسَ وَ جُنُودَهُ وَ بِالْأَسْمَاءِ الَّتِى نَجَا بِهَا إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ نَارِ نُمْرُودَ وَ بِالْأَسْمَاءِ الَّتِى رُفِعَ بِهَا إِدْرِيسُ مَكاناً عَلِيًّا وَ بِالْأَسْمَاءِ الْمَكْتُوبَاتِ عَلَى جَبْهَةِ إِسْرَافِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ بِالْأَسْمَاءِ الْمَكْتُوبَاتِ عَلَى دَارِ قُدْسِهِ وَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لِلَّهِ عَزَّ وَ

جَلّ دَعَا اللّهَ بِهِ نَبِیٌّ مُرْسَلٌ أوْ مَلَکٌ مُقَرَّبٌ أوْ عَبْدٌ مُؤْمِنٌ وَ بِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لِلّهِ عَزَّ وَ جَلَّ فِی شَیْءٍ مِنْ کُتُبِهِ وَ بِکُلِّ اسْمٍ هُوَ مَخْزُونٌ فِی عِلْمِهِ وَ بِأَسْمَائِهِ الْمَکْتُوبَاتِ فِی اللَّوْحِ الْمَحْفُوظِ وَ بِالاسْمِ الَّذِی خَلَقَ بِهِ جِبِلَّاتِ الْخَلْقِ کُلِّهِمْ وَ بِاسْمِ اللَّهِ الْأَکْبَرِ الْکَبِیرِ الْأَجَلِّ الْجَلِیلِ الْأَعَزِّ الْعَزِیزِ الْأَعْظَمِ الْعَظِیمِ وَ بِأَسْمَائِهِ کُلِّهَا الَّتِی إِذَا ذُکِرَ بِهَا ذَلَّتْ فَرَائِصُ مَلَائِکَتِهِ وَ سَمَائِهِ وَ أَرْضِهِ وَ جَنَّتِهِ وَ نَارِهِ وَ بِاسْمِهِ الْأَعْظَمِ الَّذِی عَلَّمَهُ آدَمَ فِی جَنَّاتِ عَدْنٍ وَ صَلَّی اللَّهُ وَ مَلَائِکَتُهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ عَلَی جَمِیعِ أَنْبِیَاءِ اللَّهِ وَ رُسُلِهِ اللَّهُمَّ فَبِحُرْمَةِ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ وَ بِحُرْمَةِ تَفْسِیرِهَا فَإِنَّهُ لَا یَعْلَمُ تَفْسِیرَهَا غَیْرُکَ أَنْ تَسْتَجِیبَ دُعَائِی وَ ارْحَمْ تَضَرُّعِی وَ أَدْخِلْنِی فِی عِبادِکَ الصَّالِحِینَ وَ آتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَةً وَ فِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ مَا بَیْنَهُمَا مَغْفِرَةً وَ رَحْمَةً - وَ قِنا عَذابَ النَّارِ وَ تَوَفَّنا مَعَ الْأَبْرارِ - وَ لا تُخْزِنا یَوْمَ الْقِیامَةِ إِنَّکَ لا تُخْلِفُ الْمِیعادَ وَ تَرَی الْمَلائِکَةَ حَافِّینَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ یُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَ قُضِیَ بَیْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَ قِیلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ

این دعایی است که خواندن آن در کارهای مهم و گرفتاری‌ها به من الهام شد و از خداوند اجابت‌های بی‌درنگ و عنایت‌ها دیدم و در خواب پس از نیم روز، ایمنی از بلا و اجابت خواسته (به من) نمایانده شد (190) و چنان بود که در خواب نمودند.

19 - دعای دیگری نیز که جَبْرَئِیل عَلَیْهِ السَّلَام به پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آموخت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ یَا نُورَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ یَا جَمَالَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ یَا بَدِیعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ یَا عِمَادَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ یَا صَرِیخَ الْمُسْتَصْرِخِینَ یَا غَوْثَ الْمُسْتَغِیثِینَ یَا مُنْتَهَی رَغْبَةِ الرَّاغِبِینَ وَ الْمُفَرِّجَ عَنِ الْمَکْرُوبِینَ وَ الْمُرَوِّحَ عَنِ الْمَهْمُومِینَ وَ مُجِیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّینَ وَ کَاشِفَ السُّوءِ وَ أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ وَ إِلَهَ الْعَالَمِینَ وَ مُنْزَلًا بِهِ کُلُّ حَاجَةٍ یَا أَکْرَمَ الْأَکْرَمِینَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ افْعَلْ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ لَا تَفْعَلْ بِی مَا أَنَا أَهْلُهُ

20 - دعای دیگر به روایت اَنَس بِنِ مَالِک از پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم از جَبْرَئِیل عَلَیْهِ السَّلَام

(جَبْرَئِیل) فضیلت‌های بسیار برای این دعا گفته است که من به رعایت اختصار از آن صرف نظر می‌کنم؛ چه هدف خود دعاست. (نامش دعای قدح است):

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ بِاسْمِهِ الْمُبْتَدَإِ رَبِّ الْآخِرَةِ وَ الْأُولَى لَا غَایَةَ لَهُ وَ لَا مُنْتَهَى رَبِّ الْأَرْضِ وَ السَّمَاوَاتِ الْعُلَى الرَّحْمنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوى لَهُ ما فِی السَّماواتِ وَ ما فِی الْأَرْضِ وَ ما بَیْنَهُما وَ ما تَحْتَ الثَّرى وَ إِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ یَعْلَمُ السِّرَّ وَ أَخْفى اللَّهُ عَظِیمُ الْآلَاءِ دَائِمُ النَّعْمَاءِ قَاهِرُ الْأَعْدَاءِ [رَحِیمٌ بِخَلْقِهِ عَاطِفٌ بِرِزْقِهِ مَعْرُوفٌ بِلُطْفِهِ عَادِلٌ فِی حُکْمِهِ عَالِمٌ فِی مُلْکِهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِیمُ رَحِیمُ الرُّحَمَاءِ عَالِمُ الْعُلَمَاءِ صَاحِبُ الْأَنْبِیَاءِ غَفُورُ الْفُقَرَاءِ قَادِرٌ عَلَى مَا یَشَاءُ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِکِ الْوَاحِدِ الْحَمِیدِ ذِی الْعَرْشِ الْمَجِیدِ الْفَعَّالِ لِمَا یُرِیدُ رَبِّ الْأَرْبَابِ وَ مُسَبِّبِ الْأَسْبَابِ وَ سَابِقِ الْأَسْبَاقِ وَ رَازِقِ الْأَرْزَاقِ وَ خَالِقِ الْأَخْلَاقِ قَادِرٍ عَلَى مَا یَشَاءُ مُقَدِّرِ الْمَقْدُورِ وَ قَاهِرِ الْقَاهِرِینَ وَ عَادِلٍ فِی یَوْمِ النُّشُورِ إِلَهِ الْآلِهَةِ یَوْمَ الْوَاقِعَةِ رَحِیمٍ غَفُورٍ حَلِیمٍ شَکُورٍ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّبِّ الْعَظِیمِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَلِکِ الرَّحِیمِ الْأَوَّلِ الْقَدِیمِ خَالِقِ الْعَرْشِ وَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِینَ وَ هُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ قَابِلُ التَّوْبَةِ شَکُورٌ حَلِیمٌ الْعَزِیزُ الرَّحِیمُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ الدَّائِمُ الْقَائِمُ رَازِقُ الْوُحُوشِ وَ الْبَهَائِمِ صَاحِبُ الْعَطَایَا وَ مَانِعُ الْبَلَایَا یَشْفِی السَّقِیمَ وَ یَغْفِرُ لِلْخَاطِئِینَ وَ یَعْفُو عَنِ النَّادِمِینَ وَ یُحِبُّ الصَّالِحِینَ وَ یُؤْوِی الْهَارِبِینَ وَ یَسْتُرُ عَلَى الْمُذْنِبِینَ وَ یُؤْمِنُ الْخَائِفِینَ سُبْحَانَکَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْکَرِیمُ الْمَعْبُودُ فِی کُلِّ مَکَانٍ تَغْفِرُ الْخَطَایَا وَ تَسْتُرُ الْعُیُوبَ شَکُورٌ حَلِیمٌ عَالِمٌ بِالْحُدُودِ مُنْبِتُ الزُّرُوعِ وَ الْأَشْجَارِ فَالِقُ الْحُبُوبِ صَاحِبُ الْجَبَرُوتِ غَنِیٌّ عَنِ الْخَلْقِ قَاسِمُ الْأَرْزَاقِ عَلَّامُ الْغُیُوبِ أَنْتَ الَّذِی لَیْسَ کَمِثْلِکَ شَیْءٌ وَ أَنْتَ عَلَى کُلِّ شَیْءٍ شَهِیدٌ أَنْتَ الَّذِی تَعْفُو عَنِ الْمَعَاصِی بَعْدَ أَنْ یَغْرَقَ فِی الذُّنُوبِ أَنْتَ الَّذِی کُلَّ شَیْءٍ خَلَقْتَهُ یَنْصَرِفُ إِلَیْکَ بِالْمَنْسُوبِ اغْفِرْ لِی خَطِیئَتِی کَمَا قُلْتَ ادْعُونِی أَسْتَجِبْ لَکُمْ وَ أَنْتَ بِوَعْدِکَ صَدُوقٌ نَجِّنِی مِنَ الْهُمُومِ وَ الْغُمُومِ وَ الْکُرُوبِ أَنْتَ غِیَاثُ کُلِّ مَکْرُوبٍ وَ أَنْتَ الَّذِی قُلْتَ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَتِی وَ أَنْتَ بِقَوْلِکَ لَیْسَ بِکَذُوبٍ احْفَظْنِی مِنْ آفَاتِ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ وَ هَوْلِ یَوْمِ اللُّحُودِ - وَ لَا تَفْضَحْنِی سَیِّدِی عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ فِی الْیَوْمِ الْمَوْعُودِ اللَّهُ أَکْبَرُ اللَّهُ أَکْبَرُ اللَّهُ أَکْبَرُ لَا ضِدَّ لَهُ وَ لَا نِدَّ لَهُ وَ لَا صَاحِبَةَ لَهُ وَ لَا وَالِدَ لَهُ وَ لَا وَلَدَ لَهُ وَ لَا حَدَّ لَهُ وَ لَا حُدُودَ لَهُ وَ لَا مِثَالَ لَهُ وَ لَا کُفْوَ لَهُ وَ لَا وَزِیرَ لَهُ وَ لَا شَرِیکَ لَهُ فِی مُلْکِهِ أَسْأَلُکَ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا عَزِیزُ یَا عَزِیزُ یَا عَزِیزُ أَنْ تُرِیَنِی فِی مَنَامِی مَا رَجَوْتُ مِنْکَ وَ أَنْ تُکْرِمَنِی بِمَغْفِرَةِ خَطِیئَتِی إِنَّکَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِیرٌ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ وَ لَا حَوْلَ

وَ لَاَ قُوَّةَ إِلّا بِاللّهِ الَعَلِیِّ الَعَظِیمِ یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ یَا سُبْحَانُ یَا غُفْرَانُ یَا بُرْهَانُ یَا سُلْطَانُ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَام أَشْهَدُ أَنَّ کُلَّ مَعْبُودٍ مِنْ دُونِ عَرْشِکَ إِلَی قَرَارِ أَرْضِکَ بَاطِلٌ غَیْرَ وَجْهِکَ [الْقَدِیمِ الْکَرِیمِ الْمَعْبُودِ [الدَّائِمِ آمَنْتُ بِکَ وَ اسْتَعَنْتُ بِکَ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَغِثْنِی یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

21 - دعای دیگر پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم، دعای فرج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا مَنْ عَلَا فَقَهَرَ وَ يَا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ وَ يَا مَنْ مَلَکَ فَقَدَرَ وَ يَا مَنْ عُبِدَ فَشَکَرَ وَ يَا مَنْ عُصِیَ فَغَفَرَ يَا مَنْ لَا يُحِيطُ بِهِ الْفِکَرُ يَا مَنْ لَا يُدْرِکُهُ بَصَرٌ وَ يَا مَنْ لَا يَخْفَی عَلَيْهِ أَثَرٌ يَا عَالِیَ الْمَکَانِ يَا شَدِيدَ الْأَرْکَانِ يَا مُنْزِلَ الْفُرْقَانِ يَا مُبَدِّلَ الزَّمَانِ يَا قَابِلَ الْقُرْبَانِ يَا نَيِّرَ الْبُرْهَانِ يَا عَظِيمَ الشَّأْنِ يَا ذَا الْمَنِّ وَ الْإِحْسَانِ وَ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَ السُّلْطَانِ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَانُ يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ يَا تَوَّابُ يَا وَهَّابُ يَا مُعْتِقَ الرِّقَابِ يَا مُنْشِئَ السَّحَابِ يَا مَنْ حَيْثُ مَا دُعِیَ أَجَابَ يَا مُرْخِصَ الْأَسْعَارِ يَا مُنزِلَ الْأَمْطَارِ يَا مُنْبِتَ الْأَشْجَارِ فِی الْأَرْضِ الْقِفَاريَا مُخْرِجَ النَّبَاتِ يَا مُحْيِیَ الْأَمْوَاتِ يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ يَا کَاشِفَ الْکُرُبَاتِ يَا مَنْ لَا تُضْجِرُهُ الْأَصْوَاتُ وَ لَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ اللُّغَاتُ وَ لَا تَغْشَاهُ الظُّلُمَاتُ يَا مُعْطِیَ السُّؤْلَاتِ يَا وَلِیَّ الْحَسَنَاتِ يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ يَا قَابِلَ الصَّدَقَاتِ يَا قَابِلَ التَّوْبَاتِ يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ يَا قَاضِیَ الْحَاجَاتِ يَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ يَا مُنْجِحَ الطَّلِبَاتِ يَا مُنْزِلَ الْبَرَکَاتِ يَا جَامِعَ الشَّتَاتِ يَا رَادَّ مَا کَانَ فَاتَ يَا جَمَالَ الْأَرَضِينَ وَ السَّمَاوَاتِ يَا سَابِغَ النِّعَمِ يَا کَاشِفَ الْأَلَمِ يَا شَافِیَ السَّقَمِ يَا مَعْدِنَ الْجُوْدِ وَ الْکَرَمِ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ - يَا أَکْرَمَ الْأَکْرَمِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَقْرَبَ الْأَقْرَبِينَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ يَا مُتَجَاوِزاً عَنِ الْمُسِيئِينَ يَا مَنْ لَا يُعَجِّلُ عَلَی الْخَاطِئِينَ يَا فَکَّاکَ الْمَأْسُورِينَ يَا مُفَرِّجَ غَمِّ الْمَغْمُومِينَ يَا جَامِعَ الْمُتَفَرِّقِينَ يَا مُدْرِکَ الْهَارِبِينَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا صَاحِبَ کُلِّ غَرِيبٍ يَا مُونِسَ کُلِّ وَحِيدٍ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْکَبِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْکَسِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ لَهُ التَّدْبِيرُ وَ إِلَيْهِ التَّقْدِيرُ يَا مَنِ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ يَا مَنْ هُوَ بِکُلِّ شَیْءٍ خَبِيرٌ - يَا مَنْ هُوَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِيرٌ يَا خَالِقَ السَّمَاءِ وَ الْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا فَالِقَ الْإِصْبَاحِ يَا مُرْسِلَ الرِّيَاحِ يَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَ السَّمَاحِ يَا مَنْ بِيَدِهِ کُلُّ مِفْتَاحٍ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ يَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ يَا کَنْزَ مَنْ لَا کَنْزَ لَهُ يَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ يَا عَوْنَ مَنْ لَا عَوْنَ لَهُ يَا رُکْنَ مَنْ لَا رُکْنَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا کَرِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا مُبْتَدِئاً بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا يَا ذَا الْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ يَا ذَا الْمُلْکِ وَ الْمَلَکُوتِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَ الْجَبَرُوتِ يَا مَنْ هُوَ حَیٌّ لَا يَمُوتُ أَسْأَلُکَ بِعِلْمِکَ الْغُيُوبِ وَ بِمَعْرِفَتِکَ مَا فِی ضَمَائِرِ الْقُلُوبِ وَ بِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ اصْطَفَيْتَهُ لِنَفْسِکَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِی کِتَابٍ مِنْ کُتُبِکَ أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِی عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَکَ وَ بِأَسْمَائِکَ الْحُسْنَی کُلِّهَا حَتَّی انْتَهَی إِلَی اسْمِکَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الَّذِی فَضَّلْتَهُ عَلَی جَمِيعِ أَسْمَائِکَ أَسْأَلُکَ بِهِ أَسْأَلُکَ بِهِ أَنْ

تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أنْ تُيَسِّرَ لِی مِنْ أمْرِی مَا أخَافُ عُسْرَهُ وَ تُفَرِّجَ عَنِّی الْهَمَّ وَ الْغَمَّ وَ الْكَرْبَ وَ مَا ضَاقَ بِهِ صَدْرِی وَ عِيلَ بِهِ صَبْرِی فَإِنَّهُ لَا يَقْدِرُ عَلَى فَرَجِی سِوَاکَ وَ افْعَلْ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَ أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ يَا مَنْ لَا يَكْشِفُ الْكَرْبَ غَيْرُهُ وَ لَا يُجَلِّی الْحَزَنَ سِوَاهُ وَ لَا يُفَرِّجُ عَنِّی إِلَّا هُوَ اكْفِنِی شَرَّ نَفْسِی خَاصَّةً وَ شَرَّ النَّاسِ عَامَّةً وَ أَصْلِحْ لِی شَأْنِی كُلَّهُ وَ أَصْلِحْ أُمُورِی وَ اقْضِ لِی حَوَائِجِی وَ اجْعَلْ لِی مِنْ أَمْرِی فَرَجاً وَ مَخْرَجاً فَإِنَّکَ تَعْلَمُ وَ لَا أَعْلَمُ وَ تَقْدِرُ وَ لَا أَقْدِرُ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَیْ‏ءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِکَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ

22 - دعای ارزشمند و والایی از پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم

سُلَیْمَان بِنِ إِبْرَاهِیم - مُوسَی بِنِ یزید - اَنَس بِنِ أُوَیْس - مولا أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام:

«رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود:

هر که با این عبارات خدا را بخواند، او را پاسخ می‌دهد. به آن که مرا به حقیقت پیامبری داد، اگر این نام‌ها را بر ورق‌های آهن بخوانند، نرم خواهد گردید و اگر بر آب روان بخوانند، سخت خواهد شد - چندان که بر آن بتوان پای نهاد و اگر بر دیوانه‌ای، هشیار خواهد گردید و اگر بر زن باردار داری که زادن بر او سخت است، خداوند آن را آسان خواهد ساخت و اگر مردی چهل شب جمعه آن را بخواند، خداوند همه‌ی گناهان مردمی و خدایی او را خواهد بخشود.

سَلْمَان فارسی که رحمت حق بر او باد گفت:

یا رَسُول اللَّهِ، پدر و مادرم فدای شما باد! آیا با این دعا این همه پاداش می‌دهند؟! فرمود:

ای ابا عَبْداللَّه، مردم را بدان تشویق نکنید که بیم دارم بندگی را، به امید آن، رها سازند. سپس فرمود:

ای ابا عَبْداللَّه، خداوند گوینده‌ی این کلمات و خاندان او و مربی شهر و همه‌ی هم شهریان او را می‌آمرزد؛ إِنْ شَاءَ اللَّه تَعَالَی.»

دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ وَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ وَ أَنْتَ الرَّحِیمُ - الْمَلِکُ الْقُدُّوسُ السَّلامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَیْمِنُ الْعَزِیزُ الْجَبَّارُ الْمُتَکَبِّرُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ الْحَمِیدُ الْمَجِیدُ الْمُبْدِئُ الْمُعِیدُ الْوَدُودُ الشَّهِیدُ الْقَدِیمُ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ الْعَلِیمُ الصَّادِقُ الرَّءُوفُ الرَّحِیمُ الشَّکُورُ الْغَفُورُ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِینُ الرَّقِیبُ الْحَفِیظُ ذُو الْجَلالِ وَ الْإِکْرامِ الْعَظِیمُ الْعَلِیمُ الْغَنِیُّ الْوَلِیُّ الْفَتَّاحُ الْمُرْتَاحُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الْعَدْلُ الْوَفِیُّ الْوَلِیُّ الْحَقُّ الْمُبِینُ الْخَلَّاقُ الرَّزَّاقُ الْوَهَّابُ التَّوَّابُ الرَّبُّ الْوَکِیلُ اللَّطِیفُ الْخَبِیرُ السَّمِیعُ الْبَصِیرُ الدَّیَّانُ الْمُتَعَالِی الْقَرِیبُ الْمُجِیبُ الْبَاعِثُ الْوَارِثُ الْوَاسِعُ الْبَاقِی الْحَیُّ الدَّائِمُ الَّذِی لَا یَمُوتُ الْقَیُّومُ النُّورُ الْغَفَّارُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ. لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُولَدْ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ ذُو الطَّوْلِ الْمُقْتَدِرُ عَلَّامُ الْغُیُوب الْبَدِیءُ الْبَدِیعُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الدَّاعِی الظَّاهِرُ الْمُقِیتُ الْمُغِیثُ الدَّافِعُ الضَّارُّ النَّافِعُ الْمُعِزُّ الْمُذِلُّ الْمُطْعِمُ الْمُنْعِمُ الْمُهَیْمِنُ الْمُکَرِّمُ الْمُحْسِنُ الْمُجْمِلُ الْحَنَّانُ الْمُفْضِلُ الْمُحْیِی الْمُمِیتُ الْفَعَّالُ لِمَا یُرِیدُ مَالِکُ الْمُلْکِ - تُؤْتِی الْمُلْکَ مَنْ تَشاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْکَ مِمَّنْ تَشاءُ وَ تُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَ تُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِیَدِکَ الْخَیْرُ إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ. تُولِجُ اللَّیْلَ فِی النَّهارِ وَ تُولِجُ النَّهارَ فِی اللَّیْلِ وَ تُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ

وَ تُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَىِّ وَ تَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَيْرِ حِسابٍ - فالِقُ الْإِصْباحِ وَ فالِقُ الْحَبِّ وَ النَّوى يُسَبِّحُ لَهُ ما فِى السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اللَّهُمَّ مَا قُلْتُ مِنْ قَوْلٍ أَوْ حَلَفْتُ مِنْ حَلْفٍ أَوْ نَذَرْتُ مِنْ نَذْرٍ فِى يَوْمِى هَذَا وَ لَيْلَتِى هَذِهِ فَمَشِيَّتُكَ بَيْنَ يَدَىْ ذَلِكَ كُلِّهِ مَا شِئْتَ مِنْهُ كَانَ وَ مَا لَمْ تَشَأْ مِنْهُ لَمْ يَكُنْ فَادْفَعْ عَنِّى بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِىِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ عِنْدَكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِى وَ ارْحَمْنِى وَ تُبْ عَلَىَّ وَ تَقَبَّلْ مِنِّى وَ أَصْلِحْ لِى شَأْنِى وَ يَسِّرْ أُمُورِى وَ وَسِّعْ عَلَىَّ فِى رِزْقِى وَ أَغْنِنِى بِكَرَمِ وَجْهِكَ عَنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَ صُنْ وَجْهِى وَ يَدَىَّ وَ لِسَانِى عَنْ مَسْأَلَةِ غَيْرِكَ وَ اجْعَلْ لِى مِنْ أَمْرِى فَرَجاً وَ مَخْرَجاً فَإِنَّكَ تَعْلَمُ وَ لَا أَعْلَمُ وَ تَقْدِرُ وَ لَا أَقْدِرُ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ مُحَمَّدٍ النَّبِىِّ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ

گزیده‌ی حِرْزها و دعاهای مولا أَمِیر الْمُؤْمِنِین که برترین درودها و سلام‌ها نثارش باد

1 - دعای آموخته رَسُول اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام هنگام فرستادن آن حضرت به یمن

اللَّهُمَّ إِنِّی أَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ بِلَا ثِقَةٍ مِنِّی بِغَیْرِکَ وَ لَا رَجَاءٍ یَأْوِی بِی إِلَّا إِلَیْکَ وَ لَا قُوَّةٍ أَتَّکِلُ عَلَیْهَا وَ لَا حِیلَةٍ أَلْجَأُ إِلَیْهَا إِلَّا طَلَبَ فَضْلِکَ وَ التَّعَرُّضَ لِرَحْمَتِکَ وَ السُّکُونَ إِلَی أَحْسَنِ عَادَتِکَ وَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِمَا سَبَقَ لِی فِی وَجْهِی هَذَا مِمَّا أُحِبُّ وَ أَکْرَهُ فَأَیُّمَا أَوْقَعَتْ عَلَیَّ فِیهِ قُدْرَتُکَ فَمَحْمُودٌ فِیهِ بَلَاؤُکَ مُتَّضِحٌ فِیهِ قَضَاؤُکَ وَ أَنْتَ تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَ تُثْبِتُ وَ عِنْدَکَ أُمُّ الْکِتَابِ اللَّهُمَّ فَاصْرِفْ عَنِّی مَقَادِیرَ کُلِّ بَلَاءٍ وَ مَقَاصِرَ کُلِّ لَأْوَاءٍ وَ ابْسُطْ عَلَیَّ کَنَفاً مِنْ رَحْمَتِکَ وَ سَعَةً مِنْ فَضْلِکَ وَ لُطْفاً مِنْ عَفْوِکَ حَتَّی لَا أُحِبَّ تَعْجِیلَ مَا أَخَّرْتَ وَ لَا تَأْخِیرَ مَا عَجَّلْتَ وَ ذَلِکَ مَعَ مَا أَسْأَلُکَ أَنْ تُخْلِفَنِی فِی أَهْلِی وَ وُلْدِی وَ صُرُوفِ حُزَانَتِی بِأَحْسَنِ مَا خَلَّفْتَ بِهِ غَائِباً مِنَ الْمُؤْمِنِینَ فِی تَحْصِینِ کُلِّ عَوْرَةٍ وَ سَتْرِ کُلِّ سَیِّئَةٍ وَ حَطِّ کُلِّ مَعْصِیَةٍ وَ کِفَایَةِ کُلِّ مَکْرُوهٍ وَ ارْزُقْنِی عَلَی ذَلِکَ شُکْرَکَ وَ ذِکْرَکَ وَ حُسْنَ عِبَادَتِکَ وَ الرِّضَا بِقَضَائِکَ یَا وَلِیَّ الْمُؤْمِنِینَ وَ اجْعَلْنِی وَ وُلْدِی وَ مَا خَوَّلْتَنِی - وَ رَزَقْتَنِی مِنَ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فِی حِمَاکَ الَّذِی لَا یُسْتَبَاحُ وَ ذِمَّتِکَ الَّتِی لَا تُخْفَرُ وَ جِوَارِکَ الَّذِی لَا یُرَامُ وَ أَمَانِکَ الَّذِی لَا یُنْقَضُ وَ سَتْرِکَ الَّذِی لَا یَهْتِکُ فَإِنَّهُ مَنْ کَانَ فِی حِمَاکَ وَ ذِمَّتِکَ وَ جِوَارِکَ وَ أَمَانِکَ وَ سَتْرِکَ کَانَ آمِناً مَحْفُوظاً وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ

2 - دعای مولای متقیان عَلَيْهِ السَّلَام

روایت است که آن را روز جمل پیش از جنگ خواندند:

اللَّهُمَّ إِنِّی أَحْمَدُکَ وَ أَنْتَ لِلْحَمْدِ أَهْلٌ عَلَی حُسْنِ صُنْعِکَ إِلَیَّ وَ تَعَطُّفِکَ عَلَیَّ وَ عَلَی مَا وَصَلْتَنِی بِهِ مِنْ نُورِکَ وَ تَدَارَکْتَنِی بِهِ مِنْ رَحْمَتِکَ وَ أَسْبَغْتَ عَلَیَّ مِنْ نِعْمَتِکَ فَقَدِ اصْطَنَعْتَ عِنْدِی یَا مَوْلَایَ مَا یَحِقُّ لَکَ بِهِ جُهْدِی وَ شُکْرِی لِحُسْنِ عَفْوِکَ وَ بَلَائِکَ الْقَدِیمِ عِنْدِی وَ تَظَاهُرِ نَعْمَائِکَ عَلَیَّ وَ تَتَابُعِ أَیَادِیکَ لَدَیَّ لَمْ أَبْلُغْ إِحْرَازَ حَظِّی وَ لَا صَلَاحَ نَفْسِی وَ لَکِنَّکَ یَا مَوْلَایَ بَدَأْتَنِی أَوَّلًا بِإِحْسَانِکَ فَهَدَیْتَنِی لِدِینِکَ وَ عَرَّفْتَنِی نَفْسَکَ وَ ثَبَّتَّنِی فِی أُمُورِی کُلِّهَا بِالْکِفَایَةِ وَ الصُّنْعِ لِی فَصَرَفْتَ عَنِّی جَهْدَ الْبَلَاءِ [الْقَضَاءِ] وَ مَنَعْتَ مِنِّی مَحْذُورَ الْأَشْیَاءِ - فَلَسْتُ أَذْکُرُ مِنْکَ إِلَّا جَمِیلًا وَ لَمْ أَرَ مِنْکَ إِلَّا تَفْضِیلًا یَا إِلَهِی کَمْ مِنْ بَلَاءٍ وَ جَهْدٍ صَرَفْتَهُ عَنِّی وَ أَرَیْتَنِیهِ فِی غَیْرِی فَکَمْ مِنْ نِعْمَةٍ أَقْرَرْتَ بِهَا عَیْنِی وَ کَمْ مِنْ صَنِیعَةٍ شَرِیفَةٍ لَکَ عِنْدِی إِلَهِی أَنْتَ الَّذِی تُجِیبُ عِنْدَ الِاضْطِرَارِ دَعْوَتِی وَ أَنْتَ الَّذِی تُنَفِّسُ عِنْدَ الْغُمُومِ کُرْبَتِی وَ أَنْتَ الَّذِی تَأْخُذُ لِی مِنَ الْأَعْدَاءِ بِظُلَامَتِی فَمَا وَجَدْتُکَ وَ لَا أَجِدُکَ بَعِیداً مِنِّی حِینَ أُرِیدُکَ وَ لَا مُنْقَبِضاً عَنِّی حِینَ أَسْأَلُکَ وَ لَا مُعْرِضاً عَنِّی حِینَ أَدْعُوکَ فَأَنْتَ إِلَهِی أَجِدُ صَنِیعَکَ عِنْدِی مَحْمُوداً وَ حُسْنَ بَلَائِکَ عِنْدِی مَوْجُوداً وَ جَمِیعَ أَفْعَالِکَ عِنْدِی جَمِیلًا یَحْمَدُکَ لِسَانِی وَ عَقْلِی وَ جَوَارِحِی وَ جَمِیعُ مَا أَقَلَّتِ الْأَرْضُ مِنِّی یَا مَوْلَایَ أَسْأَلُکَ بِنُورِکَ الَّذِی اشْتَقَقْتَهُ مِنْ عَظَمَتِکَ وَ عَظَمَتِکَ الَّتِی اشْتَقَقْتَهَا مِنْ مَشِیَّتِکَ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی عَلَا أَنْ تَمُنَّ عَلَیَّ بِوَاجِبِ شُکْرِی نِعْمَتَکَ رَبِّ مَا أَحْرَصَنِی عَلَی مَا زَهَّدْتَنِی فِیهِ وَ حَثَثْتَنِی عَلَیْهِ إِنْ لَمْ تُعِنِّی عَلَی دُنْیَایَ بِزُهْدٍ وَ عَلَی آخِرَتِی بِتَقْوَایَ هَلَکْتُ رَبِّی دَعَتْنِی دَوَاعِی الدُّنْیَا مِنْ حَرْثِ النِّسَاءِ وَ الْبَنِینَ فَأَجَبْتُهَا سَرِیعاً وَ رَکَنْتُ إِلَیْهَا طَائِعاً وَ دَعَتْنِی دَوَاعِی الْآخِرَةِ مِنَ الزُّهْدِ وَ الِاجْتِهَادِ فَکَبَوْتُ لَهَا وَ لَمْ أُسَارِعْ إِلَیْهَا مُسَارَعَتِی إِلَی الْحُطَامِ الْهَامِدِ وَ الْهَشِیمِ الْبَائِدِ وَ السَّرَابِ الذَّاهِبِ عَنْ قَلِیلٍ - رَبِّ خَوَّفْتَنِی وَ شَوَّقْتَنِی وَ احْتَجَبْتَ عَلَیَّ فَمَا خِفْتُکَ حَقَّ خَوْفِکَ وَ أَخَافُ أَنْ أَکُونَ قَدْ تَثَبَّطْتُ عَنِ السَّعْیِ لَکَ وَ تَهَاوَنْتُ بِشَیْءٍ مِنِ احْتِجَابِکَ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ فِی هَذِهِ الدُّنْیَا سَعْیِی لَکَ وَ فِی طَاعَتِکَ وَ امْلَأْ قَلْبِی خَوْفَکَ وَ حَوِّلْ تَثْبِیطِی وَ تَهَاوُنِی وَ تَفْرِیطِی وَ کُلَّمَاأَخَافُهُ مِنْ نَفْسِی فَرَقاً مِنْکَ وَ صَبْراً عَلَی طَاعَتِکَ وَ عَمَلًا بِهِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ وَ اجْعَلْ جُنَّتِی مِنَ الْخَطَایَا حَصِینَةً وَ حَسَنَاتِی مُضَاعَفَةً فَإِنَّکَ تُضَاعِفُ لِمَنْ تَشَاءُ - اللَّهُمَّ اجْعَلْ دَرَجَاتِی فِی الْجِنَانِ رَفِیعَةً وَ أَعُوذُ بِکَ رَبِّی مِنْ رَفِیعِ الْمَطْعَمِ وَ الْمَشْرَبِ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ مَا أَعْلَمُ وَ مِنْ شَرِّ مَا لَا أَعْلَمُ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْفَوَاحِشِ کُلِّهَا ما ظَهَرَ مِنْها وَ ما بَطَنَ وَ أَعُوذُ بِکَ رَبِّی أَنْ أَشْتَرِیَ الْجَهْلَ بِالْعِلْمِ کَمَا اشْتَرَی غَیْرِی أَوِ السَّفَهَ بِالْحِلْمِ أَوِ الْجَزَعَ بِالصَّبْرِ أَوِ الضَّلَالَةَ بِالْهُدَی أَوِ الْکُفْرَ بِالْإِیمَانِ

يَا رَبِّ مُنَّ عَلَيَّ بِذَلِکَ فَإِنَّکَ تَتَوَلّی الصَّالِحِينَ وَ لَا تُضِيعُ أجْرَ الْمُحْسِنِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ

3 - دعای سرور مومنان حضرت عَلی بِنِ أَبِی طالب عَلَیْهِ السَّلَام در آغاز جنگ صِفِّین

از کتاب «صِفِّین» عَبْدُ الْعزیز جَلُودِی (اَبُو اَحْمَد بِنِ یَحْیَی بِنِ اَحْمَد بِنِ عِیسَی (332) از علمای شیعه (این دعا را می‌آوریم). او گوید:
آن گاه که پرچم را پیش راندند، آن حضرت چنین خواندند:
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ اللَّهُمَّ إِیَّاکَ نَعْبُدُ وَ إِیَّاکَ نَسْتَعِینُ یَا اللَّهُ یَا رَحْمَانُ یَا رَحِیمُ یَا أَحَدُ یَا صَمَدُ یَا إِلَهَ مُحَمَّدٍ إِلَیْکَ نُقِلَتِ الْأَقْدَامُ وَ أَفْضَتِ الْقُلُوبُ وَ شَخَصَتِ الْأَبْصَارُ وَ مُدَّتِ الْأَعْنَاقُ وَ طُلِبَتِ الْحَوَائِجُ وَ رُفِعَتِ الْأَیْدِی اللَّهُمَّ افْتَحْ بَیْنَنا وَ بَیْنَ قَوْمِنا بِالْحَقِّ وَ أَنْتَ خَیْرُ الْفاتِحِینَ سپس سه بار خواندند:
«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّه و الله اکبر.»

4 - نقل دیگری از کتاب جَلُودِی

او گوید:
آنگاه که مولا عَلَيْهِ السَّلَام به جنگ می‌رفت، تا هنگام سوار شدن، نام خدا را بر زبان داشت. آن گاه می‌خواند:
سُبْحانَ الَّذِی سَخَّرَ لَنا هذا وَ ما كُنَّا لَهُ مُقْرِنِینَ. وَ إِنَّا إِلی رَبِّنا لَمُنْقَلِبُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَی نِعَمِهِ عَلَيْنَا وَ فَضْلِهِ الْعَظِيمِ عِنْدَنَا
سپس سوار استر پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به سوی قبله روی می‌کرد و دعای نخست را می‌خواند؛ با جابجایی در عبارت.

5 - (یک حکایت)

در پایان کتابی به خط ابْن البَاقِلّانِی، دانشمند متکلم نَحوی (338 - 403) به قطع 16/1 یک ورق، این رویا را خواندم که به خط دیگری نوشته شده بود: شخصیت بزرگ و دانشمند، مُؤَیِّدُ الدِّین شرف القضاه عَبْدالْمَلِک - که خداوند برتریش را ادامه دهاد - برایم گفت:
بیمار شده بودم. (در خواب دیدم که) أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام گوید از آسمان نزد من فرود آمد. خواستم برای بیماریم از آن حضرت دعا بخواهم؛ اما چیزی نگفتم:
آن حضرت خود فرمود:
«بهبود است» (206) و بر بازوی راستم دست کشید.
سپس فرمود:
این را سه بار بخوان؛ خدا بدان، تو را حفظ می‌کند:
أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّیْطَانِ الرَّجِیمِ - الَّذِینَ قالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَکُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزادَهُمْ إِیماناً وَ قالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّیْطَانِ الرَّجِیمِ - وَ أُفَوِّضُ أَمْرِی إِلَی اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِیرٌ بِالْعِبادِ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّیْطَانِ الرَّجِیمِ - ما یَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلا مُمْسِکَ لَها وَ ما یُمْسِکْ فَلا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَ هُوَ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ
آن گاه که بگویی: «الَّذِینَ ...» تا آخر آیه، خداوند متعال می‌فرماید:
فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ فَضْلٍ لَمْ یَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَ إِذَا قُلْتَ أُفَوِّضُ أَمْرِی إِلَی اللَّهِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَی فَوَقاهُ اللَّهُ سَیِّئاتِ ما مَکَرُوا وَ حاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذابِ و گاهی که می‌گوید:
«ما یفتح الله ...» تا آخر آیه، این همه‌ی ایمان است ...»
این تفسیر أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام است. ادامه‌ی تفسیر واپسین آیه از سخن أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام افتاده است.

6 - دعای مولا أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام در روز هَرِیر در صِفِّین

سَعْد بِنِ عَبْداللَّه (در کتاب (فَضْل) الدعاء) - مُحَمَّد بِنِ عَبْداللَّه مسمعی - عَبْداللَّه بِنِ عَبْدالرَّحْمَان اصم (- اَبُو جَعْفَر مومن الطاق).
(نیز) مُوسَی بِنِ جَعْفَر بن وَهْب بغدادی - مُحَمَّد بِنِ حَسَن بِنِ شَمُّون - عَبْداللَّه بِنِ عَبْدالرَّحْمَان (اصم) - ابوجَعْفَر احول مُحَمَّد بِنِ نُعْمَان:
امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:
«أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام در روز هَرِیر - آن گاه که بر دوستان حضرتش کار سخت شد - دعای «کرب» را برخواند و هر که در اندوه غم آن را بخواند، خداوند از آن رهایی‌اش می‌دهد.» دعای کرب این است:
اللَّهُمَّ لَا تُحَبِّبْ إِلَیَّ مَا أَبْغَضْتَ وَ لَا تُبَغِّضْ إِلَیَّ مَا أَحْبَبْتَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ أَنْ أَرْضَی سَخَطَکَ أَوْ أَسْخَطَ رِضَاکَ أَوْ أَرُدَّ قَضَاءَکَ أَوْ أَعْدُوَ قَوْلَکَ أَوْ أُنَاصِحَ أَعْدَاءَکَ أَوْ أَعْدُوَ أَمْرَکَ فِیهِمْ اللَّهُمَّ مَا کَانَ مِنْ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ یُقَرِّبُنِی مِنْ رِضْوَانِکَ وَ یُبَاعِدُنِی مِنْ سَخَطِکَ فَصَبِّرْنِی لَهُ وَ احْمِلْنِی عَلَیْهِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ لِسَاناً ذَاکِراً وَ قَلْباً شَاکِراً وَ یَقِیناً صَادِقاً وَ إِیمَاناً خَالِصاً وَ جَسَداً مُتَوَاضِعاً وَ ارْزُقْنِی مِنْکَ حُبّاً وَ أَدْخِلْ قَلْبِی مِنْکَ رُعْباً اللَّهُمَّ فَإِنْ تَرْحَمْنِی فَقَدْ حَسُنَ ظَنِّی بِکَ وَ إِنْ تُعَذِّبْنِی فَبِظُلْمِی وَ جَوْرِی وَ جُرْمِی وَ إِسْرَافِی عَلَی نَفْسِی فَلَا عُذْرَ لِی إِنِ اعْتَذَرْتُ وَ لَا مُکَافَاةَ أَحْتَسِبُ بِهَا اللَّهُمَّ إِذَا حَضَرَتِ الْآجَالُ وَ نَفِدَتِ الْأَیَّامُ وَ کَانَ لَا بُدَّ مِنْ لِقَائِکَ فَأَوْجِبْ لِی مِنَ الْجَنَّةِ مَنْزِلًا یَغْبِطُنِی بِهِ الْأَوَّلُونَ وَ الْآخِرُونَ لَا حَسْرَةَ بَعْدَهَا وَ لَا رَفِیقَ بَعْدَ رَفِیقِهَا فِی أَکْرَمِهَا مَنْزِلًا اللَّهُمَّ أَلْبِسْنِی خُشُوعَ الْإِیمَانِ بِالْعِزِّ قَبْلَ خُشُوعِ الذُّلِّ فِی النَّارِ أُثْنِی عَلَیْکَ رَبِّ أَحْسَنَ الثَّنَاءِ لِأَنَّ بَلَاءَکَ عِنْدِی أَحْسَنُ الْبَلَاءِ اللَّهُمَّ فَأَذِقْنِی مِنْ عَوْنِکَ وَ تَأْیِیدِکَ وَ تَوْفِیقِکَ وَ رِفْدِکَ وَ ارْزُقْنِی شَوْقاً إِلَی لِقَائِکَ وَ نَصْراً فِی نَصْرِکَ حَتَّی أَجِدَ حَلَاوَةَ ذَلِکَ فِی قَلْبِی وَ اعْزِمْ لِی عَلَی أَرْشَدِ أُمُورِی فَقَدْ تَرَی مَوْقِفِی وَ مَوْقِفَ أَصْحَابِی وَ لَا یَخْفَی عَلَیْکَ شَیْ‌ءٌ مِنْ أَمْرِی اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ النَّصْرَ الَّذِی نَصَرْتَ بِهِ رَسُولَکَ وَ فَرَّقْتَ بِهِ بَیْنَ الْحَقِّ وَ الْبَاطِلِ حَتَّی أَقَمْتَ بِهِ دِینَکَ وَ أَفْلَجْتَ بِهِ حُجَّتَکَ یَا مَنْ هُوَ لِی فِی کُلِّ مَقَامٍ

7 - دعایی دیگر

سَعْد بِنِ عَبْداللَّه (صاحب کتاب فَضْل الدعاء) گوید:
امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام آن را پیش از برداشتن قرآنها برخواند.
مفهوم تقریبی سخن سَعْد بِنِ عَبْداللَّه چنین است:
ابلیس فریادی کشید که برخی سپاهیان شنیدند. او مُعَاوِیَة و یارانش را به بر پا کردن نیرنگ آلود نسخه‌های شریف قرآن راهنمایی کرد. خوارج سپاه مُعَاوِیَة این شبهه افکنی را پاسخ مثبت دادند و قرآنها را بالا گرفتند. یاران أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینِ عَلَیْهِ السَّلَام دو دسته شدند؛ چنان که در روزگار پیغمبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم. آن گاه مولا عَلَیْهِ السَّلَام چنین دعا فرمود:
اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ الْعَافِیَةَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَ مِنْ شَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِی ذَنْبِی وَ زَکِّ عَمَلِی وَ اغْسِلْ خَطَایَایَ فَإِنِّی ضَعِیفٌ إِلَّا مَا قَوَّیْتَ وَ اقْسِمْ لِی حِلْماً تَسُدُّ بِهِ بَابَ الْجَهْلِ وَ عِلْماً تُفَرِّجُ بِهِ الْجَهَلَاتِ وَ یَقِیناً تُذْهِبُ بِهِ الشَّکَّ عَنِّی وَ فَهْماً تُخْرِجُنِی بِهِ مِنَ الْفِتَنِ الْمُعْضِلَاتِ وَ نُوراً أَمْشِی بِهِ فِی النَّاسِ وَ أَهْتَدِی بِهِ فِی الظُّلُمَاتِ اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِی سَمْعِی وَ بَصَرِی وَ شَعْرِی وَ بَشَرِی وَ قَلْبِی صَلَاحاً بَاقِیاً تَصْلُحُ بِهَا مَا بَقِیَ مِنْ جَسَدِی أَسْأَلُکَ الرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَ الْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ أَیَّ عَمَلٍ کَانَ أَحَبَّ إِلَیْکَ وَ أَقْرَبَ لَدَیْکَ أَنْ تَسْتَعْمِلَنِی فِیهِ أَبَداً ثُمَّ لَقِّنِی أَشْرَفَ الْأَعْمَالِ عِنْدَکَ وَ آتِنِی فِیهِ قُوَّةً وَ صِدْقاً وَ جِدّاً وَ عَزْماً مِنْکَ وَ نَشَاطاً ثُمَّ اجْعَلْنِی أَعْمَلُ ابْتِغَاءَ وَجْهِکَ وَ مَعَاشَةً فِی مَا أَتَیْتَ صَالِحِی عِبَادِکَ ثُمَّ اجْعَلْنِی لَا أَشْتَرِی بِهِ ثَمَناً قَلِیلًا وَ لَا أَبْتَغِی بِهِ بَدَلًا وَ لَا تُغَیِّرْهُ فِی سَرَّاءَ وَ لَا ضَرَّاءَ وَ لَا کَسَلًا وَ لَا نِسْیَاناً وَ لَا رِیَاءً وَ لَا سُمْعَةً حَتَّی تَتَوَفَّانِی عَلَیْهِ وَ ارْزُقْنِی أَشْرَفَ الْقَتْلِ فِی سَبِیلِکَ أَنْصُرُکَ وَ أَنْصُرُ رَسُولَکَ أَشْتَرِی الْحَیَاةَ الْبَاقِیَةَ بِالدُّنْیَا وَ أَغْنِنِی [وَ أَعِنِّی بِمَرْضَاةٍ مِنْ عِنْدِکَ اللَّهُمَّ وَ أَسْأَلُکَ قَلْباً سَلِیماً ثَابِتاً حَافِظاً [حَفِیظاً] مُنِیباً یَعْرِفُ الْمَعْرُوفَ فَیَتَّبِعُهُ وَ یُنْکِرُ الْمُنْکَرَ فَیَجْتَنِبُهُ لَا فَاجِراً وَ لَا شَقِیّاً وَ لَا مُرْتَاباً یَا بَاسِطَ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَةِ یَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ أَسْأَلُکَ أَنْ تَجْعَلَ حَیَاتِی زِیَادَةً لِی فِی کُلِّ خَیْرٍ وَ اجْعَلِ الْوَفَاةَ نَجَاةً لِی مِنْ کُلِّ شَرٍّ وَ اخْتِمْ لِی عَمَلِی بِالشَّهَادَةِ یَا عُدَّتِی فِی کُرْبَتِی وَ یَا صَاحِبِی فِی حَاجَتِی وَ وَلِیِّی فِی نِعْمَتِی وَ أَسْأَلُکَ أَنْ تَرْزُقَنِی شُکْرَ نِعْمَتِکَ وَ صَبْراً عَلَی بَلِیَّتِکَ وَ رِضًی بِقُدْرَتِکَ وَ تَصْدِیقاً بِوَعْدِکَ وَ حِفْظاً لِوَصِیَّتِکَ وَ وَرَعاً عَنْ مَحَارِمِکَ وَ تَوَکُّلًا عَلَیْکَ وَ اعْتِصَاماً بِحَبْلِکَ وَ تَمَسُّکاً بِکِتَابِکَ وَ مَعْرِفَةً بِحَقِّکَ وَ قُوَّةً فِی عِبَادَتِکَ وَ نَشَاطاً لِذِکْرِکَ مَا اسْتَعْمَرْتَنِی فِی أَرْضِکَ فَإِذَا کَانَ مَا لَا بُدَّ مِنْهُ الْمَوْتُ فَاجْعَلْ مِیتَتِی قَتْلًا فِی سَبِیلِکَ بِیَدِ شَرِّ خَلْقِکَ وَ اجْعَلْ مَصِیرِی فِی الْأَحْیَاءِ الْمَرْزُوقِینَ عِنْدَکَ فِی دَارِ الْحَیَوَانِ اللَّهُمَّ اجْعَلِ النُّورَ فِی بَصَرِی وَ الْیَقِینَ فِی قَلْبِی وَ خَوْفَکَ فِی نَفْسِی وَ ذِکْرَکَ عَلَی لِسَانِی اللَّهُمَّ اجْعَلْ رَغْبَتِی فِی مَسْأَلَتِی إِیَّاکَ رَغْبَةَ أَوْلِیَائِکَ فِی مَسَائِلِهِمْ

وَ اجْعَلْ رَهْبَتِی إِیَّاکَ فِی اسْتِجَارَتِی مِنْ عَذَابِکَ رَهْبَةَ أَوْلِیَائِکَ اللّٰهُمَّ وَ اسْتَعْمِلْنِی فِی مَرْضَاتِکَ وَ طَاعَتِکَ عَمَلًا لَا أَتْرُکُ شَیْئاً مِنْ مَرْضَاتِکَ وَ طَاعَتِکَ مَخَافَةَ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ دُونَکَ اللَّهُمَّ مَا آتَیْتَنِی مِنْ خَیْرٍ فَآتِنِی مَعَهُ شُکْراً یُحْدِثُ لِی بِهِ ذِکْراً وَ أَحْسِنْ لِی بِهِ ذُخْراً وَ مَا زَوَیْتَ عَنِّی مِنْ عَطَاءٍ وَ آتَیْتَنِی عَنْهُ غِنًی فَاجْعَلْ لِی فِیهِ أَجْراً وَ آتِنِی عَلَیْهِ صَبْراً اللَّهُمَّ سُدَّ فَقْرِی فِی الدُّنْیَا وَ لَا تُلْهِنِی عَنْ عِبَادَتِکَ وَ لَا تُنْسِنِی ذِکْرَکَ وَ لَا تُقَصِّرْ رَغْبَتِی فِی مَا عِنْدَکَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْغَمِّ وَ الْحَزَنِ وَ الْعَجْزِ وَ الْکَسَلِ وَ الْجُبْنِ وَ الْبُخْلِ وَ سُوءِ الْخُلُقِ وَ ضَلَعِ الدَّیْنِ وَ غَلَبَةِ الرِّجَالِ وَ غَلَبَةِ الْعَدُوِّ وَ تَوَالِی الْأَیَّامِ وَ مِنْ شَرِّ مَا یَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِی الْأَرْضِ وَ بَلِیَّةٍ لَا أَسْتَطِیعُ عَلَیْهَا صَبْراً وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ زَحْزَحَ بَیْنِی وَ بَیْنَکَ أَوْ بَاعَدَ مِنْکَ أَوْ صَرَفَ عَنِّی وَجْهَکَ أَوْ نَقَصَ مِنْ حَظِّی عِنْدَکَ وَ أَعُوذُ بِکَ أَنْ تَحُولَ خَطَایَایَ أَوْ ظُلْمِی أَوْ إِسْرَافِی عَلَی نَفْسِی وَ اتِّبَاعُ هَوَایَ وَ اسْتِعْمَالُ شَهْوَتِی دُونَ رَحْمَتِکَ وَ بِرِّکَ وَ فَضْلِکَ وَ بَرَکَاتِکَ وَ مَوْعُودِکَ عَلَی نَفْسِکَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِک مِنْ صَاحِبِ سَوءٍ فِی الْمَغِیبِ وَ الْمَحْضَرِ فَإِنَّ قَلْبَهُ یَرْعَانِی وَ عَیْنَاهُ تَبْصُرَانِی وَ أُذُنَاهُ تَسْمَعَانِی إِنْ رَأَی حَسَنَةً أَطْفَأَهَا [أَخْفَاهَا] وَ إِنْ رَأَی سَیِّئَةً أَبْدَاهَا وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ طَمَعٍ یُدْنِی إِلَی طَبَعٍ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ ضَلَالَةٍ تُرْدِینِی وَ مِنْ فِتْنَةٍ تَعْرُضُ لِی وَ مِنْ خَطِیئَةٍ لَا تَوْبَةَ مَعَهَا وَ مِنْ مَنْظَرِ سَوْءٍ فِی الْأَهْلِ وَ الْمَالِ وَ الْوَلَدِ وَ عِنْدَ غَضَاضَةِ الْمَوْتِ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْکُفْرِ وَ الشَّکِّ وَ الْبَغْیِ وَ الْحَمِیَّةِ وَ الْغَضَبِ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ غِنًی یُطْغِینِی وَ مِنْ فَقْرٍ یُنْسِینِی وَ مِنْ هَوًی یُرْدِینِی وَ مِنْ عَمَلٍ یُخْزِینِی وَ مِنْ صَاحِبٍ یُغْوِینِی اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ یَوْمٍ أَوَّلُهُ فَزَعٌ وَ آخِرُهُ جَزَعٌ تَسْوَدُّ فِیهِ الْوُجُوهُ وَ تَجِفُّ فِیهِ الْأَکْبَادُ وَ أَعُوذُ بِکَ أَنْ أَعْمَلَ ذَنْباً مُحْبِطاً لَا تَغْفِرُهُ أَبَداً وَ مِنْ ذَنْبٍ یَمْنَعُ خَیْرَ الْآخِرَةِ وَ مِنْ أَمَلٍ یَمْنَعُ خَیْرَ الْعَمَلِ وَ مِنْ حَیَاةٍ تَمْنَعُ خَیْرَ الْمَمَاتِ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْجَهْلِ وَ الْهَزْلِ وَ مِنْ شَرِّ الْقَوْلِ وَ الْفِعْلِ وَ مِنْ سَقَمٍ یَشْغَلُنِی وَ مِنْ صِحَّةٍ تُلْهِینِی وَ أَعُوذُ بِکَ مِنَ التَّعَبِ وَ النَّصَبِ وَ الْوَصَبِ وَ الضِّیقِ وَ الضَّنْکِ وَ الضَّلَالَةِ وَ الْعَائِلَةِ وَ الذِّلَّةِ وَ الْمَسْکَنَةِ وَ الرِّیَاءِ وَ السُّمْعَةِ وَ النَّدَامَةِ وَ الْحَزَنِ وَ الْخُشُوعِ وَ الْبَغْیِ وَ الْفِتَنِ وَ مِنْ جَمِیعِ الْآفَاتِ وَ السَّیِّئَاتِ وَ بَلَاءِ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْفَوَاحِشِ ما ظَهَرَ مِنْها وَ ما بَطَنَ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ وَسْوَسَةِ الْأَنْفُسِ مِمَّا یُحِبُّ مِنَ الْقَوْلِ وَ الْفِعْلِ وَ الْعَمَلِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ الْحَسِّ وَ اللَّبْسِ وَ مِنْ طَوَارِقِ اللَّیْلِ وَ النَّهَارِ وَ أَنْفُسِ الْجِنِّ وَ أَعْیُنِ الْإِنْسِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ نَفْسِی وَ مِنْ شَرِّ لِسَانِی وَ مِنْ شَرِّ سَمْعِی وَ مِنْ شَرِّ بَصَرِی وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ وَ مِنْ قَلْبٍ لَا یَخْشَعُ وَ مِنْ دُعَاءٍ لَا یُسْمَعُ وَ صَلَاةٍ لَا تُرْفَعُ [لَا تُقْبَلُ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِی فِی شَیْءٍ مِنْ عَذَابِکَ وَ لَا تَرُدَّنِی فِی ضَلَالَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ بِشِدَّةِ مُلْکِکَ وَ عِزَّةِ قُدْرَتِکَ وَ عَظَمَةِ سُلْطَانِکَ مِنْ شَرِّ خَلْقِکَ أَجْمَعِینَ
امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام افزودند:

«این دعا - که در هر مشکل و سختی می‌شود خواند - دعایی است که خواننده‌اش پاسخ نه نمی‌شنود؛ إِنْ شَاءَ اللّٰه تَعَالَی.»

8 - دعای دیگر مولا أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام در روز صِفِّین

در کتاب «الدعاء و الذکر» اثر حُسَیْن بِنِ سعید اهوازی رَحِمَهُ اللَّه خواندم و به سند او روایت می‌کنم که یَعْقُوب بِنِ شُعَیْب گوید:
حضرت امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:
«از دعاهای أَمِیرِ الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام در روز صِفِّین این بود:
صِفِّینَ اللَّهُمَّ رَبَّ هَذَا السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ الْمَكْفُوفِ الْمَحْفُوظِ الَّذِی جَعَلْتَهُ مَغِیضَ اللَّیْلِ وَ النَّهَارِ وَ جَعَلْتَ فِیهَا مَجَارِیَ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ وَ مَنَازِلَ الْكَوَاكِبِ وَ النُّجُومِ وَ جَعَلْتَ سَاكِنَهُ سِبْطاً مِنَ الْمَلَائِكَةِ لا یَسْأَمُونَ الْعِبَادَةَ وَ رَبَّ هَذِهِ الْأَرْضِ الَّتِی جَعَلْتَهَا قَرَاراً لِلنَّاسِ وَ الْأَنْعَامِ وَ الْهَوَامِّ وَ مَا نَعْلَمُ وَ مَا لَا نَعْلَمُ مِمَّا یُرَی وَ مِمَّا لَا یُرَی مِنْ خَلْقِکَ الْعَظِیمِ وَ رَبَّ الْجِبَالِ الَّتِی جَعَلْتَهَا لِلْأَرْضِ أَوْتَاداً وَ لِلْخَلْقِ مَتَاعاً وَ رَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ الْمُحِیطِ بِالْعَالَمِ وَ رَبَّ السَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَیْنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ وَ رَبَّ الْفُلْكِ الَّتِی تَجْرِی فِی الْبَحْرِ بِمَا یَنْفَعُ النَّاسَ إِنْ أَظْفَرْتَنَا عَلَی عَدُوِّنَا فَجَنِّبْنَا الْكِبْرَ وَ سَدِّدْنَا لِلرُّشْدِ وَ إِنْ أَظْفَرْتَهُمْ عَلَیْنَا فَارْزُقْنَا الشَّهَادَةَ وَ اعْصِمْ بَقِیَّةَ أَصْحَابِی مِنَ الْفِتْنَةِ.
این پایان دعاست. شاید عبارت: أَظْفَرْتَنَا (ما را یاری دادی) و أَظْفَرْتَهُمْ (ایشان را پیروزی دادی) در اصل، اظهرتنا اظهرتهم (تقریباً به همان معنا) بوده است؛ زیرا بعد از هر یک، عَلَی است (عَلَی عدونا و علینا) نه باعداءنا؛ هر چند حروف در معنای یک دیگر به کار می‌روند.

9 - (دعایی دیگر)

در پایان مجموعه نوشته‌هایی از اَحْمَد بِنِ حُسَیْن بِنِ سُلَیْمَان دیدم که چنین نوشته بود:
از دعاهای نبی اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم.
اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ أَنْ أَفْتَقِرَ فِی غِنَاکَ أَوْ أَضِلَّ فِی هُدَاکَ أَوْ أَذِلَّ فِی عِزِّکَ أَوْ أُضَامَ فِی سُلْطَانِکَ أَوْ أُضْطَهَدَ وَ الْأَمْرُ إِلَیْکَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ أَنْ أَقُولَ زُوراً أَوْ أَغْشَی فُجُوراً أَوْ أَکُونَ بِکَ مَغْرُوراً

10 - نیز از مولا أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام در صِفِّین

این دعا را در جزء چهارم کتاب «دَفْع الْهُمُومِ وَ الْأَحْزَان» اَحْمَد بِنِ داوود نُعْمَانی دیدم که ابْن عَبَّاس گوید:

در شب صِفِّین، به امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام عرض کردم: آیا نمی‌بینید که دشمنان ما را محاصره کرده‌اند؟ فرمود:

«می ترسی گفتم:

آری (آن حضرت) خواند:

اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ أَنْ أَفْتَقِرَ فِی غِنَاکَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ أَنْ أُضَیَّعَ فِی سَلَامَتِکَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ أَنْ أُغْلَبَ وَ الْأَمْرُ إِلَیْکَ

11 - دعای دیگر از مولا أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام

این دعا را آن حضرت به أُوَیْس قَرَنِی آموخت و این غیر از دعایی است که در «کتاب السعاده» (السعادات) آورده‌ایم و نه آن که در «إِغَاثَةِ الدَّاعِی.»
مُوسَی بِنِ زَیْد از أُوَیْس قَرَنِی نقل می‌کند که امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:
«هر که این دعا را بخواند، خداوند دعایش را می‌پذیرد و همه‌ی خواسته‌هایش را بر می‌آورد.» رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم نیز فرمود:
«سوگند به آن کسی که مرا پیامبری راستین داد، هر که سخت تشنه و گرسنه گردد و این دعا را بخواند، خداوند آب و خوراکش دهد. اگر این دعا را بر کوهی بخوانند که مانع رسیدن به هدف است، گشاده می‌شود و راهی به مقصد در آن باز می‌شود. اگر آن را بر دیوانه بخوانند، هشیار می‌گردد و اگر بر باردار سخت زایی بخوانند، خداوند - عَزَّ و جَلَّ - زادن را بر او آسان می‌سازد.»
(پیامبر گرامی صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم در ادامه) فرمود:
«به آن که مرا به حقیقت به پیامبری برانگیخت سوگند که هر کس چهل شب جمعه این دعا را بخواند، هر گناهی که نسبت به پروردگار داشته است آمرزیده می‌شود و اگر نزد شاهی رود، از گزند او ایمن خواهد بود و اگر با خواندن این دعا به خواب رود، خداوند به شمار هر حرف آن، هزار فرشته‌ی روحانی با چهره‌هایی هفتاد هزار بار نیکوتر از خورشید می‌انگیزد تا برای او آمرزش بخواهند. اگر خواننده‌ی این دعا گناهان کبیره آورده باشد، همه‌ی گناهانش آمرزیده می‌شود و اگر در شب خواندن دعا بمیرد، شهید به شمار می‌رود.
آن گاه (أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام) به من فرمود:
«ای ابا عَبْدُاللَّه» خداوند او (خواننده‌ی دعا) و خانواده و موذن مسجدش و امام آن را - برای خویش برگزیده است - می‌آمرزد!» متن دعا:
یَا سَلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَیْمِنُ الْعَزِیزُ الْجَبَّارُ الْمُتَکَبِّرُ الطَّاهِرُ الْمُطَهَّرُ الْقَاهِرُالْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ یَا مَنْ یُنَادِی مِنْ کُلِّ فَجٍّ عَمِیقٍ بِأَلْسِنَةٍ شَتَّی وَ لُغَاتٍ مُخْتَلِفَةٍ وَ حَوَائِجَ أُخْرَی یَا مَنْ لَا یَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ أَنْتَ الَّذِی لَا تُغَیِّرُکَ الْأَزْمِنَةُ وَ لَا تُحِیطُ بِکَ الْأَمْکِنَةُ وَ لَا تَأْخُذُکَ نَوْمٌ وَ لَا سِنَةٌ یَسِّرْ لِی مَا أَخَافُ عُسْرَهُ وَ فَرِّجْ لِی مِنْ أَمْرِی مَا أَخَافُ کَرْبَهُ وَ سَهِّلْ لِی مِنْ أَمْرِی مَا أَخَافُ حُزْنَهُ سُبْحَانَکَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ - إِنِّی کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِینَ عَمِلْتُ سُوءاً وَ ظَلَمْتُ نَفْسِی فَاغْفِرْ لِی إِنَّهُ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ - وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی نَبِیِّهِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ تَسْلِیماً

12 - دعای دیگری از مولا حضرت أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام ایضاً به أُوَیْس قَرَنِی

اَبُو عَبْداللَّه (مُحَمَّد بِنِ وَهْبَان) دُبَیْلِی (یا دُبَیْلِی) در حدیث مرفوعی به نقل از أُوَیْس قَرَنِی، از أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام روایت می‌کند که فرمود:
«رسول گرامی صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمودند:
هر بنده‌ای این دعا را بخواند، خواسته‌اش بر آورده می‌شود.»
پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم بارها سوگند یاد فرمود که اگر آن را بر آب روان بخوانند، بر جای می‌ایستد و اگر بر مردی که سخت تشنه و گرسنه است بخوانند، خداوند سیر و سیرابش می‌سازد و اگر بر کوهی تا از جایش حرکت کند، جابجا می‌شود و اگر بر زنی که زادن بر او دشوار شده است، خداوند آن را آسان می‌سازد و اگر کسی در خانه‌ای بخواند - چنانچه سراسر شهر آتش بگیرد - خانه‌اش نخواهد سوخت و اگر مردی چهل شب جمعه آن را بخواند، خداوند همه‌ی گناهان او را نسبت به دیگران می‌آمرزد. هیچ غم زده و اندوهناکی آن را نمی‌خواند مگر این که اندوهش زدوده شود و بر هیچ غم زده و اندوهناکی آن را نمی‌خواند مگر این که اندوهش زدوده شود و بر هیچ حاکم ستمگری خوانده نمی‌شود مگر آن که خداوند خواسته‌ی خواننده را بر آورد.
(فضیلت و آثار) این دعا توضیح مفصلی دارد که ما بخشی از آن را آوردیم.
متن دعا:
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ وَ لَا أَسْأَلُ غَیْرَکَ وَ أَرْغَبُ إِلَیْکَ وَ لَا أَرْغَبُ إِلَی غَیْرِکَ أَسْأَلُکَ یَا أَمَانَ الْخَائِفِینَ وَ جَارَ الْمُسْتَجِیرِینَ أَنْتَ الْفَتَّاحُ ذُو الْخَیْرَاتِ مُقِیلُ الْعَثَرَاتِ مَاحِی السَّیِّئَاتِ وَ کَاتِبُ الْحَسَنَاتِ وَ رَافِعُ الدَّرَجَاتِ أَسْأَلُکَ بِأَفْضَلِ الْمَسَائِلِ کُلِّهَا وَ أَنْجَحِهَا الَّتِی لَا یَنْبَغِی لِلْعِبَادِ أَنْ یَسْأَلُوکَ إِلَّا بِهَا یَا أَللَّهُ یَا رَحْمَانُ وَ بِأَسْمَائِکَ الْحُسْنَی وَ أَمْثَالِکَ الْعُلْیَا وَ نِعَمِکَ الَّتِی لَا تُحْصَی وَ بِأَکْرَمِ أَسْمَائِکَ عَلَیْکَ وَ أَحَبِّهَا إِلَیْکَ وَ أَشْرَفِهَا عِنْدَکَ مَنْزِلَةً وَ أَقْرَبِهَا مِنْکَ وَسِیلَةً وَ أَجْزَلِهَا مَبْلَغاً وَ أَسْرَعِهَا مِنْکَ إِجَابَةً وَ بِاسْمِکَ الْمَخْزُونِ الْجَلِیلِ الْأَجَلِّ الْعَظِیمِ الَّذِی تُحِبُّهُ وَ تَرْضَاهُ وَ تَرْضَی عَنْ مَنْ دَعَاکَ بِهِ فَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ وَ حَقٌّ عَلَیْکَ أَلَّا تَحْرِمَ سَائِلَکَ وَ بِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ فِی التَّوْرَاةِ وَ الْإِنْجِیلِ وَ الزَّبُورِ وَ الْفُرْقَانِ وَ بِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقِکَ أَوْ لَمْ تُعْلِمْهُ أَحَداً وَ بِکُلِّ اسْمٍ دَعَاکَ بِهِ حَمَلَةُ عَرْشِکَ وَ مَلَائِکَتُکَ وَ أَصْفِیَاؤُکَ مِنْ خَلْقِکَ وَ بِحَقِّ السَّائِلِینَ لَکَ وَ الرَّاغِبِینَ إِلَیْکَ وَ الْمُتَعَوِّذِینَ بِکَ وَ الْمُتَضَرِّعِینَ لَدَیْکَ وَ بِحَقِّ کُلِّ عَبْدٍ مُتَعَبِّدٍ لَکَ فِی بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ أَوْ سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ أَدْعُوکَ دُعَاءَ مَنْ قَدِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَ عَظُمَ جُرْمُهُ وَ أَشْرَفَ عَلَی الْهَلَکَةِ وَ ضَعُفَتْ قُوَّتُهُ وَ مَنْ لَا یَثِقُ بِشَیْءٍ مِنْ عَمَلِهِ وَ لَا یَجِدُ لِذَنْبِهِ غَافِراً غَیْرَکَ وَ لَا لِسَعْیِهِ [لِسَعْیِهِ سِوَاکَ هَرَبْتُ مِنْکَ إِلَیْکَ مُعْتَرِفاً غَیْرَ مُسْتَنْکِفٍ وَ لَا مُسْتَکْبِرٍ عَنْ عِبَادَتِکَ یَا

أنْسَ كُلِّ فَقِيرٍ مُسْتَجِيرٍ أسْألَکَ بِأنَّکَ أنْتَ اللّهُ لَا إِلَهَ إِلّا أنْتَ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ - بَدِيعُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ ذُو الْجَلالِ وَ الْإِكْرامِ - عالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهادَةِ الرَّحْمنُ الرَّحِيمُ أَنْتَ الرَّبُّ وَ أَنَا الْعَبْدُ وَ أَنْتَ الْمَالِکُ وَ أَنَا الْمَمْلُوکُ وَ أَنْتَ الْعَزِيزُ وَ أَنَا الذَّلِيلُ وَ أَنْتَ الْغَنِيُّ وَ أَنَا الْفَقِيرُ وَ أَنْتَ الْحَیُّ وَ أَنَا الْمَيِّتُ وَ أَنْتَ الْبَاقِی وَ أَنَا الْفَانِی وَ أَنْتَ الْمُحْسِنُ وَ أَنَا الْمُسِیءُ وَ أَنْتَ الْغَفُورُ وَ أَنَا الْمُذْنِبُ وَ أَنْتَ الرَّحِيمُ وَ أَنَا الْخَاطِی وَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَ أَنَا الْمَخْلُوقُ وَ أَنْتَ الْقَوِیُّ وَ أَنَا الضَّعِيفُ وَ أَنْتَ الْمُعْطِی وَ أَنَا السَّائِلُ وَ أَنْتَ الْأَمِينُ وَ أَنَا الْخَائِفُ وَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَ أَنَا الْمَرْزُوقُ وَ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ شَكَوْتُ إِلَيْهِ وَ اسْتَغَثْتُ بِهِ وَ رَجَوْتُهُ لِأَنَّکَ كَمْ مِنْ مُذْنِبٍ قَدْ غَفَرْتَ لَهُ وَ كَمْ مِنْ مُسِیءٍ قَدْ تَجَاوَزْتَ عَنْهُ فَاغْفِرْ لِی وَ تَجَاوَزْ عَنِّی وَ ارْحَمْنِی وَ عَافِنِی مِمَّا نَزَلَ بِی وَ لَا تَفْضَحْنِی بِمَا جَنَيْتُهُ عَلَی نَفْسِی وَ خُذْ بِيَدِی وَ بِيَدِ وَالِدِی وَ وُلْدِی وَ ارْحَمْنَا بِرَحْمَتِکَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ

13 - دعای دیگر از مولا أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام معروف به دعای یمانی (219)

اَبُو عَبْداللَّه حُسَیْن بِنِ إِبْرَاهِیم قُمِّی معروف به ابْن الخیاط - اَبُو مُحَمَّد هَارُون بِنِ مُوسَی تَلَّعُکْبَرِی - اَبُو اَلْقاسم عَبْدُ الْواحد بِنِ عَبْداللَّه ابْن یونس مَوْصِلِی (در حلب) - عَلی بِنِ مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد عَلَوی معروف به مستنجد - اَبُو اَلْحَسَن کاتب - عَبْدالرَّحْمَان بِنِ عَلی بِنِ زیاد - عَبْداللَّه بِنِ عَبَّاس و عَبْداللَّه جَعْفَر:

روزی در محضر مولا عَلی بِنِ أَبِی طالب عَلَیْهِ السَّلَام نشسته بودیم. حضرت مُجْتَبَی عَلَیْهِ السَّلَام وارد شد و عرضه داشت:

«یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین، مردی مشک بو در آستانه‌ی، در، اجازه‌ی ورود می‌خواهد.» فرمود:

«بیاید.»

مردی درشت اندام و نیک چهره و گیرا و بلند بالا و خویش بیان با لباس شاهانه وارد شد و گفت:

سلام و رحمت خدا بر شما، یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین! من از دورترین جای یمن می‌آیم. از بزرگان عرب و از پیروان شمایم. فرمان روایی بزرگ و نعمت فراوانی را وانهادم و آمدم. من در ناز و نعمت و راحتی ام؛ با دارایی و آبادی فراوان و کاردانی و تجربه‌ی روزگاران؛ اما دشمنی سرسخت دارم که با انبوهی سپاه و نیرو و توانمندی‌اش، کار را بر من سخت کرده است و راه چاره‌ای نمی‌دانم.

شبی در خواب، ندایی به من گفت:

مرد! برخیز و به نزد برترین خلق خدا بعد از پیامبر روانه شو و از حضرتش بخواه دعایی را بیاموزدت که حبیب خدا و برگزیده‌ی شایسته‌ی حق حضرت مُحَمَّد بِنِ عَبْداللَّه بِنِ عَبْدُ الْمطلب بِنِ هَاشِم که بر او و خاندانش درود باد بدو آموخته است. این دعا اسم اعظم دارد. در برابر دشمن کین توزت آن را بخوان.

یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین! از خواب که برخاستم، پیش از هر کار، با چهارصد غلام همراه، به خدمت آمدم. من خدا و رسول و شما را به گواهی می‌گیرم که همه را در راه خدای بزرگ آزاد کردم. یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین! از گردنه‌های سخت و از سرزمین دور آمده‌ام. پیکرم زار و ناتوان شده است. یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین! بر من منت نه و به بزرگی و پدری و مهربانی فراگیرت، دعایی را که در خواب فرمان گرفتم تا برای آن، نزد شما بیایم، به من بیاموز.

مولا أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:

«باشد. إِنْ شَاءَ اللَّه می‌گویم.» آن گاه کاغذ و مرکبی خواست و این دعا را نوشت:

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللّهُمَّ أنْتَ الْمَلِکُ الْحَقُّ الّذِى لَا إِلَهَ إِلّا أنْتَ وَ أنَا عَبْدُکَ ظَلَمْتُ نَفْسِی وَ اعْتَرَفْتُ بِذَنْبِی وَ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاغْفِرْ لِی یَا غَفُورُ یَا شَکُورُ اللَّهُمَّ إِنِّی أَحْمَدُکَ وَ أَنْتَ لِلْحَمْدِ أَهْلٌ عَلَى مَا خَصَصْتَنِی بِهِ مِنْ مَوَاهِبِ الرَّغَائِبِ وَ مَا وَصَلَ إِلَیَّ مِنْ فَضْلِکَ السَّابِغِ وَ مَا أَوْلَیْتَنِی بِهِ مِنْ إِحْسَانِکَ إِلَیَّ وَ بَوَّأْتَنِی بِهِ مِنْ مَظِنَّةِ الْعَدْلِ وَ أَنَلْتَنِی مِنْ مَنِّکَ الْوَاصِلِ إِلَیَّ وَ مِنَ الدِّفَاعِ عَنِّی وَ التَّوْفِیقِ لِی وَ الْإِجَابَةِ لِدُعَائِی حَتَّى [حین أُنَاجِیکَ دَاعِیاً وَ أَدْعُوکَ مُضَاماً وَ أَسْأَلُکَ فَأَجِدُکَ فِی الْمَوَاطِنِ کُلِّهَا لِی جَابِراً وَ فِی الْأُمُورِ نَاظِراً وَ لِذُنُوبِی غَافِراً وَ لِعَوْرَاتِی سَاتِراً لَمْ أَعْدَمْ خَیْرَکَ طَرْفَةَ عَیْنٍ مُنْذُ أَنْزَلْتَنِی دَارَ الِاخْتِیَارِ لِتَنْظُرَ مَا أُقَدِّمُ لِدَارِ الْقَرَارِ فَأَنَا عَتِیقُکَ مِنْ جَمِیعِ الْآفَاتِ وَ الْمَصَائِبِ فِی اللَّوَازِبِ وَ الْغُمُومِ الَّتِی سَاوَرَتْنِی فِیهَا الْهُمُومُ بِمَعَارِیضِ أَصْنَافِ الْبَلَاءِ وَ مَصْرُوفِ جُهْدِ الْقَضَاءِ لَا أَذْکُرُ مِنْکَ إِلَّا الْجَمِیلَ وَ لَا أَرَى مِنْکَ غَیْرَ التَّفْضِیلِ خَیْرُکَ لِی شَامِلٌ وَ فَضْلُکَ عَلَیَّ مُتَوَاتِرٌ وَ نِعْمَتُکَ عِنْدِی مُتَّصِلَةٌ وَ سَوَابِقُ لَمْ تُحَقِّقْ حِذَارِی بَلْ صَدَّقْتَ رَجَائِی وَ صَاحَبْتَ أَسْفَارِی وَ أَکْرَمْتَ أَحْضَارِی وَ شَفَیْتَ أَمْرَاضِی وَ أَوْصَابِی وَ عَافَیْتَ مُنْقَلَبِی وَ مَثْوَایَ وَ لَمْ تُشْمِتْ بِی أَعْدَائِی وَ رَمَیْتَ مَنْ رَمَانِی وَ کَفَیْتَنِی مَئُونَةَ مَنْ عَادَانِی فَحَمْدِی لَکَ وَاصِلٌ وَ ثَنَائِی عَلَیْکَ دَائِمٌ مِنَ الدَّهْرِ إِلَى الدَّهْرِ بِأَلْوَانِ التَّسْبِیحِ خَالِصاً لِذِکْرِکَ وَ مَرْضِیّاً لَکَ بِیَانِعِ [بنایع التَّوْحِیدِ وَ إِمْحَاضِ التَّمْجِیدِ بِطُولِ التَّعْدِیدِ وَ مَزِیَّةِ أَهْلِ الْمَزِیدِ لَمْ تُغَنْ [تُعَنْ فِی قُدْرَتِکَ وَ لَمْ تُشَارَکْ فِی إِلَهِیَّتِکَ وَ لَمْ تَعْلَمْ لَکَ مَائِیَّةٌ فَتَکُونَ لِلْأَشْیَاءِ الْمُخْتَلِفَةِ مُجَانِساً وَ لَمْ تُعَایَنْ إِذْ حَبَسْتَ الْأَشْیَاءَ عَلَى الْغَرَائِزِ وَ لَا خَرَقَتِ الْأَوْهَامُ حُجُبَ الْغُیُوبِ فَتَعْتَقِدُ فِیکَ مَحْدُوداً فِی عَظَمَتِکَ فَلَا یَبْلُغُکَ بُعْدُ الْهِمَمِ وَ لَا یَنَالُکَ غَوْصُ الْفِکَرِ وَ لَا یَنْتَهِی إِلَیْکَ نَظَرُ نَاظِرٍ فِی مَجْدِ جَبَرُوتِکَ ارْتَفَعَتْ عَنْ صِفَةِ الْمَخْلُوقِینَ صِفَاتُ قُدْرَتِکَ وَ عَلَا عَنْ ذَلِکَ کِبْرِیَاءُ عَظَمَتِکَ لَا یَنْقُصُ مَا أَرَدْتَ أَنْ یَزْدَادَ وَ لَا یَزْدَادُ مَا أَرَدْتَ أَنْ یَنْقُصَ لَا أَحَدَ حَضَرَکَ حِینَ بَرَأْتَ النُّفُوسَ کَلَّتِ الْأَوْهَامُ عَنْ تَفْسِیرِ صِفَتِکَ وَ انْحَسَرَتِ الْعُقُولُ عَنْ کُنْهِ عَظَمَتِکَ وَ کَیْفَ تُوصَفُ وَ أَنْتَ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِی لَمْ تَزَلْ أَزَلِیّاً دَائِماً فِی الْغُیُوبِ وَحْدَکَ لَیْسَ فِیهَا غَیْرُکَ وَ لَمْ یَکُنْ لَهَا سِوَاکَ. حَارَ فِی مَلَکُوتِکَ عَمِیقَاتُ مَذَاهِبِ التَّفْکِیرِ فَتَوَاضَعَتِ الْمُلُوکُ لِهَیْبَتِکَ وَ عَنَتِ الْوُجُوهُ بِذُلِّ الِاسْتِکَانَةِ لَکَ وَ انْقَادَ کُلُّ شَیْءٍ لِعَظَمَتِکَ وَ اسْتَسْلَمَ کُلُّ شَیْءٍ لِقُدْرَتِکَ وَ خَضَعَتْ لَکَ الرِّقَابُ وَ کَلَّ دُونَ ذَلِکَ تَحْبِیرُ اللُّغَاتِ وَ ضَلَّ هُنَالِکَ التَّدْبِیرُ فِی تَصَارِیفِ الصِّفَاتِ فَمَنْ تَفَکَّرَ فِی ذَلِکَ رَجَعَ طَرْفُهُ إِلَیْهِ حَسِیراً وَ عَقْلُهُ مَبْهُوراً وَ تَفَکُّرُهُ مُتَحَیِّراً اللَّهُمَّ فَلَکَ الْحَمْدُ مُتَوَاتِراً مُتَوَالِیاً مُتَّسِقاً مُسْتَوْثِقاً یَدُومُ وَ لَا یَبِیدُ غَیْرَ مَفْقُودٍ فِی الْمَلَکُوتِ وَ لَا مَطْمُوسٍ فِی الْمَعَالِمِ وَ لَا مُنْتَقِصٍ فِی الْعِرْفَانِ وَ لَکَ الْحَمْدُ مَا لَا تُحْصَى مَکَارِمُهُ فِی اللَّیْلِ إِذْ أَدْبَرَ وَ الصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ وَ فِی الْبَرَارِی وَ الْبِحَارِ وَ الْغُدُوِّ وَ الْآصَالِ وَ الْعَشِیِّ وَ الْإِبْکَارِ وَ فِی الظَّهَائِرِ وَ الْأَسْحَارِ - اللَّهُمَّ بِتَوْفِیقِکَ قَدْ أَحْضَرْتَنِی الرَّغْبَةَ وَ جَعَلْتَنِی مِنْکَ فِی وَلَایَةِ الْعِصْمَةِ فَلَمْ أَبْرَحْ فِی سُبُوغِ نَعْمَائِکَ وَ تَتَابُعِ

آلَائِکَ مَحْفُوظاً لَکَ فِی الْمَنْعَةِ وَ الدِّفَاعِ مَحُوطاً بِکَ فِی مَثْوَایَ وَ مُنْقَلَبِی وَ لَمْ تُکَلِّفْنِی فَوْقَ طَاقَتِی إِذْ لَمْ تَرْضَ مِنِّی إِلَّا طَاعَتِی وَ لَیْسَ شُکْرِی وَ إِنْ أَبْلَغْتُ فِی الْمَقَالِ وَ بَالَغْتُ فِی الْفِعَالِ بِبَالِغِ أَدَاءِ حَقِّکَ وَ لَا مُکَافِیاً لِفَضْلِکَ لِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ تَغِبْ وَ لَا تَغِیبُ عَنْکَ غَائِبَةٌ وَ لَا تَخْفَی عَلَیْکَ خَافِیَةٌ وَ لَمْ تَضِلَّ لَکَ فِی ظُلَمِ الْخَفِیَّاتِ ضَالَّةٌ إِنَّمَا أَمْرُکَ إِذَا أَرَدْتَ شَیْئاً أَنْ تَقُولَ لَهُ کُنْ فَیَکُونُ اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ مِثْلَ مَا حَمِدْتَ بِهِ نَفْسَکَ وَ حَمِدَکَ بِهِ الْحَامِدُونَ وَ مَجَّدَکَ بِهِ الْمُمَجِّدُونَ وَ کَبَّرَکَ بِهِ الْمُکَبِّرُونَ وَ عَظَّمَکَ بِهِ الْمُعَظِّمُونَ حَتَّی یَکُونَ لَکَ مِنِّی وَحْدِی بِکُلِّ طَرْفَةِ عَیْنٍ وَ أَقَلَّ مِنْ ذَلِکَ مِثْلُ حَمْدِ الْحَامِدِینَ وَ تَوْحِیدِ أَصْنَافِ الْمُخْلِصِینَ وَ تَقْدِیسِ أَجْنَاسِ الْعَارِفِینَ وَ ثَنَاءِ جَمِیعِ الْمُهَلِّلِینَ وَ مِثْلُ مَا أَنْتَ بِهِ عَارِفٌ مِنْ جَمِیعِ خَلْقِکَ مِنَ الْحَیَوَانِ وَ أَرْغَبُ إِلَیْکَ فِی رَغْبَةِ مَا أَنْطَقْتَنِی بِهِ مِنْ حَمْدِکَ فَمَا أَیْسَرَ مَا کَلَّفْتَنِی بِهِ مِنْ حَقِّکَ وَ أَعْظَمَ مَا وَعَدْتَنِی عَلَی شُکْرِکَ ابْتَدَأْتَنِی بِالنِّعَمِ فَضْلًا وَ طَوْلًا وَ أَمَرْتَنِی بِالشُّکْرِ حَقّاً وَ عَدْلًا وَ وَعَدْتَنِی عَلَیْهِ أَضْعَافاً وَ مَزِیداً وَ أَعْطَیْتَنِی مِنْ رِزْقِکَ اعْتِبَاراً وَ فَضْلًا وَ سَأَلْتَنِی مِنْهُ یَسِیراً صَغِیراً وَ أَعْفَیْتَنِی مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَ لَمْ تُسَلِّمْنِی لِلسُّوءِ مِنْ بَلَائِکَ مَعَ مَا أَوْلَیْتَنِی مِنَ الْعَافِیَةِ وَ سَوَّغْتَ مِنْ کَرَائِمِ النِّحَلِ وَ ضَاعَفْتَ لِیَ الْفَضْلَ مَعَ مَا أَوْدَعْتَنِی مِنَ الْمَحَجَّةِ الشَّرِیفَةِ وَ یَسَّرْتَ لِیَ مِنَ الدَّرَجَةِ الرَّفِیعَةِ الْعَالِیَةِ وَ اصْطَفَیْتَنِی بِأَعْظَمِ النَّبِیِّینَ دَعْوَةً وَ أَفْضَلِهِمْ شَفَاعَةً مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ فَاغْفِرْ لِی مَا لَا یَسَعُهُ إِلَّا مَغْفِرَتُکَ وَ لَا یَمْحَقُهُ إِلَّا عَفْوُکَ وَ لَا یُکَفِّرُهُ إِلَّا فَضْلُکَ وَ هَبْ لِی فِی یَوْمِی یَقِیناً تُهَوِّنُ عَلَیَّ بِهِ مُصِیبَاتِ الدُّنْیَا وَ أَحْزَانَهَا بِشَوْقٍ إِلَیْکَ وَ رَغْبَةٍ فِیمَا عِنْدَکَ وَ اکْتُبْ لِی عِنْدَکَ الْمَغْفِرَةَ وَ بَلِّغْنِی الْکَرَامَةَ وَ ارْزُقْنِی شُکْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ فَإِنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الرَّفِیعُ الْبَدِیءُ الْبَدِیعُ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ الَّذِی لَیْسَ لِأَمْرِکَ مَدْفَعٌ وَ لَا عَنْ قَضَائِکَ مُمْتَنَعٌ أَشْهَدُ أَنَّکَ رَبِّی وَ رَبُّ کُلِّ شَیْءٍ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ عَالِمُ الْغَیْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْعَلِیُّ الْکَبِیرُ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ الثَّبَاتَ فِی الْأَمْرِ وَ الْعَزِیمَةَ عَلَی الرُّشْدِ وَ الشُّکْرَ عَلَی نِعْمَتِکَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ جَوْرِ کُلِّ جَائِرٍ وَ بَغْیِ کُلِّ بَاغٍ وَ حَسَدِ کُلِّ حَاسِدٍ بِکَ أَصُولُ عَلَی الْأَعْدَاءِ وَ بِکَ أَرْجُو وَلَایَةَ الْأَحِبَّاءِ مَعَ مَا لَا أَسْتَطِیعُ إِحْصَاءَهُ وَ لَا تَعْدِیدَهُ مِنْ عَوَائِدِ فَضْلِکَ وَ طُرَفِ رِزْقِکَ وَ أَلْوَانِ مَا أَوْلَیْتَ مِنْ إِرْفَادِکَ فَإِنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَاشِی فِی الْخَلْقِ رِفْدُکَ الْبَاسِطُ بِالْجُودِ یَدُکَ وَ لَا تُضَادُّ فِی حُکْمِکَ وَ لَا تُنَازَعُ فِی أَمْرِکَ تَمْلِکُ مِنَ الْأَنَامِ مَا تَشَاءُ وَ لَا یَمْلِکُونَ إِلَّا مَا تُرِیدُ - قُلِ اللَّهُمَّ مالِکَ الْمُلْکِ تُؤْتِی الْمُلْکَ مَنْ تَشاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْکَ مِمَّنْ تَشاءُ وَ تُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَ تُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِیَدِکَ الْخَیْرُ إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ. تُولِجُ اللَّیْلَ فِی النَّهارِ وَ تُولِجُ النَّهارَ فِی اللَّیْلِ وَ تُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَ تُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَ تَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَیْرِ حِسابٍ أَنْتَ الْمُنْعِمُ الْمُفْضِلُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقَدَّسُ فِی نُورِ الْقُدْسِ تَرَدَّیْتَ بِالْمَجْدِ وَ الْعِزِّ وَ تَعَظَّمْتَ بِالْکِبْرِیَاءِ وَ تَغَشَّیْتَ بِالنُّورِ وَ الْبَهَاءِ وَ تَجَلَّلْتَ بِالْمَهَابَةِ وَ السَّنَاءِ لَکَ الْمَنُّ الْقَدِیمُ وَ السُّلْطَانُ الشَّامِخُ وَ

الْجُوْدُ الْوَاسِعُ وَ الْقُدْرَةُ الْمُقْتَدِرَةُ جَعَلْتَنِی مِنْ أفْضَلِ بَنِی آدَمَ وَ جَعَلْتَنِی سَمِیعاً بَصِیراً صَحِیحاً سَوِیّاً مُعَافاً لَمْ تَشْغَلْنِی بِنُقْصَانٍ فِی بَدَنِی وَ لَمْ تَمْنَعْکَ کَرَامَتُکَ إِیَّایَ وَ حُسْنُ صَنِیعِکَ عِنْدِی وَ فَضْلُ إِنْعَامِکَ عَلَیَّ أَنْ وَسَّعْتَ عَلَیَّ فِی الدُّنْیَا وَ فَضَّلْتَنِی عَلَی کَثِیرٍ مِنْ أَهْلِهَا فَجَعَلْتَ لِی سَمْعاً یَسْمَعُ آیَاتِکَ وَ فُؤَاداً یَعْرِفُ عَظَمَتَکَ وَ أَنَا بِفَضْلِکَ حَامِدٌ وَ بِجُهْدِ یَقِینِی لَکَ شَاکِرٌ وَ بِحَقِّکَ شَاهِدٌ فَإِنَّکَ حَیٌّ قَبْلَ کُلِّ حَیٍّ وَ حَیٌّ بَعْدَ کُلِّ حَیٍّ وَ حَیٌّ لَمْ تَرِثِ الْحَیَاةَ مِنْ حَیٍّ وَ لَمْ تَقْطَعْ خَیْرَکَ عَنِّی طَرْفَةَ عَیْنٍ فِی کُلِّ وَقْتٍ وَ لَمْ تُنْزِلْ بِی عُقُوبَاتِ النِّقَمِ وَ لَمْ تُغَیِّرْ عَلَیَّ دَقَائِقَ الْعِصَمِ فَلَوْ لَمْ أَذْکُرْ مِنْ إِحْسَانِکَ إِلَّا عَفْوَکَ وَ إِجَابَةَ دُعَائِی حِینَ رَفَعْتَ رَأْسِی بِتَحْمِیدِکَ وَ تَمْجِیدِکَ وَ فِی قِسْمَةِ الْأَرْزَاقِ حِینَ قَدَّرْتَ فَلَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا حَفِظَهُ عِلْمُکَ وَ عَدَدَ مَا أَحَاطَتْ بِهِ قُدْرَتُکَ وَ عَدَدَ مَا وَسِعَتْهُ رَحْمَتُکَ - اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ إِحْسَانَکَ فِیمَا بَقِیَ کَمَا أَحْسَنْتَ فِیمَا مَضَی فَإِنِّی أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِتَوْحِیدِکَ وَ تَمْجِیدِکَ وَ تَحْمِیدِکَ وَ تَهْلِیلِکَ وَ تَکْبِیرِکَ وَ تَعْظِیمِکَ وَ بِنُورِکَ وَ رَأْفَتِکَ وَ رَحْمَتِکَ وَ عُلُوِّکَ وَ جَمَالِکَ وَ جَلَالِکَ وَ بَهَائِکَ وَ سُلْطَانِکَ وَ قُدْرَتِکَ وَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ أَلَّا تَحْرِمَنِی رِفْدَکَ وَ فَوَائِدَکَ فَإِنَّهُ لَا یَعْتَرِیکَ لِکَثْرَةِ مَا یَتَدَفَّقُ بِهِ عَوَائِقُ الْبُخْلِ وَ لَا یَنْقُصُ جُودَکَ تَقْصِیرٌ فِی شُکْرِ نِعْمَتِکَ وَ لَا تُفْنِی خَزَائِنَ مَوَاهِبِکَ النِّعَمُ وَ لَا تَخَافُ ضَیْمَ إِمْلَاقٍ فَتُکْدِیَ وَ لَا یَلْحَقُکَ خَوْفُ عُدْمٍ فَیَنْقُصَ فَیْضُ فَضْلِکَ - اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی قَلْباً خَاشِعاً وَ یَقِیناً صَادِقاً وَ لِسَاناً ذَاکِراً وَ لَا تُؤْمِنِّی مَکْرَکَ وَ لَا تَکْشِفْ عَنِّی سِتْرَکَ وَ لَا تُنْسِنِی ذِکْرَکَ وَ لَا تُبَاعِدْنِی مِنْ جِوَارِکَ وَ لَا تَقْطَعْنِی مِنْ رَحْمَتِکَ وَ لَا تُؤْیِسْنِی مِنْ رَوْحِکَ وَ کُنْ لِی أَنِیساً مِنْ کُلِّ وَحْشَةٍ وَ اعْصِمْنِی مِنْ کُلِّ هَلَکَةٍ وَ نَجِّنِی مِنْ کُلِّ بَلَاءٍ فَ إِنَّکَ لا تُخْلِفُ الْمِیعادَ اللَّهُمَّ ارْفَعْنِی وَ لَا تَضَعْنِی وَ زِدْنِی وَ لَا تَنْقُصْنِی وَ ارْحَمْنِی وَ لَا تُعَذِّبْنِی وَ انْصُرْنِی وَ لَا تَخْذُلْنِیوَ آثِرْنِی وَ لَا تُؤْثِرْ عَلَیَّ وَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ وَ سَلِّمْ تَسْلِیماً کَثِیراً

ابْن عَبَّاس رَضِیَ اللَّهُ عَنْه گوید:

آن حضرت افزود: «ببین آن را از بر کرده باشی و هیچ روز خواندن آن را ترک مکن. امیدوارم وقتی به سرزمین خویش می‌رسی، خداوند دشمنت را نابود کرده باشد. من از رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم شنیدم:

هر که این دعا را با نیت پاک و دلی فروتن بخواند، اگر فرمان دهد تا کوه‌ها حرکت کند، حرکت خواهند کرد و اگر بخواهد، بر دریا راه خواهد رفت.»

آن مرد رهسپار دیار خود شد. چهل روز بعد، نامه‌اش به أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام رسید که خداوند دشمنش را نابود کرده است؛ چنان که در آن ناحیه یک تن (از دشمنان) باقی نمانده است. أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:

«می دانستم. این را پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به من فرمود. هر کار سخت من با این دعا آسان شده است.»

14 - دعای مولا أَمِير الْمُؤْمِنِين حضرت عَلی بِنِ أَبِی طالب صَلَوَاتُ اللَّهِ و سلامه عَلَيه

الْحَمْدُ لِلَّهِ أَوَّلَ مَحْمُودٍ وَ آخِرَ مَعْبُودٍ وَ أَقْرَبَ مَوْجُودٍ الْبَدِیءِ بِلَا مَعْلُومٍ لِأَزَلِيَّتِهِ وَ لَا آخِرٍ لِأَوَّلِيَّتِهِ وَ الْكَائِنِ قَبْلَ الْكَوْنِ بِغَيْرِ كِيَانٍ وَ الْمَوْجُودِ فِی كُلِّ مَكَانٍ بِغَيْرِ عِيَانٍ وَ الْقَرِيبِ مِنْ كُلِّ نَجْوَى بِغَيْرِ تَدَانٍ عَلَنَتْ عِنْدَهُ الْغُيُوبُ وَ ضَلَّتْ فِی عَظَمَتِهِ الْقُلُوبُ فَلَا الْأَبْصَارُ تُدْرِكُ عَظَمَتَهُ وَ لَا الْقُلُوبُ عَلَی احْتِجَابِهِ تُنْكِرُ مَعْرِفَتَهُ تَمَثَّلَ فِی الْقُلُوبِ بِغَيْرِ مِثَالٍ تَحُدُّهُ الْأَوْهَامُ أَوْ تُدْرِكُهُ الْأَحْلَامُ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ نَفْسِهِ دَلِيلًا عَلَی تَكَبُّرِهِ عَنِ الضِّدِّ وَ النِّدِّ وَ الشَّكْلِ وَ الْمِثْلِ فَالْوَحْدَانِيَّةُ آيَةُ الرُّبُوبِيَّةِ وَ الْمَوْتُ الْآتِي عَلَی خَلْقِهِ مُخْبِرٌ عَنْ خَلْقِهِ وَ قُدْرَتِهِ ثُمَّ خَلَقَهُمْ مِنْ نُطْفَةٍ وَ لَمْ يَكُونُوا شَيْئاً دَلِيلٌ عَلَی إِعَادَتِهِمْ خَلْقاً جَدِيداً بَعْدَ فَنَائِهِمْ كَمَا خَلَقَهُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ - وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ الَّذِی لَمْ يَضُرَّهُ بِالْمَعْصِيَةِ الْمُتَكَبِّرُونَ وَ لَمْ يَنْفَعْهُ بِالطَّاعَةِ الْمُتَعَبِّدُونَ الْحَلِيمِ عَلَی الْجَبَابِرَةِ الْمُدَّعِينَ وَ الْمُمْهِلِ الزَّاعِمِينَ لَهُ شَرِيكاً فِی مَلَكُوتِهِ الدَّائِمِ فِی سُلْطَانِهِ بِغَيْرِ أَمَدٍ - وَ الْبَاقِی فِی مُلْكِهِ بَعْدَ انْقِضَاءِ الْأَبَدِ وَ الْفَرْدِ الْوَاحِدِ الصَّمَدِ وَ الْمُتَكَبِّرِ عَنِ الصَّاحِبَةِ وَ الْوَلَدِ رَافِعِ السَّمَاءِ بِغَيْرِ عَمَدٍ وَ مُجْرِی السَّحَابِ بِغَيْرِ صَفَدٍ قَاهِرِ الْخَلْقِ بِغَيْرِ عَدَدٍ لَكِنَّ اللَّهَ الْأَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ الَّذِی لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لَمْ يَخْلُ مِنْ فَضْلِهِ الْمُقِيمُونَ عَلَی مَعْصِيَتِهِ وَ لَمْ يُجَازِهِ لِأَصْغَرِ نِعَمِهِ الْمُجْتَهِدُونَ فِی طَاعَتِهِ الْغَنِيُّ الَّذِی لَا يَضُنُّ بِرِزْقِهِ عَلَی جَاحِدِهِ وَ لَا يَنْقُصُ عَطَايَاهُ أَرْزَاقُ خَلْقِهِ خَالِقُ الْخَلْقِ وَ مُفْنِيهِ وَ مُعِيدُهُ وَ مُبْدِيهِ وَ مُعَافِيهِ [معاقبته عَالِمٌ مَا أَكَنَّتْهُ السَّرَائِرُ وَ أَخْبَتْهُ الضَّمَائِرُ وَ اخْتَلَفَتْ بِهِ الْأَلْسُنُ وَ أَنْسَتْهُ الْأَزْمُنُ الْحَيُّ الَّذِی لَا يَمُوتُ وَ الْقَيُّومُ الَّذِی لَا يَنَامُ وَ الدَّائِمُ الَّذِی لَا يَزُولُ وَ الْعَدْلُ الَّذِی لَا يَجُورُ وَ الصَّافِحُ عَنِ الْكَبَائِرِ بِفَضْلِهِ وَ الْمُعَذِّبُ مَنْ عَذَّبَ بِعَدْلِهِ لَمْ يَخَفِ الْفَوْتَ فَحَلُمَ وَ عَلِمَ الْفَقْرَ إِلَيْهِ فَرَحِمَ وَ قَالَ فِی مُحْكَمِ كِتَابِهِ - وَ لَوْ يُؤاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِما كَسَبُوا ما تَرَكَ عَلی ظَهْرِها مِنْ دَابَّةٍ أَحْمَدُهُ حَمْداً أَسْتَزِيدُهُ فِی نِعْمَتِهِ وَ أَسْتَجِيرُ بِهِ مِنْ نِقْمَتِهِ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَيْهِ بِالتَّصْدِيقِ لِنَبِيِّهِ الْمُصْطَفَی لِوَحْيِهِ الْمُتَخَيَّرِ لِرِسَالَتِهِ الْمُخْتَصِّ بِشَفَاعَتِهِ الْقَائِمِ بِحَقِّهِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ عَلَی أَصْحَابِهِ وَ عَلَی النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ وَ الْمَلَائِكَةِ أَجْمَعِينَ وَ سَلَّمَ تَسْلِيماً إِلَهِی دَرَسَتِ الْآمَالُ وَ تَغَيَّرَتِ الْأَحْوَالُ وَ كَذَبَتِ الْأَلْسُنُ وَ أُخْلِفَتِ الْعِدَةُ إِلَّا عِدَتُكَ فَإِنَّكَ وَعَدْتَ مَغْفِرَةً وَ فَضْلًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعْطِنِی مِنْ فَضْلِكَ وَ أَعِذْنِی مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ سُبْحَانَكَ وَ بِحَمْدِكَ مَا أَعْظَمَكَ وَ أَحْلَمَكَ وَ أَكْرَمَكَ وَسِعَ بِفَضْلِكَ حِلْمُكَ تَمَرُّدَ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَ اسْتَغْرَقَتْ نِعْمَتُكَ شُكْرَ الشَّاكِرِينَ وَ عَظَمَ حِلْمُكَ عَنْ إِحْصَاءِ الْمُحْصِينَ وَ جَلَّ طَوْلُكَ عَنْ وَصْفِ الْوَاصِفِينَ كَيْفَ لَوْ لَا فَضْلُكَ حَلُمْتَ عَمَّنْ خَلَقْتَهُ مِنْ نُطْفَةٍ وَ لَمْ يَكُ شَيْئاً فَرَبَّيْتَهُ بِطِيبِ رِزْقِكَ وَ أَنْشَأْتَهُ فِی تَوَاتُرِ نِعْمَتِكَ وَ مَكَّنْتَ لَهُ فِی مِهَادِ أَرْضِكَ وَ دَعَوْتَهُ إِلَی طَاعَتِكَ فَاسْتَنْجَدَ

عَلَى عِصْيَانِکَ بِإِحْسَانِکَ وَ جَحَدَکَ وَ عَبَدَ غَيْرَکَ فِى سُلْطَانِکَ کَيْفَ لَوْ لَا حِلْمُکَ أَمْهَلْتَنِى وَ قَدْ شَمَلْتَنِى بِسِتْرِکَ وَ أَکْرَمْتَنِى بِمَعْرِفَتِکَ وَ أَطْلَقْتَ لِسَانِى بِشُکْرِکَ وَ هَدَيْتَنِى السَّبِيلَ إِلَى طَاعَتِکَ وَ سَهَّلْتَنِى الْمَسْلَکَ إِلَى کَرَامَتِکَ وَ أَحْضَرْتَنِى سَبِيلَ قُرْبَتِکَ فَکَانَ جَزَاؤُکَ مِنِّى إِنْ کَافَأْتُکَ عَنِ الْإِحْسَانِ بِالْإِسَاءَةِ حَرِيصاً عَلَى مَا أَسْخَطَکَ مُتَنَقِّلًا فِيمَا أَسْتَحِقُّ بِهِ الْمَزِيدَ مِنْ نَقِمَتِکَ سَرِيعاً إِلَى مَا أَبْعَدَ مِنْ رِضَاکَ مُغْتَبِطاً بِعِزَّةِ الْأَمَلِ مُعْرِضاً عَنْ زَوَاجِرِ الْأَجَلِ لَمْ يَقْنَعْنِى حِلْمُکَ عَنِّى وَ قَدْ أَتَانِى تَوَعُّدُکَ بِأَخْذِ الْقُوَّةِ مِنِّى حَتَّى دَعَوْتُکَ عَلَى عَظِيمِ الْخَطِيئَةِ أَسْتَزِيدُکَ فِى نِعْمَتِکَ غَيْرَ مُتَأَهِّبٍ لِمَا قَدْ أَشْرَفْتُ عَلَيْهِ مِنْ نَقِمَتِکَ مُسْتَبْطِئاً لِمَزِيدِکَ وَ مُتَسَخِّطاً لِمَيْسُورِ رِزْقِکَ مُقْتَضِياً جَوَائِزَکَ بِعَمَلِ الْفُجَّارِ کَالْمُرَاصِدِ رَحْمَتَکَ بِعَمَلِ الْأَبْرَارِ مُجْتَهِداً أَتَمَنَّى عَلَيْکَ الْعَظَائِمَ کَالْمُدِلِّ الْآمِنِ مِنْ قِصَاصِ الْجَرَائِمِ فَ إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ راجِعُونَ مُصِيبَةٌ عَظُمَ رُزْئُهَا وَ جَلَّ عِقَابُهَا

بَلْ کَيْفَ لَوْ لَا أَمَلِى وَ وَعْدُکَ الصَّفْحَ عَنْ زَلَلِى أَرْجُو إِقَالَتَکَ وَ قَدْ جَاهَرْتُکَ بِالْکَبَائِرِ مُسْتَخْفِياً عَنْ أَصَاغِرِ خَلْقِکَ فَلَا أَنَا رَاقَبْتُکَ وَ أَنْتَ مَعِى وَ لَا رَاعَيْتُ حُرْمَةَ سَتْرِکَ عَلَيَّ بِأَيِّ وَجْهٍ أَلْقَاکَ وَ بِأَيِّ لِسَانٍ أُنَاجِيکَ وَ قَدْ نَقَضْتُ الْعُهُودَ وَ الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْکِيدِهَا وَ جَعَلْتُکَ عَلَيَّ کَفِيلًا ثُمَّ دَعَوْتُکَ مُقْتَحِماً فِى الْخَطِيئَةِ فَأَجَبْتَنِى وَ دَعَوْتَنِى وَ إِلَيْکَ فَقْرِى فَلَمْ أُجِبْ فَوَا سَوْأَتَاهْ وَ قُبْحَ صَنِيعَاهْ أَيَّةَ جُرْأَةٍ تَجَرَّأْتُ وَ أَيَّ تَغْرِيرٍ غَرَّرْتُ نَفْسِى سُبْحَانَکَ فَبِکَ أَتَقَرَّبُ إِلَيْکَ وَ بِحَقِّکَ أُقْسِمُ وَ مِنْکَ أَهْرُبُ إِلَيْکَ بِنَفْسِى اسْتَخْفَفْتُ عِنْدَ مَعْصِيَتِى لَا بِنَفْسِکَ وَ بِجَهْلِى اغْتَرَرْتُ لَا بِحِلْمِکَ وَ حَقِّى أَضَعْتُ لَا عَظِيمَ حَقِّکَ وَ نَفْسِى ظَلَمْتُ وَ لِرَحْمَتِکَ الْآنَ رَجَوْتُ وَ بِکَ آمَنْتُ وَ عَلَيْکَ تَوَکَّلْتُ وَ إِلَيْکَ أَنَبْتُ وَ تَضَرَّعْتُ فَارْحَمْ إِلَيْکَ فَقْرِى وَ فَاقَتِى وَ کَبْوَتِى لِحَرِّ وَجْهِى وَ حَيْرَتِى فِى سَوْأَةِ ذُنُوبِى إِنَّکَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ يَا أَسْمَعَ مَدْعُوٍّ وَ خَيْرَ مَرْجُوٍّ وَ أَحْلَمَ مُغْضٍ وَ أَقْرَبَ مُسْتَغَاثٍ أَدْعُوکَ مُسْتَغِيثاً اسْتِغَاثَةَ الْمُتَحَيِّرِ الْمُسْتَيْئِسِ مِنْ إِغَاثَةِ خَلْقِکَ فَعُدْ بِلُطْفِکَ عَلَى ضَعْفِى وَ اغْفِرْ بِسَعَةِ رَحْمَتِکَ کَبَائِرَ ذُنُوبِى وَ هَبْ لِى عَاجِلَ صُنْعِکَ إِنَّکَ أَوْسَعُ الْوَاهِبِينَ لا إِلهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحانَکَ إِنِّى کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ يَا اللَّهُ يَا أَحَدُ يَا اللَّهُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ - اللَّهُمَّ أَعْيَتْنِى الْمَطَالِبُ وَ ضَاقَتْ عَلَيَّ الْمَذَاهِبُ وَ أَقْصَانِى الْأَبَاعِدُ وَ مَلَّنِى الْأَقَارِبُ وَ أَنْتَ الرَّجَاءُ إِذَا انْقَطَعَ الرَّجَاءُ وَ الْمُسْتَعَانُ إِذَا عَظُمَ الْبَلَاءُ وَ اللَّجَأُ فِى الشِّدَّةِ وَ الرَّخَاءِ فَنَفِّسْ کُرْبَةَ نَفْسٍ إِذَا ذَکَّرَهَا الْقُنُوطُ مَسَاوِيَهَا أَيْأَسَتْ مِنْ رَحْمَتِکَ وَ لَا تُؤْيِسْنِى مِنْ رَحْمَتِکَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

نویسنده‌ی کتاب، عَلی بِنِ مُوسَی بِنِ جَعْفَرِ بِنِ مُحَمَّد طاووس، گوید:
دعای معروف به یمانی را به روایت دیگر یافتم که نسبت به گونه‌ای که آوردیم افزوده و اختلاف‌هایی دارد. خواستم هر دو نقل این دعا را آورده باشم. روایت دیگر چنین است:
شریف اَبُو اَلْحُسَیْن زَیْد بِنِ جَعْفَر عَلَوی محمدی - اَبُو اَلْحَسَن مُحَمَّد بِنِ عَبْداللّه بِنِ البساط (به گونه‌ی قرائت) - مغیره بِنِ عَمْرو بِنِ وَلِید عزرمی مکی (در مَکَّة) - اَبُو سعید مُفَضَّل بِنِ مُحَمَّد حُسَیْنِی (به شیوه‌ی قرائت) - ابوإسْحَاق إِبْرَاهِیم بِنِ مُحَمَّد شافعی + مُحَمَّد بِنِ یَحْیَی بِنِ أَبِی عمر عبدی - فُضَیْل بِنِ عیاض - عَطَاء بِنِ سائب - طاووس (بِنِ کَیْسَان یمانی) عَبْداللّه بِنِ عَبَّاس.
روزی در پیشگاه أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام نشسته بودم و با هم گفتگو می‌کردیم.
فرزندش حضرت مُجْتَبَی عَلَیْهِ السَّلَام وارد شد و گفت:
«یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین، سواری بر در است که بوی مشک و عنبر می‌دهد. اجازه‌ی ورود می‌خواهد.» فرمود:
«بگذار بیاید.» مردی درشت هیکل و خوش سیما، با چهره و اندامی نیکو، لباس شاهان به بر کرده وارد شد و گفت:
درود و رحمت و برکات خدا بر شما ای أَمِیر الْمُؤْمِنِین!
أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام پاسخ فرمود:
«درود بر تو!» آن گاه او را نزدیک خواند. او گفت:
یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین، از دورترین نقطه‌ی یمن می‌آیم. من از بزرگان عربم و از پیروان شما. پادشاهی بزرگ و نعمت فراوان و زمین‌های بسیار پشت سر گذاشتم. زندگانی پر نعمت و روزگار آسوده‌ای دارم؛ جز آن که دشمنی در پی چیرگی بر من است و همواره در کمین من. سال‌هاست در راه آزار و جنگ با من است. راه چاره‌ای نمی‌دانم.
شبی - ای أَمِیر الْمُؤْمِنِین - در خواب بودم که شنیدم گوینده‌ای ندا در داد: برخیز و به نزد خلیفه‌ی خدا پیشوای مومنان عَلی بِنِ أَبِی طالب عَلَیْهِ السَّلَام رو و از حضرتش دعایی را بخواه که پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم بدو آموخت. اسم اعظم الهی و واژه‌های تام او در آن است. تو در دربار خداوند، بدو شایسته‌ی پذیرفتن و رهایی از این دشمن ستیزنده‌ای.
وقتی برخاستم، سر از پا نمی‌شناختم و هیچ اندیشه نمی‌داشتم تا این که همراه چهارصد برده و دربار شما آمدم. پروردگار بزرگ و شما را گواه می‌گیرم که در راه خدا آزادشان ساختم و طوق بندگی را از ایشان

برداشتم؛ آزادند.

یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین! از سرزمینی دور و راهی دراز و جلگه‌ای پست آمده‌ام. پیکرم در آنجا آزرده و اندامم فرسوده شده است. به حق پدری و خویشی و نزدیکی، بر من منت گذارید و دعایی را که در خواب دیدم تا برای آن به سویتان بیایم، به من بیاموزید.

فرمود:

«آری.» آن گاه دوات و کاغذی خواست و دعا را نوشت. من نیز آن را نوشتم. چنین بود:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ وَ الْعاقِبَةُ لِلْمُتَّقِینَ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی خَاتَمِ النَّبِیِّینَ وَ عَلَی أَهْلِ بَیْتِهِ أَجْمَعِینَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَحْمَدُکَ وَ أَنْتَ لِلْحَمْدِ أَهْلٌ عَلَی مَا اخْتَصَصْتَنِی بِهِ مِنْ مَوَاهِبِ الرَّغَائِبِ وَ أُوصِلَ إِلَیَّ مِنْ فَضَائِلِ الصَّنَائِعِ وَ مَا أَوْلَیْتَنِی بِهِ مِنْ إِحْسَانِکَ وَ بَوَّأْتَنِی مِنْ مَظِنَّةِ الصِّدْقِ وَ أَنَلْتَنِی بِهِ مِنْ مَنِّکَ الْوَاصِلِ إِلَیَّ وَ مِنَ الدِّفَاعِ عَنِّی وَ التَّوْفِیقِ لِی وَ الْإِجَابَةِ لِدُعَائِی حِینَ أُنَاجِیکَ رَاغِباً وَ أَدْعُوکَ مُصَافِیاً حَتَّی أَرْجُوکَ وَ أَجِدُکَ فِی الْمَوَاضِعِ کُلِّهَا لِی جَابِراً وَ فِی الْأُمُورِ نَاظِراً وَ عَلَی الْأَعْدَاءِ نَاصِراً وَ لِلذُّنُوبِ سَاتِراً لَمْ أَعْدَمْ فَضْلَکَ طَرْفَةَ عَیْنٍ مُذْ أَنْزَلْتَنِی دَارَ الِاخْتِیَارِ لِتَنْظُرَ مَا ذَا أُقَدِّمُ لِدَارِ الْقَرَارِ فَأَنَا عَتِیقُکَ مِنْ جَمِیعِ الْمَصَائِبِ وَ اللَّوَازِبِ وَ الْغُمُومِ الَّتِی سَاوَرَتْنِی فِیهَا الْهُمُومُ بِمَعَارِیضِ أَصْنَافِ الْبَلَاءِ وَ مَصْرُوفِ جُهْدِ الْقَضَاءِ - لَا أَذْکُرُ مِنْکَ إِلَّا الْجَمِیلَ وَ لَا أَرَی مِنْکَ إِلَّا التَّفْضِیلَ خَیْرُکَ لِی شَامِلٌ وَ فَضْلُکَ عَلَیَّ مُتَوَاتِرٌ وَ نِعَمُکَ عِنْدِی مُتَّصِلَةٌ لَمْ تُحَقِّقْ حِذَارِی وَ صَدَّقْتَ رَجَائِی وَ صَاحَبْتَ أَسْفَارِی وَ أَکْرَمْتَ إِحْضَارِی وَ شَفَیْتَ أَمْرَاضِی وَ عَافَیْتَ مُنْقَلَبِی وَ مَثْوَایَ وَ لَمْ تُشْمِتْ بِی أَعْدَائِی وَ رَمَیْتَ مَنْ رَمَانِی وَ کَفَیْتَنِی شَنَآنَ مَنْ عَادَانِی فَحَمْدِی لَکَ وَاصِلٌ وَ ثَنَائِی عَلَیْکَ دَائِمٌ مِنَ الدَّهْرِ إِلَی الدَّهْرِ بِأَلْوَانِ التَّسْبِیحِ خَالِصاً لِذِکْرِکَ وَ مَرْضِیّاً لَکَ بِنَاصِعِ التَّحْمِیدِ وَ إِمْحَاضِ التَّمْجِیدِ بِطُولِ التَّعْدِیدِ وَ إِکْذَابِ أَهْلِ التَّنْدِیدِ لَمْ تُعَنْ فِی قُدْرَتِکَ وَ لَمْ تُشَارَکْ فِی إِلَهِیَّتِکَ وَ لَمْ تُعَایَنْ إِذْ حَبَسْتَ الْأَشْیَاءَ عَلَی الْغَرَائِزِ الْمُخْتَلِفَاتِ وَ لَا خَرَقَتِ الْأَوْهَامُ حُجُبَ الْغُیُوبِ إِلَیْکَ فَاعْتَقَدْتُ مِنْکَ حُدُوداً فِی عَظَمَتِکَ وَ لَمْ تَعْلَمْ لَکَ مَائِیَّةٌ فَتَکُونَ لِلْأَشْیَاءِ الْمُخْتَلِفَةِ مُجَانِساً لَا یَبْلُغُکَ بُعْدُ الْهِمَمِ وَ لَا یَنَالُکَ غَوْصُ الْفِطَنِ لَا یَنْتَهِی إِلَیْکَ نَظَرُ النَّاظِرِ فِی مَجْدِ جَبَرُوتِکَ ارْتَفَعَتْ عَنْ صِفَةِ الْمَخْلُوقِینَ صِفَاتُ قُدْرَتِکَ وَ عَلَا عَنْ ذَلِکَ کَبِیرُ عَظَمَتِکَ لَا یَنْقُصُ مَا أَرَدْتَ أَنْ یَزْدَادَ وَ لَا یَزْدَادُ مَا أَرَدْتَ أَنْ یَنْقُصَ لَا أَحَدٌ شَهِدَکَ حِینَ فَطَرْتَ الْخَلْقَ وَ لَا نِدٌّ حَضَرَکَ حِینَ بَرَأْتَ النُّفُوسَ وَ کَلَّتِ الْأَلْسُنُ عَنْ تَفْسِیرِ صِفَتِکَ وَ انْحَسَرَتِ الْعُقُولُ عَنْ کُنْهِ مَعْرِفَتِکَ وَ کَیْفَ تُوْصَفُ وَ أَنْتَ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِی لَمْ یَزَلْ أَزَلِیّاً دَائِماً فِی الْغُیُوبِ وَحْدَکَ لَیْسَ فِیهَا غَیْرُکَ وَ لَمْ یَکُنْ لَهَا سِوَاکَ وَ لَا هَجَمَتِ الْعُیُونُ عَلَیْکَ فَتُدْرِکَ مِنْکَ إِنْشَاءً وَ لَا تَهْدِی الْقُلُوبُ لِصِفَتِکَ وَ لَا یَبْلُغُ الْعُقُولُ جَلَالَ عِزَّتِکَ حَارَتْ فِی مَلَکُوتِکَ عَمِیقَاتِ مَذَاهِبِ التَّفْکِیرِ فَتَوَاضَعَتِ الْمُلُوکُ لِهَیْبَتِکَ

وَ عَنَتِ الْوُجُوهُ بِذِلَّةِ الاِسْتِكَانَةِ لَکَ وَ انْقَادَ کُلُّ شَیْ‏ءٍ لِعَظَمَتِکَ وَ اسْتَسْلَمَ کُلُّ شَیْ‏ءٍ لِقُدْرَتِکَ وَ خَضَعَتْ لَکَ الرِّقَابُ وَ کَلَّ دُونَ ذَلِکَ تَحْبِیرُ اللُّغَاتِ وَ ضَلَّ هُنَالِکَ التَّدْبِیرُ فِی تَصَاعِیفِ الصِّفَاتِ فَمَنْ تَفَکَّرَ فِی ذَلِکَ رَجَعَ طَرْفُهُ إِلَیْهِ حَسِیراً وَ عَقْلُهُ مَبْهُوتاً وَ تَفَکُّرُهُ مُتَحَیِّراً اللَّهُمَّ فَلَکَ الْحَمْدُ مُتَوَاتِراً مُتَوَالِیاً مُتَّسِقاً مُسْتَوْثِقاً یَدُومُ وَ لاَ یَبِیدُ غَیْرَ مَفْقُودٍ فِی الْمَلَکُوتِ وَ لاَ مَطْمُوسٍ فِی الْعَالَمِ وَ لاَ مُنْتَقِصٍ فِی الْعِرْفَانِ وَ لَکَ الْحَمْدُ فِیمَا لاَ تُحْصَی مَکَارِمُهُ فِی اللَّیْلِ إِذْ أَدْبَرَ وَ الصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ وَ فِی الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ الْغُدُوِّ وَ الْآصَالِ وَ الْعَشِیِّ وَ الْإِبْکَارِ وَ الظَّهِیرَةِ وَ الْأَسْحَارِ اللَّهُمَّ بِتَوْفِیقِکَ قَدْ أَحْضَرْتَنِی النَّجَاةَ وَ جَعَلْتَنِی مِنْکَ فِی وَلاَیَةِ الْعِصْمَةِ وَ لَمْ أَبْرَحْ فِی سُبُوغِ نَعْمَائِکَ وَ تَتَابُعِ آلاَئِکَ مَحْفُوظاً لَکَ فِی الْمَنَعَةِ وَ الدِّفَاعِ لَمْ تُکَلِّفْنِی فَوْقَ طَاقَتِی إِذْ لَمْ تَرْضَ مِنِّی إِلاَّ طَاعَتِی فَلَیْسَ شُکْرِی وَ لَوْ دَأَبْتُ مِنْهُ فِی الْمَقَالِ وَ بَالَغْتُ فِی الْفِعَالِ یَبْلُغُ أَدْنَی حَقِّکَ وَ لاَ مُکَافِ فَضْلَکَ - لِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِی لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ لَمْ تَغِبْ وَ لاَ تَغِیبُ عَنْکَ غَائِبَةٌ وَ لاَ تَخْفَی فِی غَوَامِضِ الْوَلاَئِجِ عَلَیْکَ خَافِیَةٌ وَ لَمْ تَضِلَّ لَکَ فِی ظُلَمِ الْخَفِیَّاتِ ضَالَّةٌ إِنَّمَا أَمْرُکَ إِذَا شِئْتَ أَنْ تَقُولَ کُنْ فَیَکُونُ اللَّهُمَّ فَلَکَ الْحَمْدُ مِثْلَ مَا حَمِدْتَ بِهِ نَفْسَکَ وَ حَمِدَکَ بِهِ الْحَامِدُونَ وَ مَجَّدَکَ بِهِ الْمُمَجِّدُونَ وَ کَبَّرَکَ بِهِ الْمُکَبِّرُونَ وَ عَظَّمَکَ بِهِ الْمُعَظِّمُونَ حَتَّی یَکُونَ لَکَ مِنِّی وَحْدِی فِی کُلِّ طَرْفَةِ عَیْنٍ وَ أَقَلَّ مِنْ ذَلِکَ مِثْلُ حَمْدِ الْحَامِدِینَ وَ تَوْحِیدِ أَصْنَافِ الْمُخْلِصِینَ وَ ثَنَاءِ جَمِیعِ الْمُهَلِّلِینَ وَ تَقْدِیسِ أَحِبَّائِکَ الْعَارِفِینَ وَ مِثْلُ مَا أَنْتَ عَارِفٌ وَ مَحْمُودٌ بِهِ فِی جَمِیعِ خَلْقِکَ مِنَ الْحَیَوَانِ وَ أَرْغَبُ إِلَیْکَ فِی بَرَکَةِ مَا أَنْطَقْتَنِی بِهِ مِنْ حَمْدِکَ فَمَا أَیْسَرَ مَا کَلَّفْتَنِی مِنْ حَمْدِکَ وَ أَعْظَمَ مَا وَعَدْتَنِی عَلَی شُکْرِکَ مِنْ ثَوَابِهِ ابْتِدَاءً لِلنِّعَمِ فَضْلاً وَ طَوْلاً وَ أَمَرْتَنِی بِالشُّکْرِ حَقّاً وَ عَدْلاً وَ وَعَدْتَنِی أَضْعَافاً وَ مَزِیداً وَ أَعْطَیْتَنِی مِنْ رِزْقِکَ اعْتِبَاراً وَ فَرْضاً وَ سَأَلْتَنِی مِنْهُ صَغِیراً وَ أَعْفَیْتَنِی مِنْ جَهْدِ الْبَلاَءِ وَ لَمْ تُسَلِّمْنِی لِلسُّوءِ مِنْ بَلاَئِکَ وَ جَعَلْتَ بَلِیَّتِی الْعَافِیَةَ وَ وَلَّیْتَنِی بِالْبَسْطَةِ وَ الرَّخَاءِ وَ شَرَعْتَ لِی أَیْسَرَ الْفَضْلِ مَعَ مَا وَعَدْتَنِی مِنَ الْمَحَجَّةِ الشَّرِیفَةِ وَ یَسَّرْتَ لِی مِنَ الدَّرَجَةِ الرَّفِیعَةِ وَ اصْطَفَیْتَنِی بِأَعْظَمِ النَّبِیِّینَ دَعْوَةً وَ أَفْضَلِهِمْ شَفَاعَةً مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ اللَّهُمَّ فَاغْفِرْ لِی مَا لاَ یَسَعُهُ إِلاَّ مَغْفِرَتُکَ وَ لاَ یَمْحَاهُ إِلاَّ عَفْوُکَ وَ لاَ یُکَفِّرُهُ إِلاَّ فَضْلُکَ وَ هَبْ لِی فِی یَوْمِی هَذَا یَقِیناً یُهَوِّنُ عَلَیَّ مُصِیبَاتِ الدُّنْیَا وَ أَحْزَانَهَا وَ شَوْقاً إِلَیْکَ وَ رَغْبَةً فِیمَا عِنْدَکَ وَ اکْتُبْ لِی عِنْدَکَ الْمَغْفِرَةَ وَ بَلِّغْنِی الْکَرَامَةَ وَ ارْزُقْنِی شُکْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ فَإِنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الرَّفِیعُ الْبَدِیءُ الْبَدِیعُ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ الَّذِی لَیْسَ لِأَمْرِکَ مَدْفَعٌ وَ لاَ عَنْ فَضْلِکَ مَمْنَعٌ وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ رَبِّی وَ رَبُّ کُلِّ شَیْ‏ءٍ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ عَالِمُ الْغَیْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْعَلِیُّ الْکَبِیرُ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ الثَّبَاتَ فِی الْأَمْرِ وَ الْعَزِیمَةَ عَلَی الرُّشْدِ وَ الشُّکْرَ عَلَی نِعْمَتِکَ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ جَوْرِ کُلِّ جَائِرٍ وَ بَغْیِ کُلِّ بَاغٍ وَ حَسَدِ کُلِّ حَاسِدٍ بِکَ أَصُولُ عَلَی الْأَعْدَاءِ وَ إِیَّاکَ أَرْجُو الْوَلاَیَةَ لِلْأَحِبَّاءِ مَعَ مَا لاَ أَسْتَطِیعُ إِحْصَاءَهُ وَ لاَ تَعْدِیدَهُ مِنْ فَوَائِدِ فَضْلِکَ وَ طَرَفِ رِزْقِکَ

وَ أَلْوَانِ مَا أَوْلَيْتَنِی مِنْ إِرْفَادِکَ فَأَنَا مُقِرٌّ بِأَنَّکَ أَنْتَ اللّٰهُ لَا إِلَهَ إِلّا أَنْتَ الْفَاشِی فِی الْخَلْقِ حَمْدُکَ الْبَاسِطُ بِالْجُودِ یَدَکَ لَا تُضَادُّ فِی حُکْمِکَ وَ لَا تُنَازَعُ فِی أَمْرِکَ تَمْلِکُ مِنَ الْأَنَامِ مَا تَشَاءُ وَ لَا یَمْلِکُونَ إِلَّا مَا تُرِیدُ أَنْتَ الْمُنْعِمُ الْمُفْضِلُ الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقَدَّسُ فِی نُورِ الْقُدْسِ تَرَدَّیْتَ الْمَجْدَ بِالْعِزِّ وَ تَعَظَّمْتَ الْعِزَّ بِالْکِبْرِیَاءِ وَ تَغَشَّیْتَ النُّورَ بِالْبَهَاءِ وَ تَجَلَّلْتَ الْبَهَاءَ بِالْمَهَابَةِ لَکَ الْمَنُّ الْقَدِیمُ وَ السُّلْطَانُ الشَّامِخُ وَ الْحَوْلُ الْوَاسِعُ وَ الْقُدْرَةُ الْمُقْتَدِرَةُ إِذْ جَعَلْتَنِی مِنْ أَفَاضِلِ بَنِی آدَمَ وَ جَعَلْتَنِی سَمِیعاً بَصِیراً صَحِیحاً سَوِیّاً مُعَافاً لَمْ تَشْغَلْنِی فِی نُقْصَانٍ فِی بَدَنِی ثُمَّ لَمْ تَمْنَعْکَ کَرَامَتُکَ إِیَّایَ وَ حُسْنُ صَنِیعِکَ عِنْدِی وَ فَضْلُ نَعْمَائِکَ عَلَیَّ إِذْ وَسَّعْتَ عَلَیَّ فِی الدُّنْیَا وَ فَضَّلْتَنِی عَلَی کَثِیرٍ مِنْ أَهْلِهَا فَجَعَلْتَ لِی سَمْعاً یَعْقِلُ آیَاتِکَ وَ بَصَراً یَرَی قُدْرَتَکَ وَ فُؤَاداً یَعْرِفُ عَظَمَتَکَ فَأَنَا لِفَضْلِکَ عَلَیَّ حَامِدٌ وَ تَحْمَدُهُ لَکَ نَفْسِی وَ بِحَقِّکَ شَاهِدٌ لِأَنَّکَ حَیٌّ قَبْلَ کُلِّ حَیٍّ وَ حَیٌّ بَعْدَ کُلِّ مَیِّتٍ وَ حَیٌّ تَرِثُ الْحَیَاةَ لَمْ تَقْطَعْ عَنِّی خَیْرَکَ فِی کُلِّ وَقْتٍ وَ لَمْ تُنْزِلْ بِی عُقُوبَاتِ النِّقَمِ وَ لَمْ تُغَیِّرْ عَلَیَّ وَثَائِقَ الْعِصَمِ فَلَوْ لَمْ أَذْکُرْ مِنْ إِحْسَانِکَ إِلَّا عَفْوَکَ عَنِّی وَ الِاسْتِجَابَةَ لِدُعَائِی حِینَ رَفَعْتَ رَأْسِی وَ أَنْطَقْتَ لِسَانِی بِتَحْمِیدِکَ وَ تَمْجِیدِکَ لَا فِی تَقْدِیرِکَ خَطَأً حِینَ صَوَّرْتَنِی - وَ لَا فِی قِسْمَةِ الْأَرْزَاقِ حِینَ قَدَّرْتَ فَلَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا حَفِظَهُ عِلْمُکَ وَ عَدَدَ مَا أَحَاطَتْ بِهِ قُدْرَتُکَ وَ عَدَدَ مَا وَسِعَتْ رَحْمَتُکَ اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ إِحْسَانَکَ فِیمَا بَقِیَ کَمَا أَحْسَنْتَ إِلَیَّ فِی مَا مَضَی فَإِنِّی أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِتَوْحِیدِکَ وَ تَمْجِیدِکَ وَ تَحْمِیدِکَ وَ تَهْلِیلِکَ وَ تَکْبِیرِکَ وَ تَعْظِیمِکَ وَ تَنْوِیرِکَ وَ رَأْفَتِکَ وَ رَحْمَتِکَ وَ عُلُوِّکَ وَ حِیَاطَتِکَ وَ وِقَائِکَ وَ مَنِّکَ وَ جَلَالِکَ وَ جَمَالِکَ وَ بَهَائِکَ وَ سُلْطَانِکَ وَ قُدْرَتِکَ أَلَّا تَحْرِمَنِی رِفْدَکَ وَ فَوَائِدَ کَرَامَتِکَ فَإِنَّهُ لَا یَعْتَرِیکَ لِکَثْرَةِ مَا یَنْدَفِقُ مِنْ سُیُوبِ الْعَطَایَا عَوَائِقُ الْبُخْلِ وَ لَا یَنْقُصُ جُودَکَ التَّقْصِیرُ فِی شُکْرِ نِعْمَتِکَ وَ لَا یَجِمُّ خَزَائِنَکَ الْمَنْعُ وَ لَا یُؤَثِّرُ فِی جُودِکَ الْعَظِیمِ مِنَحُکَ الْفَائِقُ الْجَلِیلُ وَ لَا تَخَافُ ضَیْمَ إِمْلَاقٍ فَتُکْدِیَ وَ لَا یَلْحَقُکَ خَوْفُ عُدْمٍ فَتُقْبِضَ [فَتَنْقُصَ فَیْضَ فَضْلِکَ وَ تَرْزُقَنِی قَلْباً خَاشِعاً وَ یَقِیناً صَادِقاً وَ لِسَاناً ذَاکِراً وَ لَا تُؤْمِنِّی مَکْرَکَ وَ لَا تَکْشِفْ عَنِّی سِتْرَکَ وَ لَا تُنْسِنِی ذِکْرَکَ وَ لَا تَنْزِعْ مِنِّی بَرَکَتَکَ وَ لَا تَقْطَعْ مِنِّی رَحْمَتَکَ وَ لَا تُبَاعِدْنِی مِنْ جِوَارِکَ وَ لَا تُؤْیِسْنِی مِنْ رَوْحِکَ وَ کُنْ لِی أَنِیساً مِنْ کُلِّ وَحْشَةٍ وَ اعْصِمْنِی مِنْ کُلِّ هَلَکَةٍ إِنَّکَ لا تُخْلِفُ الْمِیعادَ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ

مرد گفت:

یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین! نا امیدم نساختید و حق پدری را گزاردید.

خداوند پاداش نیکو کارانتان دهاد! سپس افزود: یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین! می‌خواهم ده هزار دینار صَدَقَة دهم؛ که شایستگی دریافت دارد؟ فرمود: «آن را میان پارسایان قرآنی پخش کن. کار نیک جز در مانند ایشان به جا نیست تا در بندگی پروردگارشان و تلاوت کتابش نیرو بگیرند.»

آن مرد به توصیه‌ی حضرتش عمل کرد.

16 - دعای أَمِیر الْمُؤْمِنِین صَلَوَاتُ اللَّهِ و سلامه عَلَیه که بر همه‌ی دعاهای دیگر برتری دارد

این دعا را أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام و حضرت بَاقِر و امام صادِق عَلَیْهِمَاالسَّلَام می‌خواندند.
آن را به ابوجَعْفَر مُحَمَّد بِنِ عُثْمَان (عمری) رِضْوَانُ اللَّهِ عَلَیه ارائه کردند. گفت:

این دعا مانند ندارد. خواندن آن از بهترین عبادت‌هاست. دعا این است:
اللَّهُمَ أَنْتَ رَبِّی وَ أَنَا عَبْدُکَ آمَنْتُ بِکَ مُخْلِصاً لَکَ عَلَی عَهْدِکَ وَ وَعْدِکَ مَا اسْتَطَعْتُ أَتُوبُ إِلَیْکَ مِنْ سُوءِ عَمَلِی وَ أَسْتَغْفِرُکَ لِذُنُوبِیَ الَّتِی لَا یَغْفِرُهَا غَیْرُکَ أَصْبَحَ ذُلِّی مُسْتَجِیراً بِعِزَّتِکَ وَ أَصْبَحَ فَقْرِی مُسْتَجِیراً بِغِنَاکَ وَ أَصْبَحَ جَهْلِی مُسْتَجِیراً بِحِلْمِکَ وَ أَصْبَحَتْ قِلَّةُ حِیلَتِی مُسْتَجِیراً بِقُدْرَتِکَ وَ أَصْبَحَ خَوْفِی مُسْتَجِیراً بِأَمَانِکَ وَ أَصْبَحَ دَائِی مُسْتَجِیراً بِدَوَائِکَ وَ أَصْبَحَ سُقْمِی مُسْتَجِیراً بِشِفَائِکَ وَ أَصْبَحَ حَیْنِی [جُبْنِی مُسْتَجِیراً بِقَضَائِکَ وَ أَصْبَحَ ضَعْفِی مُسْتَجِیراً بِقُوَّتِکَ وَ أَصْبَحَ ذَنْبِی مُسْتَجِیراً بِمَغْفِرَتِکَ وَ أَصْبَحَ وَجْهِیَ الْفَانِی الْبَالِی مُسْتَجِیراً بِوَجْهِکَ الْبَاقِی الدَّائِمِ الَّذِی لَا یَبْلَی وَ لَا یَفْنَی یَا مَنْ لَا یُوَارِیهِ لَیْلٌ دَاجٍ وَ لَا سَمَاءٌ ذَاتُ أَبْرَاجٍ وَ لَا حُجُبٌ ذَاتُ أتراج [ارْتِجَاجٍ وَ لَا مَاءٌ ثَجَّاجٌ فِی قَعْرِ بَحْرٍ عَجَّاجٍ یَا دَافِعَ السَّطَوَاتِ یَا کَاشِفَ الْکُرُبَاتِ یَا مُنْزِلَ الْبَرَکَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ أَسْأَلُکَ یَا فَتَّاحُ یَا نَفَّاحُ یَا مُرْتَاحُ یَا مَنْ بِیَدِهِ خَزَائِنُ کُلِّ مِفْتَاحٍ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِینَ الطَّیِّبِینَ وَ أَنْ تَفْتَحَ لِی مِنْ خَیْرِ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَنْ تَحْجُبَ عَنِّی فِتْنَةَ الْمُوَکَّلِ بِی وَ لَا تُسَلِّطْهُ عَلَیَّ فَیُهْلِکَنِی وَ لَا تَکِلْنِی إِلَی أَحَدٍ طَرْفَةَ عَیْنٍ فَیَعْجِزَ عَنِّی وَ لَا تَحْرِمْنِی الْجَنَّةَ وَ ارْحَمْنِی وَ تَوَفَّنِی مُسْلِماً وَ أَلْحِقْنِی بِالصَّالِحِینَ وَ اکْفِنِی بِالْحَلَالِ عَنِ الْحَرَامِ وَ الطَّیِّبِ عَنِ الْخَبِیثِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ - اللَّهُمَّ خَلَقْتَ الْقُلُوبَ عَلَی إِرَادَتِکَ وَ فَطَرْتَ الْعُقُولَ عَلَی مَعْرِفَتِکَ فَتَمَلْمَلَتِ الْأَفْئِدَةُ مِنْ مَخَافَتِکَ وَ صَرَخَتِ الْقُلُوبُ بِالْوَلَهِ وَ تَقَاصَرَ وُسْعُ قَدْرِ الْعُقُولِ عَنِ الثَّنَاءِ عَلَیْکَ وَ انْقَطَعَتِ الْأَلْفَاظُ عَنْ مِقْدَارِ مَحَاسِنِکَ وَ کَلَّتِ الْأَلْسُنُ عَنْ إِحْصَاءِ نِعَمِکَ فَإِذَا وَلَجَتْ بِطُرُقِ الْبَحْثِ عَنْ نَعْتِکَ بَهَرَتْهَا حَیْرَةُ الْعَجْزِ عَنْ إِدْرَاکِ وَصْفِکَ فَهِیَ تَرَدَّدُ فِی التَّقْصِیرِ عَنْ مُجَاوَزَةِ مَا حَدَّدْتَ لَهَا إِذْ لَیْسَ لَهَا أَنْ تَتَجَاوَزَ مَا أَمَرْتَهَا فَهِیَ بِالاقْتِدَارِ عَلَی مَا مَکَّنْتَهَا تَحْمَدُکَ بِمَا أَنْهَیْتَ إِلَیْهَا وَ الْأَلْسُنُ مُنْبَسِطَةٌ بِمَا تُمْلِی عَلَیْهَا وَ لَکَ عَلَی کُلِّ مَنِ اسْتَعْبَدْتَ مِنْ خَلْقِکَ أَلَّا یَمِلُّوا مِنْ حَمْدِکَ وَ إِنْ قَصُرَتِ الْمَحَامِدُ عَنْ شُکْرِکَ عَلَی مَا أَسْدَیْتَ إِلَیْهَا مِنْ نِعَمِکَ فَحَمِدَکَ بِمَبْلَغِ طَاقَةِ جَهْدِهِمْ [حَمِدَ] الْحَامِدُونَ وَ اعْتَصَمَ بِرَجَاءِ عَفْوِکَ الْمُقَصِّرُونَ وَ أَوْجَسَ بِالرُّبُوبِیَّةِ لَکَ الْخَائِفُونَ وَ قَصَدَ بِالرَّغْبَةِ إِلَیْکَ الطَّالِبُونَ وَ انْتَسَبَ إِلَی فَضْلِکَ الْمُحْسِنُونَ وَ کُلٌّ یَتَفَیَّأُ فِی ظِلَالِ تَأْمِیلِ عَفْوِکَ وَ یَتَضَاءَلُ بِالذُّلِّ لِخَوْفِکَ وَ یَعْتَرِفُ بِالتَّقْصِیرِ فِی شُکْرِکَ فَلَمْ یَمْنَعْکَ صُدُوفُ مَنْ صَدَفَ عَنْ طَاعَتِکَ وَ لَا

عُكُوفُ مَنْ عَكَفَ عَلَى مَعْصِيَتِکَ إِنْ أسْبَغْتَ عَلَيْهِمُ النِّعَمَ وَ أجْزَلْتَ لَهُمُ الْقِسَمَ وَ صَرَفْتَ عَنْهُمُ النِّقَمَ وَ خَوَّفْتَهُمْ عَوَاقِبَ النَّدَمِ وَ ضَاعَفْتَ لِمَنْ أَحْسَنَ وَ أَوْجَبْتَ عَلَى الْمُحْسِنِينَ شُكْرَ تَوْفِيقِکَ لِلْإِحْسَانِ وَ عَلَى الْمُسِیءِ شُكْرَ تَعَطُّفِکَ بِالامْتِنَانِ - وَ وَعَدْتَ مُحْسِنَهُمْ بِالزِّيَادَةِ فِی الْإِحْسَانِ مِنْکَ فَسُبْحَانَکَ تُثِيبُ عَلَى مَا بَدْؤُهُ مِنْکَ وَ انْتِسَابُهُ إِلَيْکَ وَ الْقُوَّةُ عَلَيْهِ بِکَ وَ الْإِحْسَانُ فِيهِ مِنْکَ وَ التَّوَكُّلُ فِی التَّوْفِيقِ لَهُ عَلَيْکَ فَلَکَ الْحَمْدُ حَمْدَ مَنْ عَلِمَ أَنَّ الْحَمْدَ لَکَ وَ أَنَّ بَدْأَهُ مِنْکَ وَ مَعَادَهُ إِلَيْکَ حَمْداً لَا يَقْصُرُ عَنْ بُلُوغِ الرِّضَا مِنْکَ حَمْدَ مَنْ قَصَدَکَ بِحَمْدِهِ وَ اسْتَحَقَّ الْمَزِيدَ لَهُ مِنْکَ فِی نِعَمِهِ وَ لَکَ مُؤَيِّدَاتٌ مِنْ عَوْنِکَ وَ رَحْمَةٌ تَخُصُّ بِهَا مَنْ أَحْبَبْتَ مِنْ خَلْقِکَ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اخْصُصْنَا مِنْ رَحْمَتِکَ وَ مُؤَيِّدَاتِ لُطْفِکَ بِأَوْجَبِهَا لِلْإِقَالاتِ وَ أَعْصَمِهَا مِنَ الْإِضَاعَاتِ وَ أَنْجَاهَا مِنَ الْهَلَكَاتِ وَ أَرْشَدِهَا إِلَى الْهِدَايَاتِ وَ أَوْقَاهَا مِنَ الْآفَاتِ وَ أَوْفَرِهَا مِنَ الْحَسَنَاتِ وَ أَنْزَلِهَا بِالْبَرَكَاتِ وَ أَزْيَدِهَا فِی الْقِسَمِ وَ أَسْبَغِهَا لِلنِّعَمِ وَ أَسْتَرِهَا لِلْعُيُوبِ وَ أَغْفَرِهَا لِلذُّنُوبِ إِنَّکَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ فَصَلِّ عَلَى خِيَرَتِکَ مِنْ خَلْقِکَ وَ صَفْوَتِکَ مِنْ بَرِيَّتِکَ وَ أَمِينِکَ عَلَى وَحْيِکَ بِأَفْضَلِ الصَّلَوَاتِ وَ بَارِکْ عَلَيْهِ بِأَفْضَلِ الْبَرَكَاتِ بِمَا بَلَّغَ عَنْکَ مِنَ الرِّسَالاتِ وَ صَدَعَ بِأَمْرِکَ وَ دَعَا إِلَيْکَ وَ أَفْصَحَ بِالدَّلَائِلِ عَلَيْکَ بِالْحَقِّ الْمُبِينِ حَتَّى أَتَاهُ الْيَقِينُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ فِی الْأَوَّلِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ فِی الْآخِرِينَ وَ عَلَى آلِهِ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَ اخْلُفْهُ فِيهِمْ بِأَحْسَنِ مَا خَلَّفْتَ بِهِ أَحَداً مِنَ الْمُرْسَلِينَ بِکَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ لَکَ إِرَادَاتٌ لَا تُعَارِضُ دُونَ بُلُوغِهَا الْغَايَاتِ قَدِ انْقَطَعَ مُعَارَضَتُهَا بِعَجْزِ الِاسْتِطَاعَاتِ عَنِ الرَّدِّ لَهَا دُونَ النِّهَايَاتِ فَأَيَّةُ إِرَادَةٍ جَعَلْتَهَا إِرَادَةً لِعَفْوِکَ وَ سَبَباً لِنَيْلِ فَضْلِکَ وَ اسْتِنْزَالًا لِخَيْرِکَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَ صِلْهَا اللَّهُمَّ بِدَوَامٍ وَ ابْدَأْهَا بِتَمَامٍ إِنَّکَ وَاسِعُ الْحِبَاءِ كَرِيمُ الْعَطَاءِ مُجِيبُ النِّدَاءِ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

17 نیز دعای ارزشمندی از أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام

اَبُو عَبْداللَّه اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد بِنِ غالب - عَبْداللَّه بِنِ أَبِی حَبِیبَة + خَلِیل بِنِ سالم - حارث بِنِ عُمَیْر:

امامِ جَعْفَرِ صادِقِ عَلَیْهِ السَّلَام از پدرش و آن حضرت از جدش و آن حضرت از أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام که درود و سلام فراوان حق بر تبار پاک و شایسته و برگزیده‌ی حضرتش باد نقل می‌فرماید که فرمود:

«رسول گرامی که بر او و خاندانش سلام خدا باد این دعا را به من آموخت و فرمان داد تا در هر زمان و در هر سختی و راحتی، آن را به همراه داشته باشم و به جانشین خود بیاموزم و نیز فرمود که در طول زندگی آن را از خویش جدا نسازم تا فردا پروردگار بزرگ را با همراه داشتن آن دیدار کنم!

آن حضرت به من فرمود:

هر صبح شام این دعا را بخوان که گنجی است از گنج‌های عرش. گفتم:

چه بخوانم؟ فرمود:

این دعا را - که من بعد از توضیح ثواب آن می‌گویم - بخوان.

آن گاه که پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم (دعا را) به پایان رساندند، أُبِی بِنِ کعب انصاری گفت:

یا رَسُول اللَّهِ، پاداش خواننده‌ی این دعا چیست؟ فرمود:

آرام بگیر، أُبِی! عالمان زبان توضیح ارزش خواننده‌ی این دعا را ندارند. گفت:

پدر و مادرم به فدای شما! ارزش آن را بیان فرمایید.

پیامبر خدا لبخندی زد و فرمود:

آدمی زاده بر آن چه از او باز داشته می‌شود آزمندتر است. گوشه‌ای از پاداش این دعا را برایتان می‌گویم: وقتی خواننده‌ی دعا آن را در پیشگاه حق - عَزَّ و جَلَّ - می‌خواند، خوبی از همه سوی آسمان تا زمین بر فرق سر او می‌ریزد؛ خداوند آرامش بر او فرو می‌فرستد و رحمت او را در بر می‌گیرد. این دعا پایانه‌ای جز عرش پروردگار جهانیان ندارد. زمزمه‌ای چونان صدای زنبور عسل دارد. خداوند به خواننده‌ی این دعا نگاه خویش می‌افکند.

هر که سه بار آن را بخواند و از خیرهای دنیا یا آخرت بخواهد، خداوند خواسته‌ی او را بر می‌آورد و به انجام می‌رساند و از عذاب قبر و سینه تنگی (پس از مرگ) رهایی می‌دهد.

در روز رستاخیز، خواننده‌ی این دعا بر مرکبی سفید از مروارید، در برابر پروردگار هستی به پا می‌خیزد. خداوند همه‌ی نعمت‌ها را برای او فرمان می‌دهد و می‌گوید:

بنده‌ی من! هر جای بهشت را می‌خواهی، برگزین. افزون بر این، پاداش‌هایی نزد خدای دارد که نه چشمی دیده است و نه گوشی شنیده و نه به گمان آفریده‌ای و نه بر زبان ستاینده‌ای آمده است.
سَلْمَان پارسی رَحِمَهُ اللَّه عرض کرد: فدای شما شوم! بیشتر از ارزش آن بگویید. پیامبر که درود و سلام فروان خدا بر آن حضرت و خاندانش باد فرمود:
ابا عَبْداللَّه! سوگند به آن که مرا به پیامبری راستین برگزید، اگر این دعا را بر دیوانه‌ای بخوانند، همان ساعت هوشیار می‌گردد و اگر بر زن سخت زایی، پیش از چشم بر هم زدنی، زادنش آسان می‌شود و اگر بر رانده‌ی پدر و مادر، همان لحظه کارش با پدر و مادر درست خواهد شد.
آری، سلمان؛ به آن که مرا به پیامبری راستین فرستاد. هر بنده‌ای چهل شب جمعه با خلوص آن را بخواند، همه‌ی گناهان مردمی و خدایی او آمرزیده، خواهد گردید. به آن که مرا به پیامبری راستین فرستاد، هر که این دعا را بخواند، غم‌ها و اندوه‌ها و بیماری‌های جهان از دلش زدوده خواهد شد. آری سَلْمَان، هر که خدا را با این دعا بخواند - درست خوانده باشد یا نادرست - آن گاه با امید پاداش به بستر رود، با هر حرف آن، خداوند هزار فرشته‌ی آسمانی (بر او) خواهد فرستاد؛ با چهره‌هایی روشن‌تر از خورشید و ماه بدر.
سَلْمَان پرسید:
آیا خدای بزرگ با این دعا، همه‌ی این پاداش‌ها را به بنده می‌دهد؟! فرمود:
سَلْمَان! به هیچ کسی آن را خبر مده تا مهم‌تر از آن را برایت بگویم. گفت:
یا رَسُول اللَّهِ، چرا فرمان می‌دهید که آن را پوشیده بدارم؟ فرمود:
بیم دارم بندگی را رها کنند و تنها بر دعا تکیه کنند. گفت:
بفرمایید یا رَسُول اللَّهِ.
فرمود:
آری، (می‌گویم) سَلْمَان! هر که این دعا را بخواند و در زندگی همه‌ی گناهان بزرگ را آورده باشد و در همان شب یا روز خواندن دعا بمیرد، شهید به شمار می‌رود! و اگر بی‌توبه بمیرد، خداوند، به بزرگی و آمرزش خویش، گناهان او را خواهد بخشود!» دعا این است.
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِکُ الْمُبِينُ الْمُدَبِّرُ بِلَا وَزِيرٍ وَ لَا خَلْقٍ مِنْ عِبَادِهِ يَسْتَشِيرُ الْأَوَّلُ غَيْرُ مَصْرُوفٍ وَ الْبَاقِی بَعْدَ فَنَاءِ الْخَلْقِ الْعَظِيمُ الرُّبُوبِيَّةِ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِينَ وَ فَاطِرُهُمَا وَ مُبْتَدِعُهُمَا بِغَيْرِ عَمَدٍ خَلَقَهُمَا وَ فَتَقَهُمَا فَتْقاً فَقَامَتِ السَّمَاوَاتُ طَائِعَاتٌ بِأَمْرِهِ وَ اسْتَقَرَّتِ الْأَرَضُونَ بِأَوْتَادِهَا فَوْقَ الْمَاءِ ثُمَّ عَلَا رَبُّنَا فِی السَّمَاوَاتِ الْعُلَى - الرَّحْمنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوى لَهُ ما فِی السَّماواتِ وَ ما فِی الْأَرْضِ وَ ما بَيْنَهُما وَ ما تَحْتَ الثَّرى فَأَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ لَا رَافِعَ لِمَا وَضَعْتَ وَ لَا

وَاضِعَ لِمَا رَفَعْتَ وَ لَا مُعِزَّ لِمَنْ أَذْلَلْتَ وَ لَا مُذِلَّ لِمَنْ أَعْزَزْتَ وَ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَ لَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ كُنْتَ إِذْ لَمْ تَكُنْ سَمَاءٌ مَبْنِيَّةٌ وَ لَا أَرْضٌ مَدْحِيَّةٌ وَ لَا شَمْسٌ مُضِيئَةٌ وَ لَا لَيْلٌ مُظْلِمٌ وَ لَا نَهَارٌ مُضِیءٌ وَ لَا بَحْرٌ لُجِّیٌّ لَا جَبَلٌ رَاسٍ وَ لَا نَجْمٌ سَارٍ وَ لَا قَمَرٌ مُنِيرٌ وَ لَا رِيحٌ تَهُبُّ وَ لَا سَحَابٌ يَسْكُبُ وَ لَا بَرْقٌ يَلْمَعُ وَ لَا رَعْدٌ يُسَبِّحُ وَ لَا رُوحٌ تَنَفَّسُ وَ لَا طَائِرٌ تَطِيرُ وَ لَا نَارٌ تَتَوَقَّدُ وَ لَا مَاءٌ يَطَّرِدُ كُنْتَ قَبْلَ كُلِّ شَیْءٍ وَ كَوَّنْتَ كُلَّ شَیْءٍ وَ قَدَرْتَ عَلَی كُلِّ شَیْءٍ وَ ابْتَدَعْتَ كُلَّ شَیْءٍ وَ أَغْنَيْتَ وَ أَفْقَرْتَ وَ أَمَتَّ وَ أَحْيَيْتَ وَ أَضْحَكْتَ وَ أَبْكَيْتَ وَ عَلَی الْعَرْشِ اسْتَوَيْتَ فَتَبَارَكْتَ يَا اللَّهُ وَ تَعَالَيْتَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْخَلَّاقُ الْمُعِينُ أَمْرُكَ غَالِبٌ وَ عِلْمُكَ نَافِذٌ وَ كَيْدُكَ غَرِيبٌ وَ وَعْدُكَ صَادِقٌ وَ قَوْلُكَ حَقٌّ وَ حُكْمُكَ عَدْلٌ وَ كَلَامُكَ هُدًی وَ وَحْيُكَ نُورٌ وَ رَحْمَتُكَ وَاسِعَةٌ وَ عَفْوُكَ عَظِيمٌ وَ فَضْلُكَ كَثِيرٌ وَ عَطَاؤُكَ جَزِيلٌ وَ حَبْلُكَ مَتِينٌ وَ إِمْكَانُكَ عَتِيدٌ وَ جَارُكَ عَزِيزٌ وَ بَأْسُكَ شَدِيدٌ وَ مَكْرُكَ مَكِيدٌ أَنْتَ يَا رَبِّ مَوْضِعُ كُلِّ شَكْوَی حَاضِرُ كُلِّ مَلَإٍ وَ شَاهِدُ كُلِّ نَجْوَی مُنْتَهَی كُلِّ حَاجَةٍ مُفَرِّجُ كُلِّ حُزْنٍ غَنِیُّ كُلِّ مِسْكِينٍ حِصْنُ كُلِّ هَارِبٍ أَمَانُ كُلِّ خَائِفٍ حِرْزُ الضُّعَفَاءِ كَنْزُ الْفُقَرَاءِ مُفَرِّجُ الْغَمَّاءِ مُعِينُ الصَّالِحِينَ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّنَا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ تَكْفِی مِنْ عِبَادِكَ مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ وَ أَنْتَ جَارُ مَنْ لَاذَ بِكَ وَ تَضَرَّعَ إِلَيْكَ عِصْمَةُ مَنِ اعْتَصَمَ بِكَ نَاصِرُ مَنِ انْتَصَرَ بِكَ تَغْفِرُ الذُّنُوبَ لِمَنِ اسْتَغْفَرَكَ جَبَّارُ الْجَبَابِرَةِ عَظِيمُ الْعُظَمَاءِ كَبِيرُ الْكُبَرَاءِ سَيِّدُ السَّادَاتِ مَوْلَی الْمَوَالِی صَرِيخُ الْمُسْتَصْرِخِينَ مُنَفِّسٌ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ مُجِيبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ أَسْمَعُ السَّامِعِينَ أَبْصَرُ النَّاظِرِينَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ قَاضِی حَوَائِجِ الْمُؤْمِنِينَ مُغِيثُ الصَّالِحِينَ

أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَ أَنَا الْمَخْلُوقُ وَ أَنْتَ الْمَالِكُ وَ أَنَا الْمَمْلُوكُ وَ أَنْتَ الرَّبُّ وَ أَنَا الْعَبْدُ وَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَ أَنَا الْمَرْزُوقُ وَ أَنْتَ الْمُعْطِی وَ أَنَا السَّائِلُ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ وَ أَنَا الْبَخِيلُ وَ أَنْتَ الْقَوِیُّ وَ أَنَا الضَّعِيفُ وَ أَنْتَ الْعَزِيزُ وَ أَنَا الذَّلِيلُ وَ أَنْتَ الْغَنِیُّ وَ أَنَا الْفَقِيرُ وَ أَنْتَ السَّيِّدُ وَ أَنَا الْعَبْدُ وَ أَنْتَ الْغَافِرُ وَ أَنَا الْمُسِیءُ وَ أَنْتَ الْعَالِمُ وَ أَنَا الْجَاهِلُ وَ أَنْتَ الْحَلِيمُ وَ أَنَا الْعَجُولُ وَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ وَ أَنَا الْمَرْحُومُ وَ أَنْتَ الْمُعَافِی وَ أَنَا الْمُبْتَلَی وَ أَنْتَ الْمُجِيبُ وَ أَنَا الْمُضْطَرُّ وَ أَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُعْطِی عِبَادَكَ بِلَا سُؤَالٍ وَ أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْمُتَفَرِّدُ الصَّمَدُ الْفَرْدُ وَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَ اغْفِرْ لِی ذُنُوبِی وَ اسْتُرْ عَلَیَّ عُيُوبِی وَ افْتَحْ لِی مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَ رِزْقاً وَاسِعاً يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِ الْعالَمِينَ وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِيمِ

18 - دعایی از مولای متقیان عَلَیْهِ السَّلَام که می‌توان بر خویش نصب (و همراه) کرد

از حضرت أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام نقل است که: «هر که روزی‌اش تنگ شود و راه‌های در آمد در زندگی بر او بسته گردد، این نوشته را بر پوست آهویی یا پاره‌ای از چرم بنویسد و بر (گردن) خویش آویزد یا در لباس خود پنهان سازد و از خود دور ندارد، خداوند روزی‌اش را افزون می‌کند و درهایی را که هرگز بدان نمی‌اندیشیده است به رویش خواهد گشود.» دعا این است:

اللَّهُمَّ لَا طَاقَةَ لِفُلَانِ بْنِ فُلَانٍ بِالْجَهْدِ وَ لَا صَبْرَ لَهُ عَلَى الْبَلَاءِ وَ لَا قُوَّةَ لَهُ عَلَى الْفَقْرِ وَ الْفَاقَةِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَا تَحْظُرْ عَلَى فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ رِزْقَكَ وَ لَا تَقْتُرْ عَلَيْهِ سَعَةَ مَا عِنْدَكَ وَ لَا تَحْرِمْهُ فَضْلَكَ وَ لَا تَحْسِمْهُ مِنْ جَزِيلِ قِسْمِكَ وَ لَا تَكِلْهُ إِلَى خَلْقِكَ وَ لَا إِلَى نَفْسِهِ فَيَعْجِزَ عَنْهَا وَ يَضْعُفَ عَنِ الْقِيَامِ فِيمَا يُصْلِحُهُ وَ يُصْلِحُ مَا قَبْلَهُ بَلْ تَنْفَرِدُ بِلَمِّ شَعْثِهِ وَ تَوَلَّى كِفَايَتِهِ وَ انْظُرْ إِلَيْهِ فِى جَمِيعِ أُمُورِهِ إِنَّكَ إِنْ وَكَلْتَهُ إِلَى خَلْقِكَ لَمْ يَنْفَعُوهُ وَ إِنْ أَلْجَأْتَهُ إِلَى أَقْرِبَائِهِ حَرَمُوهُ وَ إِنْ أَعْطَوْهُ أَعْطَوْهُ قَلِيلًا نَكِداً وَ إِنْ مَنَعُوهُ مَنَعُوهُ كَثِيراً وَ إِنْ بَخِلُوا بَخِلُوا وَ هُمْ لِلْبُخْلِ أَهْلٌ اللَّهُمَّ أَغْنِ فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ مِنْ فَضْلِكَ وَ لَا تُخْلِهِ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُضْطَرٌّ إِلَيْكَ فَقِيرٌ إِلَى مَا فِى يَدَيْكَ وَ أَنْتَ غَنِيٌّ عَنْهُ وَ أَنْتَ بِهِ خَبِيرٌ عَلِيمٌ - وَ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْراً إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْراً - وَ مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجاً. وَ يَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لا يَحْتَسِبُ

19 - دعایی زود اثر از مولای متقیان حضرت امیر عَلَيْهِ السَّلَام در سختی‌ها و بلاها

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِکُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ أَنَا عَبْدُکَ ظَلَمْتُ نَفْسِی وَ اعْتَرَفْتُ بِذَنْبِی فَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ یَا غَفُورُ اللَّهُمَّ إِنِّی أَحْمَدُکَ وَ أَنْتَ لِلْحَمْدِ أَهْلٌ عَلَی مَا خَصَصْتَنِی بِهِ مِنْ مَوَاهِبِ الرَّغَائِبِ وَوَصَلَ إِلَیَّ مِنْ فَضَائِلِ الصَّنَائِعِ وَ عَلَی مَا أَوْلَیْتَنِی بِهِ وَ تَوَلَّیْتَنِی بِهِ مِنْ رِضْوَانِکَ وَ أَمَّلْتَنِی مِنْ مَنِّکَ الْوَاصِلِ إِلَیَّ وَ مِنَ الدِّفَاعِ عَنِّی وَ التَّوْفِیقِ لِی وَ الْإِجَابَةِ لِدُعَائِی حَتَّی أُنَاجِیَکَ رَاغِباً وَ أَدْعُوَکَ مُصَافِیاً وَ حَتَّی أَرْجُوَکَ فَأَجِدَکَ فِی الْمَوَاطِنِ کُلِّهَا لِی جَابِراً وَ فِی أُمُورِی نَاظِراً وَ لِذُنُوبِی غَافِراً وَ لِعَوْرَتِی سَاتِراً لَمْ أَعْدَمْ خَیْرَکَ طَرْفَةَ عَیْنٍ مُذْ أَنْزَلْتَنِی دَارَ الِاخْتِیَارِ لِتَنْظُرَ مَا ذَا أُقَدِّمُ لِدَارِ الْقَرَارِ فَأَنَا عَتِیقُکَ اللَّهُمَّ مِنْ جَمِیعِ الْمَصَائِبِ وَ اللَّوَازِبِ وَ الْغُمُومِ الَّتِی سَاوَرَتْنِی فِیهَا الْهُمُومُ بِمَعَارِیضِ الْقَضَاءِ وَ مَصْرُوفِ جَهْدِ الْبَلَاءِ لَا أَذْکُرُ مِنْکَ إِلَّا الْجَمِیلَ وَ لَا أَرَی مِنْکَ غَیْرَ التَّفْضِیلِ خَیْرُکَ لِی شَامِلٌ وَ فَضْلُکَ عَلَیَّ مُتَوَاتِرٌ وَ نِعَمُکَ عِنْدِی مُتَّصِلَةٌ سَوَابِغُ لَمْ تُحَقِّقْ حِذَارِی بَلْ صَدَّقْتَ رَجَائِی وَ صَاحَبْتَ أَسْفَارِی وَ أَکْرَمْتَ أَحْضَارِی وَ شَفَیْتَ أَمْرَاضِی وَ عَافَیْتَ أَوْصَابِی وَ أَحْسَنْتَ مُنْقَلَبِی وَ مَثْوَایَ وَ لَمْ تُشْمِتْ بِی أَعْدَائِی وَ رَمَیْتَ مَنْ رَمَانِی وَ کَفَیْتَنِی شَرَّ مَنْ عَادَانِی اللَّهُمَّ کَمْ مِنْ عَدُوٍّ انْتَضَی عَلَیَّ سَیْفَ عَدَاوَتِهِ وَ شَحَذَ لِقَتْلِی ظُبَةَ مُدْیَتِهِ وَ أَرْهَفَ لِی شَبَا حَدِّهِ وَ دَافَ لِی قَوَاتِلَ سُمُومِهِ وَ سَدَّدَ لِی صَوَائِبَ سِهَامِهِ وَ أَضْمَرَ أَنْ یَسُومَنِی الْمَکْرُوهَ وَ یُجَرِّعَنِی ذُعَافَ مَرَارَتِهِ فَنَظَرْتَ یَا إِلَهِی إِلَی ضَعْفِی عَنِ احْتِمَالِ الْفَوَادِحِ وَ عَجْزِی عَنِ الِانْتِصَارِ مِمَّنْ قَصَدَنِی بِمُحَارَبَتِهِ وَ وَحْدَتِی فِی کَثِیرٍ مِمَّنْ نَاوَانِی وَ أَرْصَدَ لِی فِیمَا لَمْ أُعْمِلْ فِکْرِی فِی الِانْتِصَارِ مِنْ مِثْلِهِ فَأَیَّدْتَنِی یَا رَبِّ بِعَوْنِکَ وَ شَدَدْتَ أَیْدِی بِنَصْرِکَ ثُمَّ فَلَلْتَ لِی حَدَّهُ وَ صَیَّرْتَهُ بَعْدَ جَمْعِ عَدِیدِهِ وَحْدَهُ وَ أَعْلَیْتَ کَعْبِی عَلَیْهِ وَ رَدَدْتَهُ حَسِیراً لَمْ تَشْفِ غَلِیلَهُ وَ لَمْ تُبَرِّدْ حَرَارَاتِ غَیْظِهِ قَدْ عَضَّ عَلَیَّ شَوَاهُ وَ آبَ مُوَلِّیاً قَدْ أَخْلَفَتْ سَرَایَاهُ وَ أَخْلَفَتْ آمَالُهُ - اللَّهُمَّ وَ کَمْ مِنْ بَاغٍ بَغَی عَلَیَّ بِمَکَایِدِهِ وَ نَصَبَ لِی شَرَکَ مَصَایِدِهِ وَ ضَبَأَ إِلَیَّ ضُبُوءَ السَّبُعِ لِطَرِیدَتِهِ وَ انْتَهَزَ فُرْصَتَهُ وَ اللَّحَاقَ بِفَرِیصَتِهِ وَ هُوَ مُظْهِرٌ بَشَاشَةَ الْمَلَقِ وَ یَبْسُطُ إِلَیَّ وَجْهاً طَلِقاً فَلَمَّا رَأَیْتَ یَا إِلَهِی دَغَلَ سَرِیرَتِهِ وَ قُبْحَ طَوِیَّتِهِ أَنْکَسْتَهُ لِأُمِّ رَأْسِهِ فِی زُبْیَتِهِ وَ أَرْکَسْتَهُ فِی مَهْوَی حَفِیرَتِهِ وَ أَنْکَصْتَهُ عَلَی عَقِبَیْهِ وَ رَمَیْتَهُ بِحَجَرِهِ وَ نَکَأْتَهُ بِمِشْقَصِهِ وَ خَنَقْتَهُ بِوَتْرِهِ وَ رَدَدْتَ کَیْدَهُ فِی نَحْرِهِ وَ وَبَقْتَهُ بِنَدَامَتِهِ فَاسْتَخْذَلَ وَ تَضَاءَلَ بَعْدَ نَخْوَتِهِ وَ بَخَعَ وَ انْقَمَعَ بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِ ذَلِیلًا مَأْسُوراً فِی حَبَائِلِهِ الَّذِی کَانَ یُحِبُّ أَنْ یَرَانِی فِیهَا وَ قَدْ کِدْتُ لَوْ لَا رَحْمَتُکَ أَنْ یَحِلَّ بِی مَا حَلَّ بِسَاحَتِهِ فَالْحَمْدُ لِرَبٍّ مُقْتَدِرٍ لَا یُنَازَعُ وَ لِوَلِیٍّ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ وَ قَیُّومٍ لَا یَغْفُلُ وَ حَلِیمٍ لَا یَجْهَلُ نَادَیْتُکَ یَا إِلَهِی مُسْتَجِیراً بِکَ وَاثِقاً بِسُرْعَةِ إِجَابَتِکَ مُتَوَکِّلًا عَلَی مَا لَمْ أَزَلْ أَعْرِفُهُ مِنْ حُسْنِ دِفَاعِکَ عَنِّی عَالِماً أَنَّهُ لَنْ یُضْطَهَدَ مَنْ أَوَی إِلَی ظِلِّ کِفَایَتِکَ وَ لَا یَقْرَعُ

الْقَوَارِعُ مَنْ لَجَأَ إِلَى مَعْقِلِ الِانْتِصَارِ بِکَ فَخَلَّصْتَنِی یَا رَبِّ بِقُدْرَتِکَ وَ نَجَّیْتَنِی مِنْ بَأْسِهِ بِتَطَوُّلِکَ وَ مَنِّکَ - اللَّهُمَّ وَ کَمْ مِنْ سَحَائِبِ مَکْرُوهٍ جَلَّیْتَهَا وَ سَمَاءِ نِعْمَةٍ أَمْطَرْتَهَا وَ جَدَاوِلِ کَرَامَةٍ أَجْرَیْتَهَا وَ أَعْیُنِ أَحْدَاثٍ طَمَسْتَهَا وَ نَاشِئِ رَحْمَةٍ نَشَرْتَهَا وَ غَوَاشِی کُرَبٍ فَرَّجْتَهَا وَ غُمَمِ بَلَاءٍ کَشَفْتَهَا وَ جُنَّةِ عَافِیَةٍ أَلْبَسْتَهَا وَ أُمُورٍ حَادِثَةٍ قَدَّرْتَهَا لَمْ تُعْجِزْکَ إِذْ طَلَبْتَهَا فَلَمْ تَمْتَنِعْ مِنْکَ إِذْ أَرَدْتَهَا اللَّهُمَّ وَ کَمْ مِنْ حَاسِدِ سُوءٍ تَوَلَّنِی بِحَسَدِهِ وَ سَلَقَنِی بِحَدِّ لِسَانِهِ وَ وَخَزَنِی بِقَرْفِ عَیْنَیْهِ وَ جَعَلَ عِرْضِی غَرَضاً لِمَرَامِیهِ وَ قَلَّدَنِی خِلَالًا لَمْ یَزَلْ فِیهِ کَفَیْتَنِی أَمْرَهُ اللَّهُمَّ وَ کَمْ مِنْ ظَنٍّ حَسَنٍ حَقَّقْتَ وَ عُدْمٍ وَ إِمْلَاقٍ ضَرَّرَنِی جَبَرْتَ وَ أَوْسَعْتَ وَ مِنْ صَرْعَةٍ أَقَمْتَ وَ مِنْ کُرْبَةٍ نَفَّسْتَ وَ مِنْ مَسْکَنَةٍ حَوَّلْتَ وَ مِنْ نِعْمَةٍ خَوَّلْتَ لَا تُسْأَلُ عَمَّا تَفْعَلُ وَ لَا بِمَا أَعْطَیْتَ تَبْخَلُ وَ لَقَدْ سُئِلْتَ فَبَذَلْتَ وَ لَمْ تُسْأَلْ فَابْتَدَأْتَ وَ اسْتُمِیحَ فَضْلُکَ فَمَا أَکْدَیْتَ أَبَیْتَ إِلَّا إِنْعَاماً وَ امْتِنَاناً وَ تَطَوُّلًا وَ أَبَیْتُ إِلَّا تَقَحُّماً عَلَى مَعَاصِیکَ وَ انْتِهَاکاً لِحُرُمَاتِکَ وَ تَعَدِّیاً لِحُدُودِکَ وَ غَفْلَةً عَنْ وَعِیدِکَ وَ طَاعَةً لِعَدُوِّی وَ عَدُوِّکَ لَمْ تَمْتَنِعْ عَنْ إِتْمَامِ إِحْسَانِکَ وَ تَتَابُعِ امْتِنَانِکَ وَ لَمْ یَحْجُزْنِی ذَلِکَ عَنِ ارْتِکَابِ مَسَاخِطِکَ اللَّهُمَّ فَهَذَا مَقَامُ الْمُعْتَرِفِ لَکَ بِالتَّقْصِیرِعَنْ أَدَاءِ حَقِّکَ الشَّاهِدِ عَلَى نَفْسِهِ بِسُبُوغِ نِعْمَتِکَ وَ حُسْنِ کِفَایَتِکَ فَهَبْ لِیَ اللَّهُمَّ یَا إِلَهِی مَا أَصِلُ بِهِ إِلَى رَحْمَتِکَ وَ أَتَّخِذُهُ سُلَّماً أَعْرُجُ فِیهِ إِلَى مَرْضَاتِکَ وَ آمَنُ بِهِ مِنْ عِقَابِکَ فَإِنَّکَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَ تَحْکُمُ مَا تُرِیدُ وَ أَنْتَ عَلَى کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اللَّهُمَّ حَمْدِی لَکَ مُتَوَاصِلٌ وَ ثَنَائِی عَلَیْکَ دَائِمٌ مِنَ الدَّهْرِ إِلَى الدَّهْرِ بِأَلْوَانِ التَّسْبِیحِ وَ فُنُونِ التَّقْدِیسِ خَالِصاً لِذِکْرِکَ وَ مَرْضِیّاً لَکَ بِنَاصِعِ التَّوْحِیدِ وَ مَحْضِ التَّحْمِیدِ وَ طُولِ التَّعْدِیدِ فِی إِکْذَابِ أَهْلِ التَّنْدِیدِ لَمْ تُعَنْ فِی شَیْءٍ مِنْ قُدْرَتِکَ وَ لَمْ تُشَارَکْ فِی إِلَهِیَّتِکَ وَ لَمْ تُعَایَنْ إِذْ حَبَسْتَ الْأَشْیَاءَ عَلَى الْغَرَائِزِ الْمُخْتَلِفَاتِ وَ فَطَرْتَ الْخَلَائِقَ عَلَى صُنُوفِ الْهَیْئَاتِ وَ لَا خَرَقَتِ الْأَوْهَامُ حُجُبَ الْغُیُوبِ إِلَیْکَ فَاعْتَقَدَتْ مِنْکَ مَحْدُوداً فِی عَظَمَتِکَ وَ لَا کَیْفِیَّةً فِی أَزَلِیَّتِکَ وَ لَا مُمْکِناً فِی قِدَمِکَ وَ لَا یَبْلُغُکَ بُعْدُ الْهِمَمِ وَ لَا یَنَالُکَ غَوْصُ الْفِطَنِ وَ لَا یَنْتَهِی إِلَیْکَ نَظَرُ النَّاظِرِینَ فِی مَجْدِ جَبَرُوتِکَ وَ عَظِیمِ قُدْرَتِکَ ارْتَفَعَتْ عَنْ صِفَةِ الْمَخْلُوقِینَ صِفَةُ قُدْرَتِکَ وَ عَلَا عَنْ ذَلِکَ کِبْرِیَاءُ عَظَمَتِکَ وَ لَا یَنْتَقِصُ مَا أَرَدْتَ أَنْ یَزْدَادَ وَ لَا یَزْدَادُ مَا أَرَدْتَ أَنْ یَنْتَقِصَ وَ لَا أَحَدٌ شَهِدَکَ حِینَ فَطَرْتَ الْخَلْقَ وَ لَا ضِدٌّ حَضَرَکَ حِینَ بَرَأْتَ النُّفُوسَ کَلَّتِ الْأَلْسُنُ عَنْ تَبْیِینِ صِفَتِکَ وَ انْحَسَرَتِ الْعُقُولُ عَنْ کُنْهِ مَعْرِفَتِکَ وَ کَیْفَ تُدْرِکُکَ الصِّفَاتُ أَوْ تَحْوِیکَ الْجِهَاتُ وَ أَنْتَ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِی لَمْ تَزَلْ أَزَلِیّاً دَائِماً فِی الْغُیُوبِ وَحْدَکَ لَیْسَ فِیهَا غَیْرُکَ وَ لَمْ یَکُنْ لَهَا سِوَاکَ - حَارَتْ فِی مَلَکُوتِکَ عَمِیقَاتُ مَذَاهِبِ التَّفْکِیرِ وَ حَسَرَ عَنْ إِدْرَاکِکَ بَصَرُ الْبَصِیرِ وَ تَوَاضَعَتِ الْمُلُوکُ لِهَیْبَتِکَ وَ عَنَتِ الْوُجُوهُ بِذُلِّ الِاسْتِکَانَةِ لِعِزَّتِکَ وَ انْقَادَ کُلُّ شَیْءٍ لِعَظَمَتِکَ وَ اسْتَسْلَمَ کُلُّ شَیْءٍ لِقُدْرَتِکَ وَ خَضَعَتِ الرِّقَابُ بِسُلْطَانِکَ فَضَلَّ هُنَالِکَ التَّدْبِیرُ فِی تَصَارِیفِ الصِّفَاتِ لَکَ فَمَنْ تَفَکَّرَ فِی ذَلِکَ رَجَعَ طَرْفُهُ إِلَیْهِ حَسِیراً وَ عَقْلُهُ مَبْهُوتاً مَبْهُوراً وَ فِکْرُهُ مُتَحَیِّراً اللَّهُمَّ فَلَکَ الْحَمْدُ حَمْداً مُتَوَاتِراً مُتَوَالِیاً مُتَّسِقاً

مُسْتَوْثِقاً يَدُومُ وَ لَا يَبِيدُ غَيْرَ مَفْقُودٍ فِى الْمَلَكُوتِ وَ لَا مَطْمُوسٍ فِى الْعَالَمِ وَ لَا مُنْتَقَصٍ فِى الْعِرْفَانِ فَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً لَا تُحْصَى مَكَارِمُهُ فِي اللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ وَ فِى الصُّبْحِ إِذا أَسْفَرَ وَ فِى الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ بِالْغُدُوِّ وَ الْآصَالِ وَ الْعَشِىِّ وَ الْإِبْكَارِ وَ الظَّهِيرَةِ وَ الْأَسْحَارِ اللَّهُمَّ وَ بِتَوْفِيقِكَ أَحْضَرْتَنِى النَّجَاةَ وَ جَعَلْتَنِى مِنْكَ فِى وَلَايَةِ الْعِصْمَةِ لَمْ تُكَلِّفْنِى فَوْقَ طَاقَتِى إِذْ لَمْ تَرْضَ مِنِّى إِلَّا بِطَاعَتِى فَلَيْسَ شُكْرِى وَ إِنْ دَأَبْتُ مِنْهُ فِى الْمَقَالِ وَ بَالَغْتُ مِنْهُ فِى الْفَعَالِ بِبَالِغٍ أَدَاءَ حَقِّكَ وَ لَا مُكَافٍ فَضْلَكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ تَغِبْ عَنْكَ غَائِبَةٌ وَ لَا تَخْفَى عَلَيْكَ خَافِيَةٌ وَ لَا تَضِلُّ لَكَ فِى ظُلَمِ الْخَفِيَّاتِ ضَالَّةٌ إِنَّمَا أَمْرُكَ إِذَا أَرَدْتَ شَيْئاً أَنْ تَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ مِثْلَ مَا حَمِدْتَ بِهِ نَفْسَكَ وَ حَمِدَكَ بِهِ الْحَامِدُونَ وَ مَجَّدَكَ بِهِ الْمُمَجِّدُونَ وَ كَبَّرَكَ بِهِ الْمُكَبِّرُونَ وَ عَظَّمَكَ بِهِ الْمُعَظِّمُونَ حَتَّى يَكُونَ لَكَ مِنِّى وَحْدِى فِى كُلِّ طَرْفَةِ عَيْنٍ وَ أَقَلَّ مِنْ ذَلِكَ مِثْلُ حَمْدِ جَمِيعِ الْحَامِدِينَ وَ تَوْحِيدِ أَصْنَافِ الْمُوَحِّدِينَ الْمُخْلِصِينَ وَ تَقْدِيسِ أَحِبَّائِكَ الْعَارِفِينَ وَ ثَنَاءِ جَمِيعِ الْمُهَلِّلِينَ وَ مِثْلُ مَا أَنْتَ عَارِفٌ بِهِ وَ مَحْمُودٌ بِهِ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ مِنَ الْحَيَوَانِ وَ الْجَمَادِ وَ أَرْغَبُ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ فِى شُكْرِ مَا أَنْطَقْتَنِى مِنْ حَمْدِكَ فَمَا أَيْسَرَ مَا كَلَّفْتَنِى مِنْ ذَلِكَ وَ أَعْظَمَ مَا وَعَدْتَنِى عَلَى شُكْرِكَ ابْتَدَأْتَنِى بِالنِّعَمِ فَضْلًا وَ طَوْلًا وَ أَمَرْتَنِى بِالشُّكْرِ حَقّاً وَ عَدْلًا وَ وَعَدْتَنِى عَلَيْهِ أَضْعَافاً وَ مَزِيداً وَ أَعْطَيْتَنِى مِنْ رِزْقِكَ اعْتِبَاراً وَ امْتِحَاناً وَ سَأَلْتَنِى مِنْهُ قَرْضاً يَسِيراً صَغِيراً وَ وَعَدْتَنِى عَلَيْهِ أَضْعَافاً وَ مَزِيداً وَ إِعْطَاءً كَثِيراً وَ عَافَيْتَنِى مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَ لَمْ تُسَلِّمْنِى لِلسُّوءِ مِنْ بَلَائِكَ وَ مَنَحْتَنِى الْعَافِيَةَ وَ أَوْلَيْتَنِى بِالْبَسْطَةِ وَ الرَّخَاءِ وَ ضَاعَفْتَ لِىَ الْفَضْلَ مَعَ مَا وَعَدْتَنِى بِهِ مِنَ الْمَحَلَّةِ الشَّرِيفَةِ وَ بَشَّرْتَنِى بِهِ مِنَ الدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ الْمَنِيعَةِ وَ اصْطَفَيْتَنِى بِأَعْظَمِ النَّبِيِّينَ دَعْوَةً وَ أَفْضَلِهِمْ شَفَاعَةً مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِى مَا لَا يَسَعُهُ إِلَّا مَغْفِرَتُكَ وَ لَا يَمْحَقُهُ إِلَّا عَفْوُكَ وَ هَبْ لِى فِى يَوْمِى هَذَا وَ سَاعَتِى هَذِهِ يَقِيناً يُهَوِّنُ عَلَىَّ مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا وَ أَحْزَانَهَا وَ يُشَوِّقُنِى إِلَيْكَ وَ يُرَغِّبُنِى فِيمَا عِنْدَكَ وَ اكْتُبْ لِىَ الْمَغْفِرَةَ وَ بَلِّغْنِى الْكَرَامَةَ وَ ارْزُقْنِى شُكْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَىَّ فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْبَدِىءُ الْبَدِيعُ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الَّذِى لَيْسَ لِأَمْرِكَ مَدْفَعٌ وَ لَا عَنْ قَضَائِكَ مُمْتَنَعٌ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ رَبِّى وَ رَبُّ كُلِّ شَىْءٍ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْض عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْعَلِىُّ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ - اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِى الْأَمْرِ وَ الْعَزِيمَةَ فِى الرُّشْدِ وَ إِلْهَامَ الشُّكْرِ عَلَى نِعْمَتِكَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَوْرِ كُلِّ جَائِرٍ وَ بَغْىِ كُلِّ بَاغٍ وَ حَسَدِ كُلِّ حَاسِدٍ اللَّهُمَّ بِكَ أَصُولُ عَلَى الْأَعْدَاءِ وَ إِيَّاكَ أَرْجُو وَلَايَةَ الْأَحِبَّاءِ مَعَ مَا لَا أَسْتَطِيعُ إِحْصَاءَهُ مِنْ فَوَائِدِ فَضْلِكَ وَ أَصْنَافِ رِفْدِكَ وَ أَنْوَاعِ رِزْقِكَ فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَاشِى فِي الْخَلْقِ حَمْدُكَ الْبَاسِطُ بِالْجُودِ يَدَكَ لَا تُضَادُّ فِى حُكْمِكَ وَ لَا تُنَازَعُ فِى سُلْطَانِكَ وَ مُلْكِكَ وَ لَا تُرَاجَعُ فِى أَمْرِكَ تَمْلِكُ مِنَ الْأَنَامِ مَا شِئْتَ وَ لَا يَمْلِكُونَ إِلَّا مَا تُرِيدُ - اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُنْعِمُ الْمُفْضِلُ الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقَدَّسُ فِى نُورِ الْقُدْس تَرَدَّيْتَ بِالْعِزَّةِ وَ الْمَجْدِ وَ تَعَظَّمْتَ بِالْقُدْرَةِ وَ الْكِبْرِيَاءِ وَ غَشَّيْتَ النُّورَ

بِالْبَهَاءِ وَ جَلَّلْتَ الْبَهَاءَ بِالْمَهَابَةِ اللّهُمَّ لَکَ اَلْحَمْدُ الْعَظِیمُ وَ الْمَنُّ الْقَدِیمُ وَ السُّلْطَانُ الشَّامِخُ وَ الْحَوْلُ الْوَاسِعُ وَ الْقُدْرَةُ الْمُقْتَدِرَةُ وَ الْحَمْدُ الْمُتَتَابِعُ الَّذِی لاَ یَنْفَدُ بِالشُّکْرِ سَرْمَداً وَ لاَ یَنْقَضِی أَبَداً إِذْ جَعَلْتَنِی مِنْ أَفَاضِلِ بَنِی آدَمَ وَ جَعَلْتَنِی سَمِیعاً بَصِیراً صَحِیحاً سَوِیّاً مُعَافاً لَمْ تَشْغَلْنِی بِنُقْصَانٍ فِی بَدَنِی وَ لاَ بِآفَةٍ فِی جَوَارِحِی وَ لاَ عَاهَةٍ فِی نَفْسِی وَ لاَ فِی عَقْلِی وَ لَمْ یَمْنَعْکَ کَرَامَتُکَ إِیَّایَ وَ حُسْنُ صُنْعِکَ عِنْدِی وَ فَضْلُ نَعْمَائِکَ عَلَیَّ إِذْ وَسَّعْتَ عَلَیَّ فِی الدُّنْیَا وَ فَضَّلْتَنِی عَلَی کَثِیرٍ مِنْ أَهْلِهَا تَفْضِیلاً وَ جَعَلْتَنِی سَمِیعاً أَعِی مَا کَلَّفْتَنِی بَصِیراً أَرَی قُدْرَتَکَ فِیمَا ظَهَرَ لِی وَ اسْتَرْعَیْتَنِی وَ اسْتَوْدَعْتَنِی قَلْباً یَشْهَدُ بِعَظَمَتِکَ - وَ لِسَاناً نَاطِقاً بِتَوْحِیدِکَ فَإِنِّی لِفَضْلِکَ عَلَیَّ حَامِدٌ وَ لِتَوْفِیقِکَ إِیَّایَ بِحَمْدِکَ شَاکِرٌ وَ بِحَقِّکَ شَاهِدٌ وَ إِلَیْکَ فِی مُلِمِّی وَ مُهِمِّی ضَارِعٌ لِأَنَّکَ حَیٌّ قَبْلَ کُلِّ حَیٍّ وَ حَیٌّ بَعْدَ کُلِّ مَیِّتٍ وَ حَیٌّ تَرِثُ الْأَرْضَ وَ مَنْ عَلَیْها وَ أَنْتَ خَیْرُ الْوارِثِینَ اللَّهُمَّ لَمْ تَقْطَعْ عَنِّی خَیْرَکَ فِی کُلِّ وَقْتٍ وَ لَمْ تُنْزِلْ بِی عُقُوبَاتِ النعم [اَلنِّقَمِ وَ لَمْ تُغَیِّرْ مَا بِی مِنَ النِّعَمِ وَ لاَ أَخْلَیْتَنِی مِنْ وَثِیقِ الْعِصَمِ فَلَوْ لَمْ أَذْکُرْ مِنْ إِحْسَانِکَ إِلَیَّ وَ إِنْعَامِکَ عَلَیَّ إِلاَّ عَفْوَکَ عَنِّی وَ الاِسْتِجَابَةَ لِدُعَائِی حِینَ رَفَعْتُ رَأْسِی بِتَحْمِیدِکَ لاَ فِی تَقْدِیرِکَ جَزِیلَ حَظِّی حِینَ وَفَّرْتَهُ انْتَقَصَ مُلْکُکَ وَ لاَ فِی قِسْمَةِ الْأَرْزَاقِ حِینَ قَتَّرْتَ عَلَیَّ تَوَفَّرَ مُلْکُکَ اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُکَ وَ عَدَدَ مَا أَدْرَکَتْهُ قُدْرَتُکَ وَ عَدَدَ مَا وَسِعَتْهُ رَحْمَتُکَ وَ أَضْعَافَ ذَلِکَ کُلِّهِ حَمْداً وَاصِلاً مُتَوَاتِراً مُتَوَازِیاً لِآلاَئِکَ وَ أَسْمَائِکَ اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ إِحْسَانَکَ إِلَیَّ فِیمَا بَقِیَ مِنْ عُمُرِی کَمَا أَحْسَنْتَ فِیمَا مَضَی مِنْهُ فَإِنِّی أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِتَوْحِیدِکَ وَ تَهْلِیلِکَ وَ تَحْمِیدِکَ وَ تَمْجِیدِکَ وَ تَکْبِیرِکَ وَ تَعْظِیمِکَ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الرُّوحِ الْمَکْنُونِ الْحَیِّ الْحَیِّ وَ بِهِ وَ بِهِ وَ بِهِ وَ بِکَ أَلاَّ تَحْرِمَنِی رِفْدَکَ وَ فَوَائِدَ کَرَامَتِکَ وَ لاَ تُوَلِّنِی غَیْرَکَ بِکَ وَ لاَ تُسْلِمْنِی إِلَی عَدُوِّی وَ لاَ تَکِلْنِی إِلَی نَفْسِی وَ أَحْسِنْ إِلَیَّ أَتَمَّ الْإِحْسَانِ عَاجِلاً وَ آجِلاً وَ حَسِّنْ فِی الْعَاجِلَةِ عَمَلِی وَ بَلِّغْنِی فِیهَا أَمَلِی وَ فِی الْآجِلَةِ وَ الْخَیْرَ فِی مُنْقَلَبِی فَإِنَّهُ لاَ تُفْقِرُکَ کَثْرَةُ مَا یَتَدَفَّقُ بِهِ فَضْلُکَ وَ سَیْبُ الْعَطَایَا مِنْ مَنِّکَ وَ لاَ یَنْقُصُ جُودَکَ تَقْصِیرِی فِی شُکْرِ نِعْمَتِکَ وَ لاَ تُجِمُّ خَزَائِنَ نِعْمَتِکَ النِّعَمُ وَ لاَ یَنْقُصُ عَظِیمَ مَوَاهِبِکَ مِنْ سَعَتِکَ الْإِعْطَاءُ وَ لاَ تُؤَثِّرُ فِی جُودِکَ الْعَظِیمِ الْفَاضِلِ الْجَلِیلِ مِنَحُکَ وَ لاَ تَخَافُ ضَیْمَ إِمْلاَقٍ فَتُکْدِیَ وَ لاَ یَلْحَقُکَ خَوْفُ عُدْمٍ فَیَنْقُصَ فَیْضُ مُلْکِکَ وَ فَضْلِکَ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی قَلْباً خَاشِعاً وَ یَقِیناً صَادِقاً بِالْحَقِّ صَادِعاً وَ لاَ تُؤْمِنِّی مَکْرَکَ وَ لاَ تُنْسِنِی ذِکْرَکَ وَ لاَ تَهْتِکْ عَنِّی سِتْرَکَ وَ لاَ تُوَلِّنِی غَیْرَکَ وَ لاَ تُقَنِّطْنِی مِنْ رَحْمَتِکَ بَلْ تَغَمَّدْنِی بِفَوَائِدِکَ وَ لاَ تَمْنَعْنِی جَمِیلَ عَوَائِدِکَ وَ کُنْ لِی فِی کُلِّ وَحْشَةٍ أَنِیساً وَ کُلِّ جَزَعٍ حِصْناً وَ مِنْ کُلِّ هَلَکَةٍ غِیَاثاً. وَ نَجِّنِی مِنْ کُلِّ بَلاَءٍ وَ اعْصِمْنِی مِنْ کُلِّ زَلَلٍ وَ خَطَاءٍ وَ تَمِّمْ لِی فَوَائِدَکَ وَ قِنِی وَعِیدَکَ وَ اصْرِفْ عَنِّی أَلِیمَ عَذَابِکَ وَ تَدْمِیرَ تَنْکِیلِکَ وَ شَرِّفْنِی بِحِفْظِ کِتَابِکَ وَ أَصْلِحْ لِی دِینِی وَ دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی وَ أَهْلِی وَ وُلْدِی وَ وَسِّعْ رِزْقِی وَ أَدِرَّهُ عَلَیَّ وَ أَقْبِلْ عَلَیَّ وَ لاَ تُعْرِضْ عَنِّی اللَّهُمَّ ارْفَعْنِی وَ لاَ تَضَعْنِی وَ ارْحَمْنِی وَ لاَ تُعَذِّبْنِی وَ انْصُرْنِی وَ لاَ تَخْذُلْنِی وَ آثِرْنِی وَ لاَ تُؤْثِرْ

عَلَیَّ وَ اجْعَلْ لِی مِنْ أَمْرِی یُسْراً وَ فَرَجاً وَ عَجِّلْ إِجَابَتِی وَ اسْتَنْقِذْنِی مِمَّا قَدْ نَزَلَ بِی - إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَ ذَلِکَ عَلَیْکَ یَسِیرٌ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ الْکَرِیمُ

20 - دعای پناه جویی و ذکر توحید و درخواست، از مولا أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام

اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْبَاعِثُ الْوَارِثُ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْقَائِمُ عَلى کُلِّ نَفْسٍ بِما کَسَبَتْ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِی قَالَ لِلسَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ ائْتِیا طَوْعاً أَوْ کَرْهاً قالَتا أَتَیْنا طائِعِینَ - اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ - لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ - الرَّحْمنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوى یَعْلَمُ خائِنَةَ الْأَعْیُنِ وَ ما تُخْفِی [خَائِنَةَ السِّرِّ وَ مَا یُخْفِی الصُّدُورُ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ - لَهُ ما فِی السَّماواتِ وَ ما فِی الْأَرْضِ وَ ما بَیْنَهُما وَ ما تَحْتَ الثَّرى اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ یَرَى وَ لَا یُرَى وَ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى رَبِّ الْآخِرَةِ وَ الْأُولَى اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِی ذَلَّ کُلُّ شَیْءٍ لِمُلْکِهِ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِی خَضَعَ کُلُّ شَیْءٍ لِعِزَّتِهِ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِی هُوَ فِی عُلُوِّهِ دَانٍ وَ فِی دُنُوِّهِ عَالٍ وَ فِی سُلْطَانِهِ قَوِیٌّ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْبَدِیعُ الرَّفِیعُ الْحَیُّ الدَّائِمُ الْبَاقِی الَّذِی لَا یَزُولُ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِی لَا تَصِفُ الْأَلْسُنُ قُدْرَتَهُ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلالِ وَ الْإِکْرامِ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِی لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُولَدْ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَکْرَمُ الْأَکْرَمِینَ الْکَبِیرُ الْأَکْبَرُ الْعَلِیُّ الْأَعْلَى اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَ هُوَ عَلى کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ یُسَبِّحُ لَهُ ما فِی السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ کُلٌّ لَهُ قانِتُونَ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْحَکِیمُ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ الرَّحْمَنُ الرَّحِیمُ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ وَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِمَسْأَلَتِی وَ أَطْلُبُ إِلَیْکَ وَ أَنْتَ الْعَالِمُ بِحَاجَتِی وَ أَرْغَبُ إِلَیْکَ وَ أَنْتَ مُنْتَهَى رَغْبَتِی فَیَا عَالِمَ الْخَفِیَّاتِ وَ سَامِکَ السَّمَاوَاتِ وَ دَافِعَ الْبَلِیَّاتِ وَ مَطْلَبَ الْحَاجَاتِ وَ مُعْطِیَ السُّؤْلَاتِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ وَ عَلَى آلِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِی خَطِیئَتِی وَ إِسْرَافِی فِی أَمْرِی کُلِّهِ وَ مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّی اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِی خَطَایَایَ وَ عَمْدِی وَ جَهْلِی وَ هَزْلِی وَ جِدِّی فَکُلُّ ذَلِکَ عِنْدِی وَ اغْفِرْ لِی مَا قَدَّمْتُ وَ مَا أَخَّرْتُ وَ مَا أَسْرَرْتُ وَ مَا أَعْلَنْتُ أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَ أَنْتَ الْمُؤَخِّرُ وَ أَنْتَ عَلَى کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ

إِنْ تَغْفِرِ اللَّهُمَّ تَغْفِرْ جَمّاً
وَ أَیُّ عَبْدٍ لَکَ إِلَّا لَمَّا لَا أَلَمَّا؟

در متن چنین بود.

21 - دعایی جامع از حضرت أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام

سَعْد بِنِ عَبْداللَّه (أَشْعَرِی قُمِّی) در کتاب خود، «فضل الدعاء (و الذکر») - حَسَن بِنِ عَلی بِنِ عَبْداللَّه کوفی - پدرش - سَیْف بِنِ عَمِیرَة - إِبْرَاهِیم بِنِ أَبِی یَحْیَی از امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام و آن حضرت از طریق پدر خویش، از جدشان از امیر المؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام.

(نیز) راوی دیگری از حضرت فاطمه دخت پیامبر خدا که درود خدا بر آن حضرت و پدر و خاندانش باد.

(نیز) مُحَمَّد (بِنِ مُسْلِم؟) بِنِ شِهاب - سَلْمَان از أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام

(نیز) عَطَاء (بِنِ أَبِی رباح؟) - أَبُوذَر از أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام.

(نیز) عَاصِم (بِنِ أَبِی النجود) - اَبُو عَبْدِ الرحمان (عَبْداللَّه بِنِ حبیب بِنِ ربیعه‌ی کوفی سلمی از امیر المؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام.

نیز در حدود 30 راوی - مجاهد. همه می‌گویند:

شنیدیم که أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:

«آری به خدای کعبه ...» تا به هر چهار رکن نزدیک شد و هر بار می‌فرمود: «به خدای کعبه.» آن گاه فرمود:

«آری، به خدای همه‌ی این رکن ها؛ آری به خدای مشعرها؛ آری به خدای این حرمت‌ها، شنیدم که پیامبر خدا سخنی را که اکنون می‌گویم می‌فرمود:

در زبور داوود و تورات مُوسَی و انجیل عِیسَی و قرآن پیامبر درود خدا بر آن حضرت و خاندانش و همه پیامبران باد و نیز در هزار نوشته‌ی فرود آمده از آسمان بر هزار پیامبر آمده است:

هر که بخواند:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فِی عِلْمِهِ مُنْتَهَی رِضَاهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بَعْدَ عِلْمِهِ مُنْتَهَی رِضَاهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مَعَ عِلْمِهِ مُنْتَهَی رِضَاهُ اللَّهُ أَكْبَرُ فِی عِلْمِهِ مُنْتَهَی رِضَاهُ اللَّهُ أَكْبَرُ بَعْدَ عِلْمِهِ مُنْتَهَی رِضَاهُ اللَّهُ أَكْبَرُ مَعَ عِلْمِهِ مُنْتَهَی رِضَاهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ فِی عِلْمِهِ مُنْتَهَی رِضَاهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَعْدَ عِلْمِهِ مُنْتَهَی رِضَاهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ مَعَ عِلْمِهِ مُنْتَهَی رِضَاهُ سُبْحَانَ اللَّهِ فِی عِلْمِهِ مُنْتَهَی رِضَاهُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَعْدَ عِلْمِهِ مُنْتَهَی رِضَاهُ سُبْحَانَ اللَّهِ مَعَ عِلْمِهِ مُنْتَهَی رِضَاهُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بِجَمِيعِ مَحَامِدِهِ عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ بِحَمْدِهِ مُنْتَهَی رِضَاهُ فِی عِلْمِهِ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ حَقٌّ لَهُ ذَلِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَ نُورُ الْأَرَضِينَ السَّبْعِ وَ نُورُ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَهْلِيلًا لَا تُحْصِيهِ غَيْرُهُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ وَ مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ تَكْبِيراً لَا تُحْصِيهِ غَيْرُهُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَ مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ [وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ تَحْمِيداً لَا يُحْصِيهِ غَيْرُهُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَ مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ تَمْجِيداً لَا يُحْصِيهِ غَيْرُهُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَ مَعَ كُلِّ

أَحَدٍ وَ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ] وَ سُبْحَانَ اللّهِ تَسْبِيحاً لَا يُحْصِيهِ غَيْرُهُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَ مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ اللَّهُمَّ إِنِّی أُشْهِدُکَ وَ كَفَی بِکَ شَهِيداً فَاشْهَدْ لِی بِأَنَّ قَوْلَکَ حَقٌّ وَ فِعْلَکَ حَقٌّ وَ أَنَّ قَضَاءَکَ حَقٌّ وَ أَنَّ قَدَرَکَ حَقٌّ وَ أَنَ رُسُلَکَ حَقٌّ وَ أَنَّ أَوْصِيَاءَکَ حَقٌّ وَ أَنَّ رَحْمَتَکَ حَقٌّ وَ أَنَّ جَنَّتَکَ حَقٌّ وَ أَنَّ نَارَکَ حَقٌّ وَ أَنَّ قِيَامَتَکَ حَقٌّ وَ أَنَّکَ مُمِيتُ الْأَحْيَاءِ وَ أَنَّکَ مُحْيِي الْمَوْتَی وَ أَنَّکَ بَاعِثُ مَنْ فِی الْقُبُورِ وَ أَنَّکَ جامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لا رَيْبَ فِيهِ وَ أَنَّکَ لا تُخْلِفُ الْمِيعادَ اللَّهُمَّ إِنِّی أُشْهِدُکَ وَ كَفَی بِکَ شَهِيداً فَاشْهَدْ لِی أَنَّکَ رَبِّی وَ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولَکَ نَبِيِّی وَ الْأَوْصِيَاءَ مِنْ بَعْدِهِ أَئِمَّتِی وَ أَنَّ الدِّينَ الَّذِی شَرَعْتَ دِينِی وَ أَنَّ الْكِتَابَ الَّذِی أَنْزَلْتَ عَلَی مُحَمَّدٍ رَسُولِکَ صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ نُورِی اللَّهُمَّ إِنِّی أُشْهِدُکَ وَ كَفَی بِکَ شَهِيداً فَاشْهَدْ لِی فَإِنَّکَ أَنْتَ الْمُنْعِمُ عَلَيَّ لَا غَيْرُکَ لَکَ الْحَمْدُ وَ بِنِعْمَتِکَ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ بِحَمْدِهِ وَ تَبَارَکَ اللَّهُ وَ تَعَالَی وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ لَا مَنْجَی وَ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ عَدَدَ الشَّفْعِ وَ الْوَتْرِ وَ عَدَدَ كَلِمَاتِ رَبِّی الطَّيِّبَاتِ التَّامَّاتِ الْمُبَارَكَاتِ صَدَقَ اللَّهُ وَ صَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

(آن گاه) فرمود:

اگر در تمام عمر، صد بار این را بخواند، به صورت امتی بر انگیخته خواهد شد و به سوی او هزار هزار فرشته به راهبری فرشته‌ای به نام مجدیال گسیل خواهند شد. هر یک از ایشان هزار مرکب به همراه دارند که هیچ یک به دیگر مانند نیست و هر یک از ایشان هزار تن پوش؛ هر کدام به گونه‌ای. وقتی به این بنده می‌رسند، می‌ایستند و مجدیال می‌گوید:

این شما و این ولی خدا. (همه با هم) چون یک فرشته در برابرش به پا می‌ایستند و همه‌ی مرکب‌ها و لباس‌ها در اختیار او نهاده می‌شود. فرشتگان از چپ و راست، او را در میان می‌گیرند و با او همراه می‌شوند و می‌گویند:

این ولی خداست؛ خوشا بر او!

بر هر گروه فرشتگان یا آدمیان که می‌گذرد، بر او سلام می‌کنند (و می‌گویند): درود بر تو؛ ای ولی خدا! و او را ارج می‌نهند تا گاهی که زیر پرچم ستایش (لواء الحمد) می‌ایستد. تختی از یاقوت سرخ برایش می‌نهند؛ با سایبانی از زمرد سبز و دارای پریانی سیاه چشم. گاهی به راست تکیه می‌کند و گاه به چپ تا زمانی که داوری میان مردمان به پایان می‌رسد و هر یک به جایگاه خویش می‌روند. آن گاه هزار فرشته فرمان می‌یابند تا او را در میان گیرند و آن تخت را بر بهشتی مرکب نژاده‌ای بس روشن می‌نهند.

این چنین می‌رود تا به نخستین منزلگاه خویش می‌رسد. در آنجا، با یکی از پیش کاران خود رو به رو می‌شود که می‌خواهد دست او را بگیرد. اگر خدا نگاهش ندارد، به تعظیم آن پیش کار خم می‌شود. آن کار گزار می‌گوید:

ای ولی خدا! من یکی از فرمان گزاران شما در این کاخم. شما یک صد کاخ از این دست دارید و هر یک را کارگزارانی چون من است. هر یک از این پیش کاران را همسری است که او نیز فرمان گزار همسران شماست. نیز شما را به شمار هر همسر کنیزی است و در هر خانه چیزهایی که شماره پذیر نیست!

آن گاه (آن بنده‌ی خدا) می‌گوید:

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ مِثْلَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ مِلْءَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ أَضْعَافَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ مِثْلَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ مِلْءَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ أَضْعَافَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ عَدَدَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ مِثْلَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ مِلْءَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ أَضْعَافَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ مِثْلَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ مِلْءَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ وَ أَضْعَافَ مَا أَحْصَی عِلْمُهُ

وقتی این را می‌گوید، خانه‌ها و خواسته‌های درون آنها دو چندان می‌شود و خدا گسترنده و بخشنده است.»

22 - دعای جامع دیگری از مولا أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام

کتاب «فضل الدعاء (و الذکر») سَعْد بِنِ عَبْداللَّه (أَشْعَرِی) - یَعْقُوب بِنِ یزید (به سند مرفوع) - سَلْمَان فارسی رَضِیَ اللَّهُ عَنْه:
شنیدم عَلی بِنِ أَبِی طالب سَلَامُ اللَّهِ عَلَیه فرمود:
«رسول خدا به من فرمود:
یا عَلی! اگر کسی این دعا را بر صفحه‌هایی آهنین بخواند، نرم خواهند شد. به فرستنده‌ی من به پیامبری راستین، اگر این را بر آب روان بخوانند خواهد ایستاد؛ چنان که بر آن بگذرند. به آن که مرا به راستی برانگیخت سوگند، اگر گرسنه و تشنه کامی آن را بخواند، سیر و سیراب خواهد شد. به آن که مرا به رسالت حق بر انگیخت، اگر کسی این دعا را بر کوهی که بر سر راه اوست بخواند، خواهد شکافت تا به مقصدش رسد. به فرستنده‌ی من به نبوت حق، اگر به دیوانه‌ای بخوانند، بهبود خواهد یافت. به آن که مرا به حق پیامبری داد، اگر بر زن سخت زایی خوانده شود، خداوند زادن را بر او آسان خواهد فرمود. سوگند به آن که مرا به درستی رسالت داد، اگر کسی آن را در شهر بخواند و آن شهر در آتش بسوزد، خانه‌ی او ایمن خواهد ماند. به فرستنده‌ی من به نبوت حق، هر کس چهل شب جمعه آن را بخواند، خداوند گناهان او را نسبت به دیگر بندگان خواهد آمرزید؛ هر چند با مادر خویش آمیخته باشد!
سوگند به آن که مرا به پیامبری راستین برگزید، اگر آن را در برابر فرمان رای ستمگری بخوانند، رام دستان خواهد شد. سوگند به فرستنده‌ی من به حق، هر که هنگام خواب آن را بخواند، به ازای هر حرف آن هزار هزار فرشته‌ی روحانی به سوی او می‌فرستد که چهره‌هاشان هفتاد برابر درخشان‌تر از خورشید و ماه است. آنها برای وی آمرزش می‌خواهند و پاداش می‌نویسند و پایه‌اش را افزون‌تر می‌برند.»
سَلْمَان گوید:
گفتم:
پدر و مادرم فدایتان؛ یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین! آیا با این نام‌ها، همه‌ای این (پاداش ها را می‌دهند؟! فرمود:
«من (هم) به رسول خدا چنین گفتم:
پدر و مادرم به فدای شما؛ یا رَسُول اللَّه! آیا با این نام‌ها همه‌ی اینها را می‌دهند؟
حضرتش فرمود:
یا عَلی! از این بالاتر بگویم؛ اگر کسی همه‌ی گناهان بزرگ را آورده باشد و پس از خواندن این دعا بخوابد و در خواب بمیرد، شهید از جهان رفته است

و اگر بی‌توبه بمیرد، او و خاندان و پدر و مادر و فرزند و موذن مسجد (محل) و امام (مسجد محل) او به آمرزش و مهر خدا، آمرزیده خواهند بود!» دعا این است:

اللَّهُمَّ إِنَّکَ حَیٌّ لَا تَمُوتُ وَ صَادِقٌ لَا تَکْذِبُ وَ قَاهِرٌ لَا تُقْهَرُ وَ بَدِیءٌ لَا تَنْفَدُ وَ قَرِیبٌ لَا تَبْعُدُ وَ قَادِرٌ لَا تُضَادُّ وَ غَافِرٌ لَا تُظْلَمُ وَ صَمَدٌ لَا تُطْعَمُ وَ قَیُّومٌ لَا تَنَامُ وَ مُجِیبٌ لَا تَسْأَمُ وَ جَبَّارٌ لَا تُعَانُ وَ عَظِیمٌ لَا تُرَامُ وَ عَالِمٌ لَا تُعَلَّمُ وَ قَوِیٌّ لَا تَضْعُفُ وَ حَلِیمٌ لَا تَعْجَلُ وَ جَلِیلٌ لَا تُوصَفُ وَ وَفِیٌّ لَا تُخْلِفُ وَ غَالِبٌ لَا تُغْلَبُ وَ عَادِلٌ لَا تَحِیفُ وَ غَنِیٌّ لَا تَفْتَقِرُ وَ کَبِیرٌ لَا تُغَادَرُ وَ حَکِیمٌ لَا تَجُورُ وَ وَکِیلٌ لَا تَحِیفُ وَ فَرْدٌ لَا تَسْتَشِیرُ وَ وَهَّابٌ لَا تَمَلُّ وَ عَزِیزٌ لَا تُسْتَذَلُّ وَ سَمِیعٌ لَا تَذْهَلُ وَ جَوَادٌ لَا تَبْخَلُ وَ حَافِظٌ لَا تَغْفَلُ وَ قَائِمٌ لَا تَسْهُو وَ دَائِمٌ لَا تَفْنَی وَ مُحْتَجِبٌ لَا تُرَی وَ بَاقٍ لَا تُبْلَی وَ وَاحِدٌ لَا تُشَبَّهُ وَ مُقْتَدِرٌ لَا تُنَازَعُ یَا کَرِیمُ الْجَوَادُ الْمُتَکَرِّمُ یَا طَاهِرُ یَا قَاهِرُ أَنْتَ الْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ یَا عَزِیزُ الْمُتَعَزِّزُ یَا مَنْ یُنَادَی مِنْ کُلِّ فَجٍّ عَمِیقٍ بِأَلْسِنَةٍ شَتَّی وَ لُغَاتٍ مُخْتَلِفَةٍ وَ حَوَائِجَ مُتَتَابِعَةٍ لَا یَشْغَلُکَ شَیْءٌ عَنْ شَیْءٍ أَنْتَ الَّذِی لَا تُفْنِیکَ الدُّهُورُ وَ لَا تُحِیطُ بِکَ الْأَمْکِنَةُ وَ لَا تَأْخُذُکَ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ یَسِّرْ لِی مَا أَخَافُ عُسْرَهُ وَ فَرِّجْ عَنِّی مَا أَخَافُ کَرْبَهُ وَ سَهِّلْ لِی مَا أَخَافُ حُزُونَتَهُ سُبْحَانَکَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِینَ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

23 - دعای زود اثر دیگری که أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام در خواب آموختند

این دعا را با سند طولانی یافتم و آن را کوتاه کردم؛ بدین ترتیب: سالی حاجیان به تشنگی افتادند؛ چندان که به مرگ نزدیک شدند. یکی از ایشان نشست و آماده‌ی مرگ شد. اندکی خواب او را فرا گرفت. مولا أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام را دید که بدو فرمود:

«غافلی از جمله‌ی نجات بخش!» گفت:

جمله‌ی نجات چیست؟ فرمود:

«بگو:

(الهی) (288) أَدِمْ مُلْکَکَ عَلَی مُلْکِکَ بِلُطْفِکَ الْخَفِیِّ

و من عَلی بِنِ أَبِی طالبم.»

مرد گفت:

برخاستم و آن (دعای کوتاه) را خواندم. ابری پدید آمد و بر مردم بارید؛ چندان که زنده شدند. سپاس تنها از آن خداست.

گزیده‌ی دعاهای بزرگ بانو و مادر گرامی ما، حضرت فاطمه‌ی زهرا سرور زنان جهان و دخت مهتر پیامبران که درود خدا بر ایشان و خاندان پاکشان باد

1 - دعایی که رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به آن حضرت آموخت.

به سند خویش از اَبُو اَلْمُفَضَّلِ مُحَمَّد بِنِ (عَبْداللَّه بِنِ) مُطَّلِبِ شَیْبَانی نقل می‌کنیم که در جزء 3 کتاب اَمَالِی خود، به سند صحیح از مولا حَسَن بِنِ عَلی عَلَیْهِ السَّلَام چنین می‌آورد:
مادر آن حضرت، دخت رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم، نقل می‌کند که آن حضرت فرمود:
«دخترم! می‌خواهی دعایی بیاموزمت که هر که بخواند، خواسته‌اش برآورده می‌شود و هیچ جادو و ستمی در تو اثر نکند و هیچ دشمنی سرزنش نتواند (و شَیْطَان در برابرت نیاید) و خدای مهربان از تو روی نگرداند و دلت نلغزد و در خواستت رد نشود و همه‌ی خواسته‌هایت بر آورده گردد؟» پاسخ داد: «پدر! این از دنیا و هر چه در اوست برای من بهتر است.» فرمود:
«بگو:
یَا أَعَزَّ مَذْکُورٍ وَ أَقْدَمَهُ قِدَماً فِی الْعِزِّ وَ الْجَبَرُوتِ یَا رَحِیمَ کُلِّ مُسْتَرْحِمٍ وَ مَفْزَعَ کُلِّ مَلْهُوفٍ إِلَیْهِ یَا رَاحِمَ کُلِّ حَزِینٍ یَشْکُو بَثَّهُ وَ حُزْنَهُ إِلَیْهِ یَا خَیْرَ مَنْ سُئِلَ الْمَعْرُوفُ مِنْهُ وَ أَسْرَعَهُ إِعْطَاءً یَا مَنْ یَخَافُ الْمَلَائِکَةُ الْمُتَوَقِّدَةُ بِالنُّورِ مِنْهُ أَسْأَلُکَ بِالْأَسْمَاءِ الَّتِی یَدْعُوکَ بِهَا حَمَلَةُ عَرْشِکَ وَ مَنْ حَوْلَ عَرْشِکَ بِنُورِکَ یُسَبِّحُونَ شَفَقَةً مِنْ خَوْفِ عِقَابِکَ وَ بِالْأَسْمَاءِ الَّتِی یَدْعُوکَ بِهَا جَبْرَئِیلُ وَ مِیکَائِیلُ وَ إِسْرَافِیلُ إِلَّا أَجَبْتَنِی وَ کَشَفْتَ یَا إِلَهِی کُرْبَتِی وَ سَتَرْتَ ذُنُوبِی یَا مَنْ أَمِرَ بِالصَّیْحَةِ فِی خَلْقِهِ - فَإِذا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ یُحْشَرُونَ وَ بِذَلِکَ الِاسْمِ الَّذِی أَحْیَیْتَ بِهِ الْعِظامَ وَ هِیَ رَمِیمٌ أَحْیِ قَلْبِی وَ اشْرَحْ صَدْرِی وَ أَصْلِحْ شَأْنِی یَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالْبَقَاءِ وَ خَلَقَ لِبَرِیَّتِهِ الْمَوْتَ وَ الْحَیَاةَ وَ الْفَنَاءَ یَا مَنْ فِعْلُهُ قَوْلٌ وَ قَوْلُهُ أَمْرٌ وَ أَمْرُهُ مَاضٍ عَلَی مَا یَشَاءُ أَسْأَلُکَ بِالاسْمِ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ خَلِیلُکَ حِینَ أُلْقِیَ فِی النَّارِ فَدَعَاکَ بِهِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَ قُلْتَ یا نارُ کُونِی بَرْداً وَ سَلاماً عَلی إِبْراهِیمَ وَ بِالاسْمِ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ مُوسَی مِنْ جانِبِ الطُّورِ الْأَیْمَنِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ - وَ بِالاسْمِ الَّذِی خَلَقْتَ بِهِ عِیسَی مِنْ رُوحِ الْقُدُسِ وَ بِالاسْمِ الَّذِی تُبْتَ بِهِ عَلَی دَاوُدَ وَ بِالاسْمِ الَّذِی وَهَبْتَ بِهِ لِزَکَرِیَّا یَحْیَی وَ بِالاسْمِ الَّذِی کَشَفْتَ بِهِ عَنْ أَیُّوبَ الضُّرَّ وَ تُبْتَ بِهِ عَلَی دَاوُدَ وَ سَخَّرْتَ بِهِ لِسُلَیْمَانَ الرِّیحَ تَجْرِی بِأَمْرِهِ وَ الشَّیَاطِینَ وَ عَلَّمْتَهُ مَنْطِقَ الطَّیْرِ وَ بِالاسْمِ الَّذِی خَلَقْتَ بِهِ الْعَرْشَ وَ بِالاسْمِ الَّذِی خَلَقْتَ بِهِ الْکُرْسِیَّ وَ بِالاسْمِ الَّذِی خَلَقْتَ بِهِ الرُّوحَانِیِّینَ وَ بِالاسْمِ الَّذِی خَلَقْتَ بِهِ الْجِنَّ وَ الْإِنْسَ وَ بِالاسْمِ الَّذِی خَلَقْتَ بِهِ جَمِیعَ الْخَلْقِ وَ بِالاسْمِ الَّذِی خَلَقْتَ بِهِ جَمِیعَ مَا أَرَدْتَ مِنْ شَیْءٍ وَ بِالاسْمِ الَّذِی قَدَرْتَ بِهِ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ أَسْأَلُکَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ إِلَّا مَا أَعْطَیْتَنِی سُؤْلِی وَ قَضَیْتَ حَوَائِجِی یَا کَرِیمُ

به تو خواهند گفت:
آری، آری، یا فاطمه!»

2 - دعای دیگر از بانوی ما حضرت زهرا سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْهَا

اللَّهُمَّ قَنِّعْنِی بِمَا رَزَقْتَنِی وَ اسْتُرْنِی وَ عَافِنِی أَبَداً مَا أَبْقَیْتَنِی وَ اغْفِرْ لِی وَ ارْحَمْنِی إِذَا تَوَفَّیْتَنِی اللَّهُمَّ لَا تُعْیِنِی فِی طَلَبِ مَا لَا تُقَدِّرُ لِی وَ مَا قَدَّرْتَهُ عَلَیَّ فَاجْعَلْهُ مُیَسَّراً سَهْلًا اللَّهُمَّ كَافِ عَنِّی وَالِدَیَّ وَ كُلَّ مَنْ لَهُ نِعْمَةٌ عَلَیَّ خَیْرَ مُكَافَاةٍ اللَّهُمَّ فَرِّغْنِی لِمَا خَلَقْتَنِی لَهُ وَ لَا تَشْغَلْنِی بِمَا تَكَفَّلْتَ لِی بِهِ وَ لَا تُعَذِّبْنِی وَ أَنَا أَسْتَغْفِرُكَ وَ لَا تَحْرِمْنِی وَ أَنَا أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ ذَلِّلْ نَفْسِی فِی نَفْسِی وَ عَظِّمْ شَأْنَكَ فِی نَفْسِی وَ أَلْهِمْنِی طَاعَتَكَ وَ الْعَمَلَ بِمَا یُرْضِیكَ وَ التَّجَنُّبَ لِمَا یُسْخِطُكَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

3 - دعای دیگر از بانوی ما حضرت زهرا سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْهَا

پیامبر خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به خانه‌ی حضرت زهرا سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْهَا در آمدند. امام مُجْتَبَى عَلَيْهِ السَّلَام را تب دار یافتند. اندوهناک شدند. جَبْرَئِيل فرود آمد و گفت:

«یا مُحَمَّد! می‌خواهید دعایی بیاموزمتان تا ناراحتی او بر طرف گردد؟»

فرمود:

«آری.» گفت:

«بخوانید:

اللَّهُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ذُو السُّلْطَانِ الْقَدِيمِ وَ الْمَنِّ الْعَظِيمِ وَ الْوَجْهِ الْكَرِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَلِيُّ الْكَلِمَاتِ التَّامَّاتِ وَ الدَّعَوَاتِ الْمُسْتَجَابَاتِ حُلَّ مَا أَصْبَحَ بِفُلَانٍ

پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم خواندند و بر پیشانی امام حَسَن عَلَيْهِ السَّلَام دست نهادند به عنایت حق، چشم گشود.

4 - دعایی دیگر از حضرت صدیقه سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْهَا

روایت است که آن حضرت رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم را دیدار کرد. فرمودند:

«می خواهی چیزی بدهمت؟» پاسخ داد: «آری.» فرمود:

«بگو:

اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَ رَبَّ كُلِّ شَیْءٍ مُنْزِلَ التَّوْرَاةِ وَ الْإِنْجِيلِ وَ الْفُرْقَانِ فَالِقَ الْحَبِّ وَ النَّوَی أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَکَ شَیْءٌ وَ أَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَکَ شَیْءٌ وَ أَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَکَ شَیْءٌ وَ أَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَکَ شَیْءٌ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ عَلَی أَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ اقْضِ عَنِّی الدَّيْنَ وَ أَغْنِنِی مِنَ الْفَقْرِ وَ يَسِّرْ لِی كُلَّ الْأَمْرِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

5 - دعای دیگری از حضرت زهرا سَلاَمُ اللَّهِ عَلَیْهَا برای رهایی از زندان و تنگنا

گویند:

مردی را در شام، روزگاری دراز، به زندان سختی افکنده بودند. در خواب، آن حضرت را دید که گویی به دیدارش آمده‌اند. بدو فرمودند:

«این دعا را بخوان.» آن را آموخت و خواند و آزاد شد و به خانه‌اش رفت.

دعا این بود:

اللَّهُمَّ بِحَقِّ الْعَرْشِ وَ مَنْ عَلَاهُ وَ بِحَقِّ الْوَحْیِ وَ مَنْ أَوْحَاهُ وَ بِحَقِّ النَّبِیِّ وَ مَنْ نَبَّأَهُ وَ بِحَقِّ الْبَیْتِ وَ مَنْ بَنَاهُ یَا سَامِعَ کُلِّ صَوْتٍ یَا جَامِعَ کُلِّ فَوْتٍ یَا بَارِئَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَیْتِهِ وَ آتِنَا وَ جَمِیعَ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فِی مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا فَرَجاً مِنْ عِنْدِکَ عَاجِلًا بِشَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُکَ وَرَسُولُکَ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ عَلَی ذُرِّیَّتِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ وَ سَلَّمَ تَسْلِیماً کَثِیراً

گزیده‌ی دعاهای مولا و نیای والایمان امام حَسَن بِنِ عَلی بِنِ أَبِی طالب عَلَیهماالسلام

1 - دعای حضرت امام مُجْتَبَی عَلَیْهِ السَّلَام هنگامی که نزد مُعَاوِیَة رفتند

این دعا را به سند خود، از اَبُو اَلْمُفَضَّل مُحَمَّد بِنِ عَبْداللَّه بِنِ مطلب شَیْبَانی داریم. او می‌گوید:
اَبُو اَلْحُسَیْن رَجْاء بِنِ یحیای عبرتایی گفت:
من این دعا را در خانه‌ی سرورمان حضرت اَبُو مُحَمَّد عَسْکَرِی عَلَیْهِ السَّلَام نوشتم که دعای امام مُجْتَبَی عَلَیْهِ السَّلَام بود به هنگام رفتن به سوی مُعَاوِیَة.
مُعَاوِیَةَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ بِسْمِ اللَّهِ الْعَظِیمِ الْأَکْبَرِ اللَّهُمَّ سُبْحَانَکَ یَا قَیُّومُ سُبْحَانَ الْحَیِّ الَّذِی لا یَمُوتُ أَسْأَلُکَ کَمَا أَمْسَکْتَ عَنْ دَانِیَالَ أَفْوَاهَ الْأَسَدِ وَ هُوَ فِی الْجُبِّ فَلَا یَسْتَطِیعُونَ إِلَیْهِ سَبِیلًا إِلَّا بِإِذْنِکَ أَسْأَلُکَ أَنْ تُمْسِکَ عَنِّی أَمْرَ هَذَا الرَّجُلِ وَ کُلَّ عَدُوٍّ لِی فِی مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا مِنَ الْإِنْسِ وَ الْجِنِّ خُذْ بِآذَانِهِمْ وَ أَسْمَاعِهِمْ وَ أَبْصَارِهِمْ وَ قُلُوبِهِمْ وَ جَوَارِحِهِمْ وَ اکْفِنِی کَیْدَهُمْ بِحَوْلٍ مِنْکَ وَ قُوَّةٍ وَ کُنْ لِی جَاراً مِنْهُمْ وَ مِنْ کُلِّ جَبَّارٍ عَنِیدٍ وَ مِنْ کُلِّ شَیْطَانٍ مَرِیدٍ لا یُؤْمِنُ بِیَوْمِ الْحِسابِ - إِنَّ وَلِیِّیَ اللَّهُ الَّذِی نَزَّلَ الْکِتابَ وَ هُوَ یَتَوَلَّی الصَّالِحِینَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیم
این را در کتاب «إِغَاثَةِ الدَّاعِی و اِعَانَة السَّاعِی» آورده‌ایم که نزد دانای هوشیار، این کتاب بدان شایان‌تر بود.

2 - دعای دیگری از امام مُجْتَبَی عَلَيْهِ السَّلَام

يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفِرُّ الْهَارِبُونَ وَ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُسْتَوْحِشُونَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْ أُنْسِى بِكَ فَقَدْ ضَاقَتْ عَنِّى بِلَادُكَ وَ اجْعَلْ تَوَكُّلِى عَلَيْكَ فَقَدْ مَالَ عَلَىَّ أَعْدَاؤُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِى بِكَ أَصُولُ وَ بِكَ أَجُولُ وَ عَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ وَ إِلَيْكَ أُنِيبُ اللَّهُمَّ وَ مَا وَصَفْتُكَ مِنْ صِفَةٍ - أَوْ دَعَوْتُكَ مِنْ دُعَاءٍ يُوَافِقُ ذَلِكَ مَحَبَّتَكَ وَ رِضْوَانَكَ وَ مَرْضَاتَكَ فَأَحْيِنِى عَلَى ذَلِكَ وَ أَمِتْنِى عَلَيْهِ وَ مَا كَرِهْتَ مِنْ ذَلِكَ فَخُذْ بِنَاصِيَتِى إِلَى مَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى بُؤْتُ إِلَيْكَ رَبِّى مِنْ ذُنُوبِى وَ أَسْتَغْفِرُكَ مِنْ جُرْمِى وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اكْفِنَا مُهِمَّ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ فِى عَافِيَةٍ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

3 - دعای دیگری از امامان حضرت مُجْتَبَی عَلَیْهِ السَّلَام

اللَّهُمَّ إِنَّکَ الْخَلَفُ مِنْ جَمِیعِ خَلْقِکَ وَ لَیْسَ فِی خَلْقِکَ خَلَفٌ مِنْکَ إِلَهِی مَنْ أَحْسَنَ فَبِرَحْمَتِکَ وَ مَنْ أَسَاءَ فَبِخَطِیئَتِهِ فَلَا الَّذِی أَحْسَنَ اسْتَغْنَی عَنْ رِفْدِکَ وَ مَعُونَتِکَ وَ لَا الَّذِی أَسَاءَ اسْتَبْدَلَ بِکَ وَ خَرَجَ مِنْ قُدْرَتِکَ إِلَهِی بِکَ عَرَفْتُکَ وَ بِکَ اهْتَدَیْتُ إِلَی أَمْرِکَ وَ لَوْ لَا أَنْتَ لَمْ أَدْرِ مَا أَنْتَ فَیَا مَنْ هُوَ هَکَذَا وَ لَا هَکَذَا غَیْرُهُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْزُقْنِی الْإِخْلَاصَ فِی عَمَلِی وَ السَّعَةَ فِی رِزْقِی اللَّهُمَّ اجْعَلْ خَیْرَ عُمُرِی آخِرَهُ وَ خَیْرَ عَمَلِی خَوَاتِمَهُ وَ خَیْرَ أَیَّامِی یَوْمَ أَلْقَاکَ إِلَهِی أَطَعْتُکَ وَ لَکَ الْمِنَّةُ عَلَیَّ فِی أَحَبِّ الْأَشْیَاءِ إِلَیْکَ الْإِیمَانِ بِکَ وَ التَّصْدِیقِ بِرَسُولِکَ وَ لَمْ أَعْصِکَ فِی أَبْغَضِ الْأَشْیَاءِ إِلَیْکَ الشِّرْکِ بِکَ وَ التَّکْذِیبِ بِرَسُولِکَ فَاغْفِرْ لِی مَا بَیْنَهُمَا یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

4 - دعایی دیگر که أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام به فرزند خود امام مُجْتَبَی عَلَیْهِ السَّلَام آموخت

(آن حضرت فرمود:)
«اگر برای کاری خواستی نزد کسی بروی، این را بنویس و در دست راست پنهان ساز و هر جا می‌خواهی برو.»
اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ یَا اللَّهُ یَا وَاحِدُ یَا أَحَدُ یَا وَتْرُ یَا نُورُ یَا صَمَدُ یَا مَنْ مَلَأَتْ أَرْکَانُهُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ أَنْ تَسْخَرَ لِی قَلْبَ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ کَمَا سَخَّرْتَ الْحَیَّةَ لِمُوسَی بْنِ عِمْرَانَ عَلَیْهِ السَّلَامُ وَ أَسْأَلُکَ أَنْ تَسْخَرَ لِی قَلْبَهُ کَمَا سَخَّرْتَ لِسُلَیْمانَ جُنُودَهُ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ الطَّیْرِ فَهُمْ یُوزَعُونَ وَ أَسْأَلُکَ أَنْ تَلِینَ لِی قَلْبَهُ کَمَا لَیَّنْتَ الْحَدِیدَ لِدَاوُدَ عَلَیْهِ السَّلَامُ وَ أَسْأَلُکَ أَنْ تُذَلِّلَ لِی قَلْبَهُ کَمَا ذَلَّلْتَ نُورَ الْقَمَرِ لِنُورِ الشَّمْسِ یَا اللَّهُ هُوَ عَبْدُکَ ابْنُ أَمَتِکَ وَ أَنَا عَبْدُکَ ابْنُ أَمَتِکَ أَخَذْتَ بِقَدَمَیْهِ وَ بِنَاصِیَتِهِ فَسَخِّرْهُ لِی حَتَّی یَقْضِیَ حَاجَتِی هَذِهِ وَ مَا أُرِیدُ إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَ هُوَ عَلَی مَا هُوَ فِیمَا هُوَ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ

5 - دعای دیگری که أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام به امام مُجْتَبَی عَلَیْهِ السَّلَام آموخت.

یَا عُدَّتِی عِنْدَ کُرْبَتِی یَا غِیَاثِی عِنْدَ شِدَّتِی یَا وَلِیِّی فِی نِعْمَتِی یَا مُنْجِحِی فِی حَاجَتِی یَا مَفْزَعِی فِی وَرْطَتِی یَا مُنْقِذِی مِنْ هَلَکَتِی یَا کَالِئِی فِی وَحْدَتِی اغْفِرْ لِی خَطِیئَتِی وَ یَسِّرْ لِی أَمْرِی وَ اجْمَعْ لِی شَمْلِی وَ أَنْجِحْ لِی طَلِبَتِی وَ أَصْلِحْ لِی شَأْنِی وَ اکْفِنِی مَا أَهَمَّنِی وَ اجْعَلْ لِی مِنْ أَمْرِی فَرَجاً وَ مَخْرَجاً وَ لَا تُفَرِّقْ بَیْنِی وَ بَیْنَ الْعَافِیَةِ أَبَداً مَا أَبْقَیْتَنِی وَ فِی الْآخِرَةِ إِذَا تَوَفَّیْتَنِی بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

گزیده‌ی دعاهای سرور آزادگان (حضرت سَیِّدِ الشُّهَدَاء عَلَیْهِ السَّلَام)

(آن حضرت از طریق مادرمان ام کلثوم دخت امام عَلی بِنِ الْحُسَیْن زَیْن الْعَابِدِین عَلَیْهِ السَّلَام، نیای ما به شمار می‌آیند؛ چه او همسر جد (یازدهم) نویسنده، داوود بِنِ الحَسَن بِنِ الحَسَن عَلَیْهِ السَّلَام بود و جد (دهم) نویسنده، سُلَیْمَان بِنِ داوود بِنِ الحَسَن فرزند او) (295).

این دعای بزرگی است و از اسرار است. شش روایت مختلف از آن دیده‌ام که دو تای آنها را در کتاب «عمل الیوم و اللیله» (فَلَاحُ السَّائِل) از (مجموعه‌ی) «المهمات»، یکی در تعقیبات هنگام غروب و دیگری صبح، آورده‌ام و یکی را در تعقیب عصر جمعه، در جلد چهارم «المهمات» (جمال الاسبوع) و دیگری را در «إِغَاثَةِ الدَّاعِی و اِعَانَة السَّاعِی.»

در این کتاب، پنجمین و ششمین نقل را می‌آوریم تا جایگاه این دعای ارجمند نزد خردمندان آگاه روشن شود.

1 - روایت نخست از دعای عشرات

سَعْد بِنِ عَبْداللَّه - اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد (بِنِ عِیسَی) - حَسَن بِنِ عَلی ابْن فَضَّال - حُسَیْن بِنِ جَهْم - شخصی - حَسَن بِنِ محبوب یا کسی دیگر - مُعَاوِیَة بنِ وَهْب:
امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:
«نزد ما چیزهایی هست که پنهان می‌داریم و به دیگران نمی‌آموزیم. پدرم از پدر خویش و آن حضرت از پدرش نقل فرمود که أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:
فرزندم! بی‌شک، قضای الهی - چنان که او می‌خواهد و رقم می‌زند - انجام خواهد شد و او تقدیر و فرمان خویش را در مورد تو اجرا خواهد داشت. به من قول بده آن چه را به تو می‌گویم به کسی نگویی مگر 13 ماه پس از وفات من. خبری می‌گویم که به خدا باز می‌گردد.
(اگر) صبح و شام این (دعا) را بگویی، هزار هزار فرشته بدان خواهند پرداخت که هر یک را در سرعت نوشتن، نیروی هزار هزار نویسنده باشد و هزار هزار فرشته برای آمرزش خواهی تو گماشته خواهند شد که هر یک را در سرعت گفتار، نیروی هزار هزار گوینده باشد و در دار السلام هزار غرفه در یک صد کاخ - که از همسایگان آن (دارالسلام) باشد (296) - برایت خواهند ساخت و در بهشت هزار خانه در یک صد کاخ - که همسایگی جدت را داشته باشی (297) و در بهشت‌های جاوید، هزار هزار شهر برایت می‌سازد و در گورت نوشته‌ای با تو خواهد بود که می‌گوید:
این من ام. ترس و بیم و هراس و لغزش بر صراط و کیفر دوزخ نخواهد داشت.
هر چه بخواهی و دوست داشته باشی که همان روز آن را به دست آوری، روز به پایان نمی‌رسد مگر آن که برایت بر خواهم آورد؛ هر چه و هر کجا باشد و جز به شهادت نخواهی مرد و سراسر زندگی را سعادتمند خواهی بود و هرگز به تنگ دستی و جنون و آشفتگی دچار نخواهی شد و همه روزه، به ازای هر نفس، هزار هزار رتبه بالا می‌روی و عرش و کرسی برایت آمرزش می‌خواهند تا آنجا که در برابر حق - عَزَّ و جَلَّ - بایستی و هر چه برای کسی در خواست کنی روا شود و برای خود و دیگری، تا آخر روزگار، در دنیا و آخرت خود، هر چه بخواهی بر آورده شود. با من چنان که می‌گویم پیمان ببند.
امام حُسَیْن عَلَیْهِ السَّلَام عرض کرد: پدر، هر چه را دوست دارید، با من شرط کنید. فرمود:
از تو تعهد می‌گیرم که این را پوشیده بداری و اگر هنگامه‌ی مرگت در

رسید، جز به کسی از ما أهْلِ الّبیت یا دوستان و یارانمان مگویی که اگر چنین کنی، مردم همه گونه خواسته‌ای از پروردگارشان خواهند خواست و او برخواهد آورد! من دوست دارم که خداوند - بدان چه به من آموخته و من به شما می‌آموزم - شما را به رستاخیز برساند؛ بی‌آن که هراس و غم داشته باشید.

سَیِّدِ الشُّهَدَاء عَلَیْهِ السَّلَام پیمان بست. أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام فرمود: اگر، به خواست خدا، این (دعا) را خواستی، بگو:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَکْبَرُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ سُبْحَانَ اللَّهِ فِی آنَاءِ اللَّیْلِ وَ أَطْرَافِ النَّهَارِ سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْغُدُوِّ وَ الْآصالِ سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْعَشِیِّ وَ الْإِبْکارِ سُبْحَانَ اللَّهِ حِینَ تُمْسُونَ وَ حِینَ تُصْبِحُونَ. وَ لَهُ الْحَمْدُ فِی السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ عَشِیًّا وَ حِینَ تُظْهِرُونَ. یُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَ یُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَ یُحْیِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِها وَ کَذلِکَ تُخْرَجُونَ - سُبْحانَ رَبِّکَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا یَصِفُونَ وَ سَلامٌ عَلَی الْمُرْسَلِینَ. وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ سُبْحَانَ ذِی الْمُلْکِ وَ الْمَلَکُوتِ سُبْحَانَ ذِی الْعِزَّةِ وَ الْعَظَمَةِ وَ الْجَبَرُوتِ سُبْحَانَ الْمَلِکِ الْحَقِّ الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ الْمَلِکِ الْحَیِّ الَّذِی لا یَمُوتُ سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ سُبْحَانَ الْحَیِّ الْقَیُّومِ سُبْحَانَ الْعَلِیِّ الْأَعْلَی سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَی سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِکَةِ وَ الرُّوحِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَصْبَحْتُ مِنْکَ فِی نِعْمَةٍ وَ عَافِیَةٍ فَأَتْمِمْ عَلَیَّ نِعْمَتَکَ وَ عَافِیَتَکَ لِی بِالنَّجَاةِ مِنَ النَّارِ وَ ارْزُقْنِی شُکْرَکَ وَ عَافِیَتَکَ أَبَداً مَا أَبْقَیْتَنِی اللَّهُمَّ بِنُورِکَ اهْتَدَیْتُ وَ بِنِعْمَتِکَ أَصْبَحْتُ وَ أَمْسَیْتُ وَ أَصْبَحْتُ أُشْهِدُکَ وَ کَفَی بِکَ شَهِیداً وَ أُشْهِدُ مَلَائِکَتَکَ وَ حَمَلَةَ عَرْشِکَ وَ أَنْبِیَاءَکَ وَ رُسُلَکَ وَ جَمِیعَ خَلْقِکَ وَ سَمَاوَاتِکَ وَ أَرْضِکَ أَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَکَ لَا شَرِیکَ لَکَ وَ أَنَّ مُحَمَّداً صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَ آلِهِ عَبْدُکَ وَ رَسُولُکَ وَ أَنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ تُحْیِی وَ تُمِیتُ وَ تُمِیتُ وَ تُحْیِی وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَ النَّارَ حَقٌّ - وَ أَنَّ السَّاعَةَ آتِیَةٌ لا رَیْبَ فِیها وَ أَنَّ اللَّهَ یَبْعَثُ مَنْ فِی الْقُبُورِ وَ أَشْهَدُ أَنَّ عَلِیَّ بْنَ أَبِی طَالِبٍ عَلَیْهِ السَّلَام وَ الْحَسَنَ وَ الْحُسَیْنَ وَ عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ وَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَ مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ وَ عَلِیَّ بْنَ مُوسَی وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ وَ عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ وَ الْإِمَامَ مِنْ وُلْدِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ الْأَئِمَّةُ الْهُدَاةُ الْمَهْدِیُّونَ غَیْرُ الضَّالِّینَ وَ لَا الْمُضِلِّینَ وَ أَنَّهُمْ أَوْلِیَاؤُکَ الْمُصْطَفَوْنَ وَ حِزْبُکَ الْغَالِبُونَ وَ صَفْوَتُکَ وَ خِیَرَتُکَ مِنْ خَلْقِکَ وَ نُجَبَاؤُکَ الَّذِینَ انْتَجَبْتَهُمْ لِوَلَایَتِکَ وَ اخْتَصَصْتَهُمْ مِنْ خَلْقِکَ وَ اصْطَفَیْتَهُمْ عَلَی عِبَادِکَ وَ جَعَلْتَهُمْ حُجَّةً عَلَی خَلْقِکَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِمْ وَ السَّلَامُ اللَّهُمَّ اکْتُبْ لِی هَذِهِ الشَّهَادَةَ عِنْدَکَ حَتَّی تُلَقِّنِیهَا وَ أَنْتَ عَنِّی رَاضٍ یَوْمَ الْقِیَامَةِ وَ قَدْ رَضِیتَ عَنِّی - إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ - اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً تَضَعُ لَکَ السَّمَاءُ کَنَفَیْهَا وَ تُسَبِّحُ لَکَ الْأَرْضُ وَ مَنْ عَلَیْهَا وَ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً یَصْعَدُ وَ لَا یَنْفَدُ وَ حَمْداً یَزِیدُ وَ لَا یَبِیدُ سَرْمَداً مَدَداً لَا انْقِطَاعَ لَهُ وَ لَا نَفَادَ أَبَداً

حَمْداً یَصْعَدُ أوَّلَهُ وَ لَا یَنْفَدُ آخِرُهُ وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلَیَّ وَ مَعِی وَ فِیَّ وَ قَبْلِی وَ بَعْدِی وَ أَمَامِی وَ لَدَیَّ وَ إِذَا مِتُّ وَ فَنَیْتُ وَ بَقِیتُ یَا مَوْلَایَ فَلَکَ الْحَمْدُ إِذَا نُشِرْتُ وَ بُعِثْتُ وَ لَکَ الْحَمْدُ وَ الشُّکْرُ بِجَمِیعِ مَحَامِدِکَ کُلِّهَا عَلَی جَمِیعِ نَعْمَائِکَ کُلِّهَا وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی کُلِّ عِرْقٍ سَاکِنٍ وَ عَلَی کُلِّ أَکْلَةٍ وَ شَرْبَةٍ وَ بَطْشَةٍ وَ حَرَکَةٍ وَ نَوْمَةٍ وَ یَقَظَةٍ وَ لَحْظَةٍ وَ طَرْفَةٍ وَ نَفَسٍ وَ عَلَی کُلِّ مَوْضِعِ شَعْرَةٍ اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ کُلُّهُ وَ لَکَ الْمُلْکُ کُلُّهُ وَ بِیَدِکَ الْخَیْرُ کُلُّهُ عَلَانِیَتُهُ وَ سِرُّهُ وَ أَنْتَ مُنْتَهَی الشَّأْنِ کُلِّهِ اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی حِلْمِکَ بَعْدَ عِلْمِکَ وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی عَفْوِکَ بَعْدَ قُدْرَتِکَ اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ بَاعِثَ الْحَمْدِ وَ وَارِثَ الْحَمْدِ وَ بَدِیعَ الْحَمْدِ وَ مُبْتَدِعَ الْحَمْدِ وَ وَافِیَ الْعَهْدِ وَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَ عَزِیزَ الْجُنْدِ قَدِیمَ الْمَجْدِ اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ مُجِیبَ الدَّعَوَاتِ رَفِیعَ الدَّرَجَاتِ مُنْزِلَ الْآیَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ مُخْرِجَ النُّورِ مِنَ الظُّلُمَاتِ مُبَدِّلَ السَّیِّئَاتِ حَسَنَاتٍ وَ جَاعِلَ الْحَسَنَاتِ دَرَجَاتٍ اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ غَافِرَ الذَّنْبِ وَ قَابِلَ التَّوْبِ شَدِیدَ الْعِقَابِ ذَا الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِلَیْکَ الْمَصِیرُ اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ فِی اللَّیْلِ إِذا یَغْشی وَ لَکَ الْحَمْدُ فِی النَّهارِ إِذا تَجَلَّی وَ لَکَ الْحَمْدُ فِی الْآخِرَةِ وَ الْأُولَی وَ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ کُلِّ نَجْمٍ وَ مَلَکٍ فِی السَّمَاءِ وَ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ کُلِّ قَطْرَةٍ نَزَلَتْ مِنَ السَّمَاءِ إِلَی الْأَرْضِ وَ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ کُلِّ قَطْرَةٍ فِی الْبِحَارِ وَ الْأَوْدِیَةِ وَ الْأَنْهَارِ وَ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ الشَّجَرِ وَ الْوَرَقِ وَ الْحَصَی وَ الثَّرَی وَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ الْبَهَائِمِ وَ الطَّیْرِ وَ الْوُحُوشِ وَ الْأَنْعَامِ وَ السِّبَاعِ وَ الْهَوَامِّ وَ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا أَحْصَی کِتَابُکَ وَ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُکَ حَمْداً کَثِیراً دَائِماً مُبَارَکاً فِیهِ أَبَداً

لا إِلهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لا شَرِیکَ لَهُ - لَهُ الْمُلْکُ وَ لَهُ الْحَمْدُ یُحْیِی وَ یُمِیتُ وَ یُمِیتُ وَ یُحْیِی وَ هُوَ حَیٌّ لَا یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ - وَ هُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ (ده بار) أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِی لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَیْهِ (ده بار) یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ (ده بار) یَا رَحْمَانُ یَا رَحْمَانُ (ده بار) یَا رَحِیمُ یَا رَحِیمُ (ده بار) یَا بَدِیعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ (ده بار) یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ (ده بار) یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ (ده بار) یَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ (ده بار) اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ (ده بار) بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرحیم (ده بار) آمِینَ آمِینَ (ده بار) افْعَلْ بِی کَذَا وَ کَذَا

این را یک بار پس از نماز صبح و بار دیگر بعد از نماز پسین (عصر) می‌خوانی. آن گاه خواسته‌ات را می‌گویی.»

2 - روایت دیگر دعای عشرات

سند این روایت را به ارزش روایت پیشین نیافتیم و مقصود ما متن دعای آن بود؛ به جهت اختلاف آن با نقل‌های دیگر. این دعا نیز از امام حُسَیْن بِنِ عَلی عَلَیْهِ السَّلَام است و به الهام خدا دریافتیم که از پیشین درست‌تر است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَکْبَرُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْغُدُوِّ وَ الْآصالِ سُبْحَانَ اللَّهِ فِی آنَاءِ اللَّیْلِ وَ أَطْرَافِ النَّهَارِ سُبْحَانَ اللَّهِ حِینَ تُمْسُونَ وَ حِینَ تُصْبِحُونَ. وَ لَهُ الْحَمْدُ فِی السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ عَشِیًّا وَ حِینَ تُظْهِرُونَ. یُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَ یُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَ یُحْیِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِها وَ کَذلِکَ تُخْرَجُونَ - سُبْحانَ رَبِّکَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا یَصِفُونَ. وَ سَلامٌ عَلَی الْمُرْسَلِینَ. وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ سُبْحَانَ رَبِّکَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ سُبْحَانَ ذِی الْمُلْکِ وَ الْمَلَکُوتِ سُبْحَانَ ذِی الْعِزَّةِ وَ الْعَظَمَةِ وَ الْجَبَرُوتِ سُبْحَانَ الْمَلِکِ الْحَیِّ الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ الدَّائِمِ الْقَائِمِ سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ سُبْحَانَ الْحَیِّ الْقَیُّومِ سُبْحَانَ رَبِّیَ الْأَعْلَی سُبْحَانَ الْعَلِیِّ الْأَعْلَی سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَی سُبْحَانَ اللَّهِ السُّبُّوحِ الْقُدُّوسِ رَبِ الْمَلَائِکَةِ وَ الرُّوحِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَصْبَحْتُ مِنْکَ فِی نِعْمَةٍ وَ عَافِیَةٍ فَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَمِّمْ عَلَیَّ نِعْمَتَکَ وَ عَافِیَتَکَ وَ ارْزُقْنِی شُکْرَکَ اللَّهُمَّ بِنُورِکَ اهْتَدَیْتُ وَ بِفَضْلِکَ اسْتَغْنَیْتُ وَ بِنِعْمَتِکَ أَصْبَحْتُ وَ أَمْسَیْتُ ذُنُوبِی بَیْنَ یَدَیْکَ أَسْتَغْفِرُکَ وَ أَتُوبُ إِلَیْکَ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَیْتَ وَ لَا مُعْطِیَ لِمَا مَنَعْتَ أَنْتَ الْجَدُّ لَا یَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْکَ الْجَدُّ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ اللَّهُمَّ إِنِّی أُشْهِدُکَ وَ أُشْهِدُ مَلَائِکَتَکَ وَ حَمَلَةَ عَرْشِکَ وَ جَمِیعَ خَلْقِکَ فِی سَمَاوَاتِکَ وَ أَرْضِکَ إِنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَکَ لَا شَرِیکَ لَکَ وَ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُکَ وَ رَسُولُکَ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ اکْتُبْ لِی هَذِهِ الشَّهَادَةَ عِنْدَکَ حَتَّی تُلَقِّنِّیهَا یَوْمَ الْقِیَامَةِ وَ قَدْ رَضِیتَ بِهَا عَنِّی إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً تَضَعُ لَکَ السَّمَاوَاتُ کَنَفَیْهَا وَ تُسَبِّحُ لَکَ الْأَرْضُ وَ مَنْ عَلَیْهَا اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً یَصْعَدُ أَوَّلُهُ وَ لَا یَنْفَدُ آخِرُهُ حَمْداً یَزِیدُ وَ لَا یَبِیدُ سَرْمَداً أَبَداً لَا انْقِطَاعَ لَهُ وَ لَا نَفَادَ حَمْداً یَصْعَدُ وَ لَا یَنْفَدُ اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ فِیَّ وَ عَلَیَّ وَ مَعِی وَ قَبْلِی وَ بَعْدِی وَ أَمَامِی وَ وَرَائِی وَ خَلْفِی وَ إِذَا مِتُّ وَ فَنَیْتُ یَا مَوْلَایَ وَ لَکَ الْحَمْدُ فِی کُلِّ عِرْقٍ سَاکِنٍ وَ عَلَی کُلِّ عِرْقٍ ضَارِبٍ وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی کُلِّ أَکْلَةٍ وَ شَرْبَةٍ وَ بَطْشَةٍ وَ نَشْطَةٍ وَ عَلَی کُلِّ مَوْضِعِ شَعْرَةٍ اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ کُلُّهُ وَ لَکَ الْمَنُّ کُلُّهُ وَ لَکَ الْخَلْقُ کُلُّهُ وَ لَکَ الْمُلْکُ کُلُّهُ وَ لَکَ الْأَمْرُ کُلُّهُ وَ بِیَدِکَ الْخَیْرُ کُلُّهُ وَ إِلَیْکَ یَرْجِعُ الْأَمْرُ کُلُّهُ عَلَانِیَتُهُ وَ سِرُّهُ وَ أَنْتَ مُنْتَهَی الشَّأْنِ کُلِّهِ اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی حِلْمِکَ بَعْدَ عِلْمِکَ فِیَّ وَ لَکَ الْحَمْدُ

عَلَی عَفْوِکَ عَنِّی بَعْدَ قُدْرَتِکَ عَلَیَّ اللّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ صَاحِبَ الْحَمْدِ وَ وَارِثَ الْحَمْدِ وَ مَالِکَ الْحَمْدِ وَ وَارِثَ الْمُلْکِ بَدِیعَ الْحَمْدِ وَ مُبْتَدِعَ الْحَمْدِ وَفِیَّ الْعَهْدِ صَادِقَ الْوَعْدِ عَزِیزَ الْجُنْدِ قَدِیمَ الْمَجْدِ اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ رَفِیعَ الدَّرَجَاتِ مُجِیبَ الدَّعَوَاتِ مُنْزِلَ الْآیَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ مُخْرِجَ النُّورِ مِنَ الظُّلُمَاتِ مُبَدِّلَ السَّیِّئَاتِ حَسَنَاتٍ وَ جَاعِلَ الْحَسَنَاتِ دَرَجَاتٍ اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ غَافِرَ الذَّنْبِ وَ قَابِلَ التَّوْبِ شَدِیدَ الْعِقَابِ ذَا الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِلَیْکَ الْمَصِیرُ اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ فِی اللَّیْلِ إِذا یَغْشی وَ لَکَ الْحَمْدُ فِی النَّهارِ إِذا تَجَلَّی وَ لَکَ الْحَمْدُ فِی الْآخِرَةِ وَ الْأُولَی وَ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ کُلِّ نَجْمٍ وَ مَلَکٍ فِی السَّمَاءِ وَ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ کُلِّ قَطْرَةٍ نَزَلَتْ مِنَ السَّمَاءِ إِلَی الْأَرْضِ وَ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ کُلِّ قَطْرَةٍ فِی الْبِحَارِ وَ الْأَوْدِیَةِ وَ الْأَنْهَارِ وَ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ الشَّجَرِ وَ الْوَرَقِ وَ الْحَصَی وَ الثَّرَی وَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ الْبَهَائِمِ وَ الطَّیْرِ وَ الْوُحُوشِ وَ الْأَنْعَامِ وَ السِّبَاعِ وَ الْهَوَامِّ وَ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا أَحْصَی کِتَابُکَ وَ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُکَ حَمْداً کَثِیراً دَائِماً مُبَارَکاً فِیهِ أَبَداً

آن گاه ده بار بگو:

أشهد أن لا إِلهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لا شَرِیکَ لَهُ - لَهُ الْمُلْکُ وَ لَهُ الْحَمْدُ یُحْیِی وَ یُمِیتُ وَ یُمِیتُ وَ یُحْیِی وَ هُوَ حَیٌّ لَا یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ - وَ هُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ و ده بار: أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِی لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَیْهِ

سپس: یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ، یَا رَحْمَانُ یَا رَحْمَانُ یَا رَحْمَانُ، یَا رَحِیمُ یَا رَحِیمُ [یَا رَحِیمُ]، یَا حَنَّانُ یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ یَا مَنَّانُ یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ (هر یک از اینها ده بار) و ده بار: یَا بَدِیعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ و ده بار: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیم و ده بار: یَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ و ده بار: اللَّهُمَّ صل عَلی مُحَمَّد و آل مُحَمَّد و: آمین آمین (ده بار).»

پس از آن، خواسته‌های دنیایی و آخرتی خود را یاد کن؛ إِنْ شَاءَ اللَّه، بر آورده خواهد شد.

3 - دعای دیگر از حضرت سَیِّدِ الشُّهَدَاء عَلَیْهِ السَّلَام معروف به دعای جوان گرفتار کیفر گناه

گروهی (از مُحَدِّثان) به سند، از سالار شهیدان عَلَیْهِ السَّلَام نقل می‌کنند که فرمود:
«شبی بس تاریک و کم فروغ، همراه پدرم أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام در طواف بودم. مسجد خلوت شده بود و زائران خفته و چشم‌ها آرام. در این میان، ناله کننده‌ای پناه آورده و با دلی دردمند و ترحم انگیز و با صدایی غمگین چنین سر داده بود:
- ای آن که خواهش گرفتار تاریکی‌ها را می‌شنود! ای زداینده‌ی سختی و گرفتاری و بیماری!
- میهمانان تو گرد سرایت خفته‌اند و بیدار و (به درگاهت) دعا می‌کنند؛ اما دیدگان تو - ای به پا دارنده(ی هستی)! - به خواب نرفته است.
- به بخشندگی‌ات، از گناهانم درگذر؛ ای آن که آفریدگان در این حرم به او روی آورده‌اند.
- اگر بخشایش تو را پر گناهی شایستگی ندارد، پس کیست که با نعمت‌ها بر گناه کاران بخشش کند؟» (308)
حضرت حُسَیْن بِنِ عَلی عَلَیْهِمَاالسَّلَام فرمود:
«(پدرم) به من فرمود:
ابا عَبْدالله! شنیدی خواننده‌ای را که به خاطر گناهانش پروردگار را می‌خواند؟ پاسخ دادم: آری، شنیدم. فرمود:
جستجو کن؛ شاید او را بیابی. در سیاهی تاریکی در پی او شد و در میان خفتگان، به جستجو پرداختم. میان رکن و مقام، شبحی ایستاده دیدم. دقت کردم؛ همان مرد بود که (به نماز) ایستاده بود.
گفتم:
سلام بر تو، ای بنده‌ی پناه آورده‌ی عذر خواه معترف! برای خدا، پسر عم رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم را پاسخ گو: نمازش را به شتاب به سلام رساند و بی‌آن که سخت گوید، اشاره کرد که: پیش رو تا من در پی‌ات بیایم.
او را نزد أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام آوردم و عرضه داشتم:
این هموست. بدو نگریست. دید جوانی است خوب رو و پاکیزه لباس. فرمود:
از کجایی مرد؟ گفت:
از قبیله‌ای عرب. فرمود:
داستان چیست؟ چرا چنین به ناله می‌گریستی؟ فرمود:
چگونه است داستان کسی که نافرمانی کرده و به تنگنا افتاده است و

مصیبت‌ها او را فرا گرفته و غم‌ها وی را در خود داشته است و دعایش پذیرفته نمی‌شود؟! فرمود:
چرا چنین شده است؟
پاسخ داد: من با دیگر عرب‌ها سرگرم بازی و شادی بودم و هماره (حتی) در رجب و شعبان، به نافرمانی؛ بی‌آن که خدای مهربان را بر خویش بینا ببینم.
پدری داشتم دل سوز و مهربان. او لغزشگاه‌های زندگی را به من تذکر می‌داد و کیفر آتش را بیم می‌داد و می‌گفت:
تا کی روشنایی و تاریکی و شب‌ها و روزها و ماه‌ها و سال‌ها و فرشتگان از تو به ناله باشند؟! هر گاه خیلی پندم می‌داد، بر او می‌آشفتم و دورش می‌ساختم و بر وی یورش می‌بردم و او را می‌زدم!
یک روز خواستم پولی را که در خانه بود بردارم و به راه کارهایم مصرف کنم. مرا بازداشت. به شدت او را زدم دستش را پیچاندم! آن گاه پول را برداشتم و رفتم. دستش را بر زانو گرفت تا برخیزد؛ از شدت درد نتوانست. به زبان شعر چنین سرود:
- رابطه‌ی خویشاوندی (پدری) از من به منازل رسیده است درست آن گونه که آب جوینده‌ای، باران جوید.
- او را پروراندم؛ چندان که نیرومند و بلند اندام شد و به هنگام ایستادن هم دوش حیوان نر.
- چنان بود که در کودکی‌اش - وقتی گرسنه می‌شد - گزیده‌ترین پاکیزه‌ترین غذاها را برایش می‌آوردم.
- وقتی به آغاز جوانی رسید و زبانش چونان نیزه‌ی رُدَیْنِی (309) (تیز و بران) گشت،
- دارایی ام را از من ستاند و دستم را پیچش داد! خدایی که بر او چیره است دستش را بپیچاناد! (310)
آن گاه سوگند یاد کرد که به خانه‌ی خدا رود و مرا نفرین کند. چندین هفته روزه گرفت و نماز گزارد و دعا کرد. سپس بر شتری چابک سوار شد و رو به راه نهاد. دشت‌ها و کوه‌ها را پیمود تا هنگام حج به مَکَّة رسید. از مرکب خویش فرود آمد و به سوی خانه‌ی خدا رهسپار گردید. سعی و طواف کرد و به پرده‌ی خانه آویخت و بسیار نیاز کرد. آن گاه سرود:
- ای آن که حاجیان از دور دست‌ترین جای‌ها و سوار کجاوه‌ها با تلاش به سوی او آمده‌اند،
- من به سوی تو آمدم؛ ای آن که هر که او را دعا گویان به یگانگی و بی‌نیازی بخواند، نومید نمی‌شود.
- این منازل (پسرم)، از نافرمانی (و ناخشنودی) من باک ندارد. ای برترین توانا، داد مرا از فرزندم بستان.

- آن چنان (سخت بگیر) که نیمی از او را فلج سازی؛ ای آن که از پاکی و والایی، او را پدری و فرزندی نیست. (311)
(جوان) افزود: سوگند به آن که آسمان را بلندی داد و آب (در چشمه ساران) بر جهاند، هنوز دعایش به پایان نرسیده بود که این چنین شدم که می‌بینید (و نیم راست بدن خود را نمایاند که فلج بود).
سه سال بود که از او در خواست می‌کردم که در همان جایی که نفرینم کرد دعایم کند؛ نمی‌پذیرفت. تا آن که امسال پذیرفت. بر ماده شتر ده ماهه بار داری سوار شدیم به امید بهبود به سرعت و شتاب به راه افتادیم.
وقتی به «اراک» و گذرگاه‌های بیابان درختان مسواک (312) رسیدیم، شب هنگام، پرنده‌ای به ناگاه به پرواز در آمد؛ شتری که او بر آن بود رمید و او را به پایین دره پرتاب کرد. میان دو سنگ (313) تکه تکه شد. همان جا او را در خاک کردم. از این بالاتر این که همه مرا به نفرین شده‌ی پدر می‌شناسند!
أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام بدو فرمود:
فریادرست آمد. می‌خواهی دعایی بیاموزمت که رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به من آموخت؟ اسم اعظم خدای بزرگ در آن است؛ همان که هر دعا کننده‌ای را بدان پاسخ می‌دهد و خواسته‌ی هر خواننده‌ای را با آن روا می‌دارد و هم بدان غم و اندوه را می‌زداید و بیماری را بهبود و می‌دهد و شکستگی را التیام می‌بخشد و تنگ دست را ثروتمند می‌سازد و وام دار را می‌پرداز و چشم زخم را بی‌زیان می‌سازد و گناهان را می‌آمرزد و زشتی‌ها را پنهان می‌دارد و هر بیم زده از (هر) شَیْطَان سرکش و زور گوی حق ناپذیری را ایمنی می‌بخشد.
اگر بنده‌ی فرمان پذیری این دعا را به کوهی بخواند، آن را از جا حرکت می‌دهد و اگر بر مرده‌ای، خداوند زنده‌اش می‌سازد و اگر روی آب بخواند - به شرط آن که خود بینی نکند - بر آب راه خواهد رفت.
ای مرد! خدا را در نظر بگیر (و بدان) که دل من بر تو مهر آورده است.
خداوند درستی نیت را می‌داند. نباید آن را در راه گناه به کارگیری و جز به دین دار مطمئن نیاموزی. اگر با نیت خالص خواندی، خداوند خواهد پذیرفت و پیامبر را در خواب خواهی دید که بهشت و پذیرفته شدن دعا را به تو مژده می‌دهد.»
حضرت سَیِّدِ الشُّهَدَاء عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:
«من از بهره‌ی این دعا بیش از شادی آن مرد از بهبود و سرنوشتش خوش حال شدم؛ زیرا آن را پیش‌تر، از حضرتش نشنیده بودم و نمی‌شناختم. آن گاه (پدرم فرمود:)
کاغذ و دواتی بیاور و آن چه را می‌خوانم بنویس. من چنان کردم. دعا این بود:

اللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ - بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ یَا حَیُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ یَا مَنْ لَا یَعْلَمُ مَا هُوَ وَ لَا أَیْنَ هُوَ وَ لَا حَیْثُ هُوَ وَ لَا کَیْفَ هُوَ إِلَّا هُوَ یَا ذَا الْمُلْکِ وَ الْمَلَکُوتِ یَا ذَا الْعِزَّةِ وَ الْجَبَرُوتِ یَا مَلِکُ یَا قُدُّوسُ یَا سَلَامُ یَا مُؤْمِنُ یَا مُهَیْمِنُ یَا عَزِیزُ یَا جَبَّارُ یَا مُتَکَبِّرُ یَا خَالِقُ یَا بَارِئُ یَا مُصَوِّرُ یَا مُفِیدُ یَا وَدُودُ [یَا مُدَبِّرُ یَا شَدِیدُ یَا مُبْدِئُ یَا مُعِیدُ یَا مُبِیدُ] یَا بَعِیدُ یَا قَرِیبُ یَا مُجِیبُ یَا رَقِیبُ یَا حَسِیبُ یَا بَدِیعُ یَا رَفِیعُ یَا مَنِیعُ یَا سَمِیعُ یَا عَلِیمُ یَا حَکِیمُ یَا کَرِیمُ یَا مَحْمُودُ یَا مَعْبُودُ یَا قَدِیمُ یَا عَلِیُّ یَا عَظِیمُ یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ یَا دَیَّانُ یَا مُسْتَعَانُ یَا جَلِیلُ یَا جَمِیلُ یَا وَکِیلُ یَا کَفِیلُ یَا مُقِیلُ یَا مُنِیلُ یَا نَبِیلُ یَا دَلِیلُ یَا هَادِی یَا بَادِی یَا أَوَّلُ یَا آخِرُ یَا ظَاهِرُ یَا بَاطِنُ یَا قَائِمُ یَا دَائِمُ یَا عَالِمُ یَا حَاکِمُ یَا قَاضِی یَا عَادِلُ یَا فَاضِلُ یَا وَاصِلُ یَا طَاهِرُ یَا مُطَهِّرُ یَا قَادِرُ یَا مُقْتَدِرُ یَا کَبِیرُ یَا مُتَکَبِّرُ یَا وَاحِدُ یَا أَحَدُ یَا صَمَدُ یَا مَنْ لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُولَدْ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ - وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَ لَا کَانَ مَعَهُ وَزِیرٌ وَ لَا اتَّخَذَ مَعَهُ مُشِیراً وَ لَا احْتَاجَ إِلَی ظَهِیرٍ وَ لَا کَانَ مَعَهُ إِلَهٌ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَتَعَالَیْتَ عَمَّا یَقُولُ الْجَاحِدُونَ [الظَّالِمُونَ عُلُوّاً کَبِیراً یَا عَلِیُّ یَا عَالِمُ یَا شَامِخُ یَا بَاذِخُ یَا فَتَّاحُ [یَا نَفَّاحُ یَا مُرْتَاحُ یَا مُفَرِّجُ یَا نَاصِرُ یَا مُنْتَصِرُ یَا مُهْلِکُ [مُدْرِکُ یَا مُنْتَقِمُ یَا بَاعِثُ یَا وَارِثُ یَا أَوَّلُ یَا طَالِبُ یَا غَالِبُ یَا مَنْ لَا یَفُوتُهُ هَارِبٌ یَا تَوَّابُ یَا أَوَّابُ یَا وَهَّابُ یَا مُسَبِّبَ الْأَسْبَابِ یَا مُفَتِّحَ الْأَبْوَابِ یَا مَنْ حَیْثُ مَا دُعِیَ أَجَابَ یَا طَهُورُ یَا شَکُورُ یَا عَفُوُّ یَا غَفُورُ یَا نُورَ النُّورِ یَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ یَا لَطِیفُ یَا خَبِیرُ یَا مُتَجَبِّرُ یَا مُنِیرُ یَا بَصِیرُ یَا ظَهِیرُ یَا کَبِیرُ یَا وَتْرُ یَا فَرْدُ یَا صَمَدُ [یَا أَبَدُ] یَا سَنَدُ یَا کَافِی [یَا شَافِی یَا وَافِی یَا مُعَافِی یَا مُحْسِنُ یَا مُجْمِلُ یَا مُعَافِی یَا مُنْعِمُ یَا مُتَفَضِّلُ یَا مُتَکَرِّمُ یَا مُتَفَرِّدُ یَا مَنْ عَلَا فَقَهَرَ یَا مَنْ مَلَکَ فَقَدَرَ یَا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ یَا مَنْ عُبِدَ فَشَکَرَ یَا مِنَ عُصِیَ فَغَفَرَ وَ سَتَرَ یَا مَنْ لَا تَحْوِیهِ الْفِکَرُ وَ لَا یُدْرِکُهُ بَصَرٌ وَ لَا یَخْفَی عَلَیْهِ أَثَرٌ یَا رَازِقَ الْبَشَرِ وَ یَا مُقَدِّرَ کُلِّ قَدَرٍ یَا عَالِیَ الْمَکَانِ یَا شَدِیدَ الْأَرْکَانِ یَا مُبَدِّلَ الزَّمَانِ یَا قَابِلَ الْقُرْبَانِ یَا ذَا الْمَنِّ وَ الْإِحْسَانِ یَا ذَا الْعِزِّ وَ السُّلْطَانِ یَا رَحِیمُ یَا رَحْمَانُ یَا عَظِیمَ الشَّأْنِ یَا مَنْ هُوَ کُلَّ یَوْمٍ فِی شَأْنٍ یَا مَنْ لَا یَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ یَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ یَا مُجِیبَ الدَّعَوَاتِ یَا مُنْجِحَ الطَّلِبَاتِ یَا قَاضِیَ الْحَاجَاتِ یَا مُنْزِلَ الْبَرَکَاتِ یَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ یَا مُقِیلَ الْعَثَرَاتِ یَا کَاشِفَ الْکُرُبَاتِ یَا وَلِیَّ الْحَسَنَاتِ یَا رَفِیعَ الدَّرَجَاتِ یَا مُعْطِیَ الْمَسْأَلَاتِ یَا مُحْیِیَ الْأَمْوَاتِ یَا مُطَّلِعُ عَلَی النِّیَّاتِ یَا رَادَّ مَا قَدْ فَاتَ یَا مَنْ لَا تَشْتَبِهُ عَلَیْهِ الْأَصْوَاتُ یَا مَنْ لَا تَضْجُرُهُ الْمَسْأَلَاتُ وَ لَا تَغْشَاهُ الظُّلُمَاتُ یَا نُورَ الْأَرْضِ وَ السَّمَاوَاتِ یَا سَابِغَ النِّعَمِ یَا دَافِعَ النِّقَمِ یَا بَارِئَ النَّسَمِ یَا جَامِعَ الْأُمَمِ یَا شَافِیَ السَّقَمِ یَا خَالِقَ النُّورِ وَ الظُّلَمِ یَا ذَا الْجُودِ وَ الْکَرَمِ یَا مَنْ لَا یَطَأُ عَرْشَهُ قَدَمٌ یَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِینَ یَا أَکْرَمَ الْأَکْرَمِینَ یَا أَسْمَعَ السَّامِعِینَ یَا أَبْصَرَ النَّاظِرِینَ یَا جَارَ الْمُسْتَجِیرِینَ یَا أَمَانَ الْخَائِفِینَ یَا ظَهْرَ اللَّاجِینَ یَا وَلِیَّ الْمُؤْمِنِینَ یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیثِینَ یَا غَایَةَ الطَّالِبِینَ یَا صَاحِبَ کُلِّ غَرِیبٍ یَا مُونِسَ کُلِّ وَحِیدٍ یَا مَلْجَأَ کُلِّ طَرِیدٍ یَا مَأْوَی کُلِّ شَرِیدٍ یَا حَافِظَ کُلِّ ضَالَّةٍ یَا رَاحِمَ الشَّیْخِ الْکَبِیرِ یَا رَازِقَ

الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ يَا فَكَّاكَ كُلِّ أَسِيرٍ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ لَهُ التَّدْبِيرُ وَ التَّقْدِيرُ يَا مَنِ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى تَفْسِيرٍ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ خَبِيرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ يَا مُرْسِلَ الرِّيَاحِ يَا فَالِقَ الْإِصْبَاحِ يَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَ السَّمَاحِ يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يَا سَابِقَ كُلِّ فَوْتٍ يَا مُحْيِيَ كُلِّ نَفْسٍ بَعْدَ الْمَوْتِ يَا عُدَّتِي فِي شِدَّتِي يَا حَافِظِي فِي غُرْبَتِي يَا مُونِسِي فِي وَحْدَتِي يَا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي يَا كَنَفِي حِينَ تُعْيِينِي الْمَذَاهِبُ وَ تُسَلِّمُنِي الْأَقَارِبُ وَ يَخْذُلُنِي كُلُّ صَاحِبٍ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ يَا كَهْفَ مَنْ لَا كَهْفَ لَهُ يَا رُكْنَ مَنْ لَا رُكْنَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا جَارَ مَنْ لَا جَارَ لَهُ يَا جَارِيَ اللَّصِيقُ يَا رُكْنِيَ الْوَثِيقُ يَا إِلَهِي بِالتَّحْقِيقِ يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ فُكَّنِي مِنْ حِلَقِ الْمَضِيقِ وَ اصْرِفْ عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَ غَمٍّ وَ ضِيقٍ وَ اكْفِنِي شَرَّ مَا لَا أُطِيقُ وَ أَعِنِّي عَلَى مَا أُطِيقُ يَا رَادَّ يُوسُفَ عَلَى يَعْقُوبَ يَا كَاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ يَا غَافِرَ ذَنْبِ دَاوُدَ يَا رَافِعَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مِنْ أَيْدِي الْيَهُودِ يَا مُجِيبَ نِدَاءِ يُونُسَ فِي الظُّلُمَاتِ يَا مُصْطَفِيَ مُوسَى بِالْكَلِمَاتِ يَا مَنْ غَفَرَ لِآدَمَ خَطِيئَتَهُ وَ رَفَعَ إِدْرِيسَ بِرَحْمَتِهِ يَا مَنْ نَجَّى نُوحاً مِنَ الْغَرَقِ يَا مَنْ أَهْلَكَ عاداً الْأُولى وَ ثَمُودَ فَما أَبْقى وَ قَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَ أَطْغى وَ الْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوى يَا مَنْ دَمَّرَ عَلَى قَوْمِ لُوطٍ وَ دَمْدَمَ عَلَى قَوْمِ شُعَيْبٍ يَا مَنِ اتَّخَذَ إِبْراهِيمَ خَلِيلًا يَا مَنِ اتَّخَذَ مُوسَى كَلِيماً وَ اتَّخَذَ مُحَمَّداً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ حَبِيباً يَا مُؤْتِيَ لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ وَ الْوَاهِبَ لِسُلَيْمَانَ مُلْكاً لا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ يَا مَنْ نَصَرَ ذَا الْقَرْنَيْنِ عَلَى الْمُلُوكِ الْجَبَابِرَةِ يَا مَنْ أَعْطَى الْخَضِرَ الْحَيَاةَ وَ رَدَّ لِيُوشَعَ بْنِ نُونٍ الشَّمْسَ بَعْدَ غُرُوبِهَا يَا مَنْ رَبَطَ عَلَى قَلْبِ أُمِّ مُوسَى وَ أَحْصَنَ فَرْجَ مَرْيَمَ بِنْتِ عِمْرَانَ يَا مَنْ حَصَّنَ يَحْيَى بْنَ زَكَرِيَّا مِنَ الذَّنْبِ وَ سَكَّنَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبَ - يَا مَنْ بَشَّرَ زَكَرِيَّا بِيَحْيَى يَا مَنْ فَدَى إِسْمَاعِيلَ مِنَ الذَّبْحِ يَا مَنْ قَبِلَ قُرْبَانَ هَابِيلَ وَ جَعَلَ اللَّعْنَةَ عَلَى قَابِيلَ يَا هَازِمَ الْأَحْزَابِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَلَى جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ وَ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَ أَهْلِ طَاعَتِكَ وَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ مَسْأَلَةٍ سَأَلَكَ بِهَا أَحَدٌ مِمَّنْ رَضِيتَ عَنْهُ فَحَتَمْتَ لَهُ عَلَى الْإِجَابَةِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي شَيْءٍ مِنْ كُتُبِكَ أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ وَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَ مُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَ بِمَا لَوْ أَنَّ ما فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلامٌ وَ الْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ ما نَفِدَتْ كَلِماتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَ أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى الَّتِي بَيَّنْتَهَا فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ وَ لِلَّهِ الْأَسْماءُ الْحُسْنى فَادْعُوهُ بِها وَ قُلْتَ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ وَ قُلْتَ وَ إِذا سَأَلَكَ عِبادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذا دَعانِ وَ قُلْتَ يا عِبادِيَ الَّذِينَ

أسْرَفُوا عَلی أنْفُسِهِمْ لا تَقْنَطَوا مِنْ رَحْمَةِ اَللّهِ وَ أنَاَ أسْألَکَ یَا إِلَهِی وَ أطْمَعُ فِی إِجَابَتِی یَا مَوْلَایَ کَمَا وَعَدْتَنِی وَ قَدْ دَعَوْتُکَ کَمَا أَمَرْتَنِی فَافْعَلْ بِی کَذَا وَ کَذَا

آن گاه (به جای کَذَا وَ کَذَا) خواسته‌ات را بر زبان می‌آوری و هر چه دوست داری از خدای متعال می‌خواهی و جز با پاکیزگی، آن را مخوان. سپس به جوان فرمود:

شب که شد، 10 بار آن را بخوان و فردا صبح خبر آن را بیاور.» (328)

سَیِّدِ الشُّهَدَاء عَلَیْهِ السَّلَام افزود: «جوان نوشته را گرفت و رفت. فردا صبح، چیزی نگذشته بود که سالم و بهبود یافته، همراه با دعا نزد ما آمد. می‌گفت:

این - به خدا سوگند - اسم اعظم است. به پروردگار کعبه سوگند، دعایم پذیرفته شد.

أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:

بگو چه شد؟ گفت:

آن گاه که چشم‌ها به خواب رفت و تاریکی شب افزوده شد، دعا را به دست گرفتم و دستانم را به آسمان برداشتم و خدا را چندین بار بدان سوگند دادم. بار دوم بود که پاسخ شنیدم: بس است؛ خدا را به اسم اعظم حق خواندی. در این هنگام، به خواب رفتم. پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم را در رویا دیدم. آن حضرت دست مبارک خود بر من کشید و فرمود اسم اعظم خدا را نگاه دار که در راه درست هستی. از خواب برخاستم. خوب شده بودم؛ چنان که می‌بینید. خدا پاداش خیرتان دهاد!»

4 - دعایی دیگر از مولا حُسَیْن بِنِ عَلی عَلَیْهِ السَّلَام

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ تَوْفِیقَ أَهْلِ الْهُدَی وَ أَعْمَالَ أَهْلِ التَّقْوَی وَ مُنَاصَحَةَ أَهْلِ التَّوْبَةِ وَ عَزْمَ أَهْلِ الصَّبْرِ وَ حَذَرَ أَهْلِ الْخَشْیَةِ وَ طَلَبَ أَهْلِ الْعِلْمِ وَ زِینَةَ أَهْلِ الْوَرَعِ وَ خَوْفَ أَهْلِ الْجَزَعِ حَتَّی أَخَافَکَ اللَّهُمَّ مَخَافَةً تَحْجُزُنِی عَنْ مَعَاصِیکَ وَ حَتَّی أَعْمَلَ بِطَاعَتِکَ عَمَلًا أَسْتَحِقُّ بِهِ کَرَامَتَکَ وَ حَتَّی أُنَاصِحَکَ فِی التَّوْبَةِ خَوْفاً لَکَ وَ حَتَّی أُخْلِصَ لَکَ فِی النَّصِیحَةِ حُبّاً لَکَ وَ حَتَّی أَتَوَکَّلَ عَلَیْکَ فِی الْأُمُورِ حُسْنَ ظَنٍّ بِکَ سُبْحَانَ خَالِقِ النُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِیمِ وَ بِحَمْدِهِ

5 - دعای دیگری از سالار شهیدان عَلَیْهِ السَّلَام در صبح و شام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ مِنَ اللَّهِ وَ إِلَى اللَّهِ وَ فِی سَبِیلِ اللَّهِ وَ عَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ وَ تَوَکَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْلَمْتُ نَفْسِی إِلَیْکَ وَ وَجَّهْتُ وَجْهِی إِلَیْکَ وَ فَوَّضْتُ أَمْرِی إِلَیْکَ إِیَّاکَ أَسْأَلُ الْعَافِیَةَ مِنْ کُلِّ سُوءٍ فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنَّکَ تَکْفِینِی مِنْ کُلِّ أَحَدٍ وَ لَا یَکْفِینِی أَحَدٌ مِنْکَ فَاکْفِنِی مِنْ کُلِّ أَحَدٍ مَا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ وَ اجْعَلْ لِی مِنْ أَمْرِی فَرَجاً وَ مَخْرَجاً إِنَّکَ تَعْلَمُ وَ لَا أَعْلَمُ وَ تَقْدِرُ وَ لَا أَقْدِرُ وَ أَنْتَ عَلَى کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

گزیده‌ی دعاهای حضرت امام زَیْن الْعَابِدِین عَلی بِنِ الْحُسَیْن عَلَیْهِ السَّلَام

(نیای بزرگ مولف ازطریق دخت بزرگوار آن حضرت، ام کلثوم)

1 - دعای امام عَلی بِنِ الْحُسَیْن عَلَیْهِ السَّلَام به گاه داوری بردن نزد حجرالاسود در برابر (عموی خود) مُحَمَّد بِنِ الحنفیه (334)

کتاب سَعْد بِنِ عَبْداللَّه - حَسَن بِنِ عَلی بِنِ عَبْداللَّه (بِنِ المغیره) - حُسَیْن بِنِ سَیْف - مُحَمَّد بِنِ سُلَیْمَان بَصْرِی - إِبْرَاهِیم بِنِ المُفَضَّل - ابان بِنِ تَغْلِب:
امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:
«دعایی که حضرت سجاد عَلَیْهِ السَّلَام به هنگام رفتن همراه مُحَمَّد بِنِ الحنفیه برای داوری به نزد حجرالاسود خواندند این بود:
اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ فِی سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ فِی سُرَادِقِ الْبَهَاءِ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ فِی سُرَادِقِ الْعَظَمَةِ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ فِی سُرَادِقِ الْجَلَالِ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ فِی سُرَادِقِ الْعِزَّةِ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْتُوبِ فِی سُرَادِقِ السَّرَائِرِ السَّابِقِ الْفَائِقِ الْحَسَنِ النَّضِیرِ رَبِّ الْمَلَائِکَةِ الثَّمَانِیَةِ وَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ وَ بِالْعَیْنِ الَّتِی لَا تَنَامُ وَ بِالاسْمِ الْأَکْبَرِ الْأَکْبَرِ الْأَکْبَرِ وَ بِالاسْمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْمُحِیطِ بِمَلَکُوتِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ بِالاسْمِ الَّذِی أَشْرَقَتْ بِهِ الشَّمْسُ وَ أَضَاءَ بِهِ الْقَمَرُ وَ سُجِّرَتْ بِهِ الْبِحَارُ وَ نُصِبَتْ بِهِ الْجِبَالُ وَ بِالاسْمِ الَّذِی قَامَ بِهِ الْعَرْشُ وَ الْکُرْسِیُّ وَ بِأَسْمَائِکَ الْمُقَدَّسَاتِ الْمُکَرَّمَاتِ الْمَکْنُونَاتِ الْمَخْزُونَاتِ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ أَسْأَلُکَ بِذَلِکَ کُلِّهِ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَفْعَلَ بِی کَذَا وَ کَذَا
ابان بِنِ تَغْلِب گوید:
امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرمود»
«آبان! مبادا این دعا را جز در امر مهم آخرتی یا دنیایی بخوانید! مردم نمی‌دانند این چیست. این از گنجینه‌ی دانش آل مُحَمَّد عَلَیْهِمُ السَّلَام است.»

2 - دعای دیگری از امام سجاد عَلَیْهِ السَّلَام

مُحَمَّد بِنِ حَسَن (اَحْمَد بِنِ) وَلِید - پدرش - مُحَمَّد بِنِ حَسَن صَفَّار - اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد بِنِ عِیسَی - هَارُون بِنِ مُسْلِم - مَسْعَدَة ابْن صَدَقَة:
از حضرت امام جَعْفَر صادِق عَلَیْهِ السَّلَام خواستم دعایی به من بیاموزند تا در خواسته‌های بزرگ بخوانم. آن حضرت برگه‌هایی از مجموعه‌ای قدیمی بیرون آوردند و فرمودند:
«از روی این بنویس. این دعای جدم حضرت عَلی بِنِ الْحُسَیْن عَلَیْهِمَاالسَّلَام است برای گرفتاری‌های مهم.» از روی آن نوشتم.
هرگز در اندوه و گرفتاری ای، (این دعا را) نخواندم؛ جز آن که خداوند گشایش داد و غم را زدود و خواسته‌ام را بر آورد. دعا این بود:
اللَّهُمَّ هَدَیْتَنِی فَلَهَوْتُ وَ وَعَظْتَنِی فَقَسَوْتُ وَ أَبْلَیْتَ الْجَمِیلَ فَعَصَیْتُ ثُمَّ عَرَفْتُ مَا أَصْدَرْتَ إِذْ عَرَّفْتَنِیهِ فَاسْتَغْفَرْتُ وَ أَقَلْتَ فَعُدْتُ فَسَتَرْتَ فَلَکَ الْحَمْدُ یَا إِلَهِی تَقَحَّمْتُ أَوْدِیَةَ هَلَاکِی وَ تحَلَّلْتُ [حَلَلْتُ شِعَابَ تَلَفِی وَ تَعَرَّضْتُ فِیهَا بِسَطَوَاتِکَ وَ بِحُلُولِهَا لِعُقُوبَاتِکَ وَسِیلَتِی إِلَیْکَ التَّوْحِیدُ وَ ذَرِیعَتِی إِنِّی لَمْ أُشْرِکْ بِکَ شَیْئاً وَ لَمْ أَتَّخِذْ مَعَکَ إِلَهاً وَ قَدْ فَرَرْتُ إِلَیْکَ مِنْ نَفْسِی وَ إِلَیْکَ یَفِرُّ الْمُسِیءُ وَ أَنْتَ مَفْزَعُ الْمُضِیعِ حَظَّ نَفْسِهِ الْمُلْتَجِئِ فَلَکَ الْحَمْدُ یَا إِلَهِی فَکَمْ مِنْ عَدُوٍّ انْتَضَی عَلَیَّ سَیْفَ عَدَاوَتِهِ وَ شَحَذَ لِی ظُبَةَ مُدْیَتِهِ وَ أَرْهَفَ لِی شَبَا حَدِّهِ وَ دَافَ لِی قَوَاتِلَ سُمُومِهِ وَ صَدَدَ نَحْوِی صَوَائِبَ سِهَامِهِ وَ لَمْ تَنَمْ عَنِّی عَیْنُ حِرَاسَتِهِ وَ أَضْمَرَ أَنْ یَسُومَنِی الْمَکْرُوهَ وَ یُجَرِّعَنِی ذُعَافَ مَرَارَتِهِ فَنَظَرْتَ یَا إِلَهِی إِلَی ضَعْفِی عَنِ احْتِمَالِ الْفَوَادِحِ وَ عَجْزِی عَنِ الِانْتِصَارِ مِمَّنْ قَصَدَنِی بِمُحَارَبَتِهِ وَ وَحْدَتِی فِی کَثْرَةِ عَدَدِ مَنْ نَاوَانِی وَ أَرْصَدَ لِی بِالْبَلَاءِ فِیمَا لَمْ أَعْمِلْ فِیهِ فِکْرِی وَ ابْتَدَأْتَنِی بِنُصْرَتِکَ وَ شَدَدْتَ أَزْرِی بِقُوَّتِکَ ثُمَّ فَلَلْتَ لِی حَدَّهُ وَ صَیَّرْتَهُ مِنْ بَعْدِ جَمْعِ عَدِیدِهِ وَحْدَهُ وَ أَعْلَیْتَ کَعْبِی عَلَیْهِ وَ جَعَلْتَ مَا سَدَّدَهُ مَرْدُوداً عَلَیْهِ وَ رَدَدْتَهُ لَمْ یَشْفِ غَلِیلَهُ وَ لَمْ یُبَرِّدْ حَرَارَةَ غَیْظِهِ قَدْ عَضَّ عَلَیَّ شَوَاهُ وَ أَدْبَرَ مُوَلِّیاً قَدْ أَخْلَفَتْ سَرَایَاهُ وَ کَمْ مِنْ بَاغٍ بَغَانِی بِمَکَایِدِهِ وَ نَصَبَ لِی أَشْرَاکَ مَصَایِدِهِ وَ وَکَّلَ بِی تَفَقُّدَ رِعَایَتِهِ وَ أَضْبَأَ إِلَیَّ إِضْبَاءَ السَّبُعِ لِطَرِیدَتِهِ انْتِظَاراً لِانْتِهَازِ الْفُرْصَةِ لِفَرِیصَتِهِ وَ هُوَ یُظْهِرُ لِی بَشَاشَةَ الْمَلَقِ وَ یُبْطِنُ عَلَیَّ شِدَّةَ الْحَنَقِ فَلَمَّا رَأَیْتَ یَا إِلَهِی تَبَارَکْتَ وَ تَعَالَیْتَ دَغَلَ سَرِیرَتِهِ وَ قُبْحَ مَا انْطَوَی عَلَیْهِ أَرْکَسْتَهُ لِأُمِّ رَأْسِهِ فِی زُبْیَتِهِ وَ رَدَدْتَهُ فِی مَهْوَی حَفِیرَتِهِ فَانْقَمَعَ بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِ ذَلِیلًا فِی رِبْقِ حَبَائِلِهِ الَّتِی کَانَ یَقْدِرُ لِی أَنْ یَرَانِی فِیهَا وَ قَدْ کَادَ أَنْ یَحُلَّ بِی لَوْ لَا رَحْمَتُکَ مَا حَلَّ بِسَاحَتِهِ وَ کَمْ مِنْ حَاسِدٍ قَدْ شَرَقَ بِی بِغُصَّتِهِ وَ شَجَی مِنِّی بِغَیْظِهِ وَ سَلَقَنِی بِحَدِّ لِسَانِهِ وَ وَخَزَنِی بِقَرْفِ عُیُوبِهِ وَ جَعَلَ عِرْضِی غَرَضاً لِمَرَامِیهِ وَ قَلَّدَنِی خِلَالًا لَمْ یَزَلْ فِیهِ وَ وَخَزَنِی بِکَیْدِهِ وَ قَصَدَنِی بِمَکِیدَتِهِ فَنَادَیْتُکَ یَا إِلَهِی مُسْتَغِیثاً بِکَ وَاثِقاً بِسُرْعَةِ إِجَابَتِکَ عَالِماً أَنَّهُ

لَنْ يُضْطَهَدَ مَنْ أَوَى إِلَى ظِلِّ كَنَفِکَ وَ لَمْ يَفْزَعْ مَنْ لَجَأَ إِلَى مَعَاقِلِ انْتِصَارِکَ فَحَصَّنْتَنِی مِنْ بَأْسِهِ بِقُدْرَتِکَ وَ کَمْ مِنْ سَحَائِبِ مَکْرُوهٍ قَدْ جَلَّيْتَهَا عَنِّی وَ سَحَائِبِ نِعَمٍ أَمْطَرْتَهَا عَلَیَّ وَ جَدَاوِلِ رَحْمَةٍ نَشَرْتَهَا وَ عَافِيَةٍ أَلْبَسْتَهَا وَ أَعْيُنِ أَحْدَاثٍ طَمَسْتَهَا وَ غَوَاشِی کُرُبَاتٍ کَشَفْتَهَا

وَ کَمْ مِنْ ظَنٍّ حَسَنٍ حَقَّقْتَ وَ عُدْمٍ إِمْلَاقٍ جَبَرْتَ وَ صَرْعَةٍ أَنْعَشْتَ وَ مَسْکَنَةٍ حَوَّلْتَ کُلُّ ذَلِکَ إِنْعَاماً وَ تَطَوُّلًا مِنْکَ وَ فِی جَمِيعِ ذَلِکَ انْهِمَاکاً مِنِّی عَلَى مَعَاصِيکَ لَمْ يَمْنَعْکَ إِسَاءَتِی عَنْ إِتْمَامِ إِحْسَانِکَ وَ لَا حَجَزَنِی ذَلِکَ عَنِ ارْتِکَابِ مَسَاخِطِکَ لَا تُسْأَلُ عَمَّا تَفْعَلُ وَ لَقَدْ سُئِلْتَ فَأَعْطَيْتَ وَ لَمْ تُسْأَلْ فَابْتَدَأْتَ وَ اسْتُمِيحَ فَضْلُکَ فَمَا أَکْدَيْتَ أَبَيْتَ إِلَّا إِحْسَاناً وَ أَبَيْتُ إِلَّا تَقَحُّمَ حُرُمَاتِکَ وَ تَعَدِّیَ حُدُودِکَ وَ الْغَفْلَةَ عَنْ وَعِيدِکَ فَلَکَ الْحَمْدُ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ هَذَا مَقَامُ مَنِ اعْتَرَفَ لَکَ بِسُبُوغِ النِّعَمِ وَ قَابَلَهَا بِالتَّقْصِيرِ وَ شَهِدَ عَلَى نَفْسِهِ بِالتَّضْيِيعِ إِلَهِی أَتَقَرَّبُ إِلَيْکَ بِالْمُحَمَّدِيَّةِ الرَّفِيعَةِ وَ أَتَوَجَّهُ إِلَيْکَ بِالْعَلَوِيَّةِ الْبَيْضَاءِ فَأَعِذْنِی مِنْ شَرِّ مَا يَکِيدُنِی وَ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ وَ مِنْ شَرِّ مَنْ يُرِيدُنِی سُوءاً فَإِنَّ ذَلِکَ لَا يَضِيقُ عَلَيْکَ فِی وُجْدِکَ وَ لَا يَتَکَأَّدُکَ فِی قُدْرَتِکَ وَ أَنْتَ عَلَى کُلِّ شَیْءٍ قَدِيرٌ فَهَبْ لِی يَا إِلَهِی مِنْ رَحْمَتِکَ وَ دَوَامِ تَوْفِيقِکَ مَا أَتَّخِذُهُ سُلَّماً أَعْرُجُ بِهِ إِلَى مَرْضَاتِکَ وَ آمَنُ بِهِ مِنْ عِقَابِکَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِلَهِی ارْحَمْنِی بِتَرْکِ الْمَعَاصِی مَا أَبْقَيْتَنِی وَ ارْحَمْنِی بِتَرْکِ تَکَلُّفِ مَا لَا يَعْنِينِی وَ ارْزُقْنِی حُسْنَ النَّظَرِ فِی مَا يُرْضِيکَ عَنِّی وَ أَلْزِمْ قَلْبِی حِفْظَ کِتَابِکَ کَمَا عَلَّمْتَنِی وَ اجْعَلْنِی أَتْلُوهُ عَلَى مَا يُرْضِيکَ بِهِ عَنِّی وَ نَوِّرْ بِهِ بَصَرِی وَ أَوْعِهِ سَمْعِی وَ اشْرَحْ بِهِ صَدْرِی وَ فَرِّجْ بِهِ قَلْبِی وَ أَطْلِقْ بِهِ لِسَانِی وَ اسْتَعْمِلْ بِهِ بَدَنِی وَ اجْعَلْ فِیَّ مِنَ الْحَوْلِ وَ الْقُوَّةِ مَا يُسَهِّلُ ذَلِکَ عَلَیَّ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِکَ اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّی وَ مَوْلَایَ وَ سَيِّدِی وَ أَمَلِی وَ إِلَهِی وَ غِيَاثِی وَ سَنَدِی وَ خَالِقِی وَ نَاصِرِی وَ ثِقَتِی وَ رَجَائِی لَکَ مَحْيَایَ وَ مَمَاتِی وَ لَکَ سَمْعِی وَ بَصَرِی وَ بِيَدِکَ رِزْقِی وَ إِلَيْکَ أَمْرِی فِی الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مَلَکْتَنِی بِقُدْرَتِکَ وَ قَدَرْتَ عَلَیَّ بِسُلْطَانِکَ فَلَکَ الْقُدْرَةُ فِی أَمْرِی وَ نَاصِيَتِی بِيَدِکَ لَا يَحُولُ أَحَدٌ دُونَ رِضَاکَ بِرَأْفَتِکَ أَرْجُو رَحْمَتَکَ وَ بِرَحْمَتِکَ أَرْجُو رِضْوَانَکَ لَا أَرْجُو ذَلِکَ بِعَمَلِی فَقَدْ عَجَزَ عَنِّی عَمَلِی فَکَيْفَ أَرْجُو مَا قَدْ عَجَزَ عَنِّی أَشْکُو إِلَيْکَ فَاقَتِی وَ ضَعْفَ قُوَّتِی وَ إِفْرَاطِی فِی أَمْرِی وَ کُلُّ ذَلِکَ مِنْ عِنْدِی وَ مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّی فَاکْفِنِی ذَلِکَ کُلَّهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِی مِنْ رُفَقَاءِ مُحَمَّدٍ حَبِيبِکَ وَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِکَ وَ يَوْمَ الْفَزَعِ الْأَکْبَرِ مِنَ الْآمِنِينَ فَآمِنِّی وَ بِتَيْسِيرِکَ فَيَسِّرْ لِی وَ بِإِظْلَالِکَ فَظَلِّلْنِی وَ بِمَفَازَةٍ مِنَ النَّارِ فَنَجِّنِی وَ لَا تُمِسَّنِی السُّوءَ وَ لَا تُخْزِنِی وَ مِنَ الدُّنْيَا فَسَلِّمْنِی وَ حُجَّتِی يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَلَقِّنِّی وَ بِذِکْرِکَ فَذَکِّرْنِی وَ لِلْيُسْرَى فَيَسِّرْنِی وَ لِلْعُسْرَى فَجَنِّبْنِی وَ لِلصَّلَاةِ وَ الزَّکَاةِ مَا دُمْتُ حَيّاً فَأَلْهِمْنِی وَ لِعِبَادَتِکَ فَقَوِّنِی وَ فِی الْفِقْهِ وَ مَرْضَاتِکَ فَاسْتَعْمِلْنِی وَ مِنْ فَضْلِکَ فَارْزُقْنِی وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَبَيِّضْ وَجْهِی وَ حِسَاباً يَسِيراً فَحَاسِبْنِی وَ بِقَبِيحِ عَمَلِی فَلَا تَفْضَحْنِی وَ بِهُدَاکَ فَاهْدِنِی وَ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِی الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ فِی الْآخِرَةِ فَثَبِّتْنِی وَ مَا أَحْبَبْتَ

فَحَبِّبْهُ إِلَیَّ وَ مَا کَرِهْتَ فَبَغِّضْهُ إِلَیَّ وَ مَا أَهَمَّنِی مِنْ أَمْرِ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ فَاکْفِنِی وَ فِی صَلَاتِی وَ صِیَامِی وَ دُعَائِی وَ نُسُکِی وَ شُکْرِی وَ دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی فَبَارِکْ لِی وَ الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ فَابْعَثْنِی وَ سُلْطَاناً نَصِیراً فَاجْعَلْ لِی وَ ظُلْمِی وَ جَهْلِی وَ إِسْرَافِي فِی أَمْرِی فَتَجَاوَزْ عَنِّی وَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْیَا وَ الْمَمَاتِ فَخَلِّصْنِی وَ مِنَ الْفَوَاحِشِ ما ظَهَرَ مِنْها وَ ما بَطَنَ فَنَجِّنِی وَ مِنْ أَوْلِیَائِکَ یَوْمَ الْقِیَامَةِ فَاجْعَلْنِی وَ أَدِمْ لِی صَلَاحَ الَّذِی آتَیْتَنِی وَ بِالْحَلَالِ عَنِ الْحَرَامِ فَأَغْنِنِی وَ بِالطَّیِّبِ عَنِ الْخَبِیثِ فَاکْفِنِی أَقْبِلْ بِوَجْهِکَ الْکَرِیمِ إِلَیَّ وَ لَا تَصْرِفْهُ عَنِّی وَ إِلَی صِرَاطِکَ الْمُسْتَقِیمِ فَاهْدِنِی وَ لِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَی فَوَفِّقْنِی اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنَ الرِّیَاءِ وَ السُّمْعَةِ وَ الْکِبْرِیَاءِ وَ التَّعَظُّمِ وَ الْخُیَلَاءِ وَ الْفَخْرِ وَ الْبَذَخِ وَ الْأَشَرِ وَ الْبَطَرِ وَ الْإِعْجَابِ بِنَفْسِی وَ الْجَبَرِیَّةِ رَبِّ فَنَجِّنِی وَ أَعُوذُ بِکَ رَبِّ مِنَ الْعَجْزِ وَ الْبُخْلِ وَ الْحِرْصِ وَ الْمُنَافَسَةِ وَ الْغِشِّ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنَ الطَّمَعِ وَ الطَّبْعِ وَ الْهَلَعِ وَ الْجَزَعِ وَ الزَّیْغِ وَ الْقَمْعِ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْبَغْیِ وَ الظُّلْمِ وَ الِاعْتِدَاءِ وَ الْفَسَادِ وَ الْفُجُورِ وَ الْفُسُوقِ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْخِیَانَةِ وَ الْعُدْوَانِ وَ الطُّغْیَانِ رَبِّ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْفَضِیحَةِ وَ مِنَ الْمَعْصِیَةِ وَ الْقَطِیعَةِ وَ السَّیِّئَةِ وَ الْفَوَاحِشِ وَ الذُّنُوبِ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْإِثْمِ وَ الْمَأْثَمِ وَ الْحَرَامِ وَ الْمُحَرَّمِ وَ الْخَبِیثِ وَ کُلِّ مَا لَا تُحِبُّ رَبِّ أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ الشَّیْطَانِ وَ بَغْیِهِ وَ ظُلْمِهِ وَ عُدْوَانِهِ وَ شَرَکِهِ وَ زَبَانِیَتِهِ وَ جُنْدِهِ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ ما یَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ وَ ما یَعْرُجُ فِیها وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ مِنْ دَابَّةٍ وَ هَامَّةٍ أَوْ جِنٍّ أَوْ إِنْسٍ مِمَّا یَتَحَرَّکُ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِی الْأَرْضِ وَ ما یَخْرُجُ مِنْها وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ کُلِّ کَاهِنٍ وَ سَاحِرٍ وَ رَاکِنٍ وَ نَافِثٍ وَ رَاقٍ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ کُلِّ حَاسِدٍ وَ بَاغٍ وَ طَاغٍ وَ نَافِسٍ وَ ظَالِمٍ وَ مُتَعَدٍّ وَ جَائِرٍ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْعَمَی وَ الصَّمَمِ وَ الْبَکَمِ وَ الْبَرَصِ وَ الْجُذَامِ وَ الشَّکِّ وَ الرَّیْبِ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْکَسَلِ وَ الْفَشَلِ وَ الْعَجْزِ وَ التَّفْرِیطِ وَ الْعَجَلَةوَ التَّضْیِیعِ وَ التَّقْصِیرِ وَ الْإِبْطَاءِ وَ أَعُوذُ بِکَ رَبِّ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ فِی السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ - وَ ما بَیْنَهُما وَ ما تَحْتَ الثَّری رَبِّ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْفَقْرِ وَ الْفَاقَةِ وَ الْحَاجَةِ وَ الْمَسْکَنَةِ وَ الضِّیقَةِ وَ الْعَائِلَةِ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْقِلَّةِ وَ الذِّلَّةِ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنَ الضِّیقِ وَ الشِدَّةِ وَ الْقَیْدِ وَ الْحَبْسِ وَ الْوَثَاقِ وَ السُّجُونِ وَ الْبَلَاءِ وَ کُلِّ مُصِیبَةٍ لَا صَبْرَ لِی عَلَیْهَا آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ اللَّهُمَّ أَعْطِنَا کُلَّ الَّذِی سَأَلْنَاکَ وَ زِدْنَا مِنْ فَضْلِکَ عَلَی قَدْرِ جَلَالِکَ وَ عَظَمَتِکَ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ

3 - دعای ایمنی از دشمنان و مصونیت از خطرات به محافظت الهی

این دعای حضرت سَیِّد الساجدین عَلَیْهِ السَّلَام را پس از طلوع آفتاب و به هنگام غروب آن خواند:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَ لَا غَالِبَ إِلَّا اللَّهُ غَالِبُ کُلِّ شَیْءٍ وَ بِهِ یَغْلِبُ الْغَالِبُونَ وَ مِنْهُ یَطْلُبُ الرَّاغِبُونَ وَ عَلَیْهِ یَتَوَکَّلُ الْمُتَوَکِّلُونَ وَ بِهِ یَعْتَصِمُ الْمُعْتَصِمُونَ وَ یَثِقُ الْوَاثِقُونَ وَ یَلْتَجِئُ الْمُلْتَجِئُونَ وَ هُوَ حَسْبُهُمْ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ احْتَرَزْتُ بِاللَّهِ وَ احْتَرَسْتُ بِاللَّهِ وَ لَجَأْتُ إِلَی اللَّهِ وَ اسْتَجَرْتُ بِاللَّهِ وَ اسْتَعَنْتُ بِاللَّهِ وَ امْتَنَعْتُ بِاللَّهِ وَ اعْتَزَزْتُ بِاللَّهِ وَ قَهَرْتُ بِاللَّهِ وَ غَلَبْتُ بِاللَّهِ وَ اعْتَمَدْتُ عَلَی اللَّهِ وَ اسْتَتَرْتُ بِاللَّهِ وَ حُفِظْتُ بِاللَّهِ وَ اسْتُحْفِظْتُ بِاللَّهِ خَیْرِ الْحَافِظِینَ وَ تَکَهَّفْتُ بِاللَّهِ وَ حُطْتُ نَفْسِی وَ أَهْلِی وَ مَالِی وَ إِخْوَانِی وَ کُلَّ مَنْ یَعْنِینِی أَمْرُهُ بِاللَّهِ الْحَافِظِ اللَّطِیفِ وَ اکْتَلَأْتُ بِاللَّهِ وَ صَحِبْتُ حَافِظَ الصَّاحِبِینَ وَ حَافِظَ الْأَصْحَابِ الْحَافِظِینَ وَ فَوَّضْتُ أَمْرِی إِلَی اللَّهِ الَّذِی لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَ هُوَ السَّمِیعُ الْبَصِیرُ وَ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِی مَنِ اعْتَصَمَ بِهِ نَجَا مِنْ کُلِّ خَوْفٍ وَ تَوَکَّلْتُ عَلَی اللَّهِ الْعَزِیزِ الْجَبَّارِ حَسْبِیَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ - وَ مَنْ یَتَوَکَّلْ عَلَی اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ - ما شاءَ اللَّهُ لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ وَ سَلَّمَ تَسْلِیماً - اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ إِلَی آخِرِ الْآیَةِ - وَ لَقَدْ ذَرَأْنا لِجَهَنَّمَ کَثِیراً مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لا یَفْقَهُونَ بِها وَ لَهُمْ أَعْیُنٌ لا یُبْصِرُونَ بِها وَ لَهُمْ آذانٌ لا یَسْمَعُونَ بِها أُولئِکَ کَالْأَنْعامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولئِکَ هُمُ الْغافِلُونَ سَوَاءٌ عَلَیْهِمْ أَ دَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صامِتُونَ. إِنَّ الَّذِینَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبادٌ أَمْثالُکُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْیَسْتَجِیبُوا لَکُمْ إِنْ کُنْتُمْ صادِقِینَ. أَ لَهُمْ أَرْجُلٌ یَمْشُونَ بِها أَمْ لَهُمْ أَیْدٍ یَبْطِشُونَ بِها أَمْ لَهُمْ أَعْیُنٌ یُبْصِرُونَ بِها أَمْ لَهُمْ آذانٌ یَسْمَعُونَ بِها - إِنَّ وَلِیِّیَ اللَّهُ الَّذِی نَزَّلَ الْکِتابَ وَ هُوَ یَتَوَلَّی الصَّالِحِینَ - وَ إِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَی الْهُدی لا یَسْمَعُوا وَ تَراهُمْ یَنْظُرُونَ إِلَیْکَ وَ هُمْ لا یُبْصِرُونَ - أُولئِکَ الَّذِینَ طَبَعَ اللَّهُ عَلی قُلُوبِهِمْ وَ سَمْعِهِمْ وَ أَبْصارِهِمْ وَ أُولئِکَ هُمُ الْغافِلُونَ - إِنَّا جَعَلْنا عَلی قُلُوبِهِمْ أَکِنَّةً أَنْ یَفْقَهُوهُ وَ فِی آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِنْ تَدْعُهُمْ إِلَی الْهُدی فَلَنْ یَهْتَدُوا إِذاً أَبَداً - فَأَوْجَسَ فِی نَفْسِهِ خِیفَةً مُوسی قُلْنا لا تَخَفْ إِنَّکَ أَنْتَ الْأَعْلی وَ أَلْقِ ما فِی یَمِینِکَ تَلْقَفْ ما صَنَعُوا إِنَّما صَنَعُوا کَیْدُ ساحِرٍ وَ لا یُفْلِحُ السَّاحِرُ حَیْثُ أَتی أَ فَلَمْ یَسِیرُوا فِی الْأَرْضِ فَتَکُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ یَعْقِلُونَ بِها أَوْ آذانٌ یَسْمَعُونَ بِها فَإِنَّها لا تَعْمَی الْأَبْصارُ وَ لکِنْ تَعْمَی الْقُلُوبُ الَّتِی فِی الصُّدُورِ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیم. طسم تِلْکَ آیاتُ الْکِتابِ الْمُبِینِ. لَعَلَّکَ باخِعٌ نَفْسَکَ أَلَّا یَکُونُوا مُؤْمِنِینَ. إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَیْهِمْ مِنَ السَّماءِ آیَةً فَظَلَّتْ أَعْناقُهُمْ لَها خاضِعِینَ - قالَ أَ وَ لَوْ جِئْتُکَ بِشَیْءٍ مُبِینٍ. قالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ کُنْتَ مِنَ الصَّادِقِینَ. فَأَلْقی عَصاهُ فَإِذا هِیَ ثُعْبانٌ مُبِینٌ.

وَ نَزَعَ يَدَهُ فَإِذا هِىَ بَيْضاءُ لِلنَّاظِرِينَ قالَ كَلّا إِنَّ مَعِى رَبِّى سَيَهْدِينِيا مُوسى لا تَخَفْ إِنَّکَ مِنَ الْآمِنِينَ إِنِّى لا يَخافُ لَدَىَّ الْمُرْسَلُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ يا مُوسى أَقْبِلْ وَ لا تَخَفْ إِنَّکَ مِنَ الْآمِنِينَ قالَ سَنَشُدُّ عَضُدَکَ بِأَخِيکَ وَ نَجْعَلُ لَکُما سُلْطاناً فَلا يَصِلُونَ إِلَيْکُما بِآياتِنا أَنْتُما وَ مَنِ اتَّبَعَکُمَا الْغالِبُونَ - وَ لَقَدْ مَنَنَّا عَلى مُوسى وَ هارُونَ. وَ نَجَّيْناهُما وَ قَوْمَهُما مِنَ الْکَرْبِ الْعَظِيمِ. وَ نَصَرْناهُمْ فَکانُوا هُمُ الْغالِبِينَ - وَ أَلْقَيْتُ عَلَيْکَ مَحَبَّةً مِنِّى وَ لِتُصْنَعَ عَلى عَيْنِى. إِذْ تَمْشِى أُخْتُکَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّکُمْ عَلى أَهْلِ بَيْتٍ يَکْفُلُونَهُ لَکُمْ وَ هُمْ لَهُ ناصِحُونَ. فَرَدَدْناهُ إِلى أُمِّهِ کَىْ تَقَرَّ عَيْنُها وَ لا تَحْزَنَ - وَ قَتَلْتَ نَفْساً فَنَجَّيْناکَ مِنَ الْغَمِّ وَ فَتَنَّاکَ فُتُوناً - وَ قالَ الْمَلِکُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِى فَلَمَّا کَلَّمَهُ قالَ إِنَّکَ الْيَوْمَ لَدَيْنا مَکِينٌ أَمِينٌ - إِنِّى تَوَکَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّى وَ رَبِّکُمْ ما مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِناصِيَتِها إِنَّ رَبِّى عَلى صِراطٍ مُسْتَقِيمٍ

4 - دعایی دیگر از امام زَیْن الْعَابِدِین سَلَامُ اللَّهِ عَلَیه

اَبُو حَمْزَةی ثُمَالِی رَحِمَهُ اللَّه گوید:
یک بار، دست پسرم شکست. او را نزد یَحْیَی ابْن عَبْداللَّه شکسته بند بردم. وقتی دید، گفت:
شکستگی بدی است. آن گاه به اتاق خویش بالا رفت تا پارچه و دستمالی برای بستن بیاورد. من در همان لحظه به یاد دعای افتادم که حضرت عَلی بِنِ الْحُسَیْن زَیْن الْعَابِدِینِ عَلَیْهِمَاالسَّلَام به من آموخته بودند. دست فرزندم را گرفتم و دعا را بر آن خواندم و جای شکستگی را دست کشیدم. به فرمان خدا، بهبود یافت.
یَحْیَی بِنِ عَبْداللَّه آمد؛ چیزی ندید. گفت:
دست دیگر را نشانم ده؛ شکستگی نداشت. گفت:
سبحان الله! مگر من شکستگی بدی ندیدم؟! این چیست؟ واقعاً از جادوی شما شیعه‌ها شگفت نیست!
گفتم:
مادرت سوگوارت شود! این جادو نیست. من دعایی را که از مولایم حضرت عَلی بِنِ الْحُسَیْن عَلَیْهِ السَّلَام شنیده بودم به یاد آوردم و آن را خواندم.
گفت:
به من هم بیاموز. گفتم:
حال که چنین گفتی؟! نه! چشمت روشن مباد! تو شایسته‌ی آن نیستی.
حمران بِنِ اَعْیَن گوید:
من (با شنیدن این واقعه) به ابوحَمْزَة گفتم:
تو را به خدا سوگند می‌دهم که آن را به ما بیاموزی. گفت:
سبحان الله! این را نگفتم مگر برای آن که به شما بیاموزم. بنویسید:
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ یَا حَیُّ قَبْلَ کُلِّ حَیٍّ یَا حَیُّ بَعْدَ کُلِّ حَیٍّ یَا حَیُّ مَعَ کُلِّ حَیٍّ یَا حَیُّ حِینَ لَا حَیَّ یَا حَیُّ یَبْقَی وَ یَفْنَی کُلُّ حَیٍّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ یَا حَیُّ یَا کَرِیمُ یَا مُحْیِیَ الْمَوْتَی یَا قائِمٌ عَلی کُلِّ نَفْسٍ بِما کَسَبَتْ إِنِّی أَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِجُودِکَ وَ کَرَمِکَ وَ رَحْمَتِکَ الَّتِی وَسِعَتْ کُلَّ شَیْءٍ وَ أَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِحُرْمَةِ هَذَا الْقُرْآنِ وَ بِحُرْمَةِ الْإِسْلَامِ وَ شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَکَ لَا شَرِیکَ لَکَ وَ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُکَ وَ رَسُولُکَ وَ أَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ وَ أَسْتَشْفِعُ إِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ تَسْلِیماً وَ بِأَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طَالِبٍ وَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ عَبْدَیْکَ وَ أَمِینَیْکَ وَ حُجَّتَیْکَ عَلَی الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ وَ عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ زَیْنِ الْعَابِدِینَ وَ نُورِ الزَّاهِدِینَ وَ وَارِثِ عِلْمِ النَّبِیِّینَ وَ

الْمُرْسَلِينَ وَ إِمَامِ الْخَاشِعِينَ وَ وَلِیِّ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْقَائِمِ فِی خَلْقِکَ أَجْمَعِینَ وَ بَاقِرِ عِلْمِ الْأَوَّلِینَ وَ الْآخِرِینَ وَ الدَّلِیلِ عَلَی أَمْرِ النَّبِیِّینَ وَ الْمُرْسَلِینَ وَ الْمُقْتَدِی بِآبَائِهِ الصَّالِحِینَ وَ کَهْفِ الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ مِنْ أَوْلَادِ النَّبِیِّینَ وَ الْمُقْتَدِی بِآبَائِهِ الصَّالِحِینَ وَ الْبَارِّ مِنْ عِتْرَتِهِ الْبَرَرَةِ الْمُتَّقِینَ وَ وَلِیِّ دِینِکَ وَ حُجَّتِکَ عَلَی الْعَالَمِینَ وَ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ الْعَبْدِ الصَّالِحِ مِنْ أَهْلِ بَیْتِ الْمُرْسَلِینَ وَ لِسَانِکَ فِی خَلْقِکَ أَجْمَعِینَ وَ النَّاطِقِ بِأَمْرِکَ وَ حُجَّتِکَ عَلَی بَرِیَّتِکَ وَ عَلِیِّ بْنِ مُوسَی الرِّضَا الْمُرْتَضَی الزَّکِیِّ الْمُصْطَفَی الْمَخْصُوصِ بِکَرَامَتِکَ وَ الدَّاعِی إِلَی طَاعَتِکَ وَ حُجَّتِکَ عَلَی الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الرَّشِیدِ الْقَائِمِ بِأَمْرِکَ النَّاطِقِ بِحُکْمِکَ وَ حَقِّکَ وَ حُجَّتِکَ عَلَی بَرِیَّتِکَ وَ وَلِیِّکَ وَ ابْنِ أَوْلِیَائِکَ وَ حَبِیبِکَ وَ ابْنِ أَحِبَّائِکَ وَ عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ السِّرَاجِ الْمُنِیرِ وَ الرُّکْنِ الْوَثِیقِ الْقَائِمِ بِعَدْلِکَ وَ الدَّاعِی إِلَی دِینِکَ وَ دِینِ نَبِیِّکَ وَ حُجَّتِکَ عَلَی بَرِیَّتِکَ وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ عَبْدِکَ وَوَلِیِّکَ وَ خَلِیفَتِکَ الْمُؤَدِّی عَنْکَ فِی خَلْقِکَ عَنْ آبَائِهِ الصَّادِقِینَ وَ بِحَقِّ خَلَفِ الْأَئِمَّةِ الْمَاضِینَ وَ الْإِمَامِ الزَّکِیِّ الْهَادِی الْمَهْدِیِّ وَ الْحُجَّةِ بَعْدَ آبَائِهِ عَلَی خَلْقِکَ الْمُؤَدِّی عَنْ عِلْمِ نَبِیِّکَ وَ وَارِثِ عِلْمِ الْمَاضِینَ مِنَ الْوَصِیِّینَ الْمَخْصُوصِ الدَّاعِی إِلَی طَاعَتِکَ وَ طَاعَةِ آبَائِهِ الصَّالِحِینَ یَا مُحَمَّدُ یَا أَبَا الْقَاسِمَاهْ بِأَبِی أَنْتَ وَ أُمِّی إِلَی اللَّهِ أَتَشَفَّعُ بِکَ وَ بِالْأَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِکَ وَ بِعَلِیٍّ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَ فَاطِمَةَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ وَ عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ وَ عَلِیِّ بْنِ مُوسَی وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَ عَلِیِّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ وَ الْخَلَفِ الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَیْهِمْ وَ عَلَی مَنِ اتَّبَعَهُمْ وَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَاةَ الْمُرْسَلِینَ وَ الصِّدِّیقِینَ وَ الصَّالِحِینَ صَلَاةً لَا یَقْدِرُ عَلَی إِحْصَائِهَا غَیْرُکَ اللَّهُمَّ أَلْحِقْ أَهْلَ بَیْتِ نَبِیِّکَ وَ ذُرِّیَّتَهُمْ وَ شِیعَتَهُمْ بِنَبِیِّکَ سَیِّدِ الْمُرْسَلِینَ وَ أَلْحِقْنَا بِهِمْ مُؤْمِنِینَ مُخْبِتِینَ فَائِزِینَ مُتَّقِینَ صَالِحِینَ خَاشِعِینَ عَابِدِینَ مُوَفَّقِینَ مُسَدَّدِینَ عَامِلِینَ زَاکِینَ تَائِبِینَ سَاجِدِینَ رَاکِعِینَ شَاکِرِینَ حَامِدِینَ صَابِرِینَ مُحْتَسِبِینَ مُنِیبِینَ مُصِیبِینَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَتَوَلَّی وَلِیَّهُمْ وَ أَتَبَرَّأُ إِلَیْکَ مِنْ عَدُوِّهِمْ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِحُبِّهِمْ وَ مُوَالاتِهِمْ وَ طَاعَتِهِمْ فَارْزُقْنِی بِهِمْ خَیْرَ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ وَ اصْرِفْ عَنِّی بِهِمْ أَهْوَالَ یَوْمِ الْقِیَامَةِ اللَّهُمَّ إِنِّی أُشْهِدُکَ بِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ أَنَّ مُحَمَّداً وَ عَلِیّاً وَ زَوْجَتَهُ وَ وَلَدَیْهِ عَبِیدُکَ وَ إِمَاؤُکَ وَ أَنْتَ وَلِیُّهُمْ فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ وَ هُمْ أَوْلِیَاؤُکَ وَ الأولین [الْأَوْلَوْنَ بِالْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْمُسْلِمِینَ وَ الْمُسْلِمَاتِ مِنْ بَرِیَّتِکَ وَ أَشْهَدُ أَنَّهُمْ عِبَادُکَ الْمُؤْمِنُونَ لَا یَسْبِقُونَکَ بِالْقَوْلِ وَ هُمْ بِأَمْرِکَ یَعْمَلُونَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِهِمْ وَ أَتَشَفَّعُ بِهِمْ إِلَیْکَ أَنْ تُحْیِیَنِی مَحْیَاهُمْ وَ تُمِیتَنِی عَلَی طَاعَتِهِمْ وَ مِلَّتِهِمْ وَ تَمْنَعَنِی مِنْ طَاعَةِ عَدُوِّهِمْ وَ تَمْنَعَ عَدُوَّکَ وَ عَدُوَّهُمْ مِنِّی وَ تُغْنِیَنِی بِکَ وَ بِأَوْلِیَائِکَ عَمَّنْ أَغْنَیْتَهُ عَنِّی وَ تُسَهِّلَنِی لِمَنْ أَحْوَجْتَهُم إِلَیَّ وَ تَجْعَلَنِی فِی حِفْظِکَ فِی الدِّینِ وَ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ وَ تُلْبِسَنِی الْعَافِیَةَ حَتَّی تُهَنِّئَنِی الْمَعِیشَةَ وَ الْحَظْنِی بِلَحْظَةٍ مِنْ لَحَظَاتِکَ الْکَرِیمَةِ الرَّحِیمَةِ الشَّرِیفَةِ تَکْشِفُ بِهَا عَنِّی مَا

قَدِ ابْتُلِیتُ بِهِ وَ دَبِّرْنِی بِهَا إِلَی أَحْسَنِ عَادَاتِکَ وَ أَجْمَلِهَا عِنْدِی فَقَدْ ضَعُفَتْ قُوَّتِی وَ قَلَّتْ حِیلَتِی وَ نَزَلَ بِی مَا لَا طَاقَةَ لِی بِهِ فَرُدَّنِی إِلَی أَحْسَنِ عَادَاتِکَ فَقَدْ آیَسْتُ مِمَّا عِنْدَ خَلْقِکَ فَلَمْ یَبْقَ إِلَّا رَجَاؤُکَ فِی قَلْبِی وَ قَدِیماً مَا مَنَنْتَ عَلَیَّ وَ قُدْرَتُکَ یَا سَیِّدِی وَ رَبِّی وَ خَالِقِی وَ مَوْلَایَ وَ رَازِقِی عَلَی إِذْهَابِ مَا أَنَا فِیهِ کَقُدْرَتِکَ عَلَیَّ حَیْثُ ابْتَلَیْتَنِی بِهِ إِلَهِی ذِکْرُ عَوَائِدِکَ یُؤْنِسُنِی وَ رَجَاءُ إِنْعَامِکَ یُقَرِّبُنِی وَ لَمْ أَخْلُ مِنْ نِعْمَتِکَ مُنْذُ خَلَقْتَنِی فَأَنْتَ یَا رَبِّ ثِقَتِی وَ رَجَائِی وَ إِلَهِی وَ سَیِّدِی وَ الذَّابُّ عَنِّی وَ الرَّاحِمُ بِی وَ الْمُتَکَفِّلُ بِرِزْقِی فَأَسْأَلُکَ یَا رَبِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تَجْعَلَ رُشْدِی بِمَا قَضَیْتَ مِنَ الْخَیْرِ وَ خَتَمْتَهُ وَ قَدَّرْتَهُ وَ أَنْ تَجْعَلَ خَلَاصِی مِمَّا أَنَا فِیهِ فَإِنِّی لَا أَقْدِرُ عَلَی ذَلِکَ إِلَّا بِکَ وَحْدَکَ لَا شَرِیکَ لَکَ وَ لَا أَعْتَمِدُ فِیهِ إِلَّا عَلَیْکَ فَکُنْ یَا رَبَّ الْأَرْبَابِ وَ یَا سَیِّدَ السَّادَاتِ عِنْدَ حُسْنِ ظَنِّی بِکَ وَ أَعْطِنِی مَسْأَلَتِی یَا أَسْمَعَ السَّامِعِینَ وَ یَا أَبْصَرَ النَّاظِرِینَ وَ یَا أَحْکَمَ الْحَاکِمِینَ وَ یَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِینَ وَ یَا أَقْدَرَ الْقَادِرِینَ وَ یَا أَقْهَرَ الْقَاهِرِینَ وَ یَا أَوَّلَ الْأَوَّلِینَ وَ یَا آخِرَ الْآخِرِینَ وَ یَا حَبِیبَ مُحَمَّدٍ وَ عَلِیٍّ وَ جَمِیعِ الْأَنْبِیَاءِ وَ الْمُرْسَلِینَ وَ الْأَوْصِیَاءِ الْمُنْتَجَبِینَ وَ یَا حَبِیبَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ أَوْصِیَائِهِ وَ أَنْصَارِهِ وَ خُلَفَائِهِ وَ أَحِبَّائِهِ الْمُؤْمِنِینَ وَ حُجَجِکَ الْبَالِغِینَ مِنْ أَهْلِ بَیْتِ الرَّحْمَةِ الْمُطَهَّرِینَ الزَّاهِدِینَ أَجْمَعِینَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ عَلَی آلِ مُحَمَّدٍ وَ افْعَلْ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

مجموعه‌ی گران ارج دعاهای حضرت سَیِّد ساجدین امام چهارم عَلَیْهِ السَّلَام (صحیفه‌ی سجادیه) حاوی دعاهایی است که دانندگان را بسنده است.

گزیده‌ی دعاهای حضرت باقرالعلوم امام مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ الْحُسَیْن عَلَیْهِمُ السَّلَام

1 - روایت عِیسَی بِنِ مُحَمَّد

وَهْب بِنِ إِسْمَاعِیل گوید:
امام بَاقِر عَلَیْهِ السَّلَام به نقل از پدر و جدشان (حضرت سَیِّدِ الشُّهَدَاء عَلَیْهِ السَّلَام) چنین فرمودند:
«رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمودند:
هر بنده‌ای این دعا را هر روز صبح زود بخواند، تا پایان روز در پناه خدا خواهد بود و هر غم و اندوه و نگرانی و باری از او برداشته می‌شود و برای وارد شدن نزد سلطان و نگاه داشته شدن از شَیْطَان خوب است. در سختی‌ها آن را بخوان که اگر زده‌ای آن را بخواند، غمش زدوده خواهد شد و اگر زندانی ای بخواند، آزادی خواهد یافت و خواسته‌ها بر آورده خواهد شد. مبادا (به نفرین) بر کسی بخوانی که از تیر بران کاری‌تر است! دعا این است:
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ اللَّهُمَّ یَا صَرِیخَ الْمَکْرُوبِینَ وَ یَا مُجِیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّینَ یَا کَاشِفَ الْکَرْبِ الْعَظِیمِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ اکْشِفْ کَرْبِی وَ هَمِّی فَإِنَّهُ لَا یَکْشِفُ الْکَرْبَ إِلَّا أَنْتَ فَقَدْ تَعْرِفُ حَالِی وَ حَاجَتِی وَ فَقْرِی وَ فَاقَتِی فَاکْفِنِی مَا أَهَمَّنِی وَ مَا غَمَّنِی مِنْ أَمْرِ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ بِجُودِکَ وَ کَرَمِکَ اللَّهُمَّ بِنُورِکَ اهْتَدَیْتُ وَ بِفَضْلِکَ اسْتَغْنَیْتُ وَ فِی نِعْمَتِکَ أَصْبَحْتُ وَ أَمْسَیْتُ ذُنُوبِی بَیْنَ یَدَیْکَ أَسْتَغْفِرُکَ وَ أَتُوبُ إِلَیْکَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ حِلْمِکَ لِجَهْلِی وَ مِنْ فَضْلِکَ لِفَاقَتِی وَ مِنْ مَغْفِرَتِکَ لِخَطَایَایَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ الصَّبْرَ عِنْدَ الْبَلَاءِ وَ الشُّکْرَ عِنْدَ الرَّخَاءِ - اللَّهُمَّ اجْعَلْنِی أَخْشَاکَ إِلَی یَوْمِ أَلْقَاکَ حَتَّی کَأَنِّی أَرَاکَ اللَّهُمَّ أَوْزِعْنِی أَنْ أَذْکُرَکَ کَیْ لَا أَنْسَاکَ لَیْلًا وَ لَا نَهَاراً وَ لَا صَبَاحاً وَ لَا مَسَاءً آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ اللَّهُمَّ إِنِّی عَبْدُکَ ابْنُ أَمَتِکَ نَاصِیَتِی بِیَدِکَ مَاضٍ فِیَّ حُکْمُکَ عَدْلٌ فِیَّ قَضَاؤُکَ مُجْزِلٌ فِیَّ فَضْلُکَ وَ عَطَاؤُکَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ سَمَّیْتَ بِهِ نَفْسَکَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِی کِتَابِکَ أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقِکَ أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِیعَ قَلْبِی وَ نُورَ بَصَرِی وَ جِلَاءَ حُزْنِی وَ ذَهَابَ هَمِّی اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ یَا أَکْبَرَ مِنْ کُلِّ کَبِیرٍ یَا مَنْ لَا شَرِیکَ لَهُ وَ لَا وَزِیرَ یَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ الْمُنِیرِ یَا عِصْمَةَ الْخَائِفِینَ وَ جَارَ الْمُسْتَجِیرِینَ وَ یَا مُغِیثَ الْمَظْلُومِ الْحَقِیرِ وَ یَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِیرِ وَ یَا مُغْنِیَ الْبَائِسِ الْفَقِیرِ یَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْکَسِیرِ یَا مُطْلِقَ الْمُکَبَّلِ الْأَسِیرِ یَا قَاصِمَ کُلِّ جَبَّارٍ عَنِیدٍ اجْعَلْ لِی مِنْ أَمْرِی فَرَجاً وَ مَخْرَجاً وَ یُسْراً وَ ارْزُقْنِی مِنْ حَیْثُ أَحْتَسِبُ وَ مِنْ حَیْثُ لَا أَحْتَسِبُ إِنَّکَ سَمِیعُ الدُّعَاءِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ اللَّهُمَّ إِنَّکَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّی اللَّهُمَّ إِنَّکَ مُحْسِنٌ فَأَحْسِنْ إِلَیَّ اللَّهُمَّ إِنَّکَ رَحِیمٌ تُحِبُّ الرَّحْمَةَ فَارْحَمْنِی اللَّهُمَّ إِنَّکَ لَطِیفٌ تُحِبُّ اللُّطْفَ فَالْطُفْ بِی یَا مُقِیلَ عَثْرَتِی وَ یَا رَاحِمَ عَبْرَتِی

وَ يَا مُجِيبَ دَعْوَتِى أَسْأَلُكَ الْخَيْرَ كُلَّهُ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ وَ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ وَ يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ اغْفِرْ لِى عِلْمَكَ فِيَّ وَ شَهَادَتَكَ عَلَيَّ فَإِنَّكَ تَسَمَّيْتَ لِسَعَةِ رَحْمَتِكَ الرَّحْمَنَ الرَّحِيمَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِى الْأَمْرِ وَ الْعَزِيمَةَ عَلَى الرُّشْدِ وَ أَسْأَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ وَ أَسْأَلُكَ حُسْنَ عِبَادَتِكَ وَ أَسْأَلُكَ قَلْباً خَاشِعاً سَلِيماً وَ لِسَاناً ذَاكِراً صَادِقاً وَ أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا أَعْلَمُ وَ مِنْ خَيْرِ مَا لَا أَعْلَمُ إِنَّكَ تَعْلَمُ وَ لَا أَعْلَمُ وَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا وَ بِكَ أَمْسَيْنَا وَ بِكَ نُصْبِحُ وَ بِكَ نُمْسِى وَ بِكَ نَحْيَا وَ بِكَ نَمُوتُ وَ عَلَيْكَ نَتَوَكَّلُ وَ إِلَيْكَ النُّشُورُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِلَهاً وَاحِداً أَحَداً صَمَداً لَمْ يَتَّخِذْ صاحِبَةً وَ لا وَلَداً - أَ فَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلهَهُ هَواهُ وَ أَضَلَّهُ اللَّهُ عَلى عِلْمٍ وَ خَتَمَ عَلى سَمْعِهِ وَ قَلْبِهِ وَ جَعَلَ عَلى بَصَرِهِ غِشاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَ فَلا تَذَكَّرُونَ اللَّهُمَّ اطْمِسْ عَلَى أَبْصَارِ أَعْدَائِنَا كُلِّهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ اجْعَلْ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً وَ اخْتِمْ عَلَى قَلْبِهِ وَ أَخْرِجْ ذِكْرِى مِنْ قَلْبِهِ وَ اجْعَلْ بَيْنِى وَ بَيْنَ عَدُوِّى حِجَاباً وَ حِصْناً حَصِيناً مَنِيعاً لَا يَرُومُهُ سُلْطَانٌ وَ لَا شَيْطَانٌ وَ لَا إِنْسٌ وَ لَا جِنٌّ اللَّهُمَّ إِنِّى أَدْرَأُ بِكَ فِى نَحْرِهِ وَ أَسْتَعِيذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَ أَسْتَعِينُ بِكَ عَلَيْهِ فَاكْفِنِيهِ كَيْفَ شِئْتَ وَ أَنَّى شِئْتَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَ أَنْتَ الْمُسْتَعَانُ وَ بِكَ الْمُسْتَغَاثُ وَ إِلَيْكَ الْمُشْتَكَى وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ صَدْرَ يَوْمِى هَذَا فَلَاحاً وَ أَوْسَطَهُ صَلَاحاً وَ آخِرَهُ نَجَاحاً اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِى فِى صَدْرِ جَمِيعِ بَنِى آدَمَ وَ حَوَّاءَ وَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ الشَّيَاطِينِ وَ الْمَرَدَةِ رَأْفَةً وَ رَحْمَةً خَيْرَهُمْ بَيْنَ أَعْيُنِهِمْ وَ شَرَّهُمْ تَحْتَ أَقْدَامِهِمْ وَ بِاللَّهِ أَسْتَعِينُ عَلَيْهِمْ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَوْ أَنْ يَطْغَى عَزَّ جَارُكَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْزُقْنِى الْخَيْرَ كُلَّهُ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى آلَائِهِ وَ أَحْمَدُهُ عَلَى نَعْمَائِهِ وَ أَشْكُرُهُ عَلَى بَلَائِهِ وَ أُومِنُ بِقَضَاءِ الَّذِى لَا هَادِيَ لِمَنْ أَضَلَّ وَ لَا خَاذِلَ لِمَنْ نَصَرَ وَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ - وَ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ الْمُصْطَفَى وَ أَمِينُهُ الْمُرْتَضَى انْتَجَبَهُ وَ حَبَاهُ وَ اخْتَارَهُ وَ ارْتَضَاهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ إِيمَاناً صَادِقاً لَيْسَ بَعْدَهُ كُفْرٌ وَ رَحْمَةً أَنَالُ بِهَا شَرَفَ كَرَامَتِكَ فِى الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَ تَعَالَيْتَ تَمَّ نُورُكَ رَبِّى فَهَدَيْتَ وَ عَظُمَ حِلْمُكَ رَبِّى فَعَفَوْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَجْهُكَ أَكْرَمُ الْوُجُوهِ وَ جَاهُكَ أَفْضَلُ الْجَاهِ وَ عَطِيَّتُكَ أَرْفَعُ الْعَطَايَا وَ أَهْنَؤُهَا تُطَاعُ رَبَّنَا فَتَشْكُرُ وَ تُعْصَى رَبَّنَا فَتَغْفِرُ لِمَنْ تَشَاءُ تُجِيبُ دَعْوَةَ الْمُضْطَرِّ إِذَا دَعَاكَ وَ تَكْشِفُ الضُّرَّ وَ تَشْفِى السَّقِيمَ وَ تَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ لَا يُحْصِى نَعْمَاءَكَ أَحَدٌ رَبَّنَا فَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً أَبَداً لَا يُحْصَى عَدَدُهُ وَ لَا يَضْمَحِلُّ سَرْمَدُهُ حَمْداً كَمَا حَمِدَ الْحَامِدُونَ مِنْ عِبَادِكَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ النَّصِيبَ الْأَوْفَرَ مِنَ الْجَنَّةِ وَ أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَ التُّقَى وَ الْعَافِيَةَ وَ الْبُشْرَى عِنْدَ انْقِطَاعِ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ تَقْوَى لَا تَنْفَدُ وَ فَرَجاً لَا يَنْقَطِعُ

وَ تَوْفِيقَ الْحَمْدِ وَ لِبَاسَ التَّقْوَى وَ زِينَةَ الْإِيمَانِ وَ مُرَافَقَةَ نَبِيِّکَ مُحَمَّدٍ صَلّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فِى أَعْلَى جَنَّةِ الْخُلْدِ يَا بَادِئُ لَا بَدِیءَ لَهُ وَ يَا دَائِمَ لَا نَفَادَ لَهُ يَا حَيُّ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى يَا قَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ أَسْأَلُکَ الْهُدَى وَ التُّقَى وَ الْعَافِيَةَ وَ الْغِنَى وَ التَّوْفِيقَ لِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُکَ بِرَحْمَتِکَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَیْءٍ وَ بِعِزَّتِکَ الَّتِى قَهَرَتْ كُلَّ شَیْءٍ وَ بِعِزَّتِکَ الَّتِى ذَلَّ لَهَا كُلُّ شَیْءٍ وَ بِقُوَّتِکَ الَّتِى لَا يَقُومُ لَهَا شَیْءٌ وَ بِسُلْطَانِکَ الَّذِى عَلَا كُلَّ شَیْءٍ وَ بِعِلْمِکَ الَّذِى أَحاطَ بِكُلِّ شَیْءٍ وَ بِاسْمِکَ الَّذِى يَبِيدُ كُلَّ شَیْءٍ وَ بِوَجْهِکَ الْبَاقِى بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَیْءٍ وَ بِنُورِ وَجْهِکَ الَّذِى أَضَاءَ كُلَّ شَیْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِى كُلَّ ذَنْبٍ وَ تَمْحُوَ عَنِّى كُلَّ خَطِيئَةٍ وَ أَنْ تُوَفِّقَنِى لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَ تَرْضَى وَ أَنْ تَكْفِيَنِى مَا هَمَّنِى وَ غَمَّنِى مِنَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَنْ تَرْزُقَنِى جُمَلَ الْخَيْرِ كُلِّهِ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُکَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ الْمَعْصُومِينَ

2 - دعایی دیگر از امام پنجم حضرت بَاقِرِ العلوم عَلَیْهِ السَّلَام

مُحَمَّد بِنِ حَسَن صَفَّار در کتاب «فضل الدعاء» - اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد بِنِ عِیسَی - حَسَن بِنِ عَلی بِنِ فَضَّال + عَلی بْن الْحَکَمِ - ابوجمیله - جابر (بِنِ یزید جعفی):

امام بَاقِرِ عَلَیْهِ السَّلَام فرمودند:

«جَبْرَئِیل گفت:

ای پیامبر خدا، بدان هیچ یک از پیامبران را به اندازه‌ی شما دوست نداشته‌ام. بسیار بگو:

اللَّهُمَّ إِنَّکَ تَرَی وَ لَا تُرَی وَ أَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَی وَ أَنَّ إِلَیْکَ الْمُنْتَهَی وَ الرُّجْعَی وَ أَنَّ لَکَ الْآخِرَةَ وَ الْأُولَی وَ أَنَّ لَکَ الْمَمَاتَ وَ الْمَحْیَا وَ رَبِّ أَعُوذُ بِکَ أَنْ أَذَلَّ أَوْ أُخْزَی

3 - دعای دیگری از امام پنجم عَلَیْهِ السَّلَام که حضرتش آن را دعای جامع می‌نامید

سَعْد بِنِ عَبْداللَّه - حَسَن بِنِ عَلی - اَحْمَد بِنِ هلال - حَسَن بِنِ محبوب - هِشَام بِنِ سالم - اَبُو حَمْزَه‌ی ثُمَالِی:

این دعا را از حضرت ابوجَعْفَر بَاقِر عَلَیْهِ السَّلَام فرا گرفتم. آن را دعای جامع می‌نامید.

(مُحَمَّد بِنِ یَعْقُوب کلینی نیز به سند خویش، این دعا را از امام بَاقِر عَلَیْهِ السَّلَام روایت می‌کند):

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ آمَنْتُ بِاللَّهِ وَ بِجَمِیعِ رُسُلِ اللَّهِ وَ بِجَمِیعِ مَا أُرْسِلَ بِهِ رُسُلُ اللَّهِ وَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ لِقَاءَهُ حَقٌّ وَ صَدَقَ اللَّهُ وَ بَلَّغَ الْمُرْسَلُونَ - وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ کُلَّمَا سَبَّحَ اللَّهَ شَیْ‌ءٌ وَ کَمَا یُحِبُّ اللَّهُ أَنْ یُسَبَّحَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ کُلَّمَا حَمِدَ اللَّهَ شَیْ‌ءٌ وَ کَمَا یُحِبُّ اللَّهُ أَنْ یُحْمَدَ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ کُلَّمَا هَلَّلَ اللَّهَ شَیْ‌ءٌ وَ کَمَا یُحِبُّ اللَّهُ أَنْ یُهَلَّلَ وَ اللَّهُ أَکْبَرُ کُلَّمَا کَبَّرَ اللَّهَ شَیْ‌ءٌ وَ کَمَا یُحِبُّ اللَّهُ أَنْ یُکَبَّرَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مَفَاتِیحَ الْخَیْرِ وَ خَوَاتِیمَهُ وَ شَرَائِعَهُ وَ سَوَابِقَهُ وَ فَوَائِدَهُ وَ بَرَکَاتِهِ وَ مَا بَلَغَ عِلْمُهُ عِلْمِی وَ مَا قَصُرَ عَنْ إِحْصَائِهِ حِفْظِی

اللَّهُمَّ انْهَجْ لِی أَسْبَابَ مَعْرِفَتِکَ وَ افْتَحْ لِی أَبْوَابَهُ وَ غَشِّنِی بَرَکَاتِ رَحْمَتِکَ وَ مُنَّ عَلَیَّ بِعِصْمَةٍ عَنِ الْإِزَالَةِ عَنْ دِینِکَ وَ طَهِّرْ قَلْبِی مِنَ الشَّکِّ وَ لَا تَشْغَلْ قَلْبِی بِدُنْیَایَ وَ عَاجِلِ مَعَاشِی عَنْ آجِلِ ثَوَابِ آخِرَتِی وَ اشْغَلْ قَلْبِی بِحِفْظِ مَا لَا تَقْبَلُ مِنِّی جَهْلَهُ وَ ذَلِّلْ لِکُلِّ خَیْرٍ لِسَانِی وَ طَهِّرْ قَلْبِی مِنَ الرِّیَاءِ وَ لَا تُجْرِهِ فِی مَفَاصِلِی وَ اجْعَلْ عَمَلِی خَالِصاً لَکَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنَ الشَّرِّ وَ أَنْوَاعِ الْفَوَاحِشِ کُلِّهَا ظَاهِرِهَا وَ بَاطِنِهَا وَ غَفَلَاتِهَا وَ جَمِیعِ مَا یُرِیدُنِی بِهِ الشَّیْطَانُ الرَّجِیمُ وَ مَا یُرِیدُنِی بِهِ السُّلْطَانُ الْعَنِیدُ مِمَّا أَحَطْتَ بِعِلْمِهِ وَ أَنْتَ الْقَادِرُ عَلَی صَرْفِهِ عَنِّی اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ طَوَارِقِ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ زَوَابِعِهِمْ وَ تَوَابِعِهِمْ وَ بَوَائِقِهِمْ وَ مَکَایِدِهِمْ وَ مَشَاهِدِ الْفَسَقَةِ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ أَنْ أُسْتَزَلَّ عَنْ دِینِی فَتَفْسُدَ عَلَیَّ آخِرَتِی وَ یَکُونَ ذَلِکَ مِنْهُمْ ضَرَراً عَلَیَّ فِی مَعَاشِی أَوْ یَعْرِضَ بَلَاءٌ یُصِیبُنِی مِنْهُمْ لَا قُوَّةَ لِی بِهِ وَ لَا صَبْرَ لِی عَلَی احْتِمَالِهِ فَلَا تَبْتَلِنِی یَا إِلَهِی بِمُقَاسَاتِهِ فَیَمْنَعَنِی ذَلِکَ مِنْ ذِکْرِکَ وَ یَشْغَلَنِی عَنْ عِبَادَتِکَ أَنْتَ الْعَاصِمُ الْمَانِعُ وَ الدَّافِعُ الْوَاقِی مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ أَسْأَلُکَ اللَّهُمَّ الرَّفَاهِیَةَ فِی مَعِیشَتِی مَا أَبْقَیْتَنِی مَعِیشَةً أَقْوَی بِهَا عَلَی طَاعَتِکَ وَ أَبْلُغُ بِهَا رِضْوَانَکَ وَ أَصِیرُ بِهَا مِنْکَ إِلَی دَارِ الْحَیَوَانِ غَداً وَ ارْزُقْنِی رِزْقاً حَلَالًا یَکْفِینِی وَ لَا تَرْزُقْنِی رِزْقاً یُطْغِینِی وَ لَا تَبْتَلِنِی بِفَقْرٍ أَشْقَی بِهِ مُضَیَّقاً عَلَیَّ أَعْطِنِی حَظّاً وَافِراً فِی آخِرَتِی وَ مَعَاشاً وَاسِعاً هَنِیئاً مَرِیئاً فِی دُنْیَایَ وَ لَا تَجْعَلِ الدُّنْیَا عَلَیَّ سِجْناً وَ لَا تَجْعَلْ فِرَاقَهَا عَلَیَّ حُزْناً أَجِرْنِی مِنْ فِتْنَتِهَا مَرْضِیّاً عَنِّی وَ اجْعَلْ عَمَلِی فِیهَا

مَقْبُولَا وَ سَعْيِى فِيهَا مَشْكُوراَ - اللّهُمَّ مَنْ أرَادَنِی بِسُوءٍ فَأرِدْهُ بِمِثْلِهِ وَ مَنْ كَادَنِی فِيهَا فَكِدْهُ وَ اصْرِفْ عَنِّی هَمَّ مَنْ أدْخَلَ عَلَیَّ هَمَّهُ وَ امْكُرْ بِمَنْ مَكَرَ بِی فَإِنَّکَ خَيْرُ الْماكِرِينَ وَ افْقَأْ عَنِّی عُيُونَ الْكَفَرَةِ وَ الظَّلَمَةِ الطُّغَاةِ الْحَسَدَةِ اللّهُمَّ وَ أنْزِلْ عَلَیَّ مِنْکَ السَّكِينَةَ وَ الْوَقَارَ وَ ألْبِسْنِی دِرْعَکَ الْحَصِينَةَ وَ احْفَظْنِی بِسِتْرِکَ الْوَاقِی وَ جَلِّلْنِی عَافِيَتَکَ النَّافِعَةَ وَ صَدِّقْ قَوْلِی وَ فِعَالِی وَ بَارِکْ لِی فِی وُلْدِی وَ أهْلِی وَ مَالِی وَ مَا قَدَّمْتُ وَ مَا أخَّرْتُ وَ مَا أغْفَلْتُ وَ مَا تَعَمَّدْتُ وَ مَا تَوَانَيْتُ وَ مَا أعْلَنْتُ وَ مَا أسْرَرْتُ فَاغْفِرْ لِی يَا أرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اين پايان نقل ماست از سَعْد بِنِ عَبْداللّه در كتاب «فضل الدعاء.»

4 - (دعایی دیگر)

نیز از مُحَمَّد بِنِ حَسَن صَفَّار روایت داریم که به طریق سندی خود از امام مُحَمَّد بَاقِر عَلَیْهِ السَّلَام نقل می‌کند که آن حضرت می‌فرمود:

اللَّهُمَّ مَنْ كَانَتْ لَهُ حَاجَةٌ هَاهُنَا وَ هَاهُنَا وَ هَاهُنَا فَإِنَّ حَاجَتِی إِلَیْکَ وَحْدَکَ لَا شَرِیکَ لَکَ

5 - دعای دیگری از حضرت امام مُحَمَّد بَاقِر عَلَیْهِ السَّلَام

هم چنین مُحَمَّد بِنِ حَسَن صَفَّار در «کتاب الدعاء»:
عُثْمَان بِنِ عِیسَی (عامری کلابی واقفی) - ابوحَمْزَة ثُمَالِی:
بر در خانه‌ی امام بَاقِر عَلَیْهِ السَّلَام اجازه‌ی ورود خواستم. آن حضرت - در حالی که لب‌هایشان حرکت می‌کرد - خارج شدند.
فرمودند:
«فهمیدی (که من چیزی می‌خواندم)؛ ثمالی؟» گفتم:
آری؛ جانم فدایتان! فرمودند:
«به خدا، من چیزی می‌خواندم که هرگز کسی نخوانده است؛ مگر آن که خداوند مشکل دنیا و آخرت او را روا سازد.» گفتم:
خداوند مرا برخی شما سازد! به من هم آن را بیاموزید. فرمود:
«آری. هر که هنگام بیرون شدن از خانه‌اش بگوید:
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ حَسْبِیَ اللَّهُ تَوَکَّلْتُ عَلَی اللَّهِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ خَیْرَ أُمُورِی کُلِّهَا وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ خِزْیِ الدُّنْیَا وَ عَذَابِ الْآخِرَةِ
هر چه دوست دارد انجام می‌شود.»

6 - دعای دیگری از حضرت بَاقِر العلوم عَلَيْهِ السَّلَام

این دعا را در یکی از «اصل» (368) های بزرگانمان یافتم:
عَبَّاسِ بِنِ عَامِر - رَبِیع (بِنِ مُحَمَّد مسلی) - عَبْدالِلّه بِنِ عَبْدالرَّحْمَان:
امام اَبُو جَعْفَر بَاقِر عَلَيْهِ السَّلَام فرمود:
«می خواهی دعایی بیاموزمت که ما اهل بیت - هر گاه اندوهناک می‌شویم یا از قدرتمندی بیم خطر داریم که ما را توان برابری با آن نیست - می‌خوانیم؟» گفتم:
آری؛ پدر و مادرم فدای شما؛ ای زاده‌ی رسول خدا! فرمود:
«بگو:
يَا كَائِناً قَبْلَ كُلِّ شَیْءٍ وَ يَا مُكَوِّنَ كُلِّ شَیْءٍ وَ يَا بَاقِياً بَعْدَ كُلِّ شَیْءٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ افْعَلْ بِی كَذَا وَ كَذَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

گزیده‌ی دعاهای حضرت صادِق امام جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَلی صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیهم

1 - دعای نخست آن حضرت

اَبُو مُحَمَّد هَارُون بِنِ مُوسَی تَلَّعُکْبَرِی رَحِمَهُ اللَّه - مُحَمَّد بِنِ همام - عَبْداللَّه بِنِ کثیر تمار - مُحَمَّد بِنِ عَلی صیرفی - عَبْدالرَّحْمَان بِنِ أَبِی نجران - یَاسِر مولای رَبِیع - رَبِیع (بِنِ یونس حَاجِب مَنْصُور دَوَانِیقِی):

وقتی مَنْصُور حج گزارد و به مدینه بازگشت، شبی به نشست گذارند.

مرا خواند و گفت:

رَبِیع، هم اکنون از پنهان‌ترین و بی‌سر و صداترین راه و اگر توانستی، تنها - راه بیفت تا به نزد اَبُو عَبْداللَّه جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام رسی. آن گاه بگو: پسر عمت سلام می‌رساند و می‌گوید:

هر چند از هم دور شده‌ایم و چهره‌ی زندگی گونه‌ای دیگر شده است، خویشی ما به هم نزدیکمان می‌سازد؛ نزدیک‌تر از دست راست به چپ و بند پای افزار بدان. او از شما می‌خواهد که بی‌درنگ نزدش آیی.

(آن گاه مَنْصُور به من گفت:)

اگر پذیرفت با تو بیاید، در خدمتش باش و اگر بهانه و عذری آورد، (اصرار مکن) به خودش واگذار و اگر خواست آرام بیایی، چنان کن و سخت مگر و عذر بپذیر و در رفتار و گفتار درشتی مکن.

رَبِیع گوید:

به در خانه‌ی آن حضرت رفتم. حضرتش را در اتاق مخصوص خود یافتم. بی‌کسب اجازه، وارد شدم. دیدم گونه بر زمین نهاده است و دست توسل برداشته. خاک بر چهره‌اش اثر گذاشته بود. هیبت مرا گرفت و چیزی نتوانستم بگویم تا نماز و دعا را به پایان رساند. آن گاه به من رو کرد. سلام کردم. فرمود:

«سلام بر تو؛ برادرم. به چه کار آمده‌ای؟» گفتم:

پسر عمویتان سلام می‌رساند و می‌گوید:

... و داستان را تا پایان گفتم.

فرمود:

«وای بر تو، رَبِیع! (سپس این آیه را تلاوت فرمود:)

أَ لَمْ یَأْنِ لِلَّذِینَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِکْرِ اللَّهِ وَ ما نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَ لا یَکُونُوا کَالَّذِینَ أُوتُوا الْکِتابَ مِنْ قَبْلُ فَطالَ عَلَیْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ و ای بر تو، رَبِیع! (دوباره این آیات را بر خواند:)

أَ فَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرى أَنْ یَأْتِیَهُمْ بَأْسُنا بَیاتاً وَ هُمْ نائِمُونَ. أَ وَ أَمِنَ أَهْلُ الْقُرى أَنْ یَأْتِیَهُمْ بَأْسُنا ضُحًى وَ هُمْ یَلْعَبُونَ. أَ فَأَمِنُوا مَکْرَ اللَّهِ فَلا یَأْمَنُ مَکْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخاسِرُونَ

أَ فَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرى أَنْ یَأْتِیَهُمْ بَأْسُنا بَیاتاً وَ هُمْ نائِمُونَ. أَ وَ أَمِنَ أَهْلُ الْقُرى أَنْ

يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنا ضُحًى وَ هُمْ يَلْعَبُونَ. أ فَأَمِنُوا مَكْرَ اللّهِ فَلا يَأمَنُ مَكْرَ اللّهِ إِلّا الْقَوْمُ الْخاسِرُونَ

(سپس افزود:) «سلام مرا همراه با رحمت و برکت خداوندی به فرمان روای مسلمانان برسان.» آن گاه به نماز خویش بازگشت و از من روی گرداند. گفتم:

غیر از سلام، پاسخ دیگری هم هست؟ فرمود:

«آری؛ به او بگو (و این آیاترا بر خواند:)

أَ فَرَأَيْتَ الَّذِی تَوَلّٰی. وَ أَعْطی قَلِیلًا وَ أَکْدی أَ عِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَری أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِما فِی صُحُفِ مُوسی وَ إِبْراهِیمَ الَّذِی وَفَّی. أَلَّا تَزِرُ وازِرَةٌ وِزْرَ أُخْری وَ أَنْ لَیْسَ لِلْإِنْسانِ إِلَّا ما سَعی وَ أَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُری

(سپس افزود: بگو:) به خدا - ای امیر مسلمانان! ما بیمناک شدیم و از بیم ما زنان نیز - که خود بهتر می‌دانی - ترسیدند. اگر دست برنداری، روزی پنج نوبت به درگاه خدا تو را نفرین خواهیم کرد و تو خود از پدرت نقل کردی که جدت از قول پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم گفت:

چهار دعاست که بی‌واسطه به درگاه حق خواهد رسید:

پدر برای فرزند، برادر (دینی) در غیاب برادرش، مظلوم و با اخلاص.»

رَبِیع گوید:

هنوز سخن تمام نشده بود که پیک مَنْصُور به دنبال من آمد تا خبر گیرد. وقتی بازگشتم و حال را باز گفتم، گریست و گفت:

باز گرد و بگو: دیدار و عدم دیدار با ما به اختیار شما باشد. زنانی را هم که یاد کردی آرامش باد! خداوند بیمشان را به ایمنی بدل سازد و هراسشان را بزداید!

(رَبِیع) گوید:

به نزد حضرتش آمدم و سخن مَنْصُور را رساندم. فرمود:

«او را بگوی: پیوند خویشی را گزاردی. پاداش نیک باد!» آن گاه چشمان حضرتش پر از اشک شد؛ چنان که بر دامان ریخت. سپس فرمود:

«ربیعا! این جهان - هر چند دل شاد کننده باشد و به زیورش بفریبد - باید که پایانش چونان سر انجام بهاران بود؛ سرسبزی خیره کننده و در پایان، خشکی. هر که خیر خود را می‌خواهد و سود و زیان خود را به نیکی می‌شناسد باید که نگاهش بدان نگاه عبرت الهی باشد و از فرجام بد بترسد.

این جهان کسانی را فریفته است و چه زود از آن و خوشی‌های آن جدا شدند! شبان هنگام - گاهی که به خواب بودند - یا در روز - که سرگرم بازی بودند - اجل در خانه‌هایشان را کوبید. چگونه از آن بیرون شدند و به سرانجام آینده‌ی خود رسیدند! دنیا به دردشان انداخت و پشیمانیشان رساند و جرعه‌های تلخشان نوشانید و جام جدایی به دستشان داد. بیچاره

آن که آن را پسندید یا بدان دل بست! آیا مرگ پدران خود و دوستان و دشمنان گذشته‌ی خویش را ندید؟!

ربیعا! درازترین حسرت و نازیباترین فزونی و زیان بارترین سودا و بزرگ‌ترین اندوه در دنیا از آن کسی است که فریفته‌ی آن شده و با خواسته‌های دل آرزوها گذرانده باشد؛ اما «ناگهان» اجل را فرا روی خود ببیند.

باید که آدمی - بر آن که درازترین و بلندترین عمرها را بدو داده‌اند و با آن به همه‌ی دل خواه‌های خود رسیده است - کار (نیک) کند. آیا آینده‌ای جز پیری دارد و انجامی جز زیان؟!

از خدا برای خود و برای تو، از طریق بندگی او، نیکو کاری می‌خواهم و دوری از نافرمانی‌اش و بینش درباره‌اش که این از اوست و وابسته بدو.»

گفتم:

ای ابا عَبْداللَّه! به همه‌ی حقی که در میان خود و خداوند بزرگ دارید، دعایی را که خواندید و ترس و بیم را از شما دور داشت به من بیاموزید؛ باشد که خداوند به داروی شما بسیاری را درمان کند و تنگ دستی را دارا. به خدا، من جز خود را ندارم.

رَبیع گوید:

آن حضرت دست خود بلند کرد به سوی نماز رو کرد.

نمی‌خواست آن را (بی‌توجه و) از روی نوشته بخواند (369). پس فرمود:

«بگو:

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ یَا مُدْرِکَ الْهَارِبِینَ وَ یَا مَلْجَأَ الْخَائِفِینَ وَ یَا صَرِیخَ الْمُسْتَصْرِخِینَ وَ یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیثِینَ وَ یَا مُنْتَهی غَایَةِ السَّائِلِینَ وَ یَا مُجِیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّینَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ یَا حَقُّ یَا مُبِینُ یَا ذَا الْکَیْدِ الْمَتِینِ یَا مُنْصِفَ الْمَظْلُومِینَ مِنَ الظَّالِمِینَ یَا مُؤْمِنَ أَوْلِیَائِهِ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِینِ یَا مَنْ یَعْلَمُ خائِنَةَ الْأَعْیُنِ بِخَافِیَاتِ لَحْظِ الْجُفُونِ وَ سَرَائِرِ الْقُلُوبِ وَ مَا کَانَ وَ یَکُونُ یَا رَبَّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِینَ وَ الْمَلَائِکَةِ الْمُقَرَّبِینَ وَ الْأَنْبِیَاءِ الْمُرْسَلِینَ وَ رَبِّ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ أَجْمَعِینَ یَا شَاهِداً لَا یَغِیبُ یَا غَالِباً غَیْرَ مَغْلُوبٍ یَا مَنْ عَلَی کُلِّ شَیْ‏ءٍ رَقِیبٌ وَ عَلَی کُلِّ شَیْ‏ءٍ حَسِیبٌ وَ مِنْ کُلِّ عَبْدٍ قَرِیبٌ وَ لِکُلِّ دَعْوَةٍ مُسْتَجِیبٌ یَا إِلَهَ الْمَاضِینَ وَ الْغَابِرِینَ وَ الْمُقِرِّینَ وَ الْجَاحِدِینَ وَ إِلَهَ الصَّامِتِینَ وَ النَّاطِقِینَ وَ رَبَّ الْأَحْیَاءِ وَ الْمَیِّتِینَ یَا اللَّهُ یَا رَبَّاهْ یَا عَزِیزُ یَا حَکِیمُ یَا غَفُورُ یَا رَحِیمُ یَا أَوَّلُ یَا قَدِیمُ یَا شَکُورُ یَا حَلِیمُ یَا قَاهِرُ یَا عَلِیمُ یَا سَمِیعُ یَا بَصِیرُ یَا لَطِیفُ یَا خَبِیرُ یَا عَالِمُ یَا قَدِیرُ یَا قَهَّارُ یَا غَفَّارُ یَا جَبَّارُ یَا خَالِقُ یَا رَازِقُ یَا فَاتِقُ یَا رَاتِقُ یَا صَادِقُ یَا أَحَدُ یَا صَمَدُ یَا وَاحِدُ یَا مَاجِدُ یَا رَحْمَانُ یَا فَرْدُ یَا مَنَّانُ یَا سُبُّوحُ یَا حَنَّانُ یَا قُدُّوسُ یَا رَءُوفُ یَا مُهَیْمِنُ یَا حَمِیدُ یَا مَجِیدُ یَا مُبْدِئُ یَا مُعِیدُ یَا وَلِیُّ یَا عَلِیُّ یَا غَنِیُّ یَا قَوِیُّ یَا بَارِئُ یَا مُصَوِّرُ یَا مَلِکُ یَا مُقْتَدِرُ یَا بَاعِثُ یَا وَارِثُ یَا مُتَکَبِّرُ یَا عَظِیمُ یَا بَاسِطُ یَا قَابِضُ یَا سَلَامُ یَا مُؤْمِنُ یَا بَارُّ یَا وِتْرُ یَا

مُعْطِی یَا مَانِعُ یَا ضَارُّ یَا نَافِعُ یَا مُفَرِّقُ یَا جَامِعُ یَا حَقُّ یَا مُبِینُ یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ یَا وَدُودُ یَا مُعِیدُ یَا طَالِبُ یَا غَالِبُ یَا مُدْرِکُ یَا جَلِیلُ یَا مُفْضِلُ یَا کَرِیمُ یَا مُتَفَضِّلُ یَا مُتَطَوِّلُ یَا أَوَّابُ یَا سَمِحُ یَا فَارِجَ الْهَمِّ یَا کَاشِفَ الْغَمِّ یَا مُنْزِلَ الْحَقِّ یَا قَابِلَ الصِّدْقِ یَا فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ یَا عِمَادَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ یَا مُمْسِکَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ یَا ذَا الْبَلَاءِ الْجَمِیلِ وَ الطَّوْلِ الْعَظِیمِ یَا ذَا السُّلْطَانِ الَّذِی لَا یَذِلُّ وَ الْعِزِّ الَّذِی لَا یُضَامُ یَا مَعْرُوفاً بِالْإِحْسَانِ یَا مَوْصُوفاً بِالِامْتِنَانِ یَا ظَاهِراً بِلَا مُشَافَهَةٍ یَا بَاطِناً بِلَا مُلَامَسَةٍ یَا سَابِقَ الْأَشْیَاءِ بِنَفْسِهِ یَا أَوَّلًا بِغَیْرِ غَایَةٍ یَا آخِراً بِغَیْرِ نِهَایَةٍ یَا قَائِماً بِلَا انْتِصَابٍ یَا عَالِماً بِلَا اکْتِسَابٍ یَا ذَا الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَی وَ الصِّفَاتِ الْمُثْلَی وَ الْمَثَلِ الْأَعْلَی یَا مَنْ قَصُرَتْ عَنْ وَصْفِهِ أَلْسُنُ الْوَاصِفِینَ وَ انْقَطَعَتْ عَنْهُ أَفْکَارُ الْمُتَفَکِّرِینَ وَ عَلَا وَ تَکَبَّرَ عَنْ صِفَاتِ الْمُلْحِدِینَ وَ جَلَّ وَ عَزَّ عَنْ عَیْبِ الْعَائِبِینَ وَ تَبَارَکَ وَ تَعَالَی عَنْ کِذْبِ الْکَاذِبِینَ وَ أَبَاطِیلِ الْمُبْطِلِینَ وَ أَقَاوِیلِ الْعَادِلِینَ یَا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ وَ ظَهَرَ فَقَدَرَ وَ أَعْطَی فَشَکَرَ وَ عَلَا فَقَهَرَ یَا رَبَّ الْعَیْنِ وَ الْأَثَرِ وَ الْجِنِّ وَ الْبَشَرِ وَ الْأُنْثَی وَ الذَّکَرِ وَ الْبَحْثِ وَ النَّظَرِ وَ الْقَطْرِ وَ الْمَطَرِ وَ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ یَا شَاهِدَ النَّجْوَی وَ کَاشِفَ الْغُمَّی وَ دَافِعَ الْبَلْوَی وَ غَایَةَ کُلِّ شَکْوَی یَا نِعْمَ النَّصِیرُ وَ الْمَوْلَی یَا مَنْ هُوَ عَلَی الْعَرْشِ اسْتَوی لَهُ ما فِی السَّماواتِ وَ ما فِی الْأَرْضِ وَ ما بَیْنَهُما وَ ما تَحْتَ الثَّری یَا مُنْعِمُ یَا مُفْضِلُ یَا مُحْسِنُ یَا مُجْمِلُ یَا کَافِی یَا شَافِی یَا مُحْیِی یَا مُمِیتُ یَا مَنْ یَرَی وَ لَا یُرَی وَ لَا یَسْتَعِینُ بِسَنَاءِ الضِّیَاءِ - یَا مُحْصِیَ عَدَدِ الْأَشْیَاءِ یَا عَلِیَّ الْجَدِّ یَا غَالِبَ الْجُنْدِ یَا مَنْ لَهُ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ یَدٌ وَ فِی کُلِّ شَیْءٍ کَیْدٌ یَا مَنْ لَا یَشْغَلُهُ صَغِیرٌ عَنْ کَبِیرٍ وَ لَا حَقِیرٌ عَنْ خَطِیرٍ وَ لَا یَسِیرٌ عَنْ عَسِیرٍ یَا فَاعِلُ بِغَیْرِ مُبَاشَرَةٍ یَا عَالِمُ مِنْ غَیْرِ مُعَلِّمٍ یَا مَنْ بَدَأَ بِالنِّعْمَةِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا وَ الْفَضِیلَةِ قَبْلَ اسْتِیجَابِهَا یَا مَنْ أَنْعَمَ عَلَی الْمُؤْمِنِ وَ الْکَافِرِ وَ اسْتَصْلَحَ الْفَاسِدَ وَ الصَّالِحَ عَلَیْهِ وَ رَدَّ الْمُعَانِدَ وَ الشَّارِدَ عَنْهُ یَا مَنْ أَهْلَکَ بَعْدَ الْبَیِّنَةِ وَ أَخَذَ بَعْدَ قَطْعِ الْمَعْذِرَةِ وَ أَقَامَ الْحُجَّةَ وَ دَرَأَ عَنِ الْقُلُوبِ الشُّبْهَةَ وَ أَقَامَ الدَّلَالَةَ وَ قَادَ إِلَی مُعَایَنَةِ الْآیَةِ یَا بَارِئَ الْجَسَدِ وَ مُوَسِّعَ الْبَلَدِ وَ مُجْرِیَ الْقُوتِ وَ مُنْشِرَ الْعِظَامِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَ مُنْزِلَ الْغَیْثِ یَا سَامِعَ الصَّوْتِ وَ سَابِقَ الْفَوْتِ یَا رَبَّ الْآیَاتِ وَ الْمُعْجِزَاتِ مَطَرٍ وَ نَبَاتٍ وَ آبَاءٍ وَ أُمَّهَاتٍ وَ بَنِینَ وَ بَنَاتٍ وَ ذَاهِبٍ وَ آتٍ وَ لَیْلٍ دَاجٍ وَ سَمَاءٍ ذَاتِ أَبْرَاجٍ وَ سِرَاجٍ وَهَّاجٍ وَ بَحْرٍ عَجَّاجٍ وَ نُجُومٍ تَمُورُ وَ أَرْوَاحٍ تَدُورُ وَ مِیَاهٍ تَفُورُ وَ مِهَادٍ مَوْضُوعٍ وَ سِتْرٍ مَرْفُوعٍ وَ رِیَاحٍ تَهُبُّ وَ بَلَاءٍ مَدْفُوعٍ وَ کَلَامٍ مَسْمُوعٍ وَ مَنَامٍ وَ سِبَاعٍ وَ أَنْعَامٍ وَ دَوَابَّ وَ هَوَامَّ وَ غَمَامٍ وَ آکَامٍ وَ أُمُورٍ ذَاتِ نِظَامٍ مِنْ شِتَاءٍ وَ مَصِیفٍ وَ رَبِیعٍ وَ خَرِیفٍ أَنْتَ أَنْتَ خَلَقْتَ هَذَا یَا رَبِّ فَأَحْسَنْتَ وَ قَدَّرْتَ فَأَتْقَنْتَ وَ سَوَّیْتَ فَأَحْکَمْتَ وَ نَبَّهْتَ عَلَی الْفِکْرَةِ فَأَنْعَمْتَ وَ نَادَیْتَ الْأَحْیَاءَ فَأَفْهَمْتَ وَ لَمْ یَبْقَ عَلَیَّ إِلَّا الشُّکْرُ لَکَ وَ الذِّکْرُ لِمَحَامِدِکَ وَ الِانْقِیَادُ إِلَی طَاعَتِکَ وَ الِاسْتِمَاعُ لِلدَّاعِی إِلَیْکَ فَإِنْ عَصَیْتُکَ فَلَکَ الْحُجَّةُ وَ إِنْ أَطَعْتُکَ فَلَکَ الْمِنَّةُ یَا مَنْ یُمْهِلُ فَلَا یَعْجَلُ وَ یَعْلَمُ فَلَا یَجْهَلُ وَ یُعْطِی فَلَا یَبْخَلُ یَا أَحَقَّ مَنْ عُبِدَ وَ حُمِدَ وَ سُئِلَ وَ رُجِیَ وَ اعْتُمِدَ

أسْألَکَ بِکُلِّ اسْمٍ مُقَدَّسٍ مُطَهَّرٍ مَکْنُونٍ اَخْتَرْتَهُ لِنَفْسِکَ وَ کُلِّ ثَنَاءٍ عَالٍ رَفِیعٍ کَرِیمٍ رَضِیتَ بِهِ مِدْحَةً لَکَ وَ بِحَقِّ کُلِّ مَلَکٍ قَرِیبٍ مَنْزِلَتُهُ عِنْدَکَ وَ بِحَقِّ کُلِّ نَبِیٍّ أَرْسَلْتَهُ إِلَی عِبَادِکَ وَ بِکُلِّ شَیْءٍ جَعَلْتَهُ مُصَدِّقاً لِرُسُلِکَ وَ بِکُلِّ کِتَابٍ فَصَّلْتَهُ وَ وَصَلْتَهُ وَ بَیَّنْتَهُ وَ أَحْکَمْتَهُ وَ شَرَعْتَهُ وَ نَسَخْتَهُ وَ بِکُلِّ دُعَاءٍ سَمِعْتَهُ فَأَجَبْتَهُ وَ عَمَلٍ رَفَعْتَهُ وَ أَسْأَلُکَ بِکُلِّ مَنْ عَظَّمْتَ حَقَّهُ وَ أَعْلَیْتَ قَدْرَهُ وَ شَرَّفْتَ بُنْیَانَهُ مِمَّنْ أَسْمَعْتَنَا ذِکْرَهُ وَ عَرَّفْتَنَا أَمْرَهُ وَ مِمَّنْ لَمْ تُعَرِّفْنَا مَقَامَهُ وَ لَمْ تُظْهِرْ لَنَا شَأْنَهُ مِمَّنْ خَلَقْتَهُ مِنْ أَوَّلِ مَا ابْتَدَأْتَ بِهِ خَلْقَکَ وَ مِمَّنْ تَخْلُقُهُ إِلَی انْقِضَاءِ عِلْمِکَ وَ أَسْأَلُکَ بِتَوْحِیدِکَ الَّذِی فَطَرْتَ عَلَیْهِ الْعُقُولَ وَ أَخَذْتَ بِهِ الْمَوَاثِیقَ وَ أَرْسَلْتَ بِهِ الرُّسُلَ وَ أَنْزَلْتَ عَلَیْهِ الْکُتُبَ وَ جَعَلْتَهُ أَوَّلَ فُرُوضِکَ وَ نِهَایَةَ طَاعَتِکَ فَلَمْ تَقْبَلْ حَسَنَةً إِلَّا مَعَهَا وَ لَمْ تَغْفِرْ سَیِّئَةً إِلَّا بَعْدَهَا وَ أَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ بِجُودِکَ وَ مَجْدِکَ وَ کَرَمِکَ وَ عِزِّکَ وَ جَلَالِکَ وَ عَفْوِکَ وَ امْتِنَانِکَ وَ تَطَوُّلِکَ وَ بِحَقِّکَ الَّذِی هُوَ أَعْظَمُ مِنْ حُقُوقِ خَلْقِکَ وَ أَسْأَلُکَ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا رَبَّاهْ یَا رَبَّاهْ یَا رَبَّاهْ ثَلَاثَ عَشْرَةَ مَرَّةً وَ أَرْغَبُ إِلَیْکَ خَاصّاً وَ عَامّاً وَ أَوَّلًا وَ آخِراً وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ الْأَمِینِ رَسُولِکَ سَیِّدِ الْمُرْسَلِینَ وَ نَبِیِّکَ إِمَامِ الْمُتَّقِینَ وَ بِالرِّسَالَةِ الَّتِی أَدَّاهَا وَ الْعِبَادَةِ الَّتِی اجْتَهَدَ فِیهَا وَ الْمِحْنَةِ الَّتِی صَبَرَ عَلَیْهَا وَ الْمَغْفِرَةِ الَّتِی دَعَا إِلَیْهَا وَ الدِّیَانَةِ الَّتِی حَرَّضَ [حَضَ عَلَیْهَا مُنْذُ وَقْتِ رِسَالَتِکَ إِیَّاهُ إِلَی أَنْ تَوَفَّیْتَهُ بِمَا بَیَّنَ ذَلِکَ مِنْ أَقْوَالِهِ الْحَکِیمَةِ وَ أَفْعَالِهِ الْکَرِیمَةِ وَ مَقَامَاتِهِ الْمَشْهُورَةِ وَ سَاعَاتِهِ الْمَعْدُودَةِ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْهِ کَمَا وَعَدْتَهُ مِنْ نَفْسِکَ وَ تُعْطِیَهُ أَفْضَلَ مَا أَمَّلَ مِنْ ثَوَابِکَ وَ تُزْلِفَ لَدَیْکَ مَنْزِلَتَهُ وَ تُعْلِیَ عِنْدَکَ دَرَجَتَهُ وَ تَبْعَثَهُ الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ وَ تُورِدَهُ حَوْضَ الْکَرَمِ وَ الْجُودِ وَ تُبَارِکَ عَلَیْهِ بَرَکَةً عَامَّةً خَاصَّةً مَاسَّةً زَاکِیَةً عَالِیَةً سَامِیَةً لَا انْقِطَاعَ لِدَوَامِهَا وَ لَا نَقِیصَةَ فِی کَمَالِهَا وَ لَا مَزِیدَ إِلَّا فِی قُدْرَتِکَ عَلَیْهَا وَ تَزِیدَهُ بَعْدَ ذَلِکَ مِمَّا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ وَ أَقْدَرُ عَلَیْهِ وَ أَوْسَعُ لَهُ وَ تُؤْتِیَ ذَلِکَ حَتَّی یَزْدَادَ فِی الْإِیمَانِ بِهِ بَصِیرَةً وَ فِی مَحَبَّتِهِ ثَبَاتاً وَ حُجَّةً وَ عَلَی آلِهِ الطَّاهِرِینَ الطَّیِّبِینَ الْأَخْیَارِ الْمُنْتَجَبِینَ الْأَبْرَارِ وَ عَلَی جَبْرَئِیلَ وَ مِیکَائِیلَ وَ الْمَلَائِکَةِ الْمُقَرَّبِینَ وَ حَمَلَةِ عَرْشِکَ أَجْمَعِینَ وَ عَلَی جَمِیعِ النَّبِیِّینَ وَ الْمُرْسَلِینَ وَ الصِّدِّیقِینَ وَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِینَ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ اللَّهُمَّ إِنِّی أَصْبَحْتُ لَا أَمْلِکُ لِنَفْسِی ضَرّاً وَ لَا نَفْعاً وَ لَا مَوْتاً وَ لا حَیاةً وَ لا نُشُوراً قَدْ ذَلَّ مَصْرَعِی وَ انْقَطَعَ وَ ذَهَبَ مَسْأَلَتِی وَ ذَلَّ نَاصِرِی وَ أَسْلَمَنِی أَهْلِی وَ وُلْدِی بَعْدَ قِیَامِ حُجَّتِکَ وَ ظُهُورِ بَرَاهِینِکَ عِنْدِی وَ وُضُوحِ دَلَائِلِکَ اللَّهُمَّ إِنَّهُ قَدْ أَکْدَی الطَّلَبُ وَ أَعْیَتِ الْحِیَلُ إِلَّا عِنْدَکَ وَ انْغَلَقَتِ الطُّرُقُ وَ ضَاقَتِ الْمَذَاهِبُ إِلَّا إِلَیْکَ - وَ دَرَسَتِ الْآمَالُ وَ انْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلَّا مِنْکَ وَ کَذَّبَ الظَّنُّ وَ أَخْلَفَتِ الْعِدَاةُ إِلَّا عِدَتُکَ اللَّهُمَّ إِنَّ مَنَاهِلَ الرَّجَاءِ لِفَضْلِکَ مُتْرَعَةٌ وَ أَبْوَابَ الدُّعَاءِ لِمَنْ دَعَاکَ مُفَتَّحَةٌ وَ الِاسْتِغَاثَةَ لِمَنِ اسْتَغَاثَ بِکَ مُبَاحَةٌ وَ أَنْتَ لِدَاعِیکَ بِمَوْضِعِ الْإِجَابَةِ وَ الصَّارِخَ إِلَیْکَ وَلِیُّ الْإِغَاثَةِ وَ الْقَاصِدَ إِلَیْکَ قَرِیبُ الْمَسَافَةِ وَ إِنَّ مَوْعِدَکَ عِوَضٌ عَنْ مَنْعِ الْبَاخِلِینَ وَ مَنْدُوحَةٌ عَمَّا فِی أَیْدِی الْمُسْتَأْثِرِینَ وَ دَرَکٌ مِنْ حِیَلِ الْمُوَازِرِینَ وَ الرَّاحِلَ إِلَیْکَ یَا رَبِّ قَرِیبُ الْمَسَافَةِ

مِنْکَ وَ أَنْتَ لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِکَ إِلَّا أنْ تَحْجُبَهُمُ الْأعْمَالُ السَّيِّئَةُ دُونَکَ وَ مَا أُبَرِّئُ نَفْسِي مِنْهَا وَ لَا أَرْفَعُ قَدْرِی عَنْهَا إِنِّی لِنَفْسِی یَا سَیِّدِی لَظَلُومٌ وَ بِقَدْرِی لَجَهُولٌ إِلَّا أنْ تَرْحَمَنِی وَ تَلْحَظَنِی وَ تَعُودَ بِفَضْلِکَ عَلَیَّ وَ تَدْرَأَ عِقَابَکَ عَنِّی وَ تَرْحَمَنِی وَ تَلْحَظَنِی بِالْعَیْنِ الَّتِی أَنْقَذْتَنِی بِهَا مِنْ حَیْرَةِ الشَّکِّ وَ رَفَعْتَنِی مِنْ هُوَّةِ الضَّلَالَةِ وَ أَنْعَشْتَنِي مِنْ مِیْتَةِ الْجَهَالَةِ وَ هَدَیْتَنِی بِهَا مِنَ الْأَنْهَاجِ الْحَائِرَةِ اللَّهُمَّ وَ قَدْ عَلِمْتُ أَنَّ أَفْضَلَ زَادِ الرَّاحِلِ إِلَیْکَ عَزْمُ إِرَادَةٍ وَ إِخْلَاصُ نِیَّةٍ وَ قَدْ دَعَوْتُکَ بِعَزْمِ إِرَادَتِی وَ إِخْلَاصِ طَوِیَّتِی وَ صَادِقِ نِیَّتِی فَهَا أَنَا ذَا مِسْکِینُکَ بَائِسُکَ أَسِیرُکَ فَقِیرُکَ سَائِلُکَ مُنِیخٌ بِفِنَائِکَ قَارِعٌ بَابَ رَجَائِکَ وَ أَنْتَ آنَسُ الْآنَسِینَ لِأَوْلِیَائِکَ وَ أَحْرَی بِکِفَایَةِ الْمُتَوَکِّلِ عَلَیْکَ وَ أَوْلَی بِنَصْرِ الْوَاثِقِ بِکَ وَ أَحَقُّ بِرِعَایَةِ الْمُنْقَطِعِ إِلَیْکَ سِرِّی لَکَ مَکْشُوفٌ وَ أَنَا إِلَیْکَ مَلْهُوفٌ وَ أَنَا عَاجِزٌ وَ أَنْتَ قَدِیرٌ وَ أَنَا صَغِیرٌ وَ أَنْتَ کَبِیرٌ وَ أَنَا ضَعِیفٌ وَ أَنْتَ قَوِیٌّ وَ أَنَا فَقِیرٌ وَ أَنْتَ غَنِیٌّ إِذَا أَوْحَشَتْنِی الْغُرْبَةُ آنَسَنِي ذِکْرُکَ وَ إِذَا صُبَّتْ عَلَیَّ الْأُمُورُ اسْتَجَرْتُ بِکَ وَ إِذَا تَلَاحَکَتْ عَلَیَّ الشَّدَائِدُ أَمَّلْتُکَ وَ أَیْنَ یُذْهَبُ بِی عَنْکَ وَ أَنْتَ أَقْرَبُ مِنْ وَرِیدِی وَ أَحْصَنُ مِنْ عَدِیدِی وَ أَوْجَدُ مِنْ مَکَانِی وَ أَصَحُّ مِنْ مَعْقُولِی وَ أَزِمَّةُ الْأُمُورِ کُلِّهَا بِیَدِکَ صَادِرَةٌ عَنْ قَضَائِکَ مُذْعِنَةٌ بِالْخُضُوعِ لِقُدْرَتِکَ فَقِیرَةٌ إِلَی عَفْوِکَ ذَاتُ فَاقَةٍ إِلَی قَارِبٍ مِنْ رَحْمَتِکَ وَ قَدْ مَسَّنِیَ الْفَقْرُ وَ نَالَنِی الضُّرُّ وَ شَمِلَتْنِی الْخَصَاصَةُ وَ عَرَّتْنِی الْحَاجَةُ وَ تَوَسَّمْتُ بِالذِّلَّةِ وَ عَلَتْنِی الْمَسْکَنَةُ وَ حَقَّتْ عَلَیَّ الْکَلِمَةُ وَ أَحَاطَتْ بِیَ الْخَطِیئَةُ وَ هَذَا الْوَقْتُ الَّذِی وَعَدْتَ أَوْلِیَاءَکَ فِیهِ الْإِجَابَةَ فَامْسَحْ مَا بِی بِیَمِینِکَ الشَّافِیَةِ وَ انْظُرْ إِلَیَّ بِعَیْنِکَ الرَّاحِمَةِ وَ أَدْخِلْنِی فِی رَحْمَتِکَ الْوَاسِعَةِ وَ أَقْبِلْ عَلَیَّ بِوَجْهِکَ ذِی الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ فَإِنَّکَ إِذَا أَقْبَلْتَ عَلَی أَسِیرٍ فَکَکْتَهُ وَ عَلَی ضَالٍّ فَهَدَیْتَهُ وَ عَلَی حَائِرٍ آوَیْتَهُ وَ عَلَی ضَعِیفٍ قَوَّیْتَهُ وَ عَلَی خَائِفٍ آمَنْتَهُ اللَّهُمَّ إِنَّکَ أَنْعَمْتَ عَلَیَّ فَلَمْ أَشْکُرْهُ وَ ابْتَلَیْتَنِی فَلَمْ أَصْبِرْ فَلَمْ یُوجِبْ عَجْزِی عَنْ شُکْرِکَ مَنْعَ الْمُؤَمِّلِ مِنْ فَضْلِکَ وَ أَوْجَبَ عَجْزِی عَنِ الصَّبْرِ عَلَی بَلَائِکَ کَشْفَ ضُرِّکَ وَ إِنْزَالِ رَحْمَتِکَ فَیَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ بَلَائِهِ صَبْرِی فَعَافَانِی وَ عِنْدَ نَعْمَائِهِ شُکْرِی فَأَعْطَانِی أَسْأَلُکَ الْمَزِیدَ مِنْ فَضْلِکَ وَ الْإِیزَاعَ لِشُکْرِکَ وَ الِاعْتِدَادَ بِنَعْمَائِکَ فِی أَعْفَی الْعَافِیَةِ وَ أَسْبَغِ النِّعْمَةِ - إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اللَّهُمَّ لَا تُخْلِنِی مِنْ یَدِکَ وَ لَا تَتْرُکْنِی لِقَاءً لِعَدُوِّکَ وَ لَا لِعَدُوِّی وَ لَا تُوحِشْنِی مِنْ لَطَائِفِکَ الْخَفِیَّةِ وَ کِفَایَتِکَ الْجَمِیلَةِ وَ إِنْ شَرَدْتُ عَنْکَ فَارْدُدْنِی إِلَیْکَ وَ إِنْ فَسَدْتُ عَلَیْکَ فَأَصْلِحْنِی لَکَ فَإِنَّکَ تَرُدُّ الشَّارِدَ وَ تُصْلِحُ الْفَاسِدَ وَ أَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اللَّهُمَّ هَذَا مَقَامُ الْعَائِذِ بِکَ اللَّائِذِ بِعَفْوِکَ الْمُسْتَجِیرِ بِعِزِّ جَلَالِکَ قَدْ رَأَی أَعْلَامَ قُدْرَتِکَ فَأَرِهِ آثَارَ رَحْمَتِکَ فَإِنَّکَ تَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ تُعِیدُهُ وَ هُوَ أَهْوَنُ عَلَیْکَ وَ لَکَ الْمَثَلُ الْأَعْلی فِی السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ أَنْتَ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ اللَّهُمَّ فَتَوَلَّنِی وَلَایَةً تُغْنِینِی بِهَا عَنْ سِوَاهَا وَ أَعْطِنِی عَطِیَّةً لَا أَحْتَاجُ إِلَی غَیْرِکَ مَعَهَا فَإِنَّهَا لَیْسَتْ بِبِدْعٍ مِنْ وَلَایَتِکَ وَ لَا بِنُکْرٍ مِنْ عَطِیَّتِکَ وَ لَا بِأَوْلَی مِنْ کِفَایَتِکَ ادْفَعِ الصَّرْعَةَ وَ انْعَشِ السَّقْطَةَ وَ تَجَاوَزْ عَنِ الزَّلَّةِ وَ اقْبَلِ التَّوْبَةَ وَ ارْحَمِ الْهَفْوَةَ وَ أَنْجِ مِنَ الْوَرْطَةِ وَ أَقِلِ

الْعَثْرَةَ يَا مُنْتَهَى الرَّغْبَةِ وَ غِيَاثَ الْكُرْبَةِ وَ وَلِيَّ النِّعْمَةِ وَ صَاحِبِی فِی الشِّدَّةِ وَ رَحْمَانَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ أَنْتَ رَحْمَانِی إِلَی مَنْ تَكِلُنِی إِلَی بَعِيدٍ يَتَجَهَّمُنِی أَوْ عَدُوٍّ يَمْلِكُ أَمْرِی إِنْ لَمْ تَكُ عَلَیَّ سَاخِطاً فَمَا أُبَالِی غَيْرَ أَنَّ عَفْوَكَ لَا يَضِيقُ عَنِّی وَ رِضَاكَ يَنْفَعُنِی وَ كَنَفَكَ يَسَعُنِی وَ يَدَكَ الْبَاسِطَةَ تَدْفَعُ عَنِّی فَخُذْ بِيَدِی مِنْ دَحْضِ الزَّلَّةِ فَقَدْ كَبَوْتُ وَ ثَبِّتْنِی عَلَی الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ وَ اهْدِنِی وَ إِلَّا غَوَيْتُ يَا هَادِیَ الطَّرِيقِ يَا فَارِجَ الْمَضِيقِ يَا إِلَهِی بِالتَّحْقِيقِ يَا جَارِیَ اللَّصِيقُ يَا رُكْنِیَ الْوَثِيقُ يَا كَنْزِیَ الْعَتِيقُ احْلُلْ عَنِّی الْمَضِيقَ وَ اكْفِنِی شَرَّ مَا أُطِيقُ وَ مَا لَا أُطِيقُ - يَا أَهْلَ التَّقْوَی وَ الْمَغْفِرَةِ وَ ذَا الْعِزِّ وَ الْقُدْرَةِ وَ الْآلَاءِ وَ الْعَظَمَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ خَيْرَ الْغَافِرِينَ وَ أَكْرَمَ النَّاظِرِينَ وَ رَبَّ الْعَالَمِينَ لَا تَقْطَعْ مِنْكَ رَجَائِی وَ لَا تُخَيِّبْ دُعَائِی وَ لَا تُجْهِدْ بَلَائِی وَ لَا تُسِئْ قَضَائِی وَ لَا تَجْعَلِ النَّارَ مَأْوَایَ وَ اجْعَلِ الْجَنَّةَ مَثْوَایَ وَ أَعْطِنِی مِنَ الدُّنْيَا سُؤْلِی و مُنَایَ وَ بَلِّغْنِی مِنَ الْآخِرَةِ أَمَلِی وَ رِضَایَ وَ آتِنِی فِی الدُّنْيا حَسَنَةً وَ فِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنا بِرَحْمَتِكَ عَذابَ النَّارِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِنَّكَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَدِيرٌ وَ بِكُلِّ شَیْءٍ مُحِيطٌ وَ أَنْتَ حَسْبِی وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ

من اين را از مجموعه‌ای به خط عالم بزرگوار اَبُو اَلْحَسَن مُحَمَّد بِنِ هَارُون تَلَّعُكْبَرِی كه توفيقش افزون باد نوشتم و متن چنين بود.

2 - دعای امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام وقتی مَنْصُور (عَبَّاسی)، پس از بازگشت از مَکَّة به مدینه، یک بار دیگر حضرتش را فراخواند

اَبُو مُحَمَّد حَسَن بِنِ مُحَمَّد نَوْفَلی - رَبِیع (بِنِ یونس بِنِ مُحَمَّد)، ندیم مَنْصُور:
با ابوجَعْفَر مَنْصُور حج گزاردم. وقتی در میان راه بودم، مَنْصُور به من گفت:
رَبِیع، وقتی به مدینه رسیدیم جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ حُسَیْن بِنِ عَلی عَلَیْهِمُ السَّلَام را به یاد من آر. به خدای بزرگ سوگند، قاتل او کسی جز من نخواهد بود. مبادا یاد آوری نکنی!
(رَبِیع) افزود: وقتی به مدینه رسیدیم، خداوند متعال حضرتش را از یاد من برد. چون به مَکَّة رسیدیم، (مَنْصُور) گفت:
رَبِیع، مگر نگفته بودم وقتی به مدینه رسیدیم، جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد را به یاد من آری؟! گفتم:
فراموش کردم؛ یا أَمِیر الْمُؤْمِنِین! گفت:
اگر به مدینه بازگشتیم، یاد آوری کن. من باید او را بکشم.
اگر چنین نکنی، تو را گردن خواهم زد! گفتم:
باشد؛ ای أَمِیر الْمُؤْمِنِین.
آن گاه به غلامان و همراهان خود گفت:
وقتی - إِنْ شَاءَ اللَّه - به مدینه رسیدیم، جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد را فرا یاد من بیاورید. غلامان و همراهان من - در هر هنگام و در هر منزلگاه که فرود می‌آمدیم - به من یاد آوری می‌کردند تا به مدینه رسیدیم. وقتی به شهر وارد شدیم، نزد مَنْصُور رسیدم و پیش او ایستادم و گفتم:
یا امیر، جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد! خندید و گفت:
آری رَبِیع. برو و او را نزد من بیاور. کشان کشان هم بیاور!
گفتم:
سرورم، ای پیشوای مومنان، به دیده منت! (381) من به فرمان بری از شما چنین خواهم کرد. آن گاه - در حالی که سخت اندیشناک این کار بودم - برخاستم (و رفتم).
به خانه‌ی حضرت امام جَعْفَر صادِق عَلَیْهِ السَّلَام آمدم. آن حضرت در میانه‌ی سرای خویش نشسته بود. گفتم:
قربانتان گردم؛ فرمان روای مسلمانان شما را می‌خواند. فرمود:
«اطاعت!» و برخاست و همراه من به راه افتاد. گفتم:
ای فرزند پیامبر! او فرمان داده است که شما را کشان ببرم! فرمود:
«به فرمان کن؛ رَبِیع.»
من آستین حضرتش را گرفتم و به حالت کشیدن، به راه ادامه دادم. وقتی آن حضرت را بر وی وارد کردم، دیدم به تختش نشسته است و باگرز

آهنینی که در دست دارد، می‌خواهد حضرتش را به قتل برساند. نگاهی کردم. لب‌های جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام حرکت می‌کرد. شک نداشتم که آن حضرت را خواهد کشت. نمی‌فهمیدم زیر لب چه می‌خواند. آن دو را می‌نگریستم.

وقتی جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام به مَنْصُور نزدیک شد، مَنْصُور گفت:

پسر عمو، نزدیک آ. (همراه با این سخن) چهره‌اش باز شد و آن حضرت را به خویش نزدیک کرد و نزد خود بر تخت نشاند. سپس صدا زد: غلام! پیرایه دان را بیاور. آن را آورد. ظرف غالیه‌ای در آن بود. به دست خود، به حضرتش عطر زد و بر مرکبی سوار کرد و فرمان داد کسیه‌ای و جامه‌ای هدیه دهند و از آن حضرت خواست باز گردند.

وقتی (امام عَلَیْهِ السَّلَام) از نزد او رفت، من هم خارج شدم و به دنبال رفتم تا به خانه رسید. گفتم:

پدر و مادرم به فدایتان، ای زاده رسول خدا! وقتی وارد شدید، شک نداشتم شما را خواهد کشت؛ اما دیدم لب‌هایتان حرکت می‌کرد.

چه می‌گفتید؟ فرمود:

«چنین است، رَبِیع. بدان که من این را می‌خواندم:

حَسْبِیَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِینَ حَسْبِیَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِینَ حَسْبِی مَنْ لَمْ یَزَلْ حَسْبِی - حَسْبِیَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ حَسْبِیَ الَّذِی لَمْ یَزَلْ حَسْبِی حَسْبِی حَسْبِی حَسْبِیَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ اللَّهُمَّ احْرُسْنِی بِعَیْنِکَ الَّتِی لَا یَنَامُ وَ اکْنُفْنِی بِرُکْنِکَ الَّذِی لَا یُرَامُ وَ احْفَظْنِی بِعِزِّکَ وَ اکْفِنِی شَرَّهُ بِقُدْرَتِکَ وَ مُنَّ عَلَیَّ بِنَصْرِکَ وَ إِلَّا هَلَکْتُ وَ أَنْتَ رَبِّی اللَّهُمَّ إِنَّکَ أَجَلُّ وَ أَجْبَرُ مِمَّا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ اللَّهُمَّ إِنِّی أَدْرَؤُکَ فِی نَحْرِهِ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّهِ وَ أَسْتَعِینُکَ عَلَیْهِ وَ أَسْتَکْفِیکَ إِیَّاهُ یَا کَافِیَ مُوسَی فِرْعَوْنَ وَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ الْأَحْزَابَ - الَّذِینَ قالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَکُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزادَهُمْ إِیماناً وَ قالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ - وَ أُولئِکَ الَّذِینَ طَبَعَ اللَّهُ عَلی قُلُوبِهِمْ وَ سَمْعِهِمْ وَ أَبْصارِهِمْ وَ أُولئِکَ هُمُ الْغافِلُونَ - لا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِی الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ وَ جَعَلْنا مِنْ بَیْنِ أَیْدِیهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَیْناهُمْ فَهُمْ لا یُبْصِرُونَ

بعد از این دعا، این افزوده را یافتم:

تَعْوِیذ حضرت صادِق عَلَیْهِ السَّلَام هنگام دعوت مَنْصُور از آن حضرت، به روایت رَبِیع.

بِاللَّهِ أَسْتَنْجِحُ وَ بِرَسُولِهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ أَتَوَسَّلُ وَ بِأَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ أَتَشَفَّعُ وَ بِالْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِمَا أَتَقَرَّبُ اللَّهُمَّ لَیِّنْ لِی صُعُوبَتَهُ وَ سَهِّلْ لِی حُزُونَتَهُ وَ وَجِّهْ سَمْعَهُ وَ بَصَرَهُ وَ جَمِیعَ جَوَارِحِهِ إِلَیَّ بِالرَّأْفَةِ وَ الرَّحْمَةِ وَ اذْهَبْ عَنِّی غَیْظَهُ وَ بَأْسَهُ وَ مَکْرَهُ وَ جُنُودَهُ وَ أَحْزَابَهُ وَ انْصُرْنِی عَلَیْهِ بِحَقِّ کُلِّ سَائِحٍ فِی رِیَاضِ قُدْسِکَ وَ فَضَاءِ نُورِکَ وَ شَرِبَ مِنْ

حَيْوَانِ مَائِکَ وَ أنْقِذْنِی بِنَصْرِکَ الْعَامِّ الْمُحِیطِ جَبْرَئِیلُ عَنْ یَمِینِی وَ مِیکَائِیلُ عَنْ یَسَارِی - وَ مُحَمَّدٌ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ أَمَامِی وَ اللَّهُ وَلِیِّی وَ حَافِظِی وَ نَاصِرِی وَ أَمَانِی - فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغالِبُونَ اسْتَتَرْتُ وَ احْتَجَبْتُ وَ امْتَنَعْتُ وَ تَعَزَّزْتُ بِکَلِمَةِ اللَّهِ الْوَحْدَانِیَّةِ الْأَزَلِیَّةِ الْإِلَهِیَّةِ الَّتِی مَنِ امْتَنَعَ بِهَا کَانَ مَحْفُوظاً - إِنَّ وَلِیِّیَ اللَّهُ الَّذِی نَزَّلَ الْکِتابَ وَ هُوَ یَتَوَلَّی الصَّالِحِینَ

رَبِیع گوید:

این تَعْوِیذ را روی تکه پوستی نوشتم و در دسته‌ی شمشیرم قرار دادم. به خدا، پس از آن هرگز از مَنْصُور نهراسیدم.

در کتابی قدیمی - که مادر ناصر (سی و چهارمین خلیفه‌ی) عَبَّاسی آن را وقف کرده بود و با داستان رخ داد حره آغاز می‌شد - دیدم که به سند از امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام نقل می‌کرد: «هنگام وارد شدن به مَنْصُور - که قصد جان من داشت - سوره‌ی قدر را خواندم. خداوند از این کار او جلو گرفت.» وقتی امام عَلَیْهِ السَّلَام هنگام نگریستن، بدو آن را خواند، او بر نخاست مگر با گشاده رویی. از حضرتش پرسیدند:

به که پناه بردید؟ فرمود:

«به خدا و به سوره‌ی قدر و سپس خواندم:

یا الله یا الله - (هفت بار) - إِنِّی أَتَشَفَّعُ إِلَیْکَ بِمُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَغْلِبَهُ لِی. (384)

هر که این سان گرفتار شود، چونان من کند. اگر ما آن را نخوانیم و شیعیان خویش را به خواندن آن فرمان ندهیم، مردم ایشان را در خواهند ربود؛ اما به خدا سوگند، این سوره پناه ایشان است.»

3 - دعای امام صادِق عَلَيْهِ السَّلَام وقتی مَنْصُور بار سوم آن حضرت را در رَبَذَة فراخوند

مُحَمَّد بِنِ حَسَن صَفَّار در کتاب «فضل الدعاء» - إِبْرَاهِيم بِنِ جَبَلَة - مَخْرَمَةی کندی: (385)
وقتی مَنْصُور دَوَانِيقِی در رَبَذَة فرود آمد و آن روز جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد (عَلَيْهِمَاالسَّلَام) آنجا بود - گفت:
کی داد مرا از این جَعْفَر می‌گیرد؟! او با دست پس می‌زند و با پا پیش می‌آورد! (386) (با خود) می‌گوید:
با مُحَمَّد (منظورش مُحَمَّد بِنِ عَبْداللَّه بِنِ الحَسَن بود) همراهی نمی‌کنم. اگر پیروز شد، موقعیت به دست من خواهد افتاد و اگر شکست خورد، من جان خود را حفظ کرده‌ام! به خدا سوگند، او را خواهم کشت. سپس به إِبْرَاهِيم بِنِ جَبَلَة رو کرد و گفت:
إِبْرَاهِيم! بشتاب و لباسش را در گردن انداز و کشان بیاور!
إِبْرَاهِيم گوید:
به سوی خانه‌ی او (امام عَلَيْهِ السَّلَام) رهسپار شدم. نیافتمش. به جستجو به مسجد أَبُوذَر شتافتم. او را در مسجد یافتم:
شرم کردم که به فرمان عمل کنم. تنها آستین حضرتش را گرفتم و گفتم:
پیشوای مسلمانان شما را می‌خواند. فرمود:
«إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ راجِعُونَ! بگذار دو رکعت بگزارم.» (نماز خواند) و گریه‌ی سختی کرد. من پشت سرش بودم. سپس خواند:
اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتِی فِی كُلِّ كَرْبٍ وَ رَجَائِی فِی كُلِّ شِدَّةٍ وَ أَنْتَ لِی فِی كُلِّ أَمْرٍ نَزَلَ بِی ثِقَةٌ وَ عُدَّةٌ فَكَمْ مِنْ كَرْبٍ يَضْعُفُ عَنْهُ الْفُؤَادُ وَ تَقِلُّ فِيهِ الْحِيلَةُ وَ يَخْذُلُ فِيهِ الْقَرِيبُ وَ يَشْمَتُ بِهِ الْعَدُوُّ وَ تُعْيِينِی فِيهِ الْأُمُورُ أَنْزَلْتُهُ بِكَ وَ شَكَوْتُهُ إِلَيْكَ رَاغِباً فِيهِ إِلَيْكَ عَمَّنْ سِوَاكَ فَفَرَّجْتَهُ وَ كَشَفْتَهُ وَ كَفَيْتَنِيهِ فَأَنْتَ وَلِيُّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَ صَاحِبُ كُلِّ حَسَنَةٍ وَ مُنْتَهَى كُلِّ حَاجَةٍ فَلَكَ الْحَمْدُ كَثِيراً وَ لَكَ الْمَنُّ فَاضِلًا
از حضرت رضا عَلَيْهِ السَّلَام افزوده‌ای بر این دعا یافتم:
بِنِعْمَتِكَ اللَّهُمَّ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ يَا مَعْرُوفاً بِالْمَعْرُوفِ يَا مَنْ هُوَ بِالْمَعْرُوفِ مَوْصُوفٌ أَنِلْنِی مِنْ مَعْرُوفِكَ مَعْرُوفاً تُغْنِينِی بِهِ عَنْ مَعْرُوفِ مَنْ سِوَاكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
سپس فرمود:
«به فرمان کن.» گفتم:
به خدا، چنان نخواهم کرد؛ گر چه بدانم کشته می‌شوم. آن گاه دست آن حضرت را گرفته راه افتادم. نه، به خدا شک نداشتم که حضرتش را خواهد کشت. وقتی به در اصلی رسیدیم، چنین خواند:

يَا إِلَهَ جَبْرَئِيلَ وَ مِيكَائِيلَ وَ إِسْرَافِيلَ وَ إِلَهَ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ تَوَلَّ عَافِيَتِى وَ لَا تُسَلِّطْ عَلَىَّ فِى هَذِهِ الْغَدَاةِ أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ بِشَىْءٍ لَا طَاقَةَ لِى بِهِ

إِبْرَاهِيم افزود: حضرتش را نزد مَنْصُور وارد كردم. برخاست و نشست و همان اعتراض را تكرار كرد و گفت:

با دست پس مى‌زنى و با پا پيش! پاسخ فرمود:

«چنين نيست؛ اى فرمان رواى مسلمانان! با من تندى مكن كه به خدا سوگند با تو اندكى بيش نخواهم بود.» مَنْصُور گفت:

باز گرد. آن گاه (بعد از رفتن امام عَلَيْهِ السَّلَام) به (عموى خود) عِيسَى بِنِ عَلى رو كرد و گفت:

اَبُو اَلْعَبَّاس، خود را بدو برسان و بپرس: (مرگ) بر من (زودتر) خواهد افتاد يا شما؟

(إِبْرَاهِيم) گويد:

(عِيسَى بِنِ عَلى) بيرون شتافت تا به آن حضرت رسيد.

سپس گفت:

يا ابا عَبْدالله، فرمان رواى مسلمانان مى‌پرسد: به من (خواهد بود) يا بر شما؟

فرمود:

«نه؛ بر من (خواهد بود») (387) مَنْصُور گفت:

راست مى‌گويد!

إِبْرَاهِيم مى‌افزايد:

بيرون آمدم. آن حضرت به انتظار من نشسته بود تا از كارى كه نسبت بدو كردم سپاس گزارى فرمايد. ديدم كه خدا را سپاس مى‌گفت و (اين دعا را) مى‌خواند:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِى أَدْعُوهُ فَيُجِيبُنِى وَ إِنْ كُنْتُ بَطِيئاً حِينَ يَدْعُونِى وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِى أَسْأَلُهُ فَيُعْطِينِى وَ إِنْ كُنْتُ بَخِيلًا حِينَ يَسْتَقْرِضُنِى وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِى اسْتَوْجَبَ الشُّكْرَ عَلَيَّ بِفَضْلِهِ وَ إِنْ كُنْتُ قَلِيلًا شُكْرِى وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِى وَكَلَنِى النَّاسُ إِلَيْهِ فَأَكْرَمَنِى وَ لَمْ يَكِلْنِى إِلَيْهِمْ فَيُهِينُونِى فَرَضِيتُ بِلُطْفِكَ يَا رَبِّ لُطْفاً وَ بِكِفَايَتِكَ خَلَفاً اللَّهُمَّ يَا رَبِّ مَا أَعْطَيْتَنِى مِمَّا أُحِبُّ فَاجْعَلْهُ قُوَّةً لِى فِيمَا تُحِبُّ اللَّهُمَّ وَ مَا زَوَيْتَ عَنِّى مِمَّا أُحِبُّ فَاجْعَلْهُ قَوَاماً لِى فِيمَا تُحِبُّ اللَّهُمَّ أَعْطِنِى مَا أُحِبُّ وَ اجْعَلْهُ خَيْراً لِى وَ اصْرِفْ عَنِّى مَا أَكْرَهُ وَ اجْعَلْهُ خَيْراً لِى اللَّهُمَّ مَا غَيَّبْتَ عَنِّى مِنَ الْأُمُورِ فَلَا تُغَيِّبْنِى عَنْ حِفْظِكَ وَ مَا فَقَدْتُ فَلَا أَفْقُدُ عَوْنَكَ وَ مَا نَسِيتُ فَلَا أَنْسَى ذِكْرَكَ وَ مَا مَلِلْتُ فَلَا أَمَلُّ شُكْرَكَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ حَسْبِىَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ

4 - دعای امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام وقتی مَنْصُور آن حضرت را برای چهارمین بار به کوفه خواند

عالم بزرگ، اَبُو جَعْفَر بِنِ أَبِی القاسم (عَلی بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَلی مشهور به عماد الدین) طَبَری (در شوال سال 555 در نجف اشرف) - شَیخ اَبُو عَبْداللَّه مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد بِنِ شهریار خزانه دار (در صفر 516 در بارگاه مولای متقیان عَلَیْهِ السَّلَام) - شَیخ اَبُو مَنْصُور مُحَمَّد بِنِ مُحَمَّد بِنِ أَحْمَدَ بْنِ (حُسَیْن بِنِ) (389) عَبْدُ الْعزیز، عُکْبَرِی معدل در ذیقعده‌ی 470 در بغداد) - اَبُو الْحُسَیْن مُحَمَّد بِنِ عُمَر بِنِ حَلُوبَة قَطَّان (در عُکْبَرِی، به گونه‌ی قرائت حدیث) - عَبْداللَّه بِنِ خَلَف بِنِ عَلی بِنِ حُسَیْن بِنِ ملیح شروطی (در عُکْبَرِی) - قاضِی اَبُوبَکْر مُحَمَّد بِنِ إِبْرَاهِیم همدانی - حَسَن بِنِ عَلی بَصْرِی - هَیْثَم بِنِ عَبْداللَّه رُمَّانِی + عَبَّاس بِنِ عَبْدُ الْعَظِیم عنبری - فَضْل بِنِ رَبِیع - پدرش، رَبِیع حَاجِب: مَنْصُور إِبْرَاهِیم بِنِ جَبَلَة را به مدینه فرستاد تا جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد (عَلَیْهِمَاالسَّلَام) را احضار کند. إِبْرَاهِیم - پس از آن که چنین کرد - به من گفت که وقتی بر آن حضرت وارد شدم و نامه‌ی مَنْصُور را ارائه کردم، شنیدم که خواند:

اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتِی فِی کُلِّ کَرْبٍ وَ رَجَائِی فِی کُلِّ شِدَّةٍ وَ اتِّکَالِی فِی کُلِّ أَمْرٍ نَزَلَ بِی عَلَیْکَ ثِقَةٌ وَ بِکَ عُدَّةٌ فَکَمْ مِنْ کَرْبٍ یَضْعُفُ فِیهِ الْقُوَی وَ تَقِلُّ فِیهِ الْحِیلَةُ وَ تُعْیِینِی فِیهِ الْأُمُورُ وَ یَخْذُلُ فِیهِ الْقَرِیبُ وَ یَشْمَتُ فِیهِ الْعَدُوُّ وَ أَنْزَلْتُهُ بِکَ وَ شَکَوْتُهُ إِلَیْکَ رَاغِباً فِیهِ إِلَیْکَ عَمَّنْ سِوَاکَ فَفَرَّجْتَهُ وَ کَشَفْتَهُ فَأَنْتَ وَلِیُّ کُلِّ نِعْمَةٍ وَ مُنْتَهَی کُلِّ حَاجَةٍ لَکَ الْحَمْدُ کَثِیراً وَ لَکَ الْمَنُّ فَاضِلًا

وقتی مرکب حضرت را پیش آوردند و برای سوار شدن بیرون آمد، شنیدم که خواند:

اللَّهُمَّ بِکَ أَسْتَفْتِحُ وَ بِکَ أَسْتَنْجِحُ وَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ أَتَوَجَّهُ اللَّهُمَّ ذَلِّلْ حُزُونَتَهُ وَ کُلَّ حُزُونَةٍ وَ سَهِّلْ لِی صُعُوبَتَهُ وَ کُلَّ صُعُوبَةٍ وَ ارْزُقْنِی مِنَ الْخَیْرِ فَوْقَ مَا أَرْجُو وَ اصْرِفْ عَنِّی مِنَ الشَّرِّ فَوْقَ مَا أَحْذَرُ فَإِنَّکَ تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَ تُثْبِتُ وَ عِنْدَکَ أُمُّ الْکِتَابِ

(إِبْرَاهِیم) گوید:

وقتی وارد کوفه شدیم، (امام عَلَیْهِ السَّلَام) فرود آمد و دو رکعت گزارد. سپس دست به آسمان برداشت و گفت:

اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ وَ مَا أَظَلَّتْ وَ رَبَّ الْأَرَضِینَ السَّبْعِ وَ مَا أَقَلَّتْ وَ الرِّیَاحِ وَ مَا ذَرَتْ وَ الشَّیَاطِینِ وَ مَا أَضَلَّتْ وَ الْمَلَائِکَةِ وَ مَا عَمِلَتْ أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَرْزُقَنِی خَیْرَ هَذِهِ الْبَلْدَةِ وَ خَیْرَ مَا فِیهَا وَ خَیْرَ أَهْلِهَا وَ خَیْرَ مَا قَدِمْتُ لَهُ وَ أَنْ تَصْرِفَ عَنِّی شَرَّهَا وَ شَرَّ مَا فِیهَا وَ شَرَّ أَهْلِهَا وَ شَرَّ مَا قَدِمْتُ لَهُ

رَبِیع گوید:

آن گاه که (آن حضرت) به دربار مَنْصُور رسید، من (پیش رفتم و) ورود ایشان و إِبْرَاهِیم را خبر دادم. مَنْصُور مُسَیَّب بِنِ زُهَیْرِ ضبی (392) را خواند و شمشیری بدو داد و گفت:
چون جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد از در درآمد و من با او به گفتگو شدم و به تو اشاره کردم، او را گردن بزن و منتظر فرمان مباش.
من برای آوردن آن حضرت - که با من دوستی داشت و در حج‌ها با حضرتش همراهی می‌کردم - به راه افتادم.
به آن حضرت گفتم:
ای زاده پیامبر، این ستمگر درباره‌ی شما فرمانی به من داده است که اجرای آن خوشایندم نیست. اگر چیزی هست، بفرمایید.
فرمود:
«مترس. لحظه‌ای که مرا ببیند، همه‌ی اینها دور خواهد رفت.» آن گاه گوشه‌های پرده(ی در خانه) را به دست گرفت و چنین خواند:
یَا إِلَهَ جَبْرَئِیلَ وَ مِیکَائِیلَ وَ إِسْرَافِیلَ وَ إِلَهَ إِبْرَاهِیمَ وَ إِسْمَاعِیلَ وَ إِسْحَاقَ وَ یَعْقُوبَ وَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ عَلَیْهِمْ تَوَلَّنِی فِی هَذِهِ الْغَدَاةِ وَ لَا تُسَلِّطْ عَلَیَّ أَحَداً مِنْ خَلْقِکَ بِشَیْ‏ءٍ لَا طَاقَةَ لِی بِهِ
پس از آن، بر او وارد شد. لب‌ها را حرکت می‌داد و نمی‌فهمیدم چه می‌خواند. نگاهی به مَنْصُور انداختم. تنها می‌توانم بگویم: آتشی بود که بر آن آب ریخته باشند و خاموش شود. آرام آرام خشمش فرو نشست تا جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام بدو نزدیک شد و به تخت وی رسید. مَنْصُور از جا پرید و دست آن حضرت را گرفت و بر تخت نشاند. سپس گفت:
ای ابا عَبْداللَّه! به زحمت افتادن شما بر من ناگوار است. شما را خواندم تا از خویشانتان گله کنم؛ پیوند خویشی با من بریده اگر دورتر از من به جای من می‌بود، از او می‌شنیدند و فرمان می‌بردند.
امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:
«ای فرمان روای مومنان، چرا شیوه‌ی پیشینیان شایسته خود را پیش نمی‌گیری؟ أَیُّوب عَلَیْهِ السَّلَام گرفتار شد؛ بردباری پیشه کرد. بر یُوسُف عَلَیْهِ السَّلَام ستم کردند؛ آمرزید به سُلَیْمَان عَلَیْهِ السَّلَام دادند؛ سپاس گزارد.» مَنْصُور گفت:
(من هم) بردباری خواهم کرد و خواهم گذشت و سپاس خواهم گفت.
در اینجا (مَنْصُور) گفت:
یا ابا عَبْداللَّه، حدیثی را که درباره‌ی پیوند با خویشاوندان از شما شنیده بودم دوباره بگویید. فرمود:
«پدرم از جدم باز گفت که رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود: نیکوکاری و رسیدگی به بستگان آباد کردن دنیاست و افزونی سال‌های عمر.» گفت:

نه؛ این حدیث نبود.
فرمود:
«پدرم از جدم باز گفت که رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود:
هر که دوست دارد اجلش به تاخیر افتد و سلامت یابد، با خویشان خود پیوند داشته باشد.» گفت:
نه؛ این هم نبود.
فرمود:
«پدرم از جدم باز گفت، که: رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود:
(در شب معراج) خویشاوندانی را آویخته به عرش دیدم که از جدا کننده‌ی خود به خدای متعال شکایت می‌کردند. من پرسیدم: جَبْرَئِیلا، اینها چند پشت با هم فاصله دارند؟ گفت:
هفت نسل.» گفت:
این هم نبود.
فرمود:
«پدرم از جدم باز گفت که رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود:
مرد نیکوکاری در بستر مرگ قرار داشت. در همسایگی او کسی زندگی می‌کرد که پیوند خویشاوندی بریده بود. خداوند - عَزَّ و جَلَّ - فرشته‌ی مرگ را فرمان داد: ای فرشته‌ی مرگ، (ببین) از عمر این بریده از خویشان چه قدر مانده است؟ گفت:
سی سال گفت:
آن را به این نیکوکار واگذار.»
در اینجا مَنْصُور صدا زد: غلام! عطر را بیاور. غلام آورد. آن گاه به دست خود آن را بر سر و روی امام عَلَیْهِ السَّلَام مالید. سپس 4000 دینار تقدیم کرد و مرکب خود را خواست. آن را آوردند. پیاپی می‌گفت:
نزدیک‌تر! نزدیک‌تر! تا آن را نزدیک تختش آوردند. حضرت جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام بر آن سوار گردید.
من پیشاپیش حضرتش به راه افتادم. شنیدم که می‌خواند:
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی أَدْعُوهُ فَیُجِیبُنِی وَ إِنْ كُنْتُ بَطِیئاً حِینَ یَدْعُونِی وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی أَسْأَلُهُ فَیُعْطِینِی - وَ إِنْ كُنْتُ بَخِیلًا حِینَ یَسْأَلُنِی وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی اسْتَوْجَبَ مِنِّی الشُّكْرَ وَ إِنْ كُنْتُ قَلِیلًا شُكْرِی وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی وَكَلَنِی النَّاسُ إِلَیْهِ فَأَكْرَمَنِی وَ لَمْ یَكِلْنِی إِلَیْهِمْ فَیُهِینُونِی یَا رَبِّ كَفَی بِلُطْفِکَ لُطْفاً وَ بِكِفَایَتِکَ خَلَفاً
من به آن حضرت گفتم:
ای زاده‌ی پیامبر! این ستمگر گاه و بی‌گاه، مرا با شمشیر رو به رو می‌سازد (و به مرگ یا کشتن این و آن نزدیک می‌کند). او مُسَیَّب بِن زُهَیْر

را خواست و بدو شمشیر داد و فرمان داد تا شما را گردن زند؛ اَما منَ دیدم که هنگام ورود، زیر لب چیزی می‌خواندید که نفهمیدم چه بود. فرمود: «الان هنگام گفتن آن نیست.»
شب به خدمت رسیدم. فرمود:
«آری، پدرم از جدم روایت کرد که رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم - وقتی (در جنگ أَحْزَاب) یهود و بَنِی قَزَارَة و غَطَفَان در برابر حضرتش هم داستان شدند که خداوند متعال فرمود:
«آن گاه که از فرادست و فروترتان به شما یورش آوردند و دیدگان (از بیم) خیره شد و دل‌ها به گلوها رسید (و نزدیک بود از سینه‌ها خارج شود) و به خدا گمان‌ها(ی بد) بردید، ...» (393) و آن روز از سخت‌ترین روزها بر آن پیامبر خدا بود - (از خیمه گاه) بیرون می‌آمد و درون می‌رفت و به آسمان می‌نگریست و می‌فرمود:
(ای آسمان، بر دشمنان) تنگ بگیر تا (بر ما) فراخ شوی. (394) آن گاه در تاریکی شب بیرون آمد. شبحی دید که آرام حرکت می‌کرد. به حذیفه (که در رکاب حضرتش بود) فرمود:
ببین این کیست؟ عرض کرد: یا رَسُول اللَّهِ، عَلی بِنِ أَبِی طالب است. پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود:
ابا الحَسَن! نترسیدی که تو را چشم زنند (و تنها بیرون آمدی)؟! پاسخ داد: من جان خود را به خدای و پیامبرش وا گذاشته‌ام. این وقت شب، به نگاهبانی از مسلمانان بیرون آمده‌ام.
گفتگوی پیامبر و امیر مؤمنان عَلَیْهِمَاالسَّلَام تمام نشده بود که جَبْرَئِیل عَلَیْهِ السَّلَام فرود آمد و گفت:
یا مُحَمَّد! حقت سلام می‌رساند و می‌گوید:
امشب کار عَلی بِنِ أَبِی طالب عَلَیْهِ السَّلَام را دیدم. از نهانگان دانش خود کلماتی (به پاداش) بدو می‌دهم که نزد هیچ شَیْطَان سرکش و فرمان روای ستمگری نمی‌خواند مگر آن که خدایش از سوختن و غرق شدن و ویران و باز داشته شدن و از هر درنده‌ی زیان بخش و هر دزد راه زنی ایمن سازد. دعا این است:
یَقُولَ اللَّهُمَّ احْرُسْنَا بِعَیْنِکَ الَّتِی لَا تَنَامُ وَ اکْنُفْنَا بِرُکْنِکَ الَّذِی لَا یُرَامُ وَ أَعِزَّنَا بِسُلْطَانِکَ الَّذِی لَا یُضَامُ وَ ارْحَمْنَا بِقُدْرَتِکَ عَلَیْنَا وَ لَا تُهْلِکْنَا وَ أَنْتَ الرَّجَاءُ رَبِّ کَمْ مِنْ نِعْمَةٍ أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَیَّ قَلَّ لَکَ عِنْدَهَا شُکْرِی وَ کَمْ مِنْ بَلِیَّةٍ ابْتَلَیْتَنِی بِهَا قَلَّ لَکَ عِنْدَهَا صَبْرِی فَیَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ نِعْمَتِهِ شُکْرِی فَلَمْ یَحْرِمْنِی وَ یَا مَنْ قَلَّ عِنْدَ بَلِیَّتِهِ صَبْرِی فَلَمْ یَخْذُلْنِی یَا ذَا الْمَعْرُوفِ الدَّائِمِ الَّذِی لَا یَنْقَضِی أَبَداً وَ یَا ذَا النَّعْمَاءِ الَّتِی لَا تُحْصَی عَدَداً أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِینَ وَ أَدْرَأُ بِکَ فِی نُحُورِ الْأَعْدَاءِ وَ الْجَبَّارِینَ اللَّهُمَّ أَعِنِّی عَلَی دِینِی بِدُنْیَایَ وَ عَلَی آخِرَتِی بِتَقْوَایَ وَ احْفَظْنِی فِی مَا غِبْتُ عَنْهُ وَ لَا تَکِلْنِی إِلَی

نَفْسِی فِیمَا حَضَرْتُهُ یَا مَنْ لَا تَنْقُصُهُ الْمَغْفِرَةُ وَ لَا تَضُرُّهُ الْمَعْصِیَةُ أسْأَلَکَ فَرَجاً عَاجِلًا وَ صَبْراً جَمِیلًا وَ رِزْقاً وَاسِعاً وَ الْعَافِیَةَ مِنْ جَمِیعِ الْبَلَاءِ وَ الشُّکْرَ عَلَی الْعَافِیَةِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

رَبیع گوید:

به خدا سوگند، مَنْصُور سه بار مرا احضار کرد تا بکشد. این دعا را برای حفظ خواندم. خداوند او را از کشتن من باز داشت.

حَسَن بِنِ عَلی (بَصْرِی) گوید:

عَبَّاس بِنِ عَبْدُ الْعَظِیم گفت:

هیچ شب از دکانم نرفتم مگر آن که این دعا را خواندم. شبی فراموش کردم که پیش از رفتن بخوانم. پاسی از شب گذشته بود و من خوابیده بودم. بیدار شدم و به یاد آوردم که آن را نخوانده‌ام. همان طور که در بستر بودم، شروع کردم به خداوند آن بر دکان و دست کشیدن به (در و دیوار خیالی) آن.

صبح فردا، زود به دکان رفتم. دیدم در بسته است و کسی در آن گرفتار! گفتم:

کیستی و چه می‌کنی؟ گفت:

برای دزدی آمده بودم. وقتی خواستم بیرون روم، دیواری آهنین جلوگیرم می‌شد!

5 - دعای حضرت صادِق عَلَيْهِ السَّلَام، هنگامی که مَنْصُور برای پنجمین نوبت آن حضرت را، پیش از کشتن مُحَمَّد و إِبْرَاهِيم فرزندان عَبْداللّه بِنِ الحَسَن عَلَيْهِمَاالسَّلَام، به بغداد فراخواند.

این دعا را در کتابی قدیمی دیدم که در پایان آن (به عربی) چنین نوشته بود: (این کتاب را) حُسَیْن بِنِ عَلی بِنِ هند در شوال 396 به خط خویش نوشت. (سند دعا این گونه بود:)
اَبُو اَلْحَسَن مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد بِنِ عَبْداللّه بِنِ صفوه همدانی (در مصیصه) (396) - مُحَمَّد بِنِ عَبَّاس بِنِ داوود عَاصِمی - حَسَن بِنِ عَلی بِنِ یَقْطِین - پدرش (عَلی بِنِ یَقْطِین) - مُحَمَّد فرزند رَبِیع حَاجِب:
روزی فرمان روای مسلمانان، مَنْصُور، در کاخش در القبه الخضراء نشسته بود که پیش از کشته شدن مُحَمَّد و إِبْرَاهِيم، القبه الحمراء نام داشت. او روزی را برای نشستن به نام یوم الذبح (397) نامیده بود. (آن روز) جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد عَلَيْهِمَاالسَّلَام را از مدینه فرا خوانده بود و سراسر روز در آن کاخ بود. شب هم رسید و بیشتر آن گذشت. آن گاه پدرم رَبِیع را خواند و بدو گفت:
رَبِیع! تو جایگاه خود را نزد من می‌دانی و این که گاه باشد که خبری از همسران من هم پوشیده داشته می‌شود و تو (آن را می‌دانی؛ چون) بر آن توانایی.
رَبِیع گوید:
گفتم.: ای فرمان روای مسلمانان، این لطف خداست بر من و لطف پیشوای مسلمانان. من برای خلیفه خیر خواه‌ترین ام. گفت:
چنین است.
هم اکنون به نزد جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد فرزند فاطمه (عَلَيْهِمَاالسَّلَام) رو او را - همان گونه که هست - بی‌تغییر حالتی، نزد من آر.
(با خود) گفت:
إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ راجِعُونَ! به خدا کار تباه شد. با این حالتی که از او می‌بینم، اگر آن حضرت را بیاورم، خواهد کشت و آخرت من نابود خواهد شد و اگر سستی کنم و نیاورم، من و فرزندانم را خواهد کشت و اموالم را خواهد ستاند. خود را بر سر دو راهی دنیا و آخرت یافتم و به دنیا متمایل شدم.
مُحَمَّد بِنِ رَبِیع گوید:
پدرم مرا خواند. من درشت‌ترین و سخت دل‌ترین فرزندان او بودم. گفت:
(هم اکنون) به نزد جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد روانه شو. از دیوار خانه‌اش بالا رو و در مزن تا حالت خود را دگرگون نسازد. ناگهانی درآ و او را به همان گونه که هست بیاور!
من رفتم. شب رو به پایان می‌رفت. (به همراهیان) فرمان دادم تا نردبان‌ها را کار بگذارند. از دیوار بالا رفتم. وارد خانه شدم. دیدم به نماز

ایستاده است؛ با پیراهنی و هوله‌ای به کمر بسته. وقتی نماز را سلام داد، گفتم:
فرمان روای مسلمانان شما را می‌خواند. فرمود:
«بگذار دعا بخوانم و لباس (رسمی بیرون) بر کنم.» گفتم:
اجازه‌ی این کار نیست. فرمود:
«به آب ریزگاه روم و وضو بسازم.» گفتم:
این نیز نمی‌شود! عامل کندی درست نکنید؛ من اجازه‌ی هیچ تغییری نمی‌دهم. آن حضرت را - در حالی که سال‌های عمر را از هفتاد گذارنده بود - بی‌پاپوش و جنگ افزار، با همان پیراهن و هوله بیرون بردم.
بخشی از راه را پیموده بودیم که آن (پیشوای) سال خورده خسته شد.
دلم بر او مهر آورد. گفتم:
سوار شوید. بر استر چاکری که همراه داشتیم سوار شد. به نزد رَبِیع (غرفه‌ی مجاور جایگاه خلیفه در کاخ) رسیدیم. شنیدم که (مَنْصُور) بر او سخت گرفته بود که: وای بر تو رَبِیع! آمدن مرد دیر شد! وقتی رَبِیع (به غرفه‌ی خود آمد و) دیدگانش به آن حضرت افتاد و آن حالت را دید، گریست. رَبِیع (مخفیانه) اظهار تَشَیُّع می‌کرد. امام عَلَیْهِ السَّلَام بدو فرمود:
«رَبِیع! من می‌دانم که به ما گرایش داری. بگذار دو رکعت بگزارم و دعا کنم.» گفت:
هر چه می‌خواهید بکنید.
آن حضرت دو رکعت نماز کوتاه به جای آورد و دعایی خواند که نفهمیدم؛ اما طولانی بود. در طول این مدت، مَنْصُور از رَبِیع باز خواست می‌کرد. وقتی (حضرتش) آن دعای بلند را تمام فرمود، رَبِیع دو دست آن حضرت را، از بالای مچ‌ها، گرفت و به نزد مَنْصُور در آورد. وقتی به میانه‌ی بارگاه رسید، ایستاد. سپس چیزی زیر لب گفت. آن گاه من حضرتش را جلو بردم و نزدیک مَنْصُور آوردم.
وقتی نگاه مَنْصُور بر وی افتاد، گفت:
تو - یا جَعْفَر! - رشک و ستم و تباه کردن کار بر خاندان عَبَّاسی را وا نمی‌نهی؟! با این کار، خداوند تنها بر رشک و سختی آن چه می‌خواهی بدان رسی می‌افزاید!
فرمود:
«به خدا، ای پیشوای مسلمانان! هیچ از این که می‌گویی نکرده‌ام.
من در حکومت بَنِی امیه بوده‌ام و تو می‌دانی که آنها با ما دشمن‌ترین بودند و حق خلافت نداشتند. (با این همه)، به خدا، نه بر ایشان ستم کردم و نه - با آن همه بدی که بر من روا داشتند - بدیشان بدی نمودم. چگونه، ای پیشوای مسلمانان - اکنون که تو عمو زاده‌ی منی و نزدیک‌ترین خویش و بیشترین خوبی و بخشش را به من داری - بر تو چنین کنم؟!»

مَنْصُور لختی سر فرو فکند. او بر زیر اندازی نمد بافت نشسته بود و در سوی چپ وی، متکایی ابریشمین رنگارنگ. (398) زیر فرش خود شمشیری داشت دارای مهره‌هایی (که برای تقویت به آن چسبانیده بودند). او این شمشیر را - وقتی در آن شبستان می‌نشست - از خود دور نمی‌داشت. گفت:
(خویشی را) تباه کردی و دچار گناه شدی! آن گاه گوشه‌ی بالش را بالا زد و دسته‌ای از نوشته‌ها از زیر آن برداشت و به سوی آن حضرت انداخت و گفت:
این نامه‌های توست به اهل خراسان که آنها را بر سرپیچی از اطاعت من و به بیعت با خود خوانده‌ای! فرمود:
«به خدا سوگند، ای پیشوای مسلمانان، که من چنین نکرده‌ام. نه این را روا می‌دانم و نه در آیین من است. من از آنانم که همواره فرمانروایی تو را باور دارند. اگر هم چنین خواسته باشم، سال خورده‌تر از آنم که توان این کار برایم مانده باشد. مرا در یک زندان نظامی نگاه دار تا مرگم فرا رسد که نزدیک است.» گفت:
نه! گذشت نه! آن گاه سر فرو افکند و دست به شمشیر برد. به اندازه‌ی یک وجب از شمشیر را بیرون کشید و دسته‌ی آن را گرفت. گفتم:
انا الله! او را کشت! اما ... شمشیر را باز گرداند.
سپس گفت:
یا جَعْفَر! با این سالخوردگی و این دودمان، شرم نمی‌کنی که باطل می‌گویی و میان مسلمانان شکاف می‌افکنی؟! می‌خواهی خون بریزی و رعیت را بر والیان بشورانی! فرمود:
«نه، به خدای؛ ای فرمان روای مسلمانان.
من چنین نکرده‌ام. اینها نه نامه‌های من است و نه به خط من و نه مهر من.» مَنْصُور شمشیر را به اندازه‌ی یک گز بیرون کشید. گفتم:
انا لله! رفت!
با خود قرار گذاشتم که اگر به من فرمان دهد، نافرمانی کنم؛ زیرا می‌پنداشتم که به من فرمان خواهد داد شمشیر را بگیرم و (امام) صادِق عَلَیْهِ السَّلَام را بکشم. گفتم:
اگر چنین فرمان داد، خود او را خواهم کشت؛ هر چند جان خود و فرزندانم را بر سر این کار بگذارم و از اندیشه‌ای که نخست داشتم (و دنیا را بر آخرت ترجیح داده بودم) در پیشگاه خدای متعال توبه کردم.
مَنْصُور به سرزنش پرداخت و آن حضرت عذر می‌آورد تا جایی که بیشتر شمشیر را بر کشید. گفتم:
انا لله! به خدا تمام شد! اما تیغ را در نیام کرد و لختی سر فرو افکند. آن گاه سر برداشت و گفت:

به گمانم راست می‌گویی.
رَبِیع! آن جعبه را از جایش در آن شبستان بیاور. آوردم. گفت:
در آن دست کن و بر محاسن ایشان بگذار. (دست کردم) پر از مشک بود. ریش آن حضرت (را بدان بیالودم). سپید بود؛ مشکین شد.
سپس مَنْصُور گفت:
یکی از چارپایان نیکوی مرا - که خود سوار می‌شوم - در اختیار ایشان بگذار و 10000 درهم بده و با احترام تا خانه همراهیشان کن. وقتی رسیدید، بگو، می‌توانید نزد ما بمانید و می‌توانید به شهر جدتان رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم، مدینه، بروید. شاد از سلامت آن حضرت و شگفت زده از آن تصمیم و این سرانجام، از نزد مَنْصُور بیرون شدیم.
وقتی به حیاط قصر رسیدیم، گفتم:
ای زاده‌ی رسول خدا! در شگفتم که او بر در خانه‌ی شما چه می‌خواست و خدا چگونه او را باز داشت و دور ساخت! اما از کار خدای - عَزَّ و جَلَّ - شگفتی نیست. من شنیدم که پس از آن دو گانه دعایی خواندید که ندانستم چه بود؛ جز این که بلند بود. اینجا هم - منظورم در صحن است - دیدم لب‌هاتان حرکت کرد؛ اما متوجه نشدم چه خواندید.
فرمود:
«دعای نخست دعای اندوه و سختی هاست؛ هرگز آن را تاکنون درباره‌ی کسی نخوانده بودم. آن را جای گزین دعاهای بیشتری که پس از نماز می‌خواندم قرار دادم؛ زیرا من نمی‌خواستم دعاهای خود را ترک کنم.
دعایی که زیر لب خواندم، دعای رسول اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم در جنگ خَنْدَق بود که پدرم از پدر خویش باز گو فرمود که جدش از امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام نقل فرمود:
روز أَحْزَاب، مدینه از انبوهی مشرکان چون تاج (در میان گرفته) شده بود. آنان همان گونه بودند که خدا فرمود:
«آن گاه که از فراز و فروترتان بر شما یورش آوردند و دیدگان (از بیم) خیره شد و دل‌ها به گلوها رسید (و نزدیک بود از سینه‌ها خارج شود) و به خدا گمان‌ها(ی بد) بردید، آن هنگام بود که باور داران آزموده شدند و سخت به لرزه افتادند.» (399) رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم (آن روز) این دعا را خواند و امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام نیز - هر گاه به غمی دچار می‌شد - آن را می‌خواند.»
متن دعا:
اللَّهُمَّ احْرُسْنِی بِعَیْنِکَ الَّتِی لَا تَنَامُ وَ اکْنُفْنِی بِرُکْنِکَ الَّذِی لَا یُضَامُ وَ اغْفِرْ لِی بِقُدْرَتِکَ عَلَیَّ رَبِّ لَا أَهْلِکُ وَ أَنْتَ الرَّجَاءُ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَعَزُّ وَ أَکْبَرُ مِمَّا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ بِاللَّهِ أَسْتَفْتِحُ وَ بِاللَّهِ أَسْتَنْجِحُ وَ بِمُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ ص أَتَوَجَّهُ یَا کَافِیَ إِبْرَاهِیمَ نُمْرُودَ وَ مُوسَی فِرْعَوْنَ اکْفِنِی مَا أَنَا فِیهِ اللَّهُ اللَّهُ رَبِّی لَا أُشْرِکُ بِهِ

شَيْئاً حَسْبِیَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِینَ حَسْبِیَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِینَ حَسْبِیَ الْمَانِعُ مِنَ الْمَمْنُوعِینَ حَسْبِی مَنْ لَمْ یَزَلْ حَسْبِی حَسْبِی مُذْ قَطُّ حَسْبِی حَسْبِیَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ
سپس فرمودند:
«اگر بیم این حاکم بر مسلمانان نبود، این مبلغ (اهدایی او) را به تو می‌دادم؛ اما تو قبلا می‌خواستی زمین مرا در مدینه به 10000 دینار بخری؛ من نفروختم (اکنون) آن را به تو می‌بخشم.» گفتم:
ای فرزند پیامبر! من آن دو دعا را می‌خواهم. اگر بیاموزید، نیکی این است. اکنون به زمین نیاز ندارم. فرمود:
«ما خاندانی هستیم که احسان خود باز پس نمی‌گیریم. هم دعا را برایت می‌نویسم و هم زمین را واگذار می‌کنم. با من به خانه بیا.»
چنان که مَنْصُور گفته بود، با آن حضرت رفتم. (در خانه) سند زمین را به نام من نوشت و دعای رَسُول اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم و دعای بعد از آن دو رکعت را نیز برای من خواند و نوشتم.
(راوی) در اینجا دعایی را ذکر می‌کند که ما در روایت نخست آوردیم و آغازش این بود:
اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ یَا مُدْرِکَ الْهَارِبِینَ وَ یَا مَلْجَأَ الْخَائِفِینَ، این دعا در آن نسخه‌ی کهن است که در حدود 6 ورق به قطع طالبی است و چنین پایان می‌پذیرد:
أَنْتَ رَبِّی وَ أَنْتَ حَسْبِی وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ وَ الْمُعِینُ
(رَبِیع) گوید:
به آن حضرت عرض کردم: ای فرزند پیامبر، مَنْصُور سخت مرا تحت فشار قرار داده بود و شتاب می‌نمود؛ اما شما آسوده این دعا بلند را می‌خواندید؛ گویی که از او باکی ندارید! فرمود:
«آری، من بعد از نماز صبح، دعایی می‌خواندم که بایسته بود. آن دو رکعت نماز صبح بود. سبک گزاردم و پس از آن، دعا را خواندم.» پرسیدم: آیا از مَنْصُور نترسیدید که چنان تصمیمی برای شما داشت؟ فرمود:
«ترس از خدا از ترس او به من نزدیک‌تر بود و خداوند سبحان در دل من از او بزرگ‌تر.»
رَبِیع گوید:
از آن چه که از مَنْصُور دیدم و از خشم و کینه‌اش نسبت به (حضرت) صادِق عَلَیْهِ السَّلَام و هم زمان بزرگ داشت حضرتش چنان در شگفتی بودم که گمان ندارم برای هیچ کس چنین باشد.
وقتی او را تنها و سر خوش یافتم، گفتم:
ای فرمان روای مسلمانان، کاری شگفت از شما دیدم! پرسید:
چه؟ گفتم:

ای امیر مسلمانان! بر جَعْفَر (صادِق عَلَيْهِ السَّلَام) چنان خشم گرفتی که ندیدم هرگز بر دیگری چنان کنی؛ نه بر عَبْدُاللَّه بِنِ الحَسَن و نه هیچ کس دیگر؛ تا جایی که خواستی او را با تیغ به قتل برسانی و این که یک وجب از آن را بیرون کشیدی؛ اما در غِلَاف کردی! پس از گله مندی از او، دوباره‌ی یک گز بیرون کشیدی؛ اما باز غِلَاف کردی! دیگر بار، جز اندکی از تیغ، همه‌ی آن را آختی! چنان که شک نکردم او را خواهی کشت - اما همه‌ی اینها کنار رفت و خشنودی باز گشت؛ تا جایی که به من فرمان دادی محاسنش را از آن مشک بیالایم که خاص خلیفه است و حتی فرزند شما، مَهْدِی و ولی عهد شما و عموهایتان هم اجازه‌ی استفاده از آن را ندارند. آن گاه او را هدیه و مرکب دادی و مرا فرمودی تا به احترام همراهی‌اش کنم!
گفت:
ای وای! رَبِیع! روا نیست که این داستان را باز گویی؛ پوشیده ماندنش بهتر است. دوست ندارم از فرزندان فاطمه عَلَيْهَاالسَّلَام کسی آن را بشنود تا بدان فخر و بر ما مباهات کنند. گرفتاری ای که داریم برای ما بس است؛ اما چیزی را از تو پنهان نمی‌دارم. ببین کسی در خانه اگر هست، دور ساز.
هر که را آنجا بود دور کردم. دوباره گفت:
باز گرد و هیچ کس را مگذار بماند. چنین کردم. گفت:
(اکنون) جز من و تو کسی نیست. به خدا سوگند، اگر آن چه را می‌گویم از کسی شنیدم، تو و فرزندان و همه‌ی خانواده‌ات را خواهم کشت و اموالت را خواهم ستاند. گفتم:
ای پیشوای مسلمانان! به خدایت می‌سپارم!
گفت:
رَبِیع! به کشتن جَعْفَر عَلَيْهِ السَّلَام مصمم بودم. نه می‌خواستم سخنی درباره‌اش بشنوم و نه پوزشی از او بپذیرم. هر چند او قیام مسلحانه نمی‌کرد، خطرش از عَبْدُاللَّه بِنِ الحَسَن بیشتر بود و این را از او و پدرانش، از روزگار بَنِی امیه، می‌دانستم.
وقتی بار اول دست به تیغ بردم، رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم، بین من و او، در برابرم ظاهر شد؛ با دستان گشاده و آستین بالا زده و با نگاه تند و خشم‌آگین به من. رو باز گرداندم. وقتی دوباره بیش از بار نخست تیغ کشیدم، پیامبر خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم را بسیار به خود نزدیک‌تر یافتم؛ با قصد حمله به من، در صورت اقدام. خود داری کردم. آن گاه گستاخی کردم و (با خود) گفتم:
پندار بود! و باز شمشیر کشیدم.
این بار رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم با آستین‌های بالا زده و چهره‌ای سخت بر افروخته و تند و غضب آلود و گرفته در برابر ظاهر شد؛

چنان که نزدیک بود دست بر من نهد. به خدا، ترسیدم که اگر او را بکشم، مرا بکشد. این بود که چنان دیدی.
حقیقت فرزندان فاطمه عَلَیْهَاالسَّلَام را تنها نادانی که از دین بهره ندارد نمی‌شناسد. زنهار که کسی این را از تو بشنود!
مُحَمَّد بِنِ رَبِیع گوید:
تنها پس از مرگ مَنْصُور، پدرم این را برایم گفت و من تا زنده بودن مَهْدِی و مُوسَی و هَارُون و مُحَمَّد (امین) آن را به کسی نگفتم.

6 - دعای حضرت امام جَعْفَر صادِق عَلَیْهِ السَّلَام وقتی ششمین بار به نزد مَنْصُور فرا خوانده شدند (این پس از قتل مُحَمَّد و إِبْرَاهِیم فرزندان عَبْداللّه بِنِ الحَسَن، دومین احضار به بغداد بود.)

در کتاب قدیمی یاد شده به خط حُسَیْن بِنِ عَلی بِنِ هند چنین دیدم:
مُحَمَّد بِنِ جَعْفَر رزاز قُرَیْشی - مُحَمَّد بِنِ عِیسَی بِنِ عبیدبن یَقْطِین - بَشِیر بِنِ حَمَّاد - صَفْوَان بِنِ مِهْرَان جمال:
مردی از قُرَیْشیان مدینه از بَنِی مخزوم، پس از داستان قتل دو فرزند عَبْداللّه بِنِ الحَسَن، به مَنْصُور دَوَانِیقِی نوشت:
جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام هوادارش مُعَلَّی بِنِ خُنَیْس را برای جمع آوری اموال زکات و هدایا و صدقات) از شیعیان خود فرستاده است. او با این پول، مُحَمَّد بِنِ عَبْداللّه (بِنِ الحَسَن) را تقویت می‌کند. مَنْصُور از خشم نزدیک بود دست خود را بجود! به عمویش داوود بِنِ عَلی - که آن هنگام بر مدینه امیر بود - نوشت تا جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام را، بی‌دستوری ماندگاری و درنگ، به سوی وی گسیل دارد. داوود بِنِ عَلی نامه‌ی مَنْصُور را برای آن حضرت فرستاد و افزود: فردا، بی‌تاخیر به سوی فرمان روای مسلمانان حرکت کنید.
صَفْوَان گوید:
من آن روز در مدینه بودم. امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام در پی من فرستاد. به خدمت رسیدم. فرمود:
«برای ما مرکب فراهم ساز که فردا صبح، به عِراق رهسپار خواهیم شد.»
سپس در همان هنگام از جا برخاست و من نیز. به سوی مسجد پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم رفتیم. وقت میانه‌ی نماز ظهر و عصر بود. چند رکعت گزارد. آن گاه (به دعا) دست برداشت. آن روز از دعای حضرتش، این بخش را حفظ کردم:
یَا مَنْ لَیْسَ لَهُ ابْتِدَاءٌ وَ لَا انْقِضَاءٌ یَا مَنْ لَیْسَ لَهُ أَمَدٌ وَ لَا نِهَایَةٌ وَ لَا مِیقَاتٌ وَ لَا غَایَةٌ یَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِیدِ وَ الْبَطْشِ الشَّدِیدِ یَا مَنْ هُوَ فَعَّالٌ لِما یُرِیدُ یَا مَنْ لَا یَخْفَی عَلَیْهِ اللُّغَاتُ وَ لَا تَشْتَبِهُ عَلَیْهِ الْأَصْوَاتُ یَا مَنْ قَامَتْ بِجَبَرُوتِهِ الْأَرْضُ وَ السَّمَاوَاتُ یَا حَسَنَ الصُّحْبَةِ یَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ یَا کَرِیمَ الْعَفْوِ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ احْرُسْنِی فِی سَفَرِی وَ مُقَامِی وَ فِی حَرَکَتِی وَ انْتِقَالِی بِعَیْنِکَ الَّتِی لَا تَنَامُ وَ اکْنُفْنِی بِرُکْنِکَ الَّذِی لَا یُضَامُ اللَّهُمَّ إِنِّی أَتَوَجَّهُ فِی سَفَرِی هَذَا بِلَا ثِقَةٍ مِنِّی لِغَیْرِکَ وَ لَا رَجَاءٍ یَأْوِی بِی إِلَّا إِلَیْکَ وَ لَا قُوَّةَ لِی أَتَّکِلُ عَلَیْهَا وَ لَا حِیلَةَ أَلْجَأُ إِلَیْهَا إِلَّا ابْتِغَاءَ فَضْلِکَ وَ الْتِمَاسَ عَافِیَتِکَ وَ طَلَبَ فَضْلِکَ وَ إِجْرَاؤُکَ لِی عَلَی أَفْضَلِ عَوَائِدِکَ عِنْدِی اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِمَا سَبَقَ لِی فِی سَفَرِی هَذَا مِمَّا أُحِبُّ وَ أَکْرَهُ فَمَهْمَا أَوْقَعْتَ عَلَیْهِ قَدَرَکَ فَمَحْمُودٌ فِیهِ بَلَاؤُکَ مُنْتَصِحٌ فِیهِ قَضَاؤُکَ وَ أَنْتَ تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَ تُثْبِتُ وَ عِنْدَکَ أُمُّ الْکِتَابِ اللَّهُمَّ فَاصْرِفْ عَنِّی فِیهِ مَقَادِیرَ کُلِّ بَلَاءٍ وَ مَقْضِیَّ کُلِّ لَأْوَاءٍ وَ ابْسُطْ عَلَیَّ کَنَفاً مِنْ رَحْمَتِکَ وَ

لَطْفاً مِنْ عَفْوِکَ وَ تَمَاماً مِنْ نِعْمَتِکَ حَتَّی تَحْفَظَنِی فِیهِ بِأَحْسَنِ مَا حَفِظْتَ بِهِ غَائِباً مِنَ الْمُؤْمِنِینَ وَ خَلَقْتَهُ فِی سَتْرِ کُلِّ عَوْرَةٍ وَ کِفَایَةِ کُلِّ مَضَرَّةٍ وَ صَرْفِ کُلِّ مَحْذُورٍ وَ هَبْ لِی فِیهِ أَمْناً وَ إِیمَاناً وَ عَافِیَةً وَ یُسْراً وَ صَبْراً وَ شُکْراً وَ أَرْجِعْنِی فِیهِ سَالِماً إِلَی سَالِمِینَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

صَفْوَان گوید:

از امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام خواستم تا دعا را دوباره برای من بخوانند. آن را خواندند و من نوشتم. صبح که شد، شتر آن حضرت را آماده ساختم. رهسپار عِراق شدند تا به شهر مَنْصُور (بغداد) رسیدند. اجازه‌ی ورود (به کاخ) خواستند. رخصت داده شد.

صَفْوَان گوید:

یکی از حاضران مجلس مَنْصُور برای من تعریف کرد: وقتی مَنْصُور آن حضرت را دید، به خود نزدیک و نزدیک ترشان کرد. سپس نامه‌ی آن فرستنده را - که نوشته بود: مُعَلَّی بِنِ خُنَیْس، هوادار جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام از همه جا برای او اموال گرد می‌آورد و می‌فرستد حضرتش آن را به مُحَمَّد بِنِ عَبْداللَّه (فرزند حسن مُثَنَّی) می‌رساند - طلبید و آن را ارائه کرد.

امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام نامه را خواند. مَنْصُور بدان حضرت رو کرد و گفت: جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد! این کدام اموال است که مُعَلَّی بِنِ خُنَیْس برای شما فراهم می‌آورد؟ آن حضرت پاسخ فرمود:

«پناه بر خدا از چنین کاری، ای پیشوای مسلمانان! گفت:

آیا سوگند می‌خورید که بی‌گناهید؟ فرمود:

«آری؛ به خدا سوگند می‌خورم که چنین نبوده است.» مَنْصُور گفت:

به طَلَاق و عَتَاق سوگند خور! (402)

فرمود:

«آیا به خدایی که جز او خدایی نیست، سوگند می‌خورم و نمی‌پذیری؟!»

گفت:

پیش من اظهار علم مکن!!

فرمود:

«چگونه علم را از من دور می‌داری؛ ای فرمان روای مسلمانان؟!»

گفت:

رها کن این را. هم اکنون نویسنده‌ی نامه را رو به رو خواهم کرد. مرد را آوردند و در حضور امام عَلَیْهِ السَّلَام، درستی خبر از او پرسیدند:

گفت:

آری؛ درست است. این هم جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد است و هر چه گفته‌ام همان است.

امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:

«مرد! سوگند می‌خوردی که آن چه گفته‌ای راست است؟» گفت:
آری و چنین به سوگند پرداخت: به خدای خواهنده‌ی چیره‌ی زنده‌ی استوار دارنده‌ای که جز او خدایی نیست ... امام عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:
«شتاب مکن! من تو را سوگند می‌دهم.» مَنْصُور گفت:
مگر سوگندش چه عیب داشت؟
فرمود:
«خدای - تَعَالَی - آزرمگین و بزرگوار است. اگر بنده‌ای او را ثنا گفت، شرم می‌دارد که با این ستایش او را زود کیفر کند. ای مرد، چنین بگو: از قدرت و توان خدا بیزاری می‌جویم و به پناه قدرت و توان خود می‌روم؛ اگر راست نگفته باشم!» مَنْصُور به مرد قُرَیْشی گفت:
این گونه که ابوعَبْداللّٰه عَلَیْهِ السَّلَام می‌گوید، سوگند یاد کن. مرد نیز چنین کرد. هنوز سخنش به پایان نرسیده بود که خاموش شد و افتاد و مرد!
مَنْصُور بیمناک شد و به خود لرزید. آن گاه گفت:
یا ابا عَبْداللّٰه! اگر خواستید، فردا صبح به مدینه‌ی جدتان باز می‌گردید و اگر خواستید پیش ما بمانید، در احترام و نیکی به شما کوتاهی نخواهیم کرد. به خدا، از این پس، بد گویی هیچ کس را درباره‌ی شما نخواهم پذیرفت.

7 - دعای حضرت صادِق عَلَیْهِ السَّلَام آن گاه که مَنْصُور هفتمین بار آن حضرت را فراخواند.

این را در حِرْزهای آن حضرت آوردیم؛ اما در این روایت بر آن فزونی هست. شاید این افزونی مربوط به پیش از نوبت قبل باشد که به سِعایَت آن قُرَیْشی بود. راوی این نقل مُحَمَّد بِنِ عَبْداللّٰه اسکندری است.
این دعا، دعای ارزشمندی است که اجابت آن تعهد شده است. آن را از کتابی به قطع برگ 61/1 برگ نقل می‌کنیم که شامل چندین کتاب است. نخستین آنها کتاب «التنبیه لمن یتفکر فیه» است که این دعا در آخر آن است:
از مُحَمَّد بِنِ عَبْداللّٰه اسکندری نقل است که گفت:
من از جمله ندیمان و نزدیکان فرمان روای مسلمانان اَبُو جَعْفَر مَنْصُور بودم. از میان همه، من راز دار وی بودم. روزی بر او وارد شدم. غمگین بود و به سردی آه می‌کشید. گفتم:
چرا در اندیشه‌اید، ای پیشوای مومنان؟ گفت:
مُحَمَّد، صد تا یا بیشتر از اولاد فاطمه عَلَیْهَاالسَّلَام کشته شده‌اند؛ اما سالار و بزرگ ایشان هنوز هست. گفتم کیست؟ گفت:
جَعْفَر صادِق!
گفتم:
ای پیشوای مسلمانان، او مردی است که از بسیاری عبادت کاهیده شده است و توجه به خدا او را از حکومت و خلافت خواهی باز داشته است.
گفت:
مُحَمَّد، می‌دانم تو به او معتقدی و او را امام می‌دانی؛ اما حکومت پدر و مادر ندارد. با خود عهد کرده‌ام امروز را به پایان نرسانم تا از این غم بیرون آیم.
مُحَمَّد گوید:
به خدا سوگند، (سخت ناراحت شدم و) همه‌ی راه‌ها را بر خود بسته یافتم.
آن گاه شمشیر داری را خواست و گفت:
اَبُو عَبْداللّٰه صادِق عَلَیْهِ السَّلَام را می‌خوانم و با او به گفتگو می‌شوم. هر گاه کلاه از سر برداشتم، با این علامت او را گردن بزن. آن گاه همان ساعت به احضار امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرمان داد.
من در صحن کاخ، با آن حضرت برخوردم. لب‌هایش حرکت می‌کرد و نمی‌دانستم چه می‌خواند. دیدم همه‌ی کاخ چون کشتی گرفتار امواج دریا می‌لرزد. سپس دیدم که مَنْصُور پیشاپیش آن حضرت سر و پا برهنه راه می‌رود.
دندان‌هایش به هم می‌خورد و همه‌ی بدنش می‌لرزد. گاه سرخ می‌شود و

گاه زرد! بازوی امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام را گرفت و بر تخت حکومت خود نشاند و خود، مانند بنده‌ای در برابر مولا، جلوی تخت زانو زد. آن گاه پرسید:
ای زاده‌ی پیامبر! چه شد که این هنگام آمدید؟
فرمود:
«ای فرمان روای مسلمانان! به اطاعت خدا و رسول و به فرمان پیشوای مسلمین آمدم.» گفت:
من شما را نخواندم؛ اشتباه از پیک بود. سپس گفت:
خواسته‌ای بخواهید. فرمود:
«می خواهم مرا جز برای کاری فرا مخوانی.» گفت:
این خواسته و هر خواسته‌ی دیگر را انجام خواهم داد.
امام عَلَیْهِ السَّلَام به سرعت بازگشت. خدای - عَزَّ و جَلَّ - را بسیار سپاس گفتم.
اَبُو جَعْفَر مَنْصُور فرمان داد لباس (و بستر) خواب فراهم ساختند. به خواب عمیقی فرو رفت. نیمه شب برخاست. من بالای سرش نشسته بودم.
خوش حال شد. گفت:
باش تا نمازم را قضا کنم و داستان را برایت بگویم.
وقتی نمازش را قضا کرد، رو به من گفت:
وقتی اَبُو عَبْداللّٰه صادِق عَلَیْهِ السَّلَام را فراخواندم و تصمیم قتل او داشتم، اژدهایی دیدم که با دم خویش پیرامون کاخ مرا احاطه کرده بود و بالا و پایین آن را در میان دو فک گرفته. به زبان عربی فصیح و آشکاری به من می‌گفت:
مَنْصُور! خداوند توانا و بزرگ مرا فرستاده است تا اگر گزندی به اَبُو عَبْداللّٰه صادِق برسانی، تو و همه‌ی کاخت را فرو بلعم! عقل از سرم پرید و بدنم به لرزه افتاد و دندان‌هایم شروع به لرزیدن کرد.
مُحَمَّد بِنِ عَبْداللّٰه اسکندری می‌گوید:
بدو گفتم:
ای امیر مسلمانان! این شگفت نیست. اَبُو عَبْداللّٰه میراث دار دانش پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم و جدش امیر مؤمنان عَلی بِنِ طالب عَلَیْهِ السَّلَام است. او دعاها و اذکاری می‌داند که اگر بر شب بخواند، روشن می‌شود و اگر بر روز، تاریک و اگر بر امواج دریاها، آرام می‌گیرند.
چند روز بعد به او گفتم:
ای پیشوای مسلمانان! آیا اجازه می‌دهی به دیدار اَبُو عَبْداللّٰه صادِق عَلَیْهِ السَّلَام روم؟ پذیرفت و مخالفتی نکرد. به محضر امام عَلَیْهِ السَّلَام رسیدم. سلام کردم و گفتم:
مولای من، به حق جدتان رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم، دعایی را

که هنگام ورود نزد اَبُو جَعْفَر مَنْصُور خواندید به من بیاموزید. فرمود: «باشد.» سپس افزود: «محمد، این دعا حِرْز ارزشمند و دعای بزرگی است. من آن را از پدران والایم که درود خدا بر ایشان باد دارم.

این حِرْز از کتاب پر ارزش خداوند بزرگ دارم؛ کتابی که از هیچ سو باطل به آن راه ندارد و فرستاده‌ی استوار ستوده است. بنویس ...»

سپس آن را بر من خواند که حِرْز ارزشمند و دعای بزرگ و خجسته و پذیرفته‌ای است.

زمانی که اَبُو مخلد عَبْداللَّه بِنِ یَحْیَی از سوی بغداد نامه‌ای به خراسان نزد امیر اَبُو اَلْحَسَن نَصْرِ بِنِ اَحْمَد (بِنِ إِسْمَاعِیل سامانی) در بخارا آورد، این حِرْز در دفتری با برگ‌های سیمین، با آب طلا نوشته بود. او آن را به شَیخ اَبُو اَلْفَضْل مُحَمَّد بِنِ عَبْداللَّه بلعمی اهدا کرد و گفت:

این از ارزشمندترین هدیه‌ها و گران سنگ‌ترین تحفه‌هاست. هر که خداوند متعال صبحگاهان او را به خواندن آن توفیق دهد، خود از هر بلایی مصونش خواهد داشت و از شر بیماری‌ها و آفت‌ها و سختی‌ها پناهش خواهد داد. این تجربه شده است؛ مگر آن که کسی خالصانه برای خداوند - عَزَّ و جَلَّ - نخواند:

آغاز آن چنین است:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَبَداً حَقّاً حَقّاً لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِيمَاناً وَ صِدْقاً لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَعَبُّداً وَ رِقّاً لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَلَطُّفاً وَ رِفْقاً لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَقّاً حَقّاً لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ أُعِيذُ نَفْسِی وَ شَعْرِی وَ بَشَرِی وَ دِينِی وَ أَهْلِی وَ مَالِی وَ وُلْدِی وَ ذُرِّيَّتِی وَ دُنْيَایَ وَ جَمِيعَ مَنْ أَمْرُهُ يَعْنِينِی مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِی شَرٍّ يُؤْذِينِی أُعِيذُ نَفْسِی وَ جَمِيعَ مَا رَزَقَنِی رَبِّی وَ مَا أُغْلِقَتْ عَلَيْهِ أَبْوَابِی وَ أَحَاطَتْ بِهِ جُدْرَانِی وَ جَمِيعَ مَا أَتَقَلَّبُ فِيهِ مِنْ نِعَمِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ إِحْسَانِهِ وَ جَمِيعِ إِخْوَانِی وَ أَخَوَاتِی مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِيمِ وَ بِأَسْمَائِهِ التَّامَّةِ الْكَامِلَةِ الْمُتَعَالِيَةِ الْمُنِيفَةِ الشَّرِيفَةِ الشَّافِيَةِ الْكَرِيمَةِ الطَّيِّبَةِ الْفَاضِلَةِ الْمُبَارَكَةِ الطَّاهِرَةِ الْمُطَهَّرَةِ الْعَظِيمَةِ الْمَخْزُونَةِ الْمَكْنُونَةِ الَّتِی لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَ لَا فَاجِرٌ وَ بِأُمِّ الْكِتَابِ وَ فَاتِحَتِهِ وَ خَاتِمَتِهِ وَ مَا بَيْنَهُمَا مِنْ سُورَةٍ شَرِيفَةٍ وَ آيَةٍ مُحْكَمَةٍ وَ شِفَاءٍ وَ رَحْمَةٍ وَ عُوذَةٍ وَ بَرَكَةٍ وَ بِالتَّوْرَاةِ وَ الْإِنْجِيلِ وَ الزَّبُورِ وَ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَ بِصُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَ مُوسَى وَ بِكُلِّ كِتَابٍ أَنْزَلَهُ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ وَ بِكُلِّ رَسُولٍ أَرْسَلَهُ اللَّهُ وَ بِكُلِّ بُرْهَانٍ أَظْهَرَهُ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ وَ بِآلَاءِ اللَّهِ وَ عِزَّةِ اللَّهِ وَ قُدْرَةِ اللَّهِ وَ جَلَالِ اللَّهِ وَ قُوَّةِ اللَّهِ وَ عَظَمَةِ اللَّهِ وَ سُلْطَانِ اللَّهِ وَ مَنَعَةِ اللَّهِ وَ مَنِّ اللَّهِ وَ حِلْمِ اللَّهِ وَ عَفْوِ اللَّهِ وَ غُفْرَانِ اللَّهِ وَ مَلَائِكَةِ اللَّهِ وَ كُتُبِ اللَّهِ وَ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ رُسُلِ اللَّهِ وَ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ غَضَبِ اللَّهِ وَ عِقَابِهِ وَ سَخَطِ اللَّهِ وَ نَكَالِهِ وَ مِنْ نَقِمَةِ اللَّهِ وَ إِعْرَاضِهِ وَ صُدُودِهِ وَ خِذْلَانِهِ وَ مِنَ الْكُفْرِ وَ النِّفَاقِ وَ الْحَيْرَةِ وَ الشِّرْكِ وَ الشَّكِّ فِی دِينِ اللَّهِ وَ مِنْ شَرِّ يَوْمِ الْحَشْرِ وَ النُّشُورِ وَ الْمَوْقِفِ وَ

الْحِسَابِ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ كِتَابٍ قَدْ سَبَقَ وَ مِنْ زَوَالِ النِّعْمَةِ وَ حُلُولِ النِّقْمَةِ وَ تَحَوُّلِ الْعَافِيَةِ وَ مُوجِبَاتِ الْهَلَكَةِ وَ مَوَاقِفِ الْخِزْيِ وَ الْفَضِيحَةِ فِى الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ هَوًى مُرْدٍ وَ قَرِينٍ سَوْءٍ مُكْدٍ وَ جَارٍ مُوذٍ وَ غِنًى مُطْغٍ وَ فَقْرٍ مُنْسٍ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ قَلْبٍ لَا تَخْشَعُ وَ صَلَاةٍ لَا تَنْفَعُ وَ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ وَ عَيْنٍ لَا تَدْمَعُ وَ بَطْنٍ لَا يَشْبَعُ وَ مِنْ نَصَبٍ وَ اجْتِهَادٍ يُوجِبَانِ الْعَذَابَ وَ مِنْ مُرْدٍ إِلَى النَّارِ وَ سُوءِ الْمَنْظَرِ فِى النَّفْسِ وَ الْأَهْلِ وَ الْمَالِ وَ الْوَلَدِ وَ عِنْدَ مُعَايَنَةِ مَلَكِ الْمَوْتِ عَلَيْهِ السَّلَام وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ هُوَ آخِذٌ بِناصِيَتِها وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِى شَرٍّ وَ مِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ وَ مِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ وَ الْعَجَمِ وَ مِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ الشَّيَاطِينِ وَ مِنْ شَرِّ إِبْلِيسَ وَ جُنُودِهِ وَ أَشْيَاعِهِ وَ أَتْبَاعِهِ وَ مِنْ شَرِّ السَّلَاطِينِ وَ أَتْبَاعِهِمْ وَ مِنْ شَرِّ ما يَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ وَ ما يَعْرُجُ فِيها وَ مِنْ شَرِّ ما يَلِجُ فِى الْأَرْضِ وَ ما يَخْرُجُ مِنْها وَ مِنْ كُلِّ سُقْمٍ وَ آفَةٍ وَ غَمٍّ وَ هَمٍّ وَ فَاقَةٍ وَ عُدْمٍ وَ مِنْ شَرِّ مَا فِى الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ مِنْ شَرِّ الْفُسَّاقِ وَ الْفُجَّارِ وَ الدُّعَّارِ وَ الْحُسَّادِ وَ الْأَشْرَارِ وَ السُّرَّاقِ وَ اللُّصُوصِ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ هُوَ آخِذٌ بِناصِيَتِها إِنَّ رَبِّى عَلى صِراطٍ مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ إِنِّى أَحْتَجِزُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ وَ أَحْتَرِسُ بِكَ مِنْهُمْ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنَ الْحَرَقِ وَ الْغَرَقِ وَ الشَّرَقِ وَ الْهَدْمِ وَ الْخَسْفِ وَ الْمَسْخِ وَ الْجُنُونِ وَ الْحِجَارَةِ وَ الصَّيْحَةِ وَ الزَّلَازِلِ وَ الْفِتَنِ وَ الْعَيْنِ وَ الصَّوَاعِقِ وَ الْجُذَامِ وَ الْبَرَصِ وَ الْأَمْرَاضِ وَ الْآفَاتِ وَ الْعَاهَاتِ وَ الْمُصِيبَاتِ وَ أَكْلِ السَّبُعِ وَ مِيتَةِ السَّوْءِ وَ جَمِيعِ أَنْوَاعِ الْبَلَايَا فِى الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَ الْأَنْبِيَاءُ الْمُرْسَلُونَ وَ خَاصَّةً مِمَّا اسْتَعَاذَ بِهِ عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُعْطِيَنِى مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلُوا وَ أَنْ تُعِيذَنِى مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذُوا وَ أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَ آجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَ مَا لَمْ أَعْلَمْ بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ وَ أَلْجَأْتُ ظَهْرِى إِلَى اللَّهِ وَ ما تَوْفِيقِى إِلَّا بِاللَّهِ وَ ما شاءَ اللَّهُ وَ أُفَوِّضُ أَمْرِى إِلَى اللَّهِ - وَ مَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَ مَا صَبْرِى إِلَّا بِاللَّهِ وَ نِعْمَ الْقَادِرُ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْمَوْلَى اللَّهُ وَ نِعْمَ النَّصِيرُ اللَّهُ وَ لَا يَأْتِى بِالْحَسَنَاتِ إِلَّا اللَّهُ وَ لَا يَصْرِفُ السَّيِّئَاتِ إِلَّا اللَّهُ وَ لَا يَسُوقُ الْخَيْرَ إِلَّا اللَّهُ وَ مَا بِنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ

وَ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ بِيَدِ اللَّهِ وَ أَسْتَكْفِى اللَّهَ وَ أَسْتَغْنِى بِاللَّهِ وَ أَسْتَقِيلُ اللَّهَ وَ أَسْتَغِيثُ بِاللَّهِ وَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ وَ عَلَى أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ عَلَى رُسُلِ اللَّهِ وَ مَلَائِكَةِ اللَّهِ وَ عَلَى الصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ - إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمانَ وَ إِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ. أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَ أْتُونِى مُسْلِمِينَ - كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَ رُسُلِى إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ - لا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئاً إِنَّ اللَّهَ بِما يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ - وَ اجْعَلْ لَنا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَ اجْعَلْ لَنا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيراً - إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ - وَ اللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكافِرِينَ - كُلَّما أَوْقَدُوا ناراً

لِلّحَرْبِ أطْفَأهَا اللّهُ - قُلْنا یا نارُ كُونِی بَرْداً وَ سَلاماً عَلی إِبْراهِیمَ - وَ زادَكُمْ فِی الْخَلْقِ بَصْطَةً - لَهُ مُعَقِّباتٌ مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ یَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ - رَبِّ أَدْخِلْنِی مُدْخَلَ صِدْقٍ وَ أَخْرِجْنِی مُخْرَجَ صِدْقٍ وَ اجْعَلْ لِی مِنْ لَدُنْكَ سُلْطاناً نَصِیراً - وَ قَرَّبْناهُ نَجِیًّا وَ رَفَعْناهُ مَكاناً عَلِیًّا - سَیَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمنُ وُدًّا - وَ أَلْقَیْتُ عَلَیْكَ مَحَبَّةً مِنِّی وَ لِتُصْنَعَ عَلی عَیْنِی. إِذْ تَمْشِی أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلی مَنْ یَكْفُلُهُ فَرَجَعْناكَ إِلی أُمِّكَ كَیْ تَقَرَّ عَیْنُها وَ لا تَحْزَنَ وَ قَتَلْتَ نَفْساً فَنَجَّیْناكَ مِنَ الْغَمِّ وَ فَتَنَّاكَ فُتُوناً - لا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِینَ - لا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِینَ - لا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلی لا تَخافُ دَرَكاً وَ لا تَخْشی لا تَخافا إِنَّنِی مَعَكُما أَسْمَعُ وَ أَری لا تَخَفْ إِنَّا مُنَجُّوكَ وَ أَهْلَكَ - وَ یَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْراً عَزِیزاً - وَ مَنْ یَتَوَكَّلْ عَلَی اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَیْءٍ قَدْراً - فَوَقاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذلِكَ الْیَوْمِ وَ لَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَ سُرُوراً - وَ یَنْقَلِبُ إِلی أَهْلِهِ مَسْرُوراً وَ رَفَعْنا لَكَ ذِكْرَكَ - یُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَ الَّذِینَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ - رَبَّنا أَفْرِغْ عَلَیْنا صَبْراً وَ ثَبِّتْ أَقْدامَنا وَ انْصُرْنا عَلَی الْقَوْمِ الْكافِرِینَ - الَّذِینَ قالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزادَهُمْ إِیماناً - وَ قالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِیلُ. فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ فَضْلٍ لَمْ یَمْسَسْهُمْ سُوءٌ - رَبَّنا ظَلَمْنا أَنْفُسَنا وَ إِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنا وَ تَرْحَمْنا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخاسِرِینَ - رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذابَها كانَ غَراماً. إِنَّها ساءَتْ مُسْتَقَرًّا وَ مُقاماً - رَبَّنا ما خَلَقْتَ هذا باطِلًا سُبْحانَكَ فَقِنا عَذابَ النَّارِ. رَبَّنا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَیْتَهُ وَ ما لِلظَّالِمِینَ مِنْ أَنْصارٍ. رَبَّنا إِنَّنا سَمِعْنا مُنادِیاً یُنادِی لِلْإِیمانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنا فَاغْفِرْ لَنا ذُنُوبَنا وَ كَفِّرْ عَنَّا سَیِّئاتِنا وَ تَوَفَّنا مَعَ الْأَبْرارِ. رَبَّنا وَ آتِنا ما وَعَدْتَنا عَلی رُسُلِكَ وَ لا تُخْزِنا یَوْمَ الْقِیامَةِ إِنَّكَ لا تُخْلِفُ الْمِیعادَ - وَ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً وَ لَمْ یَكُنْ لَهُ شَرِیكٌ فِی الْمُلْكِ وَ لَمْ یَكُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ كَبِّرْهُ تَكْبِیراً - وَ ما لَنا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَی اللَّهِ وَ قَدْ هَدانا سُبُلَنا وَ لَنَصْبِرَنَّ عَلی ما آذَیْتُمُونا وَ عَلَی اللَّهِ فَلْیَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ - إِنَّما أَمْرُهُ إِذا أَرادَ شَیْئاً أَنْ یَقُولَ لَهُ كُنْ فَیَكُونُ. فَسُبْحانَ الَّذِی بِیَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَیْءٍ وَ إِلَیْهِ تُرْجَعُونَ - أَ وَ مَنْ كانَ مَیْتاً فَأَحْیَیْناهُ وَ جَعَلْنا لَهُ نُوراً یَمْشِی بِهِ فِی النَّاسِ - هُوَ الَّذِی أَیَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَ بِالْمُؤْمِنِینَ. وَ أَلَّفَ بَیْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ ما فِی الْأَرْضِ جَمِیعاً ما أَلَّفْتَ بَیْنَ قُلُوبِهِمْوَ لكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَیْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِیزٌ حَكِیمٌ - سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِیكَ وَ نَجْعَلُ لَكُما سُلْطاناً فَلا یَصِلُونَ إِلَیْكُما بِآیاتِنا أَنْتُما وَ مَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغالِبُونَ - عَلَی اللَّهِ تَوَكَّلْنا رَبَّنَا افْتَحْ بَیْنَنا وَ بَیْنَ قَوْمِنا بِالْحَقِّ وَ أَنْتَ خَیْرُ الْفاتِحِینَ - إِنِّی تَوَكَّلْتُ عَلَی اللَّهِ رَبِّی وَ رَبِّكُمْ ما مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِناصِیَتِها إِنَّ رَبِّی عَلی صِراطٍ مُسْتَقِیمٍ - فَسَتَذْكُرُونَ ما أَقُولُ لَكُمْ وَ أُفَوِّضُ أَمْرِی إِلَی اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِیرٌ بِالْعِبادِ - حَسْبِیَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ رَبِّ إِنِّی مَسَّنِیَ الضُّرُّ وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ - لا إِلهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحانَكَ إِنِّی كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِینَ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ. الم اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ

- الم ذلِکَ الْکِتابُ لا رَيْبَ فِيهِ هُدىً لِلْمُتَّقِينَ. الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَ يُقِيمُونَ
الصَّلاةَ - اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَيُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ لَهُ ما فِی
السَّماواتِ وَ ما فِی الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِی يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ ما بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَ ما خَلْفَهُمْ وَ لا يُحِيطُونَ بِشَیْ‏ءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِما شاءَ وَسِعَ کُرْسِيُّهُ
السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ وَ لا يَؤُدُهُ حِفْظُهُما وَ هُوَ الْعَلِیُّ الْعَظِيمُ. لا إِكْراهَ فِی
الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَیِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ
اسْتَمْسَکَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقی لَا انْفِصامَ لَها وَ اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ - شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لا
إِلهَ إِلَّا هُوَ وَ الْمَلائِكَةُ وَ أُولُوا الْعِلْمِ قائِماً بِالْقِسْطِ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ.
إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلامُ - قُلِ اللَّهُمَّ مالِکَ الْمُلْکِ تُؤْتِی الْمُلْکَ مَنْ تَشاءُ وَ
تَنْزِعُ الْمُلْکَ مِمَّنْ تَشاءُ وَ تُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَ تُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِيَدِکَ الْخَيْرُ إِنَّکَ عَلی
كُلِّ شَیْ‏ءٍ قَدِيرٌ. تُولِجُ اللَّيْلَ فِی النَّهارِ وَ تُولِجُ النَّهارَ فِی اللَّيْلِ وَ تُخْرِجُ الْحَیَّ
مِنَ الْمَيِّتِ وَ تُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَ تَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَيْرِ حِسابٍ - رَبَّنا لا
تُزِغْ قُلُوبَنا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنا وَ هَبْ لَنا مِنْ لَدُنْکَ رَحْمَةً إِنَّکَ أَنْتَ الْوَهَّابُ - لَقَدْ
جاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ - عَزِيزٌ عَلَيْهِ ما عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ
رَؤُفٌ رَحِيمٌ. فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ - الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی نَجَّانا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ - الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی
أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ إِنَّ رَبَّنا لَغَفُورٌ شَكُورٌ. الَّذِی أَحَلَّنا دارَ الْمُقامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لا
يَمَسُّنا فِيها نَصَبٌ وَ لا يَمَسُّنا فِيها لُغُوبٌ - الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی هَدانا لِهذا وَ ما كُنَّا
لِنَهْتَدِیَ لَوْ لا أَنْ هَدانَا اللَّهُ - الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنا عَلی كَثِيرٍ مِنْ عِبادِهِ
الْمُؤْمِنِينَ - فَقُطِعَ دابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ - فَلِلَّهِ
الْحَمْدُ رَبِّ السَّماواتِ وَ (رَبِّ) الْأَرْضِ رَبِّ الْعالَمِينَ. وَ لَهُ الْكِبْرِياءُ فِی
السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ - فَسُبْحانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَ حِينَ
تُصْبِحُونَ. وَ لَهُ الْحَمْدُ فِی السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ عَشِيًّا وَ حِينَ تُظْهِرُونَ. يُخْرِجُ
الْحَیَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَ يُحْيِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِها وَ كَذلِکَ
تُخْرَجُونَ - فَسُبْحانَ الَّذِی بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَیْ‏ءٍ وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ - إِنَّ رَبَّكُمُ
اللَّهُ الَّذِی خَلَقَ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ فِی سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوی عَلَی الْعَرْشِ
يُغْشِی اللَّيْلَ النَّهارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثاً وَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ وَ النُّجُومَ مُسَخَّراتٍ بِأَمْرِهِ
أَلا لَهُ الْخَلْقُ وَ الْأَمْرُ تَبارَکَ اللَّهُ رَبُّ الْعالَمِينَ. ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعاً وَ خُفْيَةً إِنَّهُ
لا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ. وَ لا تُفْسِدُوا فِی الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلاحِها وَ ادْعُوهُ خَوْفاً وَ طَمَعاً
إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ - الَّذِی خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ. وَ الَّذِی هُوَ
يُطْعِمُنِی وَ يَسْقِينِ. وَ إِذا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ. وَ الَّذِی يُمِيتُنِی ثُمَّ يُحْيِينِ. وَ
الَّذِی أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِی خَطِيئَتِی يَوْمَ الدِّينِ. رَبِّ هَبْ لِی حُكْماً وَ أَلْحِقْنِی
بِالصَّالِحِينَ. وَ اجْعَلْ لِی لِسانَ صِدْقٍ فِی الْآخِرِينَ. وَ اجْعَلْنِی مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ
النَّعِيمِ. وَ اغْفِرْ لِأَبِی إِنَّهُ كانَ مِنَ الضَّالِّينَ. وَ لا تُخْزِنِی يَوْمَ يُبْعَثُونَ يَوْمَ لا يَنْفَعُ
مالٌ وَ لا بَنُونَ. إِلَّا مَنْ أَتَی اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ.
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی خَلَقَ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ وَ جَعَلَ الظُّلُماتِ وَ النُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ

كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلَونَ - بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيم. وَ الصَّافّاتِ صَفًّا فَالزَّاجِراتِ زَجْراً. فَالتَّالِياتِ ذِكْراً إِنَّ إِلهَكُمْ لَواحِدٌ. رَبُّ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ ما بَيْنَهُما وَ رَبُّ الْمَشارِقِ. إِنَّا زَيَّنَّا السَّماءَ الدُّنْيا بِزِينَةٍ الْكَواكِبِ. وَ حِفْظاً مِنْ كُلِّ شَيْطانٍ مارِدٍ. لا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلي وَ يُقْذَفُونَ مِنْ كُلِّ جانِبٍ دُحُوراً وَ لَهُمْ عَذابٌ واصِبٌ. إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهابٌ ثاقِبٌ - يا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطارِ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ فَانْفُذُوا لا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطانٍ. فَبِأَىِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ. يُرْسَلُ عَلَيْكُما شُواظٌ مِنْ نارٍ وَ نُحاسٌ فَلا تَنْتَصِرانِ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيم. الْحَمْدُ لِلَّهِ فاطِرِ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ جاعِلِ الْمَلائِكَةِ رُسُلًا أُولِى أَجْنِحَةٍ مَثْنى وَ ثُلاثَ وَ رُباعَ يَزِيدُ فِى الْخَلْقِ ما يَشاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ. ما يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلا مُمْسِكَ لَها وَ ما يُمْسِكْ فَلا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ - إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشاءُ وَ اللَّهُ واسِعٌ عَلِيمٌ. يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشاءُ وَ اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ - وَ نُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ ما هُوَ شِفاءٌ وَ رَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ - وَ إِذا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ الَّذِينَ لا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجاباً مَسْتُوراً. وَ جَعَلْنا عَلى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فِى آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِذا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِى الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلى أَدْبارِهِمْ نُفُوراً أَ فَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلهَهُ هَواهُ وَ أَضَلَّهُ اللَّهُ عَلى عِلْمٍ وَ خَتَمَ عَلى سَمْعِهِ وَ قَلْبِهِ وَ جَعَلَ عَلى بَصَرِهِ غِشاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَ فَلا تَذَكَّرُونَ - أُولئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلى قُلُوبِهِمْ وَ سَمْعِهِمْ وَ أَبْصارِهِمْ وَ أُولئِكَ هُمُ الْغافِلُونَ - وَ جَعَلْنا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْناهُمْ فَهُمْ لا يُبْصِرُونَ - وَ ما تَوْفِيقِى إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ إِلَيْهِ أُنِيبُ - وَ لا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَ لا تَكُ فِى ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ. إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَ الَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ - وَ قالَ الْمَلِكُ ائْتُونِى بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِى فَلَمَّا كَلَّمَهُ قالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنا مَكِينٌ أَمِينٌ - وَ خَشَعَتِ الْأَصْواتُ لِلرَّحْمنِ فَلا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْساً - فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ - إِنِّى تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّى وَ رَبِّكُمْ ما مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِناصِيَتِها إِنَّ رَبِّى عَلى صِراطٍ مُسْتَقِيمٍ - وَ إِلهُكُمْ إِلهٌ واحِدٌ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمنُ الرَّحِيمُ - ذلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ ... خالِقُ كُلِّ شَىْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَ هُوَ عَلى كُلِّ شَىْءٍ وَكِيلٌ - قُلْ هُوَ رَبِّى لا إِلهَ إِلَّا هُوَ - عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ إِلَيْهِ أُنِيبُ - يا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ (عَلَيْكُمْ) هَلْ مِنْ خالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّماءِ وَ الْأَرْضِ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ - ذلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعالَمِينَ. هُوَ الْحَىُّ الَّذِى لا إِلهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ - رَبُّ الْمَشْرِقِ وَ الْمَغْرِبِ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا - رَبَّنا أَفْرِغْ عَلَيْنا صَبْراً وَ ثَبِّتْ أَقْدامَنا وَ انْصُرْنا عَلَى الْقَوْمِ الْكافِرِينَ - لَوْ أَنْزَلْنا هذَا الْقُرْآنَ عَلى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خاشِعاً مُتَصَدِّعاً مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَ تِلْكَ الْأَمْثالُ نَضْرِبُها لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ. هُوَ اللَّهُ الَّذِى لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهادَةِ هُوَ الرَّحْمنُ الرَّحِيمُ. هُوَ اللَّهُ الَّذِى لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ

سُبْحَانَ اللّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ. هُوَ اللّهُ الْخالِقُ الْبارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأسْماءُ الْحُسْنى يُسَبِّحُ لَهُ ما فِی السَّماواتِ وَ الْأرْضِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ. قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ. لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ. قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ ما خَلَقَ. وَ مِنْ شَرِّ غاسِقٍ إِذا وَقَبَ. وَ مِنْ شَرِّ النَّفَّاثاتِ فِی الْعُقَدِ. وَ مِنْ شَرِّ حاسِدٍ إِذا حَسَدَ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ. قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ إِلهِ النَّاسِ. مِنْ شَرِّ الْوَسْواسِ الْخَنَّاسِ. الَّذِی يُوَسْوِسُ فِی صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَ بِی شَرّاً أَوْ بِأَهْلِی شَرّاً أَوْ بَأْساً أَوْ ضَرّاً فَاقْمَعْ رَأْسَهُ وَ اصْرِفْ عَنِّی سُوءَهُ وَ مَكْرُوهَهُ وَ اعْقِدْ لِسَانَهُ وَ احْبِسْ كَيْدَهُ وَ ارْدُدْ عَنِّی إِرَادَتَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا هَدَيْتَنَا بِهِ مِنَ الْكُفْرِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا ذَكَرَكَ الذَّاكِرُونَ وَ اغْفِرْ لَنَا وَ لِآبَائِنَا وَ لِأُمَّهَاتِنَا وَ ذُرِّيَّاتِنَا وَ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْمُسْلِمِينَ وَ الْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ تَابِعْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ إِنَّكَ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ وَ مُنْزِلُ الْبَرَكَاتِ وَ دَافِعُ السَّيِّئَاتِ - إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَیْ‏ءٍ قَدِيرٌ - اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْتَوْدِعُكَ دِينِی وَ دُنْيَایَ وَ أَهْلِی وَ أَوْلَادِی وَ عِيَالِی وَ أَمَانَتِی وَ جَمِيعَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ فِی الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ فَإِنَّهُ لَا يَضِيعُ صَنَائِعُكَ وَ لَا تَضِيعُ وَدَائِعُكَ وَ لَا يُجِيرُنِی مِنْكَ أَحَدٌ اللَّهُمَّ رَبَّنا آتِنا فِی الدُّنْيا حَسَنَةً وَ فِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنا عَذابَ النَّارِ إِلَى هُنَا وَ الزِّيَادَةُ عَلَى هَذَا مِنَ الْكِتَابِ فَإِنِّی أَرْجُوكَ وَ لَا أَرْجُو أَحَداً سِوَاكَ فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْغَفُورُ اللَّهُمَّ أَدْخِلْنِی الْجَنَّةَ وَ نَجِّنِی مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

در نسخه‌ای که این دعا از آن نقل شده آمده است:

دعا تا این جاست.

بیش از این افزوده‌ی کاتبان نسخه‌ی نقل شده است.

سالار و سرور ما، جمال عارفان و نمونه‌ی پدران پاک سرشت، رکن الاسلام رَضِیّ الدِّین اَبُو الْقاسم عَلی بِنِ مُوسَی بِنِ جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد بِنِ مُحَمَّد طاووس عَلَوی فاطمی - که خدا دشمنانش را شکست و بدخواهانش را خواری دهاد - فرماید:

شگفتا! دنیا خواهی بنده از خاک و نطفه‌ی آب پست آفریده را به جایی می‌رساند که به سرکشی با پروردگار جهانیان بر می‌خیزد و با آن همه نشانه‌ها و آیه‌ها، به کشتن مولا حضرت امام جَعْفَر صادِق عَلَیْهِ السَّلَام دست می‌یازد؛ تا جایی که هفت بار حضرتش را فرا می‌خواند.

شگفتی بیشتر و غریب‌تر این که مَنْصُور خود این نشانه‌ها و معجزه‌ها و کرامت‌ها را از امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام می‌بیند و آن گاه که خبر رحلت آن حضرت را می‌شنود، بر او می‌گرید؛ اما به کشتن وصی حضرتش فرمان می‌دهد؛ چنان که مُحَمَّد بِنِ یَعْقُوب کلینی در (کافی، بخش) کتاب الحجه در باب تصریح به امامت حضرت مُوسَی بِن جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام می‌آورد. او به

سند خویش از داوود بِنِ زُرْبِی (یا زُرْبِیَ) از اَبُو أَیُّوب خوزی (412) نقل می‌کند که:
نیمه شبی، اَبُو جَعْفَر مَنْصُور در پی من فرستاد. نزد او رفتم. روی تختی نشسته بود. شمعی پیش رو و نامه‌ای به دست داشت. وقتی بر او سلام کردم، نامه را با گریه پرتاب کرد. گفت:
این نامه مُحَمَّد بِنِ سُلَیْمَان است؛ می‌گوید:
جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد از دنیا رفت و سه بار گفت:
إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَیْهِ راجِعُونَ! (سپس افزود:) کجا چون او پیدا می‌شود؟!
آن گاه گفت:
بنویس. من مقدمات نامه را نوشتم. گفت:
بنویس: اگر شخص معینی را وصی خود قرار داده است، او را احضار کن و گردن بزن!
پاسخ آمد: (آن حضرت) 5 نفر را وصی خویش تعیین فرموده است؛ یکی از ایشان ابوجَعْفَر مَنْصُور است و دو دیگر مُحَمَّد بِنِ سُلَیْمَان (بِنِ عَلی بِنِ عَبْداللّه بِنِ عَبَّاس، پسر عموی خلیفه) و دیگری عَبْداللّٰه (بِنِ جَعْفَر معروف به أفلح فرزند آن حضرت) و چهارمی مُوسَی (بِنِ جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام) و پنجم حَمِیدَه (همسر بزرگوارش). (413)
در روایت دیگر چنین است که: امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام مَنْصُور و فرزندان خود، عَبْداللّٰه و مُوسَی و مُحَمَّد و غلام خود را وصی خویش تعیین فرموده بود. از این رو، مَنْصُور گفت:
این همه را نمی‌شود کشت! (414)
إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَیْهِ راجِعُونَ! دنیا دوستی به جایی می‌رساند که دل‌ها و دیده‌ها را کور می‌سازد! «آیا دیده‌ای که اگر ایشان را سال‌ها برخوردار سازیم آن گاه آن چه وعده می‌شدند بدیشان رسید؟! همه‌ی آن چه از آن بهره می‌بردند سودشان نکرد.» (415)
شگفت‌تر از این، نوشته‌ای است که به خط صفی (الدین) مُحَمَّد بِنِ مَعَدّ رِضْوَانُ اللَّهِ عَلَیه دیدم که مَنْصُور، با این همه نشانه‌ها، از کشتن مولا حضرت جَعْفَر ابْن مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام دست نکشید و خودداری نکرد تا جایی که به کشتن حضرتش فرمان داد.
در سال 603 در بغداد، کتابی به خطر عَبْدُ الْسلام بَصْرِی دیدم که در صفحه‌ی اول آن چنین نوشته بود:
نقل‌ها و خبرهای اَبُو الْحَسَن مُحَمَّد بِنِ یُوسُف بِنِ موسای ناقط از عَبْدُ الْسَلَّام بِنِ الْحُسَیْن و در حضور او که وجودش پر بهره باد:
اَبُو غالب اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد (بِنِ مُحَمَّد) بِنِ سُلَیْمَان زراری - جدش، مُحَمَّد بِنِ سُلَیْمَان (بِنِ حَسَن بِنِ جَهْم) - أَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِنِ حُسَیْن بِنِ أَبِی خطاب کوفی - مُحَمَّد بِن سِنَان - عَبْداللّه بِن مسکان - اَبُو سعید (هَاشِم بِن حیان)

مکاری و چند تنَ دیگر از شیعیان - عَبْدُ الاعلی بِنِ أعین - رزام بِنَ مُسْلِم، هم پیمان خَالِد (بِنِ عَبْداللّه قسری) نقل کرد که:
دَوَانِیقِی مرا با چند نفر برای کشتن امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام به حیره فرستاد. شبانه به سرای آن حضرت در آمدیم و او و فرزندش إِسْمَاعِیل را به قتل رسانیدیم. به نزد دَوَانِیقِی باز گشتیم و گفتیم: فرمان را به جا آوردیم! صبح فردا در سرای حضرتش دو شتر کشته شده یافتیم! اَبُو اَلْحَسَن مُحَمَّد بِنِ یُوسُف گفت:
خدا او را (منظورش حضرت صادِق عَلَیْهِ السَّلَام بود) از ایشان نگاه داشت.
خطیب بغدادی در تاریخ بغداد درباره‌ی اَبُو عَبْداللّه (416) (عَبْدُ الْسلام) بَصْرِی چنین می‌گوید:
اَبُو اَحْمَد عَبْدُ الْسَّلَام بِنِ الْحُسَیْن بِنِ مُحَمَّد بَصْرِی لغوی در بغداد زیست و هم در آن از مُحَمَّد بِنِ إِسْحَاق بِنِ عباد خرما فروش و گروهی از بصریان حدیث می‌گفت:
این را عَبْدُ الْعزیز أَزْجِی و دیگران به من گفتند:
او راست گو و عالم و ادیب بود و نیز قاری قرآن و آشنا به قرائات آن. در بغداد سرپرست و مسؤول دارالکتب بود. از اَبُو اَلْقاسم عُبَیْداللّه بِنِ عَلی رقی ادیب شنیدم که: عَبْدُ الْسلام بَصْرِی در میان مردم از بهترین قرآن خوانان بود و شعر را نیکو می‌خواند. خوش برخورد و بخشنده بود. گاه - در حالی که چیزی نداشت - خواهنده‌ای بدو مراجعه می‌کرد؛ کتابی بسیار پر قیمت و ارزشمند بدو می‌داد! عَلی بِنِ محسن تَنُوخِی برای من تعریف کرد که: عَبْدُ الْسلام بَصْرِی روز سه شنبه 19 محرم سال 405 درگذشت. کس دیگری گفت:
او را در مقبره‌ی شُونِیزی نزدیک اَبُو عَلی فارسی به خاک سپردند. ولادت او در سال 329 بود. (417)
این متن را از آن رو از خطیب آوردم که دانسته شود راوی داستان مَنْصُور و امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام چنین است که خطیب گوید تا کسی که این معجزه‌ی بزرگ و کرامت روشن و آیت آشکار را می‌شنود در نقل از عَبْدُ الْسلام بر خطیب خرده نگیرد.
ما «تاریخ بغداد» را از چند طریق روایتی دریافت کرده‌ایم که آن سندها را در کتاب «اجازات» آورده‌ایم. این گفتار خطیب بغدادی درباره‌ی عَبْدُ الْسلام بَصْرِی را نیز به سند متصل دریافت کرده‌ایم.

8 - دعای امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام وقتی مَنْصُور برای کشن آن حضرت به مدینه نیرو فرستاد (و این نهمین بار بود.)

این دعا را از کتاب خَصَائِص (418) حافظ اَبُو اَلْفتح مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد بِنِ عَلی نطنزی می‌آوریم. (این نطنزی را مُحَمَّد بِنِ (مُحَمَّد بِنِ حسن) نَجَّار (578 - 643) در ذیل تاریخ بغداد ستوده است. او از جمله چنین می‌گوید:
اَبُو اَلْفتح مُحَمَّد بِنِ (اَحْمَد بِنِ) عَلی أَصْفَهَانِی نظنزی ... نظنر شهر کوچکی است نزدیک اصفهان. او در برخی فضیلت‌ها از هم عصرانش پیش بود.)
وی در کتاب خَصَائِص چنین گوید:
نزد امام اَبُو مَنْصُور بِنِ أَبِی شجاع حدیث خواندم: پدرتان امام حافظ (اَبُو شجاع) برای شما روایت کرد (و او تاءیید کرد):
اَبُو اَلْفَضْل عَبْدُ الْوحد بِنِ عَلی بِنِ نوعه - اَبُو اَلْعَبَّاس اَحْمَد بِنِ إِبْرَاهِیم بِنِ ترکان - مَنْصُور بِنِ مُحَمَّد بِنِ جَعْفَر صیرفی - اَبُو اَلْحَسَن إِسْحَاق بِنِ عَبْدُ الْرب بِنِ المُفَضَّل - عَبْداللَّه بِنِ عَبْدُ الْحَمِید - مُحَمَّد بِنِ مِهْرَان أَصْفَهَانِی - خَلَّاد بِنِ یَحْیَی (بِنِ صَفْوَان) - قَیْس بِنِ رَبِیع - پدرش، رَبِیع:
روزی مَنْصُور مرا فرا خواند و گفت:
نمی‌بینی از دست این حبشی چه به من می‌رسد؟ گفتم:
او کیست، سرورم؟ گفت:
جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد! به خدا ریشه‌اش را خواهم کند. (419) آن گاه یکی از سر کردگان سپاه خود را خواند و گفت:
با هزار سپاهی، به مدینه برو و بر جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد یورش برو در این ماموریت سر او و فرزندش مُوسَی بِنِ جَعْفَر را از تن جدا کن.
آن فرمانده همان ساعت بیرون آمد تا به مدینه رسید. (امام) جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام خبر دار شد. فرمان داد دو ماده شتر آوردند. آنها را دم در خانه بست. آن گاه فرزندش مُوسَی عَلَیْهِ السَّلَام و إِسْمَاعِیل و مُحَمَّد و عَبْداللَّه را گرد آورد و خود در محراب نشست و زیر لب به دعا پرداخت.
اَبُو نَصْر گوید:
مولایم مُوسَی بِنِ جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام گوید:
سر کرده مَنْصُور حمله کرد. پدرم را دیدم که آرام دعا را زمزمه می‌کرد. سر کرده و همه‌ی سپاهیان همراه وی آمدند. به آنها گفت:
این دو ایستاده را گردن زنید و سرشان را جدا سازید. چنین کردند و به سوی مَنْصُور باز گشتند.
وقتی بر او وارد شدند، مَنْصُور در ظرفی که دو سر در آن بود گردن کشید؛ سر دو ماده شتر بود! این چیست؟ (سر کرده) پاسخ داد: سرورم! با شتاب بسیار، به خانه‌ای که جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد در آن بود وارد شدم. سرم گیج شد و پیش روی خود را ندیدم. اندام دو نفر ایستاده به نظرم آمد و پنداشتم

جَعْفَر و مُوسَی عَلَیْهِ السَّلَام‌اند. سر ایشان را از تن جدا ساختم! مَنْصُور گفت:
این را پنهان بدار. من نیز - تا وقتی که او زنده بود - به کسی نگفتم.
رَبِیع گوید:
از مُوسَی بِنِ جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام دعا را خواستم. فرمود:
«من از پدرم آن را خواستم. فرمود:
این دعای حجاب بود:
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ وَ إِذا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنا بَیْنَکَ وَ بَیْنَ الَّذِینَ لا یُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجاباً مَسْتُوراً. وَ جَعَلْنا عَلی قُلُوبِهِمْ أَکِنَّةً أَنْ یَفْقَهُوهُ وَ فِی آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِذا ذَکَرْتَ رَبَّکَ فِی الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلی أَدْبارِهِمْ نُفُوراً اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِالاِسْمِ الَّذِی بِهِ تُحْیِی وَ تُمِیتُ وَ تَرْزُقُ وَ تُعْطِی وَ تَمْنَعُ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنَا بِسُوءٍ مِنْ جَمِیعِ خَلْقِکَ فَأَعْمِ عَنَّا عَیْنَهُ وَ أَصْمِمْ عَنَّا سَمْعَهُ وَ اشْغَلْ عَنَّا قَلْبَهُ وَ اغْلُلْ عَنَّا یَدَهُ وَ اصْرِفْ عَنَّا کَیْدَهُ وَ خُذْهُ مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ وَ عَنْ یَمِینِهِ وَ عَنْ شِمَالِهِ وَ مِنْ تَحْتِهِ وَ مِنْ فَوْقِهِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ
(حضرت) مُوسَی بِنِ جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:
«پدرم که درود خدا بر او باد فرمود:
این دعای پوشیده ماندن از دید همه‌ی دشمنان است.»

9 - دعا تضرع (مویه) از آن حضرت

امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام این دعا را در سختی‌ها می‌خواند؛ آستین بالا زده و با صدای بلند و ناله و گریه‌ی بسیار:

اللَّهُمَّ لَوْ لَا أَنْ أَلْقِیَ بِیَدِی وَ أُعِینَ عَلَى نَفْسِی وَ أُخَالِفَ کِتَابَکَ وَ قَدْ قُلْتَ ادْعُونِی أَسْتَجِبْ لَکُمْ - فَإِنِّی قَرِیبٌ أُجِیبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذا دَعانِ لَمَا انْشَرَحَ قَلْبِی وَ لِسَانِی لِدُعَائِکَ وَ الطَّلَبِ مِنْکَ وَ قَدْ عَلِمْتَ مِنْ نَفْسِی فِیمَا بَیْنِی وَ بَیْنَکَ مَا عَرَفْتَ اللَّهُمَّ مَنْ أَعْظَمُ جُرْماً مِنِّی وَ قَدْ سَاوَرْتُ مَعْصِیَتَکَ الَّتِی زَجَرْتَنِی عَنْهَا بِنَهْیِکَ إِیَّایَ وَ کَاثَرْتُ الْعَظِیمَ مِنْهَا الَّتِی أَوْجَبْتَ النَّارَ لِمَنْ عَمِلَهَا مِنْ خَلْقِکَ وَ کُلُّ ذَلِکَ عَلَى نَفْسِی جَنَیْتُ وَ إِیَّاهَا أَوْبَقْتُ وَ إِلَهِی فَتَدَارَکْنِی بِرَحْمَتِکَ الَّتِی بِهَا تَجْمَعُ الْخَیْرَاتِ لِأَوْلِیَائِکَ وَ بِهَا تَصْرِفُ السَّیِّئَاتِ عَنْ أَحِبَّائِکَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ التَّوْبَةَ النَّصُوحَ فَاسْتَجِبْ دُعَائِی وَ ارْحَمْ عَبْرَتِی وَ أَقِلْنِی عَثْرَتِی اللَّهُمَّ لَوْ لَا رَجَائِی لِعَفْوِکَ لَصَمَتُّ عَنِ الدُّعَاءِ وَ لَکِنَّکَ عَلَى کُلِّ حَالٍ یَا إِلَهِی غَایَةُ الطَّالِبِینَ وَ مُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاغِبِینَ وَ اسْتَعَاذَةِ الْعَائِذِینَ اللَّهُمَّ فَأَنَا أَسْتَعِیذُکَ مِنْ غَضَبِکَ وَ سُوءِ سَخَطِکَ وَ عِقَابِکَ وَ نَقِمَتِکَ وَ مِنْ شَرِّ نَفْسِی وَ شَرِّ کُلِّ ذِی شَرٍّ. وَ أَسْتَغْفِرُکَ مِنْ جَمِیعِ الذُّنُوبِ وَ أَسْأَلُکَ الْغَنِیمَةَ فِیمَا بَقِیَ مِنْ عُمُرِی بِالْعَافِیَةِ أَبَداً مَا أَبْقَیْتَنِی وَ أَسْأَلُکَ الْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَ الرَّحْمَةَ إِذَا تَوَفَّیْتَنِی فَإِنَّکَ لِذَلِکَ لَطِیفٌ وَ عَلَیْهِ قَادِرٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَشْکُو إِلَیْکَ کُلَّ حَاجَةٍ لَا یُجِیرُنِی مِنْهَا إِلَّا أَنْتَ یَا مَنْ هُوَ عُدَّتِی فِی کُلِّ عُسْرٍ وَ یُسْرٍ یَا مَنْ هُوَ حَسَنُ الْبَلَاءِ عِنْدِی یَا قَدِیمَ الْعَفْوِ عَنِّی إِنَّنِی لَا أَرْجُو غَیْرَکَ وَ لَا أَدْعُو سِوَاکَ إِذَا لَمْ تُجِبْنِی اللَّهُمَّ فَلَا تَحْرِمْنِی لِقِلَّةِ شُکْرِی وَ لَا تُؤْیِسْنِی لِکَثْرَةِ ذُنُوبِی فَإِنَّکَ أَهْلُ التَّقْوى وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ إِلَهِی أَنَا مَنْ قَدْ عَرَفْتَ بِئْسَ الْعَبْدُ أَنَا وَ خَیْرُ الْمَوْلَى أَنْتَ فَیَا مَخْشِیَّ الِانْتِقَامِ وَ یَا مَرْهُوبَ الْبَطْشِ یَا مَعْرُوفاً بِالْمَعْرُوفِ إِنَّنِی لَیْسَ أَخَافُ مِنْکَ إِلَّا عَدْلَکَ وَ لَا أَرْجُو الْفَضْلَ وَ الْعَفْوَ إِلَّا مِنْ عِنْدِکَ وَ أَنَا عَبْدُکَ وَ لَا عَبْدَ لَکَ أَحَقُّ بِاسْتِیجَابِ جَمِیعِ الْعُقُوبَةِ وَ بِذُنُوبِی مِنِّی وَ لَکِنِّی وَسِعَنِی عَفْوُکَ وَ حِلْمُکَ وَ أَخَّرْتَنِی إِلَى الْیَوْمِ فَلَیْتَ شِعْرِی یَا إِلَهِی لِأَزْدَادَ إِثْماً أَخَّرْتَنِی أَمْ لِیَتِمَّ لِی رَجَائِی مِنْکَ وَ یَتَحَقَّقَ حُسْنُ ظَنِّی بِکَ فَأَمَّا بِعَمَلِی فَقَدْ أَعْلَمْتُکَ یَا إِلَهِی أَنَّنِی مُسْتَحِقٌّ لِجَمِیعِ عُقُوبَتِکَ بِذُنُوبِی غَیْرَ أَنَّکَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ وَ أَنْتَ بِی أَعْلَمُ مِنْ نَفْسِی وَ عِنْدَ أَرْحَمِ الرَّاحِمِینَ رَجَاءُ الرَّحْمَةِ فَیَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ لَا تُشَوِّهْ خَلْقِی بِالنَّارِ وَ لَا تَقْطَعْ عَصَبِی بِالنَّارِ یَا اللَّهُ وَ لَا تَفْلِقْ قِحْفَ رَأْسِی بِالنَّارِ یَا رَحْمَانُ وَ لَا تُفَرِّقْ بَیْنَ أَوْصَالِی بِالنَّارِ یَا کَرِیمُ وَ لَا تَهْشِمْ عِظَامِی بِالنَّارِ یَا عَفُوُّ وَ لَا تَصِلْ شَیْئاً مِنْ جَسَدِی بِالنَّارِ یَا رَحْمَانُ عَفْوَکَ عَفْوَکَ ثُمَّ عَفْوَکَ عَفْوَکَ فَإِنَّهُ لَا یَقْدِرُ عَلَى ذَلِکَ غَیْرُکَ وَ أَنْتَ عَلَى کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ یَا مُحِیطاً بِمَلَکُوتِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مُدَبِّرَ أُمُورِهِمَا أَوَّلِهَا وَ آخِرِهَا أَصْلِحْ لِی دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی وَ أَصْلِحْ لِی نَفْسِی وَ مَالِی وَ مَا خَوَّلْتَنِی یَا اللَّهُ خَلِّصْنِی مِنَ

الْخَطَايَا - يَا اللّٰهُ مُنَّ عَلَىَّ بِتَرْکِ الْخَطَایَا یَا رَحِیمُ تَحَنَّنْ عَلَیَّ بِفَضْلِکَ یَا عَفُوُّ تَفَضَّلْ عَلَیَّ بِفَضْلِکَ یَا حَنَّانُ جُدْ عَلَیَّ بِسَعَةِ عَافِیَتِکَ یَا مَنَّانُ امْنُنْ عَلَیَّ بِالْعِتْقِ مِنَ النَّارِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ أَوْجِبْ لِیَ الْجَنَّةَ الَّتِی حَشْوُهَا رَحْمَتُکَ وَ سُکَّانُهَا مَلَائِکَتُکَ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ أَکْرِمْنِی وَ لَا تَجْعَلْ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ عَلَیَّ سَبِیلًا أَبَداً مَا أَبْقَیْتَنِی فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِکَ وَ أَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ سُبْحَانَکَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ لَکَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَی وَ أَنْتَ عَلِیمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

(پس از دعا) حاجت خود را ذکر می‌کنی.

گزیده‌ی دعاهای حضرت مُوسَی بِنِ جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام

1 - دعای معروف به جَوشَن (زره) (422) روایت شده از آن حضرت

این دعا از چند طریق، از نیای سعادتمند اَبُو جَعْفَر طوسی که رضوان خدا بر او باد به ما رسیده است و در یک نسخه چنین است:
به نام خداوند بخشاینده‌ی مهربان. عالم خجسته و سودمند اَبُو عَلی حَسَن بِنِ مُحَمَّد (بِنِ حَسَن) بِنِ عَلی طوسی (در ماه رمضان 507 در ایوان بزرگ (423) بالای سر مرقد مطهر مولا أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَامِ).
نیز عالمِ پر بهره مایه‌ی سر افرازی علما شَیخ الاسلام اَبُو اَلْوفا عَبْدُ الْجبار بِنِ عَبْداللّه بِنِ عَلی رازی (در شعبان 503، در مدرسه‌اش در ری).
نیز دانشمند پرهیزگار فرخنده پی همه‌ی شرف و دارای هر دو فضیلت، نجم الدین اَبُو اَلْفَضْل المنتهی بِنِ أَبِی زَیْد بِنِ کاکا حُسَیْنِی (در ذی الحجه‌ی 503، در خانه‌اش در گرگان).
نیز امین خجسته شَیخ اَبُو عَبْداللّه مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد بِنِ شهریار خزانه دار بارگاه مقدس أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام (در رجب 514، با اجازه‌ی حدیثی) - شَیخ اَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِنِ حَسَن بِنِ عَلی طوسی (در رمضان 458، در شهر مقدس نجف اشرف) - اَبُو عَبْداللّه حُسَیْن بِنِ عُبَیْداللّه غَضَائِرِی + اَحْمَد بِنِ عبدون + اَبُو طالب بِنِ غرور + اَبُو اَلْحَسَن صَفَّار + اَبُو عَلی حَسَن بِنِ (مُحَمَّد بِنِ) إِسْمَاعِیل بِنِ اشناس - اَبُو اَلْفَضْل مُحَمَّد ابْن عَبْداللّه بِنِ مطلب شَیْبَانی - مُحَمَّد بِنِ یزید بِنِ أَبِی الازهر بُوشَنْجی نَحوی - اَبُو اَلْوَضَّاح مُحَمَّد بِنِ عَبْداللّه بِنِ زَیْد نهشلی - پدرش:
امام اَبُو اَلْحَسَن مُوسَی بِنِ جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:
«بازگویی نعمت‌های خداوند سپاس است و وانهادن آنها ناسپاسی. با سپاس گزاری، به نعمت‌های حق بپیوندید و اموالتان را با زکات دادن نگاه دارید و بلا را با دعا دور سازید که دعا سپری است رهایی بخش و بلای بسیار سخت را باز می‌دارد.»
اَبُو اَلْوَضَّاح گوید:
پدرم گفت:
وقتی حُسَیْن بِنِ عَلی بِنِ حَسَن بِنِ حَسَن (حَسَن بِنِ عَلی بِنِ أَبِی طالب عَلَیْهِمُ السَّلَام) شهید فَخ به شهادت رسید و مردم از گرد او پراکنده شدند و سر بریده‌ی او را با همراهان اسیر وی، نزد مُوسَی بِنِ مَهْدِی (هادی عَبَّاسی) آوردند، (خلیفه) با نگاه به اسیران، این ابیات را یاد کرد:
- عموزادگان! پس از آن که قافیه‌ها را در بیابان غَمِیم (424) به خاک سپردید، زبان به شعر مگشایید.
- ما چون آن کس نبودیم که بر او دست می‌یافتید؛ آن گاه ستم بپذیریم یا به داوری تن دهیم.

- تنها فرمان تیغ در میان ما چیره است و هر گاه شمشیر خرسند شود، ما خرسند می‌شویم.
- عمو زادگان ما! آن چه جنگ در میان ما (دو گروه) فراکشید مرا اندوهناک ساخت؛ اگر عاملی نزدیک کننده(ی ما به هم) می‌بود.
- اگر بگویید:
بر ما ستم، رفت، ما نبودیم که ستم کردیم؛ آری ما بد (و سخت) گرفتیم.
سپس یکی از اسیران را پیش خواند و پس از سرزنش وی، او را کشت و این کار را با گروهی از فرزندان امیر مؤمنان عَلَيْهِ السَّلَام کرد. آن گاه به یاد کرد یکایک طالبیان (فرزندان أَمِيرِ الْمُؤْمِنِين عَلَيْهِ السَّلَام) پرداخت و بد گویی کرد تا به حضرت مُوسَى بِنِ جَعْفَر عَلَيْهِ السَّلَام رسید و گفت:
به خدا، حُسَيْن (شهید فَخ) جز به فرمان او قیام نکرد و جز راه دوستی او نپیمود که او وارث (امر امامت) در این خاندان است. خدایم بکشد؛ اگر او را زنده بگذارم!
أَبُو يُوسُف يَعْقُوب بِنِ إِبْرَاهِيم قاضی - که در برابر خلیفه جرات داشت - گفت:
ای فرمانروای مسلمانان! بگویم یا خاموش بمانم؟ گفت:
خدا مرا بکشد؛ اگر از مُوسَى بِنِ جَعْفَر در گذرم! اگر از (پدرم) مَهْدِی نشنیده بودم که مَنْصُور (عَبَّاسی) چه پایه از برجستگی‌های دینی و رفتاری و فضیلتی جَعْفَر (صادِق عَلَيْهِ السَّلَام) نسبت به خاندانش ستایش می‌کرد و اگر نشنیده بودم که (عموی پدرم نخستین خلیفه‌ی عَبَّاسی) سَفَّاح او را می‌ستود و بزرگ می‌داشت، گورش را می‌شکافتم و او را به آتش می‌سوزاندم!
أَبُو يُوسُف قاضی سوگند یاد کرد که زنانش طَلَاق داده و همه‌ی بردگانش آزاد باشند و همه‌ی دارایی‌هایش بخشیده و ستورانش وقف باشند و پیاده به خانه‌ی خدا رود (425)، اگر مُوسَى بِنِ جَعْفَر عَلَيْهِ السَّلَام آهنگ شورش در سر داشته باشد؛ نه او نه هیچ یک از فرزندانش و این شایسته‌ی ایشان نیست. آن گاه زَيْدِيَّة و گرایش ایشان را یاد کرد و گفت:
از زَيْدِيَّة تنها همین گروه مانده بودند که همراه حُسَيْن (شهید فَخ) قیام کردند و خلیفه بر آنها پیروز شد.
آن قدر با مهربانی با او سخن گفت تا خشمش فرو نشست. عَلى بِنِ يَقْطِين داستان را برای حضرت مُوسَى بِنِ جَعْفَر عَلَيْهِ السَّلَام نوشت. نامه رسید. صبح هنگام، امام عَلَيْهِ السَّلَام خانواده و دوستان خویش را گرد آورد و خبر را باز فرمود. سپس افزود: «در این باره چه نظری دارید؟» گفتند:
خدا کار شما و ما را همراهتان سامان دهد! رأیمان این است که خود را از این زور گو دور و پنهان بدارید که از آسیب و بیداد و ستم او امانی نیست؛ به ویژه آن که شما و ما را تهدید کرده است.

امام عَلَيْهِ السَّلَام لبخندی زدند؛ سپس این بیت کعب بِنِ مَالِک مَالِكٍ سلمی را یاد کردند:
قُرَيْش پنداشته است که بر پروردگار خویش پیروز گردد! بی‌شک، در افتاده با آن همواره پیروز، شکست خواهد خورد. (426)
آن گاه به دوستان حاضر و خانواده‌ی خویش روی آورد و فرمود:
«بیمتان مباد! نخستین نامه‌ای که از عِراق خواهد آمد خبر هلاکت مُوسَی بِنِ مَهْدِی را خواهد آورد.» گفتند:
خداوند کار ساز شما باشد؛ چگونه؟ فرمود:
«به حرمت صاحب این قبر سوگند، او هم امروز مرد! به خدا «این حق است؛ چنان که شما سخن می‌گویید» (427). اکنون برایتان می‌گویم:
بعد از تعقیبات، در جای نماز خود نشسته بودم. چشمانم اندکی به خواب رفت. جدم پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به رؤیایم آمد. از مُوسَی بِنِ مَهْدِی به حضرتش شکایت بردم و از کارهایی که درباره‌ی اهل بیت آن حضرت روا داشته است و این که من از آشوبگری او بیمناک ام. (جدم) به من فرمود:
مُوسَی! نگران مباش. خداوند اندکی پیش دشمنت را نابود ساخت. سپاس حق را نیکو به جای آر.»
امام عَلَيْهِ السَّلَام در اینجا به سوی قبله روی کرد و دست به دعا برداشت.
اَبُو اَلْوَضَّاح گوید:
پدرم برایم گفت:
گروهی از خویشان و یاران نزدیک حضرت کاظم عَلَيْهِ السَّلَام روزها به نزد آن حضرت می‌آمدند و در آستین‌هاشان حضرت کاظم عَلَيْهِ السَّلَام روزها به نزد آن حضرت می‌آمدند و در آستین‌هاشان تخته‌های ظریف چون آبنوس و قلم به همراه داشتند. وقتی امام هفتم عَلَيْهِ السَّلَام سخنی می‌فرمود یا در مورد حادثه‌ای حکمی بیان می‌داشت، آن چه را می‌شنیدند می‌نوشتند.
ما شنیدیم که حضرتش به سپاس خداوند که بزرگی‌اش شکوه‌مند باد چنین دعا فرمود:
إِلَهِی كَمْ مِنْ عَدُوٍّ انْتَضَى عَلَيَّ سَيْفَ عَدَاوَتِهِ وَ شَحَذَ لِی ظُبَةَ مُدْيَتِهِ وَ أَرْهَفَ لِی شَبَا حَدِّهِ وَ دَافَ لِی قَوَاتِلَ سُمُومِهِ وَ سَدَّدَ نَحْوِی صَوَائِبَ سِهَامِهِ وَ لَمْ تَنَمْ عَنِّی عَيْنُ حِرَاسَتِهِ وَ أَضْمَرَ أَنْ يَسُومَنِی الْمَكْرُوهَ وَ يُجَرِّعَنِی ذُعَافَ مَرَارَتِهِ فَنَظَرْتَ إِلَى ضَعْفِی عَنِ احْتِمَالِ الْفَوَادِحِ وَ عَجْزِی عَنِ الِانْتِصَارِ مِمَّنْ قَصَدَنِی بِمُحَارَبَتِهِ وَ وَحْدَتِی فِی كَثِيرِ مَنْ نَاوَانِی وَ إِرْصَادِهِمْ لِی فِيمَا لَمْ أُعْمِلْ فِيهِ فِكْرِی فِی الْإِرْصَادِ لَهُمْ بِمِثْلِهِ فَأَيَّدْتَنِی بِقُوَّتِكَ وَ شَدَدْتَ أَزْرِی بِنَصْرِكَ وَ فَلَلْتَ لِی شَبَا حَدِّهِ وَ خَذَلْتَهُ بَعْدَ جَمْعِ عَدِيدِهِ وَ حَشْدِهِ وَ أَعْلَيْتَ كَعْبِی عَلَيْهِ وَ وَجَّهْتَ مَا سَدَّدَ إِلَيَّ مِنْ مَكَايِدِهِ إِلَيْهِ وَ رَدَدْتَهُ وَ لَمْ يَشْفِ غَلِيلَهُ وَ لَمْ تَبْرُدْ حَرَارَاتُ غَيْظِهِ وَ قَدْ عَضَّ عَلَيَّ أَنَامِلَهُ وَ أَدْبَرَ مُوَلِّياً قَدْ أَخْفَقَتْ سَرَايَاهُ

فَلَکَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لِأَنْعُمِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ إِلَهِی وَ کَمْ مِنْ بَاغٍ بَغَانِی بِمَکَایِدِهِ وَ نَصَبَ لِی أَشْرَاکَ مَصَایِدِهِ وَ وَکَّلَ بِی تَفَقُّدَ رِعَایَتِهِ وَ أَضْبَأَ إِلَیَّ إِضْبَاءَ السَّبُعِ لِطَرِیدَتِهِ انْتِظَاراً لِانْتِهَازِ فُرْصَتِهِ [الْفُرْصَةِ] وَ هُوَ یُظْهِرُ لِی بَشَاشَةَ الْمَلَقِ وَ یَبْسُطُ لِی وَجْهاً غَیْرَ طَلِقٍ فَلَمَّا رَأَیْتَ دَغَلَ سَرِیرَتِهِ وَ قُبْحَ مَا انْطَوَی عَلَیْهِ لِشَرِیکِهِ فِی مِلَّتِهِ وَ أَصْبَحَ مُجْلِباً إِلَیَّ فِی بَغْیِهِ أَرْکَسْتَهُ لِأُمِّ رَأْسِهِ وَ أَتَیْتَ بُنْیَانَهُ مِنْ أَسَاسِهِ فَصَرَعْتَهُ فِی زُبْیَتِهِ وَ أَرْدَیْتَهُ فِی مَهْوَی حُفْرَتِهِ وَ رَمَیْتَهُ بِحَجَرِهِ وَ خَنَقْتَهُ بِوَتَرِهِ وَ ذَکَّیْتَهُ بِمَشَاقِصِهِ وَ کَبَبْتَهُ بِمَنْخِرِهِ وَ رَدَدْتَ کَیْدَهُ فِی نَحْرِهِ وَ وَبِقْتَهُ بِنَدَامَتِهِ وَ فَتَنْتَهُ بِحَسْرَتِهِ فَاسْتَخْذَلَ وَ اسْتَخْذَأَ وَ تَضَاءَلَ بَعْدَ نَخْوَتِهِ وَ انْقَمَعَ بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِ ذَلِیلاً مَأْسُوراً فِی رِبْقِ حَبَائِلِهِ الَّتِی کَانَ یُؤَمِّلُ أَنْ یَرَانِی فِیهَا یَوْمَ سَطْوَتِهِ وَ قَدْ کِدْتُ لَوْ لَا رَحْمَتُکَ یَحِلُّ بِی مَا حَلَّ بِسَاحَتِهِ فَلَکَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لِأَنْعُمِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ إِلَهِی وَ کَمْ مِنْ حَاسِدٍ شَرِقَ بِحَسَدِهِ وَ شَجِیَ بِغَیْظِهِ وَ سَلَقَنِی بِحَدِّ لِسَانِهِ وَ وَخَزَنِی بِمُؤْقِ عَیْنِهِ وَ جَعَلَ عِرْضِی غَرَضاً لِمَرَامِیهِ وَ قَلَّدَنِی خِلَالًا لَمْ یَزَلْ فِیهِ فَنَادَیْتُکَ یَا رَبِّ مُسْتَجِیراً بِکَ وَاثِقاً بِسُرْعَةِ إِجَابَتِکَ مُتَوَکِّلًا عَلَی مَا لَمْ أَزَلْ أَعْرِفُهُ مِنْ حُسْنِ دِفَاعِکَ عَالِماً أَنَّهُ لَمْ یُضْطَهَدْ مَنْ أَوَی إِلَی ظِلِّ کَنَفِکَ وَ أَنْ لَا تَقْرَعَ الْفَوَادِحُ مَنْ لَجَأَ إِلَی مَعْقِلِ الِانْتِصَارِ بِکَ فَحَصَّنْتَنِی مِنْ بَأْسِهِ بِقُدْرَتِکَ فَلَکَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لِأَنْعُمِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ إِلَهِی وَ کَمْ مِنْ سَحَائِبِ مَکْرُوهٍ قَدْ جَلَّیْتَهَا وَ سَمَاءِ نِعْمَةٍ أَمْطَرْتَهَا وَ جَدَاوِلِ کَرَامَةٍ أَجْرَیْتَهَا وَ أَعْیُنِ أَحْدَاثٍ طَمَسْتَهَا وَ نَاشِئَةِ رَحْمَةٍ نَشَرْتَهَا وَ جُنَّةِ عَافِیَةٍ أَلْبَسْتَهَا وَ غَوَامِرِ کُرُبَاتٍ کَشَفْتَهَا وَ أُمُورٍ جَارِیَةٍ قَدَّرْتَهَا إِذْ لَمْ یُعْجِزْکَ إِذْ طَلَبْتَهَا وَ لَمْ تَمْتَنِعْ عَلَیْکَ إِذْ أَرَدْتَهَا فَلَکَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لِأَنْعُمِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ إِلَهِی وَ کَمْ مِنْ ظَنٍّ حَسَنٍ حَقَّقْتَ وَ مِنْ عُدْمِ إِمْلَاقٍ جَبَرْتَ وَ مِنْ مَسْکَنَةٍ فَادِحَةٍ حَوَّلْتَ وَ مِنْ صَرْعَةٍ مُهْلِکَةٍ أَنْعَشْتَ وَ مِنْ مَشَقَّةٍ أَرَحْتَ لَا تُسْأَلُ یَا سَیِّدِی عَمَّا تَفْعَلُ وَ هُمْ یُسْئَلُونَ وَ لَا یَنْقُصُکَ مَا أَنْفَقْتَ وَ لَقَدْ سُئِلْتَ فَأَعْطَیْتَ وَ لَمْ تُسْأَلْ فَابْتَدَأْتَ وَ اسْتُمِیحَ بَابُ فَضْلِکَ فَمَا أَکْدَیْتَ أَبَیْتَ إِلَّا إِنْعَاماً وَ امْتِنَاناً وَ إِلَّا تَطَوُّلًا یَا رَبِّ وَ إِحْسَاناً وَ أَبَیْتَ یَا رَبِّ إِلَّا انْتِهَاکاً لِحُرُمَاتِکَ وَ اجْتِرَاءً عَلَی مَعَاصِیکَ وَ تَعَدِّیاً لِحُدُودِکَ وَ غَفْلَةً عَنْ وَعِیدِکَ وَ طَاعَةً لِعَدُوِّی وَ عَدُوِّکَ. لَمْ یَمْنَعْکَ یَا إِلَهِی وَ نَاصِرِی إِخْلَالِی بِالشُّکْرِ عَنْ إِتْمَامِ إِحْسَانِکَ وَ لَا حَجَزَنِی ذَلِکَ عَنِ ارْتِکَابِ مَسَاخِطِکَ اللَّهُمَّ فَهَذَا مَقَامُ عَبْدٍ ذَلِیلٍ اعْتَرَفَ لَکَ بِالتَّوْحِیدِ وَ أَقَرَّ عَلَی نَفْسِهِ بِالتَّقْصِیرِ فِی أَدَاءِ حَقِّکَ وَ شَهِدَ لَکَ بِسُبُوغِ نِعْمَتِکَ عَلَیْهِ وَ جَمِیلِ عَادَاتِکَ عِنْدَهُ وَ إِحْسَانِکَ إِلَیْهِ فَهَبْ لِی یَا إِلَهِی وَ سَیِّدِی مِنْ فَضْلِکَ مَا أُرِیدُهُ سَبَباً إِلَی رَحْمَتِکَ وَ أَتَّخِذُهُ سُلَّماً أَعْرُجُ فِیهِ إِلَی مَرْضَاتِکَ وَ

آمَنُ بِهِ مِنْ سَخَطِکَ بِعِزَّتِکَ وَ طَوْلِکَ وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِیِّکَ وَ الْأَئِمَّةِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ فَلَکَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لِأَنْعُمِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ إِلَهِی وَ کَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَی وَ أَصْبَحَ فِی کَرْبِ الْمَوْتِ وَ حَشْرَجَةِ الصَّدْرِ وَ النَّظَرِ إِلَی مَا تَقْشَعِرُّ مِنْهُ الْجُلُودُ وَ تَفْزَعُ إِلَیْهِ الْقُلُوبُ وَ أَنَا فِی عَافِیَةٍ مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ فَلَکَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لِأَنْعُمِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ إِلَهِی وَ کَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَی وَ أَصْبَحَ سَقِیماً مُوجَعاً مُدْنِفاً فِی أَنِینٍ وَ عَوِیلٍ یَتَقَلَّبُ فِی غَمِّهِ وَ لَا یَجِدُ مَحِیصاً وَ لَا یُسِیغُ طَعَاماً وَ لَا یَسْتَعْذِبُ شَرَاباً وَ لَا یَسْتَطِیعُ ضَرّاً وَ لَا نَفْعاً وَ هُوَ فِی حَسْرَةٍ وَ نَدَامَةٍ وَ أَنَا فِی صِحَّةٍ مِنَ الْبَدَنِ وَ سَلَامَةٍ مِنَ الْعَیْشِ کُلُّ ذَلِکَ مِنْکَ فَلَکَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لِأَنْعُمِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ إِلَهِی وَ کَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَی وَ أَصْبَحَ خَائِفاً مَرْعُوباً مُسَهَّداً مُشْفِقاً وَحِیداً وَ جَاهِلًا هَارِباً طَرِیداً أَوْ مُنْحَجِزاً فِی مَضِیقٍ أَوْ مَخْبَأَةٍ مِنَ الْمَخَابِئِ قَدْ ضَاقَتْ عَلَیْهِ الْأَرْضُ بِرُحْبِهَا وَ لَا یَجِدُ حِیلَةً وَ لَا مَنْجًی وَ لَا مَأْوًی وَ لَا مَهْرَباً وَ أَنَا فِی أَمْنٍ وَ أَمَانٍ وَ طُمَأْنِینَةٍ وَ عَافِیَةٍ مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ فَلَکَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لِأَنْعُمِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ إِلَهِی وَ سَیِّدِی وَ کَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَی وَ أَصْبَحَ مَغْلُولًا مُکَبَّلًا بِالْحَدِیدِ بِأَیْدِی الْعُدَاةِ وَ لَا یَرْحَمُونَهُ فَقِیداً مِنْ أَهْلِهِ وَ وُلْدِهِ مُنْقَطِعاً عَنْ إِخْوَانِهِ وَ بَلَدِهِ یَتَوَقَّعُ کُلَّ سَاعَةٍ بِأَیَّةِ قِتْلَةٍ یُقْتَلُ وَ بِأَیِّ مُثْلَةٍ یُمَثَّلُ وَ أَنَا فِی عَافِیَةٍ مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ فَلَکَ الْحَمْدُ مِنَ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لِأَنْعُمِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ إِلَهِی وَ سَیِّدِی وَ کَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَی وَ أَصْبَحَ یُقَاسِی الْحَرْبَ وَ مُبَاشَرَةَ الْقِتَالِ بِنَفْسِهِ قَدْ غَشِیَتْهُ الْأَعْدَاءُ مِنْ کُلِّ جَانِبٍ وَ السُّیُوفُ وَ الرِّمَاحُ وَ آلَةُ الْحَرْبِ یَتَقَعْقَعُ فِی الْحَدِیدِ مَبْلَغَ مَجْهُودِهِ وَ لَا یَعْرِفُ حِیلَةً وَ لَا یَهْتَدِی سَبِیلًا وَ لَا یَجِدُ مَهْرَباً قَدْ أُدْنِفَ بِالْجِرَاحَاتِ أَوْ مُتَشَحِّطاً بِدَمِهِ تَحْتَ السَّنَابِکِ وَ الْأَرْجُلِ یَتَمَنَّی شَرْبَةً مِنْ مَاءٍ أَوْ نَظْرَةً إِلَی أَهْلِهِ وَ وَلَدِهِ وَ لَا یَقْدِرُ عَلَیْهَا وَ أَنَا فِی عَافِیَةٍ مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ فَلَکَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لِأَنْعُمِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ إِلَهِی وَ کَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَی وَ أَصْبَحَ فِی ظُلُمَاتِ الْبِحَارِ وَ عَوَاصِفِ الرِّیَاحِ وَ الْأَهْوَالِ وَ الْأَمْوَاجِ یَتَوَقَّعُ الْغَرَقَ وَ الْهَلَاکَ لَا یَقْدِرُ عَلَی حِیلَةٍ أَوْ مُبْتَلًی بِصَاعِقَةٍ أَوْ هَدْمٍ أَوْ غَرَقٍ أَوْ حَرَقٍ أَوْ شَرَقٍ أَوْ خَسْفٍ أَوْ مَسْخٍ أَوْ قَذْفٍ وَ أَنَا فِی عَافِیَةٍ مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ فَلَکَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لِأَنْعُمِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ إِلَهِی وَ کَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَی وَ أَصْبَحَ مُسَافِراً شَاحِطاً عَنْ أَهْلِهِ وَ وَطَنِهِ وَ وَلَدِهِ مُتَحَیِّراً فِی الْمَفَاوِزِ تَائِهاً مَعَ

الْوُحُوشِ وَ الْبَهَائِمِ وَ الْهَوَامِّ وَحِيداً فَرِيداً لَا يَعْرِفُ حِيلَةً وَ لَا يَهْتَدِي سَبِيلًا أَوْ مُتَأَذِّياً بِبَرْدٍ أَوْ حَرٍّ أَوْ جُوعٍ أَوْ عُرًى أَوْ غَيْرِهِ مِنَ الشَّدَائِدِ مِمَّا أَنَا مِنْهُ [فِيهِ خِلْوٌ وَ أَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ - وَ اجْعَلْنِي لِأَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ فَقِيراً عَائِلًا عَارِياً مُمْلِقاً مُخْفِقاً مَهْجُوراً جَائِعاً خَائِفاً ظَمْآنَ يَنْتَظِرُ مَنْ يَعُودُ عَلَيْهِ بِفَضْلٍ أَوْ عَبْدٍ وَجِيهٍ هُوَ أَوْجَهُ مِنِّي عِنْدَكَ أَوْ أَشَدُّ عِبَادَةً لَكَ مَغْلُولًا مَقْهُوراً قَدْ حُمِّلَ ثِقْلًا مِنْ تَعَبِ الْعَنَاءِ وَ شِدَّةِ الْعُبُودِيَّةِ وَ كُلْفَةِ الرِّقِّ وَ ثِقْلِ الضَّرِيبَةِ أَوْ مُبْتَلًى بِبَلَاءٍ شَدِيدٍ لَا قِبَلَ لَهُ بِهِ إِلَّا بِمَنِّكَ عَلَيْهِ وَ أَنَا الْمَخْدُومُ الْمُنَعَّمُ الْمُعَافَى الْمُكَرَّمُ فِي عَافِيَةٍ مِمَّا هُوَ فِيهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ - صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِأَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ مَوْلَايَ وَ سَيِّدِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ شَرِيداً طَرِيداً حَيْرَانَ مُتَحَيِّراً جَائِعاً خَائِفاً حَاسِراً فِي الصَّحَارِي وَ الْبَرَارِي أَحْرَقَهُ الْحَرُّ وَ الْبَرْدُ وَ هُوَ فِي ضُرٍّ مِنَ الْعَيْشِ وَ ضَنْكٍ مِنَ الْحَيَاةِ وَ ذُلٍّ مِنَ الْمُقَامِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا يَقْدِرُ عَلَى ضُرٍّ وَ لَا نَفْعٍ وَ أَنَا خِلْوٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِأَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَ ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مَالِكَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ وَ سَيِّدِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ عَلِيلًا مَرِيضاً سَقِيماً مُدْنِفاً عَلَى فُرُشِ الْعِلَّةِ وَ فِي لِبَاسِهَا يَتَقَلَّبُ يَمِيناً وَ شِمَالًا لَا يَعْرِفُ شَيْئاً مِنْ لَذَّةِ الطَّعَامِ وَ لَا مِنْ لَذَّةِ الشَّرَابِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرّاً وَ لَا نَفْعاً وَ أَنَا خِلْوٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ وَ لِأَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَ ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا مَالِكَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ وَ سَيِّدِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ قَدْ دَنَا يَوْمُهُ مِنْ حَتْفِهِ وَ قَدْ أَحْدَقَ بِهِ مَلَكُ الْمَوْتِ فِي أَعْوَانِهِ يُعَالِجُ سَكَرَاتِ الْمَوْتِ وَ حِيَاضَهُ تَدُورُ عَيْنَاهُ يَمِيناً وَ شِمَالًا يَنْظُرُ إِلَى أَحِبَّائِهِ وَ أَوِدَّائِهِ وَ أَخِلَّائِهِ قَدْ مُنِعَ عَنِ الْكَلَامِ وَ حُجِبَ عَنِ الْخِطَابِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً فَلَا يَسْتَطِيعُ لَهَا نَفْعاً وَ لَا ضَرّاً وَ أَنَا خِلْوٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ وَ لِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَ ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا مَالِكَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ وَ سَيِّدِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ فِي مَضَايِقِ الْحُبُوسِ وَ السُّجُونِ وَ كُرَبِهَا وَ ذُلِّهَا وَ حَدِيدِهَا يَتَدَاوَلُهُ أَعْوَانُهَا وَ زَبَانِيَتُهَا فَلَا يَدْرِي أَيُّ حَالٍ يُفْعَلُ بِهِ وَ أَيُّ مُثْلَةٍ يُمَثَّلُ بِهِ فَهُوَ فِي ضُرٍّ مِنَ الْعَيْشِ وَ ضَنْكٍ مِنَ الْحَيَاةِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرّاً وَ لَا نَفْعاً وَ أَنَا خِلْوٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ - سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي

أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لَکَ مِنَ الْعَابِدِینَ وَ لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ وَ ارْحَمْنِی بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ مَوْلَایَ وَ سَیِّدِی وَ کَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ قَدِ اسْتَمَرَّ عَلَیْهِ الْقَضَاءُ وَ أَحْدَقَ بِهِ الْبَلَاءُ وَ فَارَقَ أَوِدَّاءَهُ وَ أَحِبَّاءَهُ وَ أَخِلَّاءَهُ وَ أَمْسَى حَقِیراً أَسِیراً ذَلِیلًا فِی أَیْدِی الْکُفَّارِ وَ الْأَعْدَاءِ یَتَدَاوَلُونَهُ یَمِیناً وَ شِمَالًا قَدْ حُمِّلَ فِی الْمَطَامِیرِ وَ ثُقِّلَ بِالْحَدِیدِ لَا یَرَى شَیْئاً مِنْ ضِیَاءِ الدُّنْیَا وَ لَا مِنْ رَوْحِهَا یَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا یَسْتَطِیعُ لَهَا ضَرّاً وَ لَا نَفْعاً وَ أَنَا خِلْوٌ مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ بِجُودِکَ وَ کَرَمِکَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَکَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لَکَ مِنَ الْعَابِدِینَ وَ لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ وَ ارْحَمْنِی بِرَحْمَتِکَ یَا مَالِکَ الرَّاحِمِینَ مَوْلَایَ وَ سَیِّدِی وَ کَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ قَدِ اشْتَاقَ إِلَى الدُّنْیَا لِلرَّغْبَةِ فِیهَا إِلَى أَنْ خَاطَرَ بِنَفْسِهِ وَ مَالِهِ حِرْصاً مِنْهُ عَلَیْهَا قَدْ رَکِبَ الْفُلْکَ وَ کُسِرَتْ بِهِ وَ هُوَ فِی آفَاقِ الْبِحَارِ وَ ظُلَمِهَا یَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا یَقْدِرُ لَهَا عَلَى ضَرٍّ وَ لَا نَفْعٍ وَ أَنَا خِلْوٌ مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ بِجُودِکَ وَ کَرَمِکَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَکَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لَکَ مِنَ الْعَابِدِینَ وَ لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ وَ ارْحَمْنِی بِرَحْمَتِکَ یَا مَالِکَ الرَّاحِمِینَ مَوْلَایَ وَ سَیِّدِی وَ کَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ قَدِ اسْتَمَرَّ عَلَیْهِ الْقَضَاءُ وَ أَحْدَقَ بِهِ الْبَلَاءُ وَ الْکُفَّارُ وَ الْأَعْدَاءُ وَ أَخَذَتْهُ الرِّمَاحُ وَ السُّیُوفُ وَ السِّهَامُ وَ جُدِّلَ صَرِیعاً وَ قَدْ شَرِبَتِ الْأَرْضُ مِنْ دَمِهِ وَ أَکَلَتِ السِّبَاعُ وَ الطُّیُورُ مِنْ لَحْمِهِ وَ أَنَا خِلْوٌ مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ بِجُودِکَ وَ کَرَمِکَ لَا بِاسْتِحْقَاقٍ مِنِّی یَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَکَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ وَ ارْحَمْنِی بِرَحْمَتِکَ یَا مَالِکَ الرَّاحِمِینَ وَ عِزَّتِکَ یَا کَرِیمُ لَأَطْلُبَنَّ مِمَّا لَدَیْکَ وَ لَأُلِحَّنَّ عَلَیْکَ وَ لَأَلْجِئَنَّ إِلَیْکَ وَ لَأَمُدَّنَّ یَدِی نَحْوَکَ مَعَ جُرْمِهَا إِلَیْکَ فَبِمَنْ أَعُوذُ یَا رَبِّ وَ بِمَنْ أَلُوذُ لَا أَحَدَ لِی إِلَّا أَنْتَ أَ فَتَرُدُّنِی وَ أَنْتَ مُعَوَّلِی وَ عَلَیْکَ مُعْتَمَدِی [مُتَّکَلِی وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی وَضَعْتَهُ عَلَى السَّمَاءِ فَاسْتَقَلَّتْ وَ عَلَى الْجِبَالِ فَرَسَتْ وَ عَلَى الْأَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَ عَلَى اللَّیْلِ فَأَظْلَمَ وَ عَلَى النَّهَارِ فَاسْتَنَارَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَقْضِیَ لِی جَمِیعَ حَوَائِجِی وَ تَغْفِرَ لِی ذُنُوبِی کُلَّهَا صَغِیرَهَا وَ کَبِیرَهَا وَ تُوَسِّعَ عَلَیَّ مِنَ الرِّزْقِ مَا تُبَلِّغُنِی بِهِ شَرَفَ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ مَوْلَایَ بِکَ اسْتَعَنْتُ [اسْتَغَثْتُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعِنِّی [أَغِثْنِی وَ بِکَ اسْتَجَرْتُ وَ أَغْنِنِی بِطَاعَتِکَ عَنْ طَاعَةِ عِبَادِکَ وَ بِمَسْأَلَتِکَ عَنْ مَسْأَلَةِ خَلْقِکَ وَ انْقُلْنِی مِنْ ذُلِّ الْفَقْرِ إِلَى عِزِّ الْغِنَى وَ مِنْ ذُلِّ الْمَعَاصِی إِلَى عِزِّ الطَّاعَةِ فَقَدْ فَضَّلْتَنِی عَلَى کَثِیرٍ مِنْ خَلْقِکَ جُوداً وَ کَرَماً لَا بِاسْتِحْقَاقٍ مِنِّی إِلَهِی فَلَکَ الْحَمْدُ عَلَى ذَلِکَ کُلِّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلَائِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ وَ ارْحَمْنِی بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

(راوی) گوید:
آن گاه حضرت امام مُوسَی بِنِ جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام به ما رو کرد و فرمود:
«از پدرم جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام شنیدم که به نقل از پدرانش (عَلَیْهِمُ السَّلَام) از امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام نقل می‌فرمود:
که آن حضرت این سخن را از رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم شنید:
به نعمت‌های پروردگار توانای خویش اعتراف کنید و از همه‌ی گناهانتان بدو باز گردید که او بندگان سپاس گزار خود را دوست می‌دارد.»
(راوی) گوید:
آن گاه به نماز برخاستیم و همه رفتند. گرد آمدن دیگرشان برای خواندن نامه‌ی حاوی مرگ موسای عَبَّاسی و بیعت برای هَارُون بود!

2 - دعای معروف به «اعتقاد» از آن حضرت

شَیخ عَلی بِنِ مُحَمَّد بِنِ یُوسُف حَرَّانی - شَیخ اَبُو عَبْداللَّه مُحَمَّد ابْن عَبْداللَّه بِنِ إِبْرَاهِیم بِنِ جَعْفَر نُعْمَانی کاتب رَضِیَ اللَّهُ عَنْه - اَبُو عَلی (مُحَمَّد) بِنِ همام - إِبْرَاهِیم بِنِ إسْحَاق نهاوندی - اَبُو عَبْداللَّه حُسَیْن ابْن عَلی اهوازی - پدرش، عَلی بِنِ مهزیار اهوازی:

شنیدم مولایم امام هفتم عَلَیْهِ السَّلَام این دعا را - که دعای اعتقاد است - می‌خواند:

إِلَهِی إِنَّ ذُنُوبِی وَ كَثْرَتَهَا قَدْ غَبَّرَتْ وَجْهِی عِنْدَکَ وَ حَجَبَتْنِی عَنِ اسْتِیهَالِ رَحْمَتِکَ وَ بَاعَدَتْنِی عَنِ اسْتِنْجَازِ مَغْفِرَتِکَ وَ لَوْ لَا تَعَلُّقِی بِآلَائِکَ وَ تَمَسُّکِی بِالرَّجَاءِ لِمَا وَعَدْتَ أَمْثَالِی مِنَ الْمُسْرِفِینَ وَ أَشْبَاهِی مِنَ الْخَاطِئِینَ بِقَوْلِکَ یا عِبادِیَ الَّذِینَ أَسْرَفُوا عَلی أَنْفُسِهِمْ لا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ یَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِیعاً إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِیمُ وَ حَذَّرْتَ الْقَانِطِینَ مِنْ رَحْمَتِکَ فَقُلْتَ وَ مَنْ یَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ثُمَّ نَدَبْتَنَا بِرَحْمَتِکَ إِلَی دُعَائِکَ فَقُلْتَ ادْعُونِی أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِینَ یَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبادَتِی سَیَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ داخِرِینَ إِلَهِی لَقَدْ كَانَ ذُلُّ الْإِیَاسِ عَلَیَّ مُشْتَمِلًا وَ الْقُنُوطُ مِنْ رَحْمَتِکَ بِی مُلْتَحِفاً إِلَهِی قَدْ وَعَدْتَ الْمُحْسِنَ ظَنَّهُ بِکَ ثَوَاباً وَ أَوْعَدْتَ الْمُسِیءَ ظَنَّهُ بِکَ عِقَاباً اللَّهُمَّ وَ قَدْ أَسْبَلَ دَمْعِی حُسْنُ ظَنِّی بِکَ فِی عِتْقِ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ وَ تَغَمُّدِ زَلَلِی وَ إِقَالَةِ عَثْرَتِی وَ قُلْتَ وَ قَوْلُکَ الْحَقُّ لَا خُلْفَ لَهُ وَ لَا تَبْدِیلَ - یَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُناسٍ بِإِمامِهِمْ ذَلِکَ یَوْمُ النُّشُورِ فَإِذا نُفِخَ فِی الصُّورِ وَ بُعْثِرَ ما فِی الْقُبُورِ اللَّهُمَّ إِنِّی أُقِرُّ وَ أَشْهدُ وَ أَعْتَرِفُ وَ لَا أَجْحَدُ وَ أُسِرُّ وَ أُظْهِرُ وَ أُعْلِنُ وَ أُبْطِنُ بِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَکَ لَا شَرِیکَ لَکَ وَ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُکَ وَ رَسُولُکَ وَ أَنَّ عَلِیّاً أَمِیرُ الْمُؤْمِنِینَ وَ سَیِّدُ الْوَصِیِّینَ وَ وَارِثُ عِلْمِ النَّبِیِّینَ وَ قَاتِلُ الْمُشْرِكِینَ وَ إِمَامُ الْمُتَّقِینَ وَ مُبِیرُ الْمُنَافِقِینَ وَ مُجَاهِدُ النَّاكِثِینَ وَ الْقَاسِطِینَ وَ الْمَارِقِینَ إِمَامِی وَ مَحَجَّتِی وَ مَنْ لَا أَثِقُ بِالْأَعْمَالِ وَ إِنْ زَكَتْ وَ لَا أَرَاهَا مُنْجِیَةً لِی وَ إِنْ صَلَحَتْ إِلَّا بِوَلَایَتِهِ وَ الِائْتِمَامِ بِهِ وَ الْإِقْرَارِ بِفَضَائِلِهِ وَ الْقَبُولِ مِنْ حَمَلَتِهَا وَ التَّسْلِیمِ لِرُوَاتِهَا اللَّهُمَّ وَ أُقِرُّ بِأَوْصِیَائِهِ مِنْ أَبْنَائِهِ أَئِمَّةً وَ حُجَجاً وَ أَدِلَّةً وَ سُرُجاً وَ أَعْلَاماً وَ مَنَاراً وَ سَادَةً وَ أَبْرَاراً وَ أَدِینُ بِسِرِّهِمْ وَ جَهْرِهِمْ وَ بَاطِنِهِمْ وَ ظَاهِرِهِمْ وَ حَیِّهِمْ وَ مَیِّتِهِمْ وَ شَاهِدِهِمْ وَ غَائِبِهِمْ لَا شَکَّ فِی ذَلِکَ وَ لَا ارْتِیَابَ وَ لَا تَحَوُّلَ عَنْهُ وَ لَا انْقِلَابَ اللَّهُمَّ فَادْعُنِی یَوْمَ حَشْرِی وَ حِینَ نَشْرِی بِإِمَامَتِهِمْ وَ احْشُرْنِی فِی زُمْرَتِهِمْ وَ اكْتُبْنِی فِی أَصْحَابِهِمْ وَ اجْعَلْنِی مِنْ إِخْوَانِهِمْ وَ أَنْقِذْنِی بِهِمْ یَا مَوْلَایَ مِنْ حَرِّ النِّیرَانِ فَإِنَّکَ إِنْ أَعْفَیْتَنِی مِنْهَا كُنْتُ مِنَ الْفَائِزِینَ اللَّهُمَّ وَ قَدْ أَصْبَحْتُ فِی یَوْمِی هَذَا لَا ثِقَةَ لِی وَ لَا مَلْجَأَ وَ لَا مُلْتَجَأَ غَیْرَ مَنْ تَوَسَّلْتُ بِهِمْ إِلَیْکَ مِنْ آلِ رَسُولِکَ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ عَلَی أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَ عَلَی سَیِّدَتِی فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ وَ الْأَئِمَّةِ مِنْ

وُلْدِهِمْ وَ الْحُجَّةِ الْمَسْتُورَةِ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمْ الْمَرْجُوِّ لِلْأُمَّةِ مِنْ بَعْدِهِمْ وَ خِيَرَتِکَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهُمْ حِصْنِی مِنَ الْمَکَارِهِ وَ مَعْقِلِی مِنَ الْمَخَاوِفِ وَ نَجِّنِی بِهِمْ مِنْ کُلِّ عَدُوٍّ طَاغٍ وَ فَاسِقٍ بَاغٍ وَ مِنْ شَرِّ مَا أَعْرِفُ وَ مَا أُنْکِرُ وَ مَا اسْتَتَرَ عَلَیَّ وَ مَا أُبْصِرُ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ دَابَّةٍ رَبِّی آخِذٌ بِناصِيَتِها إِنَّ رَبِّی عَلى صِراطٍ مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ بِوَسِيلَتِی إِلَيْکَ بِهِمْ وَ تَقَرُّبِی بِمَحَبَّتِهِمْ افْتَحْ عَلَیَّ أَبْوَابَ رَحْمَتِکَ وَ مَغْفِرَتِکَ وَ حَبِّبْنِی إِلَى خَلْقِکَ وَ جَنِّبْنِی عَدَاوَتَهُمْ وَ بُغْضَهُمْ - إِنَّکَ عَلى کُلِّ شَیْ‏ءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ وَ لِکُلِّ مُتَوَسِّلٍ ثَوَابٌ وَ لِکُلِّ ذِی شَفَاعَةٍ حَقٌّ فَأَسْأَلُکَ بِمَنْ جَعَلْتَهُ إِلَيْکَ سَبَبِی وَ قَدَّمْتَهُ أَمَامَ طَلِبَتِی أَنْ تُعَرِّفَنِی بَرَکَةَ يَوْمِی هَذَا وَ عَامِی هَذَا وَ شَهْرِی هَذَا

اللَّهُمَّ فَهُمْ مُعَوَّلِی فِی شِدَّتِی وَ رَخَائِی وَ عَافِيَتِی وَ بَلَائِی وَ نَوْمِی وَ يَقَظَتِی وَ ظَعْنِی وَ إِقَامَتِی وَ عُسْرِی وَ يُسْرِی وَ صَبَاحِی وَ مَسَائِی وَ مُنْقَلَبِی وَ مَثْوَایَ اللَّهُمَّ فَلَا تُخْلِنِی بِهِمْ مِنْ نِعْمَتِکَ وَ لَا تَقْطَعْ رَجَائِی مِنْ رَحْمَتِکَ وَ لَا تَفْتِنِّی بِإِغْلَاقِ أَبْوَابِ الْأَرْزَاقِ وَ انْسِدَادِ مَسَالِکِهَا وَ افْتَحْ لِی مِنْ لَدُنْکَ فَتْحاً يَسِيراً وَ اجْعَلْ لِی مِنْ کُلِّ ضَنْکٍ مَخْرَجاً وَ إِلَى کُلِّ سَعَةٍ مَنْهَجاً بِرَحْمَتِکَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ وَ اجْعَلِ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ مُخْتَلِفَيْنِ عَلَیَّ بِرَحْمَتِکَ وَ مُعَافَاتِکَ وَ مَنِّکَ وَ فَضْلِکَ وَ لَا تُفْقِرْنِی إِلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ بِرَحْمَتِکَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ - إِنَّکَ عَلى کُلِّ شَیْ‏ءٍ قَدِيرٌ وَ بِکُلِّ شَیْ‏ءٍ مُحِيطٌ وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ

3 - دعایی مستجاب از آن حضرت

روایت است که این دعا از حضرت اَبُو إِبْرَاهِیم مُوسَی بِنِ جَعْفَر صادِق صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیه است. هر غم زده‌ای آن را بخواند، غمش زدوده می‌گردد و هر اندوهگینی بخواند، خداوند اندوهش را می‌برد و عذاب قبر را از او باز می‌دارد و روزی‌اش افزون می‌شود و در رستاخیز با راستان و شهیدان و نیکان برانگیخته می‌گردد و پاداش او نزد خدای بزرگ به شمار همه‌ی خوانندگان حق است و چیزی نمی‌خواهد مگر آن که خداوند بدو می‌دهد و همه‌ی گناهانش را می‌آمرزد؛ هر چند به اندازه‌ی ریگستان بیابان عالج باشد. آغاز دعا:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ سُبْحَانَکَ اللَّهُمَّ وَ بِحَمْدِکَ أُثْنِی عَلَیْکَ وَ مَا عَسَی أَنْ یَبْلُغَ مِنْ ثَنَائِی عَلَیْکَ وَ مَجْدِکَ مَعَ قِلَّةِ عَمَلِی وَ قَصْرِ ثَنَائِی وَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَ أَنَا الْمَخْلُوقُ وَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَ أَنَا الْمَرْزُوقُ وَ أَنْتَ الرَّبُّ وَ أَنَا الْمَرْبُوبُ وَ أَنْتَ الْقَوِیُّ وَ أَنَا الضَّعِیفُ إِلَیْکَ وَ أَنْتَ أَهْلُ التَّقْوی وَ أَنَا السَّائِلُ وَ أَنْتَ الْغَنِیُّ لَا یَزُولُ مُلْکُکَ وَ لَا یَبِیدُ عِزُّکَ وَ لَا تَمُوتُ وَ أَنَا خَلْقٌ أَمُوتُ وَ أَزُولُ وَ أَفْنَی وَ أَنْتَ الصَّمَدُ الَّذِی لَا تَطْعَمُ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ بِغَیْرِ شَبِیهٍ وَ الْقَائِمُ بِلَا مُدَّةٍ وَ الْبَاقِی إِلَی غَیْرِ غَایَةٍ وَ الْمُتَوَحِّدُ بِالْقُدْرَةِ وَ الْغَالِبُ عَلَی الْأُمُورِ بِلَا زَوَالٍ وَ لَا فَنَاءٍ تُعْطِی مَنْ تَشَاءُ کَمَا تَشَاءُ الْمَعْبُودُ بِالْعُبُودِیَّةِ الْمَحْمُودُ بِالنِّعَمِ الْمَرْهُوبُ بِالنِّقَمِ حَیٌّ لَا یَمُوتُ صَمَدٌ لَا یُطْعَمُ قَیُّومٌ لَا یَنَامُ وَ جَبَّارٌ لَا یَظْلِمُ وَ مُحْتَجِبٌ لَا یُرَی سَمِیعٌ لَا یَشُکُّ بَصِیرٌ لَا یَرْتَابُ غَنِیٌّ لَا یَحْتَاجُ عَالِمٌ لَا یَجْهَلُ خَبِیرٌ لَا یَذْهَلُ ابْتَدَأْتَ الْمَجْدَ بِالْعِزِّ وَ تَعَطَّفْتَ الْفَخْرَ بِالْکِبْرِیَاءِ وَ تَجَلَّلْتَ الْبَهَاءَ بِالْمَهَابَةِ وَ الْجَمَالَ بِالنُّورِ وَ اسْتَشْعَرْتَ الْعَظَمَةَ بِالسُّلْطَانِ الشَّامِخِ وَ الْعِزِّ الْبَاذِخِ وَ الْمُلْکِ الظَّاهِرِ وَ الشَّرَفِ الْقَاهِرِ وَ الْکَرَمِ الْفَاخِرِ وَ النُّورِ السَّاطِعِ وَ الْآلَاءِ الْمُتَظَاهِرَةِ وَ الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَی وَ النِّعَمِ السَّابِقَةِ وَ الْمِنَنِ الْمُتَقَدِّمَةِ وَ الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ کُنْتَ إِذْ لَمْ یَکُنْ شَیْءٌ وَ کَانَ عَرْشُکَ عَلَی الْمَاءِ إِذْ لَا أَرْضٌ مَدْحِیَّةٌ وَ لَا سَمَاءٌ مَبْنِیَّةٌ وَ لَا شَمْسٌ تُضِیءُ وَ لَا قَمَرٌ یَجْرِی وَ لَا نَجْمٌ یَسْرِی وَ لَا کَوْکَبٌ دُرِّیٌّ وَ لَا سَحَابَةٌ مُنْشَأَةٌ وَ لَا دُنْیَا مَعْلُومَةٌ وَ لَا آخِرَةٌ مَفْهُومَةٌ وَ تَبْقَی وَحْدَکَ وَحْدَکَ کَمَا کُنْتَ وَحْدَکَ عَلِمْتَ مَا کَانَ قَبْلَ أَنْ یَکُونَ وَ حَفِظْتَ مَا کَانَ قَبْلَ أَنْ یَکُونَ لَا مُنْتَهَی لِنِعْمَتِکَ نَفَذَ عِلْمُکَ فِی مَا تُرِیدُ وَ مَا تَشَاءُ وَ سُلْطَانُکَ فِیمَا تُرِیدُ وَ فِیمَا تَشَاءُ مِنْ تَبْدِیلِ الْأَرْضِ بَعْدَ الْأَرْضِ وَ السَّمَاوَاتِ وَ مَا ذَرَأْتَ فِیهِنَّ وَ خَلَقْتَ وَ بَرَأْتَ مِنْ شَیْءٍ وَ أَنْتَ تَقُولُ لَهُ کُنْ فَیَکُونُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَکَ لَا شَرِیکَ لَکَ أَنْتَ اللَّهُ اللَّهُ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ الْحَیُّ الْقَیُّومُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْحَلِیمُ الْکَرِیمُ اللَّهُ اللَّهُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ بَدِیعُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ عِزُّکَ عَزِیزٌ وَ جَارُکَ مَنِیعٌ وَ أَمْرُکَ غَالِبٌ وَ أَنْتَ مَلِکٌ قَاهِرٌ عَزِیزٌ فَاخِرٌ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَوْتَ فِی الْمَلَکُوتِ وَ اسْتَتَرْتَ بِالْجَبَرُوتِ وَ حَارَتْ أَبْصَارُ مَلَائِکَتِکَ الْمُقَرَّبِینَ

وَ ذَهَلَتْ عُقُولَهُمْ فِی فِکْرِ عَظَمَتِکَ لَا إِلَهَ إِلّا أَنْتَ تَرَی مِنْ بُعْدِ ارْتِفَاعِکَ وَ عُلُوِّ مَکَانِکَ مَا تَحْتَ الثَّرَی وَ مُنْتَهَی الْأَرَضِینَ السُّفْلَی مِنْ عِلْمِ الْآخِرَةِ وَ الْأُولَی وَ الظُّلُمَاتِ وَ الْهَوَی وَ تَرَی بَثَّ الذَّرِّ فِی الثَّرَی وَ تَرَی قُوَّامَ النَّمْلِ عَلَی الصَّفَا وَ تَسْمَعُ خَفَقَانَ الطَّیْرِ فِی الْهَوَاءِ وَ تَعْلَمُ تَقَلُّبَ السَّارِی فِی الْمَاءِ - تُعْطِی السَّائِلَ وَ تَنْصُرُ الْمَظْلُومَ وَ تُجِیبُ الْمُضْطَرَّ وَتُؤْمِنُ الْخَائِفَ وَ تَهْدِی السَّبِیلَ وَ تَجْبُرُ الْکَسِیرَ وَ تُغْنِی الْفَقِیرَ قَضَاؤُکَ فَصْلٌ وَ حُکْمُکَ عَدْلٌ وَ أَمْرُکَ جَزْمٌ وَ وَعْدُکَ صِدْقٌ وَ مَشِیَّتُکَ عَزِیزٌ وَ قَوْلُکَ حَقٌّ وَ کَلَامُکَ نُورٌ وَ طَاعَتُکَ نَجَاةٌ لَیْسَ لَکَ فِی الْخَلْقِ شَرِیکٌ وَ لَوْ کَانَ لَکَ شَرِیکٌ لَتَشَابَهَ عَلَیْنَا وَ لَذَهَبَ کُلُّ إِلهٍ بِما خَلَقَ وَ لَعَلَا عُلُوّاً کَبِیراً جَلَّ قَدْرُکَ عَنْ مُجَاوَرَةِ الشُّرَکَاءِ وَ تَعَالَیْتَ عَنْ مُخَالَطَةِ الْخُلَطَاءِ وَ تَقَدَّسْتَ عَنْ مُلَامَسَةِ النِّسَاءَ فَلَا وَلَدَ لَکَ وَ لَا وَالِدَ کَذَلِکَ وَصَفْتَ نَفْسَکَ فِی کِتَابِکَ الْمَکْنُونِ الْمُطَهَّرِ الْمُنَزَّلِ الْبُرْهَانِ الْمُضِیءِ الَّذِی أَنْزَلْتَ عَلَی مُحَمَّدٍ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ الْقُرَشِیِّ الزَّکِیِّ التَّقِیِّ النَّقِیِّ الْأَبْطَحِیِّ الْمُضَرِیِّ الْهَاشِمِیِّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْهِ وَ عَلَی آلِهِ وَ سَلَّمَ وَ رَحِمَ وَ کَرَّمَ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ. قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ. لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُولَدْ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ذَلَّ کُلُّ عَزِیزٍ لِعِزَّتِکَ وَ صَغُرَتْ کُلُّ عَظَمَةٍ لِعَظَمَتِکَ وَ لَا یُفْزِعُکَ لَیْلٌ دَامِسٌ وَ لَا قَلْبٌ هَاجِسٌ وَ لَا جَبَلٌ بَاذِخٌ وَ لَا عُلُوٌّ شَامِخٌ وَ لَا سَمَاءٌ ذَاتُ أَبْرَاجٍ وَ لَا بِحَارٌ ذَاتُ أَمْوَاجٍ وَ لَا حُجُبٌ ذَاتُ أَرْتَاجٍ وَ لَا أَرْضٌ ذَاتُ فِجَاجٍ وَ لَا لَیْلٌ دَاجٍ وَ لَا ظُلَمٌ ذَاتُ أَدْعَاجٍ وَ لَا سَهْلٌ وَ لَا جَبَلٌ وَ لَا بَرٌّ وَ لَا بَحْرٌ وَ لَا شَجَرٌ وَ لَا مَدَرٌ وَ لَا یُسْتَتَرُ مِنْکَ شَیْءٌ وَ لَا یَحُولُ دُونَکَ سِتْرٌ وَ لَا یَفُوتُکَ شَیْءٌ السِّرُّ عِنْدَکَ عَلَانِیَةٌ وَ الْغَیْبُ عِنْدَکَ شَهَادَةٌ تَعْلَمُ وَهْمَ الْقُلُوبِ وَ رَجْمَ الْغُیُوبِ وَ رَجْعَ الْأَلْسُنِ وَ خائِنَةَ الْأَعْیُنِ وَ ما تُخْفِی الصُّدُورُ وَ أَنْتَ رَجَاؤُنَا عِنْدَ کُلِّ شِدَّةٍ وَ غِیَاثُنَا عِنْدَ کُلِّ مَحَلٍّ وَ سَنَدُنَا فِی کُلِّ کَرِیهَةٍ وَ نَاصِرُنَا عِنْدَ کُلِّ ظَالِمٍ وَ قُوَّتُنَا فِی کُلِّ ضَعْفٍ وَ بَلَاغُنَا فِی کُلِّ عَجْزٍ مِنْ کَرِیهَةٍ وَ شِدَّةٍ ضَعُفَتْ فِیهَا الْقُوَّةُ وَ قَلَّتْ فِیهَا الْحِیلَةُ أَسْلَمَنَا فِیهَا الرَّفِیقُ وَ خَذَلَنَا فِیهَا الشَّفِیقُ أَنْزَلْتُهَا بِکَ یَا رَبِّ وَ لَمْ نَرْجُ غَیْرَکَ فَفَرَّجْتَهَا وَ خَفَّفْتَ ثِقَلَهَا وَ کَشَفْتَ غَمْرَتَهَا وَ کَفَیْتَنَا إِیَّاهَا عَمَّنْ سِوَاکَ فَلَکَ الْحَمْدُ أَفْلَحَ سَائِلُکَ وَ أَنْجَحَ طَالِبُکَ وَ عَزَّ جَارُکَ وَ رَبِحَ مَتَاجِرُکَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُکَ وَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُکَ وَ عَلَا مُلْکُکَ وَ غَلَبَ أَمْرُکَ وَ لَا إِلَهَ غَیْرُکَ أَسْأَلُکَ یَا رَبِّ بِأَسْمَائِکَ الْمُتَعَالِیَاتِ الْمُکَرَّمَةِ الْمُطَهَّرَةِ الْمُقَدَّسَةِ الْعَزِیزَةِ وَ بِاسْمِکَ الْعَظِیمِ الَّذِی بَعَثْتَ بِهِ مُوسَی عَلَیْهِ السَّلَامُ حِینَ قُلْتَ إِنِّی أَنَا اللَّهُ فِی الدَّهْرِ الْبَاقِی وَ بِعِلْمِکَ الْغَیْبِ وَ قُدْرَتِکَ عَلَی الْخَلْقِ وَ بِاسْمِکَ الَّذِی هُوَ مَکْتُوبٌ حَوْلَ کُرْسِیِّکَ وَ بِکَلِمَاتِکَ التَّامَّاتِ یَا أَعَزَّ مَذْکُورٍ وَ أَقْدَمَهُ فِی الْعِزِّ وَ أَدْوَمَهُ فِی الْمُلْکِ وَ الْمَلَکُوتِ یَا رَحِیماً بِکُلِّ مُسْتَرْحِمٍ وَ یَا رَءُوفاً بِکُلِّ مِسْکِینٍ وَ یَا أَقْرَبَ مَنْ دُعِیَ وَ أَسْرَعَهُ إِجَابَةً وَ یَا مُفَرِّجاً عَنْ کُلِّ مَلْهُوفٍ وَ یَا خَیْرَ مَنْ طُلِبَ إِلَیْهِ الْخَیْرُ وَ أَسْرَعَهُ إِعْطَاءً وَ نَجَاحاً وَ أَحْسَنَهُ عَطْفاً وَ تَفَضُّلًا یَا مَنْ خَافَتِ الْمَلَائِکَةُ مِنْ نُورِهِ الْمُتَوَقِّدِ حَوْلَ کُرْسِیِّهِ وَ عَرْشِهِ صَافُّونَ مُسَبِّحُونَ طَائِفُونَ خَاضِعُونَ مُذْعِنُونَ - یَا مَنْ یُشْتَکَی إِلَیْهِ مِنْهُ وَ یُرْغَبُ مِنْهُ

إِلَيْهِ مَخَافَةَ عَذَابِهِ فِی سَهَرِ اللَّیَالِی یَا فَعَّالَ الْخَیْرِ وَ لَا یَزَالُ الْخَیْرُ فَعَالَهُ یَا صَالِحَ خَلْقِهِ یَوْمَ یَبْعَثُ خَلْقَهُ وَ عِبَادَهُ بِالسَّاهِرَةِ فَإِذا هُمْ قِیامٌ یَنْظُرُونَ یَا مَنْ إِذَا هَمَّ بِشَیْءٍ أَمْضَاهُ یَا مَنْ قَوْلُهُ فَعَالُهُ یَا مَنْ یَفْعَلُ ما یَشاءُ کَیْفَ یَشَاءُ وَ لَا یَفْعَلُ مَا یَشَاءُ غَیْرُهُ یَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالْخُلْدِ وَ الْبَقَاءِ وَ کَتَبَ عَلَی جَمِیعِ خَلْقِهِ الْمَوْتَ وَ الْفَنَاءَ یَا مَنْ یُصَوِّرُ فِی الْأَرْحَامِ مَا یَشَاءُ یَا مَنْ أَحاطَ بِکُلِّ شَیْءٍ عِلْماً وَ أَحْصی کُلَّ شَیْءٍ عَدَداً لَا شَرِیکَ لَکَ فِی الْمُلْکِ وَ لَا وَلِیَّ لَکَ مِنَ الذُّلِّ تَعَزَّزْتَ بِالْجَبَرُوتِ وَ تَقَدَّسْتَ بِالْمَلَکُوتِ وَ أَنْتَ حَیٌّ لَا تَمُوتُ وَ أَنْتَ عَزِیزٌ ذُو انْتِقَامٍ قَیُّومٌ لَا تَنَامُ قَاهِرٌ لَا تُغْلَبُ وَ لَا تُرَامُ ذُو الْبَأْسِ الَّذِی لَا یُسْتَضَامُ أَنْتَ مَالِکُ الْمُلْکِ وَ مُجْرِی الْفُلْکِ تُعْطِی مِنْ سَعَةٍ وَ تَمْنَعُ مِنْ قُدْرَةٍ - تُؤْتِی الْمُلْکَ مَنْ تَشاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْکَ مِمَّنْ تَشاءُ وَ تُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَ تُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِیَدِکَ الْخَیْرُ إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌتُولِجُ اللَّیْلَ فِی النَّهارِ وَ تُولِجُ النَّهارَ فِی اللَّیْلِ وَ تُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَ تُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَ تَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَیْرِ حِسابٍ أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مَوْلَانَا وَ سَیِّدِنَا وَ رَسُولِکَ مُحَمَّدٍ حَبِیبِکَ الْخَالِصِ وَ صَفِیِّکَ الْمُسْتَخَصِّ الَّذِی اسْتَخْصَیْتَهُ بِالْحَیَاةِ وَ التَّفْوِیضِ وَ ائْتَمَنْتَهُ عَلَی وَحْیِکَ وَ مَکْنُونِ سِرِّکَ وَ خَفِیِّ عِلْمِکَ وَ فَضَّلْتَهُ عَلَی مَنْ خَلَقْتَ وَ قَرَّبْتَهُ إِلَیْکَ وَ اخْتَرْتَهُ مِنْ بَرِیَّتِکَ الْبَشِیرِ النَّذِیرِ السِّرَاجِ الْمُنِیرِ الَّذِی أَیَّدْتَهُ بِسُلْطَانِکَ وَ اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِکَ وَ عَلَی أَخِیهِ وَ وَصِیِّهِ وَ صِهْرِهِ وَ وَارِثِهِ وَ الْخَلِیفَةِ لَکَ مِنْ بَعْدِهِ فِی خَلْقِکَ وَ أَرْضِکَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طَالِبٍ وَ عَلَی ابْنَتِهِ الْکَرِیمَةِ الْفَاضِلَةِ الطَّاهِرَةِ الزَّاهِرَةِ [الزَّهْرَاءِ] الْغَرَّاءِ فَاطِمَةَ وَ عَلَی وَلَدَیْهَا الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الْفَاضِلَیْنِ الرَّاجِحَیْنِ الزَّکِیَّیْنِ التَّقِیَّیْنِ الشَّهِیدَیْنِ الْخَیِّرَیْنِ الْفَاضِلَیْنِ وَ عَلَی عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ زَیْنِ الْعَابِدِینَ وَ سَیِّدِهِمْ ذِی الثَّفِنَاتِ وَ عَلَی مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الْبَاقِرِ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ وَ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ الْکَاظِمِ وَ عَلِیِّ بْنِ مُوسَی الرِّضَا وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الْجَوَادِ وَ عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْهَادِی وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ الْعَسْکَرِیَّیْنِ وَ الْمُنْتَظِرِ لِأَمْرِکَ وَ الْقَائِمِ فِی أَمْرِکَ بِمَا یُرْضِیکَ وَ الْحُجَّةِ عَلَی خَلْقِکَ وَ الْخَلِیفَةِ لَکَ عَلَی عِبَادِکَ الْمَهْدِیِّ بْنِ الْمَهْدِیِّینَ الرَّشِیدِ الْمُرْشِدِ ابْنِ الْمُرْشِدِینَ إِلَی صِرَاطٍ مُسْتَقِیمٍ صَلَاةً تَامَّةً عَامَّةً دَائِمَةً نَامِیَةً بَاقِیَةً شَامِلَةً مُتَوَاصِلَةً وَ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا وَ تَرْحَمَنَا وَ تُفَرِّجَ عَنَّا کَرْبَنَا وَ هَمَّنَا وَ غَمَّنَا اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ وَ لَا أَسْأَلُ غَیْرَکَ وَ أَرْغَبُ إِلَیْکَ وَ لَا أَرْغَبُ إِلَی سِوَاکَ وَ أَسْأَلُکَ بِجَمِیعِ مَسَائِلِکَ وَ أَحَبِّهَا إِلَیْکَ وَ أَدْعُوکَ وَ أَتَضَرَّعُ إِلَیْکَ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِأَحَبِّ مَسَائِلِکَ إِلَیْکَ وَ أَحْظَاهَا عِنْدَکَ وَ کُلُّهَا حَظِیٌّ عِنْدَکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَرْزُقَنِی الشُّکْرَ عِنْدَ النَّعْمَاءِ وَ الصَّبْرَ عِنْدَ الْبَلَاءِ وَ النَّصْرَ عَلَی الْأَعْدَاءِ وَ أَنْ تُعْطِیَنِی خَیْرَ السَّفَرِ وَ الْحَضَرِ وَ الْقَضَاءِ وَ الْقَدَرِ وَ خَیْرَ مَا سَبَقَ فِی أُمِّ الْکِتَابِ وَ خَیْرَ اللَّیْلِ وَ النَّهَارِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی حُسْنَ ذِکْرِ الذَّاکِرِینَ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ وَ ارْزُقْنِی خُشُوعَ الْخَاشِعِینَ وَ عَمَلَ الصَّالِحِینَ وَ صَبْرَ الصَّابِرِینَ وَ أَجْرَ الْمُحْسِنِینَ وَ سَعَادَةَ الْمُتَّقِینَ وَ قَبُولَ الْفَائِزِینَ وَ حُسْنَ عِبَادَةِ الْعَابِدِینَ وَ تَوْبَةَ التَّائِبِینَ وَ إِجَابَةَ

الْمُخْلَصِينَ وَ يَقِينَ الصِّدِّيقِينَ وَ أَلْبِسْنِى مَحَبَّتَکَ وَ أَلْهِمْنِى الْخَشْيَةَ لَکَ وَ اتِّبَاعَ أَمْرِکَ وَ طَاعَتِکَ - وَ نَجِّنِى مِنْ سَخَطِکَ وَ اجْعَلْ لِى إِلَى كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلًا وَ لَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ عَلَىَّ سَبِيلًا وَ لَا لِلسُّلْطَانِ وَ اكْفِنِى شَرَّهُمَا وَ شَرَّ ذَلِکَ كُلِّهِ وَ عَلَانِيَتَهُ وَ سِرَّهُ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِى الِاسْتِعْدَادَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَ اكْتِسَابَ الْخَيْرِ قَبْلَ الْفَوْتِ حَتَّى تَجْعَلَ ذَلِکَ عُدَّةً فِى آخِرَتِى وَ أُنْساً لِى فِى وَحْشَتِى يَا وَلِىَّ نِعْمَتِى اغْفِرْ لِى خَطِيئَتِى وَ تَجَاوَزْ عَنْ زَلَّتِى وَ أَقِلْنِى عَثْرَتِى وَ فَرِّجْ عَنْ [عَنِّى كُرْبَتِى وَ أَبْرِدْ بِإِجَابَتِکَ حَرَّ غُلَّتِى وَ اقْضِ لِى حَاجَتِى وَ سُدَّ بِغِنَاکَ فَاقَتِى وَ أَغْنِّى فِى الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَحْسِنْ مَعُونَتِى وَ ارْحَمْ فِى الدُّنْيَا غُرْبَتِى وَ عِنْدَ الْمَوْتِ صَرْعَتِى وَ فِى الْقَبْرِ وَحْشَتِى وَ بَيْنَ أَطْبَاقِ الثَّرَى وَحْدَتِى وَ لَقِّنِّى عِنْدَ الْمُسَاءَلَةِ حُجَّتِى وَ اسْتُرْ عَوْرَتِى وَ لَا تُؤَاخِذْنِى عَلَى زَلَّتِى وَ طَيِّبْ لِى مَضْجَعِى وَ هَنِّئْنِى مَعِيشَتِى يَا صَاحِبِىَ الشَّفِيقَ وَ يَا سَيِّدِىَ الرَّفِيقَ وَ يَا مُونِسِى فِى كُلِّ طَرِيقٍ وَ يَا مَخْرَجِى مِنْ حَلَقِ الْمَضِيقِ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَ يَا مُفَرِّجَ كُرَبِ الْمَكْرُوبِينَ وَ يَا حَبِيبَ التَّائِبِينَ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْعَابِدِينَ يَا نَاصِرَ أَوْلِيَائِهِ الْمُتَّقِينَ يَا مُونِسَ أَحِبَّائِهِ الْمُسْتَوْحِشِينَ وَ يَا مَالِکَ يَوْمِ الدِّينِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ بِکَ اعْتَصَمْتُ وَ بِکَ وَثِقْتُ وَ عَلَيْکَ تَوَكَّلْتُ وَ إِلَيْکَ أَنَبْتُ وَ بِکَ انْتَصَرْتُ وَ بِکَ احْتَجَزْتُ وَ إِلَيْکَ هَرَبْتُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعْطِنِى الْخَيْرَ فِيمَنْ أَعْطَيْتَ وَ اهْدِنِى فِى مَنْ هَدَيْتَ وَ عَافِنِى فِى مَنْ عَافَيْتَ وَ اكْفِنِى فِى مَنْ كَفَيْتَ وَ قِنِى شَرَّ مَا قَضَيْتَ فَإِنَّکَ تَقْضِى وَ لَا يُقْضَى عَلَيْکَ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَ لَا مُضِلَّ لِمَنْ هَدَيْتَ وَ لَا مُذِلَّ لِمَنْ وَالَيْتَ وَ لَا نَاصِرَ لِمَنْ عَادَيْتَ وَ لَا مَلْجَأَ وَ لَا مُلْتَجَأَ مِنْکَ إِلَّا إِلَيْکَ فَوَّضْتُ أَمْرِى إِلَيْکَ ارْزُقْنِى الْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بِرٍّ وَ السَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ وِزْرٍ يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يَا مُحْيِىَ كُلِّ نَفْسٍ بَعْدَ الْمَوْتِ يَا مَنْ لَا يَخَافُ الْفَوْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْلِبْ لِىَ الرِّزْقَ جَلْباً فَإِنِّى لَا أَسْتَطِيعُ لَهُ طَلَباً وَ لَا تَضْرِبْ بِالطَّلَبِ وَجْهِى وَ لَا تَحْرِمْنِى رِزْقِى وَ لَا تَحْبِسْ عَنِّى إِجَابَتِى وَ لَا تُوقِفْ مَسْأَلَتِى وَ لَا تُطِلْ حَيْرَتِى وَ شَفِّعْ وَلَايَتِى وَ وَسِيلَتِى بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّکَ وَ صَفِيِّکَ وَ خَاصَّتِکَ وَ خَالِصَتِکَ وَ رَسُولِکَ النَّذِيرِ الْمُنْذِرِ الطَّيِّبِ الطَّاهِرِ وَ أَخِيهِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ قَائِدِ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى جَنَّاتِ النَّعِيمِ وَ بِفَاطِمَةَ الْكَرِيمَةِ الزَّاهِرَةِ الطَّاهِرَةِ وَ الْأَئِمَّةِ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمُ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ صَلَّ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَ ارْزُقْنِى رِزْقاً وَاسِعاً وَ أَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ فَقَدْ تَقَدَّمْتُ وَسِيلَتِى بِهِمْ إِلَيْکَ وَ تَوَجَّهْتُ بِکَ إِلَيْکَ يَا بَرُّ يَا رَءُوفُ يَا رَحِيمُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا ذَا الْمَعَارِجِ فَإِنَّکَ تَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَيْرِ حِسابٍ - اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْحَمْنَا وَ أَعْتِقْنَا مِنَ النَّارِ وَ اخْتِمْ لَنَا بِخَيْرٍ إِنَّکَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ آمِينَ آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

4 - تَعْوِيذ امام هفتم عَلَيْهِ السَّلَام؛ آن گاه که در بِرْكَةِ السِّبَاع (گودال درندگان) افكنده شدند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ أَنْجَزَ وَعْدَهُ وَ نَصَرَ عَبْدَهُ وَ أَعَزَّ جُنْدَهُ وَ هَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ - وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ أَصْبَحْتُ وَ أَمْسَيْتُ فِى حِمَى اللَّهِ الَّذِى لَا يُسْتَبَاحُ وَ سِتْرِهِ الَّذِى لَا تَهْتِكُهُ الرِّيَاحُ وَ لَا تُحْرِقُهُ الرِّمَاحُ وَ ذِمَّةِ اللَّهِ الَّتِى لَا تُخْفَرُ وَ فِى عِزَّةِ اللَّهِ الَّتِى لَا تُسْتَذَلُّ وَ لَا تُقْهَرُ وَ فِى حِزْبِهِ الَّذِى لَا يُغْلَبُ وَ فِى جُنْدِهِ الَّذِى لَا يُهْزَمُ بِاللَّهِ اسْتَفْتَحْتُ وَ اسْتَنْجَحْتُ وَ تَعَزَّزْتُ وَ اسْتَنْصَرْتُ وَ تَقَوَّيْتُ وَ احْتَرَزْتُ وَ اسْتَعَنْتُ بِاللَّهِ وَ بِقُوَّةِ اللَّهِ ضَرَبْتُ عَلَى أَعْدَائِى وَ قَهَرْتُهُمْ بِحَوْلِ اللَّهِ وَ اسْتَعَنْتُ عَلَيْهِمْ بِاللَّهِ وَ فَوَّضْتُ أَمْرِى إِلَى اللَّهِ حَسْبِيَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ - وَ تَراهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْکَ وَ هُمْ لا يُبْصِرُونَ شَاهَتْ وُجُوهُ أَعْدَائِى فَهُمْ لا يُبْصِرُونَ - صُمٌّ بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لا يَرْجِعُونَ غَلَبْتُ أَعْدَاءَ اللَّهِ بِكَلِمَةِ اللَّهِ أَيْنَ مَنْ يَغْلِبُ كَلِمَةَ اللَّهِ فَلَجَتْ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى أَعْدَاءِ اللَّهِ الْفَاسِقِينَ وَ جُنُودِ إِبْلِيسَ أَجْمَعِينَ لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذىً وَ إِنْ يُقاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ الْأَدْبارَ ثُمَّ لا يُنْصَرُونَ. ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَ ما ثُقِفُوا - أُخِذُوا وَ قُتِّلُوا تَقْتِيلًا لا يُقاتِلُونَكُمْ جَمِيعاً إِلَّا فِى قُرىً مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَراءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعاً وَ قُلُوبُهُمْ شَتَّى ذلِکَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لا يَعْقِلُونَ تَحَصَّنْتُ مِنْهُمْ بِالْحِصْنِ الْحَصِينِ - فَمَا اسْطاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَ مَا اسْتَطاعُوا لَهُ نَقْباً فَأَوَيْتُ إِلى رُكْنٍ شَدِيدٍ وَ الْتَجَأْتُ إِلَى الْكَهْفِ الْمَنِيعِ وَ تَمَسَّكْتُ بِالْحَبْلِ الْمَتِينِ وَ تَدَرَّعْتُ بِهَيْبَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ - وَ تَعَوَّذْتُ بِعُوذَةِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ احْتَرَزْتُ بِخَاتَمِهِ فَأَنَا أَيْنَ كُنْتُ كُنْتُ آمِناً مُطْمَئِنّاً وَ عَدُوِّى فِى الْأَهْوَالِ حَيْرَانُ قَدْ حُفَّ بِالْمَهَابَةِ وَ أُلْبِسَ الذُّلَّ وَ قُمِّعَ بِالصَّغَارِ وَ ضَرَبْتُ عَلَى نَفْسِى سُرَادِقَ الْحِيَاطَةِ وَ دَخَلْتُ فِى هَيْكَلِ الْهَيْبَةِ وَ تَتَوَّجْتُ بِتَاجِ الْكَرَامَةِ وَ تَقَلَّدْتُ بِسَيْفِ الْعِزِّ الَّذِى لَا يُفَلُّ وَ خَفِيتُ عَنِ الظُّنُونِ وَ تَوَارَيْتُ عَنِ الْعُيُونِ وَ أَمِنْتُ عَلَى رُوحِى وَ سَلِمْتُ مِنْ أَعْدَائِى وَ هُمْ لِى خَاضِعُونَ وَ مِنِّى خَائِفُونَ وَ عَنِّى نَافِرُونَ - كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ - قَصُرَتْ أَيْدِيهِمْ عَنْ بُلُوغِى وَ صَمَّتْ آذَانُهُمْ عَنِ اسْتِمَاعِ كَلَامِى وَ عَمِيَتْ أَبْصَارُهُمْ عَنْ رُؤْيَتِى وَ خَرِسَتْ أَلْسِنَتُهُمْ عَنْ ذِكْرِى وَ ذَهَلَتْ عُقُولُهُمْ عَنْ مَعْرِفَتِى وَ تَخَوَّفَتْ قُلُوبُهُمْ وَ ارْتَعَدَتْ فَرَائِصُهُمْ مِنْ مَخَافَتِى وَ انْفَلَّ حَدُّهُمْ وَ انْكَسَرَتْ شَوْكَتُهُمْ وَ نُكِسَتْ رُءُوسُهُمْ وَ انْحَلَّ عَزْمُهُمْ وَ تَشَتَّتْ جَمْعُهُمْ وَ اخْتَلَفَتْ كَلِمَتُهُمْ - وَ تَفَرَّقَتْ أُمُورُهُمْ وَ ضَعُفَ جُنْدُهُمْ وَ انْهَزَمَ جَيْشُهُمْ وَ وَلَّوْا مُدْبِرِينَ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَ يُوَلُّونَ الدُّبُرَ. بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَ السَّاعَةُ أَدْهى وَ أَمَرُّ عَلَوْتُ عَلَيْهِمْ بِمُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ وَ بِعُلُوِّ اللَّهِ الَّذِى كَانَ يَعْلُو بِهِ عَلِىٌّ صَاحِبُ الْحُرُوبِ مُنَكِّسُ الْفُرْسَانِ مُبِيدُ الْأَقْرَانِ وَ تَعَزَّزْتُ مِنْهُمْ بِأَسْمَاءِ اللَّهِ الْحُسْنَى وَ كَلِمَاتِهِ الْعُلْيَا وَ تَجَهَّزْتُ عَلَى أَعْدَائِى بِبَأْسِ اللَّهِ بَأْسٍ شَدِيدٍ وَ أَمْرٍ عَتِيدٍ - وَ أَذْلَلْتُهُمْ وَ جَمَعْتُ رُءُوسَهُمْ وَ وَطِئْتُ رِقَابَهُمْ فَظَلَّتْ

أعْنَاقُهُمْ لِی خَاضِعِینَ خَابَ مَنْ نَاوَانِی وَ هَلَکَ مَنْ عَادَانِی وَ أنَا الْمُؤَیَّدُ الْمَجْبُورُ الْمُظَفَّرُ الْمَنْصُورُ قَدْ کَرَّمَتْنِی کَلِمَةُ التَّقْوَی وَ اسْتَمْسَکْتُ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقی وَ اعْتَصَمْتُ بِالْحَبْلِ الْمَتِینِ فَلَنْ یَضُرَّنِی بَغْیُ الْبَاغِینَ وَ لَا کَیْدُ الْکَائِدِینَ وَ لَا حَسَدُ الْحَاسِدِینَ أَبَدَ الْآبِدِینَ فَلَنْ یَصِلَ إِلَی أَحَدٍ وَ لَنْ یَضُرَّنِی أَحَدٌ وَ لَنْ یَقْدِرَ عَلَیَّ أَحَدٌ بَلْ أَنَا أَدْعُوا رَبِّی وَ لا أُشْرِکُ بِهِ أَحَداً یَا مُتَفَضِّلُ تَفَضَّلْ عَلَیَّ بِالْأَمْنِ وَ السَّلَامَةِ مِنَ الْأَعْدَاءِ وَ حُلْ بَیْنِی وَ بَیْنَهُمْ بِالْمَلَائِکَةِ الْغِلَاظِ الشِّدَادِ - وَ مُدَّنِی بِالْجُنْدِ الْکَثِیفِ وَ الْأَرْوَاحِ الْمُطِیعَةِ یَحْصُبُونَهُمْ بِالْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ وَ یَقْذِفُونَهُمْ بِالشِّهَابِ الثَّاقِبِ وَ الْحَرِیقِ الْمُلْهَبِ وَ الشُّوَاظِ الْمُحْرِقِ وَ النُّحَاسِ النَّافِذِ - وَ یُقْذَفُونَ مِنْ کُلِّ جانِبٍ دُحُوراً وَ لَهُمْ عَذابٌ واصِبٌ ذَلَّلْتُهُمْ وَ زَجَرْتُهُمْ وَ عَلَوْتُهُمْ بِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ بِ طه وَ یس وَ الذَّارِیاتِ وَ الطَّوَاسِینِ وَ تَنْزِیلِ وَ الْحَوَامِیمِ وَ کهیعص وَ حم عسق وَ ق وَ الْقُرْآنِ الْمَجِیدِ وَ تَبارَکَ وَ ن وَ الْقَلَمِ وَ ما یَسْطُرُونَ وَ بِمَواقِعِ النُّجُومِ وَ بِ الطُّورِ وَ کِتابٍ مَسْطُورٍ فِی رَقٍّ مَنْشُورٍ. وَ الْبَیْتِ الْمَعْمُورِ وَ السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ وَ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ. إِنَّ عَذابَ رَبِّکَ لَواقِعٌ ما لَهُ مِنْ دافِعٍ فَ وَلَّوْا مُدْبِرِینَ وَ عَلَی أَعْقَابِهِمْ نَاکِصِینَ وَ فِی دِیارِهِمْ جاثِمِینَ- فَوَقَعَ الْحَقُّ وَ بَطَلَ ما کانُوا یَعْمَلُونَ. فَغُلِبُوا هُنالِکَ وَ انْقَلَبُوا صاغِرِینَ. وَ أُلْقِیَ السَّحَرَةُ ساجِدِینَ - فَوَقاهُ اللَّهُ سَیِّئاتِ ما مَکَرُوا - وَ حاقَ بِهِمْ ما کانُوا بِهِ یَسْتَهْزِؤُنَ - وَ حاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذابِ - وَ مَکَرُوا وَ مَکَرَ اللَّهُ وَ اللَّهُ خَیْرُ الْماکِرِینَ - الَّذِینَ قالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَکُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزادَهُمْ إِیماناً وَ قالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ. فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ فَضْلٍ لَمْ یَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَ اتَّبَعُوا رِضْوانَ اللَّهِ وَ اللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِیمٍ اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ شُرُورِهِمْ وَ أَدْرَأُ بِکَ فِی نُحُورِهِمْ وَ أَسْأَلُکَ مِنْ خَیْرِ مَا عِنْدَکَ - فَسَیَکْفِیکَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ جَبْرَئِیلُ عَنْ یَمِینِی وَ مِیکَائِیلُ عَنْ یَسَارِی وَ إِسْرَافِیلُ مِنْ وَرَائِی وَ مُحَمَّدٌ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ شَفِیعِی مِنْ بَیْنِ یَدَیَّ وَ اللَّهُ مُطِلٌّ عَلَیَّ یَا مَنْ جَعَلَ بَیْنَ الْبَحْرَیْنِ حاجِزاً احْجُزْ بَیْنِی وَ بَیْنَ أَعْدَائِی فَلَنْ یَصِلُوا إِلَیَّ بِسُوءٍ أَبَداً وَ [سَتَرْتُ بَیْنِی وَ بَیْنَهُمْ سِتْرَ اللَّهِ الَّذِی سَتَرَ اللَّهُ بِهِ الْأَنْبِیَاءَ عَنِ الْفَرَاعِنَةِ وَ مَنْ کَانَ فِی سِتْرِ اللَّهِ کَانَ مَحْفُوظاً حَسْبِیَ اللَّهُ الَّذِی یَکْفِینِی مَا لَا یَکْفِینِی أَحَدٌ مِنْ خَلْقِهِ - وَ إِذا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنا بَیْنَکَ وَ بَیْنَ الَّذِینَ لا یُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجاباً مَسْتُوراً. وَ جَعَلْنا عَلی قُلُوبِهِمْ أَکِنَّةً أَنْ یَفْقَهُوهُ وَ فِی آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِذا ذَکَرْتَ رَبَّکَ فِی الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلی أَدْبارِهِمْ نُفُوراً - إِنَّا جَعَلْنا فِی أَعْناقِهِمْ أَغْلالًا فَهِیَ إِلَی الْأَذْقانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ. وَ جَعَلْنا مِنْ بَیْنِ أَیْدِیهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَیْناهُمْ فَهُمْ لا یُبْصِرُونَ اللَّهُمَّ اضْرِبْ عَلَیَّ سُرَادِقَ حِفْظِکَ الَّذِی لَا تَهْتِکُهُ الرِّیَاحُ وَ لَا تُخْرِقُهُ الرِّمَاحُ وَ وَقِّ رُوحِی بِرُوحِ قُدْسِکَ الَّذِی مَنْ أَلْقَیْتَهُ عَلَیْهِ کَانَ مُعْظَماً فِی أَعْیُنِ النَّاظِرِینَ وَ کَبِیراً فِی صُدُورِ الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ - وَ وَفِّقْنِی بِأَسْمَائِکَ الْحُسْنَی وَ أَمْثَالِکَ الْعُلْیَا لِصَلَاحِی فِی جَمِیعِ مَا أُؤَمِّلُهُ مِنْ خَیْرِ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ وَ اصْرِفْ عَنِّی أَبْصَارَ النَّاظِرِینَ وَ

اِصْرِفْ عَنِّی قُلُوبَهُمْ مِنْ شَرِّ مَا یُضْمِرُونَ إِلَیَّ مَا لَا یَمْلِکُهُ أحَدٌ غَیْرُکَ اَللّٰهُمَّ أَنْتَ مَلَاذِی فَبِکَ أَلُوذُ وَ أَنْتَ مُعَاذِی فَبِکَ أَعُوذُ اللَّهُمَّ إِنَّ خَوْفِی أَمْسَی وَ أَصْبَحَ مُسْتَجِیراً بِوَجْهِکَ الْبَاقِی الَّذِی لَا یَبْلَی یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ سُبْحَانَ مَنْ أَلَجَّ الْبِحَارَ بِقُدْرَتِهِ وَ أَطْفَأَ نَارَ إِبْرَاهِیمَ بِکَلِمَتِهِ وَ اسْتَوی عَلَی الْعَرْشِ بِعَظَمَتِهِ وَ قَالَ لِمُوسَی أَقْبِلْ وَ لا تَخَفْ إِنَّکَ مِنَ الْآمِنِینَ - إِنِّی لا یَخافُ لَدَیَّ الْمُرْسَلُونَ وَ لا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِینَ وَ لا تَخافُ دَرَکاً وَ لا تَخْشی لا تَخَفْ إِنَّکَ أَنْتَ الْأَعْلی وَ ما تَوْفِیقِی إِلَّا بِاللَّهِ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ إِلَیْهِ أُنِیبُ - وَ مَنْ یَتَّقِ اللَّهَ یَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجاً وَ یَرْزُقْهُ مِنْ حَیْثُ لا یَحْتَسِبُ وَ مَنْ یَتَوَکَّلْ عَلَی اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِکُلِّ شَیْءٍ قَدْراً - أَ لَیْسَ اللَّهُ بِکافٍ عَبْدَهُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ مَا شَاءَ اللَّهُ

5 - دعایی که حضرت پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم در زندان به امام کاظم عَلَیْهِ السَّلَام آموختند

به سند صحیح، از عَبْداللَّه بِنِ مَالِک خُزَاعی روایت است که گفت:
هَارُون مرا فراخواند و گفت:
عَبْداللّٰه، چه اندازه راز نگه داری؟ گفتم:
ای فرمان روای مسلمانان! من بنده‌ای از غلامان توام! گفت:
به آن حجره برو و هر که را در آن است باز گیر و نگاه دار تا وقتی که بخواهم. به آنجا رفتم و مُوسَی ابْن جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام را در آن یافتم.
وقتی آن حضرت مرا دید، سلام کردم و حضرتش را با مرکب خویش به خانه‌ی خودم آوردم. درون خانه در اتاقی زندانی‌اش کردم و کلید آن را به همراه برداشتم و خود کارهای وی را عهده دار شدم. روزها گذشت.
روزی ناگهان پیک هَارُون رسید:
نزد خلیفه بشتاب. برخاستم و به سرای او رفتم. نشسته بود. در دو سویش فرش گسترده بودند. سلام کردم.
بی‌پاسخ گفت:
امانت را چه کردی؟ گفتی که نفهمیدم چه می‌گوید. (دوباره) پرسید:
رفیقت چه کرد؟ گفتم:
در سلامت است. گفت:
نزد او برو و 3000 درهم بدو بده و به خانه و خانواده‌اش باز گردان.
برخاستم بروم. گفت:
می‌دانی چرا؟ گفتم:
نه؛ ای پیشوای مسلمانان. گفت:
روی این فرش - که سوی راست من است - خوابیده بودم. در خواب دیدم کسی به من می‌گوید:
هَارُون! مُوسَی بِنِ جَعْفَر را آزاد کن. از خواب پریدم. گفتم:
بُوَد که از اندیشیدن من به او باشد. به این فرش دیگر آمدم. باز (در خواب) همان شخص را دیدم که می‌گفت:
هَارُون! فرمان دادم تا مُوسَی بِنِ جَعْفَر را رها کنی و نکردی! برخاستم و از شَیْطَان به خدا پناه بردم! آن گاه روی فرش که هم اکنون هستم آمدم. باز (در خواب) همو را دیدم؛ اما حربه‌ای به دست داشت که یک سرش در باختر بود و سر دیگر در خاور. به من اشاره کرد و گفت:
«به خدا - ای هَارُون - اگر مُوسَی بِنِ جَعْفَر را آزاد نکنی، این را در سینه‌ات فرو می‌کنم و از پشتت بیرون می‌آورم.»
این بود که در پی تو فرستادم و چنین خواستم. این را به هیچ کس مگو که می‌کشمت. در جان خودت اندیشه کن!

من به خانه‌ام بازگشتم و در اتاق را گشودم و نزد مُوسَی بِنِ جَعْفَر رفتم.
دیدم در سجده به خواب رفته است. نشستم تا بیدار شد و سر برداشت.
فرمود:
«عَبْداللَّه! فرمان را به جای آر.» گفتم:
آقای من! به خدا و جدتان رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم سوگندتان می‌دهم! آیا امروز دعا کردید آزاد شوید؟ فرمود:
«آری. بعد از نماز واجب، سجده کردم به خواب رفتم. رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم را در خواب دیدم که فرمود:
مُوسَی! می‌خواهی آزاد شوی؟ گفتم:
آری، ای پیامبر خدا.
فرمود:
این دعا را بخوان:
یَا سَابِغَ النِّعَمِ یَا دَافِعَ النِّقَمِ یَا بَارِئَ النَّسَمِ یَا مُجَلِّیَ الْهِمَمِ یَا مُغَشِّیَ الظُّلَمِ یَا کَاشِفَ الضُّرِّ وَ الْأَلَمِ یَا ذَا الْجُودِ وَ الْکَرْمِ وَ یَا سَامِعَ کُلِّ صَوْتٍ یَا مُدْرِکَ کُلِّ فَوْتٍ یَا مُحْیِیَ الْعِظَامِ وَ هِیَ رَمِیمٌ وَ مُنْشِئَهَا بَعْدَ الْمَوْتِ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْ لِی مِنْ أَمْرِی فَرَجاً وَ مَخْرَجاً یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ
مود و من تکرار می‌کردم تا شنیدم که فرمود:
خداوند خواسته‌ات را پذیرفت.»
در اینجا من آن چه را هَارُون فرمان داده بود گفتم و آن را تقدیم کردم.

گزیده‌ی دعاهای مولا حضرت ثامِن الحُجَج عَلی بِنِ مُوسَی الرِّضَا عَلَیْهِ السَّلَام

1 - تَعْوِیذی که در لباس آن حضرت یافتند

(راوی) گوید:

بعد از رحلت امام اَبُو اَلْحَسَن الرضا عَلَیْهِ السَّلَام، تَعْوِیذی آویخته (به لباس) با آن حضرت یافتند که در پایان آن نوشته بود که پدران آن حضرت عَلَیْهِمُ السَّلَام می‌فرمودند که جدشان أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام در برابر دشمنان از این دعا استفاده می‌فرمود و آن را در غِلَاف شمشیر نگاه می‌داشت. در پایان آن نام‌های خداوند متعال بود و بر فرزندان خود شرط فرموده بود تا آن را در برابر کسی به کار نگیرند؛ زیرا هر که آن را بخواند، دعایش از پروردگار بزرگ و پاکیزه نام باز داشته نشود. دعا این بود:

اللَّهُمَّ بِکَ أَسْتَفْتِحُ وَ بِکَ أَسْتَنْجِحُ وَ بِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ أَتَوَجَّهُ اللَّهُمَّ سَهِّلْ لِی حُزُونَتَهُ وَ کُلَّ حُزُونَةٍ وَ ذَلِّلْ لِی صُعُوبَتَهُ وَ کُلَّ صُعُوبَةٍ وَ اکْفِنِی مَئُونَتَهُ وَ کُلَّ مَئُونَةٍ وَ ارْزُقْنِی مَعْرُوفَهُ وَ وُدَّهُ وَ اصْرِفْ عَنِّی ضَرَّهُ وَ مَعَرَّتَهُ إِنَّکَ تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَ تُثْبِتُ وَ عِنْدَکَ أُمُّ الْکِتَابِ - أَلا إِنَّ أَوْلِیاءَ اللَّهِ لا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَ لا هُمْ یَحْزَنُونَ - إِنَّا رُسُلُ رَبِّکَ لَنْ یَصِلُوا إِلَیْکَ طه حم لا یُبْصِرُونَ وَ جَعَلْنا فِی أَعْناقِهِمْ أَغْلالًا فَهِیَ إِلَى الْأَذْقانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ. وَ جَعَلْنا مِنْ بَیْنِ أَیْدِیهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَیْناهُمْ فَهُمْ لا یُبْصِرُونَ - أُولئِکَ الَّذِینَ طَبَعَ اللَّهُ عَلى قُلُوبِهِمْ وَ سَمْعِهِمْ وَ أَبْصارِهِمْ وَ أُولئِکَ هُمُ الْغافِلُونَ

لا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ یَعْلَمُ ما یُسِرُّونَ وَ ما یُعْلِنُونَ - فَسَیَکْفِیکَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ وَ تَراهُمْ یَنْظُرُونَ إِلَیْکَ وَ هُمْ لا یُبْصِرُونَ صُمٌّ بُکْمٌ عُمْیٌ فَهُمْ لا یَرْجِعُونَ طسم تِلْکَ آیاتُ الْکِتابِ الْمُبِینِ. لَعَلَّکَ باخِعٌ نَفْسَکَ أَلَّا یَکُونُوا مُؤْمِنِینَ. إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَیْهِمْ مِنَ السَّماءِ آیَةً فَظَلَّتْ أَعْناقُهُمْ لَها خاضِعِینَ

نام‌ها:

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِالْعَیْنِ الَّتِی لَا تَنَامُ وَ بِالْعِزِّ الَّذِی لَا یُرَامُ وَ بِالْمُلْکِ الَّذِی لَا یُضَامُ وَ بِالنُّورِ الَّذِی لَا یُطْفَأُ وَ بِالْوَجْهِ الَّذِی لَا یَبْلَى وَ بِالْحَیَاةِ الَّذِی لَا تَمُوتُ وَ بِالصَمَدِیَّةِ الَّتِی لَا تُقْهَرُ وَ بِالدَّیْمُومِیَّةِ الَّتِی لَا تَفْنَى وَ بِالاسْمِ الَّذِی لَا یُرَدُّ وَ بِالرُّبُوبِیَّةِ الَّتِی لَا تُسْتَذَلُّ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَفْعَلَ بِی کَذَا وَ کَذَا

آن گاه خواسته‌ی خویش را ذکر می‌کنی که - اگر خدا بخواهد - بر آورده خواهد شد.

2 - تَعْوِیذ حضرت رضا عَلَیْهِ السَّلَام به هنگام افکنده شدن در بِرْکَةِ السِّبَاع

این را این چنین (در جایی) یافتم:

فَضْل بِنِ رَبِیع گوید:

صبح روزی، هَارُون حَاجِب خویش را فراخواند و گفت:

به نزد عَلی بِنِ مُوسَی بِنِ جَعْفَر رو و او را از زندان بیرون آر و در میان گودال درندگان بیفکن! (حَاجِب یاد شده گوید:)

شروع کردم به نرمی و آرامی با او سخن گفتن؛ اما بر خشم او افزوده می‌شد تا جایی که به من گفت:

اگر چنین نکنی، تو را به جای وی خواهم افکند.

نزد عَلی بِنِ مُوسَی عَلَیْهِ السَّلَام رفتم و گفتم:

پیشوای مسلمانان مرا چنین و چنان فرمان داده است. فرمود:

«به فرمان عمل کن؛ من در برابر او از خدای بلند مرتبه یاری می‌جویم.»

آن گاه همراه با خواندن این دعا، با من به راه افتاد.

به محل گودال رسیدیم. در (ورودی) آن را گشودم و آن حضرت را وارد ساختم. چهل حیوان درنده در آن بود. از این که چون اویی به دست من کشته می‌گردد، بسیار اندوهناک و پریشان بودم. به جای خود بازگشتم.

نیمه شب، خدمت کاری آمد و گفت:

خلیفه می‌خواندت. رفتم. گفت:

بود که دیروز بدی یا خطایی به جای آورده ام؛ زیرا امشب خوابی هولناک دیدم: مردانی مسلح بر من وارد شدند. در میان ایشان مردی بود با چهره‌ای چون ماه. هیبتش در دلم افتاد. کسی گفت:

این عَلی بِنِ أَبِی طالب أَمِیر الْمُؤْمِنِین است. جلو رفتم تا پاهایش را ببوسم. مرا باز داشت و (این آیه را تلاوت) فرمود:

«پس آیا - اگر به قدرت رسیدید - بر آنید تا در زمین تباهی کنید و از خویشانتان ببرید؟!» (487) آن گاه روی برگرداند و از دری (خارج و به جای دیگر) وارد شد.

بیم زده از خواب پریدم. (اکنون گزارش این خواب چیست؟)

گفتم:

ای فرمان روای مسلمانان! مرا فرمودی تا عَلی بِنِ مُوسَی عَلَیْهِ السَّلَام را به گودال درندگان افکنم. گفت:

چه می‌گویی؟! آیا چنین کردی؟! گفتم:

آری، به خدا! گفت:

برو و ببین در چه حالت است؟

شمع به دست، به جستجوی حضرتش رفتم. دیدم که به نماز ایستاده است

و درندگان گرد حضرت او. بازگشتم و خبر را به خلیفه گفتم:
باور نکرد.
برخاست و (آمد و) خود نگاه افکند. آن حضرت را به همان حالت دید. صدا زد: سلام بر شما، عموزاده! (امام عَلَیْهِ السَّلَام) پاسخ نفرمود تا نماز را به پایان برد. آن گاه فرمود:
«سلام بر تو، عموزاده! امید نداشتم در چنین حالتی بر من سلام کنی!»
گفت:
از من در گذر که پوزش می‌خواهم. فرمود:
«خداوند به لطف خویش نجاتمان داد؛ سپاس او را!» آن گاه (هَارُون) فرمان داد آن حضرت را بیرون آورند و چنین کردند. به خدا هیچ حیوانی بیرون نیامد.
وقتی به هَارُون رسید، او آن حضرت را در آغوش گرفت. سپس به مجلس خویش برد و بر تخت خود نشانید. آن گاه چنین گفت:
پسر عمو! اگر بخواهید، می‌توانید آسوده و خوش نزد ما بمانید؛ فرموده‌ایم تا شما و خانواده را پول و لباس دهند. فرمود:
«نیازی به لباس و پول ندارم؛ اما در قُرَیْش کسانی هستند که می‌شود میان ایشان تقسیم کرد» و گروهی را نام برد. خلیفه فرمان داد تا صِلِه و لباس دهند. استران پیک رسانی را هم برای بردن آن حضرت تا مقصد دل خواه فراخواند. آن حضرت پذیرفت. به من گفت:
ایشان را همراهی کن.
من حضرتش را تا نیمه‌ی راه همراهی کردم و گفتم:
سرورم! اگر موافقید لطف فرموده دعا را به من بیاموزید. فرمود:
«اجازه نداریم دعا و تسبیح خود را به هر کس بدهیم؛ اما تو بر من حق همراهی و خدمت گزاری داری. (از این رو، می‌دهمت.) نگاه دار.»
من آن را در دفتری نوشتم و در پارچه‌ای به آستین بستم. هر گاه (با این دعا) نزد خلیفه می‌رفتم، خوش رویی می‌نمود و خواسته‌ام را بر می‌آورد و در هر سفری نگه دار و ایمنی ده من از هر بیم بود و در هر سختی آن را می‌خواندم؛ نجاتم می‌داد. آن گاه آن را یاد کرد.
نویسنده‌ی کتاب عَلی بِنِ مُوسَی بِنِ طاووس گوید:
ممکن است این حدیث از حضرت مُوسَی بِنِ جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام باشد؛ زیرا آن حضرت بود که زندانی هَارُون بود؛ اما من آن را چنین یافتم. دعا این است:
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ أَنْجَزَ وَعْدَهُ وَ نَصَرَ عَبْدَهُ وَ أَعَزَّ جُنْدَهُ وَ هَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ فَ لَهُ الْمُلْکُ وَ لَهُ الْحَمْدُ - الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ أَمْسَیْتُ وَ أَصْبَحْتُ فِی حِمَی اللَّهِ الَّذِی لَا یُسْتَبَاحُ وَ ذِمَّتِهِ الَّتِی لَا تُرَامُ وَ لَا تُخْفَرُ وَ فِی عِزِّ اللَّهِ الَّذِی لَا یُذَلُّ وَ لَا یُقْهَرُ وَ فِی حِزْبِهِ الَّذِی لَا یُغْلَبُ

وَ فِی جُنْدِهِ الّذِی لَا یُهْزَمُ وَ حَرِیمِهِ الّذِی لَا یُسْتَبَاحُ بِاللّهِ اسْتَجَرْتُ وَ بِاللّهِ أَصْبَحْتُ وَ بِاللَّهِ اسْتَنْجَحْتُ وَ تَعَزَّزْتُ وَ تَعَوَّذْتُ وَ انْتَصَرْتُ وَ تَقَوَّیْتُ وَ بِعِزَّةِ اللَّهِ قَوِیتُ عَلَی أَعْدَائِی وَ بِجَلَالِ اللَّهِ وَ کِبْرِیَائِهِ ظَهَرْتُ عَلَیْهِمْ وَ قَهَرْتُهُمْ بِحَوْلِ اللَّهِ وَ قُوَّتِهِ وَ اسْتَعَنْتُ عَلَیْهِمْ بِاللَّهِ وَ فَوَّضْتُ أَمْرِی إِلَی اللَّهِ وَ حَسْبِیَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ - وَ تَراهُمْ یَنْظُرُونَ إِلَیْکَ وَ هُمْ لا یُبْصِرُونَ - أَتی أَمْرُ اللَّهِ فَلَجَتْ حُجَّةُ اللَّهِ غَلَبَتْ کَلِمَتُهُ عَلَی أَعْدَاءِ اللَّهِ الْفَاسِقِینَ وَ جُنُودِ إِبْلِیسَ أَجْمَعِینَ لَنْ یَضُرُّوکُمْ إِلَّا أَذیً وَ إِنْ یُقاتِلُوکُمْ یُوَلُّوکُمُ الْأَدْبارَ ثُمَّ لا یُنْصَرُونَ. ضُرِبَتْ عَلَیْهِمُ الذِّلَّةُ أَیْنَما ثُقِفُوا أُخِذُوا وَ قُتِّلُوا تَقْتِیلًا - لا یُقاتِلُونَکُمْ جَمِیعاً إِلَّا فِی قُریً مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَراءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَیْنَهُمْ شَدِیدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِیعاً وَ قُلُوبُهُمْ شَتَّی ذلِکَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لا یَعْقِلُونَ تَحَصَّنْتُ مِنْهُمْ بِالْحِصْنِ الْمَحْفُوظِ - فَمَا اسْطاعُوا أَنْ یَظْهَرُوهُ وَ مَا اسْتَطاعُوا لَهُ نَقْباً أَوَیْتُ إِلی رُکْنٍ شَدِیدٍ وَ الْتَجَأْتُ إِلَی کَهْفٍ رَفِیعٍ وَ تَمَسَّکْتُ بِالْحَبْلِ الْمَتِینِ وَ تَدَرَّعْتُ بِدِرْعِ اللَّهِ الْحَصِینَةِ وَ تَدَرَّقْتُ بِدَرَقَةِ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَ تَعَوَّذْتُ بِعُوذَةِ سُلَیْمَانَ بْنِ دَاوُدَ وَ تَخَتَّمْتُ بِخَاتَمِهِ فَأَنَا حَیْثُمَا سَلَکْتُ آمِنٌ مُطْمَئِنٌّ وَ عَدُوِّی فِی الْأَهْوَالِ حَیْرَانُ قَدْ حُفَّ بِالْمَهَانَةِ وَ أُلْبِسَ الذُّلَّ وَ قُمِّعَ بِالصَّغَارِ ضَرَبْتُ عَلَی نَفْسِی سُرَادِقَ الْحِیَاطَةِ وَ لَبِسْتُ دِرْعَ الْحِفْظِ وَ عَلِقْتُ عَلَیَ هَیْکَلِ الْهَیْبَةِ وَ تَتَوَّجْتُ بِتَاجِ الْکَرَامَةِ وَ تَقَلَّدْتُ بِسَیْفِ الْعِزِّ الَّذِی لَا یُفَلُّ وَ خَفِیتُ عَنْ أَعْیُنِ الْبَاغِینَ النَّاظِرِینَ وَ تَوَارَیْتُ عَنِ الظُّنُونِ وَ أَمِنْتُ عَلَی نَفْسِی وَ سَلِمْتُ مِنْ أَعْدَائِی بِجَلَالِ اللَّهِ فَهُمْ لِی خَاضِعُونَ وَ عَنِّی نَافِرُونَ - کَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ قَصُرَتْ أَیْدِیهِمْ عَنْ بُلُوغِی وَ عَمِیَتْ أَبْصَارُهُمْ عَنْ رُؤْیَتِی وَ خَرِسَتْ أَلْسِنَتُهُمْ عَنْ ذِکْرِی وَ ذَهَلَتْ عُقُولُهُمْ عَنْ مَعْرِفَتِی وَ تَخَوَّفَتْ قُلُوبُهُمْ وَ ارْتَعَدَتْ فَرَائِصُهُمْ وَ نُفُوسُهُمْ مِنْ مَخَافَتِی یَا اللَّهُ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ یَا هُوَ یَا مَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ افْلُلْ جُنُودَهُمْ وَ اکْسِرْ شَوْکَتَهُمْ وَ نَکِّسْ رُءُوسَهُمْ وَ أَعْمِ أَبْصَارَهُمْ فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لِی خَاضِعِینَ وَ انْهَزَمَ جَیْشُهُمْ وَ وَلَّوْا مُدْبِرِینَ - سَیُهْزَمُ الْجَمْعُ وَ یُوَلُّونَ الدُّبُرَ. بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَ السَّاعَةُ أَدْهی وَ أَمَرُّ - وَ ما أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا کَلَمْحِ الْبَصَرِ عَلَوْتُ عَلَیْهِمْ بِعُلُوِّ اللَّهِ الَّذِی کَانَ یَعْلُو بِهِ صَاحِبُ الْحُرُوبِ مُنَکِّسُ الرَّایَاتِ وَ مُبِیدُ الْأَقْرَانِ وَ تَعَوَّذْتُ بِأَسْمَاءِ اللَّهِ الْحُسْنَی وَ کَلِمَاتِهِ الْعُلْیَا وَ ظَهَرْتُ عَلَی أَعْدَائِی بِبَأْسٍ شَدِیدٍ وَ أَمْرٍ رَشِیدٍ وَ أَذْلَلْتُهُمْ وَ قَمَعْتُ رُءُوسَهُمْ وَ ظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لِی خَاضِعِینَ فَخَابَ مَنْ نَاوَانِی وَ هَلَکَ مَنْ عَادَانِی وَ أَنَا الْمُؤَیَّدُ الْمَنْصُورُ وَ الْمُظَفَّرُ الْمُتَوَّجُ الْمَحْبُورُ وَ قَدْ لَزِمْتُ کَلِمَةَ التَّقْوَی وَ اسْتَمْسَکْتُ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقی وَ اعْتَصَمْتُ بِحَبْلِ اللَّهِ الْمَتِینِ فَلَنْ یَضُرَّنِی کَیْدُ الْکَائِدِینَ وَ حَسَدُ الْحَاسِدِینَ أَبَدَ الْآبِدِینَ وَ دَهْرَ الدَّاهِرِینَ فَلَنْ یَرَانِی أَحَدٌ وَ لَنْ یَقْدِرَ عَلَیَّ أَحَدٌ - قُلْ إِنَّما أَنَا أَدْعُوا رَبِّی وَ لا أُشْرِکُ بِهِ أَحَداً أَسْأَلُکَ یَا مُتَفَضِّلُ أَنْ تَتَفَضَّلَ عَلَیَّ بِالْأَمْنِ وَ الْإِیمَانِ عَلَی نَفْسِی وَ رُوحِی بِالسَّلَامَةِ مِنْ أَعْدَائِی وَ أَنْ تَحُولَ بَیْنِی وَ بَیْنَ شَرِّهِمْ بِالْمَلَائِکَةِ الْغِلَاظِ الشِّدَادِ - لا یَعْصُونَ اللَّهَ ما أَمَرَهُمْ وَ یَفْعَلُونَ ما یُؤْمَرُونَ وَ أَیِّدْنِی بِالْجُنْدِ الْکَثِیفَةِ وَ

الْأرْوَاحِ الْعَظِيمَةِ الْمُطِيعَةِ فَيُجِيبُونَهُمْ بِالْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ وَ يَقْذِفُونَهُمْ بِالْحَجَرِ الدَّامِغِ وَ يَضْرِبُونَهُمْ بِالسَّيْفِ الْقَاطِعِ وَ يَرْمُونَهُمْ بِالشِّهَابِ الثَّاقِبِ وَ الْحَرِيقِ الْمُلْتَهِبِ وَ الشُّوَاظِ الْمُحْرِقِ - وَ يُقْذَفُونَ مِنْ كُلِّ جانِبٍ دُحُوراً وَ لَهُمْ عَذابٌ واصِبٌ. قَذَفْتُهُمْ وَ زَجَرْتُهُمْ بِفَضْلِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ بِ طه وَ يس وَ الذَّارِياتِ وَ الطَّوَاسِينِ وَ تَنْزِيلِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَ الْحَوَامِيمِ وَ بِ كهيعص وَ بِكَافٍ كُفِيتُ وَ بِهَاءٍ هُدِيتُ وَ بِيَاءٍ يُسِّرَ لِى وَ بِعَيْنٍ عَلَوْتُ وَ بِصَادٍ صَدَّقْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ بِ ن وَ الْقَلَمِ وَ ما يَسْطُرُونَ وَ بِمَواقِعِ النُّجُومِ وَ بِ الطُّورِ وَ كِتابٍ مَسْطُورٍ فِى رَقٍّ مَنْشُورٍ. وَ الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ وَ السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ وَ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ. إِنَّ عَذابَ رَبِّكَ لَواقِعٌ ما لَهُ مِنْ دافِعٍ فَ وَلَّوْا مُدْبِرِينَ عَلَى أَعْقَابِهِمْ نَاكِصِينَ وَ فِى دِيَارِهِمْ خَائِفِينَ - فَوَقَعَ الْحَقُّ وَ بَطَلَ ما كانُوا يَعْمَلُونَ. فَغُلِبُوا هُنالِكَ وَ انْقَلَبُوا صاغِرِينَ. وَ أُلْقِىَ السَّحَرَةُ ساجِدِينَ فَوَقاهُ اللَّهُ سَيِّئاتِ ما مَكَرُوا وَ حاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذابِ - وَ مَكَرُوا وَ مَكَرَ اللَّهُ وَ اللَّهُ خَيْرُ الْماكِرِينَ - الَّذِينَ قالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزادَهُمْ إِيماناً وَ قالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ. فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ فَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَ اتَّبَعُوا رِضْوانَ اللَّهِ وَ اللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ - رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزاتِ الشَّياطِينِ. وَ أَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ اللَّهُمَّ إِنِّى أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ وَ أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا عِنْدَكَ - فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِىِّ الْعَظِيمِ جَبْرَئِيلُ عَنْ يَمِينِى وَ مِيكَائِيلُ عَنْ شِمَالِى وَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَمَامِى وَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ يُظِلُّ عَلَىَّ يَمْنَعُكُمْ مِنِّى وَ يَمْنَعُ الشَّيْطَانَ الرَّجِيمَ يَا مَنْ جَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حاجِزاً احْجُزْ بَيْنِى وَ بَيْنَ أَعْدَائِى حَتَّى لَا يَصِلُوا إِلَىَّ بِسُوءٍ سَتَرْتُ بَيْنِى وَ بَيْنَهُمْ بِسِتْرِ اللَّهِ الَّذِى يُسْتَتَرُ بِهِ مِنْ سَطَوَاتِ الْفَرَاعِنَةِ وَ مَنْ كَانَ فِى سِتْرِ اللَّهِ كَانَ مَحْفُوظاً - حَسْبِىَ الَّذِى يَكْفِى وَ مَا لَا يَكْفِى أَحَدٌ سِوَاهُ - وَ جَعَلْنا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْناهُمْ فَهُمْ لا يُبْصِرُونَ اللَّهُمَّ اضْرِبْ عَلَىَّ سُرَادِقَاتِ حِفْظِكَ الَّذِى لَا يَهْتِكُهُ الرِّيَاحُ وَ لَا تُخْرِقُهُ الرِّمَاحُ وَ اكْفِنِى شَرَّ مَا أَخَافُهُ بِرُوحِ قُدْسِكَ الَّذِى مَنْ أَلْقَيْتَهُ عَلَيْهِ كَانَ مَسْتُوراً عَنْ عُيُونِ النَّاظِرِينَ وَ كَبِيراً فِى صُدُورِ الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ وَ وَفِّقْ لِى بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَ كَلِمَاتِكَ الْعُلْيَا صَلَاحِى فِى جَمِيعِ مَا أُؤَمِّلُهُ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ اصْرِفْ عَنِّى أَبْصَارَ النَّاظِرِينَ - وَ اصْرِفْ عَنِّى شَرَّ قُلُوبِهِمْ وَ شَرَّ مَا يُضْمِرُونَ إِلَى خَيْرِ مَا لَا يَمْلِكُهُ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْتَ مَوْلَاىَ وَ مَلَاذِى فَبِكَ أَلُوذُ وَ أَنْتَ مَعَاذِى فَبِكَ أَعُوذُ يَا مَنْ دَانَ لَهُ رِقَابُ الْجَبَابِرَةِ وَ خَضَعَتْ لَهُ عَمَالِيقُ الْفَرَاعِنَةِ أَجِرْنِى اللَّهُمَّ مِنْ خِزْيِكَ وَ كَشْفِ سِتْرِكَ وَ نِسْيَانِ ذِكْرِكَ وَ الْإِضْرَابِ عَنْ شُكْرِكَ أَنَا فِى كَنَفِكَ لَيْلِى وَ نَهَارِى وَ نَوْمِى وَ قَرَارِى وَ انْتِبَاهِى وَ انْتِشَارِى ذِكْرُكَ شِعَارِى وَ ثَنَاؤُكَ دِثَارِى اللَّهُمَّ إِنَّ خَوْفِى أَمْسَى وَ أَصْبَحَ مُسْتَجِيراً بِكَ وَ بِأَمَانِكَ مِنْ خَوْفِكَ وَ سُوءِ عَذَابِكَ - وَ اضْرِبْ عَلَىَّ سُرَادِقَاتِ حِفْظِكَ وَ ارْزُقْنِى حِفْظَ عِنَايَتِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ آمِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

3 - دعای دیگر امام هشتم عَلَیْهِ السَّلَام

این دعا را در اصل یونس بِنِ بکیر (496) یافتم. او گوید:
از مولایم (حضرت عَلی بِنِ مُوسَی عَلَیْهِ السَّلَام) خواستم تا دعایی به من بیاموزد که در سختی‌ها بخوانم. فرمود:
«یونس! آن چه می‌نویسم نگاه دار و در مشکلات بخوان. خواسته‌ات بر آورده خواهد شد.» آن گاه چنین مرقوم فرمود:
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنَّ ذُنُوبِی وَ كَثْرَتَهَا قَدْ أَخْلَقَتْ وَجْهِی عِنْدَكَ وَ حَجَبَتْنِی عَنِ اسْتِيهَالِ رَحْمَتِكَ وَ بَاعَدَتْنِی عَنِ اسْتِيجَابِ مَغْفِرَتِكَ وَ لَوْ لَا تَعَلُّقِی بِآلَائِكَ وَ تَمَسُّكِی بِالدُّعَاءِ وَ مَا وَعَدْتَ أَمْثَالِی مِنَ الْمُسْرِفِينَ وَ أَشْبَاهِی مِنَ الْخَاطِئِينَ وَ أَوْعَدْتَ الْقَانِطِينَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِقَوْلِكَ يا عِبادِیَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلى أَنْفُسِهِمْ لا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعاً إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَ حَذَّرْتَ الْقَانِطِينَ مِنْ رَحْمَتِكَ - فَقُلْتَ وَ مَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ثُمَّ نَدَبْتَنَا بِرَأْفَتِكَ إِلَى دُعَائِكَ فَقُلْتَ ادْعُونِی أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبادَتِی سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ داخِرِينَ إِلَهِی لَقَدْ كَانَ ذَلِكَ الْإِيَاسُ عَلَیَّ مُشْتَمِلًا وَ الْقُنُوطُ مِنْ رَحْمَتِكَ مُلْتَحِفاً إِلَهِی لَقَدْ وَعَدْتَ الْمُحْسِنَ ظَنَّهُ بِكَ ثَوَاباً وَ أَوْعَدْتَ الْمُسِیءَ ظَنَّهُ بِكَ عِقَاباً اللَّهُمَّ وَ قَدْ أَمْسَكَ رَمَقِی حُسْنُ الظَّنِّ بِكَ فِی عِتْقِ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ وَ تَغَمُّدِ زَلَّتِی وَ إِقَالَةِ عَثْرَتِی اللَّهُمَّ قُلْتَ فِی كِتَابِكَ وَ قَوْلُكَ الْحَقُّ الَّذِی لَا خُلْفَ لَهُ وَ لَا تَبْدِيلَ - يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُناسٍ بِإِمامِهِمْ وَ ذَلِكَ يَوْمُ النُّشُورِ فَإِذا نُفِخَ فِی الصُّورِ وَ بُعْثِرَ ما فِی الْقُبُورِ اللَّهُمَّ فَإِنِّی أُوفِی وَ أَشْهَدَ وَ أُقِرُّ وَ لَا أُنْكِرُ وَ لَا أَجْحَدُ وَ أُسِرُّ وَ أُعْلِنُ وَ أُظْهِرُ وَ أُبْطِنُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ أَنَّ عَلِيّاً أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ سَيِّدُ الْأَوْصِيَاءِ وَ وَارِثُ عِلْمِ الْأَنْبِيَاءِ عَلَمُ الدِّينِ وَ مُبِيرُ الْمُشْرِكِينَ وَ مُمَيِّزُ الْمُنَافِقِينَ وَ مُجَاهِدُ الْمَارِقِينَ وَ إِمَامِی وَ حُجَّتِی وَ عُرْوَتِی وَ صِرَاطِی وَ دَلِيلِی وَ حُجَّتِی وَ مَنْ لَا أَثِقُ بِأَعْمَالِی وَ لَوْ زَكَتْ وَ لَا أَرَاهَا مُنْجِيَةً لِی وَ لَوْ صَلَحَتْ إِلَّا بِوَلَايَتِهِ وَ الِائْتِمَامِ بِهِ وَ الْإِقْرَارِ بِفَضَائِلِهِ وَ الْقَبُولِ مِنْ حَمَلَتِهَا وَ التَّسْلِيمِ لِرُوَاتِهَا وَ أُقِرُّ بِأَوْصِيَائِهِ مِنْ أَبْنَائِهِ أَئِمَّةً وَ حُجَجاً وَ أَدِلَّةً وَ سُرُجاً وَ أَعْلَاماً وَ مَنَاراً وَ سَادَةً وَ أَبْرَاراً وَ أُومِنُ بِسِرِّهِمْ وَ جَهْرِهِمْ وَ ظَاهِرِهِمْ وَ بَاطِنِهِمْ وَ شَاهِدِهِمْ وَ غَائِبِهِمْ وَ حَيِّهِمْ وَ مَيِّتِهِمْ لَا شَكَّ فِی ذَلِكَ وَ لَا ارْتِيَابَ عِنْدَ تَحَوُّلِكَ وَ لَا انْقِلَابَ اللَّهُمَّ فَادْعُنِی يَوْمَ حَشْرِی وَ نَشْرِی بِإِمَامَتِهِمْ وَ أَنْقِذْنِی بِهِمْ يَا مَوْلَایَ مِنْ حَرِّ النِّيرَانِ وَ إِنْ لَمْ تَرْزُقْنِی رُوحَ الْجِنَانِ فَإِنَّكَ إِنْ أَعْتَقْتَنِی مِنَ النَّارِ كُنْتُ مِنَ الْفَائِزِينَ اللَّهُمَّ وَ قَدْ أَصْبَحْتُ يَوْمِی هَذَا لَا ثِقَةَ لِی وَ لَا رَجَاءَ وَ لَا لَجَأَ وَ لَا مَفْزَعَ وَ لَا مَنْجَى غَيْرُ مَنْ تَوَسَّلْتُ بِهِمْ إِلَيْكَ - مُتَقَرِّباً إِلَى رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ ثُمَّ عَلِیٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ عَلِیٍّ وَ

مُحَمَّدٍ وَ جَعْفَرٍ وَ مُوسَى وَ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ الْحَسَنِ وَ مَنْ بَعْدَهُمْ يُقِيمُ الْمَحَجَّةَ إِلَى الْحُجَّةِ الْمَسْتُورَةِ مِنْ وُلْدِهِ الْمَرْجُوِّ لِلْأُمَّةِ مِنْ بَعْدِهِ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهُمْ فِی هَذَا الْيَوْمِ وَ مَا بَعْدَهُ حِصْنِی مِنَ الْمَكَارِهِ وَ مَعْقِلِی مِنَ الْمَخَاوِفِ وَ نَجِّنِی بِهِمْ مِنْ كُلِّ عَدُوٍّ وَ طَاغٍ وَ بَاغٍ وَ فَاسِقٍ وَ مِنْ شَرِّ مَا أَعْرِفُ وَ مَا أُنْكِرُ وَ مَا اسْتَتَرَ عَنِّی وَ مَا أُبْصِرُ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ رَبِّی آخِذٌ بِناصِيَتِها - إِنَّکَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ بِتَوَسُّلِی بِهِمْ إِلَيْکَ وَ تَقَرُّبِی بِمَحَبَّتِهِمْ وَ تَحَصُّنِی بِإِمَامَتِهِمْ افْتَحْ عَلَيَّ فِی هَذَا الْيَوْمِ أَبْوَابَ رِزْقِکَ وَ انْشُرْ عَلَيَّ رَحْمَتَکَ وَ حَبِّبْنِی إِلَى خَلْقِکَ وَ جَنِّبْنِی بُغْضَهُمْ وَ عَدَاوَتَهُمْ إِنَّکَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ وَ لِكُلِّ مُتَوَسِّلٍ ثَوَابٌ وَ لِكُلِّ ذِی شَفَاعَةٍ حَقٌّ فَأَسْأَلُکَ بِمَنْ جَعَلْتُهُ إِلَيْکَ [سَبَبِی وَ قَدَّمْتُهُ أَمَامَ طَلِبَتِی أَنْ تُعَرِّفَنِی بَرَكَةَ يَوْمِی هَذَا وَ شَهْرِی هَذَا وَ عَامِی هَذَا اللَّهُمَّ وَ هُمْ مَفْزَعِی وَ مَعُونَتِی فِی شِدَّتِی وَ رَخَائِی وَ عَافِيَتِی وَ بَلَائِی وَ نَوْمِی وَ يَقَظَتِی وَ ظَعْنِی وَ إِقَامَتِی وَ عُسْرِی وَ يُسْرِی وَ عَلَانِيَتِی وَ سِرِّی وَ إِصْبَاحِی وَ إِمْسَائِی وَ تَقَلُّبِی وَ مَثْوَایَ وَ سِرِّی وَ جَهْرِی اللَّهُمَّ فَلَا تُخَيِّبْنِی بِهِمْ مِنْ نَائِلِکَ - وَ لَا تَقْطَعْ رَجَائِی مِنْ رَحْمَتِکَ وَ لَا تُؤْيِسْنِی مِنْ رَوْحِکَ وَ لَا تَبْتَلِنِی بِانْغِلَاقِ أَبْوَابِ الْأَرْزَاقِ وَ انْسِدَادِ مَسَالِكِهَا وَ ارْتِيَاحِ مَذَاهِبِهَا وَ افْتَحْ لِی مِنْ لَدُنْکَ فَتْحاً يَسِيراً وَ اجْعَلْ لِی مِنْ كُلِّ ضَنْكٍ مَخْرَجاً وَ إِلَى كُلِّ سَعَةٍ مَنْهَجاً إِنَّکَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

4 - دعای دیگر از حضرت رضا عَلَیْهِ السَّلَام

از اَبُو جَعْفَر صدوق در کتاب عُیُون اَخْبار الرِّضَا عَلَیْهِ السَّلَام به سند برای ما روایت شده است:

مردی به محضر امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام رسید و از ستم دیگری شکایت کرد. فرمود:

«چرا دعای مظلوم را - که پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به امیر مؤمنان آموختند - نمی‌خوانی؟ هر ستم دیده‌ای آن را بخواند، خداوند یاری‌اش می‌کند و ستم ظالم را از او باز می‌دارد. دعا این است:

هُوَ اللَّهُمَّ طُمَّهُ بِالْبَلَاءِ طَمّاً وَ غُمَّهُ بِالْبَلَاءِ غَمّاً وَ قُمَّهُ بِالْأَذَی قَمّاً وَ ارْمِهِ بِیَوْمٍ لَا مَعَادَ لَهُ وَ سَاعَةٍ لَا مَرَدَّ لَهَا وَ أَبِحْ حَرِیمَهُ وَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَیْتِهِ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ وَ قِنِی شَرَّهُ وَ اکْفِنِی أَمْرَهُ وَ اصْرِفْ عَنِّی کَیْدَهُ وَ أَخْرِجْ قَلْبَهُ وَ سُدَّ فَاهُ عَنِّی - وَ خَشَعَتِ الْأَصْواتُ لِلرَّحْمنِ فَلا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْساً وَ عَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَیِّ الْقَیُّومِ وَ قَدْ خابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْماً - اخْسَؤُا فِیها وَ لا تُکَلِّمُونِ صَهْ صَهْ صَهْ صَهْ صَهْ صَهْ صَهْ

5 - دعای دیگری از حضرت عَلی بِنِ مُوسَی الرِّضَا عَلَیْهِ السَّلَام

از کتاب سَعْد بِنِ عَبْداللَّه، به سند مرفوع، برای ما روایت شده است که امام هشتم عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:

«مردی از صحابه نبشته‌ای یافت. آن را به محضر رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آورد.

پیامبر ندا دادند:

به نماز گرد آیید! (507) هیچ مرد و زنی نماند. همه آمدند. آن حضرت به فراز منبر شدند و آن را خواندند. نامه‌ی یُوشَع بْنِ نُون، وصی مُوسَی (کَلِیم الله عَلی نبینا و آله و عَلَیْهِ السَّلَام) بود. در آن چنین آمده بود:

به نام خداوند بخشاینده‌ی مهربان. پروردگار شما بس مهربان و آمرزنده است. هان! بهترین بندگان خدا، پرهیزگار پنهان است و بدترین ایشان انگشت نمای مردمان. هر که خواهد با بهترین پیمانه کارش را بسنجند و حق نعمت‌های خداوند را بگزارد، همه روزه بخواند:

سُبْحَانَ اللَّهِ كَمَا يَنْبَغِی لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَمَا يَنْبَغِی لِلَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا يَنْبَغِی لِلَّهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ النَّبِیِّ الْعَرَبِیِّ الْهَاشِمِیِّ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ وَ النَّبِيِّينَ حَتَّی يَرْضَی اللَّهُ

پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرود آمدند. مردم سرگرم دعا شده بودند. چند لحظه بعد، دوباره به فراز رفتند و فرمودند:

هر که بخواهد ستایشی بالاتر از ستایش تلاشگران (راه خدا) داشته باشد، این را همه روزه بخواند. اگر حاجتی داشت، بر آورده خواهد شد و اگر دشمن، شکست خواهد دید و اگر وامی، توخته خواهد گردید و اندوهی، خواهد زدود و دعایش آسمان‌ها را خواهد شکافت تا به لوح محفوظ رسد.»

6 - دعای دیگر از حضرت امام رضا عَلَيْهِ السَّلَام در سجده‌ی شکر

به سند خویش از کتاب فصل الدعاء سَعْد بِنِ عَبْداللَّه روایت داریم که: أَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِنِ إِسْمَاعِيل بِنِ بزيع و سُلَيْمَان بِنِ جَعْفَر (به نقل بكير بِنِ صالح) گويند:

بر آن حضرت وارد شدیم. سجده‌ی شکر می‌گزارد. سجده طولانی شد تا سر برداشت. عرض کردیم. سجده‌ی طولانی آوردید! فرمود:

«هر که در سجده‌ی شکر این دعا را بخواند، چنان است که در رکاب پیامبر خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم در روز بدر جنگیده باشد.» پرسیدیم (می‌توانیم) آن را بنویسیم؟ فرمود:

«بنویسید. هر کدام از شما دو تن به هنگام سجده‌ی شکر بگویید:

اللَّهُمَّ الْعَنِ اللَّذَيْنِ بَدَّلَا دِينَكَ وَ غَيَّرَا نِعْمَتَكَ وَ اتَّهَمَا رَسُولَكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ خَالَفَا مِلَّتَكَ وَ صَدَّا عَنْ سَبِيلِكَ وَ كَفَرَا آلَاءَكَ وَ رَدَّا عَلَيْكَ كَلَامَكَ وَ اسْتَهْزَءَا بِرَسُولِكَ وَ قَتَلَا ابْنَ نَبِيِّكَ وَ حَرَّفَا كِتَابَكَ وَ جَحَدَا آيَاتِكَ وَ سَخِرَا بِآيَاتِكَ وَ اسْتَكْبَرَا عَنْ عِبَادَتِكَ وَ قَتَلَا أَوْلِيَاءَكَ وَ جَلَسَا فِى مَجْلِسٍ لَمْ يَكُنْ لَهُمَا بِحَقٍّ وَ حَمَلَا النَّاسَ عَلَى أَكْتَافِ آلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمَا لَعْناً يَتْلُو بَعْضُهُ بَعْضاً وَ احْشُرْهُمَا وَ أَتْبَاعَهُمَا إِلَى جَهَنَّمَ زُرْقاً اللَّهُمَّ إِنَّا نَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِاللَّعْنَةِ لَهُمَا وَ الْبَرَاءَةِ مِنْهُمَا فِى الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ قَتَلَةَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ وَ ابْنِ فَاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ اللَّهُمَّ زِدْهُمَا عَذَاباً فَوْقَ عَذَابٍ وَ هَوَاناً فَوْقَ هَوَانٍ وَ ذُلًّا فَوْقَ ذُلٍّ وَ خِزْياً فَوْقَ خِزْيٍ. اللَّهُمَّ دُعَّهُمَا فِى النَّارِ دَعّاً وَ أَرْكِسْهُمَا فِى أَلِيمِ عِقَابِكَ رَكْساً اللَّهُمَّ احْشُرْهُمَا وَ أَتْبَاعَهُمَا إِلى جَهَنَّمَ زُمَراً اللَّهُمَّ فَرِّقْ جَمْعَهُمْ وَ شَتِّتْ أَمْرَهُمْ وَ خَالِفْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ وَ بَدِّدْ جَمَاعَتَهُمْ وَ الْعَنْ أَئِمَّتَهُمْ وَ اقْتُلْ قَادَتَهُمْ وَ سَادَتَهُمْ وَ كُبَرَاءَهُمْ وَ الْعَنْ رُؤَسَاءَهُمْ وَ اكْسِرْ رَايَتَهُمْ وَ أَلْقِ الْبَأْسَ بَيْنَهُمْ وَ لَا تُبْقِ مِنْهُمْ دَيَّاراً اللَّهُمَّ الْعَنْ أَبَا جَهْلٍ وَ الْوَلِيدَ لَعْناً يَتْلُو بَعْضُهُ بَعْضاً وَ يَتْبَعُ بَعْضُهُ بَعْضاً اللَّهُمَّ الْعَنْهُمَا لَعْناً يَلْعَنُهُمَا بِهِ كُلُّ مَلَكٍ مُقَرَّبٍ وَ كُلُّ نَبِيٍّ مُرْسَلٍ وَ كُلُّ مُؤْمِنٍ امْتَحَنْتَ قَلْبَهُ لِلْإِيمَانِ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمَا لَعْناً يَتَعَوَّذُ مِنْهُ أَهْلُ النَّارِ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمَا لَعْناً لَمْ يَخْطُرْ لِأَحَدٍ بِبَالٍ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمَا فِى مُسْتَسِرِّ سِرِّكَ وَ ظَاهِرِ عَلَانِيَتِكَ وَ عَذِّبْهُمَا عَذَاباً فِى التَّقْدِيرِ وَ شَارِكْ مَعَهُمَا ابْنَتَيْهِمَا وَ أَشْيَاعَهُمَا وَ مُحِبِّيهِمَا وَ مَنْ شَايَعَهُمَا إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

گزیده‌ی دعاهای حضرت جواد الائمه امام مُحَمَّد تقی عَلَیْهِ السَّلَام

اشاره

آن چه از دعاهای آن حضرت، از آموزه‌های طلحی که خدایش بیامرزاد (508) در «زَهْرَةُ الرَّبِیع فی أَدْعِیَة الْأَسَابِیع» آورده‌ام برای خواهان آن کافی است که از اسرار الهی است برای بندگان ویژه‌ای. با این همه، در اینجا آن چه مناسب و در خور این کتاب است می‌آوریم.

1 - دعای «الْوَسَائِل إِلَی الْمَسَائِل»

به سند از شَیخ صدوق رَحِمَهُ اللَّه روایت شده است که إِبْرَاهِیم بِنِ مُحَمَّد بِنِ حارث نَوْفَلی از پدرش - که خدمت کار عَلی بِنِ مُوسَی الرِّضَا عَلَیْهِ السَّلَام بود - نقل می‌کند:
وقتی مامون دخترش را به زنی به حضرت اَبُو جَعْفَر جواد عَلَیْهِ السَّلَام داد، (آن حضرت) این نامه را بدو نوشت:
«هر زنی را کابینی از مال مرد است. خداوند دارایی ما را برای آخرت نگاه داشته و ذخیره کرده است؛ چنان که دارایی شما را زودتر داده است و شما آن را همین جا ذخیره کرده‌اید! کابین دختر شما را (به جای پول) «الْوَسَائِل إِلَی الْمَسَائِل» قرار دادم که دعایی است که پدرم به من داد و فرمود:
پدرم مُوسَی بِنِ جَعْفَر به من سپرده و فرموده است:
پدرم، جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد به من داده و فرموده است:
پدرم، مُحَمَّد بِنِ عَلی به من آموخته و فرموده است:
پدرم عَلی بِنِ الْحُسَیْن به من فرا داده و فرموده است:
پدرم حُسَیْن بِنِ عَلی (که درود خدا بر همه‌ی ایشان باد) به من داده و فرموده است:
پدرم عَلی بِنِ أَبِی طالب أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام به من رسانده و فرموده است:
رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم این را به من سپرده و فرموده است:
این را جَبْرَئِیل به من داد و گفت:
یا مُحَمَّد! پروردگار عزت، تو را سلام می‌رساند و می‌فرماید:
این کلید گنج‌های دنیا و آخرت است. آن را وسیله‌های خواسته‌هایت قرار ده؛ به آرزو می‌رسی و نیازت بر آورده می‌شود. آنها را تنها در راه خواسته‌های دنیایی به کار مگیر که بهره‌ی آخرتی را از دست دهی! این (مجموعه) ده وسیله است برای ده خواسته. با آنها درهای نیاز را می‌کوبی؛ گشوده خواهند شد و خواسته‌هایی را می‌خواهی؛ بر آورده خواهند گردید.»
متن این است:

[2 -] راز و نیاز برای خیر خواهی

اللَّهُمَّ إِنَّ خِيَرَتَکَ فِيمَا اسْتَخَرْتُکَ فِيهِ تُنِيلُ الرَّغَائِبَ وَ تُجْزِلُ الْمَوَاهِبَ وَ تُغْنِمُ الْمَطَالِبَ وَ تُطَيِّبُ الْمَكَاسِبَ وَ تَهْدِي إِلَى أَجْمَلِ الْمَذَاهِبِ وَ تَسُوقُ إِلَى أَحْمَدِ الْعَوَاقِبِ وَ تَقِي مَخُوفَ النَّوَائِبِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْتَخِيرُکَ فِيمَا عَزَمَ رَأْيِي عَلَيْهِ وَ قَادَنِی عَقْلِی إِلَيْهِ فَسَهِّلِ اللَّهُمَّ فِيهِ مَا تَوَعَّرَ وَ يَسِّرْ مِنْهُ مَا تَعَسَّرَ وَ اكْفِنِي فِيهِ الْمُهِمَّ وَ ادْفَعْ بِهِ عَنِّی کُلَّ مُلِمٍّ وَ اجْعَلْ يَا رَبِّ عَوَاقِبَهُ غُنْماً وَ مَخُوفَهُ سِلْماً وَ بُعْدَهُ قُرْباً وَ جَدْبَهُ خِصْباً - وَ أَرْسِلِ اللَّهُمَّ إِجَابَتِی وَ أَنْجِحْ طَلِبَتِی وَ اقْضِ حَاجَتِی وَ اقْطَعْ عَنِّی عَوَائِقَهَا وَ امْنَعْ عَنِّی بَوَائِقَهَا وَ أَعْطِنِی اللَّهُمَّ لِوَاءَ الظَّفَرِ وَ الْخِيَرَةِ فِيمَا اسْتَخَرْتُکَ وَ وُفُورِ الْمَغْنَمِ فِيمَا دَعَوْتُکَ وَ عَوَائِدِ الْإِفْضَالِ فِيمَا رَجَوْتُکَ وَ اقْرِنْهُ اللَّهُمَّ بِالنَّجَاحِ وَ خُصَّهُ [حُطَّهُ بِالصَّلَاحِ وَ أَرِنِی أَسْبَابَ الْخِيَرَةِ فِيهِ وَاضِحَةً وَ أَعْلَامَ غُنْمِهَا لَائِحَةً وَ اشْدُدْ خُنَاقَ تَعْسِيرِهَا وَ انْعَشْ صَرِيخَ تَکْسِيرِهَا وَ بَيِّنِ اللَّهُمَّ مُلْتَبَسَهَا وَ أَطْلِقْ مُحْتَبَسَهَا وَ مَكِّنْ أُسَّهَا حَتَّی تَكُونَ خِيَرَةً مُقْبِلَةً بِالْغَنَمِ مُزِيلَةً لِلْغُرْمِ عَاجِلَةً لِلنَّفْعِ بَاقِيَةَ الصُّنْعِ إِنَّکَ مَلِیءٌ بِالْمَزِيدِ مُبْتَدِئٌ بِالْجُودِ

[3 -] راز و نیاز برای پوزش خواهی

اللَّهُمَّ إِنَّ الرَّجَاءَ لِسَعَةِ رَحْمَتِکَ أَنْطَقَنِی بِاسْتِقَالَتِکَ وَ الْأَمَلَ لِأَنَاتِکَ وَ رِفْقِکَ شَجَّعَنِی عَلَی طَلَبِ أَمَانِکَ وَ عَفْوِکَ وَ لِی یَا رَبِّ ذُنُوبٌ قَدْ وَاجَهَتْهَا أَوْجُهُ الِانْتِقَامِ وَ خَطَایَا قَدْ لَاحَظَتْهَا أَعْیُنُ الِاصْطِلَامِ وَ اسْتَوْجَبْتُ بِهَا عَلَی عَدْلِکَ أَلِیمَ الْعَذَابِ وَ اسْتَحْقَقْتُ بِاجْتِرَاحِهَا مُبِیرَ الْعِقَابِ وَ خِفْتُ تَعْوِیقَهَا لِإِجَابَتِی وَ رَدَّهَا إِیَّایَ عَنْ قَضَاءِ حَاجَتِی بِإِبْطَالِهَا لِطَلِبَتِی وَ قَطْعِهَا لِأَسْبَابِ رَغْبَتِی مِنْ أَجْلِ مَا قَدِ انْقَضَّ ظَهْرِی مِنْ ثِقْلِهَا وَ بَهَظَنِی مِنَ الِاسْتِقْلَالِ بِحَمْلِهَا ثُمَّ تَرَاجَعْتُ رَبِّ إِلَی حِلْمِکَ عَنِ الْخَاطِئِینَ وَ عَفْوِکَ عَنِ الْمُذْنِبِینَ وَ رَحْمَتِکَ لِلْعَاصِینَ فَأَقْبَلْتُ بِثِقَتِی مُتَوَکِّلًا عَلَیْکَ طَارِحاً نَفْسِی بَیْنَ یَدَیْکَ شَاکِیاً بَثِّی إِلَیْکَ سَائِلًا مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ مِنْ تَفْرِیجِ الْهَمِّ - وَ لَا أَسْتَحِقُّهُ مِنْ تَنْفِیسِ الْغَمِّ مُسْتَقِیلًا لَکَ إِیَّایَ وَاثِقاً مَوْلَایَ بِکَ اللَّهُمَّ فَامْنُنْ عَلَیَّ بِالْفَرَجِ وَ تَطَوَّلْ بِسُهُولَةِ الْمَخْرَجِ وَ ادْلُلْنِی بِرَأْفَتِکَ عَلَی سَمْتِ الْمَنْهَجِ وَ أَزْلِقْنِی بِقُدْرَتِکَ عَنِ الطَّرِیقِ الْأَعْوَجِ وَ خَلِّصْنِی مِنْ سِجْنِ الْکَرْبِ بِإِقَالَتِکَ وَ أَطْلِقْ أَسْرِی بِرَحْمَتِکَ وَ طُلْ عَلَیَّ بِرِضْوَانِکَ وَ جُدْ عَلَیَّ بِإِحْسَانِکَ وَ أَقِلْنِی عَثْرَتِی وَ فَرِّجْ کُرْبَتِی وَ ارْحَمْ عَبْرَتِی وَ لَا تَحْجُبْ دَعْوَتِی وَ اشْدُدْ بِالْإِقَالَةِ أَزْرِی وَ قَوِّ بِهَا ظَهْرِی وَ أَصْلِحْ بِهَا أَمْرِی وَ أَطِلْ بِهَا عُمُرِی وَ ارْحَمْنِی یَوْمَ حَشْرِی وَ وَقْتَ نَشْرِی إِنَّکَ جَوَادٌ کَرِیمٌ غَفُورٌ رَحِیمٌ

[4 -] از و نیاز در سفر

اللَّهُمَّ إِنِّی أُرِیدُ سَفَراً فَخِرْ لِی فِیهِ وَ أَوْضِحْ لِی فِیهِ سَبِیلَ الرَّأْیِ وَ فَهِّمْنِیهِ وَ افْتَحْ عَزْمِی بِالاِسْتِقَامَةِ وَ اشْمُلْنِی فِی سَفَرِی بِالسَّلَامَةِ وَ أَفِدْنِی جَزِیلَ الْحَظِّ وَ الْکَرَامَةِ وَ اکْلَأْنِی بِحُسْنِ الْحِفْظِ وَ الْحِرَاسَةِ وَ جَنِّبْنِی اللَّهُمَّ وَعْثَاءَ الْأَسْفَارِ وَ سَهِّلْ لِی حُزُونَةَ الْأَوْعَادِ وَ اطْوِ لِی بِسَاطَ الْمَرَاحِلِ وَ قَرِّبْ مِنِّی بُعْدَ نَأْیِ الْمَنَاهِلِ وَ بَاعِدْنِی فِی الْمَسِیرِ بَیْنَ خُطَی الرَّوَاحِلِ حَتَّی تُقَرِّبَ نِیَاطَ الْبَعِیدِ وَ تُسَهِّلَ وُعُورَ الشَّدِیدِ وَ لَقِّنِی اللَّهُمَّ فِی سَفَرِی نُجْحَ طَائِرِ الْوَاقِیَةِ وَ هَبْنِی فِیهِ غُنْمَ الْعَافِیَةِ وَ خَفِیرَ الاِسْتِقْلَالِ وَ دَلِیلَ مُجَاوَزَةِ الْأَهْوَالِ وَ بَاعِثَ وُفُورِ الْکِفَایَةِ وَ سَانِحَ خَفِیرِ الْوَلَایَةِ وَ اجْعَلْهُ اللَّهُمَّ سَبَبَ عَظِیمِ السِّلْمِ حَاصِلَ الْغُنْمِ وَ اجْعَلِ اللَّیْلَ عَلَیَّ سِتْراً مِنَ الْآفَاتِ وَ النَّهَارَ مَانِعاً مِنَ الْهَلَکَاتِ وَ اقْطَعْ عَنِّی قِطَعَ لُصُوصِهِ بِقُدْرَتِکَ وَ احْرُسْنِی مِنْ وُحُوشِهِ بِقُوَّتِکَ حَتَّی تَکُونَ السَّلَامَةُ فِیهِ مُصَاحِبَتِی وَ الْعَافِیَةُ فِیهِ مُقَارِنَتِی وَ الْیُمْنُ سَائِقِی وَ الْیُسْرُ مُعَانِقِی وَ الْعُسْرُ مُفَارِقِی وَ الْفَوْزُ مُوَافِقِی وَ الْأَمْنُ مُرَافِقِی إِنَّکَ ذُو الطَّوْلِ وَ الْمَنِّ وَ الْقُوَّةِ وَ الْحَوْلِ وَ أَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَ بِعِبَادِکَ بَصِیرٌ خَبِیرٌ

[5 -] راز و نیاز برای روزی خواستن

اللَّهُمَّ أَرْسِلْ عَلَيَّ سِجَالَ رِزْقِكَ مِدْرَاراً وَ أَمْطِرْ عَلَيَّ سَحَائِبَ إِفْضَالِكَ غِزَاراً وَ أَدِمْ غَيْثَ نَيْلِكَ إِلَيَّ سِجَالًا وَ أَسْبِلْ مَزِيدَ نِعَمِكَ عَلَى خَلَّتِى إِسْبَالًا وَ أَفْقِرْنِى بِجُودِكَ إِلَيْكَ وَ أَغْنِنِى عَمَّنْ يَطْلُبُ مَا لَدَيْكَ وَ دَاوِ دَاءَ فَقْرِى بِدَوَاءِ فَضْلِكَ وَ انْعَشْ صَرْعَةَ عَيْلَتِى بِطَوْلِكَ وَ تَصَدَّقْ عَلَى إِقْلَالِى بِكَثْرَةِ عَطَائِكَ وَ عَلَى اخْتِلَالى بِكَرِيمِ حِبَائِكَ - وَ سَهِّلْ رَبِّ سَبِيلَ الرِّزْقِ إِلَيَّ وَ ثَبِّتْ قَوَاعِدَهُ لَدَيَّ وَ بَجِّسْ لِى عُيُونَ سَعَتِهِ بِرَحْمَتِكَ وَ فَجِّرْ أَنْهَارَ رَغَدِ الْعَيْشِ قِبَلِى بِرَأْفَتِكَ وَ أَجْدِبْ أَرْضَ فَقْرِى وَ أَخْصِبْ جَدْبَ ضُرِّى وَ اصْرِفْ عَنِّى فِى الرِّزْقِ الْعَوَائِقَ وَ اقْطَعْ عَنِّى مِنَ الضِّيقِ الْعَلَائِقَ وَ ارْمِنِى مِنْ سَعَةِ الرِّزْقِ اللَّهُمَّ بِأَخْصَبِ سِهَامِهِ وَ احْبُنِى مِنْ رَغَدِ الْعَيْشِ بِأَكْثَرِ دَوَامِهِ وَ اكْسُنِى اللَّهُمَّ سَرَابِيلَ السَّعَةِ وَ حلابيب [جَلَابِيبَ الدَّعَةِ فَإِنِّى يَا رَبِّ مُنْتَظِرٌ لِإِنْعَامِكَ بِحَذْفِ الْمَضِيقِ وَ لِتَطَوُّلِكَ بِقَطْعِ التَّعْوِيقِ وَ لِتَفَضُّلِكَ بِإِزَالَةِ التَّقْتِيرِ وَ لِوُصُولِ حَبْلِى بِكَرَمِكَ بِالتَّيْسِيرِ وَ أَمْطِرِ اللَّهُمَّ عَلَى سَمَاءِ رِزْقِكَ بِسِجَالِ الدِّيَمِ وَ أَغْنِنِى عَنْ خَلْقِكَ بِعَوَائِدِ النِّعَمِ وَ ارْمِ مَقَاتِلَ الْإِقْتَارِ مِنِّى وَ احْمِلْ كَشْفَ الضُّرِّ عَنِّى عَلَى مَطَايَا الْإِعْجَالِ وَ اضْرِبْ عَنِّى الضِّيقَ بِسَيْفِ الِاسْتِيصَالِ وَ أَتْحِفْنِى رَبِّ مِنْكَ بِسَعَةِ الْإِفْضَالِ وَ امْدُدْنِى بِنُمُوِّ الْأَمْوَالِ وَ احْرُسْنِى مِنْ ضِيقِ الْإِقْلَالِ وَ اقْبِضْ عَنِّى سُوءَ الْجَدْبِ وَ ابْسُطْ لِى بِسَاطَ الْخِصْبِ وَ اسْقِنِى مِنْ مَاءِ رِزْقِكَ غَدَقاً وَ انْهَجْ لِى مِنْ عَمِيمِ بَذْلِكَ طُرُقاً وَ فَاجِئْنِى بِالثَّرْوَةِ وَ الْمَالِ وَ انْعَشْنِى بِهِ مِنَ الْإِقْلَالِ وَ صَبِّحْنِى بِالاسْتِظْهَارِ وَ مَسِّنِى بِالتَّمَكُّنِ مِنَ الْيَسَارِ إِنَّكَ ذُو الطَّوْلِ الْعَظِيمِ وَ الْفَضْلِ الْعَمِيمِ وَ الْمَنِّ الْجَسِيمِ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ

[6 -] راز و نیاز برای پناه جستن

اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ مُلِمَّاتِ نَوَازِلِ الْبَلَاءِ وَ أَهْوَالِ عَظَائِمِ الضَّرَّاءِ فَأَعِذْنِی رَبِّ مِنْ صَرْعَةِ الْبَأْسَاءِ وَ احْجُبْنِی مِنْ سَطَوَاتِ الْبَلَاءِ وَ نَجِّنِی مِنْ مُفَاجَاةِ النِّقَمِ وَ أَجِرْنِی مِنْ زَوَالِ النِّعَمِ وَ مِنْ زَلَلِ الْقَدَمِ وَ اجْعَلْنِی اللَّهُمَّ فِی حِيَاطَةِ عِزِّکَ وَ حِفَاظِ حِرْزِکَ مِنْ مُبَاغَتَةِ الدَّوَائِرِ وَ مُعَاجَلَةِ الْبَوَادِرِ اللَّهُمَّ رَبِّ وَ أَرْضُ الْبَلَاءِ فَاخْسِفْهَا وَ عَرْصَةُ الْمِحَنِ فَارْجُفْهَا وَ شَمْسُ النَّوَائِبِ فَاکْسِفْهَا وَ جِبَالُ السَّوْءِ فَانْسِفْهَا وَ کَرْبُ الدَّهْرِ فَاکْشِفْهَا وَ عَوَائِقُ الْأُمُورِ فَاصْرِفْهَا وَ أَوْرِدْنِی حِيَاضَ السَّلَامَةِ وَ احْمِلْنِی عَلَى مَطَايَا الْکَرَامَةِ وَ اصْحَبْنِی بِإِقَالَةِ الْعَثْرَةِ وَ اشْمَلْنِی بِسَتْرِ الْعَوْرَةِ وَ جُدْ عَلَيَّ يَا رَبِّ بِآلَائِکَ وَ کَشْفِ بَلَائِکَ وَ دَفْعِ ضَرَّائِکَ وَ ارْفَعْ کَلَاکِلَ عَذَابِکَ وَ اصْرِفْ عَنِّی أَلِيمَ عِقَابِکَ - وَ أَعِذْنِی مِنْ بَوَائِقِ الدُّهُورِ وَ أَنْقِذْنِی مِنْ سُوءِ عَوَاقِبِ الْأُمُورِ وَ احْرُسْنِی مِنْ جَمِيعِ الْمَحْذُورِ وَ اصْدَعْ صَفَاءَ الْبَلَاءِ عَنْ أَمْرِی وَ اشْلُلْ يَدَهُ عَنِّی مَدَى عُمُرِی إِنَّکَ الرَّبُّ الْمَجِيدُ الْمُبْدِئُ الْمُعِيدُ الْفَعَّالُ لِمَا تُرِيدُ

[7 -] راز و نیاز برای بازگشت خواستن

اللَّهُمَّ إِنِّی قَصَدْتُ إِلَیْکَ بِإِخْلَاصِ تَوْبَةٍ نَصُوحٍ وَ تَثْبِیتِ عَقْدٍ صَحِیحٍ وَ دُعَاءِ قَلْبٍ قَرِیحٍ وَ إِعْلَانِ قَوْلٍ صَرِیحٍ اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْ مِنِّی مُخْلَصَ التَّوْبَةِ وَ إِقْبَالَ سَرِیعِ الْأَوْبَةِ وَ مَصَارِعَ تَخَشُّعٍ وَ قَابِلْ رَبِّ تَوْبَتِی بِجَزِیلِ الثَّوَابِ وَ کَرِیمِ الْمَآبِ وَ حَطِّ الْعِقَابِ وَ صَرْفِ الْعَذَابِ وَ غُنْمِ الْإِیَابِ وَ سِتْرِ الْحِجَابِ وَ امْحُ اللَّهُمَّ مَا ثَبَتَ مِنْ ذُنُوبِی وَ اغْسِلْ بِقَبُولِهَا جَمِیعَ عُیُوبِی وَ اجْعَلْهَا جَالِیَةً لِقَلْبِی شَاخِصَةً لِبَصِیرَةِ لُبِّی غَاسِلَةً لِدَرَنِی مُطَهِّرَةً لِنَجَاسَةِ بَدَنِی مُصَحِّحَةً فِیهَا ضَمِیرِی عَاجِلَةً إِلَی الْوَفَاءِ بِهَا بَصِیرَتِی وَ اقْبَلْ یَا رَبِّ تَوْبَتِی فَإِنَّهَا تَصْدُرُ مِنْ إِخْلَاصِ نِیَّتِی وَ مَحْضٍ مِنْ تَصْحِیحِ بَصِیرَتِی وَ احْتِفَالًا فِی طَوِیَّتِی وَ اجْتِهَاداً فِی نَقَاءِ سَرِیرَتِی وَ تَثْبِیتاً لِإِنَابَتِی مُسَارِعَةً إِلَی أَمْرِکَ بِطَاعَتِی وَ اجْلُ اللَّهُمَّ بِالتَّوْبَةِ عَنِّی ظُلْمَةَ الْإِصْرَارِ وَ امْحُ بِهَا مَا قَدَّمْتُهُ مِنَ الْأَوْزَارِ وَ اکْسُنِی لِبَاسَ التَّقْوَی وَ جَلَابِیبَ الْهُدَی فَقَدْ خَلَعْتُ رِبْقَ الْمَعَاصِی عَنْ جِلْدِی وَ نَزَعْتُ سِرْبَالَ الذُّنُوبِ عَنْ جَسَدِی مُسْتَمْسِکاً رَبِّ بِقُدْرَتِکَ مُسْتَعِیناً عَلَی نَفْسِی بِعِزَّتِکَ مُسْتَوْدِعاً تَوْبَتِی مِنَ النَّکْثِ بِخَفْرَتِکَ مُعْتَصِماً مِنَ الْخِذْلَانِ بِعِصْمَتِکَ مُقَارِناً بِهِ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِکَ

[8 -] راز و نیاز برای آرزوی حج

االلَّهُمَّ ارْزُقْنِی الْحَجَّ الَّذِی افْتَرَضْتَهُ عَلَی مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَیْهِ سَبِیلًا وَ اجْعَلْ لِی فِیهِ هَادِیاً وَ إِلَیْهِ دَلِیلًا وَ قَرِّبْ لِی بُعْدَ الْمَسَالِکِ وَ أَعِنِّی عَلَی تَأْدِیَةِ الْمَنَاسِکِ وَ حَرِّمْ بِإِحْرَامِی عَلَی النَّارِ جَسَدِی وَ زِدْ لِلسَّفَرِ قُوَّتِی وَ جِلْدِی وَ ارْزُقْنِی رَبِّ الْوُقُوفَ بَیْنَ یَدَیْکَ وَ الْإِفَاضَةَ إِلَیْکَ وَ أَظْفِرْنِی بِالنُّجْحِ بِوَافِرِ الرِّبْحِ وَ أَصْدِرْنِی رَبِّ مِنْ مَوْقِفِ الْحَجِّ الْأَکْبَرِ إِلَی مُزْدَلِفَةِ الْمَشْعَرِ وَ اجْعَلْهَا زُلْفَةً إِلَی رَحْمَتِکَ وَ طَرِیقاً إِلَی جَنَّتِکَ وَ قِفْنِی مَوْقِفَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَ مَقَامَ وُقُوفِ الْإِحْرَامِ وَ أَهِّلْنِی لِتَأْدِیَةِ الْمَنَاسِکِ وَ نَحْرِ الْهَدْیِ التَّوَامِکِ بِدَمٍ یَثُجُّ وَ أَوْدَاجٍ یَمُجُّ وَ إِرَاقَةِ الدِّمَاءِ الْمَسْفُوحَةِ وَ الْهَدَایَا الْمَذْبُوحَةِ وَ فَرْیِ أَوْدَاجِهَا عَلَی مَا أَمَرْتَ وَ التَّنَفُّلِ بِهَا کَمَا وَسِمْتَ وَ أَحْضِرْنِی اللَّهُمَّ صَلَاةَ الْعِیدِ رَاجِیاً لِلْوَعْدِ خَائِفاً مِنَ الْوَعِیدِ حَالِقاً شَعْرَ رَأْسِی وَ مُقَصِّراً وَ مُجْتَهِداً فِی طَاعَتِکَ مُشَمِّراً رَامِیاً لِلْجِمَارِ بِسَبْعٍ بَعْدَ سَبْعٍ مِنَ الْأَحْجَارِ وَ أَدْخِلْنِی اللَّهُمَّ عَرْصَةَ بَیْتِکَ وَ عَقْوَتَکَ وَ مَحَلَّ أَمْنِکَ وَ کَعْبَتِکَ وَ مُشَاکِیکَ وَ سُؤَّالِکَ وَ مَحَاوِیجِکَ وَ جُدْ عَلَیَّ اللَّهُمَّ بِوَافِرِ الْأَجْرِ مِنَ الِانْکِفَاءِ وَ النَّفْرِ وَ اخْتِمِ اللَّهُمَّ مَنَاسِکَ حَجِّی وَ انْقِضَاءِ عَجِّی بِقَبُولٍ مِنْکَ لِی وَ رَأْفَةٍ مِنْکَ بِی یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

[9 -] راز و نیاز برای برکنار شدن ستم

اللَّهُمَّ إِنَّ ظُلْمَ عِبَادِکَ قَدْ تَمَکَّنَ فِی بِلَادِکَ حَتَّی أَمَاتَ الْعَدْلَ وَ قَطَعَ السُّبُلَ وَ مَحَقَ الْحَقَّ وَ أَبْطَلَ الصِّدْقَ وَ أَخْفَی الْبِرَّ وَ أَظْهَرَ الشَّرَّ وَ أَخْمَدَ التَّقْوَی وَ أَزَالَ الْهُدَی وَ أَزَاحَ الْخَیْرَ وَ أَثْبَتَ الضَّیْرَ وَ أَنْمَی الْفَسَادَ وَ قَوَّی الْعِنَادَ وَ بَسَطَ الْجَوْرَ وَ عَدَی الطَّوْرَ اللَّهُمَّ یَا رَبِّ لَا یَکْشِفُ ذَلِکَ إِلَّا سُلْطَانُکَ وَ لَا یُجِیرُ مِنْهُ إِلَّا امْتِنَانُکَ اللَّهُمَّ رَبِّ فَابْتُرِ [فَابْتَزَّ] الظُّلْمَ وَ بُثَّ حِبَالَ الْغَشْمِ وَ أَخْمِدْ سُوقَ الْمُنْکَرِ وَ أَعِزَّ مَنْ عَنْهُ یَنْزَجِرُ وَ احْصُدْ شَافَةَ أَهْلِ الْجَوْرِ وَ أَلْبِسْهُمُ الْحَوْرَ بَعْدَ الْکَوْرِ وَ عَجِّلِ اللَّهُمَّ إِلَیْهِمُ الْبَیَاتَ وَ أَنْزِلْ عَلَیْهِمُ الْمَثُلَاتِ وَ أَمِتْ حَیَاةَ الْمُنْکَرِ لِیُؤْمَنَ الْمَخُوفُ وَ یَسْکُنَ الْمَلْهُوفُ وَ یَشْبَعَ الْجَائِعُ - وَ یَحْفَظَ الضَّائِعُ وَ یَأْوَی الطَّرِیدُ وَ یَعُودَ الشَّرِیدُ وَ یُغْنَی الْفَقِیرُ وَ یُجَارَ الْمُسْتَجِیرُ وَ یُوَقَّرَ الْکَبِیرُ وَ یُرْحَمَ الصَّغِیرُ وَ یُعَزَّ الْمَظْلُومُ وَ یُذَلَّ الظَّالِمُ وَ یُفَرَّجَ الْمَغْمُومُ وَ تَنْفَرِجَ الْغَنَاءُ وَ تَسْکُنَ الدَّهْمَاءُ وَ یَمُوتَ الِاخْتِلَافُ وَ یَعْلُوَ الْعِلْمُ وَ یَشْمَلَ السِّلْمُ وَ یُجْمَعَ الشَّتَاتُ وَ یَقْوَی الْإِیمَانُ وَ یُتْلَی الْقُرْآنُ إِنَّکَ أَنْتَ الدَّیَّانُ الْمُنْعِمُ الْمَنَّانُ

[10] راز و نیاز برای سپاس خداوندی

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَلَى مَرَدِّ نَوَازِلِ الْبَلَاءِ وَ تَوَالِی سُبُوغِ النَّعْمَاءِ وَ مُلِمَّاتِ الضَّرَّاءِ وَ کَشْفِ نَوَائِبِ اللَّأْوَاءِ وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلَى هَنِیءِ عَطَائِکَ وَ مَحْمُودِ بَلَائِکَ وَ جَلِیلِ آلَائِکَ وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلَى إِحْسَانِکَ الْکَثِیرِ وَ خَیْرِکَ العزیر [الْغَزِیرِ وَ تَکْلِیفِکَ الْیَسِیرِ وَ دَفْعِ الْعَسِیرِ وَ لَکَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ عَلَى تَثْمِیرِکَ قَلِیلَ الشُّکْرِ وَ إِعْطَائِکَ وَافِرَ الْأَجْرِ وَ حَطِّکَ مُثْقَلَ الْوِزْرِ وَ قَبُولِکَ ضِیقَ الْعُذْرِ وَ وَضْعِکَ بَاهِضَ الْإِصْرِ وَ تَسْهِیلِکَ مَوْضِعَ الْوَعْرِ وَ مَنْعِکَ مُفْظِعَ الْأَمْرِ وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلَى الْبَلَاءِ الْمَصْرُوفِ وَ وَافِرِ الْمَعْرُوفِ وَ دَفْعِ الْمَخُوفِ وَ إِذْلَالِ الْعَسُوفِ وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلَى قِلَّةِ التَّکْلِیفِ وَ کَثْرَةِ التَّخْفِیفِ وَ تَقْوِیَةِ الضَّعِیفِ وَ إِغَاثَةِ اللَّهِیفِ وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلَى سَعَةِ إِمْهَالِکَ وَ دَوَامِ إِفْضَالِکَ وَ صَرْفِ إِمْحَالِکَ وَ حَمِیدِ أَفْعَالِکَ وَ تَوَالِی نَوَالِکَ وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلَى تَأْخِیرِ مُعَاجَلَةِ الْعِقَابِ وَ تَرْکِ مُغَافَصَةِ الْعَذَابِ وَ تَسْهِیلِ طَرِیقِ الْمَآبِ وَ إِنْزَالِ غَیْثِ السَّحَابِ

[11] راز و نیاز در خواست حاجت

جَدِيرٌ مَنْ أَمَرْتَهُ بِالدُّعَاءِ أَنْ يَدْعُوَکَ وَ مَنْ وَعَدْتَهُ بِالْإِجَابَةِ أَنْ يَرْجُوَکَ وَ لِیَ اللَّهُمَّ حَاجَةٌ قَدْ عَجَزَتْ عَنْهَا حِيلَتِی وَ كَلَّتْ فِيهَا طَاقَتِی وَ ضَعُفَ عَنْ مَرَامِهَا قُوَّتِی وَ سَوَّلَتْ لِی نَفْسِیَ الْأَمَّارَةُ بِالسُّوْءِ وَ عَدُوِّیَ الْغَرُورُ الَّذِی أَنَا مِنْهُ مَبْلُوٌّ [مُبْتَلًى أَنْ أَرْغَبَ إِلَيْکَ فِيهَا اللَّهُمَّ وَ أَنْجِحْهَا بِأَيْمَنِ النَّجَاحِ وَ اهْدِهَا سَبِيلَ الْفَلَاحِ وَ اشْرَحْ بِالرَّجَاء لِإِسْعَافِکَ صَدْرِی وَ يَسِّرْ فِی أَسْبَابِ الْخَيْرِ أَمْرِی وَ صَوِّرْ إِلَیَّ الْفَوْزَ بِبُلُوغِ مَا رَجَوْتُهُ بِالْوُصُولِ إِلَى مَا أَمَّلْتُهُ وَ وَفِّقْنِی اللَّهُمَّ فِی قَضَاءِ حَاجَتِی بِبُلُوغِ أُمْنِيَّتِی وَ تَصْدِيقِ رَغْبَتِی وَ أَعِذْنِی اللَّهُمَّ بِكَرَمِکَ مِنَ الْخَيْبَةِ وَ الْقُنُوطِ وَ الْأَنَاةِ وَ التَّثْبِيطِ اللَّهُمَّ إِنَّکَ مَلِیءٌ بِالْمَنَائِحِ الْجَزِيلَةِ وَفِیٌّ بِهَا وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَیْءٍ قَدِيرٌ بِعِبَادِکَ خَبِيرٌ بَصِيرٌ

گزیده‌ی دهای حضرت اَبُو اَلْحَسَن الهادی امام عَلی النقی عَلَیْهِ السَّلَام

1 - دعایی از یک نسخه‌ی کهن

شریف اَبُو اَلْحَسَن مُحَمَّد بِنِ مُحَمَّد بِنِ محَسَن بِنِ یَحْیَی بِنِ رضا که خداوند پشتیبانش باد (روز جمعه 25 ذی الحجه 404 در آرامگاه گورستان قُرَیْش (بارگاه حضرت مُوسَی بِنِ جَعْفَر و امام جواد عَلَیْهِمَاالسَّلَام) - پدرش که خدای از او خشنود باد - اَبُو عَبْداللَّه مُحَمَّد بِنِ إِبْرَاهِیم بِنِ صَدَقَة (روز شنبه 27 صفر 362، در زیارتگاه یاد شده، از حفظ (بدون نوشته» - سلامه بِنِ مُحَمَّد ازدی (603) - اَبُو جَعْفَر بِنِ عَبْداللَّه عقیلی (نسابه؟)

(نیز) اَبُو اَلْحَسَن مُحَمَّد بِنِ بُرَیْک رُهَاوِی (به شیوه‌ی اجازه) - اَبُو اَلْقاسم عَبْدُ الْواحد (بِنِ عَبْداللَّه) مَوْصِلی - اَبُو مُحَمَّد جَعْفَر (بِنِ عَبْداللَّه أَصْفَهَانِی؟) بِنِ عقیل (بِنِ أَبِی جَعْفَر نسابه؟) بِنِ عَبْداللَّه بِنِ عقیل اَبْن مُحَمَّد بِنِ عَبْداللَّه (بِنِ محمد؟) بِنِ عقیل بِنِ أَبِی طالب عَلَیْهِ السَّلَام - عَلی بِنِ اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد بِنِ حُسَیْنِ بِنِ إِسْحَاق بِنِ جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد - ابوروح نسایی:

حضرت اَبُو اَلْحَسَن عَلی بِنِ مُحَمَّد هادی عَلَیْهِمَاالسَّلَام مُتَوَکِّل را نفرین فرمود. آن حضرت بعد از درود و ستایش خداوند، چنین خواند:

..

اللَّهُمَّ إِنِّی وَ فُلَاناً عَبْدَانِ مِنْ عَبِیدِکَ ... تا آخر دعا که خواهد آمد.

(مولف گوید:)

این دعا را از طریق دیگر چنین یافتم:

(راوی) به سند از زَرَافَة، حَاجِب مُتَوَکِّل عَبَّاسی - که شیعی بود - نقل می‌کند که گفت:

مُتَوَکِّل، به دلیل جایگاه فَتْح بِنِ خَاقَان نزدش، او را بزرگ می‌داشت و بیش از دیگر مردمان و بیش از فرزندان و خاندان خویش به خود نزدیک می‌ساخت. خواست تا جایگاه او را بدیشان بنماید. فرمان داد تا همه‌ی مردم، از بزرگان خانواده‌اش و دیگر شخصیت‌ها تا وزیران و امیران و سران لشکر و سپاهیان و طبقات برجسته‌ی مردم، بهترین لباس خویش را به برکنند و با گران‌ترین زیور آلات و نشان‌ها خود را بیارایند و پیاده در رکاب او بیرون آیند و جز او و فَتْح بِنِ خَاقَان، به ویژه در سَامَرَّاء، کسی سوار نباشد. همراهان، به ترتیب موقعیت، پیاده به راه افتادند. روز بسیار گرمی بود. در میان بزرگان، حضرت اَبُو اَلْحَسَن عَلی بِنِ مُحَمَّد عَلَیْهِمَاالسَّلَام ار نیز آورده بودند. گرما و سختی حضرتش را می‌آزرد.

زَرَافَة گوید:

جلو رفتم و گفتم:

سرورم! به خدا، بر من سخت است که شما از این ستمگران این مایه آسیب و آزار می‌بینید! و دست حضرتش را گرفتم. به من تکیه داد و

فرمود:
«زرافه! ماده شتر صالح (پیامبر) نزد خدا آبرومندتر (یا ارزشمندتر) از من نبود.»
هم چنان پرسش‌هایم را مَطَرح می‌کردم و بهره‌مند می‌شدم و گفتگو می‌کردم تا مُتَوَکِّل پیاده شد و فرمان داد مردم بروند. مرکب‌ها را پیش آوردم.
سوار شدند و به خانه‌هاشان رفتند. استری نیز برای آن حضرت آوردم. سوار شدند. من نیز سوار شدم و به سوی خانه راه افتادیم. (وقتی رسیدیم،) حضرتش پیاده شد. او را بدرود گفتم و به خانه‌ی خویش رفتم.
فرزندم مربی شیعی مذهبی داشت که عالم و با فَضْل بود. عادتم چنین بود که به غذای نیم‌روز دعوتش می‌کردم. آمد و به گفتگو پرداختم. داستان سوار شدن مُتَوَکِّل و فتح و پیاده رفتن بزرگان و شخصیت‌ها را در رکاب ایشان گفتم و نیز آن چه را از امام هادی عَلَیْهِ السَّلَام دیدم و سخن حضرتش را که: «ماده شتر صالح نزد خدا از من گرامی‌تر نیست.»
او داشت غذا می‌خورد. ناگهان دست کشید و گفت:
تو را به خدا، خودت این را شنیدی؟! گفتم:
به خدا خودم شنیدم. گفت:
بدان، مُتَوَکِّل سه روز بیش زنده نخواهد ماند و به هلاکت خواهد رسید! هشیار باش و آن چه را باید نگاه دار و آماده باش که مرگ او غافلگیرتان نسازد و دارایی‌تان را در آشوب کار از دست ندهید! گفتم:
از کجا می‌گویی؟ گفت:
مگر داستان صالح عَلَیْهِ السَّلَام و شترش را در قرآن نخوانده‌ای که: «تنها» سه روز در سرایتان بیاسایید! این وعده‌ای است بی‌دروغ» (604)؟! سخن امام، باطل نتواند بود.
زَرَافَة گوید:
به خدا، روز سوم، مُنْتَصِر (فرزند مُتَوَکِّل) همراه بغا و وَصِیف و ترکان بر مُتَوَکِّل یورش آوردند و او و فَتْح بِنِ خَاقَان را کشتند و تکه تکه کردند؛ چنان که از یکدیگر باز شناخته نمی‌شدند و (این چنین) خداوند بهره‌مندی و فرمان روایی را از او ستاند.
حضرت هادی عَلَیْهِ السَّلَام را پس از این ماجرا دیدم و داستان مربی (فرزندم) و سخن او را باز گفتم:
فرمود:
«راست گفت. وقتی کار آن چنان بر من سخت شد، به گنجینه‌هایی که از پدرانمان به ما ارث رسیده و از دژها و جنگ افزارها و سپرها دست نایافتنی‌تر است - روی آوردم؛ به دعای ستم دیده (و نفرین) بر ستمگر. دعا یا خواندم و خداوند او را نابود ساخت.»

عرض کردم: سرورم، اگر می‌شود به من بیاموزید. حضرتش آن را به من آموخت. این بود:

اللَّهُمَّ إِنِّی وَ فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ عَبْدَانَ مِنْ عَبِیدِکَ نَوَاصِینَا بِیَدِکَ تَعْلَمُ مُسْتَقَرَّنَا وَ مُسْتَوْدَعَنَا وَ تَعْلَمُ مُنْقَلَبَنَا وَ مَثْوَانَا وَ سِرَّنَا وَ عَلَانِیَتَنَا وَ تَطَّلِعُ عَلَی نِیَّاتِنَا وَ تُحِیطُ بِضَمَائِرِنَا عِلْمُکَ بِمَا نُبْدِیهِ کَعِلْمِکَ بِمَا نُخْفِیهِ وَ مَعْرِفَتُکَ بِمَا نُبْطِنُهُ کَمَعْرِفَتِکَ بِمَا نُظْهِرُهُ وَ لَا یَنْطَوِی عَنْکَ شَیْءٌ مِنْ أُمُورِنَا وَ لَا یَسْتَتِرُ دُونَکَ حَالٌ مِنْ أَحْوَالِنَا - وَ لَا لَنَا مِنْکَ مَعْقِلٌ یُحَصِّنُنَا وَ لَا حِرْزٌ یَحْرُزُنَا وَ لَا هَارِبٌ یَفُوتُکَ مِنَّا وَ لَا یَمْتَنِعُ الظَّالِمُ مِنْکَ بِسُلْطَانِهِ وَ لَا یُجَاهِدُکَ عَنْهُ جُنُودُهُ وَ لَا یُغَالِبُکَ مُغَالِبٌ بِمَنْعَةٍ وَ لَا یُعَازُّکَ مُتَعَزِّزٌ بِکَثْرَةٍ أَنْتَ مُدْرِکُهُ أَیْنَ مَا سَلَکَ وَ قَادِرٌ عَلَیْهِ أَیْنَ لَجَأَ فَمَعَاذُ الْمَظْلُومِ مِنَّا بِکَ وَ تَوَکُّلُ الْمَقْهُورِ مِنَّا عَلَیْکَ وَ رُجُوعُهُ إِلَیْکَ وَ یَسْتَغِیثُ بِکَ إِذَا خَذَلَهُ الْمُغِیثُ وَ یَسْتَصْرِخُکَ إِذَا قَعَدَ عَنْهُ النَّصِیرُ وَ یَلُوذُ بِکَ إِذَا نَفَتْهُ الْأَفْنِیَةُ وَ یَطْرُقُ بَابَکَ إِذَا أُغْلِقَتْ دُونَهُ الْأَبْوَابُ الْمُرْتَجَةُ وَیَصِلُ إِلَیْکَ إِذَا احْتَجَبَتْ عَنْهُ الْمُلُوکُ الْغَافِلَةُ تَعْلَمُ مَا حَلَّ بِهِ قَبْلَ أَنْ یَشْکُوهُ إِلَیْکَ وَ تَعْرِفُ مَا یُصْلِحُهُ قَبْلَ أَنْ یَدْعُوَکَ لَهُ فَلَکَ الْحَمْدُ سَمِیعاً بَصِیراً لَطِیفاً قَدِیراً اللَّهُمَّ إِنَّهُ قَدْ کَانَ فِی سَابِقِ عِلْمِکَ وَ مُحْکَمِ قَضَائِکَ وَ جَارِی قَدَرِکَ وَ مَاضِی حُکْمِکَ وَ نَافِذِ مَشِیئَتِکَ فِی خَلْقِکَ أَجْمَعِینَ سَعِیدِهِمْ وَ شَقِیِّهِمْ وَ بَرِّهِمْ وَ فَاجِرِهِمْ أَنْ جَعَلْتَ لِفُلَانِ بْنِ فُلَانٍ عَلَیَّ قُدْرَةً فَظَلَمَنِی بِهَا وَ بَغَی عَلَیَّ لِمَکَانِهَا وَ تَعَزَّزَ عَلَیَّ بِسُلْطَانِهِ الَّذِی خَوَّلْتَهُ إِیَّاهُ وَ تَجَبَّرَ عَلَیَّ بِعُلُوِّ حَالِهِ الَّتِی جَعَلْتَهَا لَهُ وَ غَرَّهُ إِمْلَاؤُکَ لَهُ وَ أَطْغَاهُ حِلْمُکَ عَنْهُ فَقَصَدَنِی بِمَکْرُوهٍ عَجَزْتُ عَنِ الصَّبْرِ عَلَیْهِ وَ تَعَمَّدَنِی بِشَرٍّ ضَعُفْتُ عَنِ احْتِمَالِهِ وَ لَمْ أَقْدِرْ عَلَی الِانْتِصَارِ مِنْهُ لِضَعْفِی وَ الِانْتِصَافِ مِنْهُ لِذُلِّی فَوَکَلْتُهُ إِلَیْکَ وَ تَوَکَّلْتُ فِی أَمْرِهِ عَلَیْکَ وَ تَوَعَّدْتُهُ بِعُقُوبَتِکَ وَ حَذَّرْتُهُ سَطْوَتَکَ وَ خَوَّفْتُهُ نَقِمَتَکَ فَظَنَّ أَنَّ حِلْمَکَ عَنْهُ مِنْ ضَعْفٍ وَ حَسِبَ أَنَّ إِمْلَاءَکَ لَهُ مِنْ عَجْزٍ وَ لَمْ تَنْهَهُ وَاحِدَةٌ عَنْ أُخْرَی وَ لَا انْزَجَرَ عَنْ ثَانِیَةٍ بِأُولَی وَ لَکِنَّهُ تَمَادَی فِی غَیِّهِ وَ تَتَابَعَ فِی ظُلْمِهِ وَ لَجَّ فِی عُدْوَانِهِ وَ اسْتَشْرَی فِی طُغْیَانِهِ جُرْأَةً عَلَیْکَ یَا سَیِّدِی وَ تَعَرُّضاً لِسَخَطِکَ الَّذِی لَا تَرُدُّهُ عَنِ الظَّالِمِینَ وَ قِلَّةِ اکْتِرَاثٍ بِبَأْسِکَ الَّذِی لَا تَحْبِسُهُ عَنِ الْبَاغِینَ فَهَا أَنَا ذَا یَا سَیِّدِی مُسْتَضْعَفٌ فِی یَدَیْهِ مُسْتَضَامٌ تَحْتَ سُلْطَانِهِ مُسْتَذَلٌّ بِعَنَائِهِ مَغْلُوبٌ مَبْغِیٌّ عَلَیَّ مَغْضُوبٌ وَجِلٌ خَائِفٌ مُرَوَّعٌ مَقْهُورٌ قَدْ قَلَّ صَبْرِی وَ ضَاقَتْ حِیلَتِی وَ انْغَلَقَتْ عَلَیَّ الْمَذَاهِبُ إِلَّا إِلَیْکَ وَ انْسَدَّتْ عَلَیَّ الْجِهَاتُ إِلَّا جِهَتُکَ وَ الْتَبَسَتْ عَلَیَّ أُمُورِی فِی دَفْعِ مَکْرُوهِهِ عَنِّی وَ اشْتَبَهَتْ عَلَیَّ الْآرَاءُ فِی إِزَالَةِ ظُلْمِهِ وَ خَذَلَنِی مَنِ اسْتَنْصَرْتُهُ مِنْ عِبَادِکَ وَ أَسْلَمَنِی مَنْ تَعَلَّقْتُ بِهِ مِنْ خَلْقِکَ طُرّاً وَ اسْتَشَرْتُ نَصِیحِی فَأَشَارَ إِلَیَّ بِالرَّغْبَةِ إِلَیْکَ وَ اسْتَرْشَدْتُ دَلِیلِی فَلَمْ یَدُلَّنِی إِلَّا عَلَیْکَ فَرَجَعْتُ إِلَیْکَ یَا مَوْلَایَ صَاغِراً رَاغِماً مُسْتَکِیناً عَالِماً أَنَّهُ لَا فَرَجَ إِلَّا عِنْدَکَ وَ لَا خَلَاصَ لِی إِلَّا بِکَ أَنْتَجِزُ وَعْدَکَ فِی نُصْرَتِی وَ إِجَابَةَ دُعَائِی فَإِنَّکَ قُلْتَ وَ قَوْلُکَ الْحَقُّ الَّذِی لَا یُرَدُّ وَ لَا یُبَدَّلُ - وَ مَنْ عاقَبَ بِمِثْلِ ما عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِیَ عَلَیْهِ لَیَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ وَ قُلْتَ جَلَّ جَلَالُکَ وَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُکَ - ادْعُونِی أَسْتَجِبْ لَکُمْ وَ

أنَا فَاعِلٌ مَا أمَرْتَنِی بِهِ لَا مَنّاً عَلَیْکَ وَ کَیْفَ أمُنُّ بِهِ وَ أنْتَ عَلَیْهِ دَلَلْتَنِی - فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فَاسْتَجِبْ لِی کَمَا وَعَدْتَنِی یَا مَنْ لا یُخْلِفُ الْمِیعادَ وَ إِنِّی لَأَعْلَمُ یَا سَیِّدِی أَنَّ لَکَ یَوْماً تَنْتَقِمُ فِیهِ مِنَ الظَّالِمِ لِلْمَظْلُومِ وَ أَتَیَقَّنُ لَکَ وَقْتاً تَأْخُذُ فِیهِ مِنَ الْغَاصِبِ لِلْمَغْصُوبِ لِأَنَّکَ لَا یَسْبِقُکَ مُعَانِدٌ وَ لَا یَخْرُجُ عَنْ قَبْضَتِکَ مُنَابِذٌ وَ لَا تَخَافُ فَوْتَ فَائِتٍ وَ لَکِنْ جَزَعِی وَ هَلَعِی لَا یَبْلُغَانِ بِیَ الصَّبْرَ عَلَی أَنَاتِکَ وَ انْتِظَارِ حِلْمِکَ فَقُدْرَتُکَ عَلَیَّ یَا سَیِّدِی وَ مَوْلَایَ فَوْقَ کُلِّ قُدْرَةٍ وَ سُلْطَانُکَ غَالِبٌ عَلَی کُلِّ سُلْطَانٍ وَ مَعَادُ کُلِّ أَحَدٍ إِلَیْکَ وَ إِنْ أَمْهَلْتَهُ - وَ رُجُوعُ کُلِّ ظَالِمٍ إِلَیْکَ وَ إِنْ أَنْظَرْتَهُ وَ قَدْ أَضَرَّنِی یَا رَبِّ حِلْمُکَ عَنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ وَ طُولُ أَنَاتِکَ لَهُ وَ إِمْهَالُکَ إِیَّاهُ وَ کَادَ الْقُنُوطُ یَسْتَوْلِی عَلَیَّ لَوْ لَا الثِّقَةُ بِکَ وَ الْیَقِینُ بِوَعْدِکَ فَإِنْ کَانَ فِی قَضَائِکَ النَّافِذِ وَ قُدْرَتِکَ الْمَاضِیَةِ أَنْ یُنِیبَ أَوْ یَتُوبَ أَوْ یَرْجِعَ عَنْ ظُلْمِی أَوْ یَکُفَّ مَکْرُوهَهُ عَنِّی وَ یَنْتَقِلَ عَنْ عَظِیمِ مَا رَکِبَ مِنِّی فَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَوْقِعْ ذَلِکَ فِی قَلْبِهِ السَّاعَةَ السَّاعَةَ قَبْلَ إِزَالَةِ نِعْمَتِکَ الَّتِی أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَیَّ وَ تَکْدِیرِهِ مَعْرُوفَکَ الَّذِی صَنَعْتَهُ عِنْدِی وَ إِنْ کَانَ فِی عِلْمِکَ بِهِ غَیْرُ ذَلِکَ مِنْ مُقَامٍ عَلَی ظُلْمِی فَأَسْأَلُکَ یَا نَاصِرَ الْمَظْلُومِ الْمَبْغِیِّ عَلَیْهِ إِجَابَةَ دَعْوَتِی فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ خُذْهُ مِنْ مَأْمَنِهِ أَخْذَ عَزِیزٍ مُقْتَدِرٍ وَ افْجَأْهُ فِی غَفْلَتِهِ مُفَاجَاةَ مَلِیکٍ مُنْتَصِرٍ وَ اسْلُبْهُ نِعْمَتَهُ وَ سُلْطَانَهُ وَ افْضُضْ عَنْهُ [وَ فُلَّ جُمُوعَهُ وَ أَعْوَانَهُ وَ مَزِّقْ مُلْکَهُ کُلَّ مُمَزَّقٍ وَ فَرِّقْ أَنْصَارَهُ کُلَّ مُفَرِّقٍ وَ أَعِرْهُ مِنْ نِعْمَتِکَ الَّتِی لَمْ یُقَابِلْهَا بِالشُّکْرِ وَ انْزَعْ عَنْهُ سِرْبَالَ عِزِّکَ الَّذِی لَمْ یُجَازِهِ بِالْإِحْسَانِ. وَ اقْصِمْهُ یَا قَاصِمَ الْجَبَابِرَةِ وَ أَهْلِکْهُ یَا مُهْلِکَ الْقُرُونِ الْخَالِیَةِ وَ أَبِرْهُ یَا مُبِیرَ الْأُمَمِ الظَّالِمَةِ وَ اخْذُلْهُ یَا خَاذِلَ الْفِئَاتِ الْبَاغِیَةِ وَ ابْتُرْ عُمُرَهُ وَ ابْتَزَّ مُلْکَهُ وَ عِفَّ أَثَرَهُ وَ اقْطَعْ خَبَرَهُ وَ أَطْفِئْ نَارَهُ وَ أَظْلِمْ نَهَارَهُ وَ کَوِّرْ شَمْسَهُ وَ أَزْهِقْ نَفْسَهُ وَ اهْشِمْ شِدَّتَهُ وَ جُبَّ سَنَامَهُ وَ أَرْغِمْ أَنْفَهُ وَ عَجِّلْ حَتْفَهُ وَ لَا تَدَعْ لَهُ جُنَّةً إِلَّا هَتَکْتَهَا وَ لَا دِعَامَةً إِلَّا قَصَمْتَهَا وَ لَا کَلِمَةً مُجْتَمِعَةً إِلَّا فَرَّقْتَهَا وَ لَا قَائِمَةَ عُلُوٍّ إِلَّا وَضَعْتَهَا - وَ لَا رُکْناً إِلَّا وَهَنْتَهُ وَ لَا سَبَباً إِلَّا قَطَعْتَهُ وَ أَرِنَا أَنْصَارَهُ وَ جُنْدَهُ وَ أَحِبَّاءَهُ وَ أَرْحَامَهُ عَبَادِیدَ بَعْدَ الْأُلْفَةِ وَ شَتَّی بَعْدَ اجْتِمَاعِ الْکَلِمَةِ وَ مُقْنِعِی الرُّءُوسِ بَعْدَ الظُّهُورِ عَلَی الْأُمَّةِ وَ اشْفِ بِزَوَالِ أَمْرِهِ الْقُلُوبَ الْمُنْقَلِبَةَ الْوَجِلَةَ وَ الْأَفْئِدَةَ اللَّهِفَةَ وَ الْأُمَّةَ الْمُتَحَیِّرَةَ وَ الْبَرِیَّةَ الضَّائِعَةَ وَ أَدِلْ بِبَوَارِهِ الْحُدُودَ الْمُعَطَّلَةَ وَ الْأَحْکَامَ الْمُهْمَلَةَ وَ السُّنَنَ الدَّاثِرَةَ وَ الْمَعَالِمَ الْمُغَیَّرَةَ وَ التِّلَاوَاتِ الْمُتَغَیِّرَةَ وَ الْآیَاتِ الْمُحَرَّفَةَ وَ الْمَدَارِسَ الْمَهْجُورَةَ وَ الْمَحَارِیبَ الْمَجْفُوَّةَ وَ الْمَسَاجِدَ الْمَهْدُومَةَ وَ أَرِحْ بِهِ الْأَقْدَامَ الْمُتْعَبَةَ وَ أَشْبِعْ بِهِ الْخِمَاصَ السَّاغِبَةَ وَ أَرْوِ بِهِ اللَّهَوَاتِ اللَّاغِبَةَ وَ الْأَکْبَادَ الظَّامِئَةَ وَ أَرِحْ بِهِ الْأَقْدَامَ الْمُتْعَبَةَ وَ أَطْرِقْهُ بِلَیْلَةٍ لَا أُخْتَ لَهَا وَ سَاعَةٍ لَا شِفَاءَ مِنْهَا وَ بِنَکْبَةٍ لَا انْتِعَاشَ مَعَهَا وَ بِعَثْرَةٍ لَا إِقَالَةَ مِنْهَا وَ أَبِحْ حَرِیمَهُ وَ نَغِّصْ نَعِیمَهُ - وَ أَرِهِ بَطْشَتَکَ الْکُبْرَی وَ نَقِمَتَکَ الْمُثْلَی وَ قُدْرَتَکَ الَّتِی هِیَ فَوْقَ کُلِّ قُدْرَةٍ وَ سُلْطَانَکَ الَّذِی هُوَ أَعَزُّ مِنْ سُلْطَانِهِ وَ اغْلِبْهُ لِی بِقُوَّتِکَ الْقَوِیَّةِ وَ مِحَالِکَ الشَّدِیدِ وَ امْنَعْنِی مِنْهُ بِمَنْعَتِکَ الَّتِی کُلُّ خَلْق فِیهَا

ذَلِیلٌ وَ ابْتَلِهِ بِفَقْرٍ لَا تَجْبُرُهُ وَ بِسُوءٍ لَا تَسْتُرُهُ وَ کِلْهُ إِلَی نَفْسِهِ فِیمَا یُرِیدُ إِنَّکَ فَعَّالٌ لِمَا تُرِیدُ وَ أَبْرِئْهُ مِنْ حَوْلِکَ وَ قُوَّتِکَ وَ أَحْوِجْهُ إِلَی حَوْلِهِ وَ قُوَّتِهِ وَ أَذِلَّ مَکْرَهُ بِمَکْرِکَ وَ ادْفَعْ مَشِیَّتَهُ بِمَشِیئَتِکَ وَ أَسْقِمْ جَسَدَهُ وَ أَیْتِمْ وُلْدَهُ وَ انْقُصْ أَجَلَهُ وَ خَیِّبْ أَمَلَهُ وَ أَزِلْ دَوْلَتَهُ وَ أَطِلْ عَوْلَتَهُ وَ اجْعَلْ شُغُلَهُ فِی بَدَنِهِ وَ لَا تَفُکَّهُ مِنْ حُزْنِهِ وَ صَیِّرْ کَیْدَهُ فِی ضَلَالٍ وَ أَمْرَهُ إِلَی زَوَالٍ وَ نِعْمَتَهُ إِلَی انْتِقَالٍ وَ جَدَّهُ فِی سَفَالٍ وَ سُلْطَانَهُ فِی اضْمِحْلَالٍ وَ عَاقِبَتَهُ إِلَی شَرِّ مَآلٍ وَ أَمِتْهُ بِغَیْظِهِ إِذَا أَمَتَّهُ وَ أَبْقِهِ لِحُزْنِهِ إِنْ أَبْقَیْتَهُ وَ قِنِی شَرَّهُ وَ هَمْزَهُ وَ لَمْزَهُ وَ سَطْوَتَهُ وَ عَدَاوَتَهُ وَ الْمَحْهُ لَمْحَةً تُدَمِّرُ بِهَا عَلَیْهِ فَإِنَّکَ أَشَدُّ بَأْساً وَ أَشَدُّ تَنْکِیلًا وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ

این دعا با مقداری اختلاف از امام مُوسَی بِنِ جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام نیز پیش‌تر گذشت؛ اما آن یک، این داستان را نداشت.

2 - دعای دیگر از حضرت امام هادی عَلَیْهِ السَّلَام

مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد بِنِ عُبَیْداللَّه مَنْصُوری - عموی پدرش (عِیسَی ابْن اَحْمَد بِنِ عِیسَی بِنِ مَنْصُور): به مولایم حضرت اَبُو اَلْحَسَن هادی عَسْکَرِی (632) عَلَیْهِ السَّلَام عرض کردم: دعایی به من بیاموزید که ویژه‌ی خودم باشد. فرمود:

«اَبُو مُوسَی، بگو:

قُلْ یَا عُدَّتِی دُونَ الْعُدَدِ وَ یَا رَجَائِی وَ الْمُعْتَمَدَ وَ یَا کَهْفِی وَ السَّنَدَ یَا وَاحِدُ یَا أَحَدُ یَا مَنْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ أَسْأَلُکَ بِحَقِّ مَنْ خَلَقْتَهُ مِنْ خَلْقِکَ وَ لَمْ تَجْعَلْ فِی خَلْقِکَ مِنْهُمْ أَحَداً أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی جَمَاعَتِهِمْ وَ تَفْعَلَ بِی کَذَا وَ کَذَا

من از خدای سبحان خواسته‌ام که خواهنده به آن را نومید مدارد.»

3 - دعایی دیگر از حضرت امام عَلی النقی عَلَیْهِ السَّلَام

مُحَمَّد بِنِ جَعْفَر بِنِ هِشَام اصبغی - الْیَسَع بِنِ حَمْزَةی قُمِّی:
عَمْرو بِنِ مَسْعَدَة وزیر خلیفه مُعْتَصِمِ مرا به حادثه‌ی ناگوار و مهیبی تهدید کرد؛ چندان که بر مرگ خود و تنگ دستی باز ماندگانم بیمناک شدم. به مولایم اَبُو اَلْحَسَن هادی عَسْکَرِی عَلَیْهِ السَّلَام نامه‌ای به شکایت از این رخ داد نوشتم.
پاسخ نوشت:
«بیم مدار؛ چیزی نیست. خدای را با این دعا بخوان؛ به زودی از این سختی رهایی‌ات می‌دهد و گشایش می‌یابی. خاندان پیامبر عَلَیْهِمُ السَّلَام، در چیرگی بلاها و پیدایش دشمنان و بیم ناداری و در هنگام به تنگ آمدن سینه، آن را می‌خوانند.»
الْیَسَع بِنِ حَمْزَة گوید:
دعایی را که مولایم برایم نوشت در آغاز روز خواندم. به خدا، چیزی نگذشته بود که فرستاده‌ی عَمْرو بِنِ مَسْعَدَة آمد و گفت:
وزیر تو را می‌خواند! برخاستم و نزد او رفتم. وقتی مرا دید، به رویم لبخند زد و دستور داد بند و زنجیر را از من گشودند و از لباس‌های خویش خلعتی به من بخشید و عطری به تحفه داد. آن گاه نزدیکم خواند و به گفتگو با من پرداخت و عذر خواهی کرد و همه‌ی ستانده‌ها را باز پس داد و پذیرایی نیکویی کرد. اداره‌ی ناحیه‌ای را نیز که زیر نظر من بود باز گرداند و آبادی مجاور آن را نیز بر آن افزود. دعا این بود:
یَا مَنْ تُحَلُّ بِأَسْمَائِهِ عُقَدُ الْمَكَارِهِ وَ یَا مَنْ یُفَلُّ بِذِكْرِهِ حَدُّ الشَّدَائِدِ وَ یَا مَنْ یُدْعَی بِأَسْمَائِهِ الْعِظَامِ مِنْ ضِیقِ الْمَخْرَجِ إِلَی مَحَلِّ الْفَرَجِ ذَلَّتْ لِقُدْرَتِكَ الصِّعَابُ وَ تَسَبَّبَتْ بِلُطْفِكَ الْأَسْبَابُ وَ جَرَی بِطَاعَتِكَ الْقَضَاءُ وَ مَضَتْ عَلَی ذِكْرِكَ الْأَشْیَاءُ فَهِیَ بِمَشِیَّتِكَ دُونَ قَوْلِكَ مُؤْتَمِرَةٌ وَ بِإِرَادَتِكَ دُونَ وَحْیِكَ مُنْزَجِرَةٌ وَ أَنْتَ الْمَرْجُوُّ لِلْمُهِمَّاتِ وَ أَنْتَ الْمَفْزَعُ لِلْمُلِمَّاتِ لَا یَنْدَفِعُ مِنْهَا إِلَّا مَا دَفَعْتَ وَ لَا یَنْكَشِفُ مِنْهَا إِلَّا مَا كَشَفْتَ وَ قَدْ نَزَلَ بِی مِنَ الْأَمْرِ مَا فَدَحَنِی ثِقْلُهُ وَ حَلَّ بِی مِنْهُ مَا بَهَظَنِی حَمْلُهُ وَ بِقُدْرَتِكَ أَوْرَدْتَ عَلَیَّ ذَلِكَ وَ بِسُلْطَانِكَ وَجَّهْتَهُ إِلَیَّ فَلَا مُصْدِرَ لِمَا أَوْرَدْتَ وَ لَا مُیَسِّرَ لِمَا عَسَّرْتَ وَ لَا صَارِفَ لِمَا وَجَّهْتَ وَ لَا فَاتِحَ لِمَا أَغْلَقْتَ وَ لَا مُغْلِقَ لِمَا فَتَحْتَ وَ لَا نَاصِرَ لِمَنْ خَذَلْتَ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ افْتَحْ لِی بَابَ الْفَرَجِ بِطَوْلِكَ وَ اصْرِفْ عَنِّی سُلْطَانَ الْهَمِّ بِحَوْلِكَ وَ أَنِلْنِی حُسْنَ النَّظَرِ فِی مَا شَكَوْتُ وَ ارْزُقْنِی حَلَاوَةَ الصُّنْعِ فِیمَا سَأَلْتُكَ وَ هَبْ لِی مِنْ لَدُنْكَ فَرَجاً وَحِیّاً وَ اجْعَلْ لِی مِنْ عِنْدِكَ مَخْرَجاً هَنِیئاً وَ لَا تَشْغَلْنِی بِالاهْتِمَامِ عَنْ تُعَاهِدِ فَرَائِضِكَ وَ اسْتِعْمَالِ سُنَّتِكَ فَقَدْ ضِقْتُ بِمَا نَزَلَ بِی ذَرْعاً وَ امْتَلَأْتُ بِحَمْلِ مَا حَدَثَ عَلَیَّ جَزَعاً وَ

أَنْتَ الْقَادِرُ عَلَى كَشْفِ مَا بُلِيتُ بِهِ وَ دَفْعِ مَا وَقَعْتُ فِيهِ فَافْعَلْ ذَلِکَ بِی وَ إِنْ کُنْتَ غَيْرَ مُسْتَوْجِبِهِ مِنْکَ يَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَ ذَا الْمَنِّ الْکَرِيمِ فَأَنْتَ قَادِرٌ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

در کتاب «الفلاح و النجاح فی عمل اليوم و الليله» (635) و در کتاب «زَهْرَةُ الرَّبِيع فی أَدْعِيَة الاسابيع» (نيز) دعاهای رسا و پر برکتی از حضرت امام عَلی النقی عَلَيْهِ السَّلَام آورده‌ایم.

در بخش‌های گذشته‌ی کتاب دعاهایی آوردیم که خردوران را بسنده است. در کتاب «المهمات و التتمات» نیز دعاهای ارزشمندی از حضرتش آورده‌ایم.
سه تن از حاکمان معاصر امام عَلَیْهِ السَّلَام - از آنجا که شنیده بودند مولا حضرت مَهْدِی عَلَیْهِ السَّلَام فرزند آن حضرت خواهد بود - به کشتن حضرتش دست یازیدند و بارها به زندانش افکندند. امام عَلَیْهِ السَّلَام یکی (یا تنی چند) از ایشان را نفرین فرمود که در زمان کوتاهی به هلاکت رسید. این دعاها را هنوز نیافته‌ام و اگر بیابم، در این بخش کتاب خواهم آورد.
یکی از خلفایی که می‌خواست حضرتش را به شهادت برساند مستعین عَبَّاسی بود. این روایت را از کتاب «الاوصیاء عَلَیْهِمُ السَّلَام و ذکر الوصایا» نوشته‌ی جناب عَلی بِنِ مُحَمَّد بِنِ زیاد صَیْمَرِی داریم که نسخه‌ی کهنی از آن، به تاریخ 71 سال بعد از ولادت حضرت مَهْدِی صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیه، نزد ما هست. این کتاب در سال 280، پس از در گذشت مولف، در گنجینه‌ی آثارش یافت شد. او فیض حضور مولای ما حضرت هادی و امام حَسَن عَسْکَرِی عَلَیْهِ السَّلَام را داشت و در خدمتشان بود. (636) وی از هر دو امام نامه‌ها و نوشته‌های بسیاری دریافت کرد.
او در کتاب یاد شده چنین گوید:
وقتی مستعین نقشه‌ی خود را درباره حضرت عَسْکَرِی عَلَیْهِ السَّلَام طرح ریزی کرد و به سعید حَاجِب فرمان داد تا حضرتش را به کوفه برد و در راه به شهادت رساند، خبر در میان شیعیان پیچید و نگرانشان ساخت. کمتر از 5 سال از شهادت حضرت هادی عَلَیْهِ السَّلَام می‌گذشت. مُحَمَّد بِنِ عَبْداللَّه و (اَبُو) الهَیْثَم ابْن سَیَابَة به آن حضرت نوشتند:
جان ما فدای شما! خبری شنیدیم که بس نگران و اندوهناکمان ساخته است. پاسخ آمد: «بعد از سه (روز) گشایش خواهد رسید.»
(عَلی بِنِ مُحَمَّد) گوید:
پس از سه روز - چنان که فرموده بود - مستعین خلع شد و مُعْتَز به جای او نشست.
عَلی بِنِ مُحَمَّد صَیْمَرِی هم چنین در کتاب یاد شده، در این باره گوید:
مُحَمَّد بِنِ عُمَر کاتب از عَلی بِنِ مُحَمَّد بِنِ زیاد و او از عَلی بِنِ مُحَمَّد بِنِ زیاد صَیْمَرِی داماد جَعْفَر بِنِ محمود وزیر (همسر دخترش ام اَحْمَد) - که از بزرگان مورد اعتماد شیعه و در نویسندگی و ادب و دانش و معرفت پیش بود - (637) روایت می‌کند:

نزد اَبُو اَحْمَد عُبَیْدالله بِنِ عَبْدالله بِنِ طاهر رفتم. نامه‌ی حضرت اَبُو مُحَمَّد عَسْکَرِی عَلَیْهِ السَّلَام در برابرش بود که در آن چنین آمده بود: «نابودی این ستمگر (مستعین) را از خدا خواستم؛ سه روز دیگر جانش را خواهد ستاند.»
او در روز سوم، خلع شد و سر نوشتش چنان شد که مردم گفتند؛ این که او را به «واسط» فرود آوردند و کشتند.
این داستان حضرت امام حَسَن عَسْکَرِی عَلَیْهِ السَّلَام با مستعین بود و دعای آن حضرت (در این نقل) نیامده است.
تعرض خلیفه‌ی مُعْتَز نام عَبَّاسی نسبت به امام عَسْکَرِی عَلَیْهِ السَّلَام را عالم بزرگوار اَبُو جَعْفَر طوسی که خدا از او خشنود باد در کتاب «غیبت» خویش - در نسخه‌ای که تاریخ کتابت آن سال 471 است و اکنون نزد ماست - در بخش معجزات امام حَسَن عَسْکَرِی عَلَیْهِ السَّلَام ذکر کرده است:
سَعْد بِنِ عَبْداللَّه - اَحْمَد بِنِ حُسَیْن (بِنِ) عُمَر بِنِ یزید - اَبُو اَلْهَیْثَم بِنِ سَیَابَة:
وقتی مُعْتَز فرمان داد امام عَلَیْهِ السَّلَام را، هنگام رفتن سعید حَاجِب به کوفه، بدو سپارند و آن چه را میان مردم شایع شده بود در قصر ابْن هُبَیْرَة (آبادی ای که در زمان بَنِی امیه ساخته و در زمان بَنِی عَبَّاس تکمیل شد) درباره‌ی حضرتش به جای آورد (و آن حضرت را به شهادت رساند)، به پیشگاه ایشان نوشتم:
قربانتان گردم! خبری به ما رسیده است که سخت نگرانمان داشته است.
پاسخ کتبی آن حضرت این بود: «سه روز بعد، گشایش خواهید یافت.» روز سوم، مُعْتَز خلع شد.
تا کنون آن دعا را نیافته‌ام.
روایت تعرض خلیفه‌ی مُهْتَدِی نام عَبَّاسی به مولایمان حضرت عَسْکَرِی عَلَیْهِ السَّلَام از تنی چند به ما رسیده است؛ از جمله عَلی بِنِ مُحَمَّد صَیْمَرِی در کتاب نام برده. او چنین آورد:
سَعْد (بِنِ عَبْداللَّه) - ابوهَاشِم (داوود بِنِ قاسم بِنِ عَبْداللَّه جَعْفَری):
من همراه با حضرت اَبُو مُحَمَّد عَسْکَرِی عَلَیْهِ السَّلَام در زندان مُهْتَدِی گرفتار بودم. شبی به من فرمود:
«ابا هَاشِم! این سرکش امشب می‌خواست با خدا در افتد؛ اما خداوند زندگانی‌اش را قطع کرد و خلافت را به جانشین وی رساند. من فرزندی ندارم. خدا، به کرم و لطف خود، پسری خواهدم داد.»
صبح که شد، ترکان بر مُهْتَدِی یورش آوردند و توده‌ی مردم - که مُعْتَزِلی و قَدَری بودن او را دانسته بودند - بر او شوریدند و او را به قتل رساندند و مُعْتَمَد را به جای او نشانده با وی بیعت کردند. مُهْتَدِی بر کشتن امام عَلَیْهِ السَّلَام تصمیم جدی داشت؛ اما خداوند او را به خود وا نهاد تا کشته شد و

به سوی کیفر سخت خداوندی رفت.
صَیْمَری که خدا از او خشنود باد هم چنین در کتاب یاد شده‌اش و نیز دیگران فرموده‌ی امام حَسَن عَسْکَری عَلَیْهِ السَّلَام و خبر کشته شدن به اصطلاح مُهْتَدِی عَبَّاسی را پیش از حادثه، چنین باز می‌گویند:
مُحَمَّد بِنِ حَسَنِ بِنِ شَمُّون از راوی دیگری نقل می‌کند که: به امام اَبُو مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام - وقتی مُهْتَدِی حضرتش را دستگیر ساخت - نوشتم:
سرورم!
سپاس خدای را که او را از ما به خود سرگرم ساخت. من شنیده‌ام که شیعیان را تهدید می‌کند و می‌گوید:
به خدا آنان را از روی زمین دور خواهم ساخت!
نامه‌ی پاسخ آن حضرت چنین بود: «عمرش کوتاه‌تر از آن است. از امروز، 5 روز بشمار؛ در روز ششم به خواری و سبکی و ناچیزی، کشته خواهد شد.» چنان که فرموده بود، شد.
بسا که گفته شود: در همه‌ی این احادیث گفته نشده است که امام عَسْکَرِی عَلَیْهِ السَّلَام بر زندانی کننده و آزار رساننده‌ی خود دعا (و نفرین) فرموده باشد. حقیقت این است که زبان حال چنین می‌رساند که آن حضرت دعا و نفرین فرموده باشد.
دست یازی مُعْتَمَد عَبَّاسی را به حضرت امام عَلَیْهِ السَّلَام گروهی نقل کرده‌اند:
ما روایت عَلی بِنِ مُحَمَّد صَیْمَرِی را که خشنودی خدا بر او باد از کتاب یاد شده می‌آوریم:
(عَبْداللّٰه بِنِ جَعْفَر) حِمْیَرِی - حَسَن بِنِ عَلی - إِبْرَاهِیم بِنِ مهزیار - مُحَمَّد بِنِ أَبِی الزَعْفَرَان:
مادر حضرت اَبُو مُحَمَّد عَلَیْهِ السَّلَام (بانو سلیل یا حدیث عَلَیْهَاالسَّلَام) چنین گفت:
(فرزندم امام عَسْکَرِی عَلَیْهِ السَّلَام) روزی به من فرمود:
«در سال 260، به حادثه‌ی سنگینی بر خواهم خورد که بیم آن دارم مرا به کلی از پا اندازد.»
(بانو سلیل) فرماید:
من بی‌تابانه به گریه افتادم. فرمود:
«فرمان خداوند شدنی است؛ بی‌تابی مکن.»
(آن بانو) در صفر سال 260، نا آرام و بی‌تاب شد. (638) گاه و بی‌گاه به بیرون شهر می‌رفت و جویای اخبار می‌شد تا آن که خبر آمد: مُعْتَمَد آن حضرت را نزد عَلی بِنِ جَرِین (زندانبان) زندانی ساخته و برادرش جَعْفَر (بِنِ عَلی عَلَیْهِ السَّلَام معروف به کَذَّاب) را با آن حضرت همراه کرده است. مُعْتَمَد همواره از عَلی بِن جَرین جویای حال می‌شد. او نیز خبر

می‌داد که آن حضرت روزها روزه َدار اَست و شب‌ها به نماز.
روزی (خلیفه) خبر گرفت. مثل همیشه پاسخ داد. گفت:
هم اکنون برو و از سوی من سلامش برسان و بگو: همراه (با ملازم) به خانه‌ی خویش باز گردید.
من به در زندان رفتم. دیدم چارپایی زین کرده آماده است. به درون شدم. آن حضرت را نشسته یافتم و پای افزار و لباس پوشیده. وقتی مرا دید، برخاست. نامه را دادم. سوار شد. چون بر چارپا جای گرفت، ایستاد. پرسیدم: چرا ایستاده‌اید، سرورم؟ فرمود:
«تا جَعْفَر بیاید:» گفتم:
(خلیفه) به من فرمان داده است که تنها شما را آزاد کنم. فرمود:
«باز می‌گردی و می‌گویی: ما دو تن از یک خانه بیرون آمدیم. اگر من باز گردم و او با من نباشد، چنان می‌شود که بر خلیفه پوشیده نیست.»
(عَلی بِنِ جَرِین) رفت و (همراه جَعْفَر) بازگشت و گفت:
(خلیفه) می‌گوید:
جَعْفَر را به خاطر شما آزاد ساختم. من او را - به خاطر بدی ای که به خود و شما کرده بود و سخنانی که می‌گفت - باز داشته بودم. آن گاه او را آزادی داد و با آن حضرت به خانه بازگشت.
صَیْمَرِی هم چنین در کتاب یاد شده‌اش، بیرون آمدن امام عَسْکَرِی عَلَیْهِ السَّلَام را از زندان مُعْتَمَد و سخن او را بدان حضرت چنین می‌گوید:
از محمودی (روایت شده است که): دست خط حضرت اَبُو مُحَمَّد عَسْکَرِی عَلَیْهِ السَّلَام را به هنگام خروج از زندان مُعْتَمَد دیدم. (این آیه را نوشته بود):
«می خواهند نور خداوند را با دهان‌هاشان خاموش کنند! خداوند نور خویش را تمام خواهد داشت.» (639)
ما در کتاب «اِلاِصْطِفَاء» توضیح دادیم که چگونه روزگار خلفا آشفته شد تا میلاد حضرت مَهْدِی عَلَیْهِ السَّلَام تحقق یابد. شرح آن در جزء 3 کتاب «المذاکره» تَنُوخِی (640)، در داستان آشوب‌های زنده شده در روزگار مُعْتَمَد و نیز در جزء 3 «اخبار الوزراء» مُحَمَّد بِنِ عُبْدُوس جهشیاری، در (فصل) اخبار وزیران مُعْتَمَد (عَبَّاسی) و نیز در کتاب «الوزراء» فناخسرو بِنِ رستم بِنِ هرمز، در (حوادث زندگی) عَبْدُاللّٰه بِنِ یَحْیَی بِنِ خَاقَان آمده است. ما این روایات را در کتاب «اِلاِصْطِفَاء فی أخبار الملوک و الخلفاء» آورده‌ایم.
نَصْر بِنِ عَلی (بِنِ نَصْر بِنِ عَلی) جَهْضَمِی (بَصْرِی (160 - 250) - که (از راویان) غیر شیعه‌ی موثق است و خطیب بغدادی او را در «تاریخ» خود می‌ستاید (641) و خطیب آشکارا با أَهْل الْبیت عَلَیْهِمُ السَّلَام دشمنی می‌ورزد - در اثر خود در موضوع مَوالید ائمه عَلَیْهِمُ السَّلَام، ذیل الحَسَن بِن

عَلی العَسْکَرِی عَلَیْهِ السَّلَام گوید:
از جمله‌ی نشانه‌ها سخن حَسَن بِنِ عَلی عَسْکَرِی است هنگام زاده شدن مُحَمَّد بِنِ الحَسَن (عَلَیْهِمَاالسَّلَام): «ستم کاران پنداشتند که مرا می‌کشند تا این دودمان را براندازند! قدرت (خداوند) توانا را چگونه یافتند؟!» و او را مؤمل (امید) نامید.
نیز از عَلی بِنِ مُحَمَّد (صَیْمَرِی) روایت است که آن حضرت (642) فرمود: «اگر ما اجازه‌ی سخن گفتن می‌داشتیم. شک‌ها زودوده می‌شد. هر چه خدا بخواهد می‌شود.» (643)

گزیده‌ی دعاهای مولا حضرت مَهْدِی صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیه

1 - دعای معروف به «علوی مصری»، برای هر سختی و مصیبت

مصنف کتاب، عَلی بِنِ مُوسَی بِنِ جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد بِنِ مُحَمَّد طاووس گوید در کتابی قدیمی - که نویسنده‌اش خود را حُسَیْن بِنِ عَلی بِنِ هند نامیده و آن را در شوال 396 نوشته است - دعای عَلَوی مصری را با این سند این گونه یافتم:

این دعا را سرور و امیدمان (حضرت امام زمان) - که درود خدا بر او باد - در خواب به مرد ستم دیده‌ای از شیعیان و به خانواده‌اش آموختند. خداوند از کارش گره گشود و دشمنش را کشت.

اَبُو عَلی اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد بِنِ حُسَیْن بِنِ إسْحَاق بِنِ جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد عَلَوی عریضی (در حَرَّان) - مُحَمَّد بِنِ عَلی عَلَوی حُسَیْنِی (که در مِصْر ساکن بود): از فرمان روای مِصْر هراس بزرگ و بیم شدیدی برایم پیش آمد. بر جان خود بیمناک شدم: نزد اَحْمَد بِنِ طولون از من سِعایَت شده بود. به آهنگ خانه‌ی خدا از مِصْر بیرون شدم و از حِجَاز روانه‌ی عِراق گشتم. به زیارت مولایم سَیِّدِ الشُّهَدَاء عَلَیْهِ السَّلَام رفتم و از چیرگی بیمی که داشتم، به قبر حضرتش پناه بردم.

15 روز در کربلا ماندم. شب و روز می‌نالیدم و دعا می‌کردم. به من فرمود:

«امام حُسَیْن عَلَیْهِ السَّلَام به تو می‌فرماید:

فرزندم! از فلانی ترسیده‌ای؟» پاسخ دادم: آری؛ می‌خواست مرا بکشد؛ به سرورم پناه آوردم و تصمیم بزرگ او را درباره‌ی خود شکوه بردم.

فرمود:

«چرا پروردگار خود و پدرانت را با دعاهای پیامبران گذشته عَلَیْهِمُ السَّلَام نمی‌خوانی؟ ایشان در سختی بودند و خداوند آن را با این دعاها از ایشان زدود.» پرسیدم: چگونه بخوانمش؟

فرمود:

«شب جمعه که شد، غسل کن و نماز شب بگزار. بعد از سجده‌ی شکر، دو زانو بنشین و این دعا را بخوان.» آن گاه دعایی برای من خواند.

(سَیِّد مُحَمَّد بِنِ عَلی عَلَوی مصری) گوید:

(آن حضرت) 5 شب پیاپی - در همان زمان که من بین خواب و بیداری بودم - بر من آشکار می‌شد و این دعا را می‌فرمود تا آن را حفظ شدم. شب جمعه نیامد.

غسل به جای آوردم و لباس تازه کردم و بوی خوش زدم و نماز شب گزاردم و به سجده شکر رفتم. آن گاه بر دو زانو نشسته این دعا را به درگاه حق - جَلَّ وَ عَلَا - خواندم. آن حضرت شب شنبه بر من ظاهر گردید و

فرمود:
«محمد! خواسته‌ات انجام شد و با پایان یافتن دعا، دشمنت نزد آن که بدو سِعایَت برده بود، کشته شد.»
صبح، با مولایم (سَیِّدِ الشُّهَدَاء عَلَیْهِ السَّلَام) خداحافظی کردم و به سوی مِصْر راه افتادم.
وقتی در راه مِصْر به اردن رسیدم، مردم مومن از همسایگانم را در مِصْر دیدم. خبر داد که اَحْمَد بِنِ طولون دشمن مرا دستگیر ساخت و فرمان داد او را از قفا سر بریدند. این در شب جمعه رخ داد. سپس فرمان داد تا در رود نیلش افکندند!
بنا به توضیح جمعی از دوستان و برادران شیعی، این حادثه - همان گونه که مولایم به من خبر داد - هم زمان با آن بود که من دعا را به پایان رسانده بودم.
تذکر: این دعا را - به روایتی که بر این نقل فزونی و کاستی دارد - خواهیم آورد.
للّه للّه دعای مولایمان حضرت ولی عصر عَلَیْهِ السَّلَام به روایت دیگر: للّه للّه للّه
اَبُو اَلْحَسَن عَلی بِنِ حَمَّاد مصری - اَبُو عَبْداللَّه حُسَیْن بِنِ مُحَمَّد عَلَوی - مُحَمَّد بِنِ عَلی عَلَوی حُسَیْنِی:
یکی از فرمان روایان سرزمینم اندوه بزرگی برایم پیش آورد و هراس فراوانی آفرید. سخت بیمناک شدم؛ چندان که امید رهایی نداشتم. به زیارت پدران و سرورانم عَلَیْهِمُ السَّلَام به کربلا رفتم و به ایشان و خاکشان پناهنده و پناه جو شدم و از هراسی که بر من چیره شده بود از ایشان امان خواستم. 15 روز را، شب و روز، به نیاز و ناله گذراندم. (روزی) در حالت بین خواب و بیداری، ولی خداوند و حجت زمان را که برترین درود و سلام بر او و پدرانش باد دیدار کردم. به من فرمود:
«پسرم! از فلان ترسیده‌ای؟» گفتم:
آری؛ درباره‌ی من چنین و چنان تصمیم دارد. من به سرورانم که درود خدا بر ایشان باد به شکوه پناه آورده‌ام تا از وی رهایی ام دهند.
فرمود:
«چرا دعایی را که پدران پیامبر من صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیهم در سختی‌ها می‌خواندند و بدان کار گشایی شدند، به درگاه پروردگار خویش و پروردگار پدران خویش نمی‌خوانی؟.»
پرسیدم: آنها چه می‌خواندند تا من بخوانم؟ فرمود:
«شب جمعه که آمد، برخیز و غسل کن و نماز بگزار. پس از سجده‌ی شکر، در حالت زانو زده، این دعا را از ژرفای دل بخوان.»
آن حضرت 5 شب پیاپی بر من ظاهر می‌شد و این سخن و دعا را تکرار

می‌فرمود تا آن را از بر کردم. شب جمعه آمدن آن حضرت قطع شد. برخاستم و غسل به جای آوردم و لباس تازه کردم و بوی خوش زدم و نماز بایسته‌ی شب را گزاردم. آن گاه نشسته بر دو زانو این دعا را خواندم.
شب شنبه، به سان شب‌های پیش، بر من آشکار گردید و فرمود:
«محمد! دعایت پذیرفته شد و دشمنت به هلاکت رسید. وقتی دعایت به پایان رسید، خداوند او را کشت.»
صبح که شد، تنها اندیشه‌ام وداع با سرورانم عَلَيْهِمُ السَّلَام بود و بازگشت به خانه‌ای که از آن گریخته بودم. در میان راه، پیک حامل نامه‌های فرزندانم را دیدم که: مردی که از او گریختی گروهی را به میهمانی خوانده بود. میهمانان خوردند و آشامیدند و پراکنده شدند. او با غلامانش همان جا خوابید. صبح شد. صدایی از او بر نمی‌خاست. رواندار را کنار زدند. دیدند از پشت او را سر بریده‌اند و خون از وی روان است. این در شب جمعه اتفاق افتاد و کسی ندانست که چنین کرد. (خانواده‌ام در نامه) از من می‌خواستند که باز گردم.
وقتی به خانه رسیدم و جویای او شدم و این که چه هنگام کشته شده است، معلوم شد که درست با پایان دعا هم زمان بوده است! دعا این بود:
رَبِّ مَنْ ذَا الَّذِی دَعَاکَ فَلَمْ تُجِبْهُ وَ مَنْ ذَا الَّذِی سَأَلَکَ فَلَمْ تُعْطِهِ وَ مَنْ ذَا الَّذِی نَاجَاکَ فَخَيَّبْتَهُ أَوْ تَقَرَّبَ إِلَيْکَ فَأَبْعَدْتَهُ وَ رَبِّ هَذَا فِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ مَعَ عِنَادِهِ وَ كُفْرِهِ وَ عُتُوِّهِ وَ إِدِّعَائِهِ الرُّبُوبِيَّةَ لِنَفْسِهِ وَ عِلْمِکَ بِأَنَّهُ لَا يَتُوبُ وَ لَا يَرْجِعُ وَ لَا يَئُوبُ وَ لَا يُؤْمِنُ وَ لَا يَخْشَعُ اسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ أَعْطَيْتَهُ سُؤْلَهُ كَرَماً مِنْکَ وَ جُوداً وَ قِلَّةَ مِقْدَارٍ لِمَا سَأَلَکَ عِنْدَکَ مَعَ عِظَمِهِ عِنْدَهُ أَخْذاً بِحُجَّتِکَ عَلَيْهِ وَ تَأْكِيداً لَهَا حِينَ فَجَرَ وَ كَفَرَ وَ اسْتَطَالَ عَلَى قَوْمِهِ وَ تَجَبَّرَ وَ بِكُفْرِهِ عَلَيْهِمْ افْتَخَرَ وَ بِظُلْمِهِ لِنَفْسِهِ تَكَبَّرَ وَ بِحِلْمِکَ عَنْهُ اسْتَكْبَرَ فَكَتَبَ وَ حَكَمَ عَلَى نَفْسِهِ جُرْأَةً مِنْهُ إِنَّ جَزَاءَ مِثْلِهِ أَنْ يُغْرَقَ فِی الْبَحْرِ فَجَزَيْتَهُ بِمَا حَكَمَ بِهِ عَلَى نَفْسِهِ إِلَهِی وَ أَنَا عَبْدُکَ ابْنُ عَبْدِکَ وَ ابْنُ أَمَتِکَ مُعْتَرِفٌ لَکَ بِالْعُبُودِيَّةِ مُقِرٌّ بِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ خَالِقِی لَا إِلَهَ لِی غَيْرُکَ وَ لَا رَبَّ لِی سِوَاکَ مُوقِنٌ بِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ رَبِّی وَ إِلَيْکَ مَرَدِّی وَ إِيَابِی عَالِمٌ بِأَنَّکَ عَلَى كُلِّ شَیْ‌ءٍ قَدِيرٌ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَ تَحْكُمُ مَا تُرِيدُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِکَ وَ لَا رَادَّ لِقَضَائِکَ وَ أَنَّکَ الْأَوَّلُ وَ الْآخِرُ وَ الظَّاهِرُ وَ الْبَاطِنُ لَمْ تَكُنْ مِنْ شَیْ‌ءٍ وَ لَمْ تَبِنْ عَنْ شَیْ‌ءٍ كُنْتَ قَبْلَ كُلِّ شَیْ‌ءٍ وَ أَنْتَ الْكَائِنُ بَعْدَ كُلِّ شَیْ‌ءٍ وَ الْمُكَوِّنُ لِكُلِّ شَیْ‌ءٍ خَلَقْتَ كُلَّ شَیْ‌ءٍ بِتَقْدِيرٍ وَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ كَذَلِکَ كُنْتَ وَ تَكُونُ وَ أَنْتَ حَیٌّ قَيُّومٌ لَا تَأْخُذُکَ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ وَ لَا تُوصَفُ بِالْأَوْهَامِ وَ لَا تُدْرَکُ بِالْحَوَاسِّ - وَ لَا تُقَاسُ بِالْمِقْيَاسِ وَ لا تُشَبَّهُ بِالنَّاسِ وَ إِنَّ الْخَلْقَ كُلَّهُمْ عَبِيدُکَ وَ إِمَاؤُکَ أَنْتَ الرَّبُّ وَ نَحْنُ الْمَرْبُوبُونَ وَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَ نَحْنُ الْمَخْلُوقُونَ وَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَ نَحْنُ الْمَرْزُوقُونَ فَلَکَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِی إِذْ خَلَقْتَنِی بَشَراً سَوِيّاً وَ جَعَلْتَنِی غَنِيّاً مَكْفِيّاً بَعْدَ مَا كُنْتُ طِفْلًا صَبِيّاً تَقُوتُنِی مِنَ الثَّدْیِ لَبَناً مَرِيئاً وَ غَذَّيْتَنِی غِذَاءً طَيِّباً هَنِيئاً

وَ جَعَلْتَنِی ذَکَراً مِثَالًا سَوِیّاً فَلَکَ الْحَمْدُ حَمْداً إِنْ عُدَّ لَمْ یُحْصَ وَ إِنْ وُضِعَ لَمْ یَتَّسِعْ لَهُ شَیْءٌ - حَمْداً یَفُوقُ عَلَی جَمِیعِ حَمْدِ الْحَامِدِینَ وَ یَعْلُو عَلَی حَمْدِ کُلِّ شَیْءٍ وَ یَفْخُمُ وَ یَعْظُمُ عَلَی ذَلِکَ کُلِّهِ وَ کُلَّمَا حَمِدَ اللَّهَ شَیْءٌ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ کَمَا یُحِبُّ اللَّهُ أَنْ یُحْمَدَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ وَ زِنَةَ مَا خَلَقَ وَ زِنَةَ أَجَلِّ مَا خَلَقَ وَ بِوَزْنِ أَخَفِّ مَا خَلَقَ وَ بِعَدَدِ أَصْغَرِ مَا خَلَقَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ حَتَّی یَرْضَی رَبُّنَا وَ بَعْدَ الرِّضَا وَ أَسْأَلُهُ أَنْ یُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ یَغْفِرَ لِی ذَنْبِی وَ أَنْ یَحْمَدَ لِی أَمْرِی وَ یَتُوبَ عَلَیَّ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِیمُ إِلَهِی وَ إِنِّی أَنَا أَدْعُوکَ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ صَفْوَتُکَ أَبُونَا آدَمُ عَلَیْهِ السَّلَامُ وَ هُوَ مُسِیءٌ ظَالِمٌ حِینَ أَصَابَ الْخَطِیئَةَ فَغَفَرْتَ لَهُ خَطِیئَتَهُ وَ تُبْتَ عَلَیْهِ وَ اسْتَجَبْتَ لَهُ دَعْوَتَهُ وَ کُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَغْفِرَ لِی خَطِیئَتِی وَ تَرْضَی عَنِّی فَإِنْ لَمْ تَرْضَ عَنِّی فَاعْفُ عَنِّی فَإِنِّی مُسِیءٌ ظَالِمٌ خَاطِئٌ عَاصٍ وَ قَدْ یَعْفُو السَّیِّدُ عَنْ عَبْدِهِ وَ لَیْسَ بِرَاضٍ عَنْهُ وَ أَنْ تُرْضِیَ عَنِّی خَلْقَکَ وَ تُمِیطَ عَنِّی حَقَّکَ إِلَهِی وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ إِدْرِیسُ عَلَیْهِ السَّلَامُ فَجَعَلْتَهُ صِدِّیقاً نَبِیّاً وَ رَفَعْتَهُ مَکاناً عَلِیًّا وَ اسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ وَ کُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ - وَ أَنْ تَجْعَلَ مَآبِی إِلَی جَنَّتِکَ وَ مَحَلِّی فِی رَحْمَتِکَ وَ تُسْکِنَنِی فِیهَا بِعَفْوِکَ وَ تُزَوِّجَنِی مِنْ حُورِهَا بِقُدْرَتِکَ یَا قَدِیرُ إِلَهِی وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ نُوحٌ إِذْ نَادَی رَبَّهُ أَنِّی مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ. فَفَتَحْنا أَبْوابَ السَّماءِ بِماءٍ مُنْهَمِرٍ. وَ فَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُیُوناً فَالْتَقَی الْماءُ عَلی أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ - وَ نَجَّیْتَهُ عَلی ذاتِ أَلْواحٍ وَ دُسُرٍ فَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ وَ کُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُنْجِیَنِی مِنْ ظُلْمِ مَنْ یُرِیدُ ظُلْمِی وَ تَکُفَّ عَنِّی بَأْسَ مَنْ یُرِیدُ هَضْمِی وَ تَکْفِیَنِی شَرَّ کُلِّ سُلْطَانٍ جَائِرٍ وَ عَدُوٍّ قَاهِرٍ وَ مُسْتَخِفٍّ قَادِرٍ وَ جَبَّارٍ عَنِیدٍ وَ کُلِّ شَیْطَانٍ مَرِیدٍ وَ إِنْسِیٍّ شَدِیدٍ وَ کَیْدِ کُلِّ مَکِیدٍ یَا حَلِیمُ یَا وَدُودُ إِلَهِی وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ عَبْدُکَ وَ نَبِیُّکَ صَالِحٌ عَلَیْهِ السَّلَامُ فَنَجَّیْتَهُ مِنَ الْخَسْفِ وَ أَعْلَیْتَهُ عَلَی عَدُوِّهِ وَ اسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ وَ کُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُخَلِّصَنِی مِنْ شَرِّ مَا یُرِیدُنِی أَعْدَائِی بِهِ وَ سَعَی بِی حُسَّادِی وَ تُکْفِنِیهِمْ بِکِفَایَتِکَ وَ تَتَوَلَّانِی بِوَلَایَتِکَ وَ تَهْدِیَ قَلْبِی بِهُدَاکَ وَ تُؤَیِّدَنِی بِتَقْوَاکَ وَ تُبَصِّرَنِی [تَنْصُرَنِی بِمَا فِیهِ رِضَاکَ وَ تُغْنِیَنِی بِغِنَاکَ یَا حَلِیمُ إِلَهِی وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ عَبْدُکَ وَ نَبِیُّکَ وَ خَلِیلُکَ إِبْرَاهِیمُ عَلَیْهِ السَّلَامُ حِینَ أَرَادَ نُمْرُودُ إِلْقَاءَهُ فِی النَّارِ فَجَعَلْتَ لَهُ النَّارَ بَرْداً وَ سَلَاماً وَ اسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ کُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُبَرِّدَ عَنِّی حَرَّ نَارِکَ وَ تُطْفِئَ عَنِّی لَهِیبَهَا وَ تَکْفِیَنِی حَرَّهَا وَ تَجْعَلَ نَائِرَةَ أَعْدَائِی فِی شِعَارِهِمْ وَ دِثَارِهِمْ - وَ تَرُدَّ کَیْدَهُمْ فِی نُحُورِهِمْ وَ تُبَارِکَ لِی فِیمَا أَعْطَیْتَنِیهِ کَمَا بَارَکْتَ عَلَیْهِ وَ عَلَی آلِهِ إِنَّکَ أَنْتَ الْوَهَّابُ الْحَمِیدُ الْمَجِیدُ إِلَهِی وَ أَسْأَلُکَ بِالاسْمِ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ إِسْمَاعِیلُ عَلَیْهِ السَّلَامُ فَجَعَلْتَهُ نَبِیّاً وَ رَسُولًا وَ جَعَلْتَ لَهُ حَرَمَکَ مَنْسَکاً وَ مَسْکَناً وَ مَأْوًی وَ اسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ

نَجَّیْتَهُ مِنَ الذَّبْحِ وَ قَرَّبْتَهُ رَحْمَةً مِنْکَ وَ کُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ أنْ تُصَلِیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَفْسَحَ لِی فِی قَبْرِی وَ تَحُطَّ عَنِّی وِزْرِی وَ تَشُدَّ لِی أَزْرِی وَ تَغْفِرَ لِی ذَنْبِی وَ تَرْزُقَنِی التَّوْبَةَ بِحَطِّ السَّیِّئَاتِ وَ تَضَاعُفِ الْحَسَنَاتِ وَ کَشْفِ الْبَلِیَّاتِ وَ رِبْحِ التِّجَارَاتِ وَ دَفْعِ مَعَرَّةِ السِّعَایَاتِ إِنَّکَ مُجِیبُ الدَّعَوَاتِ وَ مُنْزِلَ الْبَرَکَاتِ وَ قَاضِی الْحَاجَاتِ وَ مُعْطِی الْخَیْرَاتِ وَ جَبَّارِ السَّمَاوَاتِ

إِلَهِی وَ أَسْأَلُکَ بِمَا سَأَلَکَ بِهِ ابْنُ خَلِیلِکَ إِسْمَاعِیلُ عَلَیْهِ السَّلَامُ الَّذِی نَجَّیْتَهُ مِنَ الذَّبْحِ وَ فَدَیْتَهُ بِذِبْحٍ عَظِیمٍ وَ قَلَبْتَ لَهُ الْمِشْقَصَ حَتَّی نَاجَاکَ مُوقِناً بِذَبْحِهِ رَاضِیاً بِأَمْرِ وَالِدِهِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ کُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُنْجِیَنِی مِنْ کُلِّ سُوءٍ وَ بَلِیَّةٍ وَ تَصْرِفَ عَنِّی کُلَّ ظُلْمَةٍ وَخِیمَةٍ وَ تَکْفِیَنِی مَا أَهَمَّنِی مِنْ أُمُورِ دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی وَ مَا أَحَاذِرُهُ وَ أَخْشَاهُ وَ مِنْ شَرِّ خَلْقِکَ أَجْمَعِینَ بِحَقِّ آلِ یس إِلَهِی وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ لُوطٌ عَلَیْهِ السَّلَامُ فَنَجَّیْتَهُ وَ أَهْلَهُ مِنَ الْخَسْفِ وَ الْهَدْمِ وَ الْمَثُلَاتِ وَ الشِدَّةِ وَ الْجُهْدِ وَ أَخْرَجْتَهُ وَ أَهْلَهُ مِنَ الْکَرْبِ الْعَظِیمِ وَ اسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ کُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَأْذَنَ لِی بِجَمِیعِ [بِجَمْعِ مَا شُتِّتَ مِنْ شَمْلِی وَ تُقِرَّ عَیْنِی بِوَلَدِی وَ أَهْلِی وَ مَالِی وَ تُصْلِحَ لِی أُمُورِی وَ تُبَارِکَ لِی فِی جَمِیعِ أَحْوَالِی وَ تُبَلِّغَنِی فِی نَفْسِی آمَالِی - وَ أَنْ تُجِیرَنِی مِنَ النَّارِ وَ تَکْفِیَنِی شَرَّ الْأَشْرَارِ بِالْمُصْطَفَیْنَ الْأَخْیَارِ الْأَئِمَّةِ الْأَبْرَارِ وَ نُورِ الْأَنْوَارِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ الْأَخْیَارِ الْأَئِمَّةِ الْمَهْدِیِّینَ وَ الصَّفْوَةِ الْمُنْتَجَبِینَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ وَ تَرْزُقَنِی مُجَالَسَتَهُمْ وَ تَمُنَّ عَلَیَّ بِمُرَافَقَتِهِمْ وَ تُوَفِّقَ لِی صُحْبَتَهُمْ مَعَ أَنْبِیَائِکَ الْمُرْسَلِینَ وَ مَلَائِکَتِکَ الْمُقَرَّبِینَ وَ عِبَادِکَ الصَّالِحِینَ وَ أَهْلِ طَاعَتِکَ أَجْمَعِینَ وَ حَمَلَةِ عَرْشِکَ وَ الْکَرُوبِیِّینَ إِلَهِی وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی سَأَلَکَ بِهِ یَعْقُوبُ وَ قَدْ کُفَّ بَصَرُهُ وَ شُتِّتَ شَمْلُهُ [جَمْعُهُ وَ فُقِدَ قُرَّةُ عَیْنِهِ ابْنُهُ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ جَمَعْتَ شَمْلَهُ وَ أَقْرَرْتَ عَیْنَهُ وَ کَشَفْتَ ضُرَّهُ وَ کُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَأْذَنَ لِی بِجَمِیعِ مَا تَبَدَّدَ مِنْ أَمْرِی وَ تُقِرَّ عَیْنِی بِوَلَدِی وَ أَهْلِی وَ مَالِی وَ تُصْلِحَ شَأْنِی کُلَّهُ وَ تُبَارِکَ لِی فِی جَمِیعِ أَحْوَالِی وَ تُبَلِّغَنِی فِی نَفْسِی وَ آمَالِی وَ تُصْلِحَ لِی أَفْعَالِی وَ تَمُنَّ عَلَیَّ یَا کَرِیمُ یَا ذَا الْمَعَالِی بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ إِلَهِی وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ عَبْدُکَ وَ نَبِیُّکَ یُوسُفُ عَلَیْهِ السَّلَامُ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَ نَجَّیْتَهُ مِنْ غَیَابَتِ الْجُبِّ وَ کَشَفْتَ ضُرَّهُ وَ کَفَیْتَهُ کَیْدَ إِخْوَتِهِ وَ جَعَلْتَهُ بَعْدَ الْعُبُودِیَّةِ مَلِکاً وَ اسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ وَ کُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَدْفَعَ عَنِّی کَیْدَ کُلِّ کَائِدٍ وَ شَرِّ کُلِّ حَاسِدٍ - إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ إِلَهِی وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ عَبْدُکَ وَ نَبِیُّکَ مُوسَی بْنُ عِمْرَانَ إِذْ قُلْتَ تَبَارَکْتَ وَ تَعَالَیْتَ وَ نادَیْناهُ مِنْ جانِبِ الطُّورِ الْأَیْمَنِ وَ قَرَّبْناهُ نَجِیًّا وَ ضَرَبْتَ لَهُ طَرِیقاً فِی الْبَحْرِ یَبَساً وَ نَجَّیْتَهُ وَ مَنْ مَعَهُ [تَبِعَهُ مِنْ بَنِی إِسْرَائِیلَ وَ أَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ وَ جُنُودَهُمَا وَ اسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ کُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ

آلِ مُحَمَّدٍ وَ أنْ تُعِيذَنِی مِنْ شَرِّ خَلْقِکَ وَ تُقَرِّبَنِی مِنْ عَفْوِکَ وَ تَنْشُرَ عَلَیَّ مِنْ فَضْلِکَ مَا تُغْنِیَنِی بِهِ عَنْ جَمِیعِ خَلْقِکَ وَ یَکُونُ لِی بَلَاغاً أَنَالُ بِهِ مَغْفِرَتَکَ وَ رِضْوَانَکَ یَا وَلِیِّی وَ وَلِیَّ الْمُؤْمِنِینَ إِلَهِی وَ أَسْأَلُکَ بِالاسْمِ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ عَبْدُکَ وَ نَبِیُّکَ دَاوُدُ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ سَخَّرْتَ لَهُ الْجِبَالَ یُسَبِّحْنَ مَعَهُ بِالْعَشِیِّ وَ الْإِبْکَارِ - وَ الطَّیْرَ مَحْشُورَةً کُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ وَ شَدَدْتَ مُلْکَهُ وَ آتَیْتَهُ الْحِکْمَةَ وَ فَصْلَ الْخِطابِ وَ أَلَنْتَ لَهُ الْحَدِیدَ وَ عَلَّمْتَهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَهُمْ وَ غَفَرْتَ ذَنْبَهُ وَ کُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُسَخِّرَ لِی جَمِیعَ أُمُورِی وَ تُسَهِّلَ لِی تَقْدِیرِی وَ تَرْزُقَنِی مَغْفِرَتَکَ وَ عِبَادَتَکَ وَ تَدْفَعَ عَنِّی ظُلْمَ الظَّالِمِینَ وَ کَیْدَ الْکَائِدِینَ وَ مَکْرَ الْمَاکِرِینَ وَ سَطَوَاتِ الْفَرَاعِنَةِ الْجَبَّارِینَ وَ حَسَدَ الْحَاسِدِینَ یَا أَمَانَ الْخَائِفِینَ وَ جَارَ الْمُسْتَجِیرِینَ وَ ثِقَةَ الْوَاثِقِینَ وَ ذَرِیعَةَ الْمُؤْمِنِینَ وَ رَجَاءَ الْمُتَوَکِّلِینَ وَ مُعْتَمَدَ الصَّالِحِینَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ إِلَهِی وَ أَسْأَلُکَ اللَّهُمَّ بِالاسْمِ الَّذِی سَأَلَکَ بِهِ عَبْدُکَ وَ نَبِیُّکَ سُلَیْمَانُ بْنُ دَاوُدَ عَلَیْهِمَا السَّلَامُ إِذْ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِی وَ هَبْ لِی مُلْکاً لا یَنْبَغِی لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِی إِنَّکَ أَنْتَ الْوَهَّابُ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ أَطَعْتَ لَهُ الْخَلْقَ وَ حَمَلْتَهُ عَلَی الرِّیحِ وَ عَلَّمْتَهُ مَنْطِقَ الطَّیْرِ وَ سَخَّرْتَ لَهُ الشَّیَاطِینَ مِنْ کُلِّ بَنَّاءٍ وَ غَوَّاصٍ. وَ آخَرِینَ مُقَرَّنِینَ فِی الْأَصْفادِ هَذَا عَطَاؤُکَ لَا عَطَاءُ غَیْرِکَ وَ کُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَهْدِیَ لِی قَلْبِی وَ تَجْمَعَ لِی لُبِّی وَ تَکْفِیَنِی هَمِّی وَ تُؤْمِنَ خَوْفِی وَ تَفُکَّ أَسْرِی وَ تَشُدَّ أَزْرِی وَ تُمْهِلَنِی وَ تُنَفِّسَنِی وَ تَسْتَجِیبَ دُعَائِی وَ تَسْمَعَ نِدَائِی وَ لَا تَجْعَلَ فِی النَّارِ مَأْوَایَ وَ لَا الدُّنْیَا أَکْبَرَ هَمِّی وَ أَنْ تُوَسِّعَ عَلَیَّ رِزْقِی وَ تُحَسِّنَ خُلُقِی وَ تُعْتِقَ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ فَإِنَّکَ سَیِّدِی وَ مَوْلَایَ وَ مُؤَمَّلِی إِلَهِی وَ أَسْأَلُکَ اللَّهُمَّ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ أَیُّوبُ لَمَّا حَلَّ بِهِ الْبَلَاءُ بَعْدَ الصِّحَّةِ وَ نَزَلَ السَّقَمُ مِنْهُ مَنْزِلَ الْعَافِیَةِ وَ الضِّیقُ بَعْدَ السَّعَةِ وَ الْقُدْرَةِ فَکَشَفْتَ ضُرَّهُ وَ رَدَدْتَ عَلَیْهِ أَهْلَهُ وَ مِثْلَهُمْ مَعَهُمْ حِینَ نَادَاکَ دَاعِیاً لَکَ رَاغِباً إِلَیْکَ رَاجِیاً لِفَضْلِکَ شَاکِیاً إِلَیْکَ رَبِّ إِنِّی مَسَّنِیَ الضُّرُّ وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ کَشَفْتَ ضُرَّهُ وَ کُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَکْشِفَ ضُرِّی - وَ تُعَافِیَنِی فِی نَفْسِی وَ أَهْلِی وَ مَالِی وَ وُلْدِی وَ إِخْوَانِی فِیکَ عَافِیَةً بَاقِیَةً شَافِیَةً کَافِیَةً وَافِرَةً هَادِئَةً نَامِیَةً مُسْتَغْنِیَةً عَنِ الْأَطِبَّاءِ وَ الْأَدْوِیَةِ وَ تَجْعَلَهَا شِعَارِی وَ دِثَارِی وَ تُمَتِّعَنِی بِسَمْعِی وَ بَصَرِی وَ تَجْعَلَهُمَا الْوَارِثَیْنِ مِنِّی - إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ إِلَهِی وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ یُونُسُ بْنُ مَتَّی فِی بَطْنِ الْحُوتِ حِینَ نَادَاکَ فِی ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ - أَنْ لا إِلهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِینَ وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاءَهُ وَ أَنْبَتَّ عَلَیْهِ شَجَرَةً مِنْ یَقْطِینٍ وَ أَرْسَلْتَهُ إِلی مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ یَزِیدُونَ وَ کُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَسْتَجِیبَ دُعَائِی وَ تُدَارِکَنِی بِعَفْوِکَ فَقَدْ غَرِقْتُ فِی بَحْرِ الظُّلْمِ لِنَفْسِی وَ رَکِبَتْنِی مَظَالِمُ کَثِیرَةٌ لِخَلْقِکَ عَلَیَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آل مُحَمَّدٍ وَ اسْتُرْنِی مِنْهُمْ وَ أَعْتِقْنِی مِنَ النَّار

وَ اجْعَلْنِی مِنْ عُتَقَائِکَ وَ طَلَقَائِکَ مِنَ النَّارِ فِی مَقَامِی هَذَا بِمَنِّکَ یَا مَنَّانُ.
إِلَهِی وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ عَبْدُکَ وَ نَبِیُّکَ عِیسَی ابْنُ مَرْیَمَ عَلَیْهِمَا
السَّلَامُ إِذْ أَیَّدْتَهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَ أَنْطَقْتَهُ فِی الْمَهْدِ فَأَحْیَا بِهِ الْمَوْتَی وَ أَبْرَأَ بِهِ
الْأَکْمَهَ وَ الْأَبْرَصَ بِإِذْنِکَ وَ خَلَقَ مِنَ الطِّینِ کَهَیْئَةِ الطَّیْرِ فَصَارَ طَائِراً بِإِذْنِکَ - وَ
کُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُفَرِّغَنِی لِمَا
خُلِقْتُ لَهُ وَ لَا تَشْغَلَنِی بِمَا قَدْ تَکَفَّلْتَهُ لِی وَ تَجْعَلَنِی مِنْ عِبَادِکَ وَ زُهَّادِکَ فِی
الدُّنْیَا وَ مِمَّنْ خَلَقْتَهُ لِلْعَافِیَةِ وَ هَنَّأْتَهُ بِهَا مَعَ کَرَامَتِکَ یَا کَرِیمُ یَا عَلِیُّ یَا عَظِیمُ
إِلَهِی وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ آصَفُ بْنُ بَرْخِیَا عَلَی عَرْشِ مَلِکَةِ سَبَإٍ
فَکَانَ أَقَلَّ مِنْ لَحْظَةِ الطَّرْفِ حَتَّی کَانَ مُصَوَّراً بَیْنَ یَدَیْهِ فَلَمَّا رَأَتْهُ قِیلَ أَ
هکَذا عَرْشُکِ قالَتْ کَأَنَّهُ هُوَ فَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ وَ کُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَنْ
تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تُکَفِّرَ عَنِّی سَیِّئَاتِی وَ تَقْبَلَ مِنِّی حَسَنَاتِی وَ
تَقْبَلَ تَوْبَتِی وَ تَتُوبَ عَلَیَّ وَ تُغْنِیَ فَقْرِی وَ تَجْبُرَ کَسْرِی وَ تُحْیِیَ فُؤَادِی بِذِکْرِکَ
وَ تُحْیِیَنِی فِی عَافِیَةٍ وَ تُمِیتَنِی فِی عَافِیَةٍ إِلَهِی وَ أَسْأَلُکَ بِالاسْمِ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ
عَبْدُکَ وَ نَبِیُّکَ زَکَرِیَّا عَلَیْهِ السَّلَامُ حِینَ سَأَلَکَ دَاعِیاً لَکَ رَاغِباً إِلَیْکَ رَاجِیاً
لِفَضْلِکَ فَقَامَ فِی الْمِحْرَابِ یُنَادِی نِداءً خَفِیًّا فَقَالَ رَبِّ هَبْ لِی مِنْ لَدُنْکَ وَلِیًّا.
یَرِثُنِی وَ یَرِثُ مِنْ آلِ یَعْقُوبَ وَ اجْعَلْهُ رَبِّ رَضِیًّا فَوَهَبْتَ لَهُ یَحْیَی وَ اسْتَجَبْتَ
لَهُ دُعَاءَهُ وَ کُنْتَ مِنْهُ قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ
تُبْقِیَ لِی أَوْلَادِی وَ أَنْ تُمَتِّعَنِی بِهِمْ وَ تَجْعَلَنِی وَ إِیَّاهُمْ مُؤْمِنِینَ لَکَ رَاغِبِینَ فِی
ثَوَابِکَ خَائِفِینَ مِنْ عِقَابِکَ رَاجِینَ لِمَا عِنْدَکَ آیِسِینَ مِمَّا عِنْدَ غَیْرِکَ حَتَّی تُحْیِیَنَا
حَیَاةً طَیِّبَةً وَ تُمِیتَنَا مَیْتَةً طَیِّبَةً إِنَّکَ فَعَّالٌ لِمَا تُرِیدُ إِلَهِی وَ أَسْأَلُکَ بِالاسْمِ الَّذِی
سَأَلَتْکَ بِهِ امْرَأَةُ فِرْعَوْنَ إِذْ قالَتْ رَبِّ ابْنِ لِی عِنْدَکَ بَیْتاً فِی الْجَنَّةِ وَ نَجِّنِی
مِنْ فِرْعَوْنَ وَ عَمَلِهِ وَ نَجِّنِی مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِینَ فَاسْتَجَبْتَ لَهَا دُعَاءَهَا وَ کُنْتَ
مِنْهَا قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُقِرَّ عَیْنِی بِالنَّظَرِ
إِلَی جَنَّتِکَ وَ وَجْهِکَ الْکَرِیمِ وَ أَوْلِیَائِکَ وَ تُفَرِّحَنِی بِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ تُؤْنِسَنِی بِهِ وَ
بِآلِهِ وَ بِمُصَاحَبَتِهِمْ وَ مُرَافَقَتِهِمْ وَ تُمَکِّنَ لِی فِیهَا وَ تُنْجِیَنِی مِنَ النَّارِ وَ مَا أُعِدَّ
لِأَهْلِهَا مِنَ السَّلَاسِلِ وَ الْأَغْلَالِ وَ الشَّدَائِدِ وَ الْأَنْکَالِ وَ أَنْوَاعِ الْعَذَابِ بِعَفْوِکَ یَا
کَرِیمُ إِلَهِی وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَعَتْکَ بِهِ عَبْدَتُکَ وَ صِدِّیقَتُکَ مَرْیَمُ الْبَتُولُ وَ
أُمُّ الْمَسِیحِ الرَّسُولِ عَلَیْهِمَا السَّلَامُ إِذْ قُلْتَ وَ مَرْیَمَ ابْنَتَ عِمْرانَ الَّتِی
أَحْصَنَتْ فَرْجَها فَنَفَخْنا فِیهِ مِنْ رُوحِنا - وَ صَدَّقَتْ بِکَلِماتِ رَبِّها وَ کُتُبِهِ وَ کانَتْ
مِنَ الْقانِتِینَ فَاسْتَجَبْتَ لَهَا دُعَاءَهَا وَ کُنْتَ مِنْهَا قَرِیباً یَا قَرِیبُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی
مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُحْصِنَنِی بِحِصْنِکَ الْحَصِینِ وَ تَحْجُبَنِی بِحِجَابِکَ الْمَنِیعِ
وَ تُحْرِزَنِی بِحِرْزِکَ الْوَثِیقِ وَ تَکْفِیَنِی بِکِفَایَتِکَ الْکَافِیَةِ مِنْ شَرِّ کُلِّ طَاغٍ وَ ظُلْمِ
کُلِّ بَاغٍ وَ مَکْرِ کُلِّ مَاکِرٍ وَ غَدْرِ کُلِّ غَادِرٍ وَ سِحْرِ کُلِّ سَاحِرٍ وَ جَوْرِ کُلِّ سُلْطَانٍ
جَائِرٍ بِمَنْعِکَ یَا مَنِیعُ إِلَهِی وَ أَسْأَلُکَ بِالاسْمِ الَّذِی دَعَاکَ بِهِ عَبْدُکَ وَ نَبِیُّکَ وَ
صَفِیُّکَ وَ خِیَرَتُکَ مِنْ خَلْقِکَ وَ أَمِینُکَ عَلَی وَحْیِکَ وَ بَعِیثُکَ إِلَی بَرِیَّتِکَ وَ
رَسُولُکَ إِلَی خَلْقِکَ مُحَمَّدٌ خَاصَّتُکَ وَ خَالِصَتُکَ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ

فَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ وَ أَيَّدْتَهُ بِجُنُودٍ لَمْ يَرَوْهَا وَ جَعَلْتَ كَلِمَتَكَ الْعُلْيَا وَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلى وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّىَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَاةً زَاكِيَةً طَيِّبَةً نَامِيَةً بَاقِيَةً مُبَارَكَةً كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى أَبِيهِمْ إِبْرَاهِيمَ وَ آلِ إِبْرَاهِيمَ وَ بَارِكْ عَلَيْهِمْ كَمَا بَارَكْتَ عَلَيْهِمْ وَ سَلِّمْ عَلَيْهِمْ كَمَا سَلَّمْتَ عَلَيْهِمْ وَ زِدْهُمْ فَوْقَ ذَلِكَ كُلِّهِ زِيَادَةً مِنْ عِنْدِكَ وَ اخْلُطْنِى بِهِمْ وَ اجْعَلْنِى مِنْهُمْ وَ احْشُرْنِى مَعَهُمْ وَ فِى زُمْرَتِهِمْ حَتَّى تَسْقِيَنِى مِنْ حَوْضِهِمْ وَ تُدْخِلَنِى فِى جُمْلَتِهِمْ وَ تَجْمَعَنِى وَ إِيَّاهُمْ وَ تُقِرَّ عَيْنِى بِهِمْ وَ تُعْطِيَنِى سُؤْلِى وَ تُبَلِّغَنِى آمَالِى فِى دِينِى وَ دُنْيَاىَ وَ آخِرَتِى وَ مَحْيَاىَ وَ مَمَاتِى وَ تُبَلِّغَهُمْ سَلَامِى وَ تَرُدَّ عَلَيَّ مِنْهُمُ السَّلَامَ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ إِلَهِى وَ أَنْتَ الَّذِى تُنَادِى فِى إِنْصَافِ كُلِّ لَيْلَةٍ هَلْ مِنْ سَائِلٍ فَأُعْطِيَهُ أَمْ هَلْ مِنْ دَاعٍ فَأُجِيبَهُ أَمْ هَلْ مِنْ مُسْتَغْفِرٍ فَأَغْفِرَ لَهُ أَمْ هَلْ مِنْ رَاجٍ فَأُبَلِّغَهُ رَجَاهُ أَمْ هَلْ مِنْ مُؤَمِّلٍ فَأُبَلِّغَهُ أَمَلَهُ هَا أَنَا سَائِلُكَ بِفِنَائِكَ وَ مِسْكِينُكَ بِبَابِكَ وَ ضَعِيفُكَ بِبَابِكَ وَ فَقِيرُكَ بِبَابِكَ وَ مُؤَمِّلُكَ بِفِنَائِكَ أَسْأَلُكَ نَائِلَكَ وَ أَرْجُو رَحْمَتَكَ وَ أُؤَمِّلُ عَفْوَكَ وَ أَلْتَمِسُ غُفْرَانَكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعْطِنِى سُؤْلِى وَ بَلِّغْنِى أَمَلِى وَ اجْبُرْ فَقْرِى وَ ارْحَمْ عِصْيَانِى وَ اعْفُ عَنْ ذُنُوبِى وَ فُكَّ رَقَبَتِى مِنَ الْمَظَالِمِ لِعِبَادِكَ رَكِبَتْنِى وَ قَوِّ ضَعْفِى وَ أَعِزَّ مَسْكَنَتِى وَ ثَبِّتْ وَطْأَتِى وَ اغْفِرْ جُرْمِى وَ أَنْعِمْ بَالِى وَ أَكْثِرْ مِنَ الْحَلَالِ مَالِى وَ خِرْ لِى فِى جَمِيعِ أُمُورِى وَ أَفْعَالِى وَ رَضِّنِى بِهَا وَ ارْحَمْنِى وَ وَالِدَيَّ وَ مَا وَلَدَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْمُسْلِمِينَ وَ الْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ إِنَّكَ سَمِيعُ الدَّعَوَاتِ وَ أَلْهِمْنِى مِنْ بِرِّهِمَا مَا أَسْتَحِقُّ بِهِ ثَوَابَكَ وَ الْجَنَّةَ وَ تَقَبَّلْ حَسَنَاتِهِمَا وَ اغْفِرْ سَيِّئَاتِهِمَا وَ اجْزِهِمَا بِأَحْسَنِ مَا فَعَلَا بِى ثَوَابَكَ وَ الْجَنَّةَ - إِلَهِى وَ قَدْ عَلِمْتُ يَقِيناً أَنَّكَ لَا تَأْمُرُ بِالظُّلْمِ وَ لَا تَرْضَاهُ وَ لَا تَمِيلُ إِلَيْهِ وَ لَا تَهْوَاهُ وَ لَا تُحِبُّهُ وَ لَا تَغْشَاهُ وَ تَعْلَمُ مَا فِيهِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمُ مِنْ ظُلْمِ عِبَادِكَ وَ بَغْيِهِمْ عَلَيْنَا وَ تَعَدِّيهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ وَ لَا مَعْرُوفٍ بَلْ ظُلْماً وَ عُدْوَاناً وَ زُوراً وَ بُهْتَاناً فَإِنْ كُنْتَ جَعَلْتَ لَهُمْ مُدَّةً لَا بُدَّ مِنْ بُلُوغِهَا أَوْ كَتَبْتَ لَهُمْ آجَالًا يَنَالُونَهَا فَقَدْ قُلْتَ وَ قَوْلُكَ الْحَقُّ وَ وَعْدُكَ الصِّدْقُ - يَمْحُوا اللَّهُ ما يَشاءُ وَ يُثْبِتُ وَ عِنْدَهُ أُمُّ الْكِتابِ فَأَنَا أَسْأَلُكَ بِكُلِّ مَا سَأَلَكَ بِهِ أَنْبِيَاؤُكَ الْمُرْسَلُونَ وَ رُسُلُكَ وَ أَسْأَلُكَ بِمَا سَأَلَكَ بِهِ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ وَ مَلَائِكَتُكَ الْمُقَرَّبُونَ أَنْ تَمْحُوَ مِنْ أُمِّ الْكِتَابِ ذَلِكَ وَ تَكْتُبَ لَهُمُ الاضْمِحْلَالَ وَ الْمَحْقَ - حَتَّى تُقَرِّبَ آجَالَهُمْ وَ تَقْضِىَ مُدَّتَهُمْ وَ تُذْهِبَ أَيَّامَهُمْ وَ تَبْتُرَ أَعْمَارَهُمْ وَ تُهْلِكَ فُجَّارَهُمْ وَ تُسَلِّطَ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ حَتَّى لَا تُبْقِىَ مِنْهُمْ أَحَداً وَ لَا تُنَجِّىَ مِنْهُمْ أَحَداً وَ تُفَرِّقَ جُمُوعَهُمْ وَ تَكِلَّ سِلَاحَهُمْ وَ تُبَدِّدَ شَمْلَهُمْ وَ تُقَطِّعَ آجَالَهُمْ وَ تُقَصِّرَ أَعْمَارَهُمْ وَ تُزَلْزِلَ أَقْدَامَهُمْ وَ تُطَهِّرَ بِلَادَكَ مِنْهُمْ وَ تُظْهِرَ عِبَادَكَ عَلَيْهِمْ فَقَدْ غَيَّرُوا سُنَّتَكَ وَ نَقَضُوا عَهْدَكَ وَ هَتَكُوا حَرِيمَكَ وَ أَتَوْا عَلَى مَا نَهَيْتَهُمْ عَنْهُ وَ عَتَوْا عُتُوّاً كَبِيراً كَبِيراً وَ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيداً فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ - وَ أْذَنْ لِجَمْعِهِمْ بِالشَّتَاتِ وَ لِحَيِّهِمْ بِالْمَمَاتِ وَ لِأَزْوَاجِهِمْ بِالنَّهَبَاتِ وَ خَلِّصْ عِبَادَكَ مِنْ ظُلْمِهِمْ وَ اقْبِضْ أَيْدِيَهُمْ عَنْ هَضْمِهِمْ وَ طَهِّرْ أَرْضَكَ مِنْهُمْ وَ

أَذَنْ بِحَصْدِ نَبَاتِهِمْ وَ اسْتِيصَالِ شَافَتِهِمْ وَ شَتَاتِ شَمْلِهِمْ وَ هَدْمِ بُنْيَانِهِمْ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ وَ أَسْأَلُكَ يَا إِلَهِى وَ إِلَهَ كُلِّ شَىْءٍ وَ رَبِّى وَ رَبَّ كُلِّ شَىْءٍ وَ أَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ بِهِ عَبْدَاكَ وَ رَسُولاكَ وَ نَبِيَّاكَ وَ صَفِيَّاكَ مُوسَى وَ هَارُونَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ حِينَ قَالا دَاعِيَيْنِ لَكَ رَاجِيَيْنِ لِفَضْلِكَ - رَبَّنا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَ مَلَأَهُ زِينَةً وَ أَمْوالاً فِى الْحَياةِ الدُّنْيا رَبَّنا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلى أَمْوالِهِمْ وَ اشْدُدْ عَلى قُلُوبِهِمْ فَلا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوُا الْعَذابَ الْأَلِيمَ فَمَنَنْتَ وَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمَا بِالْإِجَابَةِ لَهُمَا إِلَى أَنْ قَرَعْتَ سَمْعَهُمَا بِأَمْرِكَ فَقُلْتَ اللَّهُمَّ رَبِّ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُما فَاسْتَقِيما وَ لا تَتَّبِعانِّ سَبِيلَ الَّذِينَ لا يَعْلَمُونَ أَنْ تُصَلِّىَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَطْمِسَ عَلَى أَمْوَالِ هَؤُلَاءِ الظَّلَمَةِ وَ أَنْ تُشَدِّدَ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَ أَنْ تَخْسِفَ بِهِمْ بِرَّكَ وَ أَنْ تُغْرِقَهُمْ فِى بَحْرِكَ فَإِنَّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ وَ مَا فِيهِمَا لَكَ وَ أَرِ الْخَلْقَ قُدْرَتَكَ فِيهِمْ وَ بَطْشَتَكَ عَلَيْهِمْ فَافْعَلْ ذَلِكَ بِهِمْ وَ عَجِّلْ لَهُمْ ذَلِكَ يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَ خَيْرَ مَنْ دُعِىَ وَ خَيْرَ مَنْ تَذَلَّلَتْ لَهُ الْوُجُوهُ وَ رُفِعَتْ إِلَيْهِ الْأَيْدِى وَ دُعِىَ بِالْأَلْسُنِ وَ شَخَصَتْ إِلَيْهِ الْأَبْصَارُ وَ أَمَّتْ إِلَيْهِ الْقُلُوبُ وَ نُقِلَتْ إِلَيْهِ الْأَقْدَامُ وَ تُحُوكِمَ إِلَيْهِ فِى الْأَعْمَالِ إِلَهِى وَ أَنَا عَبْدُكَ أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَبْهَاهَا وَ كُلُّ أَسْمَائِكَ بَهِىٌّ بَلْ أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا أَنْ تُصَلِّىَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُرْكِسَهُمْ عَلَى أُمِّ رُءُوسِهِمْ فِى زُبْيَتِهِمْ وَ تُرْدِيَهُمْ فِى مَهْوَى حُفْرَتِهِمْ وَ ارْمِهِمْ بِحَجَرِهِمْ وَ ذَكِّهِمْ بِمَشَاقِصِهِمْ وَ اكْبُبْهُمْ عَلَى مَنَاخِرِهِمْ وَ اخْنُقْهُمْ بِوَتَرِهِمْ وَ ارْدُدْ كَيْدَهُمْ فِى نُحُورِهِمْ وَ أَوْبِقْهُمْ بِنَدَامَتِهِمْ حَتَّى يَسْتَخْذِلُوا وَ يَتَضَاءَلُوا بَعْدَ نِخْوَتِهِمْ وَ يَنْقَمِعُوا بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِمْ أَذِلَّاءَ مَأْسُورِينَ فِى رِبْقِ حَبَائِلِهِمُ الَّتِى كَانُوا يُؤَمِّلُونَ أَنْ يَرَوْنَا فِيهَا وَ تُرِيَنَا قُدْرَتَكَ فِيهِمْ وَ سُلْطَانَكَ عَلَيْهِمْ - وَ تَأْخُذَهُمْ أَخْذَ الْقُرى وَ هِىَ ظالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَكَ الْأَلِيمُ الشَّدِيدُ وَ تَأْخُذَهُمْ يَا رَبِّ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ فَإِنَّكَ عَزِيزٌ مُقْتَدِرٌ شَدِيدُ الْعِقَابِ شَدِيدُ الْمِحَالِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ إِيرَادَهُمْ عَذَابَكَ الَّذِى أَعْدَدْتَهُ لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَمْثَالِهِمْ وَ الطَّاغِينَ مِنْ نُظَرَائِهِمْ وَ ارْفَعْ حِلْمَكَ عَنْهُمْ وَ احْلُلْ عَلَيْهِمْ غَضَبَكَ الَّذِى لَا يَقُومُ لَهُ شَىْءٌ وَ أْمُرْ فِى تَعْجِيلِ ذَلِكَ عَلَيْهِمْ بِأَمْرِكَ الَّذِى لَا يُرَدُّ وَ لَا يُؤَخَّرُ فَإِنَّكَ شَاهِدُ كُلِّ نَجْوَى وَ عَالِمُ كُلِّ فَحْوَى وَ لَا تَخْفَى عَلَيْكَ مِنْ أَعْمَالِهِمْ خَافِيَةٌ وَ لَا تَذْهَبُ عَنْكَ مِنْ أَعْمَالِهِمْ خَائِنَةٌ وَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ عَالِمٌ بِمَا فِى الضَّمَائِرِ وَ الْقُلُوبِ وَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ وَ أُنَادِيكَ بِمَا نَادَاكَ بِهِ سَيِّدِى وَ سَأَلَكَ بِهِ نُوحٌ إِذْ قُلْتَ تَبَارَكْتَ وَ تَعَالَيْتَ - وَ لَقَدْ نادانا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ أَجَلِ اللَّهُمَّ يَا رَبِّ أَنْتَ نِعْمَ الْمُجِيبُ وَ نِعْمَ الْمَدْعُوُّ وَ نِعْمَ الْمَسْئُولُ وَ نِعْمَ الْمُعْطِى أَنْتَ الَّذِى لَا تُخَيِّبُ سَائِلَكَ وَ لَا تَرُدُّ رَاجِيَكَ وَ لَا تَطْرُدُ الْمُلِحَّ عَنْ بَابِكَ وَ لَا تَرُدُّ دُعَاءَ سَائِلِكَ وَ لَا تَمَلُّ دُعَاءَ مَنْ أَمَّلَكَ وَ لَا تَتَبَرَّمُ بِكَثْرَةِ حَوَائِجِهِمْ إِلَيْكَ وَ لَا بِقَضَائِهَا لَهُمْ فَإِنَّ قَضَاءَ حَوَائِجِ جَمِيعِ خَلْقِكَ إِلَيْكَ فِى أَسْرَعِ لَحْظٍ مِنْ لَمْحِ الطَّرْفِ وَ أَخَفُّ عَلَيْكَ وَ أَهْوَنُ عِنْدَكَ مِنْ جَنَاحِ بَعُوضَةٍ وَ حَاجَتِى يَا سَيِّدِى وَ مَوْلَاىَ وَ مُعْتَمَدِى وَ رَجَائِى أَنْ تُصَلِّىَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَغْفِرَ لِى ذَنْبِى فَقَدْ جِئْتُكَ ثَقِيلَ الظَّهْرِ بِعَظِيمِ مَا بَارَزْتُكَ بِهِ

مِنْ سَيِّئَاتِى - وَ رَكِبَنِى مِنْ مَظَالِمِ عِبَادِکَ مَا لَا یَکْفِینِیَ وَ لَا یُخَلِّصُنِى مِنْهَا غَیْرُکَ وَ لَا یَقْدِرُ عَلَیْهِ وَ لَا یَمْلِکُهُ سِوَاکَ فَامْحُ یَا سَیِّدِی کَثْرَةَ سَیِّئَاتِی بِیَسِیرِ عَبَرَاتِی بَلْ بِقَسَاوَةِ قَلْبِی وَ جُمُودِ عَیْنِی لَا بَلْ بِرَحْمَتِکَ الَّتِی وَسِعَتْ کُلَّ شَیْ‏ءٍ وَ أَنَا شَیْ‏ءٌ فَلْتَسَعْنِی رَحْمَتُکَ یَا رَحْمَانُ یَا رَحِیمُ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ لَا تَمْتَحِنِّی فِی هَذِهِ الدُّنْیَا بِشَیْ‏ءٍ مِنَ الْمِحَنِ وَ لَا تُسَلِّطْ عَلَیَّ مَنْ لَا یَرْحَمُنِی وَ لَا تُهْلِکْنِی بِذُنُوبِی وَ عَجِّلْ خَلَاصِی مِنْ کُلِّ مَکْرُوهٍ وَ ادْفَعْ عَنِّی کُلَّ ظُلْمٍ وَ لَا تَهْتِکْ سِتْرِی وَ لَا تَفْضَحْنِی یَوْمَ جَمْعِکَ الْخَلَائِقَ لِلْحِسَابِ یَا جَزِیلَ الْعَطَاءِ وَ الثَّوَابِ أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُحْیِیَنِی حَیَاةَ السُّعَدَاءِ وَ تُمِیتَنِی مِیتَةَ الشُّهَدَاء وَ تَقْبَلَنِی قَبُولَ الْأَوِدَّاءِ وَ تَحْفَظَنِی فِی هَذِهِ الدُّنْیَا الدَّنِیَّةِ مِنْ شَرِّ سَلَاطِینِهَا وَ فُجَّارِهَا وَ شِرَارِهَا وَ مُحِبِّیهَا وَ الْعَامِلِینَ لَهَا وَ مَا فِیهَا وَ قِنِی شَرَّ طُغَاتِهَا وَ حُسَّادِهَا وَ بَاغِیَ الشِّرْکِ فِیهَا حَتَّى تَکْفِیَنِی مَکْرَ الْمَکَرَةِ وَ تَفْقَأَ عَنِّی أَعْیُنَ الْکَفَرَةِ وَ تُفْحِمَ عَنِّی أَلْسُنَ الْفَجَرَةِ وَ تَقْبِضَ لِی عَلَى أَیْدِی الظَّلَمَةِ وَ تُوهِنَ عَنِّی کَیْدَهُمْ وَ تُمِیتَهُمْ بِغَیْظِهِمْ وَ تَشْغَلَهُمْ بِأَسْمَاعِهِمْ وَ أَبْصَارِهِمْ وَ أَفْئِدَتِهِمْ وَ تَجْعَلَنِی مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ فِی أَمْنِکَ وَ أَمَانِکَ وَ حِرْزِکَ وَ سُلْطَانِکَ وَ حِجَابِکَ وَ کَنَفِکَ وَ عِیَاذِکَ وَ جَارِکَ وَ مِنْ جَارِ السَّوْءِ وَ جَلِیسِ السَّوْءِ إِنَّکَ عَلَى کُلِّ شَیْ‏ءٍ قَدِیرٌ - إِنَّ وَلِیِّیَ اللَّهُ الَّذِی نَزَّلَ الْکِتابَ وَ هُوَ یَتَوَلَّى الصَّالِحِینَ - اللَّهُمَّ بِکَ أَعُوذُ وَ بِکَ أَلُوذُ وَ لَکَ أَعْبُدُ وَ إِیَّاکَ أَرْجُو وَ بِکَ أَسْتَعِینُ وَ بِکَ أَسْتَکْفِی وَ بِکَ أَسْتَغِیثُ وَ بِکَ أَسْتَنْقِذُ وَ مِنْکَ أَسْأَلُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَا تَرُدَّنِی إِلَّا بِذَنْبٍ مَغْفُورٍ وَ سَعْیٍ مَشْکُورٍ وَ تِجَارَةٍ لَنْ تَبُورَ وَ أَنْ تَفْعَلَ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ لَا تَفْعَلْ بِی مَا أَنَا أَهْلُهُ فَإِنَّکَ أَهْلُ التَّقْوى وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ وَ أَهْلُ الْفَضْلِ وَ الرَّحْمَةِ إِلَهِی وَ قَدْ أَطَلْتُ دُعَائِی وَ أَکْثَرْتُ خِطَابِی وَ ضِیقُ صَدْرِی. حَدَانِی عَلَى ذَلِکَ کُلِّهِ وَ حَمَلَنِی عَلَیْهِ عِلْماً مِنِّی بِأَنَّهُ یُجْزِیکَ مِنْهُ قَدْرَ الْمِلْحِ فِی الْعَجِینِ بَلْ یَکْفِیکَ عَزْمُ إِرَادَةٍ وَ أَنْ یَقُولَ الْعَبْدُ بِنِیَّةٍ صَادِقَةٍ وَ لِسَانٍ صَادِقٍ یَا رَبِّ فَتَکُونُ عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِکَ بِکَ وَ قَدْ نَاجَاکَ بِعَزْمِ الْإِرَادَةِ قَلْبِی فَأَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُقْرِنَ دُعَائِی بِالْإِجَابَةِ مِنْکَ وَ تُبَلِّغَنِی مَا أَمَّلْتُهُ فِیکَ مِنَّةً مِنْکَ وَ طَوْلًا وَ قُوَّةً وَ حَوْلًا لَا تُقِیمُنِی مِنْ مَقَامِی هَذَا إِلَّا بِقَضَاءِ جَمِیعِ مَا سَأَلْتُکَ فَإِنَّهُ عَلَیْکَ یَسِیرٌ وَ خَطَرُهُ عِنْدِی جَلِیلٌ کَثِیرٌ وَ أَنْتَ عَلَیْهِ قَدِیرٌ یَا سَمِیعُ یَا بَصِیرُ إِلَهِی وَ هَذَا مَقَامُ الْعَائِذِ بِکَ مِنَ النَّارِ وَ الْهَارِبِ مِنْکَ إِلَیْکَ مِنْ ذُنُوبٍ تَهَجَّمَتْهُ وَ عُیُوبٍ فَضَحَتْهُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ انْظُرْ إِلَیَّ نَظْرَةً رَحِیمَةً أَفُوزُ بِهَا إِلَى جَنَّتِکَ وَ اعْطِفْ عَلَیَّ عَطْفَةً أَنْجُو بِهَا مِنْ عِقَابِکَ فَإِنَّ الْجَنَّةَ وَ النَّارَ لَکَ وَ بِیَدِکَ وَ مَفَاتِیحَهُمَا وَ مَغَالِیقَهُمَا إِلَیْکَ وَ أَنْتَ عَلَى ذَلِکَ قَادِرٌ وَ هُوَ عَلَیْکَ هَیِّنٌ یَسِیرٌ فَافْعَلْ بِی مَا سَأَلْتُکَ یَا قَدِیرُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ نِعْمَ الْمَوْلى وَ نِعْمَ النَّصِیرُ - وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ

عَلِى بِن حَمَّاد گوید:

این دعَاَ را از اَبُو اَلْحَسَن عَلی عَلَوی عریضی گرفتم.
او شرط کرد که آن را به غیر شیعه و جز به دوست دار آل مُحَمَّد عَلَیْهِمُ السَّلَام نیاموزم. این دعا نزدم بود من و برادرانم از آن استفاده کردیم.
یکی از قاضیان اهواز در بَصرَة بر من میهمان شد که از مخالفان بود؛ اما به من لطف داشت و من در شهر وی بدو نیازمند بودم و نزد او وارد می‌شدم.
سلطان او را گرفتار کرده بود و یک سند دست نویس 20000 درهمی از او گرفته بود. دلم بر وی سوخت و دعا را بدو دادم. آن را خواند. یک هفته نگذشت که آن فرمان روا او را بی‌مقدمه رها کرد و بر پایه‌ی آن سند چیزی مطالبه نکرد و او را با احترام بازگشت داد. من تا ناحیه‌ی ابله او را بدرقه کردم و به بَصرَة بازگشتم.
چند روز بعد، به دنبال دعا جستجو کردم. همه‌ی کتاب‌هایم را زیر و رو کردم؛ اما اثری از آن نیافتم! از اَبُو اَلْمختار حُسَیْن - که نسخه‌ای از آن داشت - در خواست کردم؛ او هم نیافت! تا 20 سال در کتاب هایمان جستجو کردیم! دانستم این کیفر خدایی بود؛ برای آن که آن را در اختیار بیگانه نهاده بودم.
بعد از 20 سال، آن را در لا به لای کتاب‌ها یافتیم؛ با این که دفعات بی‌شمار جستجو کرده بودیم! با خود عهد کردم که آن را جز به کسی که به عقیده‌اش اطمینان دارم و می‌دانم به ولایت أهل بیت پیامبر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم باورمند است ندهم؛ آن هم پس از گرفتن پیمان بر این که آن را جز به افراد شایسته نخواهد داد؛ به یاری خدا و با توکل بر او.
عَلی بِنِ مُوسَی بِنِ جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد طاووس گوید:
در «إِغَاثَةِ الدَّاعِی و اِعَانَة اَلسَّاعِی» چندین دعا از مولایمان حضرت مَهْدِی عَلَیْهِ السَّلَام نقل کرده‌ایم. از جمله‌ی آنها دعای عَلَوی مصری است؛ به روایت دیگری که با این روایت اختلاف دارد. جوینده می‌تواند به آن کتاب مراجعه کند. در «المهمات و التتمات» نیز دعاهایی از آن حضرت برای تعقیبات نماز ظهر آورده‌ایم.

2 - (نماز حاجت از حضرت صاحب الامر عَلَيْهِ السَّلَام)

در کتاب «کنوز النجاح» اثر عالم فقيه اَبُو عَلى فَضْل بِنِ حَسَن طَبَرْسِى (674) - که خدای از او خشنود باد - از حضرت حجت بِنِ الحَسَن عَلَيْهِ السَّلَام چنين نقل شده است:
اَحْمَد بِنِ دربى - خزامه - اَبُو عَبْداللَّه حُسَيْن بِنِ مُحَمَّد (يا حُسَيْن بِنِ عَلى بِنِ سُفْيَان بِنِ خَالِد؟) بزوفرى:
از ناحيه‌ى مقدسه اين متن صادر شد:
«هر که به درگاه - تَعَالَى - حاجتى داشت، پس از نيمه شب جمعه غسل کند و به محل نماز خويش آيد و دو رکعت اين گونه به جا آورد: در نخستين، سوره‌ى حمد را بخواند و در آن آيه‌ى «اياک نعبد و اياک نستعين» را به جاى يک بار، 100 بار تکرار کند و پس از حمد، يک بار سوره‌ى توحيد را. در هر رکوع هفت مرتبه «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ» بگويد و در هر سجده نيز، هفت مرتبه «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَ بِحَمْدِهِ» گويد.
سپس رکعت دوم را به همين گونه بياورد و اين دعا را بخواند که خداى متعال بى‌شک حاجتش را - هر چه باشد - روا خواهد ساخت؛ مگر آن که بريدن پيوند خويشاوندى باشد. دعا اين است:
اللَّهُمَّ إِنْ أَطَعْتُکَ فَالْمَحْمَدَةُ لَکَ وَ إِنْ عَصَيْتُکَ فَالْحُجَّةُ لَکَ مِنْکَ الرَّوْحُ وَ مِنْکَ الْفَرَجُ سُبْحَانَ مَنْ أَنْعَمَ وَ شَکَرَ سُبْحَانَ مَنْ قَدَرَ وَ غَفَرَ اللَّهُمَّ إِنْ کُنْتُ قَدْ عَصَيْتُکَ فَإِنِّى قَدْ أَطَعْتُکَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْکَ وَ هُوَ الْإِيمَانُ بِکَ لَمْ أَتَّخِذْ لَکَ وَلَداً وَ لَمْ أَدْعُ لَکَ شَرِيکاً مَنّاً مِنْکَ بِهِ عَلَيَّ لَا مَنّاً مِنِّى بِهِ عَلَيْکَ وَ قَدْ عَصَيْتُکَ يَا إِلَهِى عَلَى غَيْرِ وَجْهِ الْمُکَابَرَةِ وَ لَا الْخُرُوجِ عَنْ عُبُودِيَّتِکَ وَ لَا الْجُحُودِ لِرُبُوبِيَّتِکَ وَ لَکِنْ أَطَعْتُ هَوَاىَ وَ أَزَلَّنِى الشَّيْطَانُ فَلَکَ الْحُجَّةُ عَلَيَّ وَ الْبَيَانُ فَإِنْ تُعَذِّبْنِى فَبِذُنُوبِى غَيْرَ ظَالِمٍ وَ إِنْ تَغْفِرْ لِى وَ تَرْحَمْنِي فَإِنَّکَ جَوَادٌ کَرِيمٌ يَا کَرِيمُ يَا کَرِيمُ حَتَّى يَقْطَعَ النَّفَسُ ثُمَّ يَقُولُ يَا آمِناً مِنْ کُلِّ شَيْءٍ وَ کُلُّ شَيْءٍ مِنْکَ خَائِفٌ حَذِرٌ أَسْأَلُکَ بِأَمْنِکَ مِنْ کُلِّ شَيْءٍ وَ خَوْفِ کُلِّ شَيْءٍ مِنْکَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُعْطِيَنِي أَمَاناً لِنَفْسِى وَ أَهْلِى وَ وُلْدِى وَ سَائِرِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَخَافَ أَحَداً وَ لَا أَحْذَرَ مِنْ شَيْءٍ أَبَداً - إِنَّکَ عَلَى کُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِيلُ يَا کَافِيَ إِبْرَاهِيمَ نُمْرُودَ يَا کَافِيَ مُوسَى فِرْعَوْنَ أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَکْفِيَنِى شَرَّ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ فَيَسْتَکْفِى شَرَّ مَنْ يَخَافُ شَرَّهُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى
به خواست خدا، زيان آن که از او بيم دارد از وى دور خواهد شد. آن گاه به سجده رود و همراه بازارى به درگاه حق متعال، حاجت بخواهد که هر مرد يا زن با ايمان اين نماز را بگزارد و خالصانه اين دعا را بخواند، درهاى آسمان در پاسخ به رويش گشوده خواهد شد و هر گونه باشد، همان دم و

در همان شب خواسته‌اش بر آورده خواهد گردید. این بزرگواری خداوند است بر ما و بر مردمان.»

3 - (دعای دیگر)

در مجموعه الأَدْعِیَة المستجابات (مجموعه‌ای از دعاهای پذیرفته) نقل شده از پیامبر خدا و امامان عَلَیْهِمُ السَّلَام - که در قطع بین 8/1 تا 6/1 ورق بود (676) - چنین یافتم:

یک دعای پذیرفته شده: «اللَّهُمَّ اقذف فی قلبی رجاک.»

در پایان آن چنین بود: دعای امام عالم حضرت حجت عَلَیْهِ السَّلَام:

إِلَهِی بِحَقِّ مَنْ نَاجَاکَ وَ بِحَقِّ مَنْ دَعَاکَ فِی الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ تَفَضَّلْ عَلَی فُقَرَاءِ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالْغَنَاءِ وَ الثَّرْوَةِ - وَ عَلَی مَرْضَی الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالشِّفَاءِ وَ الصِّحَّةِ وَ عَلَی أَحْیَاءِ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِاللُّطْفِ وَ الْکَرَمِ وَ عَلَی أَمْوَاتِ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالْمَغْفِرَةِ وَ الرَّحْمَةِ وَ عَلَی غُرَبَاءِ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالرَّدِّ إِلَی أَوْطَانِهِمْ سَالِمِینَ غَانِمِینَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِینَ

4 - (دعایی دیگر)

من خود در سَامَرَّاء بودم. سحرگاهی دعای حضرتش را شنیدم. این بخش آن را - که زندگان و مردگان را یاد می‌فرمود - حفظ کردم:
و ابقهم (یا گفت.: و أحیهم) فی عزنا و ملکنا و سلطاننا و دولتنا.
و این در شب چهارشنبه 13 ذِی الْقَعْدَةی سال 638 بود.

دعاهای حجاب روایت شده از رسول خدا و ائمه‌ی هدی عَلَيْهِمُ السَّلَام که با آنها از بدخواهان پنهان شدند

1 - دعای حجاب از حضرت رسول صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم

وَ جَعَلْنا عَلی قُلُوبِهِمْ أَکِنَّةً أَنْ یَفْقَهُوهُ وَ فِی آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِذا ذَکَرْتَ رَبَّکَ فِی الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلی أَدْبارِهِمْ نُفُوراً اللَّهُمَّ بِمَا وَارَتِ الْحُجُبُ مِنْ جَلَالِکَ وَ جَمَالِکَ وَ بِمَا أَطَافَ بِهِ الْعَرْشُ مِنْ بَهَاءِ کَمَالِکَ وَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِکَ وَ بِمَا تُحِیطُ بِهِ قُدْرَتُکَ مِنْ مَلَکُوتِ سُلْطَانِکَ یَا مَنْ لَا رَادَّ لِأَمْرِهِ وَ لا مُعَقِّبَ لِحُکْمِهِ - اضْرِبْ بَیْنِی وَ بَیْنَ أَعْدَائِی بِسِتْرِکَ الَّذِی لَا تُفَرِّقُهُ الْعَوَاصِفُ مِنَ الرِّیَاحِ وَ لَا تَقْطَعُهُ الْبَوَاتِرُ مِنَ الصِّفَاحِ وَ لَا تَنْفُذُهُ عَوَامِلُ الرِّمَاحِ حُلْ یَا شَدِیدَ الْبَطْشِ بَیْنِی وَ بَیْنَ مَنْ یَرْمِینِی بِخَوَافِقِهِ - وَ مَنْ تَسْرِی إِلَی طَوَارِقِهِ وَ فَرِّجْ عَنِّی کُلَّ هَمٍّ وَ غَمٍّ یَا فَارِجَ هَمِّ یَعْقُوبَ فَرِّجْ عَنِّی هَمِّی یَا کَاشِفَ ضُرِّ أَیُّوبَ اکْشِفْ ضُرِّی وَ اغْلِبْ لِی مَنْ غَلَبَنِی یَا غَالِباً غَیْرَ مَغْلُوبٍ - وَ رَدَّ اللَّهُ الَّذِینَ کَفَرُوا بِغَیْظِهِمْ لَمْ یَنالُوا خَیْراً وَ کَفَی اللَّهُ الْمُؤْمِنِینَ الْقِتالَ وَ کانَ اللَّهُ قَوِیًّا عَزِیزاً - فَأَیَّدْنَا الَّذِینَ آمَنُوا عَلی عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظاهِرِینَ

2 - دعای حجاب از حضرت أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ - قُلِ اللَّهُمَّ مالِکَ الْمُلْکِ تُؤْتِی الْمُلْکَ مَنْ تَشاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْکَ مِمَّنْ تَشاءُ وَ تُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَ تُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِیَدِکَ الْخَیْرُ إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْ‏ءٍ قَدِیرٌ. تُولِجُ اللَّیْلَ فِی النَّهارِ وَ تُولِجُ النَّهارَ فِی اللَّیْلِ وَ تُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَ تُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَ تَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَیْرِ حِسابٍ اللَّهُ أَکْبَرُ اللَّهُ أَکْبَرُ اللَّهُ أَکْبَرُ خَضَعَتِ الْبَرِیَّةُ لِعَظَمَةِ جَلَالِهِ أَجْمَعُونَ وَ ذَلَّ لِعَظَمَةِ عِزِّهِ کُلُّ مُتَعَاظِمٍ مِنْهُمْ وَ لَا یَجِدُ أَحَدٌ مِنْهُمْ إِلَیَّ مَخْلَصاً بَلْ یَجْعَلُهُمُ اللَّهُ شَارِدِینَ مُتَمَزِّقِینَ فِی عِزِّ طُغْیَانِهِمْ هَالِکِینَ بِ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ مَلِکِ النَّاسِ إِلهِ النَّاسِ. مِنْ شَرِّ الْوَسْواسِ الْخَنَّاسِ. - الَّذِی یُوَسْوِسُ فِی صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ انْغَلَقَ عَنِّی بَابُ الْمُتَأَخِّرِینَ مِنْکُمْ وَ بُهِتُّمْ ضَالِّینَ مَطْرُودِینَ بِالصَّافَّاتِ بِالذَّارِیَاتِ بِالْمُرْسَلَاتِ بِالنَّازِعَاتِ أَزْجُرُکُمْ عَنِ الْحَرَکَاتِ کُونُوا رَمَاداً لَا تَبْسُطُوا إِلَیَّ یَداً الْیَوْمَ نَخْتِمُ عَلی أَفْواهِهِمْ وَ تُکَلِّمُنا أَیْدِیهِمْ وَ تَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِما کانُوا یَکْسِبُونَ - هذا یَوْمُ لا یَنْطِقُونَ وَ لا یُؤْذَنُ لَهُمْ فَیَعْتَذِرُونَ جَمَدَتِ الْأَعْیُنُ وَ خَرِسَتِ الْأَلْسُنُ وَ خَضَعَتِ الرِّقَابُ لِلْمَلِکِ الْخَلَّاقِ اللَّهُمَّ بِالْعَیْنِ وَ الْمِیمِ وَ الْفَاءِ وَ الْحَاءَیْنِ بِنُورِ الْأَشْبَاحِ وَ بِتَلَأْلُؤِ ضِیَاءِ الْإِصْبَاحِ وَ بِتَقْدِیرِکَ لِی یَا قَدِیرُ فِی الْغُدُوِّ وَ الرَّوَاحِ اکْفِنِی شَرَّ مَنْ دَبَّ وَ مَشَی وَ تَجَبَّرَ وَ عَتَا اللَّهُ اللَّهُ الْغَالِبُ لَا مَلْجَأَ مِنْهُ لِهَارِبٍ - نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَ فَتْحٌ قَرِیبٌ - إِذا جاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَ الْفَتْحُ إِنْ یَنْصُرْکُمُ اللَّهُ فَلَا غالِبَ لَکُمْ - کَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَ رُسُلِی إِنَّ اللَّهَ قَوِیٌّ عَزِیزٌ أَمِنَ مَنِ اسْتَجَارَ بِاللَّهِ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

3 - دعای حجاب از حضرت مُجْتَبَی عَلَيْهِ السَّلَام

اللَّهُمَّ يَا مَنْ جَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حاجِزاً وَ بَرْزَخاً وَ حِجْراً مَحْجُوراً يَا ذَا الْقُوَّةِ وَ السُّلْطَانِ يَا عَلِیَّ الْمَكَانِ كَيْفَ أَخَافُ وَ أَنْتَ أَمَلِی وَ كَيْفَ أُضَامُ وَ عَلَيْکَ مُتَّكَلِی فَغُطَّنِی مِنْ أَعْدَائِکَ بِسِتْرِکَ وَ أَظْهِرْنِی عَلَی أَعْدَائِی بِأَمْرِکَ وَ أَيِّدْنِی بِنَصْرِکَ إِلَيْکَ اللَّجَأُ وَ نَحْوَکَ الْمُلْتَجَأُ فَاجْعَلْ لِی مِنْ أَمْرِی فَرَجاً وَ مَخْرَجاً يَا كَافِیَ أَهْلِ الْحَرَمِ مِنْ أَصْحَابِ الْفِيلِ وَ الْمُرْسِلِ عَلَيْهِمْ طَيْراً أَبابِيل تَرْمِيهِمْ بِحِجارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ ارْمِ مَنْ عَادَانِی بِالتَّنْكِيلِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ الشِّفَاءَ مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَ النَّصْرَ عَلَی الْأَعْدَاءِ وَ التَّوْفِيقَ لِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَی يَا إِلَهَ مَنْ فِی السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ وَ ما بَيْنَهُما وَ ما تَحْتَ الثَّرى بِکَ أَسْتَشْفِی وَ بِکَ أَسْتَعْفِی وَ عَلَيْکَ أَتَوَكَّلُ - فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

4 - دعای حجاب از حضرت سَیِّدِ الشُّهَدَاء عَلَیْهِ السَّلَام

یَا مَنْ شَأْنُهُ الْکِفَایَةُ وَ سُرَادِقُهُ الرِّعَایَةُ یَا مَنْ هُوَ الْغَایَةُ وَ النِّهَایَةُ یَا صَارِفَ السُّوءِ وَ السَّوَایَةِ وَ الضُّرِّ اصْرِفْ عَنِّی أَذِیَّةَ الْعَالَمِینَ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ أَجْمَعِینَ بِالْأَشْبَاحِ النُّورَانِیَّةِ وَ بِالْأَسْمَاءِ السُّرْیَانِیَّةِ وَ بِالْأَقْلَامِ الْیُونَانِیَّةِ وَ بِالْکَلِمَاتِ الْعِبْرَانِیَّةِ وَ بِمَا نَزَلَ فِی الْأَلْوَاحِ مِنْ یَقِینِ الْإِیضَاحِ اجْعَلْنِی اللَّهُمَّ فِی حِرْزِکَ وَ فِی حِزْبِکَ وَ فِی عِیَاذِکَ وَ فِی سِتْرِکَ وَ فِی کَنَفِکَ مِنْ کُلِّ شَیْطَانٍ مَارِدٍ وَ عَدُوٍّ رَاصِدٍ وَ لَئِیمٍ مُعَانِدٍ وَ ضِدٍّ کَنُودٍ وَ مِنْ کُلِّ حَاسِدٍ بِبِسْمِ اللَّهِ اسْتَشْفَیْتُ وَ بِسْمِ اللَّهِ اسْتَکْفَیْتُ وَ عَلَی اللَّهِ تَوَکَّلْتُ وَ بِهِ اسْتَعَنْتُ وَ إِلَیْهِ اسْتَعْدَیْتُ عَلَی کُلِّ ظَالِمٍ ظَلَمَ وَ غَاشِمٍ غَشَمَ وَ طَارِقٍ طَرَقَ وَ زَاجِرٍ زَجَرَ - فَاللَّهُ خَیْرٌ حافِظاً وَ هُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ

5 - دعای حجاب از حضرت عَلی بِنِ الْحُسَیْن عَلَیْهِ السَّلَام

بِسْمِ اللَّهِ اسْتَعَنْتُ وَ بِبِسْمِ اللَّهِ اسْتَجَرْتُ وَ بِهِ اعْتَصَمْتُ - وَ ما تَوْفِيقِى إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ اللَّهُمَّ نَجِّنِى مِنْ طَارِقٍ يَطْرُقُ فِى لَيْلٍ غَاسِقٍ أَوْ صُبْحٍ بَارِقٍ وَ مِنْ كَيْدِ كُلِّ مَكِيدٍ أَوْ ضِدٍّ أَوْ حَاسِدٍ حَسَدَ زَجَرْتُهُمْ بِ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ. لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ وَ بِالاسْمِ الْمَكْنُونِ الْمُنْفَرِجِ بَيْنَ الْكَافِ وَ النُّونِ وَ بِالاسْمِ الْغَامِضِ الْمَكْنُونِ الَّذِى تَكَوَّنَ مِنْهُ الْكَوْنُ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ أَتَدَرَّعُ بِهِ مِنْ كُلِّ مَا نَظَرَتِ الْعُيُونُ وَ حَقَّقْتِ الظُّنُونُ - وَ جَعَلْنا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْناهُمْ فَهُمْ لا يُبْصِرُونَ - وَ كَفى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَ كَفى بِاللَّهِ نَصِيراً

6 - دعای حجاب از حضرت بَاقِر العلوم عَلَیْهِ السَّلَام

اللَّهُ نُورُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ جَمِيعاً خَضَعَ لِنُورِهِ كُلُّ جَبَّارٍ وَ خَمَدَ لِهَيْبَتِهِ أَهْلُ الْأَقْطَارِ وَ هَمَدَ وَ لَبَدَ جَمِيعُ الْأَشْرَارِ خَاضِعِينَ خَاسِئِينَ لِأَسْمَاءِ رَبِّ الْعَالَمِينَ حَجَبْتُ عَنِّى شُرُورَ جَبَّارِى الْهَوَاءِ وَ مُسْتَرِقِّى السَّمْعِ مِنَ السَّمَاءِ وَ حُلَّالِ الْمَنَازِلِ وَ الدِّيَارِ وَ الْمُتَغَيِّبِينَ فِى الْأَسْحَارِ وَ الْبَارِزِينَ فِى إِظْهَارِ النَّهَارِ حَجَبْتُكُمْ وَ زَجَرْتُكُمْ مَعَاشِرَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ بِأَسْمَاءِ اللَّهِ الْمَلِكِ الْجَبَّارِ خَالِقِ كُلِّ شَىْءٍ بِمِقْدَارٍ لا تُدْرِكُهُ الْأَبْصارُ وَ هُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصارَ وَ هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ لَا مَنْجَى لَكُمْ جَمِيعاً مِنْ صَوَاعِقِ الْقُرْآنِ الْمُبِينِ وَ عَظِيمِ أَسْمَاءِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا مَلْجَأَ لِوَارِدِكُمْ وَ لَا مُنْقِذَ لِمَارِدِكُمْ وَ لَا مُنْقِذَ لِهَارِبِكُمْ مِنْ رَكْسَةِ التَّثْبِيطِ وَ نِزَاعِ المهيط [التَّهْبِيطِ وَ رَوَاجِسِ التَّخْبِيطِ فَرَائِغُكُمْ مَحْبُوسٌ وَ نَجْمُ طَالِعِكُمْ مَنْحُوسٌ مَطْمُوسٌ وَ شَامِخُ عِلْمِكُمْ مَنْكُوسٌ فَاشْتَبِكُوا أَحْيَانًا وَ تَمَزَّقُوا أَشْتَاتاً وَ تَوَاقَعُوا بِأَسْمَاءِ اللَّهِ أَمْوَاتاً اللَّهُ أَغْلَبُ وَ هُوَ غَالِبٌ وَ إِلَيْهِ يَرْجِعُ كُلُّ شَىْءٍ وَ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

7 - دعای حجاب از حضرت صادِق عَلَیْهِ السَّلَام

یَا مَنْ إِذَا اسْتَعَذْتُ بِهِ أَعَاذَنِی وَ إِذَا اسْتَجَرْتُ بِهِ عِنْدَ الشَّدَائِدِ أَجَارَنِی وَ إِذَا اسْتَغَثْتُ بِهِ عِنْدَ النَّوَائِبِ أَغَاثَنِی - وَ إِذَا اسْتَنْصَرْتُ بِهِ عَلَی عَدُوِّی نَصَرَنِی وَ أَعَانَنِی إِلَیْکَ الْمَفْزَعُ وَ أَنْتَ الثِّقَةُ فَاقْمَعْ عَنِّی مَنْ أَرَادَنِی وَ اغْلِبْ لِی مَنْ کَادَنِی یَا مَنْ قَالَ إِنْ یَنْصُرْکُمُ اللَّهُ فَلا غالِبَ لَکُمْ یَا مَنْ نَجَّا نُوحاً مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِینَ یَا مَنْ نَجَّا لُوطاً مِنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِینَ یَا مَنْ نَجَّا هُوداً مِنَ الْقَوْمِ الْعَادِینَ یَا مَنْ نَجَّا مُحَمَّداً ص مِنَ الْقَوْمِ الْکَافِرِینَ نَجِّنِی مِنْ أَعْدَائِی وَ أَعْدَائِکَ بِأَسْمَائِکَ یَا رَحْمَانُ یَا رَحِیمُ لَا سَبِیلَ لَهُمْ عَلَی مَنْ تَعَوَّذَ بِالْقُرْآنِ وَ اسْتَجَارَ بِالرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ - الرَّحْمنُ عَلَی الْعَرْشِ اسْتَوی إِنَّ بَطْشَ رَبِّکَ لَشَدِیدٌ. إِنَّهُ هُوَ یُبْدِئُ وَ یُعِیدُ وَ هُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ. ذُو الْعَرْشِ الْمَجِیدُ فَعَّالٌ لِما یُرِیدُ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ

8 - دعای حجاب از حضرت مُوسَی بِنِ جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام

تَوَکَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذِی لا یَمُوتُ وَ تَحَصَّنْتُ بِذِی الْعِزَّةِ وَ الْجَبَرُوتِ وَ اسْتَعَنْتُ بِذِی الْکِبْرِیَاءِ وَ الْمَلَکُوتِ مَوْلَایَ اسْتَسْلَمْتُ إِلَیْکَ فَلَا تُسَلِّمْنِی وَ تَوَکَّلْتُ عَلَیْکَ فَلَا تَخْذُلْنِی وَ لَجَأْتُ إِلَی ظِلِّکَ الْبَسِیطِ فَلَا تَطْرَحْنِی أَنْتَ الْمَطْلَبُ وَ إِلَیْکَ الْمَهْرَبُ تَعْلَمُ مَا أُخْفِیَ وَ مَا أُعْلِنَ وَ تَعْلَمُ خائِنَةَ الْأَعْیُنِ وَ ما تُخْفِی الصُّدُورُ فَأَمْسِکْ عَنِّی اللَّهُمَّ أَیْدِیَ الظَّالِمِینَ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ أَجْمَعِینَ وَ اشْفِنِی وَ عَافِنِی یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

9 - دعای حجاب از حضرت عَلی بِنِ مُوسَی عَلَیْهِ السَّلَام

اسْتَسْلَمْتُ مَوْلَایَ لَکَ وَ أَسْلَمْتُ نَفْسِی إِلَیْکَ وَ تَوَکَّلْتُ فِی کُلِّ أُمُورِی عَلَیْکَ وَ أَنَا عَبْدُکَ وَ ابْنُ عَبْدَیْکَ اخْبَأْنِی اللَّهُمَّ فِی سِتْرِکَ عَنْ شِرَارِ خَلْقِکَ وَ اعْصِمْنِی مِنْ کُلِّ أَذًى وَ سُوءٍ بِمَنِّکَ وَ اکْفِنِی شَرَّ کُلِّ ذِی شَرٍّ بِقُدْرَتِکَ اللَّهُمَّ مَنْ کَادَنِی أَوْ أَرَادَنِی فَإِنِّی أَدْرَأُ بِکَ فِی نَحْرِهِ وَ أَسْتَعِینُ بِکَ مِنْهُ وَ أَسْتَعِیذُ مِنْهُ بِحَوْلِکَ وَ قُوَّتِکَ وَ شُدَّ عَنِّی أَیْدِیَ الظَّالِمِینَ إِذْ کُنْتَ نَاصِرِی لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ وَ إِلَهَ الْعَالَمِینَ أَسْأَلُکَ کِفَایَةَ الْأَذَى وَ الْعَافِیَةَ وَ الشِّفَاءَ وَ النَّصْرَ عَلَى الْأَعْدَاءِ وَ التَّوْفِیقَ لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَ تَرْضَى یَا إِلَهَ الْعَالَمِینَ یَا جَبَّارَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِینَ یَا رَبَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ

10 - دعای حجاب از حضرت جواد عَلَیْهِ السَّلَام

الْخَالِقُ أَعْظَمُ مِنَ الْمَخْلُوقِینَ وَ الرَّازِقُ أَبْسَطُ یَداً مِنَ الْمَرْزُوقِینَ وَ نَارُ اللَّهِ الْمُؤْصَدَةُ فِی عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ تَکِیدُ أَفْئِدَةَ الْمَرَدَةِ وَ تَرُدُّ کَیْدَ الْحَسَدَةِ بِالْأَقْسَامِ بِالْأَحْکَامِ بِاللَّوْحِ الْمَحْفُوظِ وَ الْحِجَابِ الْمَضْرُوبِ بِعَرْشِ رَبِّنَا الْعَظِیمِ احْتَجَبْتُ وَ اسْتَتَرْتُ وَ اسْتَجَرْتُ وَ اعْتَصَمْتُ وَ تَحَصَّنْتُ بِ الم وَ بِ کهیعص وَ بِ طه وَ بِ طسم وَ بِ حم وَ بِ حم عسق وَ ن وَ بِ طس وَ بِ ق وَ الْقُرْآنِ الْمَجِیدِ وَ إِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِیمٌ وَ اللَّهُ وَلِیِّی وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ

11 - دعای حجاب از حضرت هادی عَلَیْهِ السَّلَام

وَ إِذا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنا بَیْنَکَ وَ بَیْنَ الَّذِینَ لا یُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجاباً مَسْتُوراً. وَ جَعَلْنا عَلی قُلُوبِهِمْ أَکِنَّةً أَنْ یَفْقَهُوهُ وَ فِی آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّیْطانِ الرَّجِیمِ - إِنَّهُ لَیْسَ لَهُ سُلْطانٌ عَلَی الَّذِینَ آمَنُوا وَ عَلی رَبِّهِمْ یَتَوَکَّلُونَ عَلَیْکَ یَا مَوْلَایَ تَوَکُّلِی وَ أَنْتَ حَسْبِی وَ أَمَلِی وَ مَنْ یَتَوَکَّلْ عَلَی اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ تَبَارَکَ إِلَهُ إِبْرَاهِیمَ وَ إِسْمَاعِیلَ وَ إِسْحَاقَ وَ یَعْقُوبَ رَبُّ الْأَرْبَابِ وَ مَالِکُ الْمُلُوکِ وَ جَبَّارُ الْجَبَابِرَةِ وَ مَلِکُ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ رَبِّ أَرْسِلْ إِلَیَّ مِنْکَ رَحْمَةً یَا رَحِیمُ أَلْبِسْنِی مِنْکَ عَافِیَةً وَ ازْرَعْ فِی قَلْبِی مِنْ نُورِکَ وَ اخْبَأْنِی مِنْ عَدُوِّکَ وَ احْفَظْنِی فِی لَیْلِی وَ نَهَارِی بِعَیْنِکَ یَا أُنْسَ کُلِّ مُسْتَوْحِشٍ وَ إِلَهَ الْعَالَمِینَ - قُلْ مَنْ یَکْلَؤُکُمْ بِاللَّیْلِ وَ النَّهارِ مِنَ الرَّحْمنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِکْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ حَسْبِیَ اللَّهُ کَافِیاً وَ مُعِیناً وَ مُعَافِیاً - فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ

12 - دعای حجاب از حضرت عَسْكَرِی عَلَيْهِ السَّلَام

اللَّهُمَّ إِنِّی أَشْهَدُ بِحَقِيقَةِ إِيمَانِی وَ عَقْدِ عَزَمَاتِ يَقِينِی وَ خَالِصِ صَرِيحِ تَوْحِيدِی وَ خَفِیِّ سَطَوَاتِ سِرِّی وَ شَعْرِی وَ بَشَرِی وَ لَحْمِی وَ دَمِی وَ صَمِيمِ قَلْبِی وَ جَوَارِحِی وَ لُبِّی بِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَالِکُ الْمُلْکِ وَ جَبَّارُ الْجَبَابِرَةِ وَ مَلِکُ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ - تُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَ تُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِيَدِکَ الْخَيْرُ إِنَّکَ عَلى كُلِّ شَیْءٍ قَدِيرٌ فَأَعِزَّنِی بِعِزَّتِکَ وَ اقْهَرْ لِی مَنْ أَرَادَنِی بِسَطْوَتِکَ وَ اخْبَأْنِی مِنْ أَعْدَائِی فِی سِتْرِکَ - صُمٌّ بُكْمٌ عُمْیٌ فَهُمْ لا يَرْجِعُونَ - وَ جَعَلْنا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْناهُمْ فَهُمْ لا يُبْصِرُونَ بِعِزَّةِ اللَّهِ اسْتَجَرْنَا وَ بِأَسْمَاءِ اللَّهِ إِيَّاكُمْ طَرَدْنَا وَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا وَ هُوَ حَسْبُنَا وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِيمِ - وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ وَ هُوَ نِعْمَ الْمَوْلى وَ نِعْمَ النَّصِيرُ - وَ ما لَنا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَ قَدْ هَدانا سُبُلَنا وَ لَنَصْبِرَنَّ عَلى ماآذَيْتُمُونا وَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ - وَ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَیْءٍ قَدْراً

13 - دعای حجاب از حضرت صاحب الامر عجل الله فرجه

اللَّهُمَّ احْجُبْنِی عَنْ عُیُونِ أَعْدَائِی وَ اجْمَعْ بَیْنِی وَ بَیْنَ أَوْلِیَائِی وَ أَنْجِزْ لِی مَا وَعَدْتَنِی وَ احْفَظْنِی فِی غَیْبَتِی إِلَی أَنْ تَأْذَنَ لِی فِی ظُهُورِی وَ أَحْیِ بِی مَا دَرَسَ مِنْ فُرُوضِکَ وَ سُنَنِکَ وَ عَجِّلْ فَرَجِی وَ سَهِّلْ مَخْرَجِی - وَ اجْعَلْ لِی مِنْ لَدُنْکَ سُلْطَاناً نَصِیراً وَ افْتَحْ لِی فَتْحاً مُبِیناً وَ اهْدِنِی صِرَاطاً مُسْتَقِیماً وَ قِنِی جَمِیعَ مَا أُحَاذِرُهُ مِنَ الظَّالِمِینَ وَ احْجُبْنِی عَنْ أَعْیُنِ الْبَاغِضِینَ النَّاصِبِینَ الْعَدَاوَةَ لِأَهْلِ بَیْتِ نَبِیِّکَ وَ لَا یَصِلُ إِلَیَّ مِنْهُمْ أَحَدٌ بِسُوءٍ فَإِذَا أَذِنْتَ فِی ظُهُورِی فَأَیِّدْنِی بِجُنُودِکَ وَ اجْعَلْ مَنْ یَتْبَعُنِی لِنُصْرَةِ دِینِکَ مُؤَیَّدِینَ وَ فِی سَبِیلِکَ مُجَاهِدِینَ وَ عَلَی مَنْ أَرَادَنِی وَ أَرَادَهُمْ بِسُوءٍ مَنْصُورِینَ وَ وَفِّقْنِی لِإِقَامَةِ حُدُودِکَ وَ انْصُرْنِی عَلَی مَنْ تَعَدَّی مَحْدُودَکَ وَ انْصُرِ الْحَقَّ وَ أَزْهِقِ الْبَاطِلَ إِنَّ الْبَاطِلَ کانَ زَهُوقاً وَ أَوْرِدْ عَلَیَّ مِنْ شِیعَتِی وَ أَنْصَارِی مَنْ تَقَرُّ بِهِمُ الْعَیْنُ وَ یَشُدُّ بِهِمُ الْأَزْرُ وَ اجْعَلْهُمْ فِی حِرْزِکَ وَ أَمْنِکَ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

این دعاهای حجاب از جمله‌ی دعاهایی بود که در روز طغیان آب - که به سبب فزونی سیلاب و ویرانگری آن در پی ورود به ساختمان‌ها، امنیت (مردمان) به خطر افتاده بود - خواندن آن به ما الهام گردید و موقعیت چنان شد که (به درگاه پروردگار) پذیرفته شد و سختی‌ها بر طرف گشت و سلامت از آن حوادث حاصل آمد و سپاس خدای را!

دعاهایی از مولف (دعاهایی که به ذهن من آمده است)

1. (دعایی به انشای مولف)

اللَّهُمَّ إِذَا آنَ اسْتِدْعَاؤُکَ لِرُوحِی أَنْ تَقَدَّمَ عَلَیْکَ فَإِنِّی مِنَ الْآنِ قَدْ جَعَلْتُهَا مُسْتَجِیرَةً بِکَ وَ ضَیْفاً لَکَ وَ هَارِبَةً مِنْکَ إِلَیْکَ وَ قَدْ أَمَرْتَ بِأَمَانِ الْمُسْتَجِیرِ وَ إِکْرَامِ الضَّیْفِ الْفَقِیرِ وَ التَّعَطُّفِ عَلَی الْهَارِبِ الْأَسِیرِ فَاجْعَلْ رُوحِی فِی جُمْلَةِ الْآمِنِینَ الْمُسْتَجِیرِینَ وَ الضُّیُوفِ الْمُکَرَّمِینَ وَ الْأُسَرَاءِ الْمَرْحُومِینَ

2 - دعای دیگری که به ذهن من آمده است

اللَّهُمَّ إِنَّکَ عَرَّفْتَنِی بِکَ وَ دَلَلْتَنِی عَلَیْکَ فَمَدَدْتُ یَدِی بِکَ إِلَیْکَ مُنْذُ خَمْسِینَ سَنَةً بِذُلِ سُؤَالِهَا فَإِنْ کَانَتْ ظَفِرَتْ مِنْکَ بِآمَالِهَا فَأَکْرِمْهَا فِیمَا بَقِیَ مِنْ عُمُرِهَا لِظَفَرِهَا بِمَا لَکَ إِقْبَالُهَا وَ إِنْ کَانَتْ قَدْ خَابَتْ فِی سُؤَالِهَا فَارْحَمْ مَنْ قَدْ بَلَغَتْ بِسُوءِ أَعْمَالِهَا إِلَی أَنْ تَسْأَلَ خَمْسِینَ سَنَةً فِی السِّرِّ وَ الْإِعْلَانِ مِمَّنْ لَا یَنْقُصُهُ الْإِحْسَانُ وَ لَا یَزِیدُهُ الْحِرْمَانُ وَ عَادَتْ مِنْ بَابِهِ بِالْخَیْبَةِ وَ الْحِرْمَان

3 - دعایی دیگر از خود من

اللَّهُمَّ إِنِّی مَا رَحِمْتُ رُوحِی حِینَ عَرَّضْتُهَا لِإِعْرَاضِکَ عَنْهَا وَ عَدُوُّکَ وَ عَدُوِّی الشَّیْطَانُ مَا رَحِمَهَا وَ شَمِتَ بِمَا وَقَعَ مِنْهَا وَ مَا بَقِیَ مَعَهَا إِلَّا أَنْتَ فَلَا تَرْضَ لِحِلْمِکَ وَ رَحْمَتِکَ وَ کَرَمِکَ أَنْ تَکُونَ کَوَاحِدٍ مِنَّا فِی تَرْکِ الرَّحْمَةِ لَهَا وَ الْعِنَايَةِ بِهَا

1 - کلمه‌هایی که آدم از پروردگار خویش - جَلَّ جَلَالُه - دریافت کرد

به سند از سَعْد بِنِ عَبْداللَّه در کتاب «فضل الدعاء» روایت رسیده است که او به سند خود از مُحَمَّد بِنِ مُسْلِم نقل می‌کند که امام بَاقِر عَلَیْهِ السَّلَام فرمودند:

«کلمه‌هایی که آدم از پروردگارش دریافت کرد اینها بود:

اللَّهُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَکَ وَ بِحَمْدِکَ عَمِلْتُ سُوءاً وَ ظَلَمْتُ نَفْسِی فَاغْفِرْ لِی فَإِنَّهُ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنِّی عَمِلْتُ سُوءاً وَ ظَلَمْتُ نَفْسِی فَاغْفِرْ لِی إِنَّکَ خَیْرُ الْغَافِرِینَ

2 - دعایی که خداوند - جَلَّ جَلَالُه - برای درمان با خود سخن گفتن، به آدم عَلَیْهِ السَّلَام آموخت

هم چنین از «فضل الدعاء» سَعْد بِنِ عَبْداللَّه روایت داریم که به سند از هِشَام بِنِ سالم نقل می‌کند که امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:
«آدم عَلَیْهِ السَّلَام از حالت با خود سخن گفتن به خداوند شکایت برد. جَبْرَئِیل فرود آمد و گفت:
بگو:
لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ (الْعَلِیِّ الْعَظِیم).
این عبارت را گفت و خداوند آن حالت را از او دور ساخت. این نخستین کاربرد لا حول ... بود.»

3 - دعای احتمالی آدم عَلَیْهِ السَّلَام به روایت دیگر؛ وقتی کلمه‌هایی از پروردگارش دریافت کرد

یَا رَبَّاهْ یَا رَبَّاهْ یَا رَبَّاهْ لَا یَرُدُّ غَضَبَکَ إِلَّا حِلْمُکَ وَ لَا یُنْجِی مِنْ عُقُوبَتِکَ إِلَّا التَّضَرُّعُ إِلَیْکَ حَاجَتِیَ الَّتِی إِنْ أَعْطَیْتَنِیهَا لَمْ یَضُرَّنِی مَا حَرَمْتَنِی وَ إِنْ حَرَمْتَنِیهَا لَمْ یَنْفَعْنِی مَا أَعْطَیْتَنِی اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ الْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنَ النَّارِ یَا ذَا الْعَرْشِ الشَّامِخِ الْمُنِیفِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ الْبَاذِخِ الْعَظِیمِ یَا ذَا الْمُلْکِ الْفَاخِرِ الْقَدِیمِ یَا إِلَهَ الْعَالَمِینَ یَا صَرِیخَ الْمُسْتَصْرِخِینَ وَ یَا مَنْزُولاً بِهِ کُلُّ حَاجَةٍ إِنْ کُنْتَ قَدْ رَضِیتَ عَنِّی فَازْدَدْ عَنِّی رِضًا مِنْکَ وَ قَرِّبْنِی مِنْکَ زُلْفَی وَ إِلَّا تَکُنْ رَضِیتَ عَنِّی فَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ بِفَضْلِکَ عَلَیْهِمْ لَمَّا رَضِیتَ عَنِّی إِنَّکَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیمُ

امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:

«این دعایی است که آدم از پروردگارش دریافت و خداوند بدو باز نگریست و فرمود:

آدما! مرا به مُحَمَّد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم - که ندیدی‌اش - سوگند دادی؟! پاسخ داد: دیدم بر عرش تو نوشته است:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّه؛ مُحَمَّد رَسُول اللَّهِ.»

راوی حدیث گوید:

به خدا در هیچ نهان و آشکاری و در هیچ تنگی و فراخی این دعا را نخواندم مگر آن که خداوند دعایم را پذیرفت.

4 - دعای نوح عَلَیْهِ السَّلَام

در جزء 4 کتاب «دَفْعِ الْهُمُومِ وَ الْأَحْزَان» اَحْمَد بِنِ داوود نُعْمَانی چنین دیدم:
وقتی نوح عَلَیْهِ السَّلَام به آب و امواج هولناک نگریست، بیم او را گرفت.
خداوند - جَلَّ وَ عَلَا - بدو وحی فرمود:
«1000 بار بگو: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّه؛ رهایی‌ات می‌دهم.»
باد در بادبان‌ها افتاد. چون 1000 بار لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّه گفت، خدایش نجات داد.

5 - دعای ادریس عَلَیْهِ السَّلَام

به نقل از حَسَن بَصْرِی چنین یافتیم: وقتی خداوند ادریس عَلَیْهِ السَّلَام را به سوی ملتش فرستاد، این نام‌ها را بدو آموخت و فرمود که: «تنها خود آرام آنها را بگو و بر مردمان آشکار مساز که مرا بدان بخوانند.»
(حَسَن بَصْرِی) گوید:
(یونس) آنها را خواند و بدان وسیله خداوند جایگاه بلندش داد. آن گاه خداوند آنها را به مُوسَی آموخت و دیگر بار به (حضرت) مُحَمَّد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم که در غزوه‌ی أَحْزَاب به کارشان برد.
حسن (بَصْرِی) گوید:
من از حجاج پنهان شده بودم و این دعا را به درگاه خداوند متعال می‌خواندم. او را از من باز می‌داشت. (گماشتگان وی) 6 بار در پی من آمدند و هر بار خواندم. خداوند مرا از دیدگان آنها پنهان ساخت.
(حُسَیْن بَصْرِی) افزود: برای آمرزش همه‌ی گناهان، این دعا را بخوان.
سپس خواسته‌های آخرت و دنیای خویش را بخواه؛ به خواست خدای متعال بر آورده خواهند شد. شمار آنها، به تعداد روزهای توبه، 40 است؛ این گونه:
1 سُبْحَانَکَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ یَا رَبَّ کُلِّ شَیْ‌ءٍ وَ وَارِثَهُ 2 یَا إِلَهَ الْآلِهَةِ الرَّفِیعَ جَلَالُهُ 3 یَا اللَّهُ الْمَحْمُودُ فِی کُلِّ فِعَالِهِ 4 یَا رَحْمَانَ کُلِّ شَیْ‌ءٍ وَ رَاحِمَهُ 5 یَا حَیُّ حِینَ لَا حَیَّ فِی دَیْمُومِیَّةِ مُلْکِهِ وَ بَقَائِهِ 6 یَا قَیُّومُ فَلَا شَیْ‌ءَ یَفُوتُ عِلْمَهُ وَ لَا یَئُودُهُ 7 یَا وَاحِدُ الْبَاقِی أَوَّلَ کُلِّ شَیْ‌ءٍ وَ آخِرَهُ 8 یَا دَائِمُ بِلَا فَنَاءٍ وَ لَا زَوَالٍ لِمُلْکِهِ 9 یَا صَمَدُ مِنْ غَیْرِ شَبِیهٍ وَ لَا شَیْ‌ءَ کَمِثْلِهِ 10 یَا بَارِئُ فَلَا شَیْ‌ءَ کُفْوُهُ وَ لَا مَکَانَ لِوَصْفِهِ 11 یَا کَبِیرُ أَنْتَ الَّذِی لَا تَهْتَدِی الْقُلُوبُ لِوَصْفِ عَظَمَتِهِ - 12 یَا بَارِئَ النُّفُوسِ بِلَا مِثَالٍ خَلَا مِنْ غَیْرِهِ 13 یَا زَاکِی الطَّاهِرُ مِنْ کُلِّ آفَةٍ بِقُدْسِهِ 14 یَا کَافِی الْمُوسِعُ لِمَا خَلَقَ مِنْ عَطَایَا فَضْلِهِ 15 یَا نَقِیُّ مِنْ کُلِّ جَوْرٍ لَمْ یَرْضَهُ وَ لَمْ یُخَالِطْهُ فَعَالُهُ 16 یَا حَنَّانُ أَنْتَ الَّذِی وَسِعَتْ کُلَّ شَیْ‌ءٍ رَحْمَتُهُ 17 یَا مَنَّانُ ذَا الْإِحْسَانِ قَدْ عَمَّ الْخَلَائِقَ مَنُّهُ 18 یَا دَیَّانَ الْعِبَادِ کُلٌّ یَقُومُ خَاضِعاً لِرَهْبَتِهِ 19 یَا خَالِقَ مَنْ فِی السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ کُلٌّ إِلَیْهِ مَعَادُهُ 20 یَا رَحِیمَ کُلِّ صَرِیخٍ وَ مَکْرُوبٍ وَ غِیَاثَهُ وَ مَعَاذَهُ 21 یَا تَامُّ فَلَا تَصِفُ الْأَلْسُنُ کُنْهَ جَلَالِهِ وَ مُلْکِهِ وَ عِزِّهِ - 22 یَا مُبْدِعَ [مُبْدِئَ الْبَدَائِعِ لَمْ یَبْغِ فِی إِنْشَائِهَا عَوْناً مِنْ خَلْقِهِ 23 یَا عَلَّامَ الْغُیُوبِ فَلَا یَئُودُهُ شَیْ‌ءٌ مِنْ حِفْظِهِ 24 یَا حَلِیمُ ذَا الْأَنَاةِ فَلَا یَعْدِلُهُ شَیْ‌ءٌ مِنْ خَلْقِهِ 25 یَا مُعِیدَ مَا أَفْنَاهُ إِذَا بَرَزَ الْخَلَائِقُ لِدَعْوَتِهِ مِنْ مَخَافَتِهِ 26 یَا حَمِیدَ الْفِعَالِ ذَا الْمَنِّ عَلَی جَمِیعِ خَلْقِهِ بِلُطْفِهِ 27 یَا عَزِیزُ الْمَنِیعُ الْغَالِبُ عَلَی أَمْرِهِ فَلَا شَیْ‌ءَ یُعَادِلُهُ 28 یَا قَاهِرُ ذَا الْبَطْشِ الشَّدِیدِ أَنْتَ الَّذِی لَا یُطَاقُ انْتِقَامُهُ 29 یَا قَرِیبُ الْمُتَعَالِی فَوْقَ کُلِّ شَیْ‌ءٍ عُلُوُّ ارْتِفَاعِهِ 30

يَا مُذِلّ كُلِّ جَبَّارٍ بِقَهْرِ عَزِيزِ سُلْطَانِهِ 31 يَا نُورَ كُلِّ شَئْءٍ وَ هُدَاهُ أنْتَ الّذِى فَلَقَ الظُّلُمَاتِ نُورُهُ 32 يَا قُدُّوسُ الطَّاهِرُ مِنْ كُلِّ سُوءٍ فَلَا شَئْءَ يُعَازُّهُ مِنْ خَلْقِهِ 33 يَا عَالِى الشَّامِخُ فَوْقَ كُلِّ شَئْءٍ عُلُوُّ ارْتِفَاعِهِ 34 يَا مُبْدِئَ الْبَدَايَا وَ مُعِيدَهَا بَعْدَ فَنَائِهَا بِقُدْرَتِهِ 35 يَا جَلِيلُ الْمُتَكَبِّرُ عَلَى كُلِّ شَئْءٍ فَالْعَدْلُ أَمْرُهُ وَ الصِّدْقُ وَعْدُهُ 36 يَا مَحْمُودُ فَلَا تَسْتَطِيعُ الْأَوْهَامُ كُلَّ شَأْنِهِ وَ مَجْدِهِ 37 يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ ذَا الْعَدْلِ أَنْتَ الَّذِى مَلَأَ كُلَّ شَئْءٍ عَدْلُهُ 38 يَا عَظِيمُ ذَا الثَّنَاءِ الْفَاخِرِ وَ ذَا الْعِزِّ وَ الْمَجْدِ وَ الْكِبْرِيَاءِ فَلَا يَذِلُّ عِزُّهُ 39 يَا عَجِيبُ فَلَا تَنْطِقُ الْأَلْسِنَةُ بِكُلِّ آلَائِهِ وَ ثَنَائِهِ 40 يَا غِيَاثِى عِنْدَ كُلِّ كُرْبَةٍ وَ يَا مُجِيبِى عِنْدَ كُلِّ دَعْوَةٍ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ يَا رَبِّ الصَّلَاةَ عَلَى نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ أَمَاناً مِنْ عُقُوبَاتِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَنْ تَحْبِسَ عَنِّى أَبْصَارَ الظَّلَمَةِ الْمُرِيدِينَ بِىَ السُّوءَ وَ أَنْ تَصْرِفَ قُلُوبَهُمْ عَنْ شَرِّ مَا يُضْمِرُونَ إِلَى خَيْرٍ مَا لَا يَمْلِكُهُ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ هَذَا الدُّعَاءُ وَ مِنْكَ الْإِجَابَةُ وَ هَذَا الْجُهْدُ وَ عَلَيْكَ التُّكْلَانُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِىِّ الْعَظِيمِ

6 - دعای إِبْرَاهِیم عَلَیْهِ السَّلَام

این دعا را در یادکرد از دعای پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم در جنگ اُحُد، روایت کردیم. گونه‌ی دیگری از دعای إِبْرَاهِیم عَلَیْهِ السَّلَام - آن گاه که به آتش در افکنده شد و خدایش دستگیری فرمود - یافتم. راویان آن گفته‌اند که این از رازهای بزرگ است و نزد خدای سبحان پر ارزش. او چنین بر خواند:
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ - اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ أَنْتَ الْمَرْهُوبُ یَرْهَبُ مِنْکَ جَمِیعُ خَلْقِکَ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ أَنْتَ الرَّفِیعُ عَرْشُکَ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتِکَ وَ أَنْتَ الْمُظِلُّ عَلَى کُلِّ شَیْءٍ لَا یُظِلُّ شَیْءٌ عَلَیْکَ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ أَنْتَ أَعْظَمُ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ فَلَا یَصِلُ أَحَدٌ عَظَمَتَکَ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا نُورَ النُّورِ قَدِ اسْتَضَاءَ بِنُورِکَ أَهْلُ سَمَاوَاتِکَ وَ أَرْضِکَ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَعَالَیْتَ أَنْ یَکُونَ لَکَ شَرِیکٌ وَ تَکَبَّرْتَ أَنْ یَکُونَ لَکَ ضِدٌّ یَا نُورَ النُّورِ یَا نُورَ کُلِّ نُورٍ لَا خَامِدَ لِنُورِکَ یَا مَلِیکَ کُلِّ مَلِیکٍ تَبْقَى وَ یَفْنَى غَیْرُکَ یَا نُورَ النُّورِ یَا مَنْ مَلَأَ أَرْکَانَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ بِعَظَمَتِهِ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا هُوَ یَا هُوَ یَا مَنْ لَیْسَ کَهُوَ یَا مَنْ لَا هُوَ إِلَّا هُوَ أَغِثْنِی أَغِثْنِی السَّاعَةَ - یَا مَنْ أَمْرُهُ کَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ یَا أهیا شراهیا آذونی أصباؤث آل شدای یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا رَبَّاهْ یَا رَبَّاهْ یَا رَبَّاهْ یَا رَبَّاهْ یَا رَبَّاهْ یَا غَایَةَ رَغْبَتَاهْ وَ مُنْتَهَاهُ
چون إِبْرَاهِیم عَلَیْهِ السَّلَام این دعا را خواند، فرشتگان از صدای او به جنب و جوش شدند. ناگهان از سوی (خدای) بزرگ بلند مرتبه ندا آمد: «ای آتش! بر إِبْرَاهِیم سرد و ایمن باش» (712) آن گاه در کمتر از چشم بر هم زدنی، خاموش شد.

7 - دعای یُوسُف عَلَیْهِ السَّلَام وقتی به چاه در افکنده شد

به سند، از «قِصَص الْأَنْبِیَاء عَلَیْهِمُ السَّلَام» اثر (قطب الدین اَبُو اَلْحسن) سعید بِنِ هِبَةُ اللَّه راوندی برای ما روایت شده است که او به سند خود از حضرت صادِق عَلَیْهِ السَّلَام روایت می‌کند که فرمود:

«آن گاه که برادران یُوسُف عَلَیْهِ السَّلَام او را به چاه افکندند، جَبْرَئِیل عَلَیْهِ السَّلَام بر او نازل شد و گفت:

جوان! که تو را در این چاه افکند؟ پاسخ گفت:

برادرانم به خاطر جایگاه من نزد پدرم، به من رشک بردند. پرسید:

می‌خواهی از این چاه به در آیی؟ گفت:

فرمان، فرمان خدای إِبْرَاهِیم و إِسْحَاق و یَعْقُوب است. جَبْرَئِیل گفت:

خداوند به تو می‌فرماید:

بگو:

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِأَنَّ لَکَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَدِیعُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ لِی مِنْ أَمْرِی فَرَجاً وَ مَخْرَجاً وَ تَرْزُقَنِی مِنْ حَیْثُ أَحْتَسِبُ وَ مِنْ حَیْثُ لَا أَحْتَسِبُ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

8 - (دعای داوود عَلَیْهِ السَّلَام)

در جلد پنجم حیله الاولیاء اَبُو نعیم (أَصْفَهَانِی) در احوال عَطَاء بِنِ مَیْسَرَة) خراسانی چنین دیدم:

داوود عَلَیْهِ السَّلَام گفت:

«پروردگارا! چگونه است کهِ بَنِی إِسْرَائِیل - هر گاه که به سختی و اندوهی می‌افتند - می‌گویند:

یا اله إِبْرَاهِیم و إسْحَاق و یَعْقُوب (ای معبود إِبْرَاهِیم و إسْحَاق و یَعْقُوب)!؟»

خداوند متعال به داوود عَلَیْهِ السَّلَام وحی فرمود:

«إِبْرَاهِیم هیچ گاه سر دوراهی گزینش میان من و چیزی دیگر قرار نگرفت مگر آن که مرا برگزید. إسْحَاق جان خود را به راه من ایثار کرد. یَعْقُوب را به آزمونی سخت افکندم؛ هرگز به من بد نیندیشید تا نجاتش دادم و سختی را از او زدودم.» (714)

9 - روایت دیگری از دعای احتمالی یُوسُف عَلَیْهِ السَّلَام در چاه

یَا صَرِیخَ الْمُسْتَصْرِخِینَ وَ یَا غَوْثَ الْمُسْتَغِیثِینَ وَ یَا مُفَرِّجَ کُرَبِ الْمَکْرُوبِینَ قَدْ تَرَی مَکَانِی وَ تَعْرِفُ حَالِی وَ لَا یَخْفَی عَلَیْکَ شَیْءٌ مِنْ أَمْرِی

10 - دعای یُوسُف عَلَیْهِ السَّلَام در زمانی از گرفتاری

یَا رَاحِمَ الْمَسَاکِینِ وَ یَا رَازِقَ الْمُتَکَلِّمِینَ وَ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ وَ یَا مَالِکَ یَوْمِ الدِّینِ وَ یَا غِیَاثَ الْمَکْرُوبِینَ وَ یَا مُجِیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّینَ وَ یَا أَحْکَمَ الْحَاکِمِینَ وَ یَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِینَ وَ یَا خَیْرَ الْمَسْئُولِینَ وَ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ یَا کَبِیرَ کُلِّ کَبِیرٍ وَ یَا مَنْ لَا شَرِیکَ لَهُ وَ لَا وَزِیرَ یَا مَنْ هُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ یَا مَنْ هُوَ عَلِیمٌ خَبِیرٌ یَا مَنْ هُوَ بِکُلِّ شَیْءٍ بَصِیرٌ یَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ الْمُنِیرِ یَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْکَسِیرِ یَا مُغْنِیَ الْبَائِسِ الْفَقِیرِ یَا مُطْلِقَ الْمُکَبَّلِ الْأَسِیرِ یَا مُدَبِّرَ الْأَمْرِ ثُمَّ إِلَیْهِ الْمَصِیرُ یَا مَنْ لا یُجارُ عَلَیْهِ وَ هُوَ یُجِیرُ یَا مَنْ یُحْیِی الْمَوْتی وَ هُوَ عَلَیْهِ یَسِیرٌ یَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِیرِ یَا مُغْنِیَ الْفَقِیرِ الضَّرِیرِ یَا حَافِظَ الطِّفْلِ الصَّغِیرِ یَا رَاحِمَ الشَّیْخِ الْکَبِیرِ یَا مَنْ لَا یَخْفَی عَلَیْهِ خَافِیَةٌ فِی السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ یَا غَافِرَ الذُّنُوبِ یَا عَلَّامَ الْغُیُوبِ یَا سَاتِرَ الْعُیُوبِ أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَغْفِرَ لِی وَ لِوَالِدَیَّ وَ تَجَاوَزْ عَنَّا فِیمَا تَعْلَمُ فَإِنَّکَ الْأَعَزُّ الْأَکْرَمُ

بسا که عبارت: أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّد و آل مُحَمَّد (تا آخر آن) از افزوده‌های راویان باشد.

11 - دعای یُوسُف عَلَیْهِ السَّلَام؛ آن گاه که عزیز مِصْر داستان زلیخا را بدو تهمت زد

او دو رکعت گزارد. آن گاه سر بر آسمان برداشت و چنین دعا کرد:

اللَّهُمَّ ارْحَمْ صِغَرَ سِنِّی وَ ضَعْفَ رُکْنِی وَ قِلَّةَ حِیلَتِی فَ إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ فَاذْکُرْنِی بِصَلَاحِ یَعْقُوبَ وَ صَبْرِ إِسْحَاقَ وَ یَقِینِ إِسْمَاعِیلَ وَ شَیْبَةِ إِبْرَاهِیمَ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

با گریه‌ی او فرشتگان آسمان گریستند.

12 - دعای یَعْقُوب عَلَیْهِ السَّلَام؛ وقتی خداوند بزرگ یُوسُف عَلَیْهِ السَّلَام را بدو باز گرداند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیم یَا مَنْ خَلَقَ الْخَلْقَ بِغَیْرِ مِثَالٍ وَ یَا مَنْ بَسَطَ الْأَرْضَ بِغَیْرِ أَعْوَانٍ وَ یَا مَنْ دَبَّرَ اَلْأُمُورَ بِغَیْرِ وَزِیرٍ وَ یَا مَنْ یَرْزُقُ الْخَلْقَ بِغَیْرِ مُشِیرٍ وَ یَا مَنْ یُخَرِّبُ الدُّنْیَا بِغَیْرِ اسْتِیمَارٍ

بعد (از خواندن این دعا می‌توانید) خواسته‌های خود را بخواهید؛ پذیرفته می‌شود.

13 - دعای أَيُّوب عَلَيْهِ السَّلَام

اللَّهُمَّ إِنِّى أَعُوذُ بِكَ الْيَوْمَ فَأَعِذْنِى وَ أَسْتَجِيرُ بِكَ الْيَوْمَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ فَأَجِرْنِى وَ أَسْتَغِيثُ بِكَ الْيَوْمَ فَأَغِثْنِى وَ أَسْتَصْرِخُكَ الْيَوْمَ عَلَى عَدُوِّكَ وَ عَدُوِّى فَاصْرُخْنِى وَ أَسْتَنْصِرُكَ الْيَوْمَ فَانْصُرْنِى وَ أَسْتَعِينُ بِكَ الْيَوْمَ عَلَى أَمْرِى فَأَعِنِّى وَ أَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ فَاكْفِنِى وَ أَعْتَصِمُ بِكَ فَاعْصِمْنِى وَ آمَنُ بِكَ فَآمِنِّى وَ أَسْأَلُكَ فَأَعْطِنِى وَ أَسْتَرْزِقُكَ فَارْزُقْنِى وَ أَسْتَغْفِرُكَ فَاغْفِرْ لِى وَ أَدْعُوكَ فَاذْكُرْنِى وَ أَسْتَرْحِمُكَ فَارْحَمْنِى

14 - دعای مُوسَی عَلَیْهِ السَّلَام؛ آن گاه که در برابر فرعون ایستاد

اللَّهُمَّ بَدِیعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِینَ ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ الَّذِی نَوَاصِی الْعِبَادِ بِیَدِکَ فَإِنَّ فِرْعَوْنَ وَ جَمِیعَ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ أَهْلِ الْأَرْضِ وَ مَا بَیْنَهُمَا عَبِیدُکَ نَوَاصِیهِمْ بِیَدِکَ وَ أَنْتَ تَصْرِفُ الْقُلُوبَ حَیْثُ شِئْتَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِخَیْرِکَ مِنْ شَرِّهِ وَ أَسْأَلُکَ بِخَیْرِکَ مِنْ خَیْرِهِ عَزَّ جَارُکَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُکَ وَ لَا إِلَهَ غَیْرُکَ کُنْ لَنَا جَاراً مِنْ فِرْعَوْنَ وَ جُنُودِهِ

آن گاه (آن حضرت، پس از خواندن این دعا)، بر فرعون وارد شد و خداوند چیرگی او را با سپری باز داشت و به یاری حق، از دسترس او دور ماند

15 - دعای دیگری از حضرت مُوسَی عَلَيْهِ السَّلَام

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَ رَبِّ الْأَرَضِينَ السَّبْعِ وَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّی أَدْرَأُ بِکَ فِی نَحْرِهِ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّهِ وَ أَسْتَعِينُکَ عَلَيْهِ فَاكْفِنِيهِ بِمَا شِئْتَ

16 - دعای یُوشَع بْنِ نُون، وصی حضرت مُوسَی عَلَیْهِ السَّلَام

به سند از «فضل الدعاء» سَعْد بِنِ عَبْداللّٰه روایت می‌کنیم که او به سند خویش از حضرت رضا عَلَیْهِ السَّلَام چنین نقل می‌کند:
«یکی از اصحاب صحیفه‌ای یافت و آن را نزد رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آورد.
آن حضرت فرمان دادند تا جار زنند:
به نماز گرد آیید! (718) همه‌ی مردان و زنان گرد آمدند. (پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم) بر فراز منبر شدند. نامه نوشته‌ی یُوشَع بْنِ نُون، وصی حضرت مُوسَی (عَلی نبینا و آله و عَلَیْهِ السَّلَام) بود و در آن چنین آمده بود: پروردگار شما بس دل سوز و مهربان است. هان! به راستی که بهترین بندگان خدا پرهیزگار پنهان است و بدترین بندگان خدا، انگشت نمای دیگران است. هر که خواهد که پیمانه‌اش را پرترین بردارند و حق نعمت‌های خدا را بر خویش بگزارد، همه روزه بگوید:
سُبْحَانَ اللَّهِ کَمَا یَنْبَغِی لِلَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ کَمَا یَنْبَغِی لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ کَمَا یَنْبَغِی لِلَّهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ عَلَی أَهْلِ بَیْتِ النَّبِیِّ الْأُمِّیِّ وَ عَلَی جَمِیعِ الْمُرْسَلِینَ وَ النَّبِیِّینَ حَتَّی یَرْضَی اللَّهُ
رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم از فراز پایین شدند. مردمان به دعا پرداختند. (پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم) لختی درنگ فرمودند. آن گاه بالا رفتند و فرمودند:
هر که خواهد ستایشش از ستایش مجاهدان برتر رود، این را همه روزه بگوید که اگر حاجتی داشت، بر آورده خواهد شد و اگر دشمن، شکست خواهد دید و اگر وامی، پرداخته خواهد شد و اگر اندوهی، زدوده خواهد گردید و سخنش آسمان‌ها را در خواهد نوردید تا در لوح محفوظ نگاشته شود.»

17 - دعای خضر و الیاس عَلَیْهِمَاالسَّلَام

گویند که خضر و الیاس همه ساله در حج یکدیگر را می‌بینند و با این دعا از هم جدا می‌شوند:
بِسْمِ اللَّهِ ما شاءَ اللَّهُ لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ كُلُّ نِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ الْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا يَصْرِفُ السُّوءَ إِلَّا اللَّهُ
گوید:
(722) هر که صبحگاهان این را سه بار بخواند، از آتش سوزی و خشک سالی و غرق شدن ایمن خواهد شد.

18 - دعای دیگری از خضر عَلَیْهِ السَّلَام

یَا شَامِخاً مِنْ عُلُوِّهِ یَا قَرِیباً فِی دُنُوِّهِ یَا مُدَانِیاً فِی بُعْدِهِ یَا رَءُوفاً فِی رَحْمَتِهِ یَا مُخْرِجَ النَّبَاتِ یَا دَائِمَ الثَّبَاتِ یَا مُحْیِیَ الْأَمْوَاتِ یَا ظَهْرَ اللَّاجِینَ یَا جَارَ الْمُسْتَجِیرِینَ یَا أَسْمَعَ السَّامِعِینَ یَا أَبْصَرَ النَّاظِرِینَ یَا صَرِیخَ الْمُسْتَصْرِخِینَ یَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ یَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ یَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ یَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ یَا کَنْزَ الضُّعَفَاءِ یَا عَظِیمَ الرَّجَاءِ یَا مُنْقِذَ الْغَرْقَی یَا مُنْجِیَ الْهَلْکَی یَا مُحْیِیَ الْمَوْتَی یَا أَمَانَ الْخَائِفِینَ یَا إِلَهَ الْعَالَمِینَ یَا صَانِعَ کُلِّ مَصْنُوعٍ یَا جَابِرَ کُلِّ کَسِیرٍ یَا صَاحِبَ کُلِّ غَرِیبٍ یَا مُونِسَ کُلِّ وَحِیدٍ یَا قَرِیباً غَیْرَ بَعِیدٍ یَا شَاهِداً غَیْرَ غَائِبٍ یَا غَالِباً غَیْرَ مَغْلُوبٍ یَا حَیُّ حِینَ لَا حَیَّ یَا مُحْیِیَ الْمَوْتَی یَا حَیُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

هر که آن را بخواند یا بشنود، تا 40 سال از وسواس در امان خواهد بود.

دعاهای خضر بسیار است. ما به همین‌ها بسنده می‌کنیم.

19 - دعای یونس بِنِ متی عَلَیْهِ السَّلَام

یَا رَبِّ مِنَ الْجِبَالِ أَنْزَلْتَنِی وَ مِنَ الْمَسْکَنِ أَخْرَجْتَنِی وَ فِی الْبِحَارِ صَیَّرْتَنِی وَ فِی بَطْنِ الْحُوتِ حَبَسْتَنِی فَ لا إِلهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِینَ
آن گاه (که یونس این دعا را خواند)، خداوند از اندوه رهایی‌اش داد.

20 - دعای دیگری از یونس بنِ متی عَلَیْهِ السَّلَام

هُوَ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِأَسْمَائِکَ الْحُسْنَی وَ آلَائِکَ الْعُلْیَا وَ أَسْأَلُکَ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا کَبِیرُ یَا جَلِیلُ یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ یَا فَرْدُ یَا دَائِمُ یَا وَتْرُ یَا أَحَدُ یَا صَمَدُ یَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُکَ بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَغْفِرَ لِی ذُنُوبِی وَ أَنْ تُحَرِّمَ جَسَدِی عَلَی النَّارِ اللَّهُمَّ إِنَّکَ قُلْتَ فِی کِتَابِکَ الْمُنَزَلِ عَلَی مُوسَی أَلَّا تَرُدُّوا السَّائِلِینَ عَنْ أَبْوَابِکُمْ وَ نَحْنُ عَلَی بَابِکَ فَلَا تَرُدَّنَا اللَّهُمَّ إِنَّکَ قُلْتَ فِی کِتَابِکَ الْمُنْزَلِ عَلَی نَبِیِّکَ مُوسَی أَنِ اغْفِرُوا لِلظَّالِمِینَ وَ نَحْنُ الظَّالِمُونَ عَلَی بَابِکَ فَاغْفِرْ لَنَا اللَّهُمَّ إِنَّکَ قُلْتَ فِی کِتَابِکَ الْمُنَزَلِ عَلَی مُوسَی بْنِ عِمْرَانَ أَنْ أَعْتِقُوا الْأَقَارِبَ وَ نَحْنُ عَبِیدُکَ فَأَعْتِقْنَا مِنَ النَّارِ

21 - دعای داوود عَلَیْهِ السَّلَام؛ شامل ستایش (پروردگار)

روایت است که وقتی که داوود عَلَیْهِ السَّلَام این دعای ستایش را خواند، خداوند بدو وحی فرمود که: «نگاهبانان را (از نوشتن پاداش) خسته کردی!»

دعا این است:

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ دَائِماً مَعَ دَوَامِکَ وَ لَکَ الْحَمْدُ بَاقِیاً مَعَ بَقَائِکَ وَ لَکَ الْحَمْدُ خَالِداً مَعَ خُلُودِکَ وَ لَکَ الْحَمْدُ کَمَا یَنْبَغِی لِکَرَمِ وَجْهِکَ وَ عِزِّ جَلَالِکَ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ

22 - دعای آصف (بِنِ برخیا)، وزیر سُلَیْمَان بِنِ داوود عَلَیْهِ السَّلَام

گویند که این دعایی است که بدان تخت شاهی بلقیس (ملکه‌ی سبا) را آورد و هم دعایی که عِیسَی عَلَیْهِ السَّلَام مردگان را بدان زنده می‌کرد. متن دعا:

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ لَاإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ الطَّاهِرُ الْمُطَهَّرُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِینَ

(و در روایت دیگری: رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِینَ) - عالِمُ الْغَیْبِ وَ الشَّهادَةِ الْکَبِیرُ الْمُتَعالِ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلالِ وَ الْإِکْرامِ أَنْ تَفْعَلَ بِی کَذَا وَ کَذَا

(به جاي «اءن تفعل ...») چنین بخوانید:

أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَفْعَلَ بِی کَذَا وَ کَذَا که به خواست خدا، پذیرفته خواهد شد.

این دعا را به همین گونه یافتیم.

23 - دعای عِیسَی عَلَیْهِ السَّلَام

سند ما به «قِصَص الْأَنْبِیَاء» سعید بِنِ هِبَةُ اللَّه راوندی رَحِمَهُ اللَّه می‌رسد. او به سند خویش از حضرت صادِق و به نقل پدرانشان از رسول گرامی که درود خدا بر آن حضرت و خاندانش باد نقل می‌کند که فرمود:

«وقتی یهود گرد آمدند تا به پندار خویش عِیسَی عَلَیْهِ السَّلَام را بکشند، جَبْرَئِیل عَلَیْهِ السَّلَام بر او فرود آمد و با بال خود پوشاندش. عِیسَی عَلَیْهِ السَّلَام نگاه افکند.

نامه‌ای در دِل بال جَبْرَئِیل بود؛ بدین گونه:

اللَّهُمَّ إِنِّی أَدْعُوکَ بِاسْمِکَ الْوَاحِدِ الْأَعَزِّ وَ أَدْعُوکَ اللَّهُمَّ بِاسْمِکَ الصَّمَدِ وَ أَدْعُوکَ اللَّهُمَّ بِاسْمِکَ الْعَظِیمِ الْوَتْرِ وَ أَدْعُوکَ اللَّهُمَّ بِاسْمِکَ الْکَبِیرِ الْمُتَعَالِ الَّذِی ثَبَتَتْ بِهِ أَرْکَانُکَ کُلُّهَا أَنْ تَکْشِفَ عَنِّی مَا أَصْبَحْتُ وَ أَمْسَیْتُ فِیهِ

وقتی عِیسَی عَلَیْهِ السَّلَام این دعا را خواند، خداوند متعال به جَبْرَئِیل وحی فرمود که: او را نزد خود خواهم آورد.»

آن گاه پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم افزودند:

«ای فرزندان عَبْدُ الْمطلب، با این دعا خدایتان را بخوانید. سوگند به آن که جانم به دست اوست، هیچ بنده‌ای با نیت پاک این دعا را نمی‌خواند. مگر آن که عرش برای او بلرزد و خدا به فرشتگان گوید:

گواه باشید که بدین‌ها، خواسته‌ی او را در دنیای نزدیک و آخرت دور بر آورده ساختم.»

سپس رو به اصحاب فرمودند:

«آن را بخوانید و اجابت را دیر مپندارید.» (726)

24 - دعای عِیسَی عَلَیْهِ السَّلَام به روایت دیگر

پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم این دعا را در دل بال جَبْرَئِیل دید و آن را به امیر مؤمنان عَلَیْهِ السَّلَام و عَبَّاس آموخت و فرمود:

«علی جان! گزیدگان بَنِی هَاشِم! فرزندان عَبْدُ الْمطلب!

با این کلمات پروردگارتان را بخوانید. سوگند به آن که جانم به دست اوست، هیچ مومنی به اخلاص آنها را نمی‌خواند مگر آن که عرش و هفت آسمان و هفت زمین برای وی بلرزند و خدای - تَعَالَی - به فرشتگان گوید:

گواه باشید که من درخواست خواننده‌ی این دعا را پذیرفتم و خواسته‌اش را در دنیای نزدیک و آخرت دورش بر آوردم.»

گفته‌اند که این همان دعاست که عِیسَی بِنِ مریم عَلَیْهِمَاالسَّلَام خواند و خدا او را به نزد خود فرا خواند. دعا این است:

اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ بِاسْمِکَ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ وَ أَعُوذُ بِاسْمِکَ الْأَحَدِ الصَّمَدِ وَ أَعُوذُ بِکَ بِاسْمِکَ اللَّهُمَّ الْعَظِیمِ الْوَتْرِ وَ أَعُوذُ اللَّهُمَّ بِاسْمِکَ الْکَبِیرِ الْمُتَعَالِ الَّذِی مَلَأَ الْأَرْکَانَ کُلَّهَا أَنْ تَکْشِفَ عَنِّی غَمَّ مَا أَصْبَحْتُ فِیهِ وَ أَمْسَیْتُ

25 - روایت دیگری از دعای عِیسَی بِنِ مریم عَلَیْهِ السَّلَام

اللَّهُمَّ خَالِقَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ وَ مُخْرِجَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ وَ مُخْلِصَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ فَرِّجْ عَنَّا وَ خَلِّصْنَا مِنْ شِدَّتِنَا

26 - دعای سَلْمَان فارسی رِضْوَانُ اللَّهِ عَلَیه که پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم بدو آموخت

گویند که سَلْمَان از باز ماندگان اوصیای عِیسَی عَلَیْهِ السَّلَام بود و از یکی از امامان عَلَیْهِمُ السَّلَام نقل است که: «سلمان دانش آغاز و پایان را داشت.»

این دعا را در یکی از اصل‌های کهن یافتم که تاریخ کتابت آن رَبِیع الثانی سال 314 بود، این گونه:

رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به سَلْمَان فارسی فرمود:

«آیا می‌خواهی از چیزی آگاهت سازم که از زر و سیم و دنیا و شکوفایی آن بهتر باشد؟» گفت:

آری، ای رسول خدا؛ درود خدا بر شما و خاندانتان باد! فرمود:

«بگو:

اللَّهُمَّ إِنَّ الْأَمْرَ قَدْ خَلَصَ إِلَی نَفْسِی وَ هِیَ أَعَزُّ الْأَنْفُسِ عَلَیَّ وَ أَهَمُّهَا إِلَیَّ وَ قَدْ عَلِمْتَ رَبِّی وَ عِلْمُکَ أَفْضَلُ مِنْ عِلْمِی أَنَّکَ تَعْلَمُ مِنِّی مَا لَا أَعْلَمُ مِنْ نَفْسِی لَکَ مَحْیَایَ وَ مَمَاتِی وَ دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی إِلَیْکَ مَرْجِعِی وَ مُنْقَلَبِی لَا أَمْلِکُ إِلَّا مَا أَعْطَیْتَنِی وَ لَا أَتَّقِی إِلَّا مَا وَقَیْتَنِی وَ لَا أُنْفِقُ إِلَّا مَا رَزَقْتَنِی بِنُورِکَ اهْتَدَیْتُ وَ بِفَضْلِکَ اسْتَغْنَیْتُ وَ بِنِعْمَتِکَ أَصْبَحْتُ وَ أَمْسَیْتُ مَلَکْتَنِی بِقُدْرَتِکَ وَ قَدَّرْتَ عَلَیَّ بِسُلْطَانِکَ - تَقْضِی فِیمَا أَرَدْتَ لَا یَحُولُ أَحَدٌ دُونَ قَضَائِکَ أَوْقَرْتَنِی [أَوْفَرْتَنِی نِعَماً وَ أَوْقَرْتُ نَفْسِی ذُنُوباً کَثُرَتْ خَطَایَایَ وَ عَظُمَ جُرْمِی وَ اکْتَنَفَتْنِی شَهَوَاتِی فَقَدْ ضَاقَ بِهَا ذَرْعِی وَ عَجَزَ عَنْهَا عَمَلِی وَ ضَعُفَ عَنْهَا شُکْرِی وَ قَدْ کِدْتُ أَنْ أَقْنَطَ مِنْ رَحْمَتِک إِلَیَّ وَ أَنْ أَلْقِیَ إِلَی التَّهْلُکَةِ بِیَدِیَ الَّذِی أَیْأَسُ مِنْهُ عُذْرِی وَ ذِکْرِی مِنْ ذُنُوبِی وَ مَا أَسْرَفْتُ بِهِ عَلَی نَفْسِی وَ لَکِنَّ رَحْمَتَکَ رَبِّ الَّتِی تُنْهِضُنِی وَ تُقَوِّینِی وَ لَوْ لَا هِیَ لَمْ أَرْفَعْ رَأْسِی وَ لَمْ أُقِمْ صُلْبِی مِنْ ثِقَلِ ذُنُوبِی فَإِنِّی لَکَ أَرْجُو إِلَهِی أَنْتَ أَرْجَأُ عِنْدِی مِنْ عَمَلِیَ الَّذِی أَتَخَوَّفُهُ وَ أُشْفِقُ مِنْهُ عَلَی نَفْسِی إِلَهِی وَ کَیْفَ لَا أُشْفِقُ مِنْ ذُنُوبِی وَ قَدْ خِفْتُ أَنْ تَکُونَ أَوْبَقَتْنِی وَ قَدْ أَحَاطَتْ بِی وَ أَهْلَکَتْنِی وَ أَنَا أَذْکُرُ مِنْ تَضْیِیعِ أَمَانَتِی وَ مَا تَکَلَّفْتُ بِهِ عَلَی نَفْسِی مَا لَمْ تَحْمِلْهُ الْجِبَالُ قَبْلِی وَ لَا السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرَضُونَ وَ هِیَ أَقْوَی مِنِّی وَ حَمَلْتُهَا بِعِلْمِکَ بِهَا وَ قِلَّةِ عَمَلِی وَ لَوْ کَانَ لِی عَمَلٌ یَنْفَعُنِی لَمْ تَقَرَّ فِی الدُّنْیَا عَیْنِی وَ لَصَارَتْ حَلَاوَتُهَا مَرَارَةً عِنْدِی وَ لَقَرَرْتُ هَارِباً مِنْ ذُنُوبِی لَا بَیْتَ یَأْوِینِی وَ لَا ظِلَّ یُکِنُّنِی مَعَ الْوُحُوشِ مَقْعَدِی وَ مَقِیلِی - وَ لَوْ فَعَلْتُ ذَلِکَ لَکَانَ یَحِقُّ لِی أَتَخَوَّفُ عَلَی نَفْسِی الْمَوْتَ یَطْلُبُنِی حَثِیثاً دَائِباً یَقُصُّ أَثَرِی مُوَکَّلٌ بِی کَأَنَّهُ لَا یُرِیدُ أَحَداً غَیْرِی لَیْسَ بِنَاظِرِی سَاعَةً إِذَا جَاءَ أَجَلِی کَأَنِّی أَرَانِی صَرِیعاً بَیْنَ یَدَیْهِ وَ کَأَنِّی بِالْمَوْتِ لَیْسَ أَحَدٌ مِنَ الْمَوْتِ یَمْنَعُنِی وَ لَا یَدْفَعُ کَرْبَهُ عَنِّی وَ لَا أَسْتَطِیعُ امْتِنَاعاً یُؤَخِّرُنِی وَ بِکَأْسِ الْمَوْتِ یَسْقِینِی وَ لَا مَنْعَةَ عِنْدِی أُقَلِّبُ بِکَرْبِ الْمَوْتِ طَرْفِی جَزَعاً فَیَا لَکَ مِنْ مَصْرَعٍ

مَا أفْظَعَهُ [أفَظّهُ عِنْدِی مَغْلَوبَةً بِكَرْبِ نَفْسِی تَخْتَلِجُ لَهَا أعْضَائِی وَ أوْصَالِی وَ كُلُّ عِرْقٍ سَاكِنٍ مِنِّی فَكَأَنَّنِی بِ مَلَكِ الْمَوْتِ يَسْتَلُّ رُوحِی مُسْتَسْلِمٌ لَهُ بَلْ عَلَى الْكَرَاهَةِ مِنِّی كَذَا رُسُلُ رَبِّی يَقْبِضُونَ فِی الْحَرِّ رُوحِی فَعِنْدَهَا يَنْقَطِعُ مِنَ الدُّنْيَا أَثَرِی وَ أُغْلِقَ بَابُ تَوْبَتِی وَ رُفِعَتْ كُتُبِی وَ طُوِيَتْ صَحِيفَتِی وَ عَفَا ذِكْرِی وَ رُفِعَ عَمَلِی وَ أُدْخِلْتُ فِی هَوْلِ آخِرَتِی وَ صِرْتُ جَسَداً بَيْنَ أَهْلِی يَصْرُخُونَ وَ يَبْكُونَ حَوْلِی قَدِ اسْتَوْحَشُوا مِنِّی وَ أَحَبُّوا فُرْقَتِی وَ عَجَّلُوا إِلَیَّ كَفَنِی وَ حَمَلُونِی إِلَى حُفْرَتِی فَأُلْقِيتُ فِيهَا لِجَنْبِی وَ سُوِّيَتِ الْأَرْضُ عَلَیَّ مِنْ فَوْقِی وَ سَلَّمُوا عَلَیَّ وَ وَدَّعُونِی وَ أُقِمْتُ فِی مُنْتَهَا مَنْ كَانَ قَبْلِی مِنْ جِيرَانٍ لَا يُؤَانِسُونِّی وَ لَا أَزُورُهُمْ وَ لَا يَزُورُونِّی وَ فِی عَسْكَرِ الْمَوْتِ خَلَّفُونِی فِيهِ مَضْجَعِی وَ مَنَامِی وَحْشٌ قَفْرٌ مَكَانِی قَدْ ذَهَبَ الْأَهْلُونَ عَنِّی وَ أَيْقَنُوا بِالتَّفْرِقَةِ مِنِّی لَا يَرْجُونِّی آخِرَ الدَّهْرِ لَيْسَ أَحَدٌ مِنْهُمْ يُؤْنِسُنِی فِی وَحْشَتِی وَ لَا يَحْمِلُ ذَنْباً مِنْ ذُنُوبِی وَ كُلٌّ قَدْ ذَهَلَ عَنِّی وَ تَرَكُونِی وَحِيداً فِی قَبْرِی أَنَا صَاحِبُ نَفْسِی لَا يَرَانِی أَحَدٌ مِنَ النَّاسِ مَا يُفْعَلُ بِی فَإِنْ تَكُ رَبِّی رَاضِياً عَنِّی فَطُوبَى ثُمَّ طُوبَى لِی وَ إِنْ تَكُنِ الْأُخْرَى فَيَا حَسْرَتَى وَ يَا نَدَامَتَا عَلَى مَا فَرَّطْتُ فِی جَنْبِ رَبِّی وَ كَيْفَ أَذْكُرُ هَذَا الْأَمْرَ ثُمَّ لَا تَدْمَعُ لَهُ عَيْنِی وَ لَا يَفْزَعُ لِذِكْرِهِ قَلْبِی وَ لَا تَرْعَدُ لَهُ فَرَائِصِی وَ لَا أَحْمِلُ عَلَى ثِقَلِهِ نَفْسِی وَ لَا أَقْصُرُ عَلَى هَوَایَ وَ شَهَوَاتِی مَغْرُورٌ فِی دَارِ غُرُورٍ قَدْ خِفْتُ أَنْ لَا يَكُونَ هَذَا الصِّدْقُ مِنِّی - فَأَشْكُو إِلَيْكَ يَا رَبِّ قَسْوَةَ قَلْبِی وَ تَقْصِيرِی وَ إِبْطَائِی وَ قِلَّةَ شُكْرِ رَبِّی رَبِّ جَعَلْتَ لِی جَوَارِحَ لِاسْتِيهَامِ النِّعَمِ مِنْكَ يَحِقُّ لِی لَكَ الشُّكْرُ عَلَى جَوَارِحِی وَ أَعْضَائِی وَ أَوْصَالِی بِالَّذِی يَحِقُّ لَكَ عَلَيْهَا مِنَ الْعِبَادَةِ بِخُشُوعِ نَفْسِی وَ بَصَرِی وَ جَمِيعِ أَرْكَانِی فِيهِنَّ عَصَيْتُكَ رَبِّی وَ لَمْ يَكُنْ ذَلِكَ جَزَاءَكَ وَ لَا شُكْرَكَ مِنِّی وَ قَدْ خِفْتُ أَنْ أَكُونَ قَدْ أَوْبَقْتُ نَفْسِی وَ اسْتَهْلَكْتُهَا بِجُرْمِی فَاسْتَوْجَبْتُ الْعُقُوبَةَ مِنْكَ لَيْسَ دُونَكَ أَحَدٌ يَأْوِينِی وَ لَا يُطِيقُ مَلْجَئِی وَ لَا مِنْ عُقُوبَتِكَ يُنْجِينِی وَ لَا يَغْفِرُ ذَنْباً مِنْ ذُنُوبِی وَ كُلٌّ قَدْ شَغَلَ بِنَفْسِهِ عَنِّی بَارَزْتُكَ بِسَوْآتِی وَ بَاشَرْتُ الْخَطَايَا وَ أَنْتَ تَرَانِی فِی سِرِّیَ مِنْهَا وَ عَلَانِيَتِی وَ أَظْهَرْتُ لَكَ مَا أَخْفَيْتُ مِنَ النَّاسِ - فَاسْتَتَرْتُ مِنْ ذُنُوبِی وَ لَا يَرَوْنِی فَيَعِيبُونِی اسْتِحْيَاءً مِنْهُمْ وَ لَمْ أَسْتَحْيِكَ إِلَهِی قَدْ أَنِسْتُ إِلَى نَفْسِی وَ قَذَفَتْنِی فِی الْمَهَالِكِ شَهَوَاتِی وَ تَعَاطَتْ مَا تَعَاطَتْ وَ طَاوَعْتُهَا فِيمَا مَضَى مِنْ عُمُرِی وَ لَا أَجِدُهَا تُطِيعُنِی أَدْعُوهَا إِلَى رُشْدِهَا فَتَأْبَى أَنْ تُطِيعَنِی وَ أَشْكُو إِلَيْكَ رَبِّ مَا أَشْكُو لِتُصْرِخَنِی وَ تَسْتَنْقِذَنِی

آن گاه حاجت خود را می‌خواهی.

27 - دعای (مرد) اسیر در سرزمین روم

گفته‌اند:

مردی در سرزمین روم به اسارت افتاد. در پایان شب برخاست و دو رکعت گزارد. آن گاه این دعا را خواند. خداوند - عَزَّ وَ جَلَّ - فرشته‌ای را فرستاد تا او را پنهانی به دوستانش رساند. داستان را از او جویا شدند. بدانان گفت که این دعا را خوانده است:

أَيْنَ إِلَهُ الدَّاهِرِينَ أَيْنَ إِلَهُ بَنِى إِسْرَائِيلَ أَيْنَ مُغْرِقُ فِرْعَوْنَ وَ جُنُودِهِ أَيْنَ مُهْلِكَ الْجَبَابِرَةِ أَيْنَ الَّذِى مَنِ ابْتَغَاهُ وَجَدَهُ أَيْنَ الَّذِى مَنْ دَعَاهُ أَجَابَهُ أَيْنَ الَّذِى لَا يُسْلِمُ أَوْلِيَاءَهُ أَيْنَ الَّذِى كَانَ وَ لَمْ يَكُنْ شَىْءٌ قَبْلَهُ أَيْنَ الَّذِى يَبْقَى وَ يَفْنَى كُلُّ شَىْءٍ بِأَمْرِهِ أَيْنَ الَّذِى أَرْسَى الْجِبَالَ بِقُدْرَتِهِ أَيْنَ الَّذِى زَجَرَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ أَيْنَ مُفَرِّجَ الْغُمُومِ وَ الْهُمُومِ أَيْنَ خَالِقَ الْخَلَائِقِ أَيْنَ عَظِيمَ الْعُظَمَاءِ أَنْتَ هُوَ يَا رَبِّ أَنْتَ هُوَ يَا رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعْطِ مُحَمَّداً الْوَسِيلَةَ وَ اسْتَجِبْ دُعَائِى بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ افْكُكْنِى مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَ ارْحَمْنِى يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا كهيعص آمِينَ آمِينَ يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ يَا أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ يَا آخِرَ الْآخِرِينَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمٌ افْعَلْ بِى كَذَا وَ كَذَا

28 - (درباره‌ی اسم اعظم)

اشاره

از جمله‌ی این دعاها، مجموعه‌ای است که در تعیین اسم اعظم یا جز آن می‌آوریم:

1 - از جمله‌ی روایات در این موضوع، نقل ماست به سند از مُحَمَّد بِنِ حَسَن صَفَّار در کتاب «فضل الدعاء.» او به سند خود از مُعَاوِیَة بِنِ عَمَّار از امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام نقل می‌کند که فرمود:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیم اسم اکبر (یا فرمود.: اسم اعظم) خداوند است.»

2 - از جمله‌ی روایات در این موضوع، نقل ماست از کتاب یاد شده از حَسَن بِنِ عَلی بِنِ أَبِی حَمْزَة از پدرش از امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام که فرمود:

«اسم اعظم خداوند در أُمُّ الْکِتاب (735) پراکنده است.»

3 - از جمله‌ی روایات در این موضوع، نقل ماست از کتاب یاد شده از عُمَر بِنِ توبه از امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام که به یکی از اصحاب خود فرمود:

«می خواهی اسم اعظم خداوند را به تو بیاموزم؟» عرض کرد: آری. فرمود:

«حمد و توحید و آیَة الْکُرْسِی و قدر را بخوان؛ آن گاه به قبله روی کن و هر چه را دوست داری درخواست کن.»

4 - از جمله‌ی روایات در موضوع اسم اعظم خداوند، نقل ماست به سند از مُحَمَّد بِنِ حَسَن صَفَّار از سُلَیْمَان جَعْفَر (بِنِ إِبْرَاهِیم) جَعْفَری از حضرت رضا عَلَیْهِ السَّلَام که فرمود:

«هر که پس از نماز صبح، 100 بار بخواند:
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیم لا حول وَ لَا قوه الا بالله الْعَلِیِّ الْعَظِیم
بیش از نزدیکی سپیدی و سیاهی چشم به هم، به اسم اعظم خداوند نزدیک شده است. بی‌تردید اسم اعظم در آن داخل شده است.»

5 - از جمله‌ی روایات در موضوع اسم اعظم خدا، نقل ماست به سند، ایضاً از عَبْدُ الْحَمِید (بِنِ سعید؟) از حضرت رضا عَلَیْهِ السَّلَام که فرمود:

«اسم اکبر خداوند یا حی یا قیوم است.»

6 - از جمله‌ی روایات در موضوع اسم اعظم خدا، نقل ماست به سند از مُحَمَّد بِنِ حَسَن صَفَّار به سندش از ابوهَاشِم (داوود بِنِ قاسم) جَعْفَری که گفت:

شنیدم امام عَسْکَرِی عَلَیْهِ السَّلَام می‌فرمود:
«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیم پیش از نزدیکی سپیدی و سیاهی چشم به یکدیگر، به اسم اعظم نزدیک است.»

7 - از جمله‌ی روایات در چگونگی اسم اعظم حق، نقل ماست از «البهی لدعوات النبی صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم» اثر حافظ اَبُو مُحَمَّد حزمی از عَبْدُ السَّلَّام بِنِ مُحَمَّد بِنِ حَسَن ابْن عَلی خوارزمی اندرستانی (اندرسفان؟ اندرسفالی؟) در چند روایت:

از قبیل روایت انس: رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به اَبُو عیاش زَیْد بِنِ صَامِت از قبیله‌ی بَنِی زریق بر خوردند. او نشسته بود و می‌خواند:
قَالَ اَللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِأَنَّ لَکَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ یَا مَنَّانُ یَا بَدِیعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ
پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به تنی چند از یاران فرمودند:
«آیا می‌دانید این مرد چه خواند؟» گفتند:
خدا و پیامبرش بهتر می‌دانند. فرمود:
«این مرد خدای - عَزَّ و جَلَّ - را به اسم اعظم او خواند که اگر بدان خوانده شود، پاسخ می‌دهد و اگر بدان مورد درخواست قرار گیرد، می‌بخشد.»
نیز از قبیل روایت اسماء بنت زَیْد که گفت:
رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود:
«اسم اعظم خدا - که اگر بدان خوانده شود، پاسخ دهد - قل اللَّهُمَّ مَالِکَ الملک تا بِغَیْرِ حِساب
(736) است.»
نیز از قبیل روایت اِبْن عَبَّاس که گفت:
رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود:
«اسم اعظم خدا در شش آیه‌ی پایانی سوره‌ی حشر است.»
نیز از قبیل روایت ابوامامه که گفت:
رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود:
«اسم اعظم خدا - که اگر بدان خوانده شود، پاسخ می‌دهد - در سه سوره است:
بقره، آل عمران، طه.» اَبُو امامه گوید:
در بقره، آیَة الْکُرْسِی است و در آل عمران، الم الله لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الحی القیوم، (737) و در طه، «و عنت الوجوه للحی القیوم» (738).
نیز از قبیل روایت بلندی که (راوی) گوید:
پیامبر گرامی صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم شنیدند که مردی شب هنگام می‌خواند:
اللَّهُمَّ إِنِّی أَشْهَدُ أَنَّکَ أَنْتِ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِی لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُولَدْ. وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ
(و در روایتی که در جزء 4 التحصیل در زندگی نامه‌ی مبارک بِنِ عَبْدالرَّحْمَان آوردیم:)
اللَّهُمَّ انی أَسْأَلُکَ بانک أنت الله الاحد الصَّمَد الذی لم یلد و لم

یکن له کفوا أحد.
پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمودند:
«به آن که جانم به دست اوست سوگند، او خدای را به اسم اعظم خواند که اگر بدان خوانده شود، پاسخ می‌دهد و اگر بدان از او درخواست کنند، می‌دهد.»
نیز از قبیل روایت عایشه که گفت:
ای پیامبر خدا! اسم اعظم را به من بیاموز. فرمود:
«وضو بساز.» وضو ساخت. سپس فرمود:
«چنان بخوان که بشنوم.» چنین کرد. (رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم) این گونه خواند:
اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِأَسْمَائِکَ الْحُسْنَی کُلِّهَا مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَ مَا لَمْ أَعْلَمْ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْعَظِیمِ الْأَعْظَمِ الْکَبِیرِ الْأَکْبَرِ
سپس فرمود:
«عایشه سوگند به آن که مرا به حقیقت برانگیخت، به هدف رسیدی.»
نیز از قبیل روایت انس که گفت:
پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود:
یُوشَع بْنِ نُون این دعا را خواند؛ به اذن حق، خورشید به خاطر او بر جا ایستاد:
اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الطُّهْرِ الطَّاهِرِ الْمُطَهَّرِ الْمُقَدَّسِ الْمُبَارَکِ الْمَکْنُونِ الْمَخْزُونِ الْمَکْتُوبِ عَلَی سُرَادِقِ الْحَمْدِ وَ سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَ سُرَادِقِ الْقُدْرَةِ وَ سُرَادِقِ السُّلْطَانِ وَ سُرَادِقِ السَّرَائِرِ
أَدْعُوکَ یَا رَبِّ بِأَنَّ لَکَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ النُّورُ الْبَارُّ الرَّحْمَنُ الرَّحِیمُ الصَّادِقُ - عالِمُ الْغَیْبِ وَ الشَّهادَةِ - بَدِیعُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ نُورُهُنَّ وَ قِیَامُهُنَّ - ذُو الْجَلالِ وَ الْإِکْرامِ حَنَّانٌ نُورٌ دَائِمٌ قُدُّوسٌ حَیٌّ لَا یَمُوتُ
نیز از قبیل روایت حَمْزَة بِنِ عَبْدُ المطلب که گفت:
رسول اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم چنین خواند:
اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْعَظِیمِ وَ بِرِضْوَانِکَ الْأَکْبَرِ
نیز از قبیل روایت عایشه، که آن حضرت فرمود:
اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الطَّاهِرِ الطَّیِّبِ الْمُبَارَکِ الْأَحَبِّ إِلَیْکَ الَّذِی إِذَا دُعِیتَ بِهِ أَجَبْتَ وَ إِذَا سُئِلْتَ بِهِ أَعْطَیْتَ وَ إِذَا اسْتُرْحِمْتَ بِهِ رَحِمْتَ وَ إِذَا اسْتُفْرِجْتَ بِهِ فَرَّجْتَ
نیز از قبیل روایت ابْن مسعود، که آن حضرت فرمود:
اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِکَ وَ مُنْتَهَی الرَّحْمَةِ مِنْ کِتَابِکَ وَ بِاسْمِکَ الْأَعْظَمِ وَ جَدِّکَ الْأَعْلَی وَ کَلِمَاتِکَ التَّامَّاتِ
نیز از قبیل روایت ابْن عَبَّاس، که آن حضرت فرمود:
«بِسْم اللَّهِ الرَّحْمن الرَّحِیم نامی است از نام‌های بزرگ خداوند. میان آن و

نامَ بزرَگ خدا جز بَه فاصله‌ی سپیدی و سیاهی چشم از هم فاصله نیست.»
نیز از قبیل روایت مردی که گفت:
از خدا می‌خواست که اسم اعظم به من آموزد. شبی در خواب دیدم که با ستارگان در آسمان چنین نوشته شده بود:
یَا بَدِیعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ
نیز از قبیل روایت امام عَلی بِنِ الْحُسَیْن زَیْن الْعَابِدِین عَلَیْهِ السَّلَام که فرمود:
«در طول یک سال، پس از هر نماز، از خدای خواستم که اسم اعظمم آموزد. به خدا، روزی پس از دو گانه‌ی صبح، نشسته بودم. پلک‌هایم سنگین شد. دیدم گویی کسی رو به رویم نشسته است و می‌گوید:
خواسته‌ات بر آورده شد؛ بگو:
اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ
سپس افزود: آیا دریافتی یا باز گویم؟ گفتم:
باز گو. دوباره گفت.
(با این اسم) هیچ چیز نخواستم جز آن که به دست آمد. امید دارم نزد او (خداوند) برایم ذخیره‌ای باشد.»
نیز از قبیل روایت او (739) از صالح (بِنِ بَشِیر) مری که گفت:
گوینده‌ای در خواب به من گفت:
آیا می‌خواهی نام بزرگ خدا را - که اگر بدان خوانده شود، پاسخ می‌دهد - بیاموزمت؟ گفتم:
بلی. گفت:
چنین دعا کن:
اللَّهُمَّ إنی أسألک باسمک المخزون المکنون المبارک الطاهر المطهر المقدس
صالح گوید:
در هیچ خشکی و دریایی، خدا را با این کلمات نخواندم مگر آن که حاجتم را روا فرمود.
نیز از قبیل روایت او (742) از غالب (بِنِ خطاف) قَطَّان که گفت:
20 سال خدا را خواندم که اسم اعظم را - که اگر بدان خوانده شود، پاسخ می‌دهد و اگر با آن از او در خواست کنند، می‌پذیرد - به من بیاموزد. شبی در نماز شنیدم که گوینده‌ای می‌گفت:
غالب! بدان چه می‌شنوی گوش فرا ده. در حال ایستاده، چشمانم را خواب ربود. شنیدم که صدایی چنین می‌خواند:
یا فارج الغم و یا کاشف الهم و یا موفی العهد و یا حی و یا لا إله إلا أنت
پس از آن، هر چه با این دعا خواستم، به من عطا فرمود.

نیز از قبیل روایت او (744) از یَحْیَی بِنِ مُسْلِم که شنید فرشته‌ی مرگ از پروردگار بزرگ خود درخواست کرد تا بر یَعْقُوب عَلَیْهِ السَّلَام سلام کند. اجازه فرمود.
به خدمت رسید و سلام کرد. (یَعْقُوب عَلَیْهِ السَّلَام) بدو فرمود:
«تو را به آن که آفریدت سوگند می‌دهم، آیا جان یُوسُف را ستانده‌ای (یا هنوز زنده است)؟» گفت:
«نه.» (سپس) پرسید:
«می خواهی دعایی بیاموزمت که هر گاه بدان از خداوند چیزی بخواهی، بدهدت؟» فرمود:
«آری.» گفت:
بخوان.
یَا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِی لَا یَنْقَطِعُ أَبَداً وَ لَا یُحْصِیهِ غَیْرُهُ.
(راوی) گوید:
صبح نشده بود که پیراهن یُوسُف عَلَیْهِ السَّلَام را آوردند.

8 - (به سند خود) از تذییل مُحَمَّد بِنِ نَجّار (بر تاریخ بغداد) در زندگی نامه‌ی اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَلی حربی روایت داریم که او به سند خود از اسماء بنت زَیْد نقل کرد که گفت:

رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود:
اسم اعظم الهی در این دو آیه است:
اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَ إِلهُکُمْ إِلهٌ واحِدٌ

9 - از جمله روایات در موضوع اسم اعظم روایتی است که به سند از مُحَمَّد بِن حَسَن صَفَّار به ما رسیده است. او از اَبُو الْجارود روایت می‌کند که زَیْد ابْن عَلی (بِن الْحُسَیْن) عَلَیْهِمُ السَّلَام نقل کرد: ام سلمه از رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم اسم اعظم را در خواست کرد. پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم روی گرداندند و خاموش ماندند. روزی آن حضرت بر او وارد شدند. در سجده بود و چنین می‌خواند:

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِأَسْمَائِکَ الْحُسْنَی مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَ مَا لَمْ أَعْلَمْ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْأَعْظَمِ الَّذِی إِذَا دُعِیتَ بِهِ أَجَبْتَ وَ إِذَا سُئِلْتَ بِهِ أَعْطَیْتَ فَإِنَّ لَکَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ بَدِیعُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ
حضرت رسول صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به او فرمودند:
«ام سلمه، با اسم اعظم، خدا را خواندی.»

10 - از جمله روایات در موضوع اسم اعظم خدا همان است که در «إِغَاثَةِ الدَّاعِی» آوردیم و اینجا - با توجه به آن که روایات بسیاری در این مورد آوردیم - این را هم می‌افزاییم:

در یک کتاب قدیمی چنین خواندم: دعای شامل اسم اعظم از عَلی بِنِ عِیسَی عَلَوِی. او گوید:
از (برادرم) اَحْمَد بِنِ عِیسَی عَلَوِی شنیدم که گفت:
پدرم عِیسَی بِنِ زَیْد از پدرش زَیْد از جدش حضرت سَیِّد الساجدین عَلَیْهِ السَّلَام نقل کرد که فرمود:
«20 سال از خدا خواستم تا اسم اعظم به من آموزد. شبی به نماز ایستاده بودم. دیدگانم پر خواب شد. دیدم رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به سوی من می‌آید. به من نزدیک شد و پیشانی ام را بوسه زد. سپس فرمود:
از خدا چه خواستی؟ گفتم:
یا جداه! از خدا خواستم که اسم اعظم به من آموزد. فرمود:
بنویس، پسرم. گفتم:
بر روی چه بنویسم؟ فرمود:
با انگشت روی کف دستت بنویس:
یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ وَحْدَکَ وَحْدَکَ لَا شَرِیکَ لَکَ أَنْتَ الْمَنَّانُ بَدِیعُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ ذُو الْجَلالِ وَ الْإِکْرامِ وَ ذُو الْأَسْمَاءِ الْعِظَامِ وَ ذُو الْعِزِّ الَّذِی لَا یُرَامُ وَ إِلٰهُکُمْ إِلَهٌ واحِدٌ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمنُ الرَّحِیمُ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِینَ
آن گاه خواسته‌ات را بخواه.»
(حضرت) عَلی بِنِ الْحُسَیْن عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:
«به آن که پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم را به حقیقت به رسالت بر انگیخت، آن را آزمودم؛ هم چنان بود که فرمود.»
زَیْد بِنِ عَلی گفت:
من نیز آزمودم؛ هم چنان بود که پدرم (امام سجاد عَلَیْهِ السَّلَام) فرمود.
عِیسَی بِنِ زَیْد گوید:
من نیز آزمودم؛ هم چنان بود که پدرم زَیْد گفت.
اَحْمَد بِنِ عِیسَی گوید:
من نیز آزمودم؛ هم چنان بود که فرمودند.
خشنودی خدا بر همه‌ی ایشان باد!
تذکر: چنان که در روایات ما آمده است و شناخته‌ایم، امام عَلی بِنِ الْحُسَیْن عَلَیْهِ السَّلَام و نیایش، رسول گرامی صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم و

ائمه‌ی طاهرین عَلَيْهِمُ السَّلَام اسم اعظم می‌دانستند. با این همه، این روایت را چنان که دیدیم باز نوشتیم.

11 - از جمله روایات در باره‌ی اسم اعظم نقلی است که به سند منتهی به مُحَمَّد بِنِ حَسَن صَفَّار رَحِمَهُ اللَّه به ما رسیده است و نیز به سند منتهی به ابْن أَبِی قره در کتابش «کتابَ التهجد.» او گوید که مولا حضرت مُوسَی بِنِ جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام این دعا را زیر ناودان (خانه‌ی خدا) می‌خواندند. این نیز روایت مُحَمَّد بِنِ حَسَن صَفَّار است. این دو (صَفَّار و ابْن أَبِی قره) به سند از سکین بِنِ عَمَّار (نخعی سراج) نقل می‌کنند که گفت:

در مَکَّة خوابیده بودم. کسی به خوابم آمد و گفت:
برخیز که زیر ناودان مردی است که خدای را به اسم اعظم می‌خواند. از خواب پریدم و دوباره خوابیدم. بار دیگر همان گونه مرا خواند. باز برخاستم و خوابیدم. بار سوم گفت:
برخیز، ای فلان؛ این مرد و او را نام برد - که عبد صالح است - زیر ناودان است و خدای را به اسم اعظمش می‌خواند.
برخاستم و غسل به جای آوردم و به حجر (إِسْمَاعِیل) وارد شدم. دیدم مردی پیراهن به سر افکنده و به سجده رفته است. پشت سر وی نشستم. شنیدم که چنین می‌خواند:
یَقُولُ یَا نُورُ یَا قُدُّوسُ یَا نُورُ یَا قُدُّوسُ یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ یَا حَیُّ لَا یَمُوتُ یَا حَیُّ لَا یَمُوتُ یَا حَیُّ لَا یَمُوتُ یَا حَیُّ حِینَ لَا حَیَّ یَا حَیُّ حِینَ لَا حَیَّ یَا حَی حِینَ لَا حَیَّ یَا حَیُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ یَا حَیُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ یَا حَیُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُکَ بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُکَ بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُکَ بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُکَ یَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ثَلَاثاً وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ الْعَزِیزِ الْمَتِینِ (سه مرتبه).»
سکین گوید:
آن قدر این عبارت را تکرار کرد که آنها را حفظ شدم.
آن گاه سر برداشت و چنین و چنان توجه کرد. سپیده زده بود. به پشت کعبه - که مستجار است - آمد و نماز صبح گزارد و رفت.
مولف کتاب، عَلی بِنِ مُوسَی بِنِ جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد بِنِ طاووس، گوید:
اخبار و احادیث درباره‌ی اسم اعظم از طریق شیعه و سنی بسیار است. به همین‌ها بسنده می‌کنیم که درست یافتیم. اکنون حدیثی جداگانه درباره‌ی اسم اعظم نقل می‌کنم که استثنایی است. متن آن چنین است:
الْأَعْظَمَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ - یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا رَحْمَانُ یَا رَحْمَانُ یَا رَحْمَانُ یَا نُورُ یَا نُورُ یَا ذَا الطَّوْلِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ
تذکر: در روایتی از عطا آمده است که او آن را به اسم اعظم بودن آزموده است.

12 - دعای شامل اسم اعظم از رَبیع بِنِ انس که با 29 حرفی است که همه بدان‌ها سخن می‌گویند:

بعد از نماز به گونه و اندازه‌ی دل خواه، 200 بار این ذکر خوانده می‌شود: آمنت بالله الاحدالصَّمَد و 200 بار این ذکر: أعَبْداللّٰه لا اشرک به شیئا و 200 بار این ذکر: لا حول وَ لَا قوه الا بالله، پس از آن، این دعا خوانده می‌شود:
یَا مُتَعَالِی یَا مُهَیْمِنُ یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ یَا بَدِیعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ أَسْأَلُکَ بِحَقِّ اسْمِکَ الْأَعْظَمِ الْأَکْبَرِ الْأَجَلِّ الْأَعَزِّ الْأَکْرَمِ الْعَدْلِ النُّورِ وَ هُوَ اسْمُکَ
آن گاه با این دعا اسم اعظم ذکر می‌شود:
الِاسْمَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مَا أَعْظَمَ اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ اهْدِنِی - الم اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ - لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ
سپس این 29 بخش را بر پا ایستاده باید خواند:
اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ أَنَّکَ حَیٌّ قَیُّومٌ رَحْمَانٌ دَیَّانٌ عَظِیمٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَ رَبِّی وَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا یَصِفُونَ. وَ سَلامٌ عَلَی الْمُرْسَلِینَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ مَجِیدٌ مُؤْمِنٌ مُهَیْمِنٌ مَلِکٌ مَالِکٌ مَلِیکٌ مُتَکَبِّرٌ صَدْرٌ صَمَدٌ مَوْلًی مَلِیٌّ مُعْطٍ مَانِعٌ مُعِزٌّ مُتَعَزِّزٌ مُتَعَالٍ مُحْسِنٌ مُجْمِلٌ مُنْعِمٌ مُتَفَضِّلٌ مُسَبَّحٌ مَاجِدٌ مَجِیدٌ مُتَحَنِّنٌ مُحْیٍ مُمِیتٌ مُبْدِئٌ مُعِیدٌ مُقْتَدِرٌ مُبِینٌ مَتِینٌ أَسْأَلُکَ رِضْوَانَکَ وَ الْجَنَّةَ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ سَخَطِکَ وَ النَّارِ اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ حَیٌّ حَمِیدٌ حَکِیمٌ حَلِیمٌ - حَکَمٌ حَقٌّ حَفِیظٌ حَافِظٌ حَسِیبٌ حَبِیبٌ أَسْأَلُکَ رِضْوَانَکَ وَ الْجَنَّةَ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ سَخَطِکَ وَ النَّارِ اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ دَیَّانٌ دَائِمٌ دَیْمُومٌ دَافِعٌ فَادْفَعْ عَنِّی شَرَّ مَا أَحْذَرُ مِنْ دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی أَسْأَلُکَ رِضْوَانَکَ وَ الْجَنَّةَ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ سَخَطِکَ وَ النَّارِ اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ سَمِیعٌ سَامِعٌ سَیِّدٌ سَنَدٌ فَاسْمَعْ وَ لَا تُعْرِضْ عَنِّی وَ سَلِّمْنِی مِنَ الشَّرِّ کُلِّهِ وَ أَسْأَلُکَ رِضْوَانَکَ وَ الْجَنَّةَ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ سَخَطِکَ وَ النَّارِ اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ وَاسِعٌ وَهَّابٌ وَالٍ وَلِیٌّ وَفِیٌّ وَافٍ وَکِیلٌ وَادٌّ وَدُودٌ وَارِثٌ اجْعَلْنِی مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِیمِ أَسْأَلُکَ رِضْوَانَکَ وَ الْجَنَّةَ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ سَخَطِکَ وَ النَّارِ اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ رَحْمَانٌ رَحِیمٌ رَءُوفٌ رَبٌّ رَازِقٌ رَقِیبٌ رَافِعٌ رَفِیعٌ فَارْزُقْنِی مِنْ حَیْثُ أَحْتَسِبُ وَ مِنْ حَیْثُ لَا أَحْتَسِبُ أَسْأَلُکَ رِضْوَانَکَ وَ الْجَنَّةَ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ سَخَطِکَ وَ النَّارِ اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ هَادٍ فَاهْدِنِی بِهِدَایَتِکَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَی النُّورِ فَإِنَّهُ لَا هَادِیَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُکَ رِضْوَانَکَ وَ الْجَنَّةَ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ سَخَطِکَ وَ النَّارِ اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ ذَاکِرٌ ذُو الْعَرْشِ ذُو الطَّوْلِ ذُو الْآلَاءِ وَ الْمَعَارِجِ وَ الْمَنِّ الْقَدِیمِ ذُو الْجَلالِ وَ الْإِکْرامِ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِینِ فَقَوِّنِی لِعِبَادَتِکَ أَسْأَلُکَ رِضْوَانَکَ وَ الْجَنَّةَ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ سَخَطِکَ وَ النَّارِ اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ نُورٌ نَاصِرٌ نَصِیرٌ فَتَّاحٌ بِالْخَیْرَاتِ أَعِنِّی عَلَی نَفْسِی وَ انْصُرْنِی عَلَی عَدُوِّکَ وَ عَدُوِّی مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ انْصُرْنِی عَلَی

الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَ عَلَى الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ اللّٰهُمَّ انْصُرْنِی نَصْرَعَزِیزٍ مُقْتَدِرٍ أَسْأَلُکَ رِضْوَانَکَ وَ الْجَنَّةَ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ سَخَطِکَ وَ النَّارِ اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ عَالِمٌ عَلِيمٌ عَلَّامُ الْغُيُوبِ عَالٍ عَلِیٌّ عَظِيمٌ عَزِیزٌ عَفُوٌّ عَطَّافٌ عَدْلٌ فَاعْفُ عَنِّی مَا سَلَفَ مِنْ خَطَايَایَ وَ ذُنُوبِی وَ وَفِّقْنِی فِی مَا بَقِیَ مِنْ عُمُرِی لِطَاعَتِکَ أَسْأَلُکَ رِضْوَانَکَ وَ الْجَنَّةَ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ سَخَطِکَ وَ النَّارِ

29 - دعای عافیت

از سَعْد بِنِ عَبْداللَّه به ما رسیده است که به سند از امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام نقل می‌کند که فرمود:

«نزد پدرم نشسته بودم. مردی در محضر پدرم بود که یکی از دو دستش از کار افتاده بود و از پدرم دعا می‌خواست و می‌گفت:

که (در مثانه یا می‌زنای یا ...) سنگ دارد و دفع او با سختی انجام می‌شود. پدرم این دعا را بدو آموخت. مرد گفت:

دستان مبارکتان را بر دستم بکشید. آن حضرت چنین کرد و فرمود:

به هنگام نماز شب - وقتی در سجده‌ای - این دعا را بخوان:

االلَّهُمَّ إِنِّی أَدْعُوکَ دُعَاءَ الْعَلِیلِ الذَّلِیلِ الْفَقِیرِ أَدْعُوکَ دُعَاءَ مَنْ قَدِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَ قَلَّتْ حِیلَتُهُ وَ ضَعُفَ عَمَلُهُ مِنَ الْخَطِیئَةِ وَ الْبَلَاءِ دُعَاءَ مَکْرُوبٍ إِنْ لَمْ تُدَارِکْهُ هَلَکَ وَ إِنْ لَمْ تَسْتَنْقِذْهُ فَلَا حِیلَةَ لَهُ فَلَا تُحِطْ بِی یَا سَیِّدِی وَ مَوْلَایَ وَ إِلَهِی مَکْرَکَ وَ لَا تُثْبِتْ عَلَیَّ غَضَبَکَ وَ لَا تَضْطَرَّنِی إِلَى الْیَأْسِ مِنْ رَوْحِکَ وَ الْقُنُوطِ مِنْ رَحْمَتِکَ وَ طُولِ الصَّبْرِ عَلَى الْأَذَى اللَّهُمَّ لَا طَاقَةَ لِی عَلَى بَلَائِکَ وَ لَا غَنَاءَ بِی عَنْ رَحْمَتِکَ وَ رَوْحِکَ وَ هَذَا ابْنُ نَبِیِّکَ وَ حَبِیبِکَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ بِهِ أَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ فَإِنَّکَ جَعَلْتَهُ مَفْزَعاً لِلْخَائِفِ وَ اسْتَوْدَعْتَهُ عِلْمَ مَا کَانَ وَ مَا هُوَ کَائِنٌ فَاکْشِفْ ضُرِّی وَ خَلِّصْنِی مِنْ هَذِهِ الْبَلِیَّةِ إِلَى مَا عَوَّدْتَنِی مِنْ عَافِیَتِکَ وَ رَحْمَتِکَ انْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلَّا مِنْکَ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ

مرد رفت و پس از چند روز - بی‌آن که از بیماری اثری مانده باشد - بازگشت.» (راوی) گوید:

حضرت صادِق عَلَیْهِ السَّلَام به ما فرمود تا خبر را پوشیده بداریم و فرمود:

«بهبود مردم را به پدرم خبر دادم. فرمود:

پسرم! هر که سختی خود را از مردم پنهان دارد و درمان درد خویش را از خدا بخواهد، خداوند با این دعا او را عافیت می‌دهد.»

30 - (دعای نابینا)

در مجموعه‌ای یافتم که عُقْبَة بِنِ إِسْمَاعِيل خضرمی (یا حضرمی) نابینا شد.
در خواب دید که کسی می‌گوید:
بخوان:
یا قریب یا مجیب یا سمیع الدعاء یا لطیفا لما یشاء رد إلی بَصْرِی
خواند و بینایی‌اش را باز یافت.

31 - (ایضاً دعای نابینا)

این متن را به خط رضی (الدین) آوی که روانش شاد باد یافتم:
این دعا را پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به نابینایی آموختند. خداوند بینایی‌اش را باز گرداند. بعد از نماز دو گانه چنین بخوانند:
اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ وَ أَدْعُوکَ وَ أَرْغَبُ إِلَیْکَ وَ أَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ یَا مُحَمَّدُ إِنِّی أَتَوَجَّهُ بِکَ إِلَی اللَّهِ رَبِّی وَ رَبِّکَ لِیَرُدَّ بِکَ عَلَیَّ نُورَ بَصَرِی
آن نابینا بر نخاسته بود که بینایی‌اش بدو بازگشت.

32 - (دعای کم سویی چشم)

در جلد نخست کتاب «التجمل»، در بخش زندگی نامه‌ی مُحَمَّد بِنِ جَعْفَر بِنِ عَبْداللَّه بِنِ یَحْیَی بِنِ خَاقَان مطلبی نزدیک به این یافتم:
چشم مردی کم سو شده بود. در خواب دید کسی بدو می‌گوید: بخوان:
أعیذ نور بَصْرِی بنور الله الَّذِی لَا یطفأ
و دستانت را بر دیدگان بکش و پس از آن آیَة الْکُرْسِی را بخوان. (راوی گوید:
وقتی چنین کرد) چشمانش خوب شد. این تجربه شده و درست بوده است.

33 - (دعای یساری)

این دعا را به خط رضی موسوی (754) که خدایش از او خشنود باد یافتم. آن را با توجه به بخش مورد نظر عینا می‌آوریم:

در کتاب قاضی عَلِی بِنِ مُحَمَّد فرورارِی (یا قزوینی) که پاینده باد چنین دیدم: نزد ابوجَعْفَر اَحْمَد بِنِ عیسای عَلَوی زاهد خواندم و او گفت که این دعای قنوت یکی از ائمه عَلَيْهِمُ السَّلَام بود و من آن را در نیشابور از روی نسخه‌ی اَبُو الْحَسَن اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد بِنِ کسری بِنِ یسار بِنِ قیراط بلخی نوشتم. این دعا به دعای سارای (755) مشهور است:

بِسْمِ اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَوَجُّهاً بِالدُّعَاءِ إِلَى اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَقَرُّباً بِالتَّضَرُّعِ إِلَى اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَوَسُّلًا بِالتَّطَلُّبِ إِلَى اللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَعَبُّداً لِلَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَذَلُّلًا لِلَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَلَطُّفاً لِلَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَخَشُّعاً لِلَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ اسْتِكَانَةً لِلَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ اسْتِعَانَةً بِاللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ اسْتِغَاثَةً بِاللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ بِسْمِ اللَّهِ ما شاءَ اللَّهُ لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْمُسْتَعَانُ بِاللَّهِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَ رَبُّ الْأَرَضِينَ السَّبْعِ وَ مَا فِيهِنَّ وَ مَا بَيْنَهُنَّ وَ مَا عَلَيْهِنَّ وَ مَا تَحْتَهُنَّ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْآخِرُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِسْمِ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّنَا رَبِّ السَّمَاوَاتِ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ. وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ يَا اللَّهُ يَا لَطِيفُ يَا اللَّهُ الَّذِى لَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ وَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَى أَئِمَّةِ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ آلِهِ كُلِّهِمْ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَ ضَاعِفْ أَنْوَاعَ الْعَذَابِ عَلَى أَعْدَائِهِمْ وَ ثَبِّتْ شِيعَتَهُمْ عَلَى طَاعَتِكَ وَ طَاعَتِهِمْ وَ عَلَى دِينِكَ وَ مِنْهَاجِهِمْ وَ لَا تَنْزِعْ مِنْهُمْ سَيِّدِى شَيْئاً مِنْ صَالِحِ مَا أَعْطَيْتَهُمْ بِرَحْمَتِكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَ الْأَبْصَارِ لَا تُزِغْ قُلُوبَهُمْ بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَهُمْ وَ هَبْ لَهُمْ مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ يَا اللَّهُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ الصَّلَوَاتِ كُلَّهَا عَلَى مَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِمْ وَ أَنْ تَجْعَلَ اللَّعَنَاتِ كُلَّهَا عَلَى مَنْ لَعَنْتَهُمْ وَ أَنْ تَبْدَأَ بِالَّذِينَ ظَلَمَا آلَ رَسُولِكَ وَ غَصَبَا حُقُوقَ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ وَ شَرَعَا غَيْرَ دِينِكَ اللَّهُمَّ فَضَاعِفْ عَلَيْهِمَا عَذَابَكَ وَ غَضَبَكَ وَ لَعَنَاتِكَ وَ مَخَازِيَكَ بِعَدَدِ مَا فِى عِلْمِكَ بِحَسَبِ اسْتِحْقَاقِهِمَا مِنْ عَذَابِكَ وَ أَضْعَافِ أَضْعَافِ أَضْعَافِهِ بِمَبْلَغِ قُدْرَتِكَ عَاجِلًا غَيْرَ آجِلٍ بِجَمِيعِ سُلْطَانِكَ ثُمَّ بِسَائِرِ الظَّلَمَةِ مِنْ خَلْقِكَ لِأَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ

بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطّیِّبِینَ الطّاهِرِینَ الزَّاهِدِینَ [الزَّاهِرِینَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ بِحَسَبِ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُکَ فِی کُلِّ زَمَانٍ وَ فِی کُلِّ أَوَانٍ وَ لِکُلِّ شَأْنٍ وَ بِکُلِّ لِسَانٍ وَ عَلَی کُلِّ مَکَانٍ وَ مَعَ کُلِّ بَیَانٍ وَ کَذَا کُلِّ إِحْسَانٍ أَبَداً دَائِماً وَاصِلًا مَا دَامَتِ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةُ یَا ذَا الْفَضْلِ وَ الثَّنَاءِ وَ الطَّوْلِ لَکَ الْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَکَ یَا اللَّهُ وَ بِحَمْدِکَ تَرَحَّمْتَ عَلَی خَلْقِکَ فَهَدَیْتَهُمْ إِلَی دُعَائِکَ فَقَوْلُکَ الْحَقُّ فِی کِتَابِکَ - وَ إِذا سَأَلَکَ عِبادِی عَنِّی فَإِنِّی قَرِیبٌ أُجِیبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذا دَعانِ فَلَبَّیْکَ لَبَّیْکَ لَبَّیْکَ رَبَّنَا وَ سَعْدَیْکَ وَ الْخَیْرُ فِی یَدَیْکَ وَ الْمَهْدِیُّ مَنْ هَدَیْتَ عُبَیْدُکَ دَاعِیکَ مُنْتَصِبٌ بَیْنَ یَدَیْکَ وَ رِقُّکَ وَ رَاجِیکَ مُنْتَهٍ عَنْ مَعَاصِیکَ وَ سَائِلُکَ مِنْ فَضْلِکَ یُصَلِّی لَکَ وَحْدَکَ لَا شَرِیکَ لَکَ بِکَ وَ لَکَ وَ مِنْکَ وَ إِلَیْکَ لَا مَلْجَأَ وَ لَا مُلْتَجَأَ مِنْکَ إِلَّا إِلَیْکَ تَبَارَکْتَ وَ تَعَالَیْتَ سُبْحَانَکَ رَبَّنَا وَ حَنَانَیْکَ سُبْحَانَکَ وَ تَعَالَیْتَ سُبْحَانَکَ رَبَّنَا وَ رَبَّ الْبَیْتِ الْحَرَامِ سُبْحَانَکَ رَبَّنَا وَ الرَّغْبَةَ إِلَیْکَ سُبْحَانَکَ رَبَّنَا وَ رَبَّ الْوَرَی تَرَی وَ لَا تُرَی وَ أَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَی وَ إِلَیْکَ الرُّجْعَی وَ إِلَیْکَ الْمَمَاتُ وَ الْمَحْیَا وَ لَکَ الْآخِرَةُ وَ الْأُولَی وَ لَکَ الْقُدْرَةُ وَ الْحُجَّةُ وَ الْأَمْرُ وَ النَّهْیُ - وَ أَنْتَ الْغَفَّارُ لِمَنْ تابَ وَ آمَنَ وَ عَمِلَ صالِحاً ثُمَّ اهْتَدی فَآمَنَّا بِکَ یَا سَیِّدِی وَ سَأَلْنَاکَ وَ اهْتَدَیْنَا لَکَ بِمَنْ هَدَیْتَنَا بِهِمْ مِنْ بَرِیَّتِکَ الْمُخْتَارِ مِنَ الْمُتَّقِینَ مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَیْتِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ الْخَیِّرِینَ الْفَاضِلِینَ الزَّاهِدِینَ الْمَرْضِیِّینَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَیْهِمْ بِجَمِیعِ صَلَوَاتِکَ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ بِعِزِّ جَلَالِکَ وَ أَدْخِلْنَا بِهِمْ فِیمَنْ هَدَیْتَ وَ عَافِنَا بِهِمْ فِیمَنْ عَافَیْتَ وَ تَوَلَّنَا بِهِمْ فِیمَنْ تَوَلَّیْتَ وَ ارْزُقْنَا بِهِمْ فِیمَنْ رَزَقْتَ وَ بَارِکْ لَنَا بِهِمْ فِیمَا أَعْطَیْتَ وَ قِنَا بِهِمْ جَمِیعَ شُرُورِ مَا قَدَّرْتَ وَ قَضَیْتَ فَإِنَّکَ تَقْضِی وَ لَا یُقْضَی عَلَیْکَ وَ تُذِلُّ وَ لَا یُذَلُّ مَنْ وَالَیْتَ وَ تُجِیرُ وَ لَا یُجَارُ عَلَیْکَ وَ الْمَسِیرُ وَ الْمَعَادُ إِلَیْکَ آمَنَّا بِکَ یَا سَیِّدِی وَ تَوَکَّلْنَا عَلَیْکَ وَ سَمِعْنَا لَکَ یَا سَیِّدِی وَ فَوَّضْنَا أَمْرَنَا إِلَیْکَ اللَّهُمَّ فَإِنَّا نَعُوذُ بِکَ مِنْ أَنْ نَذِلَّ وَ نَخْزی وَ نَعُوذُ بِکَ مِنْ دَرَکِ الشَّقَاءِ وَ مِنْ شَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَ مِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَ مِنْ تَتَابُعِ الْفَنَاءِ وَ الْبَلَاءِ وَ مِنَ الْوَبَاءِ وَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ. وَ مِنْ حِرْمَانِ الدُّعَاءِ وَ مِنْ سُوءِ الْمَنْظَرِ فِی أَنْفُسِ أَهْلِ بَیْتِ نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِمْ وَ فِی أَدْیَانِهِمْ وَ فِی جَمِیعِ مَا تَفَضَّلْتَ وَ تَتَفَضَّلُ بِهِ عَلَیْهِمْ مَا عَاشُوا وَ عِنْدَ وَفَاتِهِمْ وَ بَعْدَ وَفَاتِهِمْ وَ نَعُوذُ بِکَ یَا سَیِّدِی مِنَ الْخِزْیِ فِی الدُّنْیَا وَ مِنْ مَرَدٍّ إِلَی النَّارِ فَهَذَا مَقَامُ الْعَائِذِ بِکَ مِنَ النَّارِ أَعُوذُ بِکَ یَا سَیِّدِی مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ الْهَارِبِ إِلَیْکَ مِنَ النَّارِ أَهْرُبُ إِلَیْکَ إِلَهِی مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ الْمُسْتَجِیرِ بِکَ مِنَ النَّارِ أَسْتَجِیرُ بِکَ یَا سَیِّدِی وَ إِلَهِی مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ التَّائِبِ الرَّاغِبِ إِلَیْکَ فِی فَکَاکِ رَقَبَتِهِ مِنَ النَّارِ إِلَهِی فُکَّ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ التَّائِبِ إِلَیْکَ الضَّارِعِ إِلَیْکَ الطَّالِبِ إِلَیْکَ فِی عِتْقِ رَقَبَتِهِ مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ مَنْ بَاءَ بِخَطِیئَتِهِ وَ تَابَ وَ أَنَابَ إِلَی رَبِّهِ وَ تَوَجَّهَ بِوَجْهِهِ إِلَی الَّذِی فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ عَالِمِ الْغَیْبِ وَ الشَّهَادَةِ عَلَی مِلَّةِ إِبْرَاهِیمَ وَ مِنْهَاجِهِ وَ عَلَی دِینِ مُحَمَّدٍ وَ شَرِیعَتِهِ وَ عَلَی وَلَایَةِ عَلِیٍّ وَ إِمَامَتِهِ وَ عَلَی نَهْجِ الْأَوْصِیَاءِ وَ الْأَوْلِیَاءِ الْمُخْتَارِینَ مِنْ ذُرِّیَّتِهِمَا الْمَخْصُوصِینَ بِالْإِمَامَةِ وَ

الطّهَارَةِ وَ الْوِصَايَةِ وَ الْحِكْمَةِ وَ التَّسْمِيَةِ بِالسِّبْطَيْنِ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَىْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ وَ بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ وَ بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَ بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ عَنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْعَبْدِ الصَّالِحِ الْأَمِينِ وَ بِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا مِنَ الْمَرْضِيِّينَ وَ بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ التَّقِيِّ مِنَ الْمُتَّقِينَ وَ بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِ مِنَ الْمُطَهَّرِينَ - وَ بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْهَادِى مِنَ الْمَهْدِيِّينَ وَ بالحَسَن [بِابْنِ الْحَسَنِ الْمُبَارَكِ مِنَ الْمُبَارَكِينَ وَ عَلَى سُنَنِهِمْ وَ سُبُلِهِمْ وَ حُدُودِهِمْ وَ نَحْوِهِمْ وَ أَمِّهِمْ وَ أَمْرِهِمْ وَ تَقْوَاهُمْ وَ سُنَّتِهِمْ وَ سِيرَتِهِمْ وَ قَلِيلِهِمْ وَ كَثِيرِهِمْ حَيّاً وَ مَيِّتاً وَ شُكْرَ الدُّنْيَا عَلَى ذَلِكَ دَائِماً دَائِماً فَيَا اللَّهُ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ يَا صَادِقَ النُّورِ يَا مَنْ صِفَتُهُ النُّورُ يَا مُدَهِّرَ الدُّهُورِ يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ - يَا مُجْرِىَ الْبُحُورِ يَا بَاعِثَ مَنْ فِى الْقُبُورِ يَا مُجْرِىَ الْفُلْكِ لِنُوحٍ يَا مُلَيِّنَ الْحَدِيدِ لِدَاوُدَ يَا مُؤْتِىَ سُلَيْمَانَ مُلْكاً عَظِيماً يَا كَاشِفَ الضُّرِّ عَنْ أَيُّوبَ يَا جَاعِلَ النَّارِ بَرْداً وَ سَلَاماً عَلَى إِبْرَاهِيمَ يَا فَادِىَ ابْنِهِ بِالذِّبْحِ الْعَظِيمِ يَا مُفَرِّجَ هَمِّ يَعْقُوبَ يَا مُنَفِّسَ غَمِّ يُوسُفَ يَا مُكَلِّمَ مُوسَى تَكْلِيماً يَا مُؤَيِّدَ عِيسَى بِالرُّوحِ تَأْيِيداً يَا فَاتِحَ لِمُحَمَّدٍ فَتْحاً مُبِيناً وَ يَا نَاصِرَهُ نَصْراً عَزِيزاً يَا جَاعِلًا لِلْخَلْقِ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيّاً يَا مُذْهِباً عَنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ الرِّجْسَ وَ مُطَهِّرَهُمْ تَطْهِيراً - أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ فَوَاضِلَ صَلَوَاتِكَ وَ بَرَكَاتِكَ وَ زَاكِيَاتِكَ وَ مَغْفِرَتِكَ وَ نَوَامِيكَ وَ رِضْوَانِكَ وَ رَأْفَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ مَحَبَّتِكَ وَ تَحِيَّتِكَ وَ صَلَوَاتِكَ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ طَاعَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَيْهِمْ وَ عَلَى جَمِيعِ أَجْسَادِهِمْ وَ أَرْوَاحِهِمْ وَ عَلَى كُلِّ مَنْ أَحْبَبْتَ الصَّلَاةَ عَلَيْهِ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ بِعَدَدِ مَا فِى عِلْمِكَ وَ آمَنْتُ يَا اللَّهُ بِكَ وَ بِهِمْ وَ بِجَمِيعِ مَنْ أَمَرْتَ بِالْإِيمَانِ بِهِ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَ آمَنْتُ بِكَ يَا اللَّهُ وَ بِجَمِيعِ أَسْرَارِ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَلَانِيَتِهِمْ وَ ظَاهِرِهِمْ وَ بَاطِنِهِمْ وَ مَعْرُوفِهِمْ حَيّاً وَ مَيِّتاً وَ أَشْهَدُ أَنَّهُمْ فِى عِلْمِ اللَّهِ وَ طَاعَتِهِ كَمُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ بِعَدَدِ مَا فِى عِلْمِ اللَّهِ فِى كُلِّ زَمَانٍ وَ فِى كُلِّ حِينٍ وَ أَوَانٍ وَ فِى كُلِّ شَأْنٍ وَ بِكُلِّ لِسَانٍ وَ عَلَى كُلِّ مَكَانٍ أَبَداً دَائِماً وَاصِلًا مَا دَامَتِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةُ بِكَ وَ بِجَمِيعِ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

يَا اللَّهُ يَا مُتَعَالِيَ الْمَكَانِ يَا رَفِيعَ الْبُنْيَانِ يَا عَظِيمَ الشَّأْنِ يَا عَزِيزَ [عَظِيمَ السُّلْطَانِ يَا ذَا النُّورِ وَ الْبُرْهَانِ يَا ذَا الْقُدْرَةِ وَ الْبَيَانِ يَا هَادِىَ الْإِيمَانِ يَا مَخُوفَ الْأَحْكَامِ يَا مَخْشِىَّ الِانْتِقَامِ يَا ذَا الْمُلْكِ وَ الْمَعَارِجِ يَا ذَا الْعَدْلِ وَ الرَّغَائِبِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّىَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ الْمُتَّقِينَ الزَّاهِدِينَ [الزَّاهِرِينَ بِجَمِيعِ صَلَوَاتِكَ وَ أَنْ تُعَجِّلَ فَرَجَهُمْ بِعِزِّ جَلَالِكَ وَ أَنْ تَجْعَلَ أَنْوَاعَ الْعَذَابِ وَ اللَّعَائِنِ بِعَدَدِ مَا فِى عِلْمِكَ عَلَى مُبْغِضِيهِمْ وَ مُعَادِيهِمْ وَ عَائِبِيهِمْ وَ مُنَاوِيهِمْ وَ التَّارِكِينَ أَمْرَهُمْ وَ الرَّادِّينَ عَلَيْهِمْ وَ الْجَاحِدِينَ وَ الصَّادِّينَ عَنْهُمْ وَ الْبَاغِينَ سِوَاهُمْ وَ الْغَاصِبِينَ حُقُوقَهُمْ وَ الْجَاحِدِينَ فَضْلَهُمْ وَ النَّاكِثِينَ عَهْدَهُمْ وَ الْمُتَلَاشِينَ ذِكْرَهُمْ وَ الْمُتَشَاكِلِينَ بِرَسْمِهِمْ وَ الْوَاطِئِينَ لِسَمْتِهِمْ وَ النَّاشِئِينَ خِلَافَهُمْ وَ النَّابِذِينَ وَلَايَتَهُمْ وَ النَّاصِبِينَ عَدَاوَتَهُمْ وَ

الْمَانِعِينَ لَهُمْ وَ النَّاكِثِينَ لِأَتْبَاعِهِمْ اللّهُمَّ فَأَبِحْ حَرِيمَهُمْ وَ أَلْقِ الرُّعْبَ فِی قُلُوبِهِمْ وَ خَالِفْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ وَ أَنْزِلْ عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ وَ عَذَابَكَ وَ غَضَائِبَكَ وَ لَعَائِنَكَ وَ مَخَاذِيَكَ وَ دَمَارَكَ وَ دَبَارَكَ وَ سَفَالَكَ وَ نَكَالَكَ وَ سَخَطَكَ وَ سَطَوَاتِكَ وَ بَأْسَكَ وَ بَوَارَكَ وَ نَكَلَاتِكَ وَ وَبَالَكَ وَ بَلَاءَكَ وَ هَلَاكَكَ وَ هَوَانَكَ وَ شَقَاءَكَ وَ شَدَائِدَكَ وَ نَوَازِلَكَ وَ نَقِمَاتِكَ وَ مَعَارَّكَ وَ مَضَارَّكَ وَ خِزْيَكَ وَ خِذْلَانَكَ وَ مَكْرَكَ وَ مَتَالِفَكَ وَ قَوَامِعَكَ وَ أَوْرَاطَكَ وَ أَوْتَارَكَ وَ عِقَابَكَ بِمَبْلَغِ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ وَ بِعَدَدِ أَضْعَافِ أَضْعَافِ أَضْعَافِ اسْتِحْقَاقِهِمْ مِنْ عَدْلِكَ مِنْ كُلِّ زَمَانٍ وَ فِی كُلِّ أَوَانٍ وَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَ بِكُلِّ مَكَانٍ وَ بِكُلِّ لِسَانٍ وَ مَعَ كُلِّ بَيَانٍ أَبَداً دَائِماً وَاصِلًا مَا دَامَتِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةُ بِكَ وَ بِجَمِيعِ قُدْرَتِكَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ يَا مُعْتِقَ الرِّقَابِ يَا كَرِيمُ يَا وَهَّابُ يَا رَحِيمُ يَا تَوَّابُ أَنْتَ تَدْعُونِی حَتَّی أَكِلَّهُ وَ أَنَا عَبْدُكَ وَ قَدْ عَظُمَتْ ذُنُوبِی عِنْدَكَ وَ خِفْتُ أَنْ لَا أَسْتَحِقَّ إِجَابَتَكَ وَ عَفْوَكَ وَ رَحْمَتَكَ أَجَلُّ وَ أَعْظَمُ مِنْ ذُنُوبِی حَتَّی لَا أَقْنَطَ مِنْ رَحْمَتِكَ وَ لَا أَيْأَسَ مِنْ حُسْنِ إِجَابَتِكَ فَلْتَسَعْنِی رَحْمَتُكَ بِرَحْمَتِكَ وَ لْيَنَلْنِی حُسْنُ إِجَابَتِكَ بِرَأْفَتِكَ وَ لتكرمنی [أَكْرِمْنِی بِسَابِغِ عَطَائِكَ وَ سَعَةِ فَضْلِكَ وَ الرِّضَا بِأَقْدَارِكَ بِغَيْرِ فَقْرٍ وَ فَاقَةٍ وَ تُبَلِّغَنِی سُؤْلِی وَ نَجَاحَ طَلِبَتِی وَ عَنْ حُسْنِ إِجَابَتِكَ إِلْحَاحِی وَ عَنْ جُمْلَةِ اعْتِرَافِی وَ اسْتِغْفَارِی أَسْتَغْفِرُكَ إِلَهِی وَ سَيِّدِی مِنْ جَمِيعِ مَا كَرِهْتَهُ مِنِّی بِجَمِيعِ الِاسْتِغْفَارَاتِ لَكَ وَ تُبْتُ مِنْ جَمِيعِ مَا كَرِهْتَهُ مِنِّی بِأَفْضَلِ التَّوْبَاتِ لَدَيْكَ مُصَلِّياً عَلَی مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الزَّاهِدِينَ بِجَمِيعِ صَلَوَاتِكَ وَ لَاعِناً أَعْدَاءَكَ وَ أَعْدَاءَهُمْ قَبْلَ كُلِّ شَیْ‏ءٍ وَ مَعَ كُلِّ شَیْ‏ءٍ وَ عِنْدَ كُلِّ شَیْ‏ءٍ وَ فِی كُلِّ شَیْ‏ءٍ وَ لِكُلِّ شَیْ‏ءٍ وَ بَعْدَ كُلِّ شَیْ‏ءٍ عَلَی أَفْضَلِ مَحَبَّتِكَ وَ مَرْضَاتِكَ حَيّاً وَ مَيِّتاً حَتَّی تَرْضَی عَنِّی وَ تَمْحُوَنِی مِنَ الْأَشْقِيَاءِ الْمَحْرُومِينَ إِجَابَتَكَ وَ تَكْتُبَنِی مِنَ السُّعَدَاءَ الْمُسْتَحِقِّينَ إِجَابَتَكَ فَإِنَّكَ سَيِّدِی تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَ تُثْبِتُ وَ عِنْدَكَ أُمُّ الْكِتَابِ - رَبَّنَا آمَنَّا بِما أَنْزَلْتَ وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُولَ وَ وَالَيْنَا الْوَلِیَّ وَ تَأَمَّمْنَا الْأَئِمَّةَ فَاكْتُبْنا مَعَ الشَّاهِدِينَ وَ أَدْخِلْنَا بِهِمْ فِی عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَ انْصُرْنَا بِهِمْ عَلَی الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ وَ بِجَمِيعِ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ثُمَّ قُلْ سَبْعِينَ مَرَّةً أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِی لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَيُّومُ لِجَمِيعِ ذُنُوبِی وَ أَسْأَلُهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْنَا بِرَحْمَتِهِ

آن گاه رکوع به جای آر و با سجده کنندگان همراه شو و پروردگارت را پرستش کن تا به یقین در رسی. (783)

تذکر: این پایان متن دعای یاد شده بود. متن آن به توضیح و تحقیق نیازمند است.

34 - (دعای کرب) نقل شده از مجموعه‌ای قدیمی در این باره

گوید:
(784) وَلِید بِنِ عَبْدالْمَلِک (خلیفه‌ی اموی) به عامل خود در مدینه، صالح بِنِ عَبْداللّه مری (785) نوشت:
حَسَن بِنِ حَسَن بِنِ أَبِی طالب عَلَیْهِ السَّلَام را بیرون آر (این حسن مُثَنَّی در زندان او بود) و در مسجد رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم 500 تازیانه بزن. صالح او را به مسجد آورد. مردم جمع شدند و والی به منبر رفت. نامه را خواند تا پایین آید و فرمان دهد حسن (مُثَنَّی) را تازیانه زنند.
داشت نامه را می‌خواند که (حضرت) عَلی بِنِ الْحُسَیْن عَلَیْهِ السَّلَام وارد شد.
مردم راه گشودند تا به نزد حَسَن بِنِ حَسَن عَلَیْهِ السَّلَام رسید. فرمود:
«عموزاده، دعای کرب بخوان؛ گشایش خواهی یافت.» پرسید:
پسر عمو، این دعا کدام است؟ فرمود:
«بگو.
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِیمُ الْکَرِیمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ - وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ.
(راوی) گوید:
عَلی بِنِ الْحُسَیْن عَلَیْهِ السَّلَام بازگشت و حسن دعا را با خود می‌خواند. وقتی صالح فرمان را خواند و پایین آمد، گفت:
چهره‌ی مردی بی‌گناه را می‌بینم. دست نگه دارید تا درباره‌ی او با خلیفه مکاتبه کنم. آن گاه به وَلِید نامه نوشت (و در خواست گذشت کرد). وَلِید پاسخ داد: آزادش ساز.

35 - (دعای رفع اندوه)

در کتاب الدعاء (پنجمین بخش اصول کافی، اثر ثقه الاسلام شَیخ اَبُو جَعْفَر) مُحَمَّد بِنِ یَعْقُوب کلینی چنین دیدم که به سند نقل کرده است:
اگر اندوهی دچار شدی، در پایان سجده‌ات بخوان:
یَا جَبْرَائِیلُ یَا مُحَمَّدُ یَا جَبْرَائِیلُ یَا مُحَمَّدُ تُکَرِّرُ ذَلِکَ اکْفِیَانِی مِمَّا أَنَا فِیهِ فَإِنَّکُمَا کَافِیَانِ وَ احْفَظَانِی بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِنَّکُمَا حَافِظَانِ

36 - دعایی که در روزگار غیبت خوانده می‌شود

تذکر: در تعقیب نماز عصر روز جمعه دو بخش دعای روایت شده در زمان غیبت را آوردیم.

از مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد بِنِ إِبْرَاهِیم جعفی معروف به صابونی، برای ما روایت شده است که - در ضمن حدیثی که به غیبت امام مَهْدِی عَلَیْهِ السَّلَام اشاره می‌کند - به سند خود چنین نقل می‌کند:

پرسیدم: شیعیان شما چه کنند؟ فرمود:

«دعا کنید و چشم به راه گشایش باشید که پرچمی بر شما آشکار خواهد شد. هر گاه آشکار شد، خدا را سپاس گویید و به آن چنگ در زنید.» پرسیدم: چه دعایی بخوانیم؟

فرمود:

«بگو:

اللَّهُمَّ أَنْتَ عَرَّفْتَنِی نَفْسَکَ وَ عَرَّفْتَنِی رَسُولَکَ وَ عَرَّفْتَنِی مَلَائِکَتَکَ وَ عَرَّفْتَنِی نَبِیَّکَ وَ عَرَّفْتَنِی وُلَاةَ أَمْرِکَ اللَّهُمَّ لَا آخُذُ إِلَّا مَا أَعْطَیْتَ وَ لَا وَاقِیَ إِلَّا مَا وَقَیْتَ اللَّهُمَّ لَا تُغَیِّبْنِی عَنْ مَنَازِلِ أَوْلِیَائِکَ وَ لَا تُزِغْ قَلْبِی بَعْدَ إِذْ هَدَیْتَنِی اللَّهُمَّ اهْدِنِی لِوَلَایَةِ مَنِ افْتَرَضْتَ طَاعَتَهُ

37 - (دعای غریق)

مُحَمَّد (بِنِ عَلی بِنِ حُسَیْن) بِنِ بَابَوَیْه (به سند خود در کتاب غیبت (اکَمَالُ الدِّین و اتمام النعمه) - عَبْداللَّه بِنِ سِنَان (بِنِ طریف):

امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:

«دچار شبهه‌ای خواهید شد و بی‌نشان آشکار و به دور از امام هدایتگر خواهید ماند. هیچ کس نجات نخواهد یافت مگر آن که دعای غریق را بخواند.» (عَبْداللَّه بِنِ سِنَان گوید:)

پرسیدم: چگونه است؟ فرمود:

یَا اللَّهُ یَا رَحْمَانُ یَا رَحِیمُ یَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِی عَلَی دِینِکَ

من چنین خواندم: یا مقلب القلوب و الأبصار ... فرمود:

«خداوند - عَزَّ و جَلَّ - مقلب القلوب و الأبصار (دگرگون کننده‌ی دل‌ها و دیده‌ها) هست؛ اما چنان که می‌گویم، بگو؛ یا مقلب القلوب، ثبت قلبی عَلی دینک» (789)

تذکر یک نکته: شاید (منع) ذکر ابصار (دیدگان) از این رو باشد که در روز قیامت، از فزونی هراس‌ها، دل‌ها و دیده‌ها دیگرگون می‌شود؛ حال آن که در روزگار غیبت، ترس از دگرگونی دل‌ها (و اندیشه‌ها) ست؛ نه دیدگان.

38 - (ایضاً دعای غیبت)

من خود در خواب دیدم که کسی این دعا را - که در خور روزهای غیبت است - به من می‌آموخت:

یَا مَنْ فَضَّلَ إِبْرَاهِیمَ وَ آلَ إِسْرَائِیلَ عَلَی الْعَالَمِینَ بِاخْتِیَارِهِ وَ أَظْهَرَ فِی مَلَکُوتِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ عِزَّةَ اقْتِدَارِهِ وَ أَوْدَعَ مُحَمَّداً صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ أَهْلَ بَیْتِهِ غَرَائِبَ أَسْرَارِهِ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْنِی مِنْ أَعْوَانِ حُجَّتِکَ عَلَی عِبَادِکَ وَ أَنْصَارِهِ

39 - (دعا در سختی‌ها)

این نیز از کتاب تعبیر الرویا اثر مُحَمَّد بِنِ یَعْقُوب کلینی آمده است:
اَحْمَد (791) از (حَسَن بِنِ عَلی) وشاء از حضرت امام اَبُو اَلْحَسَن الرضا عَلَیْهِ السَّلَام نقل می‌کند که فرمود:
«پدرم را که درود خدا بر او باد در خواب دیدم. فرمود:
پسرم، اگر به سختی‌ای دچار شدی، بسیار بگو: یَا رَءُوفُ یَا رَحِیمُ، آن چه در خواب می‌بینی مانند چیزی است که در بیداری می‌بینی.»

40 - (دعایی دیگر)

دوست ما ملک مسعود که خدای بزرگ با انجام وعده‌ها نیک فرجامش سازد گفت که در خواب دید کسی از پشت دیواری با وی سخن می‌گوید؛ اما چهره‌اش را نمی‌دید. آن کس چنین می‌خواند:

یَا صَاحِبَ الْقَدَرِ وَ الْأَقْدَارِ وَ الْهِمَمِ وَ الْمَهَامِّ عَجِّلْ فَرَجَ عَبْدِکَ وَ وَلِیِّکَ وَ الْحُجَّةِ الْقَائِمِ بِأَمْرِکَ فِی خَلْقِکَ وَ اجْعَلْ لَنَا فِی ذَلِکَ الْخِیَرَةَ

41 - (دعای بعد از هر نماز)

در مجموعه نوشته‌ای قدیمی - که به خط مولف آن است و او خود را مُحَمَّد بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَبْداللّه بِنِ فاطر معرفی می‌کند - دیدم که از مشایخ روایی خود چنین نقل می‌کند:

مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ دقاق (یا رقاق؟) قُمِّی - پدرش - اَبُو اَلْحَسَن مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد بِنِ عَلی بِنِ حَسَن بِنِ شاذان قُمِّی - اَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِنِ عَلِی بِنِ حُسَیْن (بِنِ مُوسَی) بِنِ بَابَوَیْه قُمِّی (شَیخ صدوق) - پدرش - عَبْداللّه بِنِ جَعْفَر حِمْیَرِی - مُحَمَّد بِنِ عِیسَی بِنِ عبید (بِنِ یَقْطِین) - عَبْدالرَّحْمَان بِنِ أَبِی هَاشِم - (إِبْرَاهِیم فرزند؟) اَبُو یحیای مدائنی:

امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:

«از جمله حقوق ما بر دوستان و شیعیان ما این است که بعد از نماز این دعا را بخوانند:

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِحَقِّکَ الْعَظِیمِ الْعَظِیمِ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِینَ وَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْهِمْ صَلَاةً تَامَّةً دَائِمَةً وَ أَنْ تُدْخِلَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ مُحِبِّیهِمْ وَ أَوْلِیَائِهِمْ حَیْثُ کَانُوا وَ أَیْنَ کَانُوا فِی سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ أَوْ بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ مِنْ بَرَکَةِ دُعَائِی مَا تَقَرُّ بِهِ عُیُونُهُمْ احْفَظْ یَا مَوْلَایَ الْغَائِبِینَ مِنْهُمْ وَ ارْدُدْهُمْ إِلَی أَهَالِیهِمْ سَالِمِینَ وَ نَفِّسْ عَنِ الْمَهْمُومِینَ وَ فَرِّجْ عَنِ الْمَکْرُوبِینَ وَ اکْسُ الْعَارِینَ وَ أَشْبِعِ الْجَائِعِینَ وَ أَرْوِ الظَّامِئِینَ وَ اقْضِ دَیْنَ الْغَارِمِینَ وَ زَوِّجِ الْعَازِبِینَ وَ اشْفِ مَرْضَی الْمُسْلِمِینَ وَ أَدْخِلْ عَلَی الْأَمْوَاتِ مَا تَقَرُّ بِهِ عُیُونُهُمْ وَ انْصُرِ الْمَظْلُومِینَ مِنْ أَوْلِیَاءِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ وَ أَطْفِئْ نَائِرَةَ الْمُخَالِفِینَ اللَّهُمَّ وَ ضَاعِفْ لَعْنَتَکَ وَ بَأْسَکَ وَ نَکَالَکَ وَ عَذَابَکَ عَلَی اللَّذَیْنِ کَفَرَا نِعْمَتَکَ وَ خَوَّنَا رَسُولَکَ وَ اتَّهَمَا نَبِیَّکَ وَ بَایَنَاهُ وَ حَلَّا عَقْدَهُ فِی وَصِیِّهِ وَ نَبَذَا عَهْدَهُ فِی خَلِیفَتِهِ مِنْ بَعْدِهِ وَ ادَّعَیَا مَقَامَهُ وَ غَیَّرَا أَحْکَامَهُ وَ بَدَّلَا سُنَّتَهُ وَ قَلَّبَا دِینَهُ وَ صَغَّرَا قَدْرَ حُجَجِکَ وَ بَدَا بِظُلْمِهِمْ وَ طَرَّقَا طَرِیقَ الْغَدْرِ عَلَیْهِمْ وَ الْخِلَافِ عَنْ أَمْرِهِمْ - وَ الْقَتْلِ لَهُمْ وَ إِرْهَاجِ الْحُرُوبِ عَلَیْهِمْ وَ مَنْعِ خَلِیفَتِکَ مِنْ سَدِّ الثَّلْمِ وَ تَقْوِیمِ الْعِوَجِ وَ تَثْقِیفِ الْأَوَدِ وَ إِمْضَاءِ الْأَحْکَامِ وَ إِظْهَارِ دِینِ الْإِسْلَامِ وَ إِقَامَةِ حُدُودِ الْقُرْآنِ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمَا وَ ابْنَتَیْهِمَا وَ کُلَّ مَنْ مَالَ مَیْلَهُمْ وَ حَذَا حَذْوَهُمْ وَ سَلَکَ طَرِیقَتَهُمْ وَ تَصَدَّرَ بِبِدْعَتِهِمْ لَعْناً لَا یَخْطُرُ عَلَی بَالٍ وَ یَسْتَعِیذُ مِنْهُ أَهْلُ النَّارِ الْعَنِ اللَّهُمَّ مَنْ دَانَ بِقَوْلِهِمْ وَ اتَّبَعَ أَمْرَهُمْ وَ دَعَا إِلَی وَلَایَتِهِمْ وَ شَکَّ فِی کُفْرِهِمْ مِنَ الْأَوَّلِینَ وَ الْآخِرِینَ.

آن گاه خواسته‌های خود را بگویند.»

گوید:
(793)
اَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ دقاق (یا رقاق؟) قُمِّی (- پدرش؟) - اَبُو اَلْحَسَن مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد بِنِ عَلی بِنِ حَسَن بِنِ شاذان قُمِّی - اَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ بَابَوَیْه قُمِّی - پدرش - عَبْدَاللَّه بِنِ جَعْفَر (حِمْیَرِی) - عَبَّاس بِنِ معروف - عَبْدُ السَّلَّام بِنِ سالم - مُحَمَّد بِنِ سِنَان - یونس بِنِ ظبیان - جابر بِنِ یزید جعفی:
امام بَاقِر عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:
«هر که این دعا را در طول عمر یک بار بخواند نامش در طومار بندگی نوشته و در شمار (یاران) قائم عَلَیْهِ السَّلَام ثبت خواهد شد. آن گاه که قائم ما به پا خیزد، او را به نام خواهد خواند و این نوشته را بدو خواهند سپرد و خواهند گفت:
بگیر؛ این نوشته همان پیمان است که در دنیا با ما بستی.
این همان است که خداوند می‌فرماید:
«مگر آن کسی که نزد آن مهربان پیمان داشته باشد» (794). این دعا را با وضو بخوان:
اللَّهُمَّ یَا إِلَهَ الْآلِهَةِ یَا وَاحِدُ یَا أَحَدُ یَا آخِرَ الْآخِرِینَ یَا قَاهِرَ الْقَاهِرِینَ یَا عَلِیُّ یَا عَظِیمُ أَنْتَ الْعَلِیُّ الْأَعْلَی عَلَوْتَ فَوْقَ کُلِّ عُلُوٍ هَذَا یَا سَیِّدِی عَهْدِی وَ أَنْتَ مُنْجِزٌ وَعْدِی فَصِلْ یَا مَوْلَایَ عَهْدِی وَ أَنْجِزْ وَعْدِی آمَنْتُ بِکَ أَسْأَلُکَ بِحِجَابِکَ الْعَرَبِیِّ وَ بِحِجَابِکَ الْعَجَمِیِّ وَ بِحِجَابِکَ الْعِبْرَانِیِّ وَ بِحِجَابِکَ السُّرْیَانِیِّ وَ بِحِجَابِکَ الرُّومِیِّ وَ بِحِجَابِکَ الْهِنْدِیِّ وَ أَثْبِتْ مَعْرِفَتَکَ بِالْعِنَایَةِ الْأُولَی - فَإِنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ لَا تُرَی وَ أَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَی وَ أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِرَسُولِکَ الْمُنْذِرِ ص وَ بِعَلِیٍّ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْهِ الْهَادِی وَ بِالْحَسَنِ السَّیِّدِ وَ بِالْحُسَیْنِ الشَّهِیدِ سِبْطَیْ نَبِیِّکَ وَ بِفَاطِمَةَ الْبَتُولِ وَ بِعَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ زَیْنِ الْعَابِدِینَ ذِی الثَّفِنَاتِ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الْبَاقِرِ عَنْ عِلْمِکَ وَ بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ الَّذِی صَدَّقَ بِمِیثَاقِکَ وَ بِمِیعَادِکَ وَ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ الْحَصُورِ الْقَائِمِ بِعَهْدِکَ وَ بِعَلِیِّ بْنِ مُوسَی الرِّضَا الرَّاضِی بِحُکْمِکَ وَ بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الْحِبْرِ الْفَاضِلِ الْمُرْتَضَی فِی الْمُؤْمِنِینَ وَ بِعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْأَمِینِ الْمُؤْتَمَنِ هَادِی الْمُسْتَرْشِدِینَ وَ بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ الطَّاهِرِ الزَّکِیِّ خِزَانَةِ الْوَصِیِّینَ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِالْإِمَامِ الْقَائِمِ الْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ الْمَهْدِیِّ إِمَامِنَا وَ ابْنِ إِمَامِنَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ یَا مَنْ جَلَّ فَعَظُمَ وَ [هُوَ أَهْلُ ذَلِکَ فَعَفَا وَ رَحِمَ یَا مَنْ قَدَرَ فَلَطُفَ أَشْکُو إِلَیْکَ ضَعْفِی وَ مَا قَصُرَ عَنْهُ أَمَلِی مِنْ تَوْحِیدِکَ وَ کُنْهِ مَعْرِفَتِکَ وَ أَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ بِالتَّسْمِیَةِ الْبَیْضَاءِ وَ بِالْوَحْدَانِیَّةِ الْکُبْرَی الَّتِی قَصُرَ عَنْهَا مَنْ أَدْبَرَ وَ تَوَلَّی - وَ آمَنْتُ

بِحِجَابِکَ الْأَعْظَمِ وَ بِکَلِمَاتِکَ التَّامَّةِ الْعُلْیَا الّتِی خَلَقْتَ مِنْهَا دَارَ الْبَلَاءِ وَ أحْلَلْتَ مَنْ أَحْبَبْتَ جَنَّةَ الْمَأْوَی وَ آمَنْتُ بِالسَّابِقِینَ وَ الصِّدِّیقِینَ أَصْحَابِ الْیَمِینِ مِنَ الْمُؤْمِنِینَ الَّذِینَ خَلَطُوا عَمَلًا صالِحاً وَ آخَرَ سَیِّئاً أَلَّا تُوَلِّیَنِی غَیْرَهُمْ - وَ لَا تُفَرِّقَ بَیْنِی وَ بَیْنَهُمْ غَداً إِذَا قَدَّمْتَ الرِّضَا بِفَصْلِ الْقَضَاءِ آمَنْتُ بِسِرِّهِمْ وَ عَلَانِیَتِهِمْ وَ خَوَاتِیمِ أَعْمَالِهِمْ فَإِنَّکَ تَخْتِمُ عَلَیْهَا إِذَا شِئْتَ یَا مَنْ أَتْحَفَنِی بِالْإِقْرَارِ بِالْوَحْدَانِیَّةِ وَ حَبَانِی بِمَعْرِفَةِ الرُّبُوبِیَّةِ وَ خَلَّصَنِی مِنَ الشَّکِّ وَ الْعَمَی رَضِیتُ بِکَ رَبّاً وَ بِالْأَصْفِیَاءِ حُجَجاً وَ بِالْمَحْجُوبِینَ أَنْبِیَاءَ وَ بِالرُّسُلِ أَدِلَّاءَ وَ بِالْمُتَّقِینَ أُمَرَاءَ وَ سَامِعاً لَکَ مُطِیعاً

این پایان عهد یاد شده است.

43 - از جمله دعاهایی که در تنهایی‌ها به ذهن من آمده است

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الَّذِی یُخَاطِبُکَ مِنِّی هُوَ الْعَقْلُ الَّذِی لَمْ یَزَلْ مُوَافِقاً لَکُمْ فِی إِقْبَالِکُمْ عَلَیَّ وَ إِعْرَاضِکُمْ عَنِّی فَانْظُرْ إِلَیْهِ بِعَیْنٍ أَنَّهُ عَبْدُکُمُ الْمُطِیعُ لَکُمُ الْمُشَرَّفُ بِکُمْ فَأَجِیبُوا سُؤَالَهُ وَ بَلِّغُوهُ آمَالَهُ وَ لَا تُخَیِّبُوهُ وَ تَجْبَهُوهُ بِالرَّدِّ لِأَجْلِی

44 - نیز از جمله دعاهایی که در تنهایی‌ها به ذهن من آمده است

اللَّهُمَّ إِنِّی مَا أَعْلَمُ مَصْلَحَتِی مِنْ مَفْسَدَتِی وَ لَا أَقْدُمُ عَلَی شَرْحِ مَسْأَلَتِی فَإِنِّی أَتَوَسَّلُ بِأَقْرَبِ صِفَاتِکَ إِلَی الْعَفْوِ وَ الْغُفْرَانِ أَنْ تَطْلُبَ لِی مَا أَحْتَاجُ إِلَیْهِ مِنْ أَقْرَبِ صِفَاتِکَ إِلَی الْکَرَمِ وَ الْإِحْسَانِ

45 - نیز دعایی دیگر از خود من

اللَّهُمَّ إِنَّکَ أَمَرْتَ الْمُوسِرَ أَنْ لَا يَبْخَلَ عَلَى الْمُعْسِرِ بِالْقُوتِ الَّذِی لَا بُدَّ لَهُ مِنْهُ وَ أَنْتَ قُوتِی وَ قُوَّتِیَ الَّذِی لَا غَنَاءَ لِی عَنْهُ وَ أَنْتَ أَقْدَرُ الْمُوسِرِینَ وَ أَکْرَمُ مِنَ الْمَأْمُورِینَ - فَلَا تَمْنَعْ لِی مَا لَا غَنَاءَ لِی عَنْهُ مِنَ الْقُوتِ وَ تَدَارَکْنِی قَبْلَ أَنْ أَمُوتَ وَ أَفُوتَ

46 - هم چنین دعای دیگری از خودم

اللَّهُمَّ إِنَّکَ کَرِهْتَ لِلْمُضِیفِ أَنْ یَمْنَعَ ضَیْفَهُ مِنَ الْقِرَی مَعَ قُدْرَتِهِ عَلَی الضِّیَافَةِ وَ إِنْ لَمْ یَهْلِکِ الضَّیْفُ بِمَنْعِهِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَ الرَّأْفَةِ وَ الْمُضِیفُ مِمَّنْ یَنْقُصُهُ الْبَذْلُ وَ أَنَا قَدْ جَعَلْتُ نَفْسِی ضَیْفَکَ وَ مَا لَهَا غِنًی عَنْ قِرَاکَ وَ مَتَی مَنَعْتَهَا مِنْ طَبَقِ ضِیَافَتِکَ بِتُّ طَاوِیاً فِی حِمَاکَ وَ وَصَلْتُ إِلَی الْهَلَاکِ فَلَا تَمْنَعْنِی مِنْ ضِیَافَتِکَ یَا مَنْ لَا یَنْقُصُهُ الْإِحْسَانُ وَ لَا یَزِیدُهُ الْحِرْمَانُ

47 - باز دعایی گذشته از ذهن من

اللَّهُمَّ إِنِّی وَجَدْتُ مِنْ لِسَانِ حَالِ مَرَاحِمِکَ وَ مَکَارِمِکَ مَنْ یُخْبِرُنِی عَنِّی بِأَنَّ یَدَ إِحْسَانِی صِفْرٌ مِنِ اقْتِدَارِی عَلَی وُجُودِی وَ حَیَاتِی وَ عَافِیَتِی وَ أُصُولِ سَعَادَتِی فِی دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی وَ أَنَّکَ جَلَّ جَلَالُکَ أَوْجَدْتَنِی جُوداً وَ کَرَماً وَ أَحْیَیْتَنِی مُتَفَضِّلًا وَ مُنْعِماً وَ عَافَیْتَنِی ابْتِدَاءً فِی الْإِنْشَاءِ وَ عَافَیْتَنِی مِمَّا أَسْتَحِقُّهُ مِنْ أَنْوَاعِ الْبَلَاءِ وَ الِابْتِلَاءِ بِتَقْصِیرِی فِی شُکْرِ مَا وَهَبْتَنِی مِنَ النَّعْمَاءِ وَ أَنَا بِالنِّسْبَةِ إِلَیَّ مَوْصُوفٌ بِالْفَنَاءِ وَ بِالنِّسْبَةِ إِلَی جُودِکَ وَ نِعْمَتِکَ مَعْرُوفٌ بِالْبَقَاءِ فَصُنْ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ وَ أَکْرَمَ الْأَکْرَمِینَ مَغَارِسَ مَعْرُوفِکَ مِنَ الذُّبُولِ وَ کُنْ حَارِسَ نُجُومِ کَرَمِکَ مِنَ الْأُفُولِ وَ نَزِّهْ کَمَالَ فَضْلِکَ أَنْ یَهْجُمَ عَلَیْهِ سُلْطَانُ عَدْلِکَ وَ احْفَظْ مَعَاهِدَ رَحْمَتِکَ وَ مَوَائِدَ نِعْمَتِکَ أَنْ تُشَوِّشَهَا یَدُ عُقُوبَتِکَ وَ ارْحَمْ مَنْ جَهِلَ رَذَالَةَ قَدْرِ نَفْسِهِ وَ جَلَالَةَ قَدْرِکَ وَ أَقْدَمَ مَعَ ضَعْفِهِ وَ ذُلِّهِ عَلَی مُخَالَفَةِ أَمْرِکَ فَهُوَ وَ إِنْ عَصَاکَ بِالْمَقَالِ وَ الْفَعَالِ فَیَدُ فَقْرِهِ وَ کَسْرِهِ مَمْدُودَةٌ إِلَیْکَ بِلِسَانِ الْحَالِ تَسْتَرْحِمُ وَ تَسْتَعْطِفُ وَ تَسْتَوْهِبُ جَنَایَاهَا وَ تَسْأَلُ إِجْرَاءَهَا عَلَی جَمِیلِ عَادَاتِهَا یَا مَنْ لَا یَنْقُصُهُ الْإِحْسَانُ وَ لَا یَزِیدُهُ الْحِرْمَانُ

48 - دعایی به ذهن من آمده

اللَّهُمَّ إِنَّ يَدَ لِسَانِ حَالِ التُّرَابِ الَّذِي شَرَّفْتَهُ بِنُورِ الْأَلْبَابِ وَ تَوَلَّيْتَ حِفْظَهُ فِی الْأَصْلَابِ وَ الْبُطُونِ عَلَى اخْتِلَافِ الْأَعْقَابِ وَ الْأَحْقَابِ مَمْدُودَةٌ إِلَى أُفُقِ ذَلِکَ الْجُوْدِ وَ فَقْرُهَا وَارِدٌ مَعَ الْوُفُودِ يَسْتَعِيذُ مِنَ الْوَعِيدِ وَ يَسْتَنْجِزُ مَا سَبَقَ مِنَ الرَّحْمَةِ وَ الْکَرَمِ وَ الْوُعُودِ فِی أَنْ تَأْذَنَ فِی اسْتِخْرَاجِ کُلِّ مَا يَحْتَاجُ مَمْلُوکُکَ إِلَيْهِ لِنَفْسِهِ وَ لِمَنْ يَعِزُّ عَلَيْهِ مِنْ خَزَائِنِ إِحَاطَةِ عِلْمِکَ وَ حَمْلِ تِلْکَ الْحَوَائِجِ عَلَى مَطَايَا رَحْمَتِکَ وَ حِلْمِکَ وَ تَزْوِيدِهَا مِنْ ذَخَائِرِ صِيَانَةِ فَضْلِکَ وَ أَمَانِ ظِلِّکَ أَنْ يَلْقَاهُ أَحَدٌ بِالْإِيَاسِ مِنْهُ وَ بِالْقُنُوطِ الَّذِی صُنْتَهُ عَنْهُ وَ أَنْ تُورِدَهَا عَلَى مَنَاهِلِ الْعَفْوِ وَ الْکَرَمِ - وَ مَنَازِلِ الْحِلْمِ وَ النِّعَمِ وَ تُسَمِّيَهَا مَمْلُوکُکَ نَجَابَةً بِالْإِنَابَةِ وَ تُظْفِرَهَا بِتَعْجِيلِ الْإِجَابَةِ وَ أَنْ تَکُونَ ضَيْفَاناً وَ جِيرَاناً وَ تَسْتَشْهِدَ عِلْمَکَ بِفَقْرِهَا إِلَى الضِّيَافَةِ وَ ضَرُورَتِهَا إِلَى الْإِجَارَةِ وَ الْأَمَنَةِ مِنَ الْمَخَافَةِ وَ تَلُوذَ بِوَصَايَاکَ وَ بِقِرَى الضُّيُوفِ وَ تَعُوذَ بِحِمَالِکَ الَّذِی بَذَلْتَهُ لِلْمُسْتَجِيرِ الْمَلْهُوفِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

49 - دعایی دیگر از کتاب‌های دعا

در گذشته‌ای دور، در هنگام سختی بر دل گوینده‌ای چنین گذشته است:

اللَّهُمَّ إِنَّکَ أَنْشَأْتَ هَذِهِ الْمِلَّةَ النَّبَوِیَّةَ الْمُحَمَّدِیَّةَ بِغَیْرِ ذَخِیرَةٍ کَانَتْ مِنَ الْأَمْوَالِ وَ الرِّجَالِ وَ قَطَعْتَ بِهَا وَ لَهَا عَقَبَاتُ الْأَهْوَالِ وَ الْآمَالِ ثُمَّ انْتَظَمَ أَمْرُ هَذِهِ الدُّوَلِ الْإِسْلَامِیَّةِ بِغَیْرِ ذَخِیرَةٍ مِنَ الْعَدَدِ وَ لَا کَثِیرَةٍ مِنَ الْعَدَدِ حَتَّی مَضَی حُکْمُهَا عَلَی مَنْ عَنَدَ أَوْ عَبَدَ وَ قَدْ عَرَّفْتَنَا مِنْ قُوَّتِکَ وَ أَرَیْتَنَا مِنْ قُدْرَتِکَ أَنَّ سُلْطَانَکَ یَثْبُتُ أَسَاسُهُ وَ یَتِمُّ حِفْظُهُ وَ انْحِرَاسُهُ وَ بِانْفِرَادِ مُرَادِکَ وَ بِغَیْرِ جِهَادِ أَحَدٍ مِنْ عِبَادِکَ فَأَقَمْتَ لِمَنْ نَصَرْتَ مِنْ أَنْبِیَائِکَ عَلَی أَعْدَائِکَ مِنَ الْمَاءِ اللَّطِیفِ جَسَداً کَثِیفاً وَ غَرَقاً أَلِیماً وَ مِنَ الْهَوَاءِ الضَّعِیفِ رِیحاً عَقِیماً - اللَّهُمَّ فَأَجِرْنَا عَلَی مَا عَوَّدْتَنَا مِنْ نَصْرِکَ وَ نَصْرِ الْإِسْلَامِ وَ الْمُسْلِمِینَ وَ دَفْعِ الْبَاغِینَ وَ الْمُشْرِکِینَ وَ لَا تُشْمِتْ بِنَا الْأَعْدَاءَ وَ لا تَجْعَلْنا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِینَ وَ امْدُدْنَا بِمَا مَدَدْتَ بِهِ الْمُتَوَکِّلِینَ وَ الْمُسْتَغِیثِینَ مِنْ جُنُودِکَ الْغَالِبِینَ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

50 - (دعای عَبَرَات)

از جمله‌ی این دعاها آن است که دوست نزدیک من مُحَمَّد بِنِ مُحَمَّد بِنِ مُحَمَّد قاضی آوه که خدای بزرگ سعادت وی را افزون و سرانجامش را خجسته گرداناد یاد کرد و برای آن داستان شگفت و عامل عجیبی ذکر کرد و آن این که:
برای او رخ دادی پیش آمده بود. این دعا را در برگه‌ای یافت که آن را لا به لای کتاب‌هایش نگذاشته بود. از روی آن نوشت. بعد از استنساخ، اصل را گم کرد!
من (نیز) این دعا را در نسخه‌ای کهن یافتم که بخشی از آن را رطوبت گرفته بود و کم و زیاد داشت. این را ابْن الوزیر وَرَّاق آورده بود و می‌گفت که آن را به بهای 5/1 درهم برای فرزند مُحَمَّد مقری أَعْرَج خریده است. چه بسا این دعا در کتاب‌ها باشد و برادر عزیز آوه‌ای من جای آن را نمی‌دانسته و خداوند بزرگ به لطف آن را - چنان که از او نقل کردیم - بدو شناسانده است. این دعا - که در زیر می‌آید - به دعای عَبَرَات نام بردار است:
اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ یَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ وَ یَا کَاشِفَ الْکُرُبَاتِ أَنْتَ الَّذِی تَقْشَعُ سَحَابَ الْمِحَنِ وَ قَدْ أَمْسَتْ ثِقَالًا وَ تَجْلُو ضَبَابَ الْإِحَنِ وَ قَدْ سَحَبَتْ أَذْیَالًا وَ تَجْعَلُ زَرْعَهَا هَشِیماً وَ عِظَامَهَا رَمِیماً وَ تَرُدُّ الْمَغْلُوبَ غَالِباً وَ الْمَطْلُوبَ طَالِباً إِلَهِی فَکَمْ مِنْ عَبْدٍ نَادَاکَ إِنِّی مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ فَفَتَحْتَ لَهُ مِنْ نَصْرِکَ أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِماءٍ مُنْهَمِرٍ وَ فَجَّرْتَ لَهُ مِنْ عَوْنِکَ عُیُوناً فَالْتَقَى مَاءُ فَرَجِهِ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ وَ حَمَلْتَهُ مِنْ کِفَایَتِکَ عَلَى ذاتِ أَلْواحٍ وَ دُسُرٍ یَا رَبِّ إِنِّی مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ یَا رَبِّ إِنِّی مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ یَا رَبِّ إِنِّی مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ افْتَحْ لِی مِنْ نَصْرِکَ أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِماءٍ مُنْهَمِرٍ وَ فَجِّرْ لِی مِنْ عُیُونِکَ لِیَلْتَقِیَ مَاءُ فَرَجِی عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ وَ احْمِلْنِی یَا رَبِّ مِنْ کِفَایَتِکَ عَلَى ذاتِ أَلْواحٍ وَ دُسُرٍ یَا مَنْ إِذَا وَلَجَ الْعَبْدُ فِی لَیْلٍ مِنْ حَیْرَتِهِ یَهِیمُ وَ لَمْ یَجِدْ صَرِیخاً یَصْرُخُهُ مِنْ وَلِیٍّ حَمِیمٍ وَجَدَ یَا رَبِّ مِنْ مَعُونَتِکَ صَرِیخاً مُغِیثاً وَ وَلِیّاً یَطْلُبُهُ حَثِیثاً یُنَجِّیهِ مِنْ ضِیقِ أَمْرِهِ وَ حَرَجِهِ وَ یُظْهِرُ لَهُ الْمُهِمَّ مِنْ أَعْلَامِ فَرَجِهِ اللَّهُمَّ فَیَا مَنْ قُدْرَتُهُ قَاهِرَةٌ وَ نَقِمَاتُهُ قَاصِمَةٌ لِکُلِّ جُبَارٍ دَامِغَةٌ لِکُلِّ کَفَوْرٍ خَتَّارٍ صَلِّ یَا رَبِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ - وَ انْظُرْ إِلَیَّ یَا رَبِّ نَظْرَةً مِنَ نَظَرَاتِکَ رَحِیمَةً تَجْلُ بِهَا عَنِّی ظُلْمَةً وَاقِفَةً مُقِیمَةً مِنْ عَاهَةٍ جَفَّتْ مِنْهَا الضُّرُوعُ وَ تَلِفَتْ مِنْهُ الزُّرُوعُ وَ اشْتَمَلَ بِهَا عَلَى الْقُلُوبِ الْیَأْسُ وَ جَرَتْ وَ سَکَنَتْ بِسَبَبِهَا الْأَنْفَاسُ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَسْأَلُکَ حِفْظاً حِفْظاً لِغَرَائِسَ غَرَسَتْهَا یَدُ الرَّحْمَنِ وَ شِرْبُهَا مِنْ مَاءِ الْحَیَوَانِ أَنْ تَکُونَ بِیَدِ الشَّیْطَانِ تُحَزُّ وَ بِفَأْسِهِ تُقْطَعُ وَ تُجَزُّ إِلَهِی مَنْ أَوْلَى مِنْکَ أَنْ یَکُونَ عَنْ

حَرِيمِکَ دَافِعاً وَ مَنْ أَجْدَرُ مِنْکَ أَنْ يَکُونَ لَهُ عَنْ حِمَاکَ حَارِساً وَ مَانِعاً إِلَهِی إِنَّ الْأَمْرَ قَدْ هَالَ فَهَوِّنْهُ وَ خَشُنَ فَأَلِنْهُ فَإِنَّ الْقُلُوبَ کَاعَتْ فَطَمِّنْهَا وَ النُّفُوسَ ارْتَاعَتْ فَسَکِّنْهَا إِلَهِی تَدَارَکْ أَقْدَاماً زَلَّتْ وَ أَفْهَاماً فِی مَهَامِهِ الْحَيْرَةِ ضَلَّتْ أَجْحَفَ الضُّرُّ بِالْمَضْرُورِ فِی دَاعِيَةِ الْوَيْلِ وَ الثُّبُورِ فَهَلْ يَحْسُنُ مِنْ فَضْلِکَ أَنْ تَجْعَلَهُ فَرِيسَةَ الْبَلَاءِ وَ هُوَ لَکَ رَاجٍ أَمْ هَلْ يَجْمُلُ مِنْ عَدْلِکَ أَنْ يَخُوضَ لُجَّةَ النَّقِمَاتِ وَ هُوَ إِلَيْکَ لَاجٍ مَوْلَایَ لَئِنْ کُنْتُ لَا أَشُقُّ عَلَی نَفْسِی فِی التُّقَی وَ لَا أَبْلُغُ فِی حَمْلِ أَعْبَاءِ الطَّاعَةِ مَبْلَغَ الرِّضَا وَ لَا أَنْتَظِمُ فِی سِلْکِ قَوْمٍ رَفَضُوا الدُّنْيَا فَهُمْ خُمْصُ الْبُطُونِ مِنَ الطَّوَی عُمْشُ الْعُيُونِ مِنَ الْبُکَاءِ بَلْ أَتَيْتُکَ يَا رَبِّ بِضَعْفٍ مِنَ الْعَمَلِ وَ ظَهْرٍ ثَقِيلٍ بِالْخَطَاءِ وَ الزَّلَلِ - وَ نَفْسٍ لِلرَّاحَةِ مُعْتَادَةٍ وَ لِدَوَاعِی التَّسْوِيفِ مُنْقَادَةٍ أَ مَا يَکْفِيکَ يَا رَبِّ وَسِيلَةً إِلَيْکَ وَ ذَرِيعَةً لَدَيْکَ أَنَّنِی لِأَوْلِيَائِکَ مُوَالٍ وَ فِی مَحَبَّتِهِمْ مُغَالٍ أَ مَا يَکْفِينِی أَنْ أَرُوحَ فِيهِمْ مَظْلُوماً أَوْ أَغْدُوَ مَکْظُوماً وَ أَقْضِیَ بَعْدَ هُمُومٍ هُمُوماً وَ بَعْدَ وُجُومٍ وُجُوماً أَ مَا عِنْدَکَ يَا رَبِّ بِهَذِهِ حُرْمَةٌ لَا تَضِيعُ وَ ذِمَّةٌ بِأَدْنَاهَا يَقْتَنِعُ فَلِمَ تَمْنَعُنِی نَصْرَکَ يَا رَبِّ وَ هَا أَنَا ذَا غَرِيقٌ وَ تَدَعُنِی بِنَارِ عَدُوِّکَ حَرِيقٌ أَ تَجْعَلُ أَوْلِيَاءَکَ لِأَعْدَائِکَ طَرَائِدَ وَ لِمَکْرِهِمْ مَصَايِدَ وَ تُقَلِّدُهُمْ مِنْ خَسْفِهِمْ قَلَائِدَ وَ أَنْتَ مَالِکُ نُفُوسِهِمْ أَنْ لَوْ قَبَضْتَهَا جَمَدُوا وَ فِی قَبْضَتِکَ مَوَادُّ أَنْفَاسِهِمْ لَوْ قَطَعْتَهَا خَمَدُوا فَهَا يَمْنَعُکَ يَا رَبِّ أَنْ تَکُفَّ بَأْسَهُمْ وَ تَنْزِعَ عَنْهُمْ مِنْ حِفْظِکَ لِبَاسَهُمْ وَ تُعْرِيَهُمْ مِنْ سَلَامَةٍ بِهَا فِی أَرْضِکَ يَفْرَحُونَ وَ فِی مَيَدَانِ الْبَغْیِ عَلَی عِبَادِکَ يَمْرَحُونَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَدْرِکْنِی وَ لَمْ يُدْرِکْنِی الْغَرَقُ وَ تَدَارَکْنِی وَ لَمَّا غَيَّبَ شَمْسِی الشَّفَقُ إِلَهِی کَمْ مِنْ عَبْدٍ خَائِفٍ الْتَجَأَ عَلَی سُلْطَانٍ فَآبَ عَنْهُ مَحْفُوفاً بِأَمْنٍ وَ أَمَانٍ أَ فَأَقْصِدُ يَا رَبِّ أَعْظَمَ مِنْ سُلْطَانِکَ سُلْطَاناً أَمْ أَوْسَعَ مِنْ إِحْسَانِکَ إِحْسَاناً أَمْ أَکْثَرَ مِنِ اقْتِدَارِکَ اقْتِدَاراً أَمْ أَکْرَمَ مِنِ انْتِصَارِکَ انْتِصَاراً اللَّهُمَّ أَيْنَ أَيْنَ کِفَايَتُکَ الَّتِی هِیَ نُصْرَةُ الْمُسْتَغِيثِينَ مِنَ الْأَنَامِ وَ أَيْنَ أَيْنَ عِنَايَتُکَ الَّتِی هِیَ جُنَّةُ الْمُسْتَهْدَفِينَ لِجَوْرِ الْأَيَّامِ إِلَیَّ إِلَیَّ بِهَا يَا رَبِّ نَجِّنِی مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ إِنِّی مَسَّنِیَ الضُّرُّ وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ مَوْلَایَ تَرَی تَحَيُّرِی فِی أَمْرِی وَ تَقَلُّبِی فِی ضُرِّی وَ انْطِوَایَ عَلَی حُرْقَةِ قَلْبِی وَ حَرَارَةِ صَدْرِی فَصَلِّ يَا رَبِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ جُدْ لِی يَا رَبِّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ فَرَجاً وَ مَخْرَجاً يَسِّرْ لِی يَا رَبِّ نَحْوَ الْبُشْرَی مَنْهَجاً وَ اجْعَلْ يَا رَبِّ مَنْ نَصَبَ لِی حِبَالًا لِيَصْرَعَنِی بِهَا صَرِيعاً فِيمَا مَکَرَ وَ مَنْ حَفَرَ لِی بِئْراً لِيُوقِعَنِی فِيهَا أَنْ يَقَعَ فِيمَا حَفَرَ وَ اصْرِفِ اللَّهُمَّ عَنِّی مِنْ شَرِّهِ وَ مَکْرِهِ وَ فَسَادِهِ وَ ضُرِّهِ مَا تَصْرِفُهُ عَمَّنْ قَادَ نَفْسَهُ لِدِينِ الدَّيَّانِ وَ مُنَادٍ يُنَادِی لِلْإِيمَانِ إِلَهِی عَبْدُکَ عَبْدُکَ أَجِبْ دَعْوَتَهُ وَ ضَعِيفُکَ ضَعِيفُکَ فَرِّجْ غَمَّهُ فَقَدِ انْقَطَعَ کُلُّ حَبْلٍ إِلَّا حَبْلُکَ وَ تَقَلَّصَ کُلُّ ظِلٍّ إِلَّا ظِلُّکَ - إِلَهِی دَعْوَتِی هَذِهِ إِنْ رَدَدْتَهَا أَيْنَ تُصَادِفُ مَوْضِعَ الْإِجَابَةِ وَ مَخِيلَتِی إِنْ کَذَّبْتَهَا أَيْنَ تلاقی [تُلَاقِی مَوْقِعَ الْإِخَافَةِ فَلَا تَرُدَّ دَاعِیَ بَابِکَ مَنْ لَا يَعْرِفُ غَيْرَهُ بَاباً وَ لَا تَمْنَعُ دُونَ جَنَابِکَ مَنْ لَا يَعْرِفُ سِوَاهُ جِنَاناً وَ تَسْجُدُ وَ تَقُولُ إِلَهِی إِنَّ وَجْهاً إِلَيْکَ بِرَغْبَتِهِ تَوَجَّهَ خَلِيقٌ بِأَنْ تُجِيبَهُ وَ إِنَّ جَبِيناً

لَکَ بِابْتِهَالِهِ سَجَدَ حَقِیقٌ أنْ یَبْلَغَ مَا قَصَدَ وَ إِنَّ خَدّاً لَدَیْکَ بِمَسْأَلَتِهِ تَعَفَّرَ جَدِیرٌ بِأَنْ یَفُوزَ بِمُرَادِهِ وَ یَظْفَرَ وَ هَا أَنَا ذَا یَا إِلَهِی قَدْ تَرَى تَعَفُّرَ خَدِّی وَ ابْتِهَالِی وَ اجْتِهَادِی فِی مَسْأَلَتِکَ وَ جِدِّی فَتَلَقَّ یَا رَبِّ رَغَبَاتِی بِرَأْفَتِکَ قَبُولاً وَ سَهِّلْ إِلَیَ طَلِبَاتِی بِعِزَّتِکَ وُصُولاً وَ ذَلِّلْ لِی قُطُوفَ ثَمَرَةِ إِجَابَتِکَ تَذْلِیلًا

إِلَهِی لَا رُکْنَ أَشَدَّ مِنْکَ فَآوِیَ إِلى رُکْنٍ شَدِیدٍ وَ قَدْ آوَیْتُ وَ عَوَّلْتُ فِی قَضَاءِ حَوَائِجِی عَلَیْکَ وَ لَا قَوْلٌ أَسَدُّ مِنْ دُعَائِکَ فَأَسْتَظْهِرَ بِقَوْلٍ سَدِیدٍ وَ قَدْ دَعَوْتُکَ کَمَا أَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لِی بِفَضْلِکَ کَمَا وَعَدْتَ فَهَلْ بَقِیَ یَا رَبِّ إِلَّا أَنْ تُجِیبَ وَ تَرْحَمَ مِنِّی الْبُکَاءَ وَ النَّحِیبَ یَا مَنْ لَا إِلَهَ سِوَاهُ یَا مَنْ یُجِیبُ الْمُضْطَرَّ إِذا دَعاهُ رَبِّ انْصُرْنِی عَلَى الْقَوْمِ الظَّالِمِینَ وَ افْتَحْ لِی وَ أَنْتَ خَیْرُ الْفاتِحِینَ وَ الْطُفْ بِی یَا رَبِّ وَ بِجَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

سرور و بزرگ ما پیشوای عالم کامل، علامه‌ی فقیه، دانشمند زاهد، عابد پارسا و مجاهد، آقای برتر و برنشین والا، تکیه گاه اسلام و مسلمانان، پادشاه دانشمندان و سروران روی زمین، دارای هر دو حسب، اَبُو اَلْقاسم عَلی بِنِ مُوسَى بِنِ جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد بِنِ مُحَمَّد طاووس عَلَوی فاطمی - که خدای در دو جهان فرخنده‌اش داراد و هر آن چه روشنا چشم است، به مُحَمَّد و آل پاک وی، بدو ارزانی دهاد - گوید:

وقتی این دعا را بعد از در گذشت برادر پسندیده‌ام «قاضی آوی» که خدای روانش را مینوی و خاکش را نورانی کناد یافتم و دیدم که از آن چه برادرم عَلی معروف به ابْن الوزیر وَرَّاق در یک مجلد آورد - که آغازش دعای طلحی بود و چنان که گفتیم، قدیمی بود - افزوده‌های خوب و کاستی‌هایی دارد، آن را - به همین گونه که یافتم - می‌آورم تا اسرار حفظ شده باشد و انوار پر سود آن از دست نرود:

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ یَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ وَ یَا کَاشِفَ الزَّفَرَاتِ أَنْتَ الَّذِی تَقْشَعُ سِحَابَ الْمِحَنِ وَ قَدْ أَمْسَتْ ثِقَالًا وَ تَجْلُو ضَبَابَ الْفِتَنِ وَ قَدْ سَحَبَتْ أَذْیَالًا وَ تَجْعَلُ زَرْعَهَا هَشِیماً وَ بُنْیَانَهَا هَدِیماً وَ عِظَامَهَا رَمِیماً وَ تَرُدُّ الْمَغْلُوبَ غَالِباً وَ الْمَطْلُوبَ طَالِباً وَ الْمَقْهُورَ قَاهِراً وَ الْمَقْدُورَ عَلَیْهِ قَادِراً فَکَمْ یَا إِلَهِی مِنْ عَبْدٍ نَادَاکَ رَبِّ إِنِّی مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ فَفَتَحْتَ مِنْ نَصْرِکَ لَهُ أَبْوابَ السَّماءِ بِماءٍ مُنْهَمِرٍ وَ فَجَّرْتَ لَهُ مِنْ عَوْنِکَ عُیُوناً فَالْتَقَى الْماءُ عَلى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ وَ حَمَلْتَهُ مِنْ کِفَایَتِکَ عَلى ذاتِ أَلْواحٍ وَ دُسُرٍ یَا مَنْ إِذَا وَلَجَ الْعَبْدُ فِی لَیْلٍ مِنْ حَیْرَتِهِ بَهِیمٍ وَ لَمْ یَجِدْ لَهُ صَرِیخاً یُصْرِخُهُ مِنْ وَلِیٍّ حَمِیمٍ وَ جُدْ مِنْ مَعُونَتِکَ صَرِیخاً مُغِیثاً وَلِیّاً یَطْلُبُهُ حَثِیثاً یُنَجِّیهِ مِنْ ضِیقِ أَمْرِهِ وَ حَرَجِهِ وَ یُظْهِرُ لَهُ أَعْلَامَ فَرَجِهِ اللَّهُمَّ فَیَا مَنْ قُدْرَتُهُ قَاهِرَةٌ وَ نَقِمَاتُهُ قَاصِمَةٌ لِکُلِّ جُبَارٍ دَامِغَةٌ لِکُلِّ کَفُوْرٍ خَتَّارٍ أَسْأَلُکَ نَظْرَةً مِنْ نَظَرَاتِکَ رَحِیمَةً تُجْلِی بِهَا ظُلْمَةً عَاکِفَةً مُقِیمَةً فِی عَاهَةٍ جَفَّتْ مِنْهَا الضُّرُوعُ وَ تَلِفَتْ مِنْهَا الزُّرُوعُ وَ انْهَمَلَتْ مِنْ أَجْلِهَا الدُّمُوعُ وَ اشْتَمَلَ لَهَا عَلَى الْقُلُوبِ الْیَأْسُ وَ جَرَتْ بِسَبَبِهَا الْأَنْفَاسُ إِلَهِی فَحِفْظاً حِفْظاً لِغَرَائِزَ غَرْسُهَا وَ شِرْبُهَا بِیَدِ الرَّحْمَنِ وَ نَجَاتُهَا بِدُخُولِ الْجِنَانِ أَنْ تَکُونَ بِیَدِ

الشَّيْطَانِ تُحَزُّ وَ بِفَأْسِهِ تُقْطَعُ وَ تُجَزُّ إِلَهِی فَمَنْ أَوْلَی مِنْکَ بِأَنْ یَکُونَ عَنْ حَرِیمِکَ دَافِعاً وَ مَنْ أَجْدَرُ مِنْکَ بِأَنْ یَکُونَ عَنْ حِمَاکَ مَانِعاً إِلَهِی إِنَّ الْأَمْرَ قَدْ هَالَ فَهَوِّنْهُ وَ خَشُنَ فَأَلِنْهُ وَ إِنَّ الْقُلُوبَ کَاعَتْ فَطَمِّنْهَا وَ النُّفُوسَ ارْتَاعَتْ فَسَکِّنْهَا إِلَهِی إِلَهِی تَدَارَکْ أَقْدَاماً زَلَّتْ وَ أَفْکَاراً فِی مَهَامِهِ الْحَیْرَةِ زَلَّتْ - إِنْ رَأَتْ جَبَرَکَ عَلَی کَسِیرِهَا وَ إِطْلَاقَکَ لِأَسِیرِهَا وَ إِجَارَتَکَ لِمُسْتَجِیرِهَا أَجْحَفَ الضُّرُّ بِالْمَضْرُورِ وَ لَبَّی دَاعِیَهُ بِالْوَیْلِ وَ الثُّبُورِ فَهَلْ تَدَعُهُ یَا مَوْلَایَ فَرِیسَةً لِلْبَلَاءِ وَ هُوَ لَکَ رَاجٍ أَمْ هَلْ یَخُوضُ لُجَّةَ الْغَمَّاءِ وَ هُوَ إِلَیْکَ لَاجٍ مَوْلَایَ إِنْ کُنْتُ لَا أَشُقُّ عَلَی نَفْسِی فِی التُّقَی وَ لَا أَبْلُغُ فِی حَمْلِ أَعْبَاءِ الطَّاعَةِ مَبْلَغَ الرِّضَا وَ لَا أَنْتَظِمُ فِی سِلْکِ قَوْمٍ رَفَضُوا الدُّنْیَا فَهُمْ خُمْصُ الْبُطُونِ مِنَ الطَّوَی ذُبُلُ الشِّفَاهِ مِنَ الظَّمَاءِ عُمْشُ الْعُیُونِ مِنَ الْبُکَاءِ بَلْ أَتَیْتُکَ بِضَعْفٍ مِنَ الْعَمَلِ وَ ظَهْرٍ ثَقِیلٍ بِالْخَطَاءِ وَ الزَّلَلِ وَ نَفْسٍ لِلرَّاحَةِ مُعْتَادَةٍ وَ لِدَوَاعِی الشَّرِّ مُنْقَادَةٍ أَ فَمَا یَکْفِینِی یَا رَبِّ وَسِیلَةً إِلَیْکَ وَ ذَرِیعَةً لَدَیْکَ أَنَّنِی لِأَوْلِیَاءِ دِینِکَ مُوَالٍ وَ فِی مَحَبَّتِهِمْ مُغَالٍ وَ لِجِلْبَابِ الْبَلَاءِ فِیهِمْ لَابِسٌ وَ لِکِتَابِ تَحَمُّلِ الْعَنَاءِ بِهِمْ دَارِسٌ أَ مَا یَکْفِینِی أَنْ أَرُوحَ فِیهِمْ مَظْلُوماً وَ أَغْدُوَ مَکْظُوماً وَ أَقْضِیَ بَعْدَ هُمُومٍ هُمُوماً وَ بَعْدَ وُجُومٍ وُجُوماً أَ مَا عِنْدَکَ یَا مَوْلَایَ بِهَذِهِ حُرْمَةٌ لَا تَضِیعُ وَ ذِمَّةٌ بِأَدْنَاهَا تَقْتَنِعُ فَلِمَ لَا تَمْنَعُنِی یَا رَبِّ وَ هَا أَنَا ذَا غَرِیقٌ وَ تَدَعُنِی هَکَذَا وَ أَنَا بِنَارِ عَدُوِّی حَرِیقٌ - مَوْلَایَ أَ تَجْعَلُ أَوْلِیَاءَکَ لِأَعْدَائِکَ طَرَائِدَ وَ لِمَکْرِهِمْ مَصَایِدَ وَ تُقَلِّدُهُمْ مِنْ خَسْفِهِمْ قَلَائِدَ وَ أَنْتَ مَالِکُ نُفُوسِهِمْ لَوْ قَبَضْتَهَا جَمَدُوا وَ فِی قَبْضَتِکَ مَوَادُّ أَنْفَاسِهِمْ لَوْ قَطَعْتَهَا خَمَدُوا فَمَا یَمْنَعُکَ یَا رَبِّ أَنْ تَکْشِفَ بَأْسَهُمْ وَ تَنْزِعَ عَنْهُمْ فِی حِفْظِکَ لِبَاسَهُمْ وَ تُعْرِیَهُمْ مِنْ سَلَامَةٍ بِهَا فِی أَرْضِکَ یَسْرَحُونَ وَ فِی مَیَدَانِ الْبَغْیِ عَلَی عِبَادِکَ یَمْرَحُونَ إِلَهِی أَدْرِکْنِی وَ لَمَّا أَدْرَکَنِیَ الْغَرَقُ وَ تَدَارَکْنِی وَ لَمَّا غَیَّبَ شَمْسِیَ الشَّفَقُ إِلَهِی کَمْ مِنْ خَائِفٍ الْتَجَأَ إِلَی سُلْطَانٍ فَآبَ عَنْهُ مَحُوفاً بِأَمْنٍ وَ أَمَانٍ أَ فَأَقْصِدُ أَعْظَمَ مِنْ سُلْطَانِکَ سُلْطَاناً أَمْ أَوْسَعَ مِنْ إِحْسَانِکَ إِحْسَاناً أَمْ أَکْثَرَ [أَکْبَرَ] مِنِ اقْتِدَارِکَ اقْتِدَاراً أَمْ أَکْرَمَ مِنِ انْتِصَارِکَ انْتِصَاراً مَا عُذْرِی إِلَهِی إِذَا حُرِمْتُ فِی حُسْنِ الْکِفَایَةِ نَائِلَکَ وَ أَنْتَ الَّذِی لَا یُخَیَّبُ آمِلُکَ وَ لَا یُرَدُّ سَائِلُکَ إِلَهِی إِلَهِی أَیْنَ رَحْمَتُکَ الَّتِی هِیَ نُصْرَةُ الْمُسْتَضْعَفِینَ مِنَ الْأَنَامِ وَ أَیْنَ أَیْنَ کِفَایَتُکَ الَّتِی هِیَ جُنَّةُ الْمُسْتَهْدِفِینَ لِجَوْرِ الْأَیَّامِ إِلَیَّ إِلَیَّ بِهَا یَا رَبِّ نَجِّنِی مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِینَ إِنِّی مَسَّنِیَ الضُّرُّ وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ مَوْلَایَ تَرَی تَحَیُّرِی فِی أَمْرِی وَ انْطِوَایَ عَلَی حُرْقَةِ قَلْبِی وَ حَرَارَةِ صَدْرِی فَجُدْ لِی یَا رَبِّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ فَرَجاً وَ مَخْرَجاً وَ یَسِّرْ لِی نَحْوَ الْیُسْرِ لِی مَنْهَجاً وَ اجْعَلْ مَنْ یَنْصِبُ الْحِبَالَةَ لِی لِیَصْرَعَنِی بِهَا صَرِیعاً فِیمَا مَکَرَ وَ مَنْ یَحْفِرُ لِیَ الْبِئْرَ لِیُوقِعَنِی فِیهَا وَاقِعاً فِیمَا حَفَرَ وَ اصْرِفْ عَنِّی شَرَّهُ وَ مَکْرَهُ وَ فَسَادَهُ وَ ضُرَّهُ مَا تَصْرِفُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُتَّقِینَ - إِلَهِی عَبْدُکَ عَبْدُکَ أَجِبْ دَعْوَتَهُ وَ ضَعِیفُکَ ضَعِیفُکَ فَرِّجْ غُمَّتَهُ فَقَدِ انْقَطَعَ بِهِ کُلُّ حَبْلٍ إِلَّا حَبْلُکَ وَ تَقَلَّصَ عَنْهُ کُلُّ ظِلٍّ إِلَّا ظِلُّکَ مَوْلَایَ دَعْوَتِی هَذِهِ إِنْ رَدَدْتَهَا أَیْنَ تُصَادِفُ مَوْضِعَ الْإِجَابَةِ وَ مَخِیلَتِی هَذِهِ إِنْ کَذَّبْتَهَا أَیْنَ تُلَاقِی مَوْضِعَ الْإِصَابَةِ فَلَا تَرْدُدْ [تَرُدَّ] عَنْ

بَابِکَ مَنْ لَا یَعْرِفُ غَیْرَهُ بَاباً وَ لَا تَمْنَعْ دُونَ جَنَابِکَ مَنْ لَا یَعْرِفُ سِوَاهُ جَنَاباً إِلَهِی إِنَّ وَجْهاً إِلَیْکَ بِرَغْبَتِهِ تَوَجَّهَ فَالرَّاغِبُ خَلِیقٌ بِأَنْ لَا تُخَیِّبَهُ وَ إِنَّ جَبِیناً لَدَیْکَ بِابْتِهَالِهِ سَجَدَ - حَقِیقٌ أَنْ یَبْلُغَ الْمُبْتَهِلُ مَا قَصَدَ وَ إِنَّ خَدّاً عِنْدَکَ لَدَیْکَ بِمَسْأَلَتِهِ تَعَفَّرَ جَدِیرٌ أَنْ یَفُوزَ السَّائِلُ بِمُرَادِهِ وَ یَظْفَرَ هَذَا إِلَهِی تَعْفِیرُ خَدِّی وَ ابْتِهَالِی فِی مَسْأَلَتِکَ وَ جِدِّی فَلَقِّ رَغَبَاتِی بِرَحْمَتِکَ قَبُولًا وَ سَهِّلْ إِلَیَّ طَلِبَاتِی بِرَأْفَتِکَ وُصُولًا وَ ذَلِّلْ لِی قُطُوفَ ثَمَرَةِ إِجَابَتِکَ تَذْلِیلًا إِلَهِی وَ إِذَا قَامَ ذُو حَاجَةٍ فِی حَاجَتِهِ شَفِیعاً فَوَجَدْتَهُ مُمْتَنِعَ النَّجَاحِ مُطِیعاً فَإِنِّی أَسْتَشْفِعُ إِلَیْکَ بِکَرَامَتِکَ وَ الصَّفْوَةِ مِنْ أَنَامِکَ الَّذِینَ لَهُمْ أَنْشَأْتَ مَا یُقِلُّ وَ یُظِلُّ وَ نَزَّلْتَ مَا یَدِقُّ وَ یَجِلُّ أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِأَوَّلِ مَنْ تَوَّجْتَهُ تَاجَ الْجَلَالَةِ - وَ أَحْلَلْتَهُ مِنَ الْفِطْرَةِ مَحَلَّ السُّلَالَةِ حُجَّتِکَ فِی خَلْقِکَ وَ أَمِینِکَ عَلَی عِبَادِکَ مُحَمَّدٍ رَسُولِکَ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ بِمَنْ جَعَلْتَهُ لِنُورِهِ مَغْرِباً [مَغْرَماً] وَ عَنْ مَکْنُونِ سِرِّهِ مُعْرِباً سَیِّدِ الْأَوْصِیَاءِ وَ إِمَامِ الْأَتْقِیَاءِ یَعْسُوبِ الدِّینِ وَ قَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِینَ أَبِی الْأَئِمَّةِ الرَّاشِدِینَ عَلِیٍّ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِخِیَرَةِ الْأَخْیَارِ وَ أُمِّ الْأَنْوَارِ وَ الْإِنْسِیَّةِ الْحَوْرَاءِ الْبَتُولِ الْعَذْرَاءِ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَ بِقُرَّةِ عَیْنِ الرَّسُولِ وَ ثَمَرَتَیْ فُؤَادِ الْبَتُولِ السَّیِّدَیْنِ الْإِمَامَیْنِ أَبِی مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ وَ أَبِی عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَیْنِ وَ بِالسَّجَّادِ زَیْنِ الْعُبَّادِ ذِی الثَّفِنَاتِ رَاهِبِ الْعَرَبِ عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ وَ بِالْإِمَامِ الْعَالِمِ وَ السَّیِّدِ الْحَاکِمِ النَّجْمِ الزَّاهِرِ وَ الْقَمَرِ الْبَاهِرِ مَوْلَایَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الْبَاقِرِ وَ بِالْإِمَامِ الصَّادِقِ مُبَیِّنِ الْمُشْکِلَاتِ مُظْهِرِ الْحَقَائِقِ الْمُفْحِمِ بِحُجَّتِهِ کُلَّ نَاطِقٍ مُخْرِسِ أَلْسِنَةِ أَهْلِ الْجِدَالِ - مُسَکِّنِ الشَّقَاشِقِ مَوْلَایَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ وَ بِالْإِمَامِ التَّقِیِّ وَ الْمُخْلِصِ الصَّفِیِّ وَ النُّورِ الْأَحْمَدِیِّ وَ النُّورِ الْأَنْوَرِ وَ الضِّیَاءِ الْأَزْهَرِ مَوْلَایَ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ وَ بِالْإِمَامِ الْمُرْتَضَی وَ السَّیْفِ الْمُنْتَضَی مَوْلَایَ عَلِیِّ بْنِ مُوسَی الرِّضَا وَ بِالْإِمَامِ الْأَمْجَدِ وَ الْبَابِ الْأَقْصَدِ وَ الطَّرِیقِ الْأَرْشَدِ وَ الْعَالِمِ الْمُؤَیَّدِ یَنْبُوعِ الْحِکَمِ وَ مِصْبَاحِ الظُّلَمِ سَیِّدِ الْعَرَبِ وَ الْعَجَمِ الْهَادِی إِلَی الرَّشَادِ وَ الْمُوَفَّقِ بِالتَّأْیِیدِ وَ السَّدَادِ مَوْلَانَا مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الْجَوَادِ وَ بِالْإِمَامِ مِنْحَةِ الْجَبَّارِ وَ وَالِدِ الْأَئِمَّةِ الْأَطْهَارِ عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْمَوْلُودِ بِالْعَسْکَرِ الَّذِی حَذَّرَ بِمَوَاعِظِهِ وَ أَنْذَرَ وَ بِالْإِمَامِ الْمُنَزَّهِ عَنِ الْمَآثِمِ الْمُطَهَّرِ مِنَ الْمَظَالِمِ الْحِبْرِ الْعَالِمِ بَدْرِ الظَّلَامِ وَ رَبِیعِ الْأَنَامِ التَّقِیِّ النَّقِیِّ الطَّاهِرِ الزَّکِیِّ مَوْلَایَ أَبِی مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ الْعَسْکَرِیِّ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِالْحَفِیظِ الْعَلِیمِ الَّذِی جَعَلْتَهُ عَلَی خَزَائِنِ الْأَرْضِ وَ الْأَبِ الرَّحِیمِ الَّذِی مَلَّکْتَهُ أَزِمَّةَ الْبَسْطِ وَ الْقَبْضِ صَاحِبِ النَّقِیبَةِ الْمَیْمُونَةِ وَ قَاصِفِ الشَّجَرَةِ الْمَلْعُونَةِ مُکَلِّمِ النَّاسِ فِی الْمَهْدِ وَ الدَّالِّ عَلَی مِنْهَاجِ الرُّشْدِ الْغَائِبِ عَنِ الْأَبْصَارِ الْحَاضِرِ فِی الْأَمْصَارِ الْغَائِبِ عَنِ الْعُیُونِ الْحَاضِرِ فِی الْأَفْکَارِ بَقِیَّةِ الْأَخْیَارِ الْوَارِثِ لِذِی الْفَقَارِ الَّذِی یَظْهَرُ فِی بَیْتِ اللَّهِ ذِی الْأَسْتَارِ الْعَالِمِ الْمُطَهَّرِ مُحَمَّدِ بْنِ الْحَسَنِ عَلَیْهِمْ أَفْضَلُ التَّحِیَّاتِ وَ أَعْظَمُ الْبَرَکَاتِ وَ أَتَمُّ الصَّلَوَاتِ اللَّهُمَّ فَهَؤُلَاءِ مَعَاقِلِی إِلَیْکَ فِی طَلِبَاتِی وَ سَائِلِی فَصَلِّ عَلَیْهِمْ صَلَاةً لَا یَعْرِفُ سِوَاکَ مَقَادِیرَهَا وَ لَا یَبْلُغُ کَثِیرُ الْخَلَائِقِ صَغِیرَهَا وَ کُنْ لِی بِهِمْ عِنْدَ أَحْسَنِ ظَنِّی وَ حَقِّقْ لِی بِمَقَادِیرِکَ تَهْیِئَةَ التَّمَنِّی

إِلَهی لَا رُکْنَ لِی أَشَدَّ مِنْکَ فَآوِیَ إلی رُکْنٍ شَدِیدٍ وَ لَا قَوْلَ لِیَ أسَدَّ مِنْ دُعَائِکَ فَأَسْتَظْهِرُکَ بِقَوْلٍ سَدِیدٍ وَ لَا شَفِیعَ لِی إِلَیْکَ أَوْجَهُ مِنْ هَؤُلَاءِ فَآتِیکَ بِشَفِیعٍ وَدِیدٍ فَهَلْ بَقِیَ یَا رَبِّ غَیْرُ أَنْ تُجِیبَ وَ تَرْحَمَ مِنِّی الْبُکَاءَ وَ النَّحِیبَ یَا مَنْ لَا إِلَهَ سِوَاهُ یَا مَنْ یُجِیبُ الْمُضْطَرَّ إِذا دَعاهُ یَا رَاحِمَ عَبْرَةِ یَعْقُوبَ یَا کَاشِفَ ضُرِّ أَیُّوبَ اغْفِرْ لِی وَ ارْحَمْنِی وَ انْصُرْنِی عَلَی الْقَوْمِ الْکَافِرِینَ وَ افْتَحْ لِی وأَنْتَ خَیْرُ الْفاتِحِینَ یَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِینَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

سرور و مولای ما رَضِیّ الدِّین رکن الاسلام و المسلمین اَبُو اَلْقاسم عَلی بِنِ مُوسَی بِنِ جَعْفَر مُحَمَّد بِنِ مُحَمَّد طاووس عَلَوی فاطمی - که خدای متعال در هر دو سرا به خواسته‌هایش رساناد و دشمنانش را شکست دهاد - گوید:

این آخرین دعایی بود که در حال حاضر به ذهن آمد تا در «مُهَجُ الدَّعَوَات و منهج العنایات» ثبت شود و اگر می‌خواستیم چندین برابر این مجموعه و همه‌ی آن چه را شناخته‌ایم بیاوریم. از مقصد دور می‌افتادیم؛ که گنجینه‌ی کتاب‌های ما در این زمان حاوی بیش از 70 کتاب دعاست و ما تنها آن چه را با این کتاب مناسب بود آوردیم.

امید که گشایش باب بین بنده و پروردگار پروردگاران باشد و به سان توشه‌ای که ما و فرزندان و نزدیکانمان در گرفتاری‌ها بدان مراجعه کنیم.

(اینک) هر که خواهد خداوند او را در زندگی و پس از مرگ (از راز این نیازها) آگاه سازد، بگوید:

اللَّهُمَّ اننا قد دعونا فیه عبادک إِلَی الْوفاده إِلَیْکَ و الحضور بَیْنَ یَدَیْک و طلب حاجاتهم من جودک فاذکرنی جَلَّ جَلَالُکَ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ عند دعاء من یدعو بشیء مِنْهُ من عبیدک و وفودک و أوصل الی ثمرهِ هذِهِ الشَّجَرَة و أنا ساکن حیث أسکنتنی من دیار مراحمک و مکارمک النضره.

و وفق من ینظر فِی هَذِهِ الاسرار أن یخافک خوف الأبرار و أن یؤ دی الامانه فیما یقف عَلَیه و أَنْ یَکُونَ قصده العمل بما تهدیه إِلَیْهِ.

من از این کتاب، پیش نویسی - چنان که از مانندهای آن می‌داشتم - نداشتم؛ تنها دعاها را تعیین می‌کردم و باز نویس آنها را بنا به موقیعت می‌نوشت. اگر، کم یا زیاد، کاستی بدان‌ها راه یافته است، شاید از روی این شتاب و تندی بوده است.

سپاس خدای شکوه‌مند را که بندگان خویش به خواسته‌ی خود راه می‌برد و لطف پیاپی و سعادتمندی می‌نماید و درود او بر بهترین بندگانش پیامبر خدا و خاندان پاک وی که خویشان و میوه‌های دل آن حضرتند باد! خدای ما را بس است و او شایسته‌ترین کارگزار و پذرفتار و یاور است.

عَلی بِنِ مُوسَی بِنِ جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد بِنِ مُحَمَّد طاووس گوید:

باید دانست اجابت دعا را شرطهایی است که بخشی از آنها را در جزء نخست کتاب «مهمات» همراه با دلایل عقلی و نقلی آوردیم. بنا بر این،

درخواست و توجه به آن را سبک نباید شمرد تا پذیرش خواسته به تاخیر نیفتد و شَیْطَان چنین ننمایاند که خدای در وعده و امید تخلف فرموده است.
در اینجا یاد آوری می‌کنم: دل کننده باید که به هنگام دعا و در خواست‌ها به خدای بزرگ روی آورده باشد؛ همان گونه که به خواسته‌ای روی می‌کند؛ گو این که بیشتر خواسته‌ها در زندگی و مرگ زیان بار است.
دو دیگر آن باید دراز کردن دست (دعا) به سوی خداوند بزرگ بیشتر از دست بردن به سوی آب و خوراک باشد؛ چرا که دست برداشتن به درگاه پروردگار پروردگارها و نعمت‌های فراوان سرای پاداش از هر چیز دیگر مهم‌تر است. پس جان و خرد را به اندازه‌ی بزرگ داشت آن مورد توجه باید آماده داشت.
اگر کسی خدای شکوه‌مند را چنین بزرگ و سترگ ندارد - به راستی، خدا را! - چگونه با این سبک انگاری در رفتار و گفتار، امید قبول و پذیرش باید داشت؟! آیا دیده شده است که نافرمانی با گناه، به فرمان روای خویش نزدیک‌تر شود و خواهنده‌ای با سبک شماری مورد خواست، بدو نزدیک گردد؟!
اکنون، با این دعا - که خدای بزرگ بر دل ما افکنده و او بالنده‌ی درون‌ها و دارنده‌ی بصیرت‌های ماست - گنجینه‌ی دعاها و اسرار نهان بوده‌ای را که برای این کتاب برگزیده‌ایم، به پایان می‌بریم:
اللَّهُمَّ إِنَّکَ ابْتَدَأْتَ بِالْإِحْسَانِ قَبْلَ مَنْطِقِ اللِّسَانِ وَ فَتَحْتَ أَبْوَابَ الْآمَالِ وَ تَفَضَّلْتَ بِالنَّوالِ قَبْلَ السُّؤَالِ وَ دَلَلْتَ عَلَی عَفْوِکَ ذَوِی الْأَلْبَابِ وَ أَذِنْتَ لَهُمْ فِی مُحْکَمِ الْکِتَابِ بِالْخِطَابِ ثُمَّ أَمَرْتَهُمْ بِالدُّعَاءِ وَ وَعَدْتَهُمْ بِنُجْحِ الطُّلَّابِ وَ هَدَّدْتَهُمْ إِنْ لَمْ یَسْأَلُوکَ وَثَقْتَهُمْ عَنِ الْجَوَابِ وَ هَا أَنَا ذَا أَمْتَثِلُ مُقَدَّسِ مَرَاسِمِکَ فِی التَّعَرُّضِ لِمَا وَعَدْتَ مِنْ مَرَاحِمِکَ وَاثِقاً بِشَهَادَةِ الْعُقُولِ أَنَّ الْکَرِیمَ الْجَوَادَ إِذَا أَذِنَ فِی السُّؤَالِ وَ وَعَدَ بِالْقَبُولِ فَإِنَّهُ یُنَزِّهُ کَمَالَهُ عَنِ التَّوَقُّفِ فِی الْمَسْئُولِ بِهِ وَ هُوَ قَادِرٌ عَلَی بُلُوغِ الْمَأْمُولِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ بِکُلِّ مَا أَمَّلَکَ بِهِ آمِلٌ وَ سَأَلَکَ بِهِ سَائِلٌ بَلَّغْتَهُ آمَالَهُ وَ أَوْجَبْتَ سُؤَالَهُ وَ بِکُلِّ مَا یُؤَمِّلُکَ بِهِ آمِلٌ وَ یَسْأَلُکَ بِهِ سَائِلٌ تُبَلِّغُهُ آمَالَهُ وَ تُجِیبُ سُؤَالَهُ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی اقْتَضَتِ الِابْتِدَاءَ بِالنَّوالِ قَبْلَ السُّؤَالِ وَ بَعْدَ السُّؤَالِ وَ عِنْدَ السُّؤَالِ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی أَنْکَرْتَ بِهَا الْآیِسِینَ فَقُلْتَ عَلَی لِسَانِ سَیِّدِ الْمُرْسَلِینَ فِیمَا تَضَمَّنَهُ الْقُرْآنُ الْمَصُونُ - وَ لا تَیْأَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لا یَیْأَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْکافِرُونَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی أَنْکَرْتَ بِهَا عَلَی الْقَانِطِینَ فَقُلْتَ جَلَّ جَلَالُکَ وَ مَنْ یَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی أَخَّرْتَ بِهَا عُقُوبَةَ الْکَافِرِینَ وَ الْمُشْرِکِینَ وَ الْمُتَمَرِّدِینَ وَ الْمُتَشَرِّدِینَ وَ الْمُنَافِقِینَ وَ الْفَاسِقِینَ وَ الْآبِقِینَ وَ أَمْهَلْتَهُمْ إِلَی یَوْم الدِّین وَ بِالْمَرَاحِم وَ الْمَکَارم الَّتِی ابْتَدَأْتَ بِهَا سَحَرَةَ فِرْعَوْنَ وَ مَا

عَرَفُوکَ وَ لَا طَلَبُوکَ وَ لَا تَعَرَّضُوا لِرَحْمَتِکَ وَ لَا تَعَرَّضُوا لِإِجَابَتِکَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی ابْتَدَأْتَ بِهَا أُمَمَ الْأَنْبِیَاءِ وَ أُمَّةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ قَدْ کَانُوا عَلَى عَظِیمٍ مِنَ الْکُفْرِ وَ الطُّغْیَانِ وَ الْعِصْیَانِ وَ اسْتِحْقَاقِ الْعَذَابِ وَ الْهَوَانِ فَابْتَدَأْتَهُمْ فِی حَالِ غَضَبِکَ عَلَیْهِمْ بِمَا لَمْ یَکُنْ فِی حِسَابِهِمْ مِنْ إِحْسَانِکَ إِلَیْهِمْ - وَ بَعَثْتَ لَهُمْ رُسُلًا یَهْدُونَهُمْ إِلَیْکَ وَ یَدُلُّونَهُمْ عَلَیْکَ وَ یَحْمِلُونَ سَفَهَهُمْ وَ جَنَایَاهُمْ حَتَّى اسْتَنْقَذُوا مِنْهُمْ خَلْقاً کَثِیراً مِنْ ضَلَالاتِهِمْ وَ شَرَّفُوهُمْ بِهِدَایَاتِهِمْ وَ أَظْفَرُوهُمْ بِسَعَادَاتِهِمْ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی أَجَبْتَ بِهَا قَوْمَ إِدْرِیسَ وَ قَوْمَ یُونُسَ وَ مَنْ کَانَ عَلَى نَحْوِ سُوءِ أَعْمَالِهِمْ وَ قَدْ غَضِبَتْ عَلَیْهِمْ أَنْبِیَاؤُهُمْ وَ تَوَعَّدُوهُمْ بِمَا یَسْتَحِقُّونَهُ مِنْ نَکَالِهِمْ وَ أَشْرَفُوا عَلَى الْهَلَاکِ وَ عَجَزُوا عَنِ الِاسْتِدْرَاکِ فَرَحِمْتَ شَکْوَاهُمْ وَ کَشَفْتَ بَلْوَاهُمْ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی جَمَعْتَ بِهَا شَمْلَ یُوسُفَ وَ یَعْقُوبَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی کَشَفْتَ بِهَا کُرُبَاتِ أَیُّوبَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی خَلَصْتَ بِهَا یُونُسَ بْنَ مَتَّى مِنْ بَطْنِ حُوتِهِ وَ یَمِّهِ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی جَمَعْتَ بِهَا شَمْلَ مُوسَى بِأُمِّهِ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی نَصَرْتَ بِهَا عِیسَى عَلَى قَوْمِهِ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی نَصَرْتَ بِهَا مُحَمَّداً وَ عَلِیّاً عَلَى أَحْزَابِ الْکُفَّارِ وَ وَقَیْتَهُمَا مِنَ الْأَخْطَارِ وَ جَعَلْتَهُمَا عَلَماً لَکَ إِلَى دَارِ الْقَرَارِ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی ذَکَّرْتَنِی بِهَا فِی الْأَوَّلِ وَ لَمْ أَکُ شَیْئاً مَذْکُوراً وَ أَخْرَجْتَنِی إِلَى الْوُجُودِ مِنْ بَابِ الْجُودِ وَ قَدْ عَلِمْتَ أَنِّی أَعْصِیکَ فِیمَا لَا یَزَالُ صَغِیراً وَ کَبِیراً ظَاهِراً وَ مَسْتُوراً وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی نَقَلْتَنِی بِهَا مِنَ ظُهُورِ الْآبَاءِ إِلَى بُطُونِ الْأُمَّهَاتِ مِنْ لَدُنْ آدَمَ إِلَى هَذِهِ الْغَایَاتِ وَ وَقَیْتَنِی وَ سَلَفِی مِمَّا جَرَى عَلَى الْأُمَمِ الْهَالِکَةِ مِنَ الْهَلَکَاتِ وَ النَّکَبَاتِ وَ الْعُقُوبَاتِ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی دَلَلْتَنِی بِهَا عَلَیْکَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی شَرَّفْتَنِی بِهَا بِالْمَعْرِفَةِ بِکَ وَ الْخِدْمَةِ لَکَ وَ الْعُبُودِیَّةِ لَدَیْکَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی أَطْلَقْتَ بِهَا لِسَانِی بِالثَّنَاءِ عَلَیْکَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی حَلُمْتَ بِهَا عَنِّی عِنْدَ جُرْأَتِی عَلَیْکَ وَ سُوءِ أَدَبِی بَیْنَ یَدَیْکَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی عَلَقَتْ آمَالِی فِیهَا بِالرَّغْبَةِ إِلَیْکَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی أَعَنْتَنِی بِهَا بِالْوِفَادَةِ عَلَیْکَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی أَذْکَرْتَنِی بِهَا جُرْأَتِی عَلَیْکَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی رَفَعْتُ بِهَا یَدِی إِلَیْکَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی عَرَّفْتَنِی بِهَا شَرَفَ الْإِلْحَاحِ عَلَیْکَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی وَصَلْتَ إِلَى إِبْلِیسَ وَ فِرْعَوْنَ وَ مَنْ عَلِمْتَ أَنَّهُ مُصِرٌّ عَلَى مَا یُسْخِطُکَ عَلَیْهِ إِلَى أَنْ یَحْضُرَ فِی الْقِیَامَةِ بَیْنَ یَدَیْکَ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی أَدْرَکْتَ بِهَا إِبْلِیسَ فِی السَّاعَةِ الَّتِی بَسَطَ بِهَا کَفَّ سُؤَالِهِ وَ قَصَدَکَ بِآمَالِهِ فِی حَالِ غَضَبِکَ عَلَیْهِ وَ بُعْدِهِ مِنْکَ وَ إِعْرَاضِکَ عَنْهُ وَ إِعْرَاضِهِ عَنْکَ وَ قَالَ اجْعَلْنِی مِنَ الْمُنْظَرِینَ فَوَسِعَتْهُ رَحْمَتُکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ وَ قُلْتَ فَإِنَّکَ مِنَ الْمُنْظَرِینَ إِلى یَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ وَ فَرَّجْتَ مَا کَانَ یُحَاذِرُ الِاسْتِیصَالَ مِنَ الْهُمُومِ وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی أَنْتَ أَصْلُهَا وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی أَنْتَ أَهْلُهَا وَ بِالْمَرَاحِمِ وَ الْمَکَارِمِ الَّتِی لَا یَعْلَمُ غَیْرُکَ مَحَلَّهَا وَ لَا

تُدْرِكُ الْعُقُولُ فَضْلَهَا وَ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ بِكَ وَ بِمَنْ يَعِزُّ عَلَيْكَ وَ بِجَمِيعِ الْوَسَائِلِ إِلَيْكَ - يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا غَوْثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَنْ تُصَلِّىَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ ص وَ أَنْ تُعَجِّلَ قَضَاءَ كُلِّ حَاجَةٍ لِمَنْ يُرِيدُ تَقْدِيمَ حَاجَاتِهِ قَبْلَ حَاجَاتِنَا وَ ذِكْرَ مُهِمَّاتِهِ قَبْلَ مُهِمَّاتِنَا - وَ أَنْ تَجْعَلَ حَوَائِجَنَا تَابِعَةً لِإِرَادَتِهِ وَ إِرَادَتِكَ وَ مِنْ جُمْلَةِ حَوَائِجِهِ الْمُخْتَصَّةِ بِإِجَابَتِكَ وَ أَنْ تُعَجِّلَ قَضَاءَ جَمِيعِ مَا ذَكَرْتُهُ وَ أَذْكُرُهُ مِنَ الْحَاجَاتِ الَّتِى أَحَاطَ عِلْمُكَ إِنَّنَا مُحْتَاجُونَ إِلَيْهَا مَعَ دَوَامِ بَقَائِكَ قَبْلَ الْمَمَاتِ بِجُمْلَتِهَا وَ تَفْصِيلِهَا وَ أَنْ تَجْعَلَ هَذِهِ التَّوَسُّلَاتِ مِنْ أَسْبَابِ تَكْمِيلِهَا وَ تَسْهِيلِهَا وَ تَعْجِيلِهَا وَ أَنْ تَمْلَأَ قُلُوبَنَا مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَ هَيْبَتِكَ وَ عَظَمَتِكَ وَ حُرْمَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ تَسْتَعْمِلَ عُقُولَنَا وَ جَوَارِحَنَا فِى طَاعَتِكَ وَ مُرَاغَبَتِكَ [وَ مُرَاقَبَتِكَ وَ تَجْعَلَ كُلَّ مَا نَتَقَلَّبُ فِيهِ شَاغِلًا لَنَا بِكَ وَ مُقَرِّباً مِنْكَ وَ لَا تَجْعَلَ شَيْئاً مِنْهُ شَاغِلًا لَنَا عَنْكَ وَ أَنْ تُلْهِمَنَا كُلَّمَا تُرِيدُ مِنَّا وَ تَرْضَى بِهِ عَنَّا وَ أَنْ تُكَاشِفَنَا بِجَلَالِكَ وَ تُشَرِّفَنَا بِإِقْبَالِكَ وَ تَصِلَ حَبَائِلَنَا بِحَبَائِلِكَ وَ أَنْ تُدَبِّرَنَا فِى الْكَثِيرِ وَ الْقَلِيلِ بِتَدْبِيرِكَ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ وَ أَنْ تَحْفَظَنَا وَ مَنْ يَعْنِينَا أَمْرُهُ بِمَا حَفِظْتَ كُلَّ مَنْ حَفِظْتَهُ وَ تُسْعِدَنَا بِكُلِّ مَا أَسْعَدْتَهُ وَ أَنْ تُمِدَّنَا مِنَ الْأَعْمَارِ بِأَطْوَلِهَا وَ مِنَ الْأَعْمَالِ بِأَفْضَلِهَا - وَ أَنْ تَنْصُرَنَا عَلَى كُلِّ مَنْ يُؤْذِينَا أَوْ يُمْكِنُ أَنْ يُؤْذِيَنَا نَصْراً أَنْتَ أَهْلُهُ وَ أَنْ تُذِلَّهُمْ لَنَا ذُلًّا هُمْ أَهْلُهُ وَ أَنْ تُدِيلَنَا مِنْهُمْ إِدَالَةً أَنْتَ أَهْلُهَا وَ أَنْ تُرِيحَهُمْ بِانْتِصَارِنَا عَلَيْهِمْ مِنَ الْآثَامِ الَّتِى فَضَحَهُمْ عِنْدَكَ حَمْلُهَا [جَهْلُهَا] وَ ذُلُّهَا وَ تُرِيحَنَا أَنْ يَشْغَلُونَا عَنِ الِاشْتِغَالِ بِمُرَاقَبَتِكَ الَّتِى جَهِلُوا أَمْرَهَا وَ صَغَّرُوا قَدْرَهَا وَ أَنْ تَلْمَحَ أَهْلَ الْإِسَاءَةِ إِلَي مَنْ يُرِيدُ ذِكْرَهُ قَبْلَ ذِكْرِنَا وَ تَعْظِيمِ قَدْرِهِ عَلَى قَدْرِنَا وَ أَهْلِ الْإِسَاءَةِ إِلَيْنَا وَ الْبُغَاةِ عَلَيْهِ وَ عَلَيْنَا وَ ذَوِى التَّحَيُّلِ فِى ضَرَرِهِ وَ ضَرَرِنَا وَ التَّوَصُّلِ فِى كَدَرِهِ وَ كَدَرِنَا لَمْحَةً فِى هَذِهِ السَّاعَةِ تَرْفَعُ بِهَا حِلْمَكَ عَنْهُمْ وَ تُعَجِّلَ النَّقِمَةَ مِنْهُمْ وَ تَسْتَأْصِلَ شَافَتَهُمْ وَ تَقْطَعُ مُدَّتَهُمْ وَ تُسْرِعَ نَكْبَتَهُمْ وَ مُصِيبَتَهُمْ وَ أَذَنْ فِى هَذِهِ اللَّحْظَةِ فِى قَطْعِ أَعْمَارِهِمْ وَ خَرَابِ دِيَارِهِمْ وَ تَعْفِيَةِ آثَارِهِمْ وَ تَعْجِيلِ بَوَارِهِمْ وَ دَمَارِهِمْ وَ أَخْذِهِمْ بِالْمَثُلَاتِ وَ النَّكَبَاتِ وَ الْآفَاتِ وَ الْعَاهَاتِ وَ الْمُصِيبَاتِ الْهَائِلَاتِ الذَّاهِلَاتِ الْقَاتِلَاتِ الْمُسْتَأْصِلَاتِ الْمُحِيطَاتِ بِهِمْ مِنْ سَائِرِ الْجِهَاتِ حَتَّى تَجْعَلَ تَعْجِيلَ دَمَارِهِمْ وَ قَطْعِ أَعْمَارِهِمْ وَ خَيْبَةِ آمَالِهِمْ وَ هَدْمِ آجَالِهِمْ عِظَةً لِلْمُتَّعِظِينَ وَ عِبْرَةً لِلْمُعْتَبِرِينَ وَ آيَةً بَاقِيَةً عَلَى الشُّهُورِ وَ السِّنِينَ وَ عَجِّلْ سَلَبَهُمُ اللَّهُمَّ كُلَّ نِعْمَةٍ يَسْتَعِينُونَ بِهَا عَلَى مَعْصِيَتِكَ وَ كُلَّ قُوَّةٍ يَضَعُونَ بِهَا مِنْ حُرْمَتِكَ - وَ كِلْهُمْ إِلَى حَوْلِهِمْ وَ قُوَّتِهِمْ وَ أَبْرِئْهُمْ مِنْ حَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ وَ خُذْهُمْ بَيَاتاً وَ هُمْ نائِمُونَ أَوْ ضُحًى وَ هُمْ يَلْعَبُونَ وَ عَاجِلْهُمْ بِبَأْسِكَ الَّذِى لَا تَرُدُّهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ وَ بِالْقُوَّةِ [بِالْقُدْرَةِ] الَّتِى تَقُولُ بِهَا لِلشَّيْءِ كُنْ فَيَكُونُ اللَّهُمَّ مَنْ كَانَ لَهُ مِنْهُمْ بَقِيَّةٌ مِنْ أَمَلٍ أَوْ فُسْحَةٌ فِى أَجَلٍ لَا

بُدَّ أَنْ تُبَلِّغَهُمْ إِلَيْهَا وَ تَقِفَ بِهِمْ عَلَيْهَا فَامْحُ اللَّهُمَّ مَعْرِفَتَكَ مِنْ عُقُولِهِمْ بِظَلَمِ الشُّكُوكِ وَ الْجَهَالاتِ وَ أَمِتْ قُلُوبَهُمْ بِالْغَفَلَاتِ وَ اشْغَلْ جَوَارِحَهُمْ بِالشَّهَوَاتِ عَنِ الْعِبَادَاتِ وَ الطَّاعَاتِ وَ مِتْ قُلُوبَهُمْ أَعْجَلَ مَا يُمَاثُ الْمِلْحُ فِى الْمَاءِ وَ اضْرِبْهُمْ بِتَكْرَارِ أَخْطَارِ الْبَلَاءِ وَ الِابْتِلَاءِ حَتَّى يَقْدُمُوا عَلَيْكَ وَ قَدْ خَسِرُوا سَعَادَةَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَتْلَفُوا مَا ظَفِرَ بِهِ السُّعَدَاءُ مِنَ النِّعَمِ الْبَاطِنَةِ وَ الظَّاهِرَةِ وَ سَدَّتْ أَعْمَالُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ - وَ أَظْلَمَتْ عَلَيْهِمْ طُرُقُ حِلْمِكَ وَ عَاطِفَتِكَ وَ شَهَّرَتْهُمْ فِى الْقِيَامَةِ فَضَائِحُ مَعْصِيَتِكَ وَ وُسِمَتْ جِبَاهُهُمْ بِغَضَبِكَ وَ نَقِمَتِكَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ قَدْ نَسَبْتَنَا إِلَيْكَ وَ وَسَمْتَنَا بِكَ وَ عَلَّقْتَنَا عَلَيْكَ وَ وَجَدْنَا عُقُولَنَا الدَّالَّةَ لَنَا بِكَ عَلَيْكَ وَ قُلُوبَنَا الْهَادِيَةَ لَنَا بِكَ إِلَيْكَ شَاهِدَةً أَنَّ مِنْ كَمَالِ صِفَاتِ الْمُلُوكِ أَنْ يُعَادُوا عَلَى مَنْ وَسَمُوهُ بِأَبْوَابِهِمْ وَ نَسَبُوهُ إِلَى جَنَابِهِمْ وَ عَلَّقُوهُ عَلَيْهِمُ وَ إِنْ لَمْ يَكُنْ مَرْضِيّاً لَدَيْهِمْ. وَ أَنْتَ يَا رَبِّ أَحَقُّ بِأَكْمَلِ صِفَاتِ الْمَوْصُوفِينَ وَ أَحَقُّ بِالْغَيْرَةِ مِنَ الْمَمْلُوكِ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَ أَنْتَ عَلَّمْتَهُمُ الْغَيْرَةَ الْمُوَافِقَةَ لِمُرَادِكَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ وَ قَدْ عَرَفْتَ يَا رَبِّ أَنَّ الَّذِينَ يُعَادُونَنَا ظُلْماً أَعْدَاءٌ لَكَ وَ لِعِزَّتِكَ وَ مُهَوِّنُونَ بِكَ وَ بِخَاصَّتِكَ فَإِمَّا تَغْضَبُ وَ تَنْتَقِمُ لِعِزَّتِكَ وَ جَلَالِكَ وَ لِخَاصَّتِكَ وَ أَهْلِ حِمَايَتِكَ أَوْ لِمَنْ عَلَّقْتَهُ عَلَى أَبْوَابِ رَحْمَتِكَ وَ هَيْبَتِكَ وَ تَفْتَحُ عَلَيْهِمْ فِى هَذِهِ السَّاعَةِ مَا فَتَحُوهُ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْإِضَاعَةِ لِلطَّاعَةِ مِنِ اسْتِحْقَاقِ الْمَصَائِبِ الْهَائِلَةِ وَ النَّوَائِبِ الذَّاهِلَةِ مَا يَشْغَلُهُمْ عَنْ أَذِيَّةِ مَنْ هُوَ أَهَمُّ مِنَّا عِنْدَ سُلْطَانِكَ وَ عَنْ أَذِيَّتِنَا وَ تَقُودُهُمْ طَوْعاً وَ كَرْهاً إِلَى مَصْلَحَتِهِ وَ مَصْلَحَتِنَا وَاجِمِينَ نَادِمِينَ مَغْلُولِينَ مَخْذُولِينَ مَكْسُورِينَ مَقْهُورِينَ وَ عَرِّفْنَا قَدْرَ النِّعْمَةِ عَلَيْنَا بِتَعْجِيلِ إِجَابَتِكَ وَ تَكْمِيلِ رَحْمَتِكَ وَ أَوْزِعْنَا شُكْرَ ذَلِكَ بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ يَا خَيْرَ النَّاصِرِينَ وَ يَا صَاحِبَ الْوُعُودِ بِإِجَابَةِ الدَّاعِينَ وَ مَنْ مَدَحَ نَفْسَهُ الْمُقَدَّسَةَ بِصَرْفِ السُّوءِ عَنِ الْمَظْلُومِينَ وَ احْفَظْ فِينَا وَصِيَّتَكَ وَ وَصِيَّةَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَ عِتْرَتِهِ الطَّاهِرِينَ وَ احْفَظْنَا بِمَا حَفِظْتَ بِهِ كَنْزَ أَصْحَابِ الْجِدَارِ لِأَجْلِ مَنْ حَفِظْتَهُ بِهِ مِنْ سَلَفِهِمُ الصَّالِحِينَ فَقَدْ عَرَضْنَا حَاجَتَنَا عَلَى أَبْوَابِكَ بِيَدِ بَوَّابِكَ وَ نَحْنُ الضُّعَفَاءُ الْمُتَرَقِّبُونَ لِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ مِنْ جَوَابِكَ وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَ أَكْرَم الْأَكْرَمِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

پديد آورنده‌ى اين كتاب، مُهَجُ الدَّعَوَات و منهج العنايات، عَلى بِنِ مُوسَى ابْن جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد بِنِ مُحَمَّد طاووس گويد:

من به آن كس كه هيچ گناهى بزرگ‌تر از آن نيست كه او ببخشايد و هيچ زشتى كه بپوشاند و هيچ لغزشى كه در گذرد و هيچ سختى كه دور و نابود سازد - با همه‌ى وسايل نجات بخشى كه ياد كرده‌ام - توسل مى‌جويم كه خواسته‌هايم را بر آورد و زبان حال مرا چونان كسى قرار دهد كه به نجوا از او طلب مى‌كند؛ تا جودش پيوسته است و وجودش پايدار.

هم او را سپاس مى‌گزاريم؛ چندان كه شايسته‌ى آن باشد و بر سالار

بندگانش حضرت مُحَمَّد بِنِ عَبْداللّه صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلّم و خاندان وی - که به مرزهای او رهنمونند - درود می‌فرستیم.

فصل نخست: اوقات بسیاری که برای دعا مناسب است

از زمان‌های مناسب دعا که برای ما روایت کرده‌اند هنگام ظهر است و هنگام اذان و نخستین ساعت ظهر روز جمعه و واپسین ساعت آن روز و یک سوم آخر هر شب و سراسر شب جمعه و هنگام بارش باران و بعد از نمازهای واجب و در سجده‌ی بعد از نماز مغرب و هنگام فروتنی دل و هنگام خالصانه اشک ریختن و زمانی که به اندازه‌ی سایه‌ی یک نیزه به نیم روز، در هر روز، باقی مانده باشد.

فصل دوم: ماه‌های عربی توصیه شده برای دعا بر دشمنان

از جمله‌ی این ماه‌ها، ماه‌های حرام است؛ ذیقعده، ذی حجه، محرم و ماه رجب. از روایتی در کتابی که اثر مُحَمَّد بِنِ حبیب است و آن را خلاصه کرده‌ایم چنین بر می‌آید که سزاوارترین به اجابت ذیقعده و رجب است. این نکته را در روایات بسیاری یافتم که هم در جاهلیت چنین بوده است و هم در اسلام.

فصل سوم: درمان با باران نَیْسَان و دعا در ماه حَزِیرَان (819)

درمان با باران ماه نَیْسَان:

در کتاب زَاد الْعَابِدِین اثر حُسَیْن بِنِ أَبِی الحَسَن بِنِ خَلَف کاشْغَری ملقب به فَضْل چنین می‌یابیم:

حدیث نَیْسَان: (راوی) گوید:

پدرم اَبُو اَلْفتوح که خدایش بیامرزاد - اَبُوبَکْر مُحَمَّد بِنِ عَبْداللَّه خشانی بلخی - اَبُو نَصْر مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد باب حریری - اَبُو نَصْر عَبْداللَّه بِنِ عَبَّاس مذکر بلخی - اَحْمَد بِنِ احید (اجید؟) - عِیسَی بِنِ هَارُون - مُحَمَّد بِنِ جَعْفَر (بِنِ أَبِی کثیر؟) - نافع - عَبْداللَّه بِنِ عُمَر:

نشسته بودیم که رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم وارد شد و بر ما سلام فرمود. پاسخ دادیم. فرمود:

«آیا می‌خواهید دعایی به شما بیاموزم که جَبْرَئِیل عَلَیْهِ السَّلَام به من آموخت و با آن از داروی پزشکان بی‌نیازم؟» عَلی عَلَیْهِ السَّلَام و سَلْمَان و دیگران که رحمت خدا بر ایشان باد گفتند:

«آن دارو چیست؟» رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به عَلی عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:

«در ماه نَیْسَان، آب باران را جمع می‌کنی و 70 بار سوره‌ی حمد و 70 آیَة الْکُرْسِی و 70 سوره‌ی توحید و 70 سوره‌ی فَلَق و 70 سوره‌ی ناس و 70 سوره‌ی کافرون بر آن می‌خوانی و 7 روز پی در پی، صبح و شام از آن می‌آشامی.

سوگند به آن که مرا به حقیقت به پیامبری فرستاد، جَبْرَئِیل عَلَیْهِ السَّلَام گفت:
خداوند از کسی که این آب را بیاشامد، هر درد بدنی را دور می‌سازد و وی را عافیت می‌دهد و (درد را) از رگ و استخوان و همه‌ی اعضای بدنش بیرون می‌کشد و آن (بیماری رقم خورده) را در لوح محفوظ، از او می‌زداید.
سوگند به آن که مرا به حقیقت نبوت داد، اگر دارای فرزند نباشد و آرزوی آن را در دل داشته باشد، با خوردن این آب فرزند دار می‌شود. اگر زنی نازا از این آب بیاشامد، خداوند فرزندش خواهد داد و اگر مرد عقیم باشد، با آشامیدن این آب، خداوند مشکل را از او دور می‌سازد و نقص او برطرف می‌شود و توانایی مردانگی خود را باز می‌یابد. اگر زن بخواهد پسر بزاید، پسر خواهد آورد و اگر دختر، دختر. آیه‌ی قرآن گواه این است که «او به هر که بخواهد، دختر می‌دهد و به هر که بخواهد، پسر یا دختران و پسران را (توانایی) ازدواج می‌دهد یا سترون می‌دارد.» (820)
اگر کسی سر درد داشته باشد، با آشامیدن این آب، به یاری خدا، بهبود می‌یابد. اگر کسی چشم درد داشت، از این آب در چشمش بچکانند و نیز از آن بیاشامد و هم بدان چشمانش را شستشو دهد، به یاری خدا، خوب خواهد شد. نیز این آب ریشه‌ی دندان‌ها را محکم می‌کند و دهان را خوش بو می‌سازد و ریشه‌ی دندان لعاب ترشح نمی‌کند و بلغم را دور می‌سازد.
با خوردن و آشامیدن، معده(ی خورنده) سنگین نمی‌گردد و به زکام و دندان درد مبتلا نمی‌شود و نه به درد معده و انگل و قُولَنْج. نه به (درمان) حجامت نیازمند می‌شود و نه به (زخم) ناسور دچار می‌شود و نه به خارش می‌افتد و نه مبتلای آبله و جنون و جذام و پیسی و خون ریزی بینی و قلس (821). نه نابینا می‌شود و نه گنگ و لال و بی‌زبان. نه زمین گیر می‌شود و نه دچار آب سیاه چشم و نه بیماری ای می‌گیرد که نتواند روزه بدارد و نماز بگزارد. نه گرفتار وسواس می‌شود و نه جن و نه شَیْطَان.»
پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمودند:
«جَبْرَئِیل گفت:
اگر کسی که همه‌ی بیماری‌هایی که مردمان دچار می‌شوند داشته باشد و این آب را بیاشامد، همه‌ی دردها از او دور می‌شود. پرسیدم: جَبْرَئِیلا، آیا جز این دردها به درمان دیگری می‌آید؟ گفت:
سوگند به آن که تو را به حق پیامبر داشت، هر که این آیات را بر این آب بخواند، خدای - تَعَالَی - جانش را از نور و روشنایی سرشار می‌کند و به دل وی الهام می‌افکند و حکمت را بر زبانش جاری می‌دارد و دلش را از بینش و روشن بینی پر می‌سازد؛ چنان که به هیچ بنده‌ای چون آن را نداده باشد و بر او هزار آمرزش و هزار رحمت می‌فرستد و صفات نیرنگ و فریب و

رشک ورزی و ستم و خود بزرگ بینی و آزمندی و خشم و دشمنی و کین توزی و سخن چینی و (نیز) نکوهیدن مردمان را از دل او دور می‌سازد. (باری)، این (دعا) درمان هر دردی است.»

در روایت دیگری از پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم، به آن چه بر آب نَیْسَان باید خواند این نیز افزوده شده است:

70 سوره‌ی قدر، 70 الله اکبر، 70 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّه و 70 صلوات.

اکنون، حدیث حَزِیرَان:

در جزء پنجم کتاب عَبْداللَّه بِنِ حَمَّاد انصاری از امام صادِق روایت شده است که نزد آن حضرت از حَزِیرَان سخن رفت. فرمود:

«حَزِیرَان ماهی است که در آن مُوسَی عَلَیْهِ السَّلَام بر بَنِی إِسْرَائِیل نفرین کرد. در پی آن، در یک شبانه روز 300000 تن از ایشان هلاک شدند.»

تذکر: این نفرین از آن رو بود که به سوی نیرنگ بلعم بِنِ باعورا و دیگر آفت‌ها کشیده شدند.

در حدیث دیگری از کتاب عَبْداللَّه بِنِ حَمَّاد انصاری است که امام جَعْفَر صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:

«خداوند ماه‌ها را آفرید و حَزِیرَان را. در این ماه، مرگ‌ها را نزدیک هم رقم زده است.»

فصل چهارم: زمان‌های سالانه‌ی اجابت دعا

از جمله‌ی این وقت‌ها، شب‌های سه گانه‌ی قدر است؛ به ویژه آن که کسی شب قدر را (از میان آن سه) بشناسد و گرنه، شب بیست و سوم ماه رمضان برای دعا و اجابت مناسب‌تر است.

نیز روزهای این سه شب است و نیز روز میلاد نبی گرامی صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم و شب و روز مبعث خجسته‌ی آن حضرت و نیز روز و شب عرفه؛ به ویژه اگر (دعا کننده) در عرفات یا در حرم حضرت سَیِّدِ الشُّهَدَاء عَلَیْهِ السَّلَام باشد.

هم چنین شب و روز عیدهای سه گانه؛ غدیر، فطر، قربان و نیز شب اول رجب و در یک روایت، همه‌ی شب‌ها و روز پانزدهم آن و شب نیمه‌ی شعبان و دیگر زمان‌هایی که در کتاب «مُهِمَّاتٍ فِی صَلَاحِ الْمُتَعَبِّدِ وَ تَتِمَّاتٍ لِمِصْبَاحِ الْمُتَهَجِّدِ» آورده‌ایم.

فصل پنجم: ویژگی‌های دعا کننده

برخی از اینها را در کتاب یاد شده (مهمات ...) به نقل روایات و اخبار آورده‌ایم و در اینجا نکته‌ای را ذکر می‌کنیم.

اگر دعا گو بخواهد به گونه‌ی دیگر یک رغبتمند دعا کند، دو دستش را هنگام دعا باز کند و اگر بخواهد به گونه‌ی ترسان دعا کند، کف دست‌ها را به سوی زمین و پشت آنها را به طرف آسمان نگاه دارد و اگر بخواهد نیازمندانه دعا کند، با گرفتن کف دست به سوی بالا انگشتان را به چپ و

راست حرکت دهد و اگر بخواهد مویه کنان دعا کند، گاه انگشت را بالا بگیرد و گاه پایین و این با ریزش اشک است و اگر بخواهد زار و نالان دعا کند، کف دست را برابر رو بگیرد و اگر بخواهد مستمندانه دعا کند، دو دست را بر زانو نهد.
باید که با سپاس و ستایش خدای متعال و بزرگ بیاغازد و با درود بر مُحَمَّد و آل مُحَمَّد صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیهم. پس از آن گاه حاجت خود را بخواهد و این که بداند دعای پنهان بهتر است از دعای آشکارا و این که دلش بی‌خبر و سرگرم و بیهوده نباشد و این که خوراک و پوشاکش حرام نباشد و حرام نخورده باشد و این که حق بندگان بر گردن نداشته باشد و این که عذر آور ستم ستمگری نباشد و این که زورگو نباشد و این که گاه دعا پارسا باشد و نیت راست داشته باشد و این که برای دفع ستمی دعا نکند که خود مانند آن را به دیگری روا داشته باشد و این که پس از دعا از گناهان دوری کند تا حاجتش بر آورده شود و این که گاه دعا باز آمده و برگشته و شایسته و راست گو باشد و این که برای بریدن از خویشاوندی دعا نکند و این که به زیان دوستی دعا نکند که روایت است که پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم از خداوند خواسته است تا چنین دعایی را نپذیرد.
دیگر این که بر اهل عِراق نفرین نکند که در جزء نخست کتاب التجمل درباره‌ی مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد بِنِ حاتم این روایت آمده است که خداوند متعال به إِبْرَاهِیم عَلَیْهِ اَلسَّلَام وحی فرمود:
«بر اهل عِراق نفرین مکن» و سبب آن در حدیث آمده است.
دیگر این که اگر به پذیرش دعای خود نیازمند است، خوراکش را از حرام و شبهه‌ناک پاک سازد و این که انگشتری فیروزه به دست داشته باشد که از امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام روایت است:
«پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمودند:
خداوند سبحان می‌فرماید:
من شرم دارم که دست به دعا بر آمده‌ای را نومید بر گردانم که انگشتری فیروزه به انگشت داشته باشد.»
دیگر این که انگشتری عقیق به دست داشته باشد که از امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام به ما رسیده است که فرمود:
«هیچ دست به آسمان بر آمده‌ای را چونان آن که انگشتری عقیق داشته باشد دوست نمی‌دارم.»
سرور ما برترین جهانیان دانشمند بزرگ سترگ گرامی کرامند توانا و شخصیت برجسته‌ی گران سنگ، یگانه‌ی روزگار و چهره‌ی بی‌مانند زمان، نقیب نقیبان و میراث دار پیامبران، نمونه‌ی پیشینیان شایسته و نژاده، پسندیده‌ی آیین، پایه اسلام، ستون مردمان و ارج خاندان، جمال خانواده(ی نبوی) اَبُو اَلْقاسم عَلی بِن مُوسَی بِن جَعْفَر بِن مُحَمَّد بِن مُحَمَّد طاووس

عَلَوی فاطمی - که خدایَ ارزشش رَاَ گرامی‌ترَ َداراد و یاَدَش را به دل‌ها و زبان‌ها الهام فرمایاد - می‌فرماید:
امید است که با شرط و صفاتی که آوردیم، به بیش از آن نیازی نباشد. این بود آن چه می‌خواستیم در «مُهَجُ الدَّعَوَات و منهج العنایات» بیاوریم.
سپاس تنها از آن خداست؛ در آغاز و پایان و آشکار و نهان و درود بر پیشوایمان پیامبر گرامی و خاندان پاک و پاکیزه‌ی حضرتش!

به نام خداوند بخشاینده‌ی مهربان

سرور فرخنده پی فقید ما، ارج دودمان پیامبر، نقیب پاکیزه‌ی بزرگ، یکتای روزگار و بی‌مانند زمان، بنده‌ی پارسا، دارای ارزش‌های انبوه فاطمی - که خدای روانش را پاکی دهاد و خاک و تربتش را با رحمت بیامیزاد - گوید:

خداوند بزرگ را می‌ستایم - هر اندازه که خود بدان مرا راه برد و نیرو دهد و گواه هستم که جز خدای پرستیده‌ای نیست؛ آن سان که این گواهی مرا بدو نزدیک سازد و در دنیا به هنگام نزد او رسیدن ایمنی بخشد.

نیز گواهی می‌دهم که پیامبر خدا، نیای من، بنده و فرستاده‌ی اوست و گرامی‌ترین آفریدگان نزد وی و هم در جانشینی او و پاس داشتن و رساندن (آیین او) - با پیوستی که بدو دارد - شایسته‌ترین.

باری، من دعاهایی دلنشین و ارزشمند یافتم و (پس از گرد آوری) آنها را «المجتنی من الدعاء المُجْتَبَی» (برداشت شده‌ی دعا های گزیده) می‌نامم. در آغاز، بخشی از جلد 4 کتاب «دَفْع الْهُمُومِ وَ الْأَحْزَان و قمع الغموم و الاشجان» تالیف اَحْمَد بِنِ داوود نُعْمَانی می‌آورم:

1 - گوید:

(822) مردی از هم سایه‌ی مزاحمش، به حضرت امام حَسَن مُجْتَبَی عَلَیْهِ السَّلَام شکایت برد. امام عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:

«آن گاه که نماز مغرب گزاردی، دو رکعت بیاور و بخوان:

یَا شَدِیدَ الْمِحَالِ یَا عَزِیزُ أَذْلَلْتَ بِعِزَّتِکَ جَمِیعَ خلقک (823)، اکْفِنِی شَرَّ فُلَانٍ بِمَا شِئْتَ

مرد چنین کرد. نیمه شب فریادی شنید. گفتند:

فلان امشب مرد!

2 - نیز همان کتاب از جابر بِنِ عَبْداللَّه آورد که: پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم روز دوشنبه و سه شنبه برای پیروزی بر أَحْزَاب (گروه‌ها و قبایل هم دست در جنگ خَنْدَق) دعا فرمود. روز چهار شنبه بین نماز ظهر و عصر، دعا اجابت شد و شادی در چهره‌ی حضرتش خوانده می‌شد. جابر گوید:

در هیچ مشکل بزرگی در آن ساعت (به خداوند) روی نکردم مگر آن که اجابت را دانستم.

3 - هم از اوست که: رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود:

«هر که حاجتی داشت، به هنگام نماز عشا درخواست کند. این (نماز عشا) را به هیچ امتی پیش از شما نداده‌اند.»

4 - ایضاً در کتاب یاد شده است که: اگر پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم گرفتاری و مشکلی می‌یافتند یا آزاری از مشرکان می‌دیدند، پنجه‌ی

دست خویش را می‌بستند و می‌فرمودند:
«تنگ شو تا گشوده گردی.» آن گاه روی به قبله و دست به سوی آسمان می‌خواندند:
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیم، لا حول وَ لَا قوه الا بالله الْعَلِیِّ الْعَظِیم، اللَّهُمَّ اِیاکَ نعبد و ایاک نستعین، اللَّهُمَّ کف باءس الَّذِینَ کفروا، فانک أشد باءسا و أشد تنکیلا.
به خدا سوگند، پیش از دست گشودن، گشایش شده بود.
در روایت دیگر: دستان مبارک را پایین نمی‌آوردند جز این که یاری فرود آمده بود.
5 - نیز از هموست: اگر از نیرومندی یا دیگری ترس داشتی، بخوان:
حَسْبِیَ اللَّه، لا إِلهَ إِلَّا هُوَ، عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ و هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیم.
(هر که چنین خواند،) در چهره‌اش (غبار) غم و ذلتی نخواهی دید.
6 - نیز از هموست، اگر نزد حاکمی رفتی از وی بیم داشتی، رویا روی او چند بار بخوان:
اللَّهُ اللَّهُ رَبِّی، اللَّهُ رَبِّی اللَّهُ رَبِّی لَا أُشْرِکُ بِهِ شَیْئا.
گزند نخواهی دید.
7 - نیز از هموست: از تجربه شده‌هاست که در دیدار حاکم، رو در روی وی خوانده شود:
أطْفَأَت غضبک - یا فلان - بلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّه.
8 - نیز از هموست: توبه (بِنِ کَیْسَان) عنبری گوید:
یُوسُف بِنِ عُمَر (بِنِ مُحَمَّد ثَقَفِی، والی ستمگر عِراق) مرا به کاری واداشت. گریختم وقتی بازگشتم، مرا به زندان افکند؛ آن قدر که همه‌ی موهای سرم سپید شد. در خواب کسی را دیدم که تن پوش‌های سپیدی به بر داشت. فرمود:
توبه! زندانت را طول دادند؟ گفتم:
آری. فرمود:
سه بار بگو:
أَسْأَلُ اللَّهَ العفو و العافیه و المعافاه فِی الدُّنْیا وَ الْآخِرَة
این دعایی است آزموده و بدون شک. در سختی‌ها و زندان‌ها خوانده می‌شود و با گشایش همراه است.
وقتی بیدار شدم، آن چه را گفته بود نوشتم. سپس وضو ساختم و چندان که خدا یاری فرمود نماز گزاردم. تا هنگام نماز صبح دعا می‌کردم.
نگهبانم آمد و گفت:
توبه‌ی عنبری کجاست؟ مرا با بند و زنجیر همراه برد و نزد او (یُوسُف بِنِ عمر) وارد ساخت. من پیوسته این دعا را می‌خواندم. وقتی مرا دید، فرمان آزادی داد.

توبه گوید:
این دعا را در زندان به مردی آموختم. او گفت:
هر گاه مرا برای زدن می‌بردند، آن را می‌خواندم؛ رهایم می‌ساختند. روزی مرا بردند تا بزنند. سعی کردم آن را به یاد آوردم؛ نمی‌شد. تا این که 100 تازیانه‌ام زدند. آن گاه دعا به یادم آمد و خواندم؛ رهایم کردند. (824)
9 - نیز از هموست: اگر (این آیه) در رویارویی با دشمن گفته شود، زیان نمی‌تواند رساند:
كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَ رُسُلی إِنَّ اللَّهَ قَوِیٌّ عَزیزٌ. (825)
10 - هم از اوست: در بیم از سلطان خوانده می‌شود:
وَ یُنَجِّی اللَّهُ الَّذِینَ اتَّقَوْا بِمَفازَتِهِمْ لا یَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَ لا هُمْ یَحْزَنُونَ. (826)
آسیب نخواهد رساند.
11 - نیز از هموست: امیر مؤمنان صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیه فرمود:
«اگر به کسی ستم کنند و ستمگر از ظلم خود دست برندارد، (ستم دیده) بر خود آب بریزد (827) یا وضوی کاملی بسازد و دو رکعت بگزارد. سپس بخواند:
اللَّهُمَّ إِنَّ فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ ظَلَمَنِی وَ اعْتَدَی عَلَیَّ وَ نَصَبَ لِی وَ أَمَضَّنِی وَ أَرْمَضَنِی وَ أَذَلَّنِی وَ أَخْلَقَنِی اللَّهُمَّ فَكِلْهُ إِلَی نَفْسِهِ وَ هُدَّ رُكْنَهُ وَ عَجِّلْ جَائِحَتَهُ وَ اسْلُبْهُ نِعْمَتَكَ عِنْدَهُ وَ اقْطَعْ رِزْقَهُ وَ أَبْتِرْ عُمُرَهُ وَ امْحُ أَثَرَهُ وَ سَلِّطْ عَلَیْهِ عَدُوَّهُ وَ خُذْهُ مِنْ مَأْمَنِهِ كَمَا ظَلَمَنِی وَ اعْتَدَی عَلَیَّ وَ نَصَبَ لِی وَ أَمَضَّ وَ أَرْمَضَ وَ أَذَلَّ وَ أَخْلَقَ.
ستمگر مهلت نخواهد یافت.»
12 - نیز از هموست: روایت است که هر که از کسی ستم دیده باشد، رو به قبله سه بار بخواند:
اللَّهُمَّ انی أستعدیك عَلی فلان بِنِ فلان فاءعدنی، فانك أشد باءسا و أشد تنكیلا.
خدای - عَزَّ و جَلَّ - داد او را خواهد ستاند.
13 - نیز از هموست: از دعاهای یَعْقُوب و یُوسُف - که جَبْرَئِیل در چاه بدو آموخت - این بود:
اللَّهُمَّ یَا لَطِیفاً فَوْقَ كُلِّ لَطِیفٍ الْطُفْ بِی فِی جَمِیعِ أَحْوَالِی كَمَا أُحِبُّ وَ أَرْضَی فِی دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی.
14 - نیز از هموست: مردی پیامبر را دید و در خواست كرد تا دعای گشایش بدو بیاموزند:
فرمود:
«بگو:
یَا مَنْ لَا یُسْتَحْیَا مِنْ مَسْأَلَتِهِ وَ لَا یُرْتَجَی الْعَفْوُ إِلَّا مِنْ قِبَلِهِ أَشْكُو إِلَیْكَ مَا لَا یَخْفَی عَلَیْكَ وَ أَسْأَلُكَ مَا لَا یَعْظُمُ عَلَیْكَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ.

آن گاه هر چه می‌خواهی در خواست کن؛ خداوند عطا خواهد کرد.»
عرض کرد: یا رَسُول اللّٰهِ، تنها من؟ فرمود:
«هم تو و هم هر که بخواند. إِنْ شَاءَ اللّٰه.»
15 - نیز از هموست: روایت است که هر که حاجتی داشت، چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه روزه بدارد؛ روز جمعه وضو بسازد و به مسجد رود و صدقه‌ای، کم یا زیاد از نان به پایین یا کمتر و بیشتر از آن، بدهد و پس از نماز جمعه بخواند:
اللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ الَّذِی لٰا إِلٰهَ إِلّٰا هُوَ عٰالِمُ الْغَیْبِ وَ الشَّهٰادَةِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیمُ الَّذِی لٰا إِلٰهَ إِلّٰا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ الَّذِی لٰا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لٰا نَوْمٌ الَّذِی مَلَأَتْ عَظَمَتُهُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ الَّذِی لٰا إِلٰهَ إِلّٰا هُوَ الَّذِی عَنَتْ لَهُ الْوُجُوهُ وَ خَشَعَتْ لَهُ الْأَبْصَارُ وَ وَجِلَتْ لَهُ الْقُلُوبُ مِنْ خَشْیَتِهِ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَقْضِیَ حَاجَتِی فِی کَذَا وَ کَذَا.
می‌گفت:
(828) این را به نادانان میاموزید که (بی‌جا) دعا می‌کنند و اثر می‌بینند. برای گناه و قطع رحم (بریدن پیوند با خویشاوند) نیز این دعا را مخوانید.
16 - نیز از هموست: روایت است که هر که وضویی نیکو بسازد و دو رکعت بگزارد و این دعا را بخواند، هر اندوه یا حاجتی داشته باشد، رفع خواهد شد:
یَا وَدُودُ یَا وَدُودُ یَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِیدِ یَا فَعَّالًا لِمَا یُرِیدُ أَسْأَلُکَ بِعِزِّکَ الَّذِی لَا یُرَامُ وَ مُلْکِکَ الَّذِی لَا یُضَامُ وَ نُورُکَ الَّذِی مَلَأَ أَرْکَانَ عَرْشِکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَکْفِیَنِی کَذَا وَ کَذَا یَا مُغِیثُ أَغِثْنِی یَا مُغِیثُ أَغِثْنِی.
17 - نیز از هموست: اگر می‌خواهی که خداوند تو را از دید کسی که از او بیم داری دور بدارد و از او ایمن مانی، بخوان:
یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ إِیّاکَ نَعْبُدُ وَ إِیّاکَ نَسْتَعِینُ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْعَظِیمِ الَّذِی تَجَلَّیْتَ بِهِ لِمُوسَی عَلَی الْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَکّاً وَ خَرَّ مُوسیٰ صَعِقاً أَنْ تَطْمِسَ عَنِّی بَصَرَ مَنْ أَخْشَاهُ وَ تُمْسِکَ لِسَانَهُ وَ تَخْتِمَ عَلَی قَلْبِهِ وَ تَحْبِسَ یَدَهُ وَ تُقْعِدَهُ مِنْ رِجْلِهِ إِنَّکَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ.
18 - دعایی که صاحب تاریخ (829) گوید:
مسلمانان آن را خواندند و از دریایی که گذشتن از آن سخت بود گذشتند:
یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ یَا کَرِیمُ یَا حَلِیمُ یَا أَحَدُ یَا صَمَدُ یَا حَیُّ یَا مُحْیِی الْمَوْتَی یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ یَا رَبَّنَا.
19 - دعایی دیگر که صاحب تاریخ (830) گوید:
راهبی شنید که فرشتگان آن را برای مسلمانان - که در (ساحل) دریا می‌جنگیدند - می‌خوانند و مسلمان شد:
اللّٰهُمَّ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِیمُ لَا إِلَهَ غَیْرُکَ وَ الْبَدِیعُ الَّذِی لَیْسَ قَبْلَکَ شَیْءٌ وَ

الدَّائِمُ غَيْرُ الْغَافِلِ وَ الْحَيُّ [الْقَيُّومُ] الَّذِي لَا يَمُوتُ وَ خَالِقُ مَا يُرَى وَ مَا لَا يُرَى وَ كُلَّ يَوْمٍ أَنْتَ فِى شَأْنٍ وَ عَلِمْتَ اللَّهُمَّ كُلَّ شَيْءٍ بِغَيْرِ تَعْلِيمٍ.
20 - در کتاب «بعض سیر الائمه عَلَيْهِمُ السَّلَام» (831) به سند آمده است که: یکی از سربازان إِسْحَاق بِنِ عِمْرَان، عَلى بِنِ حَسَن مقری را آزار می‌داد. (راوی) گوید:
با خواندن دعا استیصال (ریشه کنی) بر او نفرین کردم. گفتیم: دعای استیصال چیست؟ گفت:
این را خواندم:
اللَّهُمَّ غُمَّهُ بِالشَّرِّ غَمّاً وَ لُمَّهُ بِالشَّرِّ لَمّاً وَ طُمَّهُ بِالشَّرِّ طَمّاً وَ قُمَّهُ بِالشَّرِّ قَمّاً وَ أَطْرِقْهُ بِلَيْلَةٍ لَا أُخْتَ لَهَا وَ سَاعَةٍ لَا مَنْجَى لَهُ مِنْهَا.
(راوی) می‌افزاید:
چند روز بعد، إِسْحَاق بِنِ عِمْرَان بر آن سپاهی خشم گرفت و فرمان داد او را گردن زدند. به عَلى بِنِ حَسَن مقری گفتم:
سربازی که نفرینش کردی کشته شد. گفت:
سپاس خدای را که پروردگار جهانیان است!
21 - در کتاب یاد شده، متن نفرین حضرت امام صادِق عَلَيْهِ السَّلَام بر داوود بِنِ عَلى (832) را - که به دعای حضرتش هلاک شد - یافتم که ذکر سجده‌اش افزوده‌ای داشت. ذکر این بود:
يَا ذَا الْقُوَّةِ الْقَوِيَّةِ وَ الْقَدَمِ الْأَزَلِيَّةِ وَ يَا ذَا الْمِحَالِ الشَّدِيدِ وَ النَّصْرِ الْعَتِيدِ وَ يَا ذَا الْعِزَّةِ الَّتِى كُلُّ خَلْقٍ لَهَا ذَلِيلٌ خُذْ دَاوُدَ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ وَ افْجَأْهُ مُفَاجَاةَ مَلِيكٍ مُنْتَصِرٍ
ناگهان شیونی از خانه‌ی داوود بِنِ عَلى بلند شد و روشن شد که او مُرد.
22 - دعایی از بَنِى إِسْرَائِيل؛ آن گاه که سپاهی انبوه از دشمن بدیشان یورش برد و این دعا را خواندند و در یک شب دشمنشان کشته شد:
اللَّهُمَّ أَنْتَ الْقَادِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَ الْقَاهِرُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَ مَنْ إِلَيْهِ الْمَلْجَأُ فِى كُلِّ شَيْءٍ قَدْ سَمِعْتَ مَا قَدْ أَشْغَلَنَا هَذَا الْكَافِرُ السَّحَّارُ وَ إِنْ كُنَّا قَلِيلِينَ فِى أَنْفُسِنَا فَبِكَ نَقْوَى فَقَوِّنَا عَلَى الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَ اكْفِنَا الْعَدُوَّ الْمُبِينَ
این را از تاریخ کهن مُحَمَّد بِنِ مُوسَى خوارزمی نقل کردم که شاید آن را از زمان ملک مستعین نقل کرده باشد.
23 - در کتاب «المعرب عین سیره ملک المغرب» خواندم که: عُقْبَة بِنِ عَامِر مردی مستجاب الدعوه و شایسته بود. او فرمانده سپاهی بود که در زمان عُثْمَان، آفریقا را فتح کرد و همو قِيرَوَان را تسخیر کرد. در آنجا بیشه‌ای بود که درندگان در آن بودند و در آن ناحیه، جایی برای بر پایی یک شهر، بهتر از آن بیشه نبود. تصمیم گرفت درختان را قطع کند و ساختمان بسازد. بدو گفتند:
این درندگان جز با مقاومت آشیانه‌هایشان را ترک نمی‌کنند و ممکن است

مسلمانی را بکشند. عُقْبَة گفت:
دست نگه دارید. فردا - إِنْ شَاءَ اللَّه - مشکل را حل می‌کنم.
شب هنگام، کنار بیشه آمد و نماز خواند و دعا کرد. سحرگاه با صدای بلند گفت:
سلام بر درندگان و حیوانات وحشی این بیشه زار! زمین از آن خداست؛ به هر بنده‌ای که بخواهد وا می‌گذاردش. ما مسلمانان در این بیشه زار وارد خواهیم شد و آن را خواهیم ساخت. هر یک از حیوانات، به خواست خدا، باید آماده خروج باشد!
صبحگاهان مردمان دیدند که درندگان دسته دسته و وحشیان تک تک با بچگانشان بیرون می‌روند تا این که هیچ یک نماندند!
24 - در اَمَالِی شَیخ مفید (مجلس روز شنبه، 8 رمضان (407» (833) روایت داریم که به سند از إِسْحَاق بِنِ فَضْل هاشمی روایت می‌کند که گفت:
یکی از دعاهای امیرالمومنین عَلَیْهِ السَّلَام این بود:
اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ أَنْ أُعَادِیَ لَکَ وَلِیّاً أَوْ أُوَالِیَ لَکَ عَدُوّاً أَوْ أَرْضَی لَکَ سَخَطاً أَبَداً اللَّهُمَّ مَنْ صَلَّیْتَ عَلَیْهِ فَصَلَاتُنَا عَلَیْهِ وَ مَنْ لَعَنْتَهُ فَلَعْنَتُنَا عَلَیْهِ اللَّهُمَّ مَنْ کَانَ فِی مَوْتِهِ فَرَجٌ لَنَا وَ لِجَمِیعِ الْمُسْلِمِینَ فَأَرِحْنَا مِنْهُ وَ أَبْدِلْنَا بِهِ مَنْ هُوَ خَیْرٌ لَنَا مِنْهُ حَتَّی تُرِیَنَا مِنْ عِلْمِ الْإِجَابَةِ مَا نَتَعَرَّفُهُ [مِنْکَ] فِی أَدْیَانِنَا وَ مَعَایِشِنَا یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ.
25 - در «کتاب المستغیثین» (834) خَلَف بِنِ عَبْدالْمَلِک بِنِ مسعود به سند آمده است که: مردی را به زندان می‌بردند. در راه دید که روی دیواری نوشته شده بود:
یَا وَلِیِّی فِی نِعْمَتِی وَ یَا صَاحِبِی فِی وَحْدَتِی وَ یَا عُدَّتِی فِی کُرْبَتِی
او این دعا را چند بار خواند؛ آزادش کردند. وقتی دوباره نزد آن دیوار آمد، نوشته‌ای ندید!
26 - نیز از این کتاب: دعای کسی که از روی تنگ دستی به خدمت سلطان در آمده بود و آن را خواند و خداوند بی‌نیازش ساخت:
اللَّهُمَّ بِاسْمِکَ الَّذِی تُکْرِمُ بِهِ مَنْ أَحْبَبْتَ مِنْ أَوْلِیَائِکَ وَ تُلْهِمُهُ الرَّفِیعَ مِنْ أَصْفِیَائِکَ أَسْأَلُکَ أَنْ تَأْتِیَنَا بِرِزْقٍ مِنْ لَدُنْکَ تَقْطَعُ بِهِ عَلَائِقَ السُّلْطَانِ مِنْ قُلُوبِنَا وَ قُلُوبِ أَصْحَابِنَا هَؤُلَاءِ عَنِ الشَّیْطَانِ فَأَنْتَ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ قَدِیمُ الْإِحْسَانِ یَا کَرِیمُ
خداوند به دهش خود، ایشان (آن مرد و خانواده‌اش) را ثروت داد.
27 - هم از آن کتاب: دعایی که گم شده‌ای از گوینده‌ی آن شنید و با آن، راه را یافت:
بِسْمِ اللَّهِ ذِی الشَّأْنِ الْعَظِیمِ الْبُرْهَانِ الشَّدِیدِ السُّلْطَانِ کُلَّ یَوْمٍ هُوَ فِی شَأْنٍ مَا شَاءَ اللَّهُ کَانَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

28 - هم از آن کتاب: مردی 10 سال اسیر بود. در خواب کسی را دید که این دعا را بدو آموخت. آن را خواند و خداوند متعال به نیروی چیره‌ی خویش نجاتش داد:
تَحَصَّنْتُ بِالْحَیِّ الَّذِی لَا یَمُوتُ وَ رَمَیْتُ کُلَّ مَنْ أَرَادَنِی بِسُوءٍ بِلَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَ أَصْبَحْتُ فِی جِوَارِ اللَّهِ الَّذِی لَا یُرَامُ وَ لَا یُسْتَبَاحُ وَ حِمَی اللَّهِ الْکَرِیمِ وَ ذِمَّتِهِ الَّتِی لَا تُخْفَرُ وَ اسْتَمْسَکْتُ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَی وَ تَوَکَّلْتُ عَلَی اللَّهِ رَبِّی وَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ وَ اتَّخَذْتُهُ وَلِیّاً ما شاءَ اللَّهُ لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ حَسْبِیَ اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ
29 - هم از آن کتاب: مردی زندانی بَنِی امیه شده بود. حضرت عِیسَی عَلَیْهِ السَّلَام را (در خواب) زیارت کرد. آن حضرت این جمله را بدو آموخت. (با خواندن آن) همان روز خداوند نجاتش داد:
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِکُ الْحَقُّ الْمُبِینُ
30 - هم از آن کتاب: دعایی که پیامبر اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به فضه خدمت کار حضرت زهرا عَلَیْهَاالسَّلَام آموختند و به خواسته‌اش رسید:
یَا وَاحِداً لَیْسَ کَمِثْلِهِ أَحَدٌ تُمِیتُ کُلَّ أَحَدٍ وَ تُفْنِی کُلَّ أَحَدٍ وَ أَنْتَ وَاحِدٌ لَا تَأْخُذُکَ سِنَةٌ وَ لَا نَوْمٌ.
31 - هم از آن کتاب: دعایی که مولا حضرت مُجْتَبَی عَلَیْهِ السَّلَام فرمودند که اگر دوست ما غمی داشت، در اتاقی تنها این را بخواند:
یَا کهیعص یَا نُورُ یَا قُدُّوسُ یَا خَبِیرُ یَا اللَّهُ یَا رَحْمَانُ (رَدَّدَهَا ثَلَاثاً) اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تَحُلُّ بِهَا النِّقَمُ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُغَیِّرُ النِّعَمَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تَهْتِکُ الْعِصَمَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُنْزِلُ الْبَلَاءَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُعَجِّلُ الْفَنَاءَ
وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُدِیلُ الْأَعْدَاءَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تَقْطَعُ الرَّجَاءَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تَرُدُّ الدُّعَاءَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُمْسِکُ غَیْثَ السَّمَاءِ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُظْلِمُ الْهَوَاءَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تَکْشِفُ الْغِطَاءَ
آن گاه هر چه می‌خواهد درخواست کند.
32 - نیز در «کتاب الْمُسْتَغِیثِینَ بِاللَّه جَلَّ جَلَالُه» خواندم که مردی از انصار دچار دزدی شد که می‌خواست او را اسیر کند. از او اجازه خواست که چهار رکعت بگزارد. او را واگذاشت. نماز خواند و به سجده رفت و چنین خواند:
یَا وَدُودُ یَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِیدِ یَا فَعَّالًا لِمَا یُرِیدُ أَسْأَلُکَ بِعِزَّتِکَ الَّتِی لَا تُرَامُ وَ مُلْکِکَ الَّذِی لَا یُضَامُ وَ بِنُورِکَ الَّذِی مَلَأَ أَرْکَانَ عَرْشِکَ أَنْ تَکْفِیَنِی شَرَّ هَذَا اللِّصِّ یَا مُغِیثُ أَغِثْنِی.
آن را سه بار تکرار کرد. ناگهان مردی با سلاح آشکار شد و دزد را کشت.
سپس بدو گفت:

من فرشته‌ای در آسمان چهارمینم. هر که مانند تو کند - اندوه زده باشد یا جز آن - خواسته‌اش بر آورده می‌شود.
33 - همان کتاب از زَیْد بِنِ حارثه نقل می‌کند که دزدی می‌خواست او را بکشد. بدو گفت:
فرصت بده دو رکعت به جا آورم. اجازه داد. بعد از نماز گفت:
«یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ.» دزد شنید که گوینده‌ای بدو می‌گوید:
او را مکش! یک بار دیگر تکرار کرد؛ دوباره دزد همان صدا را شنید.
وقتی بار سوم خدا را خواند، سواری با سلاحی که سرش آتش بود ظاهر شد و دزد را بدان کشت. آن گاه گفت:
بار اول که گفتی: «یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ»، در آسمان هفتم بودم. بار دوم، در آسمان فروردین بودم. بار سوم آمدم.
34 - نیز از همان: دعایی برای هر حاجت که جَبْرَئِیل عَلَیْهِ السَّلَام به پیامبر صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آموخت:
یَا نُورَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ یَا قَیُّومَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ یَا عِمَادَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ [وَ یَا بَدِیعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ] وَ یَا زَیْنَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ [وَ یَا جَمَالَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ یَا بَدِیعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ] وَ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ وَ یَا غَوْثَ الْمُسْتَغِیثِینَ وَ مُنْتَهَی رَغْبَةِ الْعَائِذِینَ وَ مُنَفِّسَ عن الْمَکْرُوبِینَ وَ یا مُفَرِّجَ عن الْمَغْمُومِینَ وَ صَرِیخَ الْمُسْتَصْرِخِینَ وَ مُجِیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّینَ وَ کَاشِفَ کُلِّ سُوءٍ یَا إِلَهَ الْعَالَمِینَ
35 - نیز از همان: دعای یَعْقُوب برای فرزندانش.
(نویسنده‌ی کتاب یاد شده) به سند (از امام عَلَیْهِ السَّلَام) آورده است که:
حضرت یَعْقُوب عَلَیْهِ السَّلَام 20 سال برای فرزندانش دعا می‌کرد تا دعاهایی آموختند. یَعْقُوب بدان دعا کرد. خداوند از ایشان در گذشت. جمله‌ها این بود:
یَا رَجَاءَ الْمُؤْمِنِینَ لَا تَقْطَعْ رَجَائِی یَا غِیَاثَ الْمُؤْمِنِینَ أَغِثْنِی یَا مَانِعَ الْمُؤْمِنِینَ امْنَعْنِی یَا مُحِبَّ التَّوَّابِینَ تُبْ عَلَیْنَا.
36 - نیز از همان: دعایی که فرشته‌ی مرگ به یَعْقُوب عَلَیْهِ السَّلَام آموخت.
آن را خواند و پیراهن یُوسُف بدو رسید:
یَا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِی لَا یَنْقَطِعُ مَعْرُوفُهُ أَبَداً وَ لَا یُحْصِیهِ أَحَدٌ غَیْرُهُ
37 - نیز از همان: دعای کسی که امانت یا توشه‌ی راهش ربوده شد و وقتی آن را خواند، خداوند بدو جای گزین داد و در جا آن را باز گرداند:
یَا سَادَّ الْهَوَاءِ بِالسَّمَاءِ وَ یَا حَابِسَ الْأَرْضِ عَلَی الْمَاءِ وَ یَا وَاحِداً قَبْلَ کُلِّ أَحَدٍ وَ یَا وَاحِداً بَعْدَ کُلِّ أَحَدٍ أَدِّ عَنِّی أَمَانَتِی
(او بعد از دعا) شنید که گوینده‌ای گوید:
این را بگیر و تاوان امانت خود را بده.
38 - نیز از همان: دعایی که راوی آن گوید که پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ

آلِهِ وَ سَلّم آن را در خواب بدو آموخت. او نیز خواند و خداوند نجاتش داد:
اللَّهُمَّ لِمَنْ أَدْعُو إِذَا لَمْ أَدْعُکَ فَيُجِيبَنِی؟ اللَّهُمَّ إِلَی مَنْ أَتَضَرَّعُ إِذَا لَمْ أَتَضَرَّعْ إِلَيْکَ فَيَرْحَمَنِی؟ اللَّهُمَّ إِلَی مَنْ أَسْتَغِيثُ إِذَا لَمْ أَسْتَغِثْ بِکَ فَيُغِيثَنِی؟
او گوید:
از خواب برخاستم و آن را خواندم. خداوند مرا گشایش داد.
39 - نیز از همان: دعایی که زنی گوید که رَسُول اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آن را در خواب بدو فراداد:
يَا مَنْ فَلَقَ الْبَحْرَ لِمُوسَی وَ نَجَّيْتَهُ وَ بَنِی إِسْرَائِيلَ مِنْ فِرْعَوْنَ أَسْأَلُکَ بِمَا فَلَقْتَ بِهِ الْبَحْرَ لِمُوسَی وَ نَجَّيْتَهُ وَ بَنِی إِسْرَائِيلَ مِنْ فِرْعَوْنَ لَمَّا نَجَّيْتَنِی مِنْ هَمِّی
40 - نیز از همان: دعایی که سُلَيْمَان بر قفل (بسته) ای خواند و گشوده شد:
اللَّهُمَّ بِنُورِکَ اهْتَدَيْتُ وَ بِفَضْلِکَ اسْتَغْنَيْتُ وَ بِنِعْمَتِکَ أَصْبَحْتُ وَ أَمْسَيْتُ هَذِهِ ذُنُوبِی بَيْنَ يَدَيْکَ أَسْتَغْفِرُکَ مِنْهَا وَ أَتُوبُ إِلَيْکَ
41 - نیز از همان: دعایی که لیث بِن سَعْد از امام ششم حضرت صادِق عَلَيْهِ السَّلَام روایت می‌کند که در جا اثر کرد:
«يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ ...» تا جایی که نفس یاری می‌کند.
«يَا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ ...» تا جایی که نفس یاری می‌کند.
«يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ ...» تا جایی که نفس یاری می‌کند.
«يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ...» تا جایی که نفس یاری می‌کند.
سپس خواسته‌اش را یاد کرد و در حال فراهم شد.
42 - نیز از همان: دعایی که (مُحَمَّد بِنِ مُسْلِمِ بِنِ شهاب) زهری نقل می‌کند که در بیماری‌اش امام زَيْن الْعَابِدِين عَلَيْهِ السَّلَام آن را برای وی خواندند و خواسته‌هایش بر آورده شد:
اللَّهُمَّ إِنَّ بْنَ شِهَابٍ قَدْ فَزِعَ إِلَیَّ بِالْوَسِيلَةِ إِلَيْکَ بِآبَائِی فِيهَا (فأَسْأَلُکَ) بِالْإِخْلَاصِ مِنْ آبَائِی وَ أُمَّهَاتِی إِلَّا جُدْتَ عَلَيْهِ بِمَا قَدْ أَمَّلَ بِبَرَکَةِ دُعَائِی وَ اسْکُبْ لَهُ مِنَ الرِّزْقِ وَ ارْفَعْ لَهُ مِنَ الْقَدْرِ وَ غَيِّرْهُ مَا يُصَيِّرُهُ کَفِتاً لِمَا عَلَّمْتَهُ مِنَ الْعِلْمِ
زهری گوید:
سوگند به آن که جانم در دست اوست، بعد از این دعا، نه بیمار شدم و نه به تنگی و سختی افتادم.
43 - رسیدن به هدف در نتیجه‌ی یک توکل خالصانه:
مردی از صحابه این سخن خدا را شنید که: و فی السماء رزقکم و ما توعدون (835) گفت:
به خدا سوگند، پروردگارم را باور و بدو تکیه خواهم داشت. ناگاه در خانه‌اش شتری ایستاده با بار دید. آن را نزد رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ

آلِهِ وَ سَلّم آورد و داستان را عرضه کرد. فرمود:
«این شتر را با بار غذا جَبْرَئِیل از کاروان فلان یهودی در راه شام برای تو آورد؛ چون سخن پروردگارت را باور کردی!»
44 - باز هم به هدف رسیدن در نتیجه‌ی یک توکل خالصانه:
شقیق (بِنِ إِبْرَاهِیم بلخی) چنین باز گو می‌کند که گرفتار شده بود. به یاد آورد که امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام فرموده بود: «هر که به مخلوقی نیازی دارد، نخست آن را از خدا بخواهد.» او خود گوید:
وارد مسجد شدم و دو رکعت گزاردم. برای تشهد نشستم. خواب مرا ربود. در خواب دیدم که به من گفتند:
شقیق! مردم را به خدا می‌خوانی و خود از یادش می‌بری؟! بیدار شدم. در مسجد ماندم تا نماز عشا را خواندم.
او سپس به خانه‌اش رفت و دید یکی از دوستانش آمده و نیازش را بر آورده است.
45 - نیز از همان: دعا و کرامت إِبْرَاهِیم أدهم:
یَا رَبِّ قَدْ عَلِمْتَ مَا کَانَ مِنِّی وَ ذَلِکَ لِجَهْلِی وَ خَطِیئَتِی فَإِنْ عَاقَبْتَنِی عَلَیْهِ فَأَنَا أَهْلٌ لِذَلِکَ وَ قَدْ عَرَفْتَ حَاجَتِی فَاقْضِهَا بِرَحْمَتِکَ
خواسته‌اش در حال اجابت شد.
46 - دعایی که دست بسته‌ای از ندا کننده‌ای شنید و آن را خواند و ریسمان از دستانش گشوده شد:
یَا مَنْ لَا تَرَاهُ الْعُیُونُ وَ لَا تُخَالِطُهُ الظُّنُونُ وَ لَا تَصِفُهُ الْوَاصِفُونَ وَ لٰا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لٰا نَوْمٌ اجْعَلْ لِی مِنْ أَمْرِی فَرَجاً وَ مَخْرَجاً یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیثِینَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ
او این دعا را چند بار خواند و خداوند به رحمت خود او را نجات داد.
یکی از راویان این حدیث گوید که در بندی مانند آن گرفتار شد و با این دعا نجات یافت.
47 - نیز از همان: دعایی که مسافر کشتی نشسته‌ای که در دریا افتاده بود آن را خواند و خداوند متعال نجاتش داد و به کشتی‌اش باز گرداند:
یَا حَیُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سه بار.
کشتی سواران شنیدند که ندایی گفت:
لَبَّیْکَ لَبَّیْکَ نِعْمَ الرَّبُّ نَادَیْتَ
آن گاه از آب در ربوده و در میان کشتی نهاده شد.
48 - نیز از همان، دعایی برای گشایش وام از مُفَضَّل بِنِ فَضَّاله که وام دار شده بود و بارها آن را می‌خواند:
یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ بِحُرْمَةِ وَجْهِکَ الْکَرِیمِ اقْضِ عَنِّی دَیْنِی
در خواب کسی بدو گفت:
چه قدر خدا را به روی بزرگوارش سوگند می‌دهی؟! به فلان جا (نزد فلان

کس) برو و از او وام خود را، نه بیشتر، بگیر.
مرد رفت و با آن وامش را پرداخت.
49 - نیز از همان: دعایی که برای دعا کننده - چنان که خواسته بود - اجابت شد:
اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ صِحَّةً فِی تَقْوَی وَ طُولَ عُمُرٍ فِی حُسْنِ عَمَلٍ وَ رِزْقاً وَاسِعاً لَا تُعَذِّبُنِی عَلَیْهِ
50 - نیز از همان است دعای طائر (پرنده). گمان دارم این دعا در پایان کتاب آمده باشد (836)؛ اما ممکن است در این نقل افزوده‌ای باشد:
یَا مَنْ لَا تَرَاهُ الْعُیُونُ وَ لَا تُخَالِطُهُ الظُّنُونُ وَ لَا تَصِفُهُ الْوَاصِفُونَ وَ لَا تُغَیِّرُهُ الْحَوَادِثُ وَ لَا الدُّهُورُ وَ یَعْلَمُ مَثَاقِیلَ الْجِبَالِ وَ مَکَایِیلَ الْبِحَارِ وَ عَدَدَ قَطْرِ الْأَمْطَارِ وَ عَدَدَ وَرَقَ الْأَشْجَارِ وَ عَدَدَ مَا یُظْلِمُ عَلَیْهِ اللَّیْلُ وَ یُشْرِقُ عَلَیْهِ النَّهَارُ وَ لَا یُوَارِی مِنْهُ سَمَاءٌ سَمَاءً وَ لَا أَرْضٌ أَرْضاً وَ لَا جَبَلٌ إِلَّا وَ یَعْلَمُ مَا فِی وَعْرِهِ وَ لَا بَحْرٌ إِلَّا وَ یَعْلَمُ مَا فِی قَعْرِهِ
اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ أَنْ تَجْعَلَ خَیْرَ عَمَلِی خَوَاتِمَهُ وَ خَیْرَ أَیَّامِی یَوْمَ أَلْقَاکَ فِیهِ إِنَّکَ عَلَیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ
اللَّهُمَّ وَ مَنْ عَادَانِی فَعَادِهِ وَ مَنْ کَادَنِی فَکِدْهُ وَ مَنْ بَغَی عَلَیَّ بِهَلَکَةٍ فَأَهْلِکْهُ وَ مَنْ نَصَبَ لِی فَخُذْهُ وَ أَطْفِئْ عَنِّی نَارَ مَنْ شَبَّ لِی نَارَهُ وَ اکْفِنِی هَمَّ مَنْ أَدْخَلَ عَلَیَّ هَمَّهُ وَ أَدْخِلْنِی فِی دِرْعِکَ الْحَصِینَةِ وَ اسْتُرْنِی بِسِتْرِکَ الْوَاقِی
یَا مَنْ کَفَانِی کُلَّ شَیْءٍ اکْفِنِی مَا أَهَمَّنِی مِنْ أَمْرِ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ وَ صَدِّقْ قَوْلِی وَ فِعْلِی بِالتَّحْقِیقِ یَا شَفِیقُ یَا رَفِیقُ فَرِّجْ عَنِّی الْمَضِیقَ وَ لَا تُحَمِّلْنِی مَا لَا أُطِیقُ أَنْتَ إِلَهِی الْحَقُّ الْحَقِیقُ.
یَا مُشْرِقَ الْبُرْهَانِ وَ یَا قَوِیَّ الْأَرْکَانِ وَ یَا مَنْ رَحْمَتُهُ فِی کُلِّ مَکَانٍ وَ فِی هَذَا الْمَکَانِ یَا مَنْ لَا یَخْلُو مِنْهُ مَکَانٌ احْرُسْنِی بِعَیْنِکَ الَّتِی لَا تَنَامُ وَ اکْفِنِی بِرُکْنِکَ الَّذِی لَا یُرَامُ.
اللَّهُمَّ إِنَّهُ یَتَیَقَّنُ قَلْبِی أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ أَنْ لَا أَهْلِکَ وَ أَنْتَ مَعِی یَا رَجَائِی فَارْحَمْنِی بِقُدْرَتِکَ عَلَیَّ یَا عَظِیماً یُرْجَی لِکُلِّ عَظِیمٍ یَا عَلِیمُ یَا حَکِیمُ یَا حَلِیمُ أَنْتَ بِحَاجَتِی عَلِیمٌ وَ عَلَی خَلَاصِی قَدِیرٌ وَ هُوَ عَلَیْکَ یَسِیرٌ فَامْنُنْ عَلَیَّ بِقَضَائِهَا یَا أَکْرَمَ الْأَکْرَمِینَ وَ یَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدَیْنِ وَ یَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِینَ وَ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ إِنَّکَ عَلَیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ
51 - نیز از همان: زاهدی به نام حبیب (837) هر گاه می‌خواست دعا کند، (کار خود را به درمان مانند می‌کرد و) می‌گفت:
سبد عطر را بگشا (و مقصودش قرآن کریم بود) و پادزهر مجرب را بیاور (و مقصودش دعا بود). آن گاه دعا می‌کرد و بر آورده می‌شد.
52 - نیز از همان: دعایی از مولا حضرت امام حُسَیْن بِنِ عَلی عَلَیْهِمَاالسَّلَام که در خواب دید پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آن را بدو تعلیم مي‌فرمود و دعای حضرتش (با آن) پذیرفته شد:

اللّهُمَّ إِنِّی أسْأَلُکَ مِنْ کُلِّ أمْرٍ ضَعُفَتْ عَنْهُ حِیلَتِی أنْ تُعْطِیَنِی مِنْهُ مَا لَنْ تَنْتَهِ إِلَیْهِ رَغْبَتِی وَ لَمْ یَخْطُرْ بِبَالِی وَ لَمْ یَجْرِ عَلَی لِسَانِی وَ أَنْ تُعْطِیَنِی مِنَ الْیَقِینِ مَا یَحْجُزُنِی عَنْ ان أَسْأَلَ أَحَداً مِنَ الْعَالَمِینَ إِنَّکَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ

53 - نیز از همان: دعایی از یکی از کتاب‌های آسمانی:

أَیْنَ أَجِدُکَ بَلْ أَیْنَ لَا أَجِدُکَ؟ أَنْتَ لِی رَبٌّ قَرِیبٌ وَ أَنْتَ لِی غَوْثٌ مُجِیبٌ أَنْزِلُ عَلَیْکَ إِذَا أَنْزَلْتُ وَ أَرْحَلُ إِلَیْکَ إِذَا رَحَلْتُ رَبِّ إِنِّی قَدْ أَجَبْتُکَ فَأَجِبْنِی وَ اسْمَعْ نِدَائِی فِی نِدَاءِ الْمُصَوِّتِینَ

در حال، نیاز او (دعا کننده) بر آورده شد.

54 - نیز از همان: دعای صاحب ماهی - که داروغه‌ای آن را از او ستاند - به درگاه خدای متعال:

رَبِّ هَذَا عَدْلٌ مِنْکَ خَلَقْتَنِی وَ خَلَقْتَهُ وَ جَعَلْتَهُ قَوِیّاً وَ جَعَلْتَنِی ضَعِیفاً ثُمَّ سَلَّطْتَهُ عَلَیَّ فَلَا أَنْتَ مَنَعْتَهُ مِنْ ظُلْمِی وَ لَا أَنْتَ جَعَلْتَنِی قَوِیّاً فَأَمْتَنِعَ مِنْ ظُلْمِهِ فَأَسْأَلُکَ بِالَّذِی خَلَقْتَهُ وَ خَلَقْتَنِی وَ جَعَلْتَهُ قَوِیّاً وَ جَعَلْتَنِی ضَعِیفاً أَنْ تَجْعَلَهُ عِبْرَةً لِخَلْقِکَ

یا چیزی شبیه این را خواند. دست راست داروغه - که با آن ماهی را گرفته بود - به بیماری خوره دچار شد؛ آن را برید. بیماری به عضو دیگر رسید؛ آن را هم برید. به عضو دیگر سرایت کرد. می‌خواست آن را نیز ببرد. گریزان بیرون پرید. در خواب دید (که بدو گفتند): تا کی می‌خواهی اعضای بدنت را ببری؟! ماهی را به صاحبش باز گردان! آن را باز گرداند. بیماری‌اش خوب شد و صاحب ماهی چیزی بدو داد.

55 - نیز از همان با سند:

رومیان عکا را محاصره کردند. مردمان از رهایی نومید شدند. شنیدند که زنی به دیگری می‌گفت:

می‌بینی در چه حالی افتاده‌ایم؟ پاسخ داد: پس خدا چه می‌شود؟!

(در اثر این توکل و یقین) رومیان از ایشان دست برداشتند.

56 - نیز از همان: سپاه روم (جزیره‌ی) أقرطیش را محاصره کردند. یکی از پارسایان شهر به مردمان گفت:

به سراهاتان بروید و توبه کنید. فرزندان را از مادران جدا کنید و به درگاه خدا زاری کنید. چنین کردند و سخت نالیدند و به همراه آن پیر گریستند. سه بار چنین کردند تا خداوند به دل‌های رومیان بیم در افکند و گریختند و رهاشان کردند.

57 - نیز از همان: دعایی که بر اسب مرده‌ای خواندند و زنده شد:

أَقْسَمْتُ عَلَیْکَ أَیَّتُهَا الْعِلَّةُ بِعِزَّةِ عِزَّةِ اللَّهِ وَ عَظَمَةِ عَظَمَةِ اللَّهِ وَ بِجَلَالِ جَلَالِ اللَّهِ وَ بِقُدْرَةِ قُدْرَةِ اللَّهِ وَ بِسُلْطَانِ سُلْطَانِ اللَّهِ وَ بِلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ بِمَا جَرَی بِهِ الْقَلَمُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَ بِلَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِلَّا انْصَرَفْتَ

آن گاه سلامت بر پا ایستاد.

58 - نیز از همان: دعایی که (به نفرین) بر زنی خواندند و کور شد:
اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی لا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ الْحَیُّ الْقَیُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی لا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ مِلْأَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ الَّذِی عَنَتْ لَهُ الْوُجُوهُ وَ خَشَعَتْ لَهُ الْأَصْوَاتُ وَ وَجِلَتْ مِنْهُ الْقُلُوبُ مِنْ خَشْیَتِکَ
آن گاه (پس از خواندن دعای یاد شده) برای او کوری از خدا خواستند؛ نابینا شد.
59 - نیز از همان: دعا برای روزی و جز آن:
اللَّهُمَّ إِنَّ ذُنُوبِی لَمْ یَبْقَ لَهَا إِلَّا رَجَاءُ عَفْوِکَ وَ قَدْ قَدَّمْتُ آلَةَ الْحِرْمَانِ بَیْنَ یَدَیَّ فَأَنَا أَسْأَلُکَ مَا لَا أَسْتَحِقُّهُ وَ أَدْعُوکَ مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ وَ أَتَضَرَّعُ إِلَیْکَ بِمَا لَا أَسْتَأْهِلُهُ وَ لَمْ یَخْفَ عَلَیْکَ حَالِی وَ إِنْ خَفِیَ عَلَی النَّاسِ کُنْهَ مَعْرِفَةِ [حَالِی] أَمْرِی
اللَّهُمَّ إِنْ کَانَ رِزْقِی فِی السَّمَاءِ فَأَهْبِطْهُ وَ إِنْ کَانَ فِی الْأَرْضِ فَأَظْهِرْهُ وَ إِنْ کَانَ بَعِیداً فَقَرِّبْهُ وَ إِنْ کَانَ قَرِیباً فَیَسِّرْهُ وَ إِنْ کَانَ قَلِیلًا فَکَثِّرْهُ وَ بَارِکْ لِی فِیهِ
خداوند متعال خواسته را بر آورد.
60 - دعایی برای بهبود بیماری خَنَازِیر:
در «کتاب الدعاء» حُسَیْن بِنِ سعید به سند متصل به حضرت رضا عَلَیْهِ السَّلَام روایت شده است که فرمودند:
«در گردن دخترکی در خانه‌های ما خنازیر پدید آمد. کسی (از سوی خدا) آمد و بدو آموخت که بخواند:
یَا رَءُوفُ یَا رَحِیمُ یَا رَبِّ یَا سَیِّدِی
و آن را بارها بازگوید. او نیز خواند و خوب شد.»
(راوی) گوید:
(امام عَلَیْهِ السَّلَام) فرمود:
«این دعا را جَعْفَر بِنِ سُلَیْمَان می‌خواند.»
61 - نیز از همان: دعا(ی نفرین) بر کسی که امانت را خیانت کرد و در برابر احسان ناسپاسی نمود:
اللَّهُمَّ إِنِّی وَجَدْتُ فِی کِتَابِکَ الصَّادِقِ أَنَّکَ مَدَحْتَ إِبْرَاهِیمَ خَلِیلَکَ عَلَیْهِ السَّلَامُ لَمَّا جَادَلَکَ عَنِ الْکَافِرِینَ فِی قَوْلِکَ جَلَّ جَلَالُکَ «یُجٰادِلُنٰا فِی قَوْمِ لُوطٍ إِنَّ إِبْرٰاهِیمَ لَحَلِیمٌ أَوّٰاهٌ مُنِیبٌ.» (838)
وَ وَجَدْتُکَ قَدْ مَنَعْتَ مُحَمَّداً نَبِیَّکَ سَیِّدَ الْمُرْسَلِینَ أَنْ یُجَادِلَکَ فِی الْخَائِنِینَ الْآثِمِینَ فَقُلْتَ لَهُ جَلَّ جَلَالُکَ «وَ لٰا تُجٰادِلْ عَنِ الَّذِینَ یَخْتٰانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللّٰهَ لٰا یُحِبُّ مَنْ کٰانَ خَوّٰاناً أَثِیماً.» (839) فَعَرَفْتُ عِنْدَ ذَلِکَ أَنَّ الْخِیَانَةَ وَ [استعمال] النِّفَاقَ أَعْظَمُ عِنْدَکَ مِنَ الْکُفْرِ وَ الشِّقَاقِ.
وَ وَجَدْتُکَ تَقُولُ: «ثُمَّ بُغِیَ عَلَیْهِ لَیَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُ» (840)

وَ وَجَدْتُکَ تَقُولُ: «وَ لا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلّا بِأَهْلِهِ» (841)
وَ وَجَدْتُکَ تَقُولُ: «فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّما يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ.» (842)
وَ وَجَدْتُکَ قَدْ فَارَقْتَ بَيْنَ ذَوِی الْأَرْحَامِ بِالْآثَامِ فَعَادَيْتَ قَابِيلَ لَمَّا عَصَاکَ وَ وَالَيْتَ هَابِيلَ لَمَّا وَالاکَ وَ هُمَا مِنْ أَبٍ وَاحِدٍ وَ أُمٍّ وَاحِدَةٍ وَ غَرَّقْتَ وَلَدَ نُوحٍ لَمَّا عَصَاکَ وَ نَصَرْتَ أَبَاهُ لَمَّا طَلَبَ رِضَاکَ وَ أَرَدْتَ [حِمَاکَ] مِنْ آدَمَ أَنْ يُعَادِیَ وَلَدَهُ قَابِيلَ لَمَّا أَخْرَجْتَهُ مِنْ حِمَاکَ وَ مِنْ نُوحٍ أَنْ يُعَادِیَ وَلَدَهُ وَ لَا يَشْفَعُ لَهُ فِی الْخَلَاصِ مِنَ الْهَلَاکِ
اللَّهُمَّ وَ إِنَّکَ سَتَرْتَ عَنِّی سُوءَ سَرِيرَةِ فُلَانٍ حَتَّى اغْتَرَرْتُ بِعَلَانِيَتِهِ وَ وَثِقْتُ إِلَى أَمَانَتِهِ وَ صُحْبَتِهِ وَ زَكَّيْتُهُ بِمَا ظَهَرَ لِی خِلَافُ تَزْكِيَتِهِ وَ قَدْ كُنْتُ أَوْصَيْتُ إِلَيْهِ بِأَوْلَادِی لِيَكُونَ أَمِيناً لَهُمْ فِی اتِّبَاعِ مُرَادِی وَ قَدْ خَانَنِی فِی نَفْسِ مَا أَوْصَيْتُ إِلَيْهِ وَ وَثِقْتُ بِهِ مِنْهُ وَ دَخَلَ تَحْتَ لَفْظِ الْخَائِنِ الَّذِی مَنَعْتَ رَسُولَکَ مِنَ الْمُجَادَلَةِ عَنْهُ اللَّهُمَّ فَلَا تُجَادِلْنِی عَنِ الِانْتِصَافِ مِنْهُ
اللَّهُمَّ وَ قَدْ بَغَى عَلَيَّ فِی حَالِ سُكُونِی إِلَيْهِ فَأَسْأَلُکَ إِنْجَازَ الْوَعْدِ لِمَنْ بُغِیَ عَلَيْهِ وَ قَدْ مَكَرَ بِی فِيمَا لَوْ كُنْتُ حَاضِراً مَا أَقْدَمَ عَلَيْهِ وَ جَعَلَکَ دُونِی فِی الْمُرَاقَبَةِ فِيمَا بَلَغَ حَالُهُ إِلَيْهِ وَ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ يَا إِلَهِی أَنَّهُ كَانَ قَدْ حَلَفَ أَنَّهُ مَعِی عَلَى الصَّفَاءِ وَ الْوَفَاءِ وَ نَكَثَ الْإِيمَانَ الَّتِی شَهِدْتَ بِهَا عَلَيْهِ.
اللَّهُمَّ وَ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ مَا بِأَيْدِينَا مِنَ الْحُجَّةِ عَلَيْهِ وَ إِنَّنَا أَخَّرْنَا ذَلِکَ بِحَسَبِ مَا هَدَيْتَنَا إِلَيْهِ وَ لَوْ أَمَرْتَنَا بِهَذِهِ الْوُصْلَةِ وَ ارْتَضَيْتَهَا لَنَا إِنَّنَا كُنَّا نَدْعُو فِيهَا إِلَيْکَ وَ نُرْغِبُ أَهْلَهَا [فِی] الْإِقْبَالِ عَلَيْکَ وَ نَحُثُّهُمْ عَلَى الصَّلَوَاتِ وَ الْعِبَادَاتِ وَ الصَّدَقَاتِ وَ نَفْعِ أَهْلِ الضَّرُورَاتِ وَ مَصْلَحَةِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ وَ إِنَّ فُلَاناً قَدِ اجْتَمَعَ مَعَهُمْ فِی ظَاهِرِ الْعَادَاتِ عَلَى خِلَافِ هَذِهِ الْإِرَادَاتِ
وَ إِنَّهُ وَ إِيَّاهُمْ مُتَّفِقُونَ عَلَى مُجَرَّدِ اللَّذَّاتِ وَ اتِّبَاعِ الشَّهَوَاتِ وَ مَنْعِ الزَّكَوَاتِ وَ إِهْمَالِ قَضَاءِ الدُّيُونِ الْوَاجِبَاتِ عَنِ الْأَمْوَاتِ وَ يُضَيِّعُونَ أَعْمَارَهُمْ وَ مَا يَقْدِرُونَ عَلَيْهِ فِی النَّدَامَاتِ فَنَحْنُ دَاعُونَ عَلَيْهِمْ لِمَا قَدْ فَوَّضْنَا [فِيهِ] إِلَيْکَ لِتُقَدِّمَ مِنْهُ مَا تَشَاءُ وَ تُؤَخِّرُ مَا تَشَاءُ وَ تَوَكَّلْنَا عَلَيْکَ
فَانْصُرِ اللَّهُمَّ أَقْرَبَ الْفَرِيقَيْنِ إِلَيْکَ وَ اجْعَلْ مِنْ عُقُوبَةِ الْمُجْتَرِءِينَ عَلَيْکَ الْمُهَوِّنِينَ فِی الْمُنَافَسَةِ فِيمَا يُزْلِفُ لَدَيْکَ تَخْلِيصَهُمْ مِنْ هَذِهِ التَّبِعَاتِ بِتَعْجِيلِ الْمَمَاتِ وَ الْآفَاتِ وَ تَعْثِيرِهِمْ مِنْ سَائِرِ الْحَرَكَاتِ وَ السَّكَنَاتِ وَ قَطْعِهِمْ عَنِ اسْتِحْقَاقِ الْعُقُوبَاتِ وَ عَنِ الِاسْتِخْفَافِ بِمَا يَجِبُ لَکَ وَ لِرَسُولِکَ مِنَ الْحُرُمَاتِ تَقْتُلُهُمْ بِسَيْفِ نُحُوسِهِمْ وَ ذِهَابِ نُفُوسِهِمْ وَ تَفْرِيقِ مَا اجْتَمَعُوا [عَلَيْهِ] مِنْ مُخَالَفَتِکَ وَ مُفَارَقَةِ إِرَادَتِکَ وَ مُرَاقَبَتِکَ
وَ حُلْ بَيْنَهُمْ وَ بَيْنَ إِتْلَافِ نِعْمَتِکَ فِی مَعْصِيَتِکَ وَ اسْلُبْهَا مِنْهُمْ وَ ارْفَعْ حِلْمَکَ عَنْهُمْ وَ اجْعَلْهُمْ عِظَةً تَرْدَعُ غَيْرَهُمْ عَنِ اتِّبَاعِ آثَارِهِمْ وَ خَلِّصْهُمْ عَنْ آصَارِهِمْ وَ إِصْرَارِهِمْ وَ صُنْ مُقَدَّسَ حَضْرَتِکَ فِی شَرِيفِ بُيُوتِکَ مِنْ جُرْأَتِهِمْ عَلَيْکَ وَ اجْعَلْ ذَلِکَ رَحْمَةً لَهُمْ وَ تَخْفِيفاً مِنْ عُقُوبَاتِهِمْ عِنْدَ قُدُومِهِمْ عَلَيْکَ
فَأَنْتَ تَعْلَمُ يَا إِلَهِی إِنَّکَ جَعَلْتَ لِی قُدْرَةً عَلَى الِانْتِصَافِ مِنْهُمْ [وَ] بِكَثِير مِنْ

طَرُقِ الْإِمْکَانِ وَ لَکِنَّنِی مَا آمَنُ أنْ یَدْخُلَ فِی انْتِصَافِی خَلَلٌ فِی اَلزِّیَادَةِ وَ النُّقْصَانِ وَ إِنَّ الِانْتِصَافِ لِی بِیَدِ عَدْلِکَ وَ حِلْمِکَ وَ فَضْلِکَ أَنَا آمَنُ مِنْ خَطَرِ عَوَاقِبِهِ وَ وَاثِقٌ بِکَمَالِ مَطَالِبِهِ
اللَّهُمَّ وَ قَدْ رَأَیْتُ فِی الْحَدِیثِ أَنَّ مَنْ أَحْسَنَ إِلَی أَحَدٍ أَوْ نَصَرَهُ فَقَابَلَ إِحْسَانَهُ بِالْکُفْرَانِ وَ نَصَرَهُ بِالْخِذْلَانِ إِنَّکَ تَسْتَجِیبُ دُعَائَهُ عَلَیْهِ وَ قَدْ حَضَرْتَ إِحْسَانِی إِلَی مَنْ أَحْسَنْتَ مِنْهُمْ إِلَیْهِ وَ نُصْرَتِی لَهُ فِیمَا احْتَاجُوا مِنِّی إِلَیْهِ اللَّهُمَّ فَأَرِنِی تَصْدِیقَ الْحَدِیثِ الْمَنْقُولِ وَ اجْعَلْ ذَلِکَ آیَةً لَکَ وَ مُعْجِزَةً لِلْمُبَلِّغِ الرَّسُولِ
اللَّهُمَّ فَإِنَّکَ تَعْلَمُ أَنَّ مِنْ جُمْلَةِ إِحْسَانِی إِلَیْهِ بِسَتْرِی عَلَیْهِ الْآنَ مَا حَدَّثَنِی بِهِ وَ مَا أَخْبَرَنِی بِهِ وَالِدِی عَنْ جَدِّی الْفَقِیهِ مُحَمَّدِ بْنِ نَمَاءٍ عَنْ جَدِّهِ وَ مَا ذَکَرَهُ مُهَنَّا الْعَلَوِیُّ عَنْ شَهَادَةِ جَدِّی وَرَّامِ عَلَی جَدِّهِ وَ أَنْتَ یَا إِلَهِی قَادِرٌ عَلَی تَعْثِیرِهِ فِی سِرِّهِ وَ جَهْرِهِ وَ صِیَانَتِی عَلَی الِاسْتِجَارَةِ فِی هَتْکِ سِتْرِهِ وَ إِظْهَارِ سره [(سَتْرِهِ)] وَ کَشْفِ أَمْرِهِ یَا أَقْدَرُ الْقَادِرِینَ وَ أَقْوَی النَّاصِرِینَ
62 - در کتاب «العبر» عَبْداللَّه بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَلی حَاجِب نُعْمَان چنین خواندم: قاضی القضات مَاوَرْدِی حکایتی عجیب برایم گفت و ابْن هُدْهُد و ابْن صَقْر دو خدمت کار فرمانروای بَصرَة جَلَالُ الدَّولَه سَلَّار فرزند بَابَوَیْه آن را تایید کردند.
بکبوش نامی وزیر این جَلَالُ الدَّولَه شده بود و کارها را به دست داشت.
او مردی از معتمدان بَصرَة را دستگیر کرد و دار و ندار او را از او گرفت و مانند مرده‌ای رهایش کرد. (مرد مال باخته) بر وی نفرین می‌کرد. روزی بکبوش با همراهان بسیاری (843) سواره می‌رفت. به آن مرد برخورد و بدو ناسزا گفت. مرد گفت:
خدا گواه من و توست. به خدا، تیرهای شبانه به سویت پرتاب خواهم کرد.
بکبوش (خشمگین شد و) فرمان داد او را افکندند و تا حد مرگ زدند. بدو می‌گفت:
تیرهای شبانه؟! فعلاً تیرهای روزانه را داشته باش!
سه روز بعد جَلَالُ الدَّولَه بکبوش را دستگیر و او را در اتاقی با یک حصیر زندانی کرد و کسی را به آزار او گماشت. فراشان آمدند تا حجره را بروبند. حصیر زیر پای او را برداشتند. ورقه‌ای زیر آن یافتند. آن را به ابْن هُدْهُد گماشته‌ی سَلَّار دادند. گفت:
کی آن را انداخته بود؟ گفتند:
نه کسی آمد و نه کسی رفت. روی آن چنین نوشته بود:
- تیرهای شبانه به خطا نمی‌رود؛ تنها زمانی دارد که معین است.
- آیا دعا را به مسخره و استهزا می‌گیری؟! نیک ببین دعا با تو چه کرده است؟! (844)
داستان را برای جَلَالُ الدَّولَه شرح دادند. به فراشان دستور داد چنان بر فکش بزنند که دندان‌هایش فرو ریزد. او را زدند و آن قدر شکنجه دادند تا

به نکبت به هلاکت رسید.
63 - دعایی بر دشمن. اگر آدمی دشمنی داشته باشد که سزاوار تهدید نشانه‌های خداست و شایسته کیفر، بخواند:
اللَّهُمَّ إِنَّکَ قُلْتَ فِی کِتَابِکَ الْکَرِیمِ فِی وَصَفَ الْمُسْتَحِقِّینَ للعذاب الْأَلِیمَ: «إِنَّمٰا جَزٰاءُ الَّذِینَ یُحٰارِبُونَ اللّهَ وَ رَسُولَهُ وَ یَسْعَوْنَ فِی الْأَرْضِ فَسٰاداً أَنْ یُقَتَّلُوا أَوْ یُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَیْدِیهِمْ وَ أَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلافٍ أَوْ یُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ.» (845)
اللَّهُمَّ وَ إِنَّ فُلَاناً قَدْ سَعَی فِی الْأَرْضِ بِالْفَسَادِ وَ قَدْ مَنَعَنَا مِنْ إِقَامَةِ الْحَدِّ [لَهُ] عَلَیْهِ الْمَانِعِ لَهُ مِنْ ظُلْمِ نَفْسِهِ وَ ظُلْمِ الْعِبَادِ وَ مِنْ تَطْهِیرِهِ قَبْلَ یَوْمَ الْمَعَادِ اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ أَحَقُّ بِإِقَامَةِ الْحَدِّ عَلَیْهِ فَعَجِّلْ لَهُ مَا یَسْتَحِقُّهُ بِالْفَسَادِ الَّذِی قَدْ أَصَرَّ عَلَیْهِ.
اللَّهُمَّ وَ قُلْتَ:
اللَّهُمَّ و قلت:
«ثُمَّ بُغِیَ عَلَیْهِ لَیَنْصُرَنَّهُ اللّهُ» (846) وَ قُلْتَ:
«وَ لا یَحِیقُ الْمَکْرُ السَّیِّئُ إِلّا بِأَهْلِهِ»، (847) وَ قُلْتَ:
«فَمَنْ نَکَثَ فَإِنَّمٰا یَنْکُثُ عَلیٰ نَفْسِهِ» (848)
اللَّهُمَّ وَ قَدِ اجْتَمَعَتْ فِی فُلَانٍ مِثْلَ هَذِهِ الصِّفَاتِ وَ قَدْ أَحَاطَ بِهِ حُکْمُ هَذِهِ الْآیَاتِ وَ عَجِّلِ الْإِذْنَ فِی فَصْلِ حُکْمِهَا وَ قَضَائِهَا وَ إِبْرَامِهَا وَ إِمْضَائِهَا بِقُوَّتِکَ الْقَاهِرَةِ وَ قُدْرَتِکَ الْبَاهِرَةِ وَ اجْعَلْهُ عِبْرَةً فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ
64 - اگر خواستید برای بیمار دعا کنید، بخوانید:
اللَّهُمَّ إِنَّکَ قُلْتَ فِی کِتَابِکَ الْمُنْزَلِ عَلَی نَبِیِّکَ الْمُرْسَلِ «وَ مٰا أَصٰابَکُمْ مِنْ مُصِیبَةٍ فَبِمٰا کَسَبَتْ أَیْدِیکُمْ وَ یَعْفُوا عَنْ کَثِیرٍ» (849)، اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْ هَذَا الْمَرَضَ مِنَ الْکَثِیرِ الَّذِی تَعْفُوَ عَنْهُ وَ تُبْرِئُ مِنْهُ اسْکُنْ أَیُّهَا الْوَجَعُ وَ ارْتَحِلِ السَّاعَةَ عَنْ هَذَا الْعَبْدِ الضَّعِیفِ سَکَّنْتُکَ وَ رَحَّلْتُکَ بِالَّذِی سَکَنَ لَهُ مَا فِی اللَّیْلِ وَ النَّهَارِ وَ هُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ.
اگر با یک بار بهبود نیافت، چندین بار تکرار شود تا بهبود یابد که همراه با یقین به خدای أرحم الراحمین، (اثر آن) تجربه شده است.
65 - دعایی که با آن ابلیس را نفرین کنند:
اللَّهُمَّ إِنَّ إِبْلِیسَ عَبْدِ مِنْ عَبِیدِکَ یَرَانِی مِنْ حَیْثُ لَا أَرَاهُ وَ أَنْتَ تَرَاهُ مِنْ حَیْثُ لَا یَرَاکَ وَ أَنْتَ أَقْوَی عَلَی أَمْرِهِ کُلِّهِ وَ هُوَ لَا یَقْوَی عَلَی شَیْءٍ مِنْ أَمْرِکَ اللَّهُمَّ فَأَنَا أَسْتَعِینُ بِکَ عَلَیْهِ یَا رَبِّ فَإِنِّی لَا طَاقَةَ لِی بِهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ لِی عَلَیْهِ إِلَّا بِکَ یَا رَبِّ اللَّهُمَّ إِنْ أَرَادَنِی فَأَرِدْهُ وَ إِنْ کَادَنِی فَکِدْهُ وَ اکْفِنِی شَرَّهُ وَ اجْعَلْ کَیْدَهُ فِی نَحْرِهِ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ
66 - برای رهایی از سختی‌ها:
از رسول گرامی صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم نقل است که فرمود:

«هر که به سختی و گرفتاری و تنگنایی در افتد، 30000 بار بگوید:
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّی وَ أَتُوبُ إِلَیْهِ.
بی‌تردید، خداوند او را گشایش خواهد داد.»
راوی حدیث گوید:
این روایت (از نظر سند، در اصطلاح علم حدیث) صحیح است و به تجربه رسیده است.
67 - در جلد نخست «کتاب التحصیل» از مُحَمَّد بِنِ نَجّار، در شرح حال إِبْرَاهِیم بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَلی از اهل شیراز، آورده‌ام که گفت:
حضرت رسول صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم را به خواب دیدم. گفتم:
چیزی به من بیاموزید که دلم با آن زنده شود. آن حضرت این کلمات را به من آموختند:
یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ یَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُکَ أَنْ تُحْیِیَ قَلْبِی اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ
سه روز ادامه دادم. خداوند متعال دلم را زنده کرد.
68 - در جلد دوم رَبِیع الأبرار زمخشری از کتاب دعاء (850) چنین خواندم:
از سَلَّام بِنِ أَبِی مُطیع (851) پرسیدند:
(چگونه است که) مردمی گرفتار شود و دعا کند و اثر سریع نبیند؟! پاسخ داد: شنیدم که خدای - تَعَالَی - می‌فرماید:
چگونه از حالتی که با آن به او سود می‌رسانم نجاتش دهم؟! (852)
69 - نیز در کتاب یاد شده است:
مردی به حضرت امام حَسَن عَلَیْهِ السَّلَام از ستمی شکایت آورد. فرمود:
«پس از نماز مغرب، دو رکعت به جای آر و سپس به سجده رو و بگو: (853)
نَةَ فُلَانٍ بِمَا شِئْتَ یَا شَدِیدَ الْقُوَی یَا شَدِیدَ الْمِحَالِ یَا عَزِیزُ أَذْلَلْتَ بِعِزَّتِکَ جَمِیعَ خَلْقِکَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اکْفِنِی مَئُونَةَ فُلَانٍ بِمَا شِئْتَ
شب هنگام فریاد شیونی او را به خود آورد. پرسید که چیست. گفتند:
فلان به ناگهان مرد!
70 - هم از کتاب یاد شده از أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام به سند مرفوع است که: دعای کودکان در خاندان من پذیرفته است؛ تا وقتی به گناه آمیخته نشوند.
71 - تسبیح و دعایی آزموده برای کسی که بخواهد جایگاه خود را در بهشت ببیند؛ اگر بهشتی باشد:
این دعا را به سند متصل در کتاب ظریفی که اکنون در دست داریم - که دارای جلدی کاغذی است با قطع کوچک‌تر از 8/1 و دارای حدود 3 جزوه - یافتیم. از اَبُو اَلْزَّاهِرِیَّة نقل است که: نماز شام را در مسجد بیت المقدس گزاردم. سپس به یکی از ستون‌ها تکیه دادم. نگهبانان - بی‌آن که مرا (که

به خواب رفته بودم) بیدار کنند - درها را بستند. با صدای بال فرشتگان از خواب پریدم که فضای مسجد را پر کرده بودند. یکی از آنها که به من نزدیک بود پرسید:
آدمیزادی؟ گفتم:
آری و داستانم را گفتم (که چرا در مسجد مانده‌ام). گفت:
باکی نیست. آن گاه شنیدم گوینده‌ای در سوی راست چنین می‌خواند:
سُبْحَانَ الدَّائِمِ الْقَائِمِ سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ بِحَمْدِهِ سُبْحَانَ الْمَلِکِ الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ [رب] الْمَلَائِکَةِ وَ الرُّوحِ سُبْحَانَ الْعَلِیِّ الْأَعْلَی سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَی
آن گاه از سوی چپ نیز گوینده‌ای دیگر همین را تکرار کرد. از نزدیک‌ترین فرد پرسیدم: تو را به آن کس که این افتخار بندگی را نصیبتان ساخت، گوینده‌ی دست راستی که بود؟ گفت:
جَبْرَئِیل. پرسیدم: صدای سوی چپ از که بود؟ گفت:
جَبْرَئِیل. گفتم:
تو را به آن که این نیروی عبادتتان داد، کسی که این جملات را بگوید، چه خواهد داشت؟ گفت:
هر که در سال روزی یک بار این را بخواند، پیش از مرگ، جایگاه خود را در بهشت خواهد دید.
اَبُو اَلْزَّاهِرِیَّة گوید:
صبح با خود گفتم:
شاید تا یک سال عمر نکنم.
نشستم و یک جا 360 بار آن را خواندم. جایگاه خود را در بهشت دیدم!
جوینی گوید:
به حج رفتم. رَبِیع بِنِ صَبِیح را دیدم و ماجرا را بدو گفتم.
سال بعد نیز او را در مَکَّة ملاقات کردم. گفت:
ابا صَلْت، خدایت پاداش نیکو دهد! من آن چه را به من آموختی انجام دادم و جای خود را در بهشت دیدم. ابا صَلْت گوید:
من (هم) خواندم و من (نیز) خیر فراوان دیدم.
72 - در جلد هفتم ذیل تاریخ بغداد خطیب از مُحَمَّد بِنِ نَجَّار، در شرح حال ابوإسْحَاق فیروز آبادی چنین خواندم:
او را شعری است که برای مناجات مناسب است:
- تن پوش امید به بر کردم؛ آن گاه که مردمان به خواب رفته بودند و به شکوه بردن از آن چه می‌یابم به نزد مولایم پرداختم.
- ای بهترین کسی که به سوی او دست دراز می‌کنند! با فراگیر شدن سختی، به سوی تو دستم را دراز کرده‌ام.
- پروردگار من! آن را نومید باز مگردان که دریای بخشندگی تو هر واردی

را سیراب می‌سازد. (854)
73 - در شرح حال سُفْیَان بِنِ بَدْرَان دیدم که این ابیات از اَبُو اَلْعتاهیه است؛ با این افزوده پس از بیت «و قلت:
یا عدتی ...»: (855)
أَشْکُو إِلَیْکَ أُمُوراً أَنْتَ تَعْلَمُهَا
مَا لِی عَلَی حِمْلِهَا صَبْرٌ وَ لَا جَلَدٌ
از سختی‌هایی به تو شکوه می‌آورم که توان و یارای بر تابیدن آنها را ندارم.
74 - شاعر در مناجات چنین گوید:
- آن گاه که دیدم باران (بخشندگی) سر ریز کرده است و آبشخور کرم هر واردی را سیراب می‌کند،
- با شرم، دستی از من دراز شد؛ به سوی لطف بهترین کسی که دستی به سویش دراز می‌شود.
- آن گاه گفتم:
ای آن که پیش از خواستن، مهر می‌آورد، چه می‌گویی درباره‌ی آن که تو را می‌خواند:
«ای یگانه!»؟
- حال که دستم بارهای بی‌شمار به سوی تو گشوده شده است، پاسخ رد به من مده! (856)
75 - دعایی ارزشمند از کتاب کنوز النجاح طَبَرْسِی (857) روایت شده از مولا حضرت مُوسَی بِنِ جَعْفَر عَلَیْهِ السَّلَام که دعای کِفَایَة الْبَلَاء (باز داشتن بلا) ست و داستان درازی دارد. (طَبَرْسِی) گوید:
وقتی (امام هفتم حضرت کاظم عَلَیْهِ السَّلَام) بر هَارُون وارد شدند - او قصد جان حضرتش را داشت - به محض دیدن آن حضرت، از جا برخاست و ایشان را در آغوش گرفت و صِلِه داد و به دست خود عطر مالید و خلعت بخشید! وقتی (امام عَلَیْهِ السَّلَام) رفتند، فَضْل بِنِ رَبِیع گفت:
ای پیشوای مسلمانان! می‌خواستی او را گردن بزنی و توبیخ کنی؛ جایزه و خلعت دادی؟! گفت:
فَضْل، من از او چیزی مهمی می‌دانم و او را مقرب خداوند یافتم. تو رفتی تا او را بیاوری. گروهی را دیدم که خانه‌ام را محاصره کرده بودند. آنها نیزه‌های کوتاهی به دست داشتند که در وسط خانه گذاشته بودند و می‌گفتند:
اگر فرزند رسول خدا را بیازاری، زمین را می‌شکافیم تا تو را در خود فرو گیرد و اگر نیکی کنی، رهایت می‌سازیم.
فَضْل (بِنِ رَبِیع) گوید:
من به دنبال حضرتش رفتم و پرسیدم: چه خواندید تا شر هَارُون از شما

دور شد؟ فرمود:
«دعای جدم عَلی بِنِ أَبِی طالب عَلَیْهِ السَّلَام را که هر گاه آن را می‌خواندند، با هیچ سپاهی رویاروی نمی‌شد مگر آن که شکستشان می‌داد و با هیچ جنگ آوری نمی‌جنگید الا بر او چیره می‌شد. این دعا، دعای کِفَایَة الْبَلَاء است.» گفتم:
کِفَایَة الْبَلَاءِ چیست؟ فرمود:
اللَّهُمَّ بِکَ أُسَاوِرُ وَ بِکَ أُجَادِلُ وَ بِکَ أَصُولُ وَ بِکَ أَنْتَصِرُ وَ بِکَ أَمُوتُ وَ بِکَ أُحْیَا أَسْلَمْتُ نَفْسِی إِلَیْکَ وَ فَوَّضْتُ أَمْرِی إِلَیْکَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیم
اللَّهُمَّ إِنَّکَ خَلَقْتَنِی وَ رَزَقْتَنِی وَ سَرَرْتَنِی وَ سَتَرْتَنِی مِنْ بَیْنِ الْعِبَادِ بِلُطْفِکَ وَ خَوَّلْتَنِی إِذَا هَرَبْتُ رَدَدْتَنِی وَ إِذَا عَثَرْتُ أَقَلْتَنِی وَ إِذَا مَرِضْتُ شَفَیْتَنِی وَ إِذَا دَعَوْتُکَ أَجَبْتَنِی [یا] سَیِّدِی ارْضَ عَنِّی فَقَدْ أَرْضَیْتَنِی
76 - دعایی روایت شده از مولا حضرت عَلی بِنِ مُوسَی الرِّضَا عَلَیْهِ السَّلَام؛ نیز از کتاب کنوز النجاح.
این را اَبُو جَعْفَر بِنِ بَابَوَیْه از استادان حدیثی خود که خدایشان بیامرزاد نقل می‌کند. او می‌گوید:
حضرت عَلی بِنِ مُوسَی عَلَیْهِمَاالسَّلَام در شهر مَرو بودند. 360 تن از شیعیان حضرتش از شهرهای مختلف به خدمت آمده بودند. به مامون خبر دادند که حضرت رضا عَلَیْهِ السَّلَام برای قیام آماده می‌شود و مردم را بدان فرا می‌خواند.
مامون فرمان داد تا یاران حضرتش را از در خانهشان برانند. امام عَلَیْهِ السَّلَام از این فرمان غمگین و افسرده شدند. غسل کردند و به اَبُو الْصَّلْت فرمودند:
«به بام برو و ببین در مردم چه دیده می‌شود تا من دو رکعت به جا آورم.»
آن گاه دو رکعت گزاردند و دست به قنوت برداشتند و خواندند:
اللَّهُمَّ یَا ذَا الْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ وَ الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ وَ الْمِنَنِ الْمُتَتَابِعَةِ وَ الْآلَاءِ الْمُتَوَالِیَةِ وَ الْأَیَادِی الْجَمِیلَةِ وَ الْمَوَاهِبِ الْجَزِیلَةِ یَا مَنْ لَا یُوصَفُ بِتَمْثِیلٍ وَ لَا یُمَثَّلُ بِنَظِیرٍ وَ لَا یُغْلَبُ بِظَهِیرٍ یَا مَنْ خَلَقَ فَرَزَقَ وَ أَلْهَمَ فَأَنْطَقَ وَ ابْتَدَعَ فَشَرَعَ وَ عَلَا فَارْتَفَعَ وَ قَدَّرَ فَأَحْسَنَ وَ صَوَّرَ فَأَتْقَنَ وَ احْتَجَّ فَأَبْلَغَ وَ أَنْعَمَ فَأَسْبَغَ وَ أَعْطَى فَأَجْزَلَ وَ مَنَحَ فَأَفْضَلَ
یَا مَنْ سَمَا فِی الْعِزِّ فَفَاقَ خَوَاطِفَ الْأَبْصَارِ وَ دَنَا فِی اللُّطْفِ فَجَازَ هَوَاجِسَ الْأَفْکَارِ یَا مَنْ تَفَرَّدَ بِالْمُلْکِ فَلَا نِدَّ لَهُ فِی مَلَکُوتِ سُلْطَانِهِ وَ تَوَحَّدَ فِی کِبْرِیَائِهِ (بالکبریاء) فَلَا ضِدَّ لَهُ فِی جَبَرُوتِ شَأْنِهِ
یَا مَنْ حَارَتْ فِی کِبْرِیَاءِ هَیْبَتِهِ دَقَائِقُ لَطَائِفِ الْأَوْهَامِ وَ انْحَسَرَتْ دُونَ إِدْرَاکِ عَظَمَتِهِ خَطَائِفُ أَبْصَارِ الْأَنَامِ یَا عَالِمَ خَطَرَاتِ قُلُوبِ الْعَالَمِینَ وَ شَاهِدَ لَحَظَاتِ أَبْصَارِ النَّاظِرِینَ یَا مَنْ عَنَتِ الْوُجُوهُ لِهَیْبَتِهِ وَ خَضَعَتِ الرِّقَابُ لِعَظَمَتِهِ

وَ جَلَالَتِهِ وَ وَجِلَتِ الْقُلُوبُ مِنْ خِیفَتِهِ وَ ارْتَعَدَتِ الْفَرَائِصُ مِنْ فَرَقِهِ
یَا بَدِیءُ یَا بَدِیعُ یَا قَوِیُّ یَا مَنِیعُ یَا عَلِیُّ یَا رَفِیعُ صَلِّ عَلَی مَنْ شُرِّفَتِ الصَّلَاةُ بِالصَّلَاةِ عَلَیْهِ وَ انْتَقِمْ لِی مِمَّنْ ظَلَمَنِی وَ اسْتَخَفَّ بِی وَ طَرَدَ الشِّیعَةَ عَنْ بَابِی وَ أَذِقْهُ مَرَارَةَ الذُّلِّ وَ الْهَوَانِ کَمَا أَذَاقَنِیهَا وَ اجْعَلْهُ طَرِیدَ الْأَرْجَاسِ وَ شَرِیدَ الْأَنْجَاسِ
وقتی دعای حضرت رضا عَلَیْهِ السَّلَام تمام شد، بر در خانه‌ی مامون ازدحام شد و از مَرو رانده شد.
77 - نیز در کتاب کنوز النجاح از امام صادِق عَلَیْهِ السَّلَام نقل است:
«(با وضو و) پاکیزه در حالت ایستاده یا در سجده، این دعا را بخوانید:
اللَّهُمَّ إِنِّی أَحْتَجِبُ بِنُورِ وَجْهِکَ الْکَرِیمِ الْجَلِیلِ الْقَدِیمِ الرَّفِیعِ الْعَظِیمِ الْعَلِیِّ الرَّحِیمِ الْقَائِمِ بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ وَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَ عَلَیهِم وَ بِأُولِی الْعَزْمِ مِنَ الْمُرْسَلِینَ صَلَوَاتُکَ وَ رَحْمَتُکَ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ وَ بِمَلَائِکَتِکَ الْمُقَرَّبِینَ رِضْوَانِکَ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ وَ بِبَیْتِکَ الْمَعْمُورِ وَ بِالسَّبْعِ الْمَثَانِی وَ الْقُرْآنِ الْعَظِیمِ
وَ بِکُلِّ مَنْ یَکْرُمُ عَلَیْکَ مِنْ جَمِیعِ خَلْقِکَ [و] أَجْمَعِینَ لِأَنْفُسِ أَهْلِ بَیْتِ نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمْ وَ لِأَدْیَانِهِمْ وَ لِجَمِیعِ مَا مَلَّکْتَهُمْ وَ تَتَفَضَّلُ بِهِ عَلَیْهِمْ وَ لِأَنْفُسِنَا وَ لِأَدْیَانِنَا وَ لِجَمِیعِ مَا مَلَّکْتَنَا وَ تَتَفَضَّلُ بِهِ عَلَیْنَا مِنْ شُرُورِ جَمِیعِ مَا قَضَیْتَ وَ قَدَّرْتَ وَ خَلَقْتَ وَ مِنْ شُرُورِ جَمِیعِ مَا تَقْضِی وَ تَقْدِرُ وَ تَخْلُقُ مَا أَحْیَیْتَنَا وَ بَعْدَ وَفَاتِنَا
بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ قُلْ هُوَ اللّهُ أَحَدٌ اللّهُ الصَّمَدُ لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُولَدْ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ کَذَلِکَ اللَّهُ رَبُّنَا عَنْ فَوْقِهِمْ وَ عَنْ فَوْقِنَا
آن گاه به همین ترتیب، قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ سه بار خوانده شود و پس از آن افزوده شود: عَنْ أَیْمَانِهِمْ وَ عَنْ أَیْمَانِنَا، سپس هم چنین سه بار دیگر: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ و پس از آن: عَنْ أَمَامِهِمْ وَ عَنْ أَمَامِنَا، سپس سه بار دیگر: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ و بعد از آن:
عَنْ حَوَالَیْهِمْ وَ عَنْ حَوَالَیْنَا عِصْمَةً وَ حِصْناً وَ حِرْزاً لَهُمْ وَ لَنَا مِنْ کُلِّ سُوءٍ مَسَّنَا وَ ضُرٍّ وَ مَکْرُوهٍ وَ مَخُوفٍ وَ مَحْذُورٍ وَ شَقَاءٍ مَا غَشَّنَا وَ بَعْدَ مَمَاتِنَا بِقُدْرَةِ رَبِّنَا إِنَّهُ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَ لِکُلِّ شَیْءٍ حَفِیظٌ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِینَ
78 - در فزونی سعادت با خواندن سوره‌ی توحید:
در کتاب الْعَمَلِیَّاتِ الْمُوصِلَةِ إِلَی رَبِّ الْأَرَضِینَ وَ السَّمَاوَاتِ (کارهای رساننده به خداوندگار زمین‌ها و آسمان‌ها) تالیف اَبُو الْمُفَضَّل یُوسُف ابْن مُحَمَّد بِنِ اَحْمَد، معروف به ابْن الخوارزمی، می‌خوانیم:
شَیخ امام برهان الدین بلخی رَحِمَهُ اللّٰه (در سال 536 در مسجد جامع دمشق، به شیوه‌ی املا) - استاد امام اَبُو مُحَمَّد قَطَوَانِی رَحِمَهُ اللّٰه (در سمرقند) - اَبُو عَبْداللّٰه حُسَیْن بِن أَبِی الحَسَن بِن خَلَف کاشْغَری (در

سمرقند) - اَبُو مَنْصُور اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد تَمِیمِی (در غَزَنه) - اَبُو سَهْل مُحَمَّد بِنِ مُحَمَّد اَشْعَث انصاری - طلحه بِنِ شریح بِنِ عَبْدُ الْکریم تَمِیمِی طالقانی + اَبُو یَعْقُوب یُوسُف بِنِ عَلی بِنِ إِبْرَاهِیم بِنِ بحیر طالقانی + مُحَمَّد بِنِ فارس طالقانی - اَبُو اَلْفَضْل جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد بِنِ مُحَمَّد بِنِ جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ الْحُسَیْن بِنِ أَبِی طالب که خدای از او خرسند باد - وکیع (بِنِ جراح بِنِ ملیح) - إِسْرَائِیل (بِنِ یونس) - إِبْرَاهِیم بِنِ عَبْدُ الْاءعلی - سعید بِنِ جبیر - عَبْدُاللّه بِنِ عَبَّاس که خدای از او خشنود باد:
رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود:
«شب و روز، از عذاب (کیفر خدا نسبت به امت) می‌ترسیدم تا جَبْرَئِیل سوره‌ی توحید را بر من آورد. دانستم که پس از آن، خداوند امت مرا عذاب نخواهد کرد که این سوره نسب (نامه‌ی) خدای است؛ عَزَّ و جَلَّ!
هر که پس از هر نماز آن را بخواند، خوبی‌ها از آسمان بر فرق سر او فرو خواهد ریخت و آرامش بر او فرود خواهد آمد. این سوره پیرامون عرش زمزمه‌ای خواهد داشت (صدای خواننده‌ی آن به صورت زمزمه‌ای منعکس می‌شود) تا آن گاه که خدای - عَزَّ وَ جَلَّ - به خواننده‌ی آن بنگرد. پس آن گاه چنان او را بیامرزد که دیگر کیفرش نکند. سپس هر چه بخواهد، خداوند بدو می‌دهد و او را در چراگاه خویش می‌دارد و از روزی که می‌خواند تا روز قیامت خیر دنیا و آخرت خواهد داشت و رستگاری و جایگاه و بلندی می‌یابد و روزی‌اش افزون و عمرش دراز می‌شود و کارهایش رو به راه می‌گردد و سختی مراحل مرگ را نمی‌چشد و از عذاب قبر ایمنی می‌یابد و آن گاه که بندگان بیمناک‌اند، از کار خود بیم ندارد و در هنگام هراس آنها هولناک نیست.
وقتی (در رستاخیز) همه می‌روند، مرکبی از مروارید سپید برای او می‌آورند. او را تا پیشگاه خدای - عَزَّ و جَلَّ - می‌برد. خداوند به مهر بر او می‌نگرد و به بهشت گرامی‌اش می‌دارد؛ به هر جای آن که می‌خواهد، می‌رود.
خوشا بر خواننده‌ی آن!
هر که آن را بخواند، خداوند 100000 فرشته بر او می‌گمارد تا از پیش و پس نگاهبانش باشند و برای او آمرزش خواهی کنند و تا روز مرگ برایش نیکی بنویسند. با هر حرفی برایش نخلی می‌کارند که بر هر نخلی 100000000 خوشه و بر هر یک به شمار بیابان عالج خرماست؛ هر خرمایی به بزرگی قله‌ی از کوه‌های هجر است و نور آن فاصله‌ی زمین و آسمان را روشن می‌سازد. خرما بِنِ از زر سرخ است و خرما از مروارید سرخ. هم چنین خداوند تَعَالَی 1000 فرشته می‌گمارد تا برای وی شهرها و کاخ‌ها بر پا سازند. با شادی زمین بر آن گام می‌نهد و با آمرزش از دنیا می‌رود و آن گاه که در پیشگاه حق - عَزَّ و جَلَّ - می‌ایستد بدو می‌فرماید:

به گرامی داشتی که از من داری، چشمانت روشن باد! فرشتگان از نزدیکی او به خدای بزرگ، شگفت زده می‌شوند.
خواندن این سوره رهایی از دوزخ است. هر که بخواند 70000000 فرشته گواه او خواهند بود و خداوند متعال - با این که خود بهتر حاجت بنده‌اش را می‌داند - می‌فرماید:
فرشتگان من! ببینید این بنده‌ی من چه می‌خواهد؟ هر که خواند این سوره را دوست داشته باشد، خداوند متعال او را از رستگاران و بندگان به شمار می‌آورد.
آن گاه که رستاخیز به پا شود، فرشتگان گویند:
پروردگار ما! این بنده‌ی تو نسبت تو را دوست می‌داشت. حق فرماید:
هیچ فرشته‌ای نماند مگر آن که او را تا بهشت همراهی کند. با او به راه می‌افتند؛ آن سان که عروس را تا حجله همراهی می‌کنند. وقتی به بهشت در آمد و فرشتگان جایگاه و کاخ‌های او را دیدند، گویند، چرا این بنده از دیگر باشندگان بلندجای‌تر است؟ خداوند بزرگ فرماید:
رسولانی گسیل داشتم و با ایشان نبشتارهای خود را فرستادم و توضیح دادم که آن را که به من باور آورد چگونه گرامی خواهم داشت و هر که را به من باور ندارد کیفر خواهم کرد و هر که از من فرمان برد، به بهشت می‌رسد و نه هر که به بهشت من در آید به این گرامی داشت رسد. من هر کس را درخور کارش پاداش می‌دهم مگر سوره‌ی اخلاصی‌های را که آنان همه لحظه شب و روز خواندن آن را دوست می‌داشتند. از این رو، بر دیگر بهشتیان برتریشان داده‌ام.
هر که با دوستی این سوره بمیرد، خدای متعال می‌فرماید:
که می‌تواند بنده‌ی مرا پاداش دهد؟ من خود عهده دارم. من پاداشش می‌دهم. آن گاه می‌فرماید:
بنده‌ی من، به بهشت من درآ. وقتی او وارد بهشت می‌شود می‌گوید:
سپاس خدای را که وعده‌اش را به ما راست فرمود.
خوشا بر آن که خواندن آن را دوست بدارد! هر که روزانه سه بار آن را بخواند. خداوند (بدو) می‌فرماید:
بنده‌ی من، توفیق یافتی و به خواسته‌ات رسیدی. این بهشت من است. درآ تا ببینی با خواندن «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» چه نعمت‌ها و پاداش‌ها برایت فراهم آورده‌ام! او وارد می‌شود و هزار هزار پیش کار بر هزار هزار شهر می‌بیند و هر شهری به بزرگی فاصله شرق و غرب از هم و دارای کاخ‌ها و باغ‌ها.
به خواندن آن روی آورید که اگر مومنی روزی ده بار آن را بخواند شایسته‌ی خشنودی بزرگ خدای خواهد بود و در شمار آنان که خداوند متعال دربارهشان فرمود:
«این دسته با پیامبران و راستان هم نشینند که خدایشان نعمت داده

است.» (858)
هر که آن را 20 بار بخواند، پاداش 700 مرد که خونشان را در راه خدا ریخته است خواهد یافت و خود و خاندان و فرزندان و دارایی‌اش برکت خواهند داشت.
هر که آن را 30 بار بخواند براییش 30000 کاخ در بهشت می‌سازند و هر که 40 بار آن را بخواند، در بهشت همسایه‌ی رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم خواهد بود و هر که 50 بار بخواند، خداوند گناه 50 سال او را می‌آمرزد و هر که 100 بار بخواند، خداوند عبادت 100 سال برای وی می‌نویسد و هر که 200 بار بخواند، گویی 200 بنده آزاد کرده است و هر که 400 بار بخواند، پاداش 400 شهید دارد و هر که 500 بار بخواند، خدا او و پدر و مادرش را می‌آمرزد و هر که 1000 بار بخواند، همه هستی‌اش را به خدا داده و از آتش ایمن شده است!
بدانید که خدا خیر دنیا و آخرت را با خواندن آن می‌دهد و جز سعادتمندان پای بند خواندن آن نمی‌شوند و جز بد سرشتان از آن روی نمی‌گردانند.»
79 - تَعْویذی از چشم زخم که جَبْرَئِیل عَلَیْهِ السَّلَام برای حسنین عَلَیْهِمَاالسَّلَام آورد.
این دعا را در کتاب «الأَدْعِیَة المرویه من الحضره النبویه» (دعاهای روایت شده از حضرت رسالت پناه) جمع آوری اَبُو سَعْد عَبْدُ الْکریم بِنِ مُحَمَّد ابْن (أَبِی) مظفر سمعانی دیدم. او گوید:
او سَهْل مکرم بِنِ مُحَمَّد بِنِ نَصْر جوزی + اَبُو بَکر مُحَمَّد بِنِ شجاع بِنِ مُحَمَّد لفتوانی (در اصفهان) - اَبُو مسعود سُلَیْمَان بِنِ إِبْرَاهِیم حافظ - اَبُو عَبْداللَّه مُحَمَّد بِنِ إِبْرَاهِیم (بِنِ جَعْفَر جُرجانی - مُحَمَّد بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَبْداللَّه (بِنِ اَحْمَد صَفَّار) - عَبْداللَّه بِنِ مُحَمَّد بِنِ إِبْرَاهِیم صَنْعَانِی کشوری - عبدربه بِنِ عَبْداللَّه بِنِ عبدربه عبدی بَصْرِی - ابورجاء - شعبه (بِنِ حجاج) - اِبوإسْحَاق (سبیعی) - حارث (اعور همدانی):
أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام فرمود:
«جَبْرَئِیل به خدمت رسول اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آمد. آن حضرت را غمگین یافت. پرسید:
یا مُحَمَّد! چرا در چهره‌تان غم می‌بینم؟ فرمود:
حسن و حُسَیْن را چشم زده‌اند. گفت:
یا مُحَمَّد! چشم زخم را درست بدان که واقعیت دارد. سپس افزود: چرا با این دعا تَعْوِیذشان نداری؟ فرمود:
کدام دعا، جَبْرَئِیل؟ گفت:
بخوان:
اللَّهُمَّ یا ذاالسلطان العظیم و المن القدیم و الوجه الکریم، یا ذالکلمات التامات و الدعوات المستجابات، عاف الحَسَن و الْحُسَیْن من أنفس الجن و

اَعْیَن الانس.
رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم آن را خواند. هر دو برخاستند و در برابر آن حضرت به بازی پرداختند. پیامبر خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم به یاران فرمود:
زنان و فرزندان را با این تَعْوِیذ مصون بسازید که از همه تَعْوِیذها بهتر است.»
80 - آن چه اگر آدمی به هنگام تازه شدن نعمت بگوید، از هر ناپسندی ایمن خواهد بود.
در کتاب نام برده از سمعانی چنین آمده است:
اَبُوبَکْر مُحَمَّد بِنِ فرج حصودی (در مَرو) - اَبُوبَکْر اَحْمَد بِنِ حُسَیْن بیهقی - اَبُو اَلْحُسَیْن (عَلی بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَبْداللّه) بِنِ بشران معدل (در بغداد) - ابوحفص عَمْرو بِنِ بشران، عموی پدرش - اَبُو إِبْرَاهِیم بِنِ عَبْداللّه بحری - سعید بِنِ مُحَمَّد حزمی - عَمْرو بِنِ یونس - عِیسَی بِنِ عون بِنِ (عَمْرو بِنِ) حَفْص فرافصه - عَبْدالْمَلِک بِنِ زراره‌ی انصاری - اَنَس بِنِ مَالِک:
رسول گرامی خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم فرمود:
«اگر خدا نعمت خانواده و مال و فرزند به بنده‌ای داد، بگوید:
مَا شَاءَ اللَّه لا قوه الا بالله. در این صورت، هیچ سختی جز مرگ نمی‌بیند.»
81 - درباره‌ی دعای پرنده‌ی سپید رومی.
در کتابی که از آن برادر عزیز پسندیده‌ام مُحَمَّد بِنِ مُحَمَّد آوی ایرانی که روانش پاک باد چنین خواندم:
کُهَیْل بِنِ مسعود زاهد طَرَسُوسی باز گفت که چنین شنیده است:
مردی 30 سال در تنگ‌ترین زندان و سخت‌ترین عذاب در سرزمین روم اسیر بود. او نذر کرد که اگر خدای از این تنگی و سختی نجاتش دهد، همان سال پیاده از خانه‌اش به حج رود.
یک شب پرنده‌ی سپیدی دید که به دیواره‌ی آن زندان نشسته و این دعا را به زبان شیوایی می‌گوید. آن را یاد گرفت و به خاطر سپرد و همان شب و فردا شب و شب سوم آن را خواند. خداوند توانا فرشته‌ای ای را فرستاد و او را از زندان آزاد ساخت و به خانه‌اش باز گرداند.
او نیز از خانه‌اش رهسپار حج شد و به نذر خویش وفا کرد و این دعا را به هنگام طواف کعبه خواند. مردی آن را شنید و در دامن او آویخت که: بنده‌ی خدا! این دعا را از کجا آورده‌ای؟ گفت:
پدرم به نقل از پدر بزرگم از رسول خدا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم نقل کرد که فرمود:
«این دعای پرنده‌ی رومی سپیدی است در قُسْطَنْطَنِیَّة‌ی روم و دعای فرج است.» گفت:
من آن را از همان پرنده شنیدم و داستان را گفت. دعا این است:

اللّهُمَّ إِنِّی أسْألُکَ یَا مَنْ لَا تَرَاهُ الْعُیُونُ وَ لَا تُخَالِطَهُ الظّنُونُ وَ لَا تَصِفُهُ الْوَاصِفُونَ وَ لَا تُغَیِّرُهُ الْحَوَادِثُ وَ لَا تَغْشَی عَلَیْهِ الدُّهُورُ وَ أَنْتَ تَعْلَمُ ثَاقِیلَ الْجِبَالِ وَ مَکَائِیلَ الْبِحَارِ وَ عَدَدَ قَطَرَاتِ الْأَمْطَارِ وَ عَدَدَ وَرَقِ الْأَشْجَارِ وَ مَا أَظْلَمَ عَلَیْهِ اللَّیْلُ وَ مَا أَشْرَقَ عَلَیْهِ النَّهَارُ وَ لَا یُوَارِی عَنْکَ سَمَاءٌ سَمَاءً وَ لَا أَرْضٌ أَرْضاً وَ لَا جِبَالٌ مَا فِی وُعُورِهَا وَ لَا بِحَارٌ مَا فِی قُعُورِهَا

أَنْتَ الَّذِی سَجَدَ لَکَ سَوَادُ اللَّیْلِ وَ نُورُ النَّهَارِ وَ شُعَاعُ الشَّمْسِ وَ ضَوْءُ الْقَمَرِ وَ دَوِیُّ الْمَاءِ وَ حَفِیفُ الشَّجَرِ أَنْتَ الَّذِی نَجَّیْتَ نُوحاً مِنَ الْغَرَقِ وَ عَفَوْتَ عَنْ دَاوُدَ ذَنْبَهُ وَ کَشَفْتَ عَنْ أَیُّوبَ ضُرَّهُ وَ نَفَّسْتَ عَنْ یُونُسَ کُرْبَتَهُ فِی بَطْنِ الْحُوتِ وَ رَدَدْتَ مُوسَی مِنَ الْبَحْرِ عَلَی أُمِّهِ وَ صَرَفْتَ عَنْ یُوسُفَ السَّوْءَ وَ الْفَحْشَاءَ

وَ أَنْتَ الَّذِی فَلَقْتَ الْبَحْرَ لِبَنِی إِسْرَائِیلَ حِینَ ضَرَبَهُ مُوسَی بِعَصَاهُ فَانْفَلَقَ فَکٰانَ کُلُّ فِرْقٍ کَالطَّوْدِ الْعَظِیمِ حَتَّی مَشَی عَلَیْهِ وَ شِیعَتُهُ وَ أَنْتَ الَّذِی صَرَفْتَ قُلُوبَ سَحَرَةِ فِرْعَوْنَ إِلَی الْإِیمَانِ بِنُبُوَّةِ مُوسَی حَتَّی قٰالُوا آمَنّٰا بِرَبِّ الْعٰالَمِینَ رَبِّ مُوسیٰ وَ هٰارُونَ وَ أَنْتَ الَّذِی جَعَلْتَ النَّارَ بَرْداً وَ سَلاٰماً عَلیٰ إِبْرٰاهِیمَ وَ أَرٰادُوا بِهِ کَیْداً فَجَعَلْنٰاهُمُ الْأَخْسَرِینَ

یَا شَفِیقُ یَا رَفِیقُ یَا جَارِیَ اللَّصِیقَ یَا رُکْنِیَ الْوَثِیقَ یَا مَوْلَایَ بِالتَّحْقِیقِ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ خَلِّصْنِی مِنْ کَرْبِ الْمَضِیقِ وَ لَا تَجْعَلْنِی أُعَالِجُ مَا لَا أُطِیقُ أَنْتَ مُنْقِذُ الْغَرْقَی وَ مُنْجِی الْهَلْکَی وَ جَلِیسُ کُلِّ غَرِیبٍ وَ أَنِیسُ کُلِّ وَحِیدٍ وَ مُغِیثُ کُلِّ مُسْتَغِیثٍ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ فَرِّجْ عَنِّی السَّاعَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ فَلَا صَبْرَ لِی عَلَی حِلْمِکَ یَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَیْسَ کَمِثْلِکَ شَیْءٌ وَ أَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ

82 - درباره‌ی دعای معروف به دعای شَیخ:

در کتاب نام برده‌ی رضی آوی رِضْوَانُ اللَّهِ عَلَیه چنین دیدم:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیم،

اللَّهُمَّ إِنَّ نَضْرَةَ شَبَابِی قَدْ مَضَتْ وَ زَهْرَتَهُ قَدِ انْقَضَتْ وَ مَنَافِعَهُ وَ مَحَاسِنَهُ قَدْ تَوَلَّتْ وَ أَرَی النَّقْصَ فِی قُوَایَ بَادِیاً وَ بَدَنِی مُخْتَلِفاً وَاهِیاً وَ حِرْصِی مُتَزَایِداً نَامِیاً وَ قَلْبِی عَمَّا یُعِینُهُ سَاهِیاً لَاهِیاً وَ رَسُولُ الْمَنَایَا عَلَی أَشْبَاهِی وَ نُظَرَائِی فِی السِّنِّ رَائِحاً وَ غَادِیاً

وَ مَا زِلْتُ أَعِدُ مِنْ نَفْسِی تَوْبَةً لَمْ أَفِ بِهَا وَ أَخَّرَهَا حُطَامُ أُمْنِیَّةٍ لَمْ أَبْلُغْهَا وَ لَمْ أَنْقَعْ صَدَایَ بِمَشَارِبِهَا حَتَّی سَاءَ الْعَمَلُ وَ دَنَا الْأَجَلُ وَ اشْتَدَّ الْوَجَلُ وَ ضَاقَتِ السُّبُلُ وَ انْقَطَعَتِ الْحِیَلُ وَ خَابَ الرَّجَاءُ وَ الْعَمَلُ إِلَّا مِنْکَ وَحْدَکَ لَا شَرِیکَ لَکَ فَلَمْ یَبْقَ لِی یَا رَبِّ قُوَّةٌ أَسْتَظْهِرُ بِهَا وَ لَا مُدَّةٌ مُتَرَاخِیَةٌ أَتَمَکَّنُ عَلَیْهَا وَ لَا أَعْمَالٌ صَالِحَةٌ أَرْجِعُ إِلَیْهَا وَ لَا ثِقَةٌ مُسْتَحْکَمَةٌ أَعْتَمِدُ عَلَیْهَا

وَ مَا زِلْتُ أَعِدُ مِنْ نَفْسِی تَوْبَةً لَمْ أَفِ بِهَا وَ أَخَّرَهَا حُطَامُ أُمْنِیَّةٍ لَمْ أَبْلُغْهَا وَ لَمْ أَنْقَعْ صَدَایَ بِمَشَارِبِهَا حَتَّی سَاءَ الْعَمَلُ وَ دَنَا الْأَجَلُ وَ اشْتَدَّ الْوَجَلُ وَ ضَاقَتِ السُّبُلُ وَ انْقَطَعَتِ الْحِیَلُ وَ خَابَ الرَّجَاءُ وَ الْعَمَلُ إِلَّا مِنْکَ وَحْدَکَ لَا شَرِیکَ لَکَ

فَلَمْ يَبْقَ لِی یَا رَبِّ قُوَّةٌ أسْتَظْهِرُ بِهَا وَ لَا مُدَّةٌ مُتَرَاخِيَةٌ أتَمَكّنُ [عَلَيْهَا] وَ لَا أَعْمَالٌ صَالِحَةٌ أَرْجِعُ إِلَيْهَا وَ لَا ثِقَةٌ مُسْتَحْكَمَةٌ أَعْتَمِدُ عَلَيْهَا

إِنَّمَا كُنْتُ آكُلُ هَنِيئاً وَ أَلْبَسُ ثَوْبَ عَافِيَتِکَ مَلِيّاً وَ أَتَقَلَّبُ فِی نِعْمَتِکَ سَوِيّاً ثُمَّ أُقَصِّرُ فِی حَقِّکَ وَ أَعْرِضُ عَنْ ذِكْرِکَ وَ أُخِلُّ بِمَا يُحِبُّ مِنْ حَمْدِکَ وَ شُكْرِکَ وَ أَتَشَاغَلُ بِلَذَّاتِی وَ شَهَوَاتِی عَنْ أَمْرِکَ وَ نَهْيِکَ حَتَّى أَبْلَتِ الْأَيَّامُ جِدَّتِی وَ طَرَاوَتِی وَ أَقَامَتْنِی عَلَى شَفَا حُفْرَتِی وَ مَصَارِعَ مَنِيَّتِی

فَأَرَانِی یَا رَبَّ الْعِزَّةِ بَادِیَ الْعَوْرَةِ ظَاهِرَ الْخَلَّةِ شَدِيدَ الْحَسْرَةِ بَيِّنَ الْإِضَاعَةِ مُنْقَطِعَ الْحُجَّةِ قَلِيلَ الْحِيلَةِ كَاذِبَ الظَّنِّ خَائِبَ الْأُمْنِيَّةِ إِلَّا أَنْ تَتَدَارَكَنِی مِنْکَ رَحْمَةٌ

پی نوشت

1 - « خُذِ الْحِكْمَةَ وَ لَوْ مِنْ أَهْلِ النِّفَاق.» (نهج البلاغه، حكمت 77).
2 - بقره (2): 116.
3 - أعراف (7): 181 و اسراء (17): 111 و طه (20): 9 و حشر (59)، 25.
4 - ان الله لا ينظر الى صوركم و أعمالكم و انما ينظر الى قلوبكم. (بِحَارالاَنْوَار 70: 248)
5 - فرقان (25): 78.
6 - كنيه‌ى اين سَيِّد مُحَمَّد، اَبُو عَبْداللَّه بود. او را طاووس لقب دادند؛ از آن رو كه نيک چهره بود؛ اما پايش با زيبايى چهره متناسب نمى‌نمود. او نخستين نقيب در ناحيه‌ى سورى (از نواحى بابل و نزديک حله) بود. نقابت نوعى مسؤوليَّت و سرپرستى كار خاندان سادات (عَلَويان) و سامان دهى ايشان بود و نگاهبانى از موجوديت آنها به هنگام حوادث و آسيب دشمنان. در اين خاندان، نخستين نقيب همين اَبُو عَبْداللَّه طاووس بود كه در سورى عهده دار اين سمت بود و نيز برادرش أَحْمَدَ بْنِ إسْحَاق بِنِ حَسَن و هم چنين برادرزاده‌اش مجد الدين مُحَمَّد بِنِ عِزُّ الدِّين حسن.
7 - حاجى نورى در مُسْتَدْرَک وَسَائِل الشِّيعَة (3: 466) گويد:
إسْحَاق بِنِ حَسَن در شبانه روز 500 ركعت نماز از سوى پدرش مى‌خواند.
8 - در عُمْدَة الطَّالِب (ص 178) است كه: داوود بِنِ حَسَن برادر رضاعى امام صادِق عَلَيْهِ السَّلَام بود. مَنْصُور او را دستگير ساخت تا به قتل برساند. با دعايى كه امام عَلَيْهِ السَّلَام به مادرش آموختند، خداوند او را نجات داد. اين دعا و توسل به اعمال ام داوود (در نيمه‌ى رجب) مشهور است.
9 - اين نسب بر اساس ثبت خود اوست در الاجازات (چاپ شده در بِحَارالاَنْوَار 107: 37 - 38) و آن چه در جاهاى ديگر آورده‌اند خلاصه يا كم دقت يا نادرست مى‌نمايد.
10 - كَشْف الْمَحَجَّة: 115؛ فرج المهموم: 147؛ اقبال: 568.
11 - الكنى و الألقاب 1: 340.
12 - بِحَارالاَنْوَار 107: 45.
13 - مُحَمَّد بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَبْدُ الْكريم بِنِ برز (557 - 630).
14 - اَبُو طالب مُحَمَّد بِنِ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّد بِنِ عَلى (593 - 656) استاد سراى مستنصر مُسْتَنْصِر و مُسْتَعْصِم و وزير اين آخرين خليفه‌ى عَبَّاسى.
15 - الاداب السلطانيه: 11.
16 - داماد شَيخ اَبُو جَعْفَر طوسى.
17 - بِحَارالاَنْوَار 107: 39.

18 - سخن شَیخ یُوسُف بحرانی در لؤلؤة البحرین و به تبع وی، خوانساری در روضات الجنات - مبنی بر این که مادر سَیِّد دختر شَیخ طوسی بوده است - به چند دلیل نادرست است. رک. خاتمه مُسْتَدْرَک الوسایل 3: 471.
19 - که بخش نخست اَمَالِی (تا جزء 18) را از پدرش شَیخ الطائفه اَبُو جَعْفَر مُحَمَّد بِنِ حَسَن بِنِ عَلی بِنِ حَسَن طوسی خراسانی (رمضان 385 - محرم 460) روایت کرده است.
20 - ص 46.
21 - عُمْدَة الطَّالِب: 19.
22 - ج 3، ص 367.
23 - ج 3: 469.
24 - ج 2، ص 205.
25 - ص 16.
26 - منتهی المقال: 357.
27 - الکنی و الالقاب 1: 339.
28 - الفوائد الرضویه: 330.
29 - نام او را به دو گونه‌ی بدر یا بدر (پدر) احتمال داده‌اند. رک. طبقات أعلام الشیعه (الانوار الساطعه الماء السابعه): 24 (پاورقی).
30 - ریاض العلماء 5: 375 - 376.
31 - یا النفیس الواضح (بِحَارالاَنْوَار 107: 41) که گزیده‌ای است ظاهراً از کتاب «الجلیس الصالح الکافی و الانیس الناصح الشافی» از معافی بِنِ زَکَرِیَّابن یَحْیَی بِنِ حَمَّاد نهروانی (305 - 390) معروف به الجلیس و الانیس. رک. الذریعه 5: 128.
32 - لولوه البحرین: 241.
33 - خاتمه مُسْتَدْرَک الواسائل 3: 472.
34 - لولوه البحرین: 241.
35 - فَلَاحُ السَّائِل: 73.
36 - ص 356.
37 - با فرض دو تاریخ اشاره شده در پیش، 75 سال و 9 ماه و 20 روز.
38 - این توضیحات مربوط به چاپ عربی این کتاب است و بسیاری از آنها در ترجمه زائد به نظر آمد.
39 - این متن کوتاه و متن‌های مشابه آن که در دو سه جای این کتاب و دیگر آثار مولف بلند پایه دیده می‌شود، از ناسخان است که به رسم آن روزگاران از خود می‌افزودند.
40 - دعای خواندنی یا نوشتنی که معمولا به بازو آویخته یا به همراه برداشته می‌شود.
41 - دعای دست در نماز.

42 - دعای باز دارنده خطرها و حوادث ناخواسته.
43 - در بِحَارالاَنْوَار: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيم.
44 - در بِحَارالاَنْوَار. طُرُق.
45 - در بِحَارالاَنْوَار: کلماتک.
46 - در بِحَارالاَنْوَار به جای کلمتک، در همه‌ی موارد کلماتک آمده است.
47 - در بِحَارالاَنْوَار، این حِرْز به حضرت خدیجه عَلَيْهَاالسَّلَام نسبت داده شده است.
48 - ترجمه‌ی مه. معنای دیگر کلمه: خاموش باش.
49 - ترجمه‌ی اصطلاح عربی «بِأَبِی أَنْتُنَّ.» در بِحَارالاَنْوَار 94: 227، به نقل از دلائل طَبَری آمده است:
«مِنْ أَيْنَ أَنْتُنَّ؟» (شما از کجایید؟). 50 - در بِحَارالاَنْوَار: المعاصی.
51 - در بِحَارالاَنْوَار: الخطایا.
52 - در بِحَارالاَنْوَار: عطیطسفیخ یا مطیطرون قربالسیون ما و ماسا ماسوما طیسطالوس حنطوس.
53 - در بِحَارالاَنْوَار: اقر طیعوس لطفیکس.
54 - در بِحَارالاَنْوَار: ذَا الْمَحْزُونِ.
55 - فرهاد میرزای قاجار درست این عبارت عِبری را آهیه اشرراهیه دانسته و معنی آن را آورده است. برای آگاهی بیشتر، رک. زنبیل: 118 و قاموس کتاب مقدس، اهیه.
56 - در بِحَارالاَنْوَار: سرجه جلد آمل و سر جلد.
57 - روشن نیست که عبارت اخیر جزء حِرْز است یا گفتار ناسخ.
58 - در بِحَارالاَنْوَار: نعمک.
59 - در بِحَارالاَنْوَار: عطائک.
60 - از بِحَارالاَنْوَار.
61 - از بِحَارالاَنْوَار.
62 - در بِحَارالاَنْوَار انه أقوی معین.
63 - در متن آمده است:
عَلی بِنِ الْحُسَيْن بِنِ عَبْدِالصَّمَد.
64 - چنان که روشن است این حِرْز از رسول اکرم صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم است نه از حُسَيْن عَلَيْهِمَاالسَّلَام؛ اما مولف آن را در این بخش کتاب انتخاب کرده است.
65 - در بِحَارالاَنْوَار: رَأْفَةِ اللَّهِ وَ عِزَّةِ اللَّهِ.
66 - در بِحَارالاَنْوَار: بِصَنِيعِ اللَّهِ.
67 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
68 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
69 - در بِحَارالاَنْوَار: سَتَرَ اللَّهُ لِأَنْبِيَائِهِ مِنَ الْفَرَاعِنَةِ.

70 - از بِحَارالاَنْوَار.
71 - از بِحَارالاَنْوَار.
72 - از بِحَارالاَنْوَار.
73 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
74 - در بِحَارالاَنْوَار: فَأَجِرْنِی.
75 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
76 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
77 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ.
78 - در بِحَارالاَنْوَار: حُزُونَتَهُ.
79 - در بِحَارالاَنْوَار: هسط مهجها مسلع و دوره.
80 - در بِحَارالاَنْوَار: فاغفر.
81 - از بِحَارالاَنْوَار.
82 - نَبَّال: تیر تراش، سازنده‌ی تیر.
83 - ترجمه‌ی مسامحه آمیز الملک عقیم.
84 - در بِحَارالاَنْوَار: نعمته.
85 - در بِحَارالاَنْوَار: لَا تَنْقُصُه.
86 - در بِحَارالاَنْوَار: لَا يَنْقُصُکَ.
87 - در بِحَارالاَنْوَار: إِنَّکَ وَهَّاب.
88 - از بِحَارالاَنْوَار.
89 - در بِحَارالاَنْوَار: ذوی التعرز.
90 - در بِحَارالاَنْوَار: من.
91 - در بِحَارالاَنْوَار: یتقبله.
92 - از بِحَارالاَنْوَار.
93 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ كُلِّ مُعِينٍ أَعَانَ عَلَیَّ.
94 - از بِحَارالاَنْوَار.
95 - در بِحَارالاَنْوَار: کل قدره.
96 - از بِحَارالاَنْوَار.
97 - زَعَمَتْ سَخِينَةُ أَنْ سَتَغْلِبُ رَبَّهَا
فَلَيُغْلَبَنَّ مُغَالِبُ الْغَلَّاب
بیتی از قصیده‌ی کعب بِنِ مَالِک سلمی انصاری است که در رد قصیده‌ی شاعر مشرک عرب عَبْدَاللَّه بِنِ زِبَعْرَی سهمی و به دفاع از مسلمانان سرود.
برای آگاهی بیشتر، رک. بِحَارالاَنْوَار 48: 151 - 152، پاورقی مصحح.
98 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
99 - در بِحَارالاَنْوَار، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَبَداً حَقّاً حَقّاً.
100 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.

101 - از بِحَارالاَنْوَار.
102 - در بِحَارالاَنْوَار: الکریم.
103 - در بِحَارالاَنْوَار: أرادبی.
104 - در بِحَارالاَنْوَار: اعقل.
105 - به نقل تاریخ، مرگ حَمِید در 159 و هجرت آن حضرت در 200 بوده است. شاید این کس دیگری باشد نه حَمِید بِنِ قَحْطَبَة.
106 - یا (یَاسِر خادم گوید:)
حَمِید متن تَعْوِیذ را برایم خواند.
107 - گوینده باید عَلی بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ عَلی بِنِ عَبْد الصَّمَد تَمِیمِی باشد.
108 - در بِحَارالاَنْوَار: یظل.
109 - آل عمران (3): 19.
110 - مولف این حکایت بلند را با افزوده‌ای کوتاه، در اثر دیگر خود «الامان» نیز آورده است.
111 - این کلمه در بِحَارالاَنْوَار نیست.
112 - در اصل: حُسَیْن.
113 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
114 - در بِحَارالاَنْوَار: الْبُعْد وَ الْقُرْب.
115 - در بِحَارالاَنْوَار: عیثهم.
116 - شَیخ إِبْرَاهِیم کَفْعَمِی (840 - 950) نیز در الْبَلَد الْأَمِین: 551 - 570، این قنوت‌ها را بعد از دعای صَنَمَیْ قُرَیْش و دعای دیگری از أَمِیر الْمُؤْمِنِین عَلَیْهِ السَّلَام آورده است.
117 - ظاهراً درست اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد بِنِ عُبَیْداللَّه بِنِ حَسَن بِنِ عیاش جوهری (در گذشته به سال 401) است.
118 - شاید مراد شَیخ اَبُو اَلْقاسم جَعْفَر بِنِ مُحَمَّد بِنِ قُولَوَیْه (- ح 368) است یا اَبُو اَلْحَسَن عَلی بِنِ حُسَیْن بِنِ مُوسَی بِنِ بَابَوَیْه (- 329) پدر شَیخ صدوق.
119 - فرزندان حضرت عَلی بِنِ أَبِی طالب عَلَیْهِ السَّلَام را، به اعتبار نسب بردن از پدر والامقام آن حضرت، طالبی می‌گفتند.
120 - مقصود وارثان جناب مُحَمَّد بِنِ عُثْمَان است.
121 - در بِحَارالاَنْوَار: ما.
122 - در بِحَارالاَنْوَار: بَوَاطِنِ سَرَائِرِ الْمُسِرِّینَ.
123 - در بِحَارالاَنْوَار: أبداءت.
124 - در بِحَارالاَنْوَار، آوَیْتَنِی.
125 - در بِحَارالاَنْوَار: النَّسِیَّةِ.
126 - در بِحَارالاَنْوَار: شُجِیَتْ.

127 - در بِحَارالاَنْوَار: مَهَّلْتَهُ.
128 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
129 - در بِحَارالاَنْوَار: لِعَبْدِکَ.
130 - در بِحَارالاَنْوَار: کید.
131 - در بِحَارالاَنْوَار: إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ.
132 - در بِحَارالاَنْوَار: و ان
133 - در بِحَارالاَنْوَار: اسْتَكْفَفْتُ.
134 - در بِحَارالاَنْوَار: عِدَاتِکَ.
135 - در بِحَارالاَنْوَار: مُبِيرٍ.
136 - در بِحَارالاَنْوَار: مماً.
137 - در بِحَارالاَنْوَار: قَدْ وَجَبَ إِتْيَانُهُ.
138 - در بِحَارالاَنْوَار: الْحَصِرَةِ:
139 - در بِحَارالاَنْوَار: الِانْتِصَاف.
140 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ اسْتَشْرَى.
141 - حج (22): 60؛ با این اختلاف: «ثُمَّ بُغِىَ عَلَيْه.»
142 - غافر (40): 60.
143 - در بِحَارالاَنْوَار: لِأَنَّهُ.
144 - در بِحَارالاَنْوَار: فَإِنْ كَانَ.
145 - در بِحَارالاَنْوَار: فيه.
146 - از بِحَارالاَنْوَار.
147 - در بِحَارالاَنْوَار: سرک.
148 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ أَعُوذُ.
149 - در بِحَارالاَنْوَار: أَوِّبْهُمْ.
150 - در بِحَارالاَنْوَار: فى.
151 - در بِحَارالاَنْوَار: مُشَخِّصَاتٍ.
152 - در بِحَارالاَنْوَار: اسْتِخْلَاصاً بِهِ دُونَ غَيْرِهِ.
153 - این کلمه در بِحَارالاَنْوَار نیست.
154 - در بِحَارالاَنْوَار: استیهال.
155 - در بِحَارالاَنْوَار: لمظلومى.
156 - در بِحَارالاَنْوَار: بمواس.
157 - در بِحَارالاَنْوَار: خالفوا.
158 - در بِحَارالاَنْوَار: صد عنهم و عن وجهتهم.
159 - در بِحَارالاَنْوَار: أَيدهم.
160 - در بِحَارالاَنْوَار: أَوْ تَسْتَأْصِلَهُ.
161 - یونس (10): 24.
162 - زخرف (43): 55.

163 - در بِحَارالاَنْوَار: اللّهُمَّ أسْألَکَ.
164 - در بِحَارالاَنْوَار: فاکفنی.
165 - این حرف در بِحَارالاَنْوَار نیست.
166 - از بِحَارالاَنْوَار.
167 - در بِحَارالاَنْوَار: روز حنین.
168 - روز بستن قرار داد صلح با یهودیان این منطقه مانند اهل خیبر.
169 - در بِحَارالاَنْوَار: فَلَا تُخْفِرْ.
170 - از بِحَارالاَنْوَار.
171 - در بِحَارالاَنْوَار: أَنْتَ اللَّهُ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ حفیظ.
172 - روشن است که سند افتادگی دارد. فراء نیز احتمالاً لقب مُوسَی (بِنِ سعید بِنِ مُوسَی) است نه شخصی جدا از او.
173 - جَامِعِین محلی در حله حِلَّة بوده است و زیارتگاه یاد شده غیر از مرقد مطهر آن حضرت است.
174 - أَیَّامُ الْبِیضِ که درخشندگی ماه در شب‌های آن بیشترین مقدار است.
175 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
176 - در بِحَارالاَنْوَار اضافه شده است:
مَا أَهْدَاهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ هَادٍ مَا أَصْدَقَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ صَادِقٍ مَا أَحْمَدَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ حَمِیدٍ مَا أَذْکَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ ذَاکِرٍ مَا أَشْکَرَهُ وَ سُبْحَانَهُ مِنْ شَکُورٍ.
177 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
178 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
179 - در بِحَارالاَنْوَار: سلام.
180 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
181 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ سُبْحَانَهُ وَ هُوَ اللَّهُ الْعَظِیمُ وَ بِحَمْدِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ.
182 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
183 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
184 - در بِحَارالاَنْوَار: فِی سُرَادِقِ الْخَالِقِ النَّصِیرِ.
185 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
186 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
187 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
188 - در بِحَارالاَنْوَار: خلق.
189 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
190 - ترجمه‌ی: و رؤیا فی المنام باقی النهار السلامه من البلاء.
191 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
192 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.

193 - غافر (40): 60َ.
194 - اشاره به: زمر (39): 53 «لٰا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ.»
195 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
196 - این تکرار در نقل بِحَارالاَنْوَار نیست.
197 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
198 - در بِحَارالاَنْوَار: عَلی سیدنا سَیِّدِ الْمُرْسَلِین مُحَمَّد النبی.
199 - در بِحَارالاَنْوَار: عداتک.
200 - در بِحَارالاَنْوَار: فضلتنی.
201 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ لَا اصلاح نفسی.
202 - در بِحَارالاَنْوَار: و کم.
203 - در بِحَارالاَنْوَار: فعلک.
204 - در بِحَارالاَنْوَار: باسمک.
205 - در بِحَارالاَنْوَار: نعمائه.
206 - «فقال له:
الشفاء» را چنین نیز می‌توان معنا کرد: (به جای دعا) گفتم:
بهبود می‌خواهم.
207 - نشانی این سه آیه به ترتیب چنین است:
آل عمران (3): 174، مومن (40): 45، فاطر (35): 3.
208 - در بِحَارالاَنْوَار: منْیَتِی.
209 - در بِحَارالاَنْوَار: تُحْدِثُ بِهِ لِی.
210 - در بِحَارالاَنْوَار: من.
211 - در بِحَارالاَنْوَار: نَقَصَ بِهِ.
212 - در بِحَارالاَنْوَار: تَوْبَتکَ.
213 - در بِحَارالاَنْوَار: یؤ دی.
214 - در بِحَارالاَنْوَار: انی أَسْأَلُکَ.
215 - در بِحَارالاَنْوَار: و من.
216 - در بِحَارالاَنْوَار: سِنَةٌ وَ لٰا نَوْمٌ.
217 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
218 - از بِحَارالاَنْوَار.
219 - در بِحَارالاَنْوَار، این دعا حِرْز یمانی و نیز دعای سیفی نامیده شده است.
220 - در بِحَارالاَنْوَار اضافه شده است:
وَ أَنْتَ رَبِّی.
221 - در بِحَارالاَنْوَار: مذ.
222 - در بِحَارالاَنْوَار: دَارَ الِاخْتِبَارِ.
223 - از بِحَارالاَنْوَار.

224 - در بِحَارالاَنْوَار: طَاقَتِی.
225 - در بِحَارالاَنْوَار: عنک.
226 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
227 - در بِحَارالاَنْوَار: فی کل.
228 - در بِحَارالاَنْوَار: اختبارا و غرضا.
229 - در بِحَارالاَنْوَار: اغفر لی.
230 - از بِحَارالاَنْوَار.
231 - در بِحَارالاَنْوَار: الْفَاشِی فِی الْخَلْقِ رِفْدُهُ.
232 - در بِحَارالاَنْوَار: سَمْعاً وَ فُؤَاداً یَعْرِفَانِ.
233 - در بِحَارالاَنْوَار: نفسی.
234 - در بِحَارالاَنْوَار: حَفِظَ عِلْمُکَ.
235 - در بِحَارالاَنْوَار: یَنْدَفِقُ.
236 - در بِحَارالاَنْوَار: أنسا.
237 - در بِحَارالاَنْوَار: مُغَنِّیه.
238 - فاطر (35): 45.
239 - در بِحَارالاَنْوَار: یَنْفَعْنِی.
240 - در بِحَارالاَنْوَار: خَصَصْتَنِی.
241 - در بِحَارالاَنْوَار: وصل.
242 - در بِحَارالاَنْوَار: حین.
243 - در بِحَارالاَنْوَار: الِاخْتِبَارِ.
244 - در بِحَارالاَنْوَار: کبیر.
245 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
246 - در بِحَارالاَنْوَار: بِبَالِغِ أَدَاءَ حَقِّکَ.
247 - در بِحَارالاَنْوَار: البرکه.
248 - در بِحَارالاَنْوَار: فِی شُکْرِ مَا أَنْطَقْتَنِی.
249 - در بِحَارالاَنْوَار: اِبْتَدَأْتَنِی بِالنِّعَمِ.
250 - در بِحَارالاَنْوَار: أَوْلَیْتَنِی.
251 - از بِحَارالاَنْوَار.
252 - در بِحَارالاَنْوَار: عَنْ قَضَائِکَ مُمْتَنَعٌ.
253 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ مِنْ فَوَائِدِ.
254 - در بِحَارالاَنْوَار: ان.
255 - در بِحَارالاَنْوَار: فَتُفِیضَ.
256 - در بِحَارالاَنْوَار: ذَاتُ ارْتِجَاجٍ.
257 - در بِحَارالاَنْوَار: بالطیب.
258 - در بِحَارالاَنْوَار: و أوجبها للاقالات.
259 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.

260 - در بِحَارالاَنْوَار: فَاسْتَقَرَّتْ.
261 - در بِحَارالاَنْوَار: يَتَنَفَّسُ.
262 - در بِحَارالاَنْوَار.
263 - اين بخش در بِحَارالاَنْوَار نيست.
264 - اين بخش در بِحَارالاَنْوَار نيست.
265 - اين بخش در بِحَارالاَنْوَار نيست.
266 - در بِحَارالاَنْوَار: يدک.
267 - در بِحَارالاَنْوَار: دَارَ الِاخْتِبَارِ.
268 - در بِحَارالاَنْوَار: أيدى.
269 - در بِحَارالاَنْوَار: أضباء.
270 - در بِحَارالاَنْوَار: عُقْبَة.
271 - در بِحَارالاَنْوَار: بالحق.
272 - در بِحَارالاَنْوَار: لِعَظَمَتِکَ.
273 - در بِحَارالاَنْوَار: توفير.
274 - از بِحَارالاَنْوَار.
275 - اين بخش در بِحَارالاَنْوَار نيست.
276 - از بِحَارالاَنْوَار.
277 - در بِحَارالاَنْوَار: حُصَيْنا.
278 - در بِحَارالاَنْوَار: خَالِقِ مَا يُرَى وَ مَا لَا يُرَى.
279 - از بِحَارالاَنْوَار.
280 - در بِحَارالاَنْوَار: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِى.
281 - اگر - اى خداى بزرگ - بيامرزى، انبوهى (از گناهان) را آمرزيده‌اى و كدام بنده است كه برايت (گناه) نيندوخته باشد؟! در بِحَارالاَنْوَار: أَىُّ عَبْدٍ لَکَ إِلَّا لَمَّا
282 - در بِحَارالاَنْوَار: نعمائه.
283 - اين بخش در بِحَارالاَنْوَار نيست.
284 - اين بخش در بِحَارالاَنْوَار نيست.
285 - در بِحَارالاَنْوَار: مُحَمَّد رَسُول اللَّهِ.
286 - در بِحَارالاَنْوَار: لايموت.
287 - از بِحَارالاَنْوَار.
288 - از بِحَارالاَنْوَار.
289 - در بِحَارالاَنْوَار: مَحْشُورُونَ.
290 - انبياء (21): 69.
291 - اين بخش در بِحَارالاَنْوَار نيست.
292 - اين بخش در بِحَارالاَنْوَار نيست.
293 - در بِحَارالاَنْوَار: اتوب إِلَيْکَ.

294 - از بِحَارالاَنْوَار.
295 - رک. نمودار پیوست.
296 - ترجمه‌ی: ... فِی مِائَةِ قَصْرٍ یَکُونُ فِیهِ مِنْ جِیرَانِ أَهْلِهِ.
297 - ترجمه‌ی: ... فِی مِائَةِ قَصْرٍ یَکُونُ لَکَ جَارُ جَدِّکَ.
298 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
299 - در بِحَارالاَنْوَار: تُلَقِّیَنِیهَا.
300 - در بِحَارالاَنْوَار: أَکْنَافَهَا.
301 - در بِحَارالاَنْوَار: فاذا.
302 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
303 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
304 - در بِحَارالاَنْوَار: تُلَقِّیَنِیهَا.
305 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
306 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
307 - در بِحَارالاَنْوَار: مَا أَحْصَی کِتَابُکَ.
308
یَا مَنْ یُجِیبُ دُعَا الْمُضْطَرِّ فِی الظُّلَمِ
یَا کَاشِفَ الضُّرِّ وَ الْبَلْوَی مَعَ السَّقَمِ
قَدْ نَامَ وَفْدُکَ حَوْلَ الْبَیْتِ وَ انْتَبَهُوا
یَدْعُو وَ عَیْنُکَ یَا قَیُّومُ لَمْ تَنَمْ
هَبْ لِی بِجُودِکَ فَضْلَ الْعَفْوِ عَنْ جُرْمِی
یَا مَنْ أَشَارَ إِلَیْهِ الْخَلْقُ فِی الْحَرَمِ
إِنْ کَانَ عَفْوُکَ لَا یَلْقَاهُ ذُو سَرَفٍ
فَمَنْ یَجُودُ عَلَی الْعَاصِینَ بِالنِّعَمِ
309 - نیزه‌های نیکویی که به نام سازنده‌اش، زنی ردینه نام، خوانده می‌شد.
310
جَرَتْ رَحِمٌ بَیْنِی وَ بَیْنَ مُنَازِلٍ
سَوَاءً کَمَا یَسْتَنْزِلُ الْقَطْرَ طَالِبُهُ
وَ رَبَّیْتُ حَتَّی صَارَ جَلْداً شَمَرْدَلًا
إِذَا قَامَ سَاوَی غَارِبَ الفحل غَارِبُهُ
وَ قَدْ کُنْتُ أُوتِیهِ مِنَ الزَّادِ فِی الصَّبَا
إِذَا جَاعَ مِنْهُ صَفْوُهُ وَ أَطَایِبُهُ
فَلَمَّا اسْتَوَی فِی عُنْفُوَانِ شَبَابِهِ
وَ أَصْبَحَ کَالرُّمْحِ الرُّدَیْنِیِّ خَاطِبُهُ
تَهَضَّمَنِی مَالِی کَذَا وَ لَوَی یَدِی
لَوَی یَدَهُ اللَّهُ الَّذِی هُوَ غَالِبُهُ 311

یَا مَنْ إِلَیْهِ أتَی اَلْحُجَّاجُ بِالْجُهْدِ
فَوْقَ الْمِهَادِ مِنْ أَقْصَی غَایَةِ الْبُعْدِ
إِنِّی أَتَیْتُکَ یَا مَنْ لَا یُخَیِّبُ مَنْ
یَدْعُوهُ مُبْتَهِلًا بِالْوَاحِدِ الصَّمَدِ
هَذَا مُنَازِلُ مَنْ یَرْتَاعُ مِنْ عُقَقِی
فَخُذْ بِحَقِّی یَا جَبَّارُ مِنْ وَلَدِی
حَتَّی تُشِلَّ بِعَوْنٍ مِنْکَ جَانِبَهُ
یَا مَنْ تَقَدَّسَ لَمْ یُولَدْ وَ لَمْ یَلِدْ
312 - ترجمه‌ای از حَطْمَةِ وَادِی السِّیَاکِ (کذا) که در متن، ظاهراً برای توضیح اراک (که نام موضعی است نزدیک مَکَّة و چوب درختان آن برای مسواک به کار می‌رفت)، آمده است.
313 - یا دو سوی دره.
314 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ لَا کَیْفَ هُوَ وَ لَا أَیْنَ هُوَ وَ لَا حَیْثُ هُوَ.
315 - در بِحَارالاَنْوَار: یَا مُصَوِّرُ یَا مُفِیدُ یَا وَدُودُ یَا بَعِیدُ.
316 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
317 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
318 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
319 - از بِحَارالاَنْوَار.
320 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
321 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
322 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
323 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
324 - أعراف (7): 180.
325 - غافر (40): 60.
326 - بقره (2): 186.
327 - زمر (39): 53.
328 - روایت دیگر، ده شب دیگر، آن را بخوان و نزد من بیا.
329 - در بِحَارالاَنْوَار: حذر.
330 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ سُبْحَانَ اللَّهِ.
331 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
332 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
333 - در بِحَارالاَنْوَار: فانک.
334 - دانشمند گران قدر حضرت استاد حاج شَیخ مُحَمَّد رضا جَعْفَری دامت برکاته - که از برجسته‌ترین چهره‌های صاحب نظر تاریخ در روزگار معاصرند - این داستان را تدبیر خود جناب مُحَمَّد بِنِ عَلی بِنِ أَبِی طالب عَلَیْهِ السَّلَام احتمال دادند. بر پایه‌ی آن، او می‌خواست به هواداران گمراه

خویش امامت برادرزاده‌اش حضرت زَیْن اَلْعَابِدِین عَلَیْهِ السَّلَام را ثابت کرده باشد.
335 - در بِحَارالاَنْوَار: وَعَظْتَ.
336 - در بِحَارالاَنْوَار: أَنَلْتَ الْجَمِیلَ.
337 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ عَرَّفْتَ فَأَصْرَرْتُ ثُمَّ عَرَّفْتَ فَاسْتَغْفَرْتُ وَ أَقْلَعْتُ.
338 - بِحَارالاَنْوَار: فِکْرَتِی.
339 - در بِحَارالاَنْوَار: مَثْوَاهُ.
340 - در بِحَارالاَنْوَار: بَغَی لِی.
341 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ انْتِظَارِ الِانْتِهَازِ لِفَرِیسَتِهِ.
342 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
343 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
344 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
345 - در بِحَارالاَنْوَار: بِبُشْرَاکَ فَبَشِّرْنِی.
346 - در بِحَارالاَنْوَار: الْمُنَاقَشَةِ.
347 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
348 - از بِحَارالاَنْوَار.
349 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
350 - در بِحَارالاَنْوَار: مُصَلِّینَ.
351 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ وَلَدَهُ.
352 - در بِحَارالاَنْوَار: دبرتنی.
353 - در بِحَارالاَنْوَار: و قد.
354 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ تَرُدَّنِی.
355 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
356 - در بِحَارالاَنْوَار: فَاکْفِنِی مَا أَهَمَّنِی مِنْ أَمْرِ الدُّنْیَا.
357 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ یَا جَابِرَ.
358 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
359 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
360 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
361 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً.
362 - از بِحَارالاَنْوَار.
363 - از بِحَارالاَنْوَار.
364 - از بِحَارالاَنْوَار.
365 - از بِحَارالاَنْوَار.
366 - در بِحَارالاَنْوَار: لِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَی.
367 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
368 - نام هر یک از 400 مجموعه‌ی حدیثی معتبر شیعی از راویان مورد

وثوق که متاسفانه همه‌ی آنها به صورت اولیه در دست نیست؛ اما بخش شاید عمده‌ای از آنها در منابع حدیثی حفظ شده است.
369 - ترجمه‌ی: کارها أن یتلو الدعاء صحفا.
370 - در بِحَارالاَنْوَار: الْعُیُونُ.
371 - در بِحَارالاَنْوَار: یَا رَاتِقُ یَا فَاتِقُ.
372 - در بِحَارالاَنْوَار: یَا قَوِیُّ یَا غَنِیُّ.
373 - در بِحَارالاَنْوَار: یَا مُجْمِلُ یَا مُحْسِنُ.
374 - در بِحَارالاَنْوَار: تعلم.
375 - در بِحَارالاَنْوَار: أَحْرَضَ.
376 - در بِحَارالاَنْوَار: ازْدَادَ.
377 - در بِحَارالاَنْوَار: زَلَّ مَصْرَعِی وَ انْقَطَعَ مَسْأَلَتِی.
378 - در بِحَارالاَنْوَار: لِقَاءَ عَدُوِّکَ.
379 - در بِحَارالاَنْوَار: و ان.
380 - در بِحَارالاَنْوَار: لَمْ تَکُنْ.
381 - معادل تقریبی: حُبّاً وَ کَرَامَةً.
382 - از بِحَارالاَنْوَار.
383 - در بِحَارالاَنْوَار: أخیر.
384 - در بِحَارالاَنْوَار: من أن تَغْلِبَهُ لِی.
385 - احتمالاً دو راوی اخیر جابجا شده‌اند.
386 - این مثل فارسی را به جای این مثل عربی آوردیم: «قدم و رجلا و اخر اخری» (یک پا را پیش گذاشته است و پای دیگر را پس.) علامه‌ی مجلسی در حاشیه‌ی خبر چنین توضیح می‌دهد: منظور این است که او مدتی با مُحَمَّد بِنِ عَبْداللَّه بِنِ الحَسَن (که به عنوان نَفْس زَکِیَّة و مَهْدِی بر مَنْصُور شوریده بود) همراهی کرده و او را به قیام تشویق کرده بود؛ اما به ظاهر با او همکاری نمی‌کرد یا ضمن عدم تایید قیام او، مردم را از ما دور می‌ساخت. گویی امام عَلَیْهِ السَّلَام چنین برنامه‌ای دارد: از مُحَمَّد دوری می‌گزینم؛ اگر پیروز شود، کار به دست من می‌افتد؛ چون پیروان من بسیارند و مردم می‌دانند من داناترم و بدین کار شایسته‌تر. اگر هم شکست خورد، من خود را از کشته شدن رهانیده‌ام!
(بِحَارالاَنْوَار 94: 282)
387 - جالب است که مَنْصُور با همه‌ی دشمنی، به درستی پیش گویی‌های حضرتش باور قلبی داشت!
388 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
389 - رک. طبقات أعلام الشیعه (قرن 5): 184.
390 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
391 - در بِحَارالاَنْوَار: تعیی.

392 - به نقل تاریخ یَعْقُوبی، او در دوره‌ی مَنْصُور و هَارُون عَبَّاسی، به ریاست پلیس منصوب شد.
393 - أَحْزَاب (33): 10.
394 - ترجمه‌ی: ضَیِّقِی تَتَّسِعِی.
395 - در بِحَارالاَنْوَار: بَلَائِهِ.
396 - مصیصه یا مصیصه شهری بود معروف در شام.
397 - روز سر بریدن!
398 - در صورتی که عبارت را مرفقه خز مقاینه بخوانیم و اگر نسخه‌ی بِحَارالاَنْوَار، مرفقه جر مقانیه درست دانسته شود، منسوب به جُرامقه است که گروهی غیر عرب بودند و در آغاز دوره‌ی اسلامی در مَوْصِل (واقع در عِراق کنونی) سکنی گزیدند. با توجه به این که قین در باب مفاعله یافت نشد، نسخه‌ی بِحَارالاَنْوَار صحیح‌تر می‌نماید.
399 - أَحْزَاب (33): 10.
400 - این تکرار در بِحَارالاَنْوَار نیست.
401 - در بِحَارالاَنْوَار: انتهاء
402 - چنین سوگندی آن روز متداول بود. مفهوم آن این بود که: زنم بر من حرام باشد یا غلامم آزاد باشد (یا چیزهایی مشابه آن)؛ اگر راست نگویم.
403 - در بِحَارالاَنْوَار: مله.
404 - در بِحَارالاَنْوَار: مِنْ شَرِّ کُلِّ سُقْمٍ.
405 - در بِحَارالاَنْوَار: الذعار.
406 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ الْمُصِیبَاتِ وَ الْعَاهَاتِ.
407 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
408 - از بِحَارالاَنْوَار.
409 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
410 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
411 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
412 - در کافی موجود، نام سُلَیْمَان بِنِ مخلد (یا داوود) موریانی، وزیر مَنْصُور - که در سال 154 به دستور او کشته شد - به تصحیف، نَحوی آمده است. خوزی منسوب به خوزستان است. (رک. الغیبه شَیخ طوسی: 119؛ بِحَارالاَنْوَار 46: 3؛ تاریخ طَبَری 8: 42؛ سیر اعلام النبلاء 7: 23 وفیات الاعیان 2: 410 - 411)
413 - کافی 1: 31، ح 13.
414 - کافی 1: 31، ح 14.
415 - شعرا (26): 205 - 207.
416 - روشن نشد که چرا اَبُو اَحْمَد به اَبُو عَبْدالله تغییر یافته است؟!

417 - تاریخ بغداد 11: 57 - 58.
418 - الخَصَائِص العلویه عَلی سائر البریه و الماثر لسید الذریه.
419 - ترجمه‌ی: لاءستاءصلن شافته.
420 - در بِحَارالاَنْوَار: بذلک.
421 - از بِحَارالاَنْوَار.
422 - در مفاتیح الجنان، این دعا با نام جَوشَن صغیر آمده است.
423 - ترجمه‌ی الطَرْز الْکَبِیر.
424 - کُرَاعِ الْغَمِیمِ
وادی ای بود در دو منزلی مَکَّة در سر راه مدینه. (القاموس المحیط)
425 - چنین سوگندی آن روز متداول بود. مفهوم آن این بود که: زنم بر من حرام باشد یا غلامم آزاد باشد (یا چیزهایی مشابه آن)؛ اگر راست نگویم.
426
زَعَمَتْ سَخِینَةُ أَنْ سَتَغْلِبُ رَبَّهَا
فَلَیُغْلَبَنَّ مُغَالِبُ الْغَلَّاب
بیتی از قصیده‌ی کعب بِنِ مَالِک سلمی انصاری است که در رد قصیده‌ی شاعر مشرک عرب عَبْدَاللَّه بِنِ زِبَعْرَی سهمی و به دفاع از مسلمانان سرود. برای آگاهی بیشتر، رک. بِحَارالاَنْوَار 48: 151 - 152، پاورقی مصحح.
427 - ذایارت (51): 23.
428 - در بِحَارالاَنْوَار: حزارات.
429 - از بِحَارالاَنْوَار.
430 - در بِحَارالاَنْوَار: فنیته.
431 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
432 - در بِحَارالاَنْوَار: شَاخِصاً.
433 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ أَشَدُّ.
434 - در بِحَارالاَنْوَار: خاسرا.
435 - در بِحَارالاَنْوَار: یَا مَالِکَ الرَّاحِمِینَ.
436 - در بِحَارالاَنْوَار: تَتَدَاوَلُهُ.
437 - در بِحَارالاَنْوَار: یَا مَالِکَ الرَّاحِمِینَ.
438 - در بِحَارالاَنْوَار: لألجن.
439 - در بِحَارالاَنْوَار: مُتَّکَلِی.
440 - زمر (39): 53.
441 - حجر (15): 56.
442 - غافر (40): 60.
443 - اسراء (17): 71.

444 - مومنون (23): 102 و الحاقه (69): 14.
445 - عادیات (100): 10. در بِحَارالاَنْوَار: بعثر القبور.
446 - در بِحَارالاَنْوَار: الحجج.
447 - در بِحَارالاَنْوَار: عَدُوٍّ وَ طَاغٍ
448 - در بِحَارالاَنْوَار: فَاسِقٍ وَ بَاغٍ.
449 - در بِحَارالاَنْوَار: أَنَا الضَّعِيفُ إِلَيْکَ وَ أَنْتَ الْقَوِیُّ.
450 - در بِحَارالاَنْوَار: و المحمود.
451 - در بِحَارالاَنْوَار: فکان.
452 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
453 - در بِحَارالاَنْوَار: ما.
454 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
455 - در بِحَارالاَنْوَار: التَّيَّارِ.
456 - در بِحَارالاَنْوَار: حزم.
457 - از بِحَارالاَنْوَار.
458 - نمل (27): 10.
459 - در بِحَارالاَنْوَار: مِنْهُ الْخَيْرُ.
460 - از بِحَارالاَنْوَار.
461 - در بِحَارالاَنْوَار: بقدره.
462 - در بِحَارالاَنْوَار: النَّذِيرِ الْبَشِيرِ.
463 - در بِحَارالاَنْوَار: الطَّاهِرَةِ الْفَاضِلَةِ.
464 - در بِحَارالاَنْوَار: الزاهره.
465 - در بِحَارالاَنْوَار: ولدیهما.
466 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ سِرَّ ذَلِکَ كُلِّهِ وَ عَلَانِيَتَهُ.
467 - در بِحَارالاَنْوَار: و یا.
468 - در بِحَارالاَنْوَار: و یا.
469 - در بِحَارالاَنْوَار: و یا.
470 - در بِحَارالاَنْوَار: القسمه.
471 - از بِحَارالاَنْوَار.
472 - در بِحَارالاَنْوَار: صلی الله.
473 - از بِحَارالاَنْوَار.
474 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
475 - از بِحَارالاَنْوَار.
476 - از بِحَارالاَنْوَار.
477 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
478 - در بِحَارالاَنْوَار: علقت عَلی.
479 - از بِحَارالاَنْوَار.

480 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
481 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
482 - قصص (28): 31.
483 - نمل (27): 10.
484 - قصص (28): 25.
485 - طه (20): 77.
486 - طه (20): 68.
487 - مُحَمَّد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم (47): 23.
488 - در بِحَارالاَنْوَار: فِی عزه.
489 - در بِحَارالاَنْوَار: أَصْبَحْتُ وَ أَمْسَيْتُ.
490 - در بِحَارالاَنْوَار: بالحفظ.
491 - در بِحَارالاَنْوَار: منيع.
492 - در بِحَارالاَنْوَار: يَعْلُو بِهِ [عَلِیٌّ] صَاحِبُ الْحُرُوبِ.
493 - در بِحَارالاَنْوَار: لن ينذرنی.
494 - در بِحَارالاَنْوَار: تفضل.
495 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
496 - نام هر یک از 400 مجموعه‌ی حدیثی معتبر شیعی از راویان مورد وثوق که متاسفانه همه‌ی آنها به صورت اولیه در دست نیست؛ اما بخش شاید عمده‌ای از آنها در منابع حدیثی حفظ شده است.
497 - در بِحَارالاَنْوَار: أمثالی.
498 - در بِحَارالاَنْوَار: وعدت.
499 - زمر (39): 53.
500 - حجر (15): 56.
501 - غافر (40): 60.
502 - در بِحَارالاَنْوَار: لَقَدْ كَانَ الْإِيَاسُ.
503 - اسراء (17): 71.
504 - در بِحَارالاَنْوَار: تُقِيمُ الْحِجَّةَ.
505 - در بِحَارالاَنْوَار: الْمَنْشُورَةِ.
506 - در بِحَارالاَنْوَار: فَبِتَوَسُّلِی.
507 - ترجمه‌ی مسامحه آمیز «الصلاه جامعه.» این شعاری بود که با شنیدن آن مسلمانان درمی یافتند امر مهمی پیش آمده است که باید در مسجد گرد هم آیند.
508 - نزدیک‌ترین ترجمه به عبارت: هی الأَدْعِیَة التی علمه (علمته؟!) ایاها الطلحی این گونه به نظر رسید.
509 - در بِحَارالاَنْوَار، هر یک از این ده مناجات با «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيم» آغاز شده است

510 - در بِحَارالاَنْوَار: أسْتَخِيرُکَ.
511 - در بِحَارالاَنْوَار: سَهِّل اللَّهُمَّ مِنْهُ.
512 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ ادْفَعْ عَنِّی کُلَّ مَعَرَّةٍ.
513 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ اجْعَلْ رَبِّ.
514 - در بِحَارالاَنْوَار: خوفه.
515 - در بِحَارالاَنْوَار: أَنْجِحْ فِیهِ طَلِبَتِی.
516 - در بِحَارالاَنْوَار: و اقْطَعْ عَوَائِقَهَا وَ امْنَعْ بَوَائِقَهَا.
517 - در بِحَارالاَنْوَار: بالخیره.
518 - در بِحَارالاَنْوَار: الغنم.
519 - در بِحَارالاَنْوَار: تَعَسُّرِهَا.
520 - در بِحَارالاَنْوَار: صَرِیعَ تَیَسُّرِهَا.
521 - در بِحَارالاَنْوَار: عَاجِلَةَ النَّفْعِ.
522 - در بِحَارالاَنْوَار: ولی.
523 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ إِبْطَالِهَا.
524 - در بِحَارالاَنْوَار: حِلْمِکَ عَنِ الْعَاصِینَ وَ عَفْوِکَ عَنِ الْخَاطِئِینَ وَ رَحْمَتِکَ لِلْمُذْنِبِینَ.
525 - در بِحَارالاَنْوَار: سَائِلًا رَبِّ مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ.
526 - در بِحَارالاَنْوَار: تَفْرِیجِ الْغَمِّ ... تَنْفِیسِ الْهَمِّ.
527 - در بِحَارالاَنْوَار: مُسْتَقِیلًا رَبِّ لَکَ.
528 - در بِحَارالاَنْوَار: بِسَلَامَةِ الْمَخْرَجِ.
529 - در بِحَارالاَنْوَار: أَزِلَّنِی.
530 - در بِحَارالاَنْوَار: تَطَوَّلْ.
531 - در بِحَارالاَنْوَار: أَقِلْنِی رَبِّ عَثْرَتِی.
532 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ.
533 - در بِحَارالاَنْوَار: أَفِدْ لِی.
534 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ اطْوِ لِیَ الْبَعِیدَ لِطُولِ انْبِسَاطِ الْمَرَاحِلِ.
535 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ بَاعِدْ فِی الْمَسِیرِ.
536 - در بِحَارالاَنْوَار: وُعُورَةَ.
537 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ هَنِّئْنِی غُنْمَ الْعَافِیَةِ.
538 - در بِحَارالاَنْوَار: سَائِحْ.
539 - در بِحَارالاَنْوَار: رَبِّ.
540 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ الْعَافِیَةُ مُقَارِنَتِی.
541 - در بِحَارالاَنْوَار: إِنَّکَ ذُو الْمَنِّ وَ الطَّوْلِ.
542 - در بِحَارالاَنْوَار: أَمْطِرْ سَحَائِبَ إِفْضَالِکَ عَلَیَّ غِزَاراً.
543 - از بِحَارالاَنْوَار.
544 - در بِحَارالاَنْوَار: بِکَرَم.

545 - در بِحَارالاَنْوَار: أَثْبِتْ.
546 - در بِحَارالاَنْوَار: سَعَةِ رَحْمَتِکَ.
547 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ اکْسُنِی اللَّهُمَّ أَیْ رَبِّ سَرَابِیلَ السَّعَةِ.
548 - در بِحَارالاَنْوَار: الضِّیقِ.
549 - در بِحَارالاَنْوَار: بِبَتْرِ التَّقْصِیرِ وَ لِوَصْلِ.
550 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ احْمِلْ عَسْفَ الضُّرِّ عَنِّی وَ اضْرِبِ الضُّرَّ بِسَیْفِ الِاسْتِیصَالِ.
551 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ امْحَقْهُ.
552 - این قسمت از دعا در بِحَارالاَنْوَار به صورت‌های مختلف ذکر شده است.
553 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ احْرُسْنِی.
554 - در بِحَارالاَنْوَار: اللَّهُمَّ رَبِّ فِی حِمَی عِزِّکَ.
555 - در بِحَارالاَنْوَار: أَرْفَع.
556 - در بِحَارالاَنْوَار: مُدَّةَ.
557 - در بِحَارالاَنْوَار: اللَّهُمَّ رَبِّ.
558 - در بِحَارالاَنْوَار: جَرِیحِ.
559 - در بِحَارالاَنْوَار: اللَّهُمَّ رَبِّ.
560 - از بِحَارالاَنْوَار.
561 - از بِحَارالاَنْوَار.
562 - در بِحَارالاَنْوَار: شَاحِذَةً.
563 - در بِحَارالاَنْوَار: مَصِیرِی.
564 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ اقْبَلْ رَبِّ تَوْبَتِی فَإِنَّهَا بِصِدْقٍ مِنْ إِخْلَاصِ نِیَّتِی.
565 - در بِحَارالاَنْوَار: احْتِفَالٍ ... اجْتِهَادٍ ... تَثْبِیتِ إِنَابَتِی.
566 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ اجْلُ اللَّهُمَّ رَبِّ عَنِّی بِالتَّوْبَةِ.
567 - در بِحَارالاَنْوَار: مُتَمَسِّکاً.
568 - در بِحَارالاَنْوَار: مُقِرّاً.
569 - در بِحَارالاَنْوَار: فَرَضْتَهُ.
570 - از بِحَارالاَنْوَار.
571 - در بِحَارالاَنْوَار: ظَفِّرْنِی.
572 - در بِحَارالاَنْوَار: أَوْقِفْنِی.
573 - در بِحَارالاَنْوَار: وُفُودِ.
574 - در بِحَارالاَنْوَار: التَّوَامِکِ.
575 - در بِحَارالاَنْوَار: مِنَ الْهَدَایَا.
576 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
577 - از بِحَارالاَنْوَار.
578 - از بِحَارالاَنْوَار.

579 - از بِحَارالاَنْوَار و در آن «اللّهُمَّ» نیست.
580 - از بِحَارالاَنْوَار و در آن «بی» نیست.
581 - در بِحَارالاَنْوَار: أَهْمَلَ.
582 - در بِحَارالاَنْوَار: بُتَّ.
583 - در بِحَارالاَنْوَار: أَخْمِلْ.
584 - در بِحَارالاَنْوَار: زُجِرَ.
585 - در بِحَارالاَنْوَار: عَجِّلْ لَهُمُ الْبَتَاتَ.
586 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
587 - در بِحَارالاَنْوَار: تُفَرَّجَ الْغَمَّاءُ.
588 - از بِحَارالاَنْوَار.
589 - از بِحَارالاَنْوَار.
590 - در بِحَارالاَنْوَار: كَشْفِ نَوَائِبِ اللَّأْوَاءِ وَ تَوَالِی سُبُوغِ النَّعْمَاءِ.
591 - در بِحَارالاَنْوَار: لَکَ الْحَمْدُ رَبِّ.
592 - در بِحَارالاَنْوَار: دَفْعِکَ.
593 - در بِحَارالاَنْوَار: بَاهِظَ.
594 - در بِحَارالاَنْوَار: مِحَالِکَ وَ حَمِیدِ فِعَالِکَ.
595 - در بِحَارالاَنْوَار: طُرُقِ.
596 - از بِحَارالاَنْوَار.
597 - در بِحَارالاَنْوَار: اللَّهُمَّ جَدِیرٌ.
598 - در بِحَارالاَنْوَار: قُدْرَتِی.
599 - در بِحَارالاَنْوَار (بعد از وَ عَدُوِّی الْغُرُورُ) آمده است:
الَّذِی أَنَا مِنْهُ مُبْتَلًى أَنْ أَرْغَبَ فِيهَا إِلَى ضَعِيفٍ مِثْلِی وَ مَنْ هُوَ فِی النُّكُولِ شَكْلِی حَتَّى تَدَارَكَتْنِی رَحْمَتُکَ وَ بَادَرَتْنِی بِالتَّوْفِيقِ رَأْفَتُکَ وَ رَدَدْتَ عَلَیَّ عَقْلِی بِتَطَوُّلِکَ وَ أَلْهَمْتَنِی رُشْدِی بِتَفَضُّلِکَ وَ أَحْيَيْتَ بِالرَّجَاءِ لَکَ قَلْبِی وَ أَزَلْتَ خُدْعَةَ عَدُوِّی عَنْ لُبِّی وَ صَحَّحْتَ بِالتَّأْمِيلِ فِكْرِی وَ شَرَحْتَ بِالرَّجَاءِ لِإِسْعَافِکَ صَدْرِی وَ صَوَّرْتَ لِیَ الْفَوْزَ بِبُلُوغِ مَا رَجَوْتُهُ وَ الْوُصُولِ إِلَى مَا أَمَّلْتُهُ فَوَقَفْتُ اللَّهُمَّ رَبِّ بَيْنَ يَدَيْکَ سَائِلًا لَکَ ضَارِعاً إِلَيْکَ وَاثِقاً بِکَ مُتَوَكِّلًا عَلَيْکَ فِی قَضَاءِ حَاجَتِی وَ تَحْقِيقِ أُمْنِيَّتِی وَ تَصْدِيقِ رَغْبَتِی فَأَنْجِحِ اللَّهُمَّ حَاجَتِی بِأَيْمَنِ نَجَاحٍ وَ اهْدِهَا سَبِيلَ الْفَلَاحِ وَ أَعِذْنِی اللَّهُمَّ رَبِّ بِكَرَمِکَ
600 - از بِحَارالاَنْوَار.
601 - در بِحَارالاَنْوَار: إِنَّکَ مَلِیٌّ وَلِیٌّ وَ عَلَى عِبَادِکَ بِالْمَنَائِحِ الْجَزِيلَةِ وَفِیٌّ.
602 - از بِحَارالاَنْوَار.
603 - احتمالاً أرزنی درست است.
604 - هود (11): 65.
605 - در بِحَارالاَنْوَار: اللَّهُمَّ إِنِّی وَ فُلَاناً.
606 - در بِحَارالاَنْوَار: علیک.

607 - در بِحَارالاَنْوَار: جوده.
608 - در بِحَارالاَنْوَار: غلقت.
609 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
610 - در بِحَارالاَنْوَار: تَعَمَّدَنِی.
611 - در بِحَارالاَنْوَار: تَوَاعَدْتُهُ.
612 - در بِحَارالاَنْوَار: بِعِقَابِهِ.
613 - در بِحَارالاَنْوَار: مَقْصُودٌ.
614 - حج (22): 60.
615 - غافر (40): 60.
616 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
617 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
618 - در بِحَارالاَنْوَار: إِزَالَتِهِ.
619 - در بِحَارالاَنْوَار: فُلَّ عَنْهُ جُنُودَهُ.
620 - در بِحَارالاَنْوَار: الظَّالِمَةِ.
621 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ أَبْتِرْهُ عُمُرَهُ.
622 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ ابْتَزِّهِ مُلْكَهُ.
623 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
624 - در بِحَارالاَنْوَار: جُذَّ.
625 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
626 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
627 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
628 - در بِحَارالاَنْوَار: نعمته.
629 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
630 - در بِحَارالاَنْوَار: أَدِلْ دَوْلَتَهُ.
631 - در بِحَارالاَنْوَار: عَاقِبَةَ أَمْرِهِ إِلَی شَرِّ حَالٍ.
632 - چنان که می‌دانیم، امام دهم و امام یازدهم عَلَيْهِمَاالسَّلَام را عَسْكَرِيين می‌نامند.
633 - در بِحَارالاَنْوَار: ذلک.
634 - در بِحَارالاَنْوَار: فافعل بی‌ذلک.
635 - معرفی شده در فهرست با نام فَلَاحُ السَّائِل و نجاح المسائل.
636 - باید دانست این مرد با فضیلت غیر از جناب عَلی بِنِ مُحَمَّد سمری آخرین نایب حضرت صاحب الامر عَلَيْهِ السَّلَام است.
637 - بنا بر متن عربی کتاب، این جمله‌ی معترضه به هر یک از دو تن (عَلی بِنِ مُحَمَّد و جَعْفَر بِنِ محمود) قابل بازگشت است؛ اما به قرائن تاریخی در ترجمه این گونه ترجیح داده شد.
638 - ترجمه‌ی: أَخَذَهَا الْمُقِيمُ وَ الْمُقْعَدُ.

639 - صف (61): 9.
640 - ظاهراً منظور نشوار المحاضره و أخبار المذاکره از قاضی محَسَن بِنِ عَلی بِنِ مُحَمَّد بِنِ داوود تَنُوخِی است.
641 - تاریخ بغداد 13: 287 - 289.
642 - مقصود وجود مقدس مولای انس و جان حضرت صاحب العصر و الزمان عَلَیْهِ السَّلَام است.
643 - این سخن با مختصر اختلاف از حضرت بقیه الله عجل الله فرجه، در نخستین ساعت ولادت، نقل شده است. رک. کَمَالُ الدِّین، باب 42، ح 5 و الخرائج و الجرائح 1: 457، ح 2.
644 - در بِحَارالاَنْوَار: مقر.
645 - در بِحَارالاَنْوَار: الْمَثْلِ.
646 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ أَنْ تَأْذَنَ بِجَمْعِ مَا شُتِّتَ.
647 - در بِحَارالاَنْوَار: جَمْعُهُ.
648 - در بِحَارالاَنْوَار: بِجَمْعِ.
649 - مریم (19): 53.
650 - در بِحَارالاَنْوَار: تَبِعَهُ.
651 - در بِحَارالاَنْوَار: کَیْدَ الْمُعَانِدِینَ.
652 - ص (38): 35.
653 - در بِحَارالاَنْوَار: اجْمَعْ شَمْلِی.
654 - در بِحَارالاَنْوَار: وصل.
655 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
656 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
657 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
658 - تحریم (66): 12.
659 - در بِحَارالاَنْوَار: فاجر.
660 - رعد (13): 29.
661 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
662 - یونس (10): 90.
663 - در بِحَارالاَنْوَار: ذلک لهم.
664 - در بِحَارالاَنْوَار: یَنْقَمِعُوا وَ یَخْشَعُوا.
665 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
666 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
667 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
668 - در بِحَارالاَنْوَار: اللَّهُمَّ و أَسْأَلُکَ.
669 - صافات (37): 75.
670 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.

671 - در بِحَارالاَنْوَار: تُؤْمِنَ لِی کَیْدَهُمْ.
672 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
673 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
674 - امین الاسلام صاحب تفسیر مجمع البیان و اعلام الوری باعلام الهدی.
675 - از بِحَارالاَنْوَار.
676 - ترجمه‌ی: أَقَلُّ مِنَ الثُّمُنِ نَحْوَ السُّدُسِ.
677 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
678 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ ذَلَّتْ لِعَظَمَتِهِ عِزَّةُ کُلِّ مُتَعَاظِمٍ مِنْهُمْ.
679 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
680 - در بِحَارالاَنْوَار: شهیدا.
681 - در بِحَارالاَنْوَار: لِأَسْمَاءِ رَبِّ الْعَالَمِینَ، لِجَبَّارِی الْهَوَاءِ.
682 - در بِحَارالاَنْوَار: لَا مَنْجَی لَکُمْ وَ لَا مَلْجَأَ لِوَارِدِکُمْ وَ لَا مُنْقِذَ لِمَارِدِکُمْ جَمِیعاً مِنْ صَوَاعِقِ الْقُرْآنِ الْمُبِینِ وَ عَظِیمِ أَسْمَاءِ رَبِّ الْعَالَمِینَ وَ لَا مَنْفَذَ لِهَارِبِکُمْ مِنْ رَکْسَةِ التَّثْبِیطِ.
683 - در بِحَارالاَنْوَار: التَّهْبِیطِ.
684 - در بِحَارالاَنْوَار: فَرَابِعُکُمْ.
685 - در بِحَارالاَنْوَار: الْخَبِیرُ.
686 - آل عمران (3): 160.
687 - در بِحَارالاَنْوَار: بِالرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ.
688 - در بِحَارالاَنْوَار: الطُّلَبُ.
689 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
690 - در بِحَارالاَنْوَار: بِالْعَرْشِ الْعَظِیمِ.
691 - ظاهراً: بِنِ (حاشیه‌ی بِحَارالاَنْوَار).
692 - در بِحَارالاَنْوَار: أَشْهدُکَ.
693 - در بِحَارالاَنْوَار: بِسِتْرِکَ.
694 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
695 - در بِحَارالاَنْوَار: منهم الی.
696 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
697 - در بِحَارالاَنْوَار: رَحْمَةً وَ عِلْماً.
698 - در بِحَارالاَنْوَار: لِرَهْبَتِهِ وَ رَغْبَتِهِ.
699 - در بِحَارالاَنْوَار: الارضین.
700 - در بِحَارالاَنْوَار: جَلَالِ مُلْکِهِ.
701 - در بِحَارالاَنْوَار: یعدله.
702 - در بِحَارالاَنْوَار: یعادله.
703 - در بِحَارالاَنْوَار اضافه شده است:

یَا قَرِیبُ الْمُجِیبُ الْمُتَدَانِی دُونَ کُلِّ شَیْءٍ قُرْبُهُ.
704 - در بِحَارالاَنْوَار: الْبَدَایَا.
705 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ الصِّدْقُ قَوْلُهُ وَ وَعْدُهُ.
706 - در بِحَارالاَنْوَار: یا مجیب.
707 - از بِحَارالاَنْوَار.
708 - در بِحَارالاَنْوَار: لا یصل.
709 - از بِحَارالاَنْوَار.
710 - در بِحَارالاَنْوَار: السَّاعَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ.
711 - در بِحَارالاَنْوَار: یَا غَایَةَ مُنْتَهَاهْ وَ رَغْبَتَاهْ.
712 - انبیاء (21): 69.
713 - قِصَص الْأَنْبِیَاء، باب 6، فصل 1 (128).
714 - حلیه الاولیاء 5: 195 - 196.
715 - از بِحَارالاَنْوَار.
716 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
717 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
718 - ترجمه‌ی مسامحه آمیز «الصلاه جامعه.» این شعاری بود که با شنیدن آن مسلمانان در می‌یافتند امر مهمی پیش آمده است که باید در مسجد گرد هم آیند.
719 - از بِحَارالاَنْوَار.
720 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
721 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
722 - احتمالاً گوینده حضرت ثامِن الحُجَج عَلَیْهِ السَّلَام است یا سَعْد بِنِ عَبْداللَّه مولف «فصل الدعاء.»
723 - از بِحَارالاَنْوَار.
724 - از بِحَارالاَنْوَار.
725 - در بِحَارالاَنْوَار: الْأَرِقَّاءَ.
726 - قِصَص الْأَنْبِیَاء، باب 18، فصل 8 (ح 333).
727 - در بِحَارالاَنْوَار: خَطَایَایَ.
728 - در بِحَارالاَنْوَار: فَإِیَّاکَ أَرْجُو.
729 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ الْمَوْتُ.
730 - در بِحَارالاَنْوَار: مَقْلُوبَةً.
731 - در بِحَارالاَنْوَار: أَقْطَعَهُ.
732 - در بِحَارالاَنْوَار: فَکَأَنِّی.
733 - در بِحَارالاَنْوَار: لِاسْتِبْهَامِ.
734 - در بِحَارالاَنْوَار: بی
735 - شاید منظور سوره‌ی مبارکه‌ی حمد باشد.

736 - آل عمران (3): 27 - 28.
737 - آل عمران (3): 2 - 3.
738 - طه (20): 112.
739 - منظور شناخته نشد. شاید منظور حافظ اَبُو مُحَمَّد حزمی است.
740 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
741 - در بِحَارالاَنْوَار: الطهر الطاهر.
742 - منظور شناخته نشد. شاید منظور حافظ اَبُو مُحَمَّد حزمی است.
743 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
744 - منظور شناخته نشد. شاید منظور حافظ اَبُو مُحَمَّد حزمی است.
745 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
746 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
747 - در بِحَارالاَنْوَار: یَا مُهَیْمِنُ یَا مُتَعَالِ.
748 - در بِحَارالاَنْوَار: صطفص.
749 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
750 - در بِحَارالاَنْوَار: صَمَدٌ صَدْرٌ.
751 - در بِحَارالاَنْوَار: حَلِیمٌ حَکِیمٌ.
752 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
753 - از بِحَارالاَنْوَار.
754 - ظاهراً مراد شریف مُحَمَّد بِنِ حُسَیْن بِنِ مُوسَی جامع نهج البلاغه است.
755 - احتمالاً یساری درست است.
756 - در بِحَارالاَنْوَار: تلطفا.
757 - در بِحَارالاَنْوَار: تذللا.
758 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
759 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
760 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
761 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
762 - در بِحَارالاَنْوَار: الصَّلَاةَ.
763 - در بِحَارالاَنْوَار: اللَّعَائِنَ.
764 - در بِحَارالاَنْوَار: الزَّاهِرِینَ.
765 - در بِحَارالاَنْوَار: إِنْسَانٍ.
766 - بقره (2): 186.
767 - در بِحَارالاَنْوَار: لا منجا.
768 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
769 - در بِحَارالاَنْوَار: الْمَرَدِّ.
770 - در بِحَارالاَنْوَار: رَقَبَتِی.

771 - در بِحَارالاَنْوَار: بَاقِرِ عِلْمِ الدِّینِ.
772 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
773 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
774 - در بِحَارالاَنْوَار: یَا اللَّهُ بِکَ.
775 - در بِحَارالاَنْوَار: یَا هَادِیَ لِلْإِیمَانِ.
776 - در بِحَارالاَنْوَار: أَنْ تُضَاعِفَ.
777 - در بِحَارالاَنْوَار: الْمُسْتَأْكِلِینَ.
778 - در بِحَارالاَنْوَار: وَ النَّاشِینَ خَلَاقَهُمْ.
779 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
780 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
781 - از بِحَارالاَنْوَار.
782 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
783 - بر گرفته از قرآن کریم، حجر (15): 98 - 99.
784 - گوینده مشخص نیست.
785 - وَلید بِنِ عَبْدالْمَلِک بِنِ مَرْوَان بِنِ حکم بعد از عزل پسر عمویش عُمَر بِنِ عَبْدُ الْعزیز بِنِ مَرْوَان ابْن حکم در شوال 93، عُثْمَان بِنِ حیان مری را بر مدینه گماشت (تاریخ طَبَری، الکامل)؛ صالح شناخته نشد. این داستان را ابْن عساکر نیز آورده است. (رک. تهذیب تاریخ دمشق الکبیر 4: 167).
786 - الکافی 2: 559.
787 - در بِحَارالاَنْوَار: لَا آخُذُ.
788 - در بِحَارالاَنْوَار: لَا أَقِی.
789 - کَمَالُ الدِّین 2: 351 - 352 (باب 33، ح 49) و نیز ح 40.
790 - از بِحَارالاَنْوَار.
791 - اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد بِنِ خَالِد یا اَحْمَد بِنِ مُحَمَّد بِنِ عِیسَی.
792 - در بِحَارالاَنْوَار: بدءا.
793 - گوینده ظاهراً مُحَمَّد بِنِ مُحَمَّد بِنِ عَبْداللَّه بِنِ فاطر یاد شده است.
794 - مریم (19): 87.
795 - از بِحَارالاَنْوَار.
796 - در بِحَارالاَنْوَار: و الَّذِینَ.
797 - از بِحَارالاَنْوَار.
798 - از بِحَارالاَنْوَار.
799 - در بِحَارالاَنْوَار: رب انی.
800 - از بِحَارالاَنْوَار.
801 - در بِحَارالاَنْوَار: و ان.
802 - در بِحَارالاَنْوَار اضافه شده است:
وَ لِجِلْبَابِ الْبَلَاءِ فِیهِمْ لَابِسٌ وَ لِکِتَابِ تَحَمُّل الْعَنَاءِ بِهِمْ دَارِسٌ.

803 - در بِحَارالاَنْوَار: بهذا.
804 - در بِحَارالاَنْوَار اضافه شده است:
مَا عُذْرِی یَا إِلَهِی إِذَا حَرَمْتَ مِنْ حُسْنِ الْکَرَامَةِ نَائِلَکَ وَ أَنْتَ الَّذِی لَا تُخَیِّبُ آمِلَکَ وَ لَا تَرُدُّ سَائِلَکَ إِلَهِی إِلَهِی أَیْنَ أَیْنَ رحمتک الَّتِی هِیَ نُصْرَةُ الْمُسْتَضْعَفِینَ مِنَ الْأَنَامِ؟
805 - در بِحَارالاَنْوَار: غمته.
806 - این بخش در بِحَارالاَنْوَار نیست.
807 - در بِحَارالاَنْوَار: قُوَّةَ لِی أَشَدُّ.
808 - در بِحَارالاَنْوَار: بِقَوْلٍ شَدِیدٍ.
809 - در بِحَارالاَنْوَار: إِفْهَاماً.
810 - در بِحَارالاَنْوَار: عَدُوِّکَ.
811 - در بِحَارالاَنْوَار: یُدْرِکْنِی.
812 - در بِحَارالاَنْوَار: مُضَیَّعاً.
813 - در بِحَارالاَنْوَار: أَنْبِیَائِکَ.
814 - در بِحَارالاَنْوَار: بهم.
815 - در بِحَارالاَنْوَار: منزه.
816 - یُوسُف (12): 87.
817 - حجر (15): 56.
818 - حجر (15): 37 و 38، ص (38): 80 و 81.
819 - به ترتیب، ماه‌های هفتم و نهم سال سریانی معادل آوریل و ژوئن سال رومی.
820 - شوری (42): 49 - 50.
821 - باز آمدن غذا به گلو.
822 - احتمالاً منظور اَحْمَد بِنِ داوود نُعْمَانی، مولف کتاب یاد شده است.
823 - در بِحَارالاَنْوَار: ما خلقت.
824 - این داستان را تاریخ دمشق نیز آورده است.
825 - مجادله (58): 21.
826 - زمر (39): 61.
827 - ظاهراً منظور این است که غسل کند.
828 - گوینده روشن نیست؛ ممکن است وجود اقدس حضرت رَسُول اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّم باشد.
829 - روشن نشد که مقصود کدام تاریخ است؟
830 - روشن نشد که مقصود کدام تاریخ است؟
831 - یک اثر شیعی است و از ماخذ شَیخ کَفْعَمِی در «الْبَلَد الْأَمِین» و جز آن. رک. الذریعه 3: 129 - 130.
832 - عموی سَفَّاح و مَنْصُور دَوَانِیقِی که حاکم مدینه بود (- نمودار

پیوست).
833 - مجلس بیستم، حدیث آخر.
834 - کتاب الْمُسْتَغِیثِینَ بِاللَّه عند المهمات و الحاجات. رک. الذریعه 21: 12 و 13 (شماره‌های 3701 و 3702).
835 - ذاریات (51): 22.
836 - به شماره‌ی 81 خواهد آمد.
837 - احتمالاً اَبُو مُحَمَّد حبیب فارسی است. رک. صِفَة الصَّفْوَة 3: 316.
838 - هود (11): 74 و 75.
839 - نساء (4): 107.
840 - حج (22): 60، در اصل: و من بغی.
841 - فاطر (35): 43.
842 - فتح (48): 10.
843 - در متن «فِی مرکب عَظِیمٍ» است که ظاهراً تصحیف «فِی مَوْکِبٍ عَظِیمٍ» باشد.
844
سهام اللیل لا تخطی ولکن
لها أمد و للاءمد انقضاء
أتهزء بالدعاء و تزدریه؟
تاءمل فیک ما صنع الدعاء
845 - مائده (5): 33.
846 - حج (22): 60، در اصل: و من بغی.
847 - فاطر (35): 43.
848 - فتح (48): 10.
849 - شوری (42): 30.
850 - باب 29 ذکر الله و الدعاء و ... نام دارد.
851 - از مُحَدِّثان بَصرَة در سده‌ی دوم هجری.
852 - رَبِیع الأبرار، به تحقیق عَبْدُ الْامیر مهنا، ج 2، ص 354، ح 21.
853 - همان، ص 365؛ ح 102. نیز به شماره‌ی 1 در همین کتاب گذشت.
854
لبست ثوب الرجا و الناس قد رقدوا
و قمت أشکو الی مولای ما أجد
و قد مددت یدی و الضر مشتمل
إِلَیْکَ یا خیر من مدت إِلَیْهِ ید
فلا تردنها - یا رب - خائبه
فبحر جودک یروی کل من یرد
855 - چنان که می‌بینیم چنین عبارتی در سه بیت یاد شده نیست. شاید

سومین بیت با این آغاز افتاده باشد.
856
لما راءیت الندی قد فاض زاخره
و منهل الجود یروی کل من یرد
مدت إِلَیْهِ ید منی عَلی خجل
الی ندی خیر من مدت إِلَیْهِ ید
و قلت:
یا راحمی قبل السوال له
ماذا تقول لمن ناداک: یا أحد؟
لا تجبهنی برد بعد ما بسطت
یدی إِلَیْکَ أیاد مال‌ها عدد
857 - أمین الاسلام شَیخ اَبُو عَلی فَضْل بِنِ أَبِی الفَضْل حسن ابْن الفَضْل صاحب مجمع البیان.
858 - نساء (4): 70.
859 - زمر (39): 53.
860 - کامل ابْن اثیر 2: 228 (حوادث سال 11) با اندک اختلاف.

بسم الله الرحمن الرحیم
جاهِدُوا بِأَمْوالِكُمْ وَ أَنْفُسِكُمْ في سَبيلِ اللَّهِ ذلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
(سوره توبه آیه 41)
با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السّلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند
بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص 159
بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلبیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال 1340 هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.
مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال 1385 هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.
اهداف :دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السّلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز :
الف)چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی
ب)تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن سهمراه
ج)تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما ، انیمیشن ، بازيهاي رايانه اي و ... اماکن مذهبی، گردشگری و...
د)ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رايگان نرم افزار هاي تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر
ه)تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای
و)راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط 2350524)
ز)طراحی سیستم هاي حسابداري ، رسانه ساز ، موبایل ساز ، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک ، SMS و...
ح)همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...
ط)برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه
ی)برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضوری و مجازی) در طول سال
دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگي مذهبي قائميه اصفهان
تاریخ تأسیس: 1385 شماره ثبت : 2373 شناسه ملی : 10860152026
وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com
فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com
تلفن 25-2357023- (0311) فکس 2357022 (0311) دفتر تهران 88318722 (021) بازرگانی و فروش 09132000109 امور کاربران (0311)2333045
نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی ، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت

امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشاالله.
شماره حساب 621060953 ، شماره کارت :6273-5331-3045-1973و شماره حساب شبا : IR90-0180-0000-0000-0621-0609-53به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان – خیابان مسجد سید
ارزش کار فکری و عقیدتی
الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام -: هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنتِ غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کَرَم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».
التفسیر المنسوب إلی الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رَهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بِدان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟».
[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».
مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».